Londini Impensis Sam: Smith & Beny. Walford.

Londini Impensis Sam: Smith & Beny. Walford.

2.G.g.
12

EURIPIDIS
TRAGOEDIÆ
MEDEA
ET
PHOENISSÆ,
GRÆCO-LATINÆ

Cum SCHOLIIS GRÆCIS Integris, nonnullis nunc primum Editis.

QUARUM
Prior ex Collatione H. STEPHANI, Posterior HUG. GROTII & MS. C.C.C. Cantabrig.

CUM
COMMENTARIO, Variis LECTIONIBUS, atque Indice locupletissimo.

ACCESSIT
Ejusdem VITA jam denuo conscripta.

Studio & operâ
WILHEL. PIERS, Coll. Emman. Soc.

CANTABRIGIÆ,
TYPIS ACADEMICIS,
Impensis *Sam. Smith* & *Benj. Walford*, ad Insignia Principis in Cœmeter. D. Pauli LONDINI. A.D. MDCCIII.

12

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM

Præloquium ad Lectorem.

SELECTAS & tritas has *Euripidis*, cæteris quidem multò Celebriores, una forſan demta *Hecubâ*, tibi, Lector Benevole, offerimus Fabulas: Si vacet ergo pauliſper animus hiſce oblectamentis, quorum ſpectandi audiendíque gratiâ, hocce Theatrum ingreſſus *Cato*, velut in ſuo munere verſari potuiſſet; imò quibus & ipſo *Catone* major *Socrates* ſi viveret, intereſſet iterum atque applauderet, harum Fabularum lenociniis te captum & irretitum, his perlectis, Credo haud invitus mecum fateberis.

Non eſt igitur quod te morer in Argumento *Medeæ Thebanique belli:* pueris qui vel prima literarum elementa deguſtarunt, utraque ſatis decantata *Hiſtoria:* Scias potius, & hæc erit penſi noſtri commendatio, non ignavam me dediſſe operam ut reſplendeſcerent. Si *Typorum elegantiam* mireris, gratias meritò ingentes habeto *Illuſtriſſimo Principi* CAROLO *Duci* SOMERSETENSIUM, *Munificentiſſimo noſtræ Academiæ Cancellario*, cui Cordi eſt *noſtrum*, imo *ſuum* denuò revixiſſe *Typographéum*. Si *caſtigatiſſimam* hanc *Editionem* placere intellexero (nec inſolenter dictum arbitror) parum quippe laudis ex hac parte in me recipio, non Laureolam in Muſtaceo quærens) hanc te *ſummis viris* utique debere, gratè ac lubenter profiteor, *Doctiſſimo* * *Henr. Stephano* & verè *Magno Grotio*, quorum uterque alteram Fab. ſibi familiariſſimam, ideoque minoribus affectam maculis, in noſtras ma-

* *Madeam memoriter recitabat, & hinc jecit fundamenta mirabilis iſtius in Græcis literaturæ.* Præfat. ad Poetæ Gr. Principes.

nus tranſmiſerunt: Horum ubique ferè inſtiti veſtigiis, non mediocriter adjutus *Manuſcripto Fab. Phœniſſarum* qui aſſervatur in *Collegio Corp. Chriſti*, cujus mihi copiam fecit, & cui plurimum debeo, Mr. *Jo. Waller* digniſſimus ejuſdem *Collegii Socius*. Illius *Exemplar Grotianum Pariſiis* editum Anno ſuperioris ſæculi XXX°. quod & plurium inſtar *Manuſcriptorum* fuit, utpote prius *meditatum*, dein diligenter *collatum* cum *Manuſcriptis Codd.* quos *Gallia* ſuppeditavit, Humaniſſimus *Bibliothecæ Publ. Præfectus* è propriis, amicè & benevolè ut ſemper ſolet, mecum communicavit: Hanc demum *Tragœdiam Cl. H. Grotius* domi in carcerem conjectus, foriſque exul & afflictus, carmine Latino eoque Elegantiſſimo donavit; dulce levamentum eorum malorum, quibus ex iniquiſſima Popularium ſuorum factione, *Admirandus* atque *Illuſtris* ille *Vir*, pene obrutus & oppreſſus eſt.

Vellem equidem, Unà cum *Epiſtolâ Cl. H. Memmio* Patrono inſcripta, elegantiſſimam Hujus *metricam interpretationem*, nec non doctiſſima *Prolegomena*, hâc noſtrâ Editione exhibere, ut *Romano Ore Habitúque*, *Cothurnatus* noſter tum *Vates* tum *Scenicus Philoſophus*, in *Latialem Scenam* prodiret & triumpharet; præcipue cum tali omnino verborum ornatu & magnificentia ſit inſignis, qualem ipſe *Romanæ Eloquentiæ Parens* è *Græcia* transfugam agnoſceret & miraretur, qui iniquiſſimo fato inter * evolvendum harum Tragœdiarum priorem, periiſſe dicitur: Sed cùm libri moles, nimium dum in manibus res eſt, excreviſſet, & *Græcæ Linguæ Tyronibus* potiſſimum hæc deſignata intelligerem,

* *Ptolem. Hephaſt. apud Phot. Biblioth. p.486. Edit. Rothomag.*

rem, plurimorum commodis imprimis inſerviendum putavi, ideóque his impræſentiarum ægriùs omiſſis, eam quam inire gratiam ab eruditis Lectoribus cogitatione præceperam, differre & reſervare (olim forte redditurus) ipſe jam mecum decrevi.

Quod ad hanc *Vulgarem verſionem* attinet, pluribus in locis diſpunxi atque immutavi, unde commodior aliquando ſenſus, in aliquibus ſaltem, elici poſſit. *Auctoris Vitam* & *Hiſtoriam* iſtius Sæculi, congeſtis omnibus quotquot uſpiam de *Tragœdo* Noſtro ſeu *ſcriptis* ejus digniora occurrebant, de Novo aggreſſi ſumus, in quo perficiendo munere quid præſtiterimus, tuum eſto, ſed cum favore judicium.

Scholia perpauca, eaque hactenus inedita, in extrema paginarum orâ, è prædicto *Manuſcripto* ſupplevimus; *Variæ lectiones*, non omnes, ſed melioris tantum notæ colliguntur: accedunt breviſſimæ Annotationes cum verborum magis inſignium ſeu rariorum Indice.

Operarum feſtinantium σφαλμάτα, uti ſperamus, pauciora & leviora ſunt, quàm ut vel rudioribus ullam moram injiciant: Totum hoc cuicuimodi ſit, æquo animo accipe, Benigne Lector, & Vale.

Dat. è Coll. Emman. Cantabrig.
3. Novembr. 1702.

Viro

Viro Illuſtri,

HENRICO MEMMIO,

Inter principes judicum in ſummo auditorio Pariſienſi, & Chriſtianiſſimo regi à conſiliis interioribus,

HUGO GROTIUS S.

QVoties magnitudinem intueor, vir Illuſtris, ſive gentis tuæ, ſive dignitatis, ſive meritorum, tum publice, tum privatim, vidêris mihi potiùs ſilentio honorandus, quam exiguo munere teſtandum, quantum infra te jaceant ſpes noſtræ. Nam familia tua quid excelſius, cujus gloria non minus late patet, quam laus literarum, jam ab illo tempore, cùm florentiſſima per Gallias eruditio cum Lambinis, Auratis, Puſſeræiis ſimul in horum decus ac præſidium, Memmios extulit dignos, quibus, & de quibus ſcriberent, ita ut tibi prope uni ex omni memoria contigerit, majorum nomina ac ſeriem non ex privatis tabulis, ſed ex præſtantiſſimorum hominum laboribus, & tam Græcæ, quam Latinæ linguæ, duraturis cum humano genere monu-

monumentis oſtendere. Quod ſi in antiquitatis obſcura audacem curioſitatem inſerere liceat, fuit veſtri nominis epiſcopus, qui Chriſtianæ religioni ſuo ſanguine teſtimonium dixit, quo tempore Memmii cum Romana nobilitate veram pietatem in has terras intulerunt. Magiſtratus vero, quem geris, quanta eſt amplitudo, ac prope dixerim majeſtas, cùm inter principes ſis ejus ordinis, in cujus poteſtate vita, exiſtimatio, fortunæ non civium duntaxat, ſed, quod veſtri conſeſſus præcipuum eſt, ſummorum regni Francici procerum ſita eſt: à quo ipſa regia edicta auctoritatem petunt: cui jus ab antiquo eſt etiam Eccleſiæ antiſtites, ſiquid aut ſuo, aut ſæculi vitio deflexerint, in legum ac veterum canonum orbitam reducere: cujus denique religio, & æquitas, tantam ſui reverentiam concivit, ut externæ ſæpe gentes eò, tanquam ad oraculum, confugiant. In hoc tu cœtu non magis electione regia, quam tuis virtutibus, judicii perſpicacia, æquiſſimis arbitriis, eloquentia denique tali, quæ non quomodo cæteris inſtillata tibi, ſed in te nata videatur, locum inter eminentiſſimos occupas. His quotidianis in patriam meritis accedit, quod cùm in omne hominum genus beneficia ſpargas, tum uberrimàm eorum copiam in eos effundis, quos aliqua eruditionis parte florentes, hoc ipſo vinculo ad te pertinere tanquam conſanguineos exiſtimas. Itáque juris, hiſtoriarum, linguæ Græcæ ac Latinæ, Philoſophiæ denique omnigenæ peritos ſiquis quærat, non alibi eos facilius, quam in domo tua, invenerit. Ibi Gevartius Statium non explicare tantùm, ſed & imitari didicit, cujus nunc conſiliis quod pulcherrima Belgicarum urbium Antverpia fruitur, eo nomine tibi non parum debet. Ibi Holſteinius in Geographia tam veteri, quam recenti, ita Cluverii, viri in eo ſtudio

admirandi, ſucceſſor, ut eundem aliis partibus longe ſuperet, ea didicit atque exercuit, propter qua Roma illum Galliæ invidit, & nunc inter præcipua domina Urbis ornamenta oſtentat. Ego vero, cui ut iſtarum artium exactam cognitionem bona malaque fortuna abnuit, ita cultum ac venerationem nulla eripiet, amicitiam tuam inter illa habeo, quibus me non recreo tantùm atque erigo, ſed & jacto. Neque enim minùs gaudio mihi eſt, ac voluptati, tui vultus ac ſermonis ſerenum, quam aliquando fuit uſura Balagniaci tui, qui locus domini mores amœnitate ſua referens, excitavit in me conatum ejus operis, quod inter mea faventiſſimis lectorum animis exceptum eſt. Tot ergo decora, tantam claritatem, tum multa in me, atque alios benefacta, præferens nomen, male æſtimet, qui rebus exiguis inſcribat. Sed nimirum ſunt quædam, quibus in modico corpore vis ingens, aut rara ſpecies, pretium faciant, quo vincant ea, à quibus mole vincuntur: quale quid cùm ipſe mihi dare non poſſem, ſumſi aliunde, inopiam potiùs meam profeſſurus, quam relicturus in obſcuro, quid tibi debeam. Breviter hæc erit muneris noſtri commendatio, quod in omni dicendi opere poëma excellit, in poëmatis haud dubie tragœdia, in tragœdiis etiam philoſophorum conſenſu Euripides, in Euripideis Phœniſſæ, quod & veterum Grammaticorum judicium fuit. adeo hic artis plena ſtructura eſt, caſus varii, denſæ ſententiæ, in quibus ille, qui juſtitiæ deſcriptionem ac laudem continet locus, tanta ſapientia tractatus eſt, ut, qui cum cura legerit quintum Nicomachiorum Ariſtotelis (leget autem ſæpe, quiſquis, quod tu facis, Memmi doctiſſime, æqui ac boni artem ab ipſis fontibus volet petere) is præclariſſime hujus libri cogitata hinc fluxiſſe dicturus ſit. Sumes ergo

tragœ-

tragœdiam ipſam à ſummo poëtarum Euripide, verſus ejus paulo quam antehac emendatiores à codicibus ſcriptis, à nobis nihil, præter animi non ingrati teſtimonium, & † Latina quæ de Græcis fecimus, veſtigia preſſe legentes, ut à pulcherrimo exemplari quam minimum diſcederemus. Ultrà te à fori rebus non diſtineo, ſi hoc unum addidero, optare me eum diem, quo iſto juris dicendi onere expeditus, totum te iis impendas negotiis, quibus regis gloria, regni ſtabilitas, privatorum verò omnium ſalus continetur, ut in tanto majore materia illuſtrius etiam appareat tum animi, tum ingenii tui magnitudo. Lutetiæ Kalend. Juniis cIc IↃ c xxx.

† Reſpicit *Cl. vir* ſuam verſionem *Phœniſſarum* quam hâc Editione nollem omiſſam.

Euripidis Tragici Vita.

EURIPIDES patriâ *Athenienſ.* è *Populo* (1) *Phlyenſium*, qui ad *Tribum Cecropidan* (2) Antiquiſſimam & Nobiliſſimam ex *duodecim Tribubus* pertinebat, (3) *Mneſarchida* ex *Clitone filius*, cui cum jam prope abeſſet partus (ſive ut *Agell.* vult, jam peperiſſet,) *Oraculum Patri* hoc reſponſum dedit;

(4) Ἔστι σοὶ κῦδος, Μνησαρχίδη, ὄλβια πάντες
Ἄνθρωποι τίσουσι· καὶ ἐς κλέος ἐσθλὸν ὀρέσσει,
Καὶ στεφάνων ἱερῶν γλυκερῷ χάρμῃ ἀμφιβαλεῖται.
Te Mneſarche *manet ſummo cumulandus honore*
Filius, *ac merita ſumma ad faſtigia laudis*
Conſcendens, latas ſacro *ex* Certamine *palmas*
Auferet.——

Hujus Natales in *Epochis Græcorum* quas *Cl. Selden.* edidit, ſexennio antevertunt annum à *Laertio* aſſignatum, quippe A°. 4. *Olympiadis* 73. contigiſſe volunt; ſed vulgo ad Annum primum

---

(1) Φλυὰ. *malè apud Suid.* φλυΐα, *&* *Harpocrat.* φλυσία) δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ὁ δημότης Φλυεύς. *Steph. de Urb.* ex hoc Populo fuit Euripides Trag. Poet. *Suid. Harpocrat.* δῆμος, Curia, Oppidum, Pagus; *ita Euſtath. ad Iliad. β. p.* 284. *intelligit,* Ἀθηναίων πόλεις, ἢ δήμους, ἢ ὅλως εἰπεῖν τόπους, *qui* δήμοι *erant numero* CLXXXIV. Φλυεῖς, Phlyeis-eorum, *ſive* Phlyenſes-ium: *Iſæ. Orat.* περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Κίρων ὡσὰν ἐκπλεῖ, ἀγκὼν μὲ Φλυῆσι. ΦΛΥΑ. *retinet hoc nomen Vicus qui eſt inter fluv.* Raphty, *&* Sunium *nunc* Columnæ Promontorium, *vulgò* Capo delle Colonni: *ita dict. à Columnis marmoreis antiquiſſimi* Minervæ *Templi adhuc ſtantibus. hinc &* Minerva *dicitur* Suniades, *de quo* Pauſan. *in* Atticorum *principio, ejus delubrum in ſummo* Sunii *vertice exiſtere ſcribit. meminit hujus* Vitruvius, *l.* 4. *c.* 7. Athenis *in Eccleſia Sanctorum Apoſtolorum*,

ΣΕΛΕΥΚΟΣ,
ΞΕΝΩΝΟΣ,
ΦΛΥΕΥΣ, Jac. Spon. de Pagis Atticis.

(2) *Meurſii Regn. Attic. lib.* 1. *cap.* 7.

(3) Ὦ παῖ Μνησαρχίδη ποιητὴς μόνον ἥδη, &c. *Dio. Chryſ. Orat.* 64. *de fortunâ Orat.* 2da. *p.* 594.

(4) *Euſeb. Præparat. Evangel. l.* 5. *c.* 33.

mum *Olympiadis* 75. rejiciuntur: & hæc certe *Epocha* ſi qua alia inſigniter memorabilis; in hunc enim Annum *Xerxis* in *Græciam expeditio* incidit, ut *Diodorus* (1) ſcribit, *Archonte Athenis Calliade*, cùm apud *Eleos* celebraretur 75. *Olympias*, quâ *Aſtylus Syracuſanus ſtadio Victor erat*, *Xerxes Perſarum Rex in Græcos Bellum movit*, dein *Atticam* vaſtavit, *Athenas* incendit, *Pralio* inde ad *Salaminam* ſuperatus: de qua *Expeditione* conſul. *Herod.* (2) Interim dum per *Thraciam*, *Macedoniam*, inde uſque ab *Helleſponto* ad *Thermopylas* exercitum movet, *Athenienſes Delphicum Oraculum* conſulunt, monet *Pythia* ut *ligneis mœnibus* ſe munirent, id reſponſum cum nemo intelligeret, *Themiſtocles* interpretatus eſt. en *Oraculi* verba:

(3) Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς
Μοῦνον ἀκιδῆσσον πλίσθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει, &c.
Jupiter è ligno muris Tritonida donat,
Qui ſoli invicti, tibi ſint natiſque ſaluti.

Dum de hujus mente *Oraculi* & *Athenarum* ſalute agitur, ſic Populum alloquitur *Themiſtocles: Murus iſte ligneus, O Athenienſes, Naves ſunt, iis Conjuges ac Liberos, relictis his laribus ac focis pro ſe quiſque imponat, Ita Salaminem petemus, id enim monemur, ibi Græciam aut Vindicabimus manu aut Occumbemus.* Hi igitur metu perterriti, Mulieres & Pueros, ſuaque omnia, quæ moveri poterant, partim *Salaminam*, partim *Trœzenem* aſportant: *Arcem Sacerdotibus*, pauciſque *majoribus natu*, ac *ſacra procuranda* tradunt: Viri navibus *Salaminium fretum*, *Duce Themiſtocle* tuentur. Inter hos *Mneſarchides* videtur cum *Uxore* ſua jam prægnante, ad *Salaminam* conceſſiſſe, ibique *Boedromionis* XX. die, qui in *Septemb.* XXIII. fer. 1. incidit (4) nempe eodem ipſo quo *Perſas Athenienſes*, ad *Oſtium Euripi* profligabant, *filium* peperiſſe, atque ex hoc *pralio*, cùm *optimum omen* ad futuram *Reipubl.* incolumitatem viſum eſt accipere, à Parentibus in *Victoria* celebertimæ memoriam, *Euripides* appellatur.

Patrem *Boeotum* fuiſſe, & aliquando ob æs alienum, cui ſolvendo eſſet impar, ignominia ex *Boeotico* more affectum, non videtur credibile. Quamvis *Jo. Stobæus* injecit hunc ſcrupulum, ipſe tamen nobis eximit, dum nihil in hâc re pro certo

(1) *Diodor. Sic. lib. XI.*
(2) *Herodot. Hiſt. l.* 7, & 8.
(3) *Herodot. l.* 7.
(4) *Herod. l.* 8. & *Plutarc. in Camillo.*

to ſtatuit, δοκεῖ δὲ τῦτο πισανῶναι, inquit, *nonnullis videri ita eſſe:* verùm *Athenienſem* potius ex eorum Legibus conſtabit; prima quidem quæ jubebat σκοπεῖν ὁ πολίτης καὶ ὁ δῆμος τὸ γένος. Patris paterníque populi nomen aſcribunto. (1) altera Lex erat, τὰς μὴ γνησίους ἐξ ἀστῆς καὶ ἐξ ἀστῶν, ἐξαλείφεσθαι. (2) Qui utroque Parente Cive nati non erunt, ex albo expunguntor. Si quis verò cauſatur *advenam* fuiſſe, qui & *Civitatis jure donari* poterat (quanquam & apud *Romanos* in *donandâ Civitate* non tanta fuit, quantum apud *Athenienſes* Religio) honorem auxiſſe videbitur, Si quid *Natalium ſplendor* conferre poteſt, cùm & præcipue tertiâ lege (3) cautum ſit, μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον, ὃν ἂν μὴ ὁ δῆμος ἀνδρηγαθίας αἵνεκα τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων ἄξιον ᾖ γενέσθαι πολίτην, i. e. *Athenienſium civitate* nemo niſi de ea benè meritus donator. Sed adſtipulatur & ultimò (4) *Athenæus* qui ex delato publico munere, è *Nobilioribus Euripidem* evincit; *Pocillatores*, enim, ait, apud *Antiquos* fuerunt *Nobiliſſimi Juvenes*, ut *Menelai* filius:

Ὀινοχόει δ' υἱὸς Μενελάου καλλίμαιος· ὃ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ὃν πρεσβὺν οἰνοχόησε. Quod ad *Matrem Clitonem* ſpectat, *illuſtri* prognatam *familia Suidas* teſtatur, quicquid in contrarium ad riſum captandum proferat inſignis ſcurra (5) *Ariſtophanes*, qui *Olerum venditricem*, ſuo more, impudenter prædicat: Fateor rem à *Valer. Maximo* (6) in medio relinqui, " Quam matrem " *Euripides*, aut quem Patrem *Demoſthenes* habuerit, ipſorum " quoque ſæculo ignotum fuit; Alterius autem *matrem Olera*, " Alterius *Patrem cultellos* venditaſſe, omnium pœne Docto- " rum literæ loquuntur: Sed quid aut illius *Tragicâ*, aut hu- " juſce *Oratoriâ* vi clarius?

Quamdiu cum *Parentibus* priuſquam *Athenas* reviſerent in *Salamina* commoratus ſit, nullibi conſtat: verum loci *Amœnitate* ſive *opportunitate* mirificè delectatum fuiſſe apparet, præſertim quum non infrequenter otium nactus ibidem deliteſceret ut *Tragœdias* ſcriberet, ipſo *Agellio* (7) teſtante, ſe vidiſſe

(1) *Demoſth. adverſ. Bœot. p.* 1002.
(2) *Id. in Argument. Orat. contra Eubulid. p.* 882.
(3) *Id. Orat. adverſ. Nearam p.* 875.
(4) *Athenæ. lib.* 10. *p.* 424.
(5) *Euripidi Poetæ objicit joculariter, ait Plin. in Nat. Hiſt. lib.* 22, *cap.* 22.
(6) *Lib.* 3. *Cap.* 4.
(7) *Lib.* 15. *Cap.* 20.

vidiſſe in hâc *Inſulâ ſpeluncam* tetram atque horridam, in quâ *Philochorus* prodidit, eum *Tragœdias* ſcriptitaſſe.

Verùm *Reſponſum* illud *Oraculi* (1) eum Puerum quum " adoleviſſet, *Victorem* in *Certaminibus* fore, id ei puero fatum " eſſe, Pater interpretatus eſt, *Athletam* debere eſſe, robo- " rato exercitatóque filii ſui corpore, *Olympiam* certaturum " eum inter *Athletas pueros* deduxit: ac primo quidem in " *Certamen* per ambiguam ætatem receptus non eſt, poſt " *Eleuſinio* & *Theſeo Certamine* pugnavit & Coronatus eſt. at dum Pater, ne labefactetur fides *Oraculo* debita, illud ſedulò agit, ut corporis exercitatione habilior ac promptior ſit ad hæc *certamina* capeſſenda, filius aliorſum trahit, nempe ut mente atque ingenio corroboratus & confirmatus, ſic etiam in ſuas partes pertrahat *Vaticinium*: & jam à corporis curâ, ad excolendi animi ſtudium tranſgreſſus, in Phyſicis *Anaxagoræ*, in Rhetoricis *Prodici Cei* diſcipulus fuit, ſub Priori *Periclem Oratorem* habuit condiſcipulum: Quin & *Arte Pictoriâ* aliquando exercitatum fuiſſe narratur, quam ut vult *Suidas* publicè profitebatur. *Moralem Philoſophiam* ſub *Præceptore Socrate* didiciſſe aliqui affirmant, ipſo licet ſeniore aliquantulum *Euripide*; certè exſtimabatur una cum eo ſcribere, & *Poëtam* juvaſſe in condendis fabulis. *Laertius* in *Socratis vitâ* à *Mneſiloche* dictum prodidit;

Φρύγες ἐσὶ καινὸν δρᾶμα τὸν Εὐριπίδου,
Ὧ καὶ τὰ φρύγαν' ὑπέβαλλε Σωκράτης.
Phryges *eſt Novum Drama hoc* Euripidis,
Cui & Socrates *ſarmenta ſupponit.*

Saltem familiaritate atque ſumma amicitiâ conjunctos neutiquam dubitari poteſt, & hoc nomine laudi ſibi meritò ducat *Tragœdus*, *Philoſophum* non parum tribuiſſe Sapientiæ, Modeſtiæ, Omnigenæque Virtuti *Euripidis* ſui, uti *Ælian.* (2) teſtatur: " *Socratem* nempe rarò in Theatrum venire niſi cùm *Euripi.* " *Trag.* cum novis *Tragœdiis* certaret; nam amabat hominem, " tum propter Carminum virtutem, & bonitatem; *Comicis* " valdè infenſus eos contemnebat, (ipſe enim modeſtus, ju- " ſtus, probus & ſapiens) veluti mordaces, injurioſos, & ſani " nihil dicentes, quod ipſos malè habuit. Adeo ut nihil mirum ſit, *Ariſtophanem* impudentiſſimum *Rabulam*, *populo ut placerent*, *quas feciſſet fabulas*, præcipuè cùm inde ſummam pecuniæ

(1) *Agell. ibid.*
(2) *Var. Hiſt. l.* 2. *c.* 13.

pecuniæ vim corraſerat, conviciis & maledictis ſuis, *Euripidem*, *Socratem*, immò & quoſcunque alios ſeverioris vitæ Magiſtros, Dicteriis ſanniſque apud populum applaudentem laceſſiſſe.

Annum jam habebat XVIII. cùm relicta *Anaxagoræ* ſchola, ad *Tragœdiam* ſcribendam animum applicaret, atque illum hoc non ſponte & ex animo feciſſe videtur, verum neceſſitate potius Coactus, & jam tempori cedendum eſſe prudenter ratus, quicquid ferè è *ſcholis* hauſerat, in *ſcenam* tranſtulit: vidit enim *Anaxagoram* in capitis diſcrimen venire propter quaſdam opiniones, novas & ante inauditas, atque in eadem *Hereſi* diſcipulum eſſe, nihil mirum, fuerit licet oppidò periculoſum. Et hoc in loco non poſſum non apponere graviſſimum illud *Plutarchi* (1) de eo Teſtimonium, unde innoteſcat quanti illum merito ſuo *Pericles* Auditor ejus, ſummuſque Orator, æſtimaret. Ὁ δὲ πλεῖστα Περικλεῖ συζῴη ὁμιλῶν, καὶ μάλιστα περιῇσις ὅσην αὐτοῦ καὶ φρόνημα δημαγωγίας ἐμβεβήκειεν, ὅλως τε μισηφελὴς καὶ σωτικὸς τὸ ἀξίωμα καὶ ἦθος, Ἀναξαγόρας ἦν ὁ Κλαζομένιος· ὃν οἱ τότε ἄνθρωποι (2) Νοῦν ἐφωνόμαζον, εἴτε τὴν σωτικὴν αὐτοῦ μεγάλην εἰς φυσιολογίαν καὶ ἀτελῆ ἀφανίσαντες θαυμάσαντες, εἴτε ὅτι τοῖς ὅλοις πρῶτος ὁ τύχην ὑφὶ ἀνάγκης ἀφαιρεσιν ἀρχὴν, ἀλλὰ νοῦν ἐπίστησε καθαρὸν καὶ ἄκρατον, ἐμφυομένοις (3) πᾶσι τοῖς ἄλλοις, ἀπεκείνοις τὰς ὁμοιομερείας. eadem fere de eo habet S. *Euſeb.* (4) quo remittendus erudit. Lector. revera uterque in ſuo genere erat conſummatiſſimus, ille in *Oratoriâ*, hic in *Poëſi Tragicâ*; ex eadem Scholâ tertium, ſc. *Archelaum Phyſicum* prodiiſſe narrat idem *Euſeb.* & *Strabo* (5).

Aliqui

(1) *Plut. in vit. Periclis.*

(2) Anaxagoras *qui nomine* Mentis Deum *eſſe Conditorem Mundi conſtanter & μεγαλοφρόνως edocuit: & quam rectè concepit de* Deo, *de* Cœlo *atque de* Anima humanâ, *ſatis liquet ex illa illuſtri ſententiæ ſuæ ſignificatione, nempe* Cœlum eſſe Patriam ſuam, ſeque ad illam poſt mortem reverſurum eſſe. *Edm. Dickenſon Phyſic. vet. & nov. cap.* 2.

(3) Πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ πφυρμένα, res omnes genitæ ſimul erant, *i. e. in* Chaote *commixtæ & confuſæ, ſed* Mens *eas ſeparavit, & ex illis Ornatum Mundi fecit. hæc erat* Thaletis *ſententia, qui fuit* Anaxagoræ *Anteceſſor. Edm. Dickenſ. p.* 63.

(4) *Prapar. Evangel. l.*10. *cap. ult.*

(5) *Strab. Geogr. l.*14. *pag.*645.

Euripidis Tragici Vita.

Aliqui volunt grati animi officia *Poëtam* præſtitiſſe erga *Præceptorem* ſuum in *Melanippe Fab.* quæ Σοφὴ dicitur, ὅτι φιλοσοφεῖ, (optandum foret ut jam integra extaret) ibidem fortaſſe (1) expreſſam *Philoſophi* imaginem haberemus, cùm enim *Philoſophiæ* operam dediſſet, multóſque Annos audiviſſet *Anaxagoram*, familiariſque *Socrate* uſus, voluit interdum opiniones inſignium illorum Philoſophorum conſignatas relinquere ſuis *Tragœdiis.*

Quamvis tamen verſari periculo ſuo in *Anaxagora* ſcholâ non eſt auſus, & hâc in cauſa omnem à ſe ſuſpicionem depuliſſe, Magiſtro relicto, videtur, non omnes laqueos effugit; impietatis enim poſtulatur de verbo inſolenti atque odioſo, ut qui pejerare doceret: pervulgatiſſimus eſt ex *Hippolyto* locus (2) ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Jurata lingua eſt, mente juravi nihil; jam ergo forum agitur, atque inter ſe accuſant, & quamvis non conſtat an in cauſæ dictione damnum fecerit, reſpondiſſe tamen accepimus, diluit objecta, atque falſa, ſaltem importuna eſſe docet: extat apud *Ariſtot.* (3) in capite de locis communibus ex quibus exordia criminationum ſumuntur, & hic locus pertinet ad tranſlationem, cùm rejicimus aut judices, aut judicii locum, aut Tempus: Reſpondit enim *Euripides* ipſum *Hygienontem*, (illud enim Delatori nomen erat) injuſtè facere, qui cauſas ἐν τοῖς Διονυσίοις cognitas ad aliorum judicia transferre vellet: illic enim, ubi (4) τὰ Διονύσια exercentur, dixit ſe carminis ab eo damnati rationem redditurum eſſe, ſi ibi litem velit inſtruere.

Idem aliquando iterum commôrat bilem Auditorum, verum repente ex Artis ſuæ regulis exolvit eos hac ſollicitudine: contigit hoc in fab. quæ *Bellerophontes* inſcribitur, ibi enim ſenex ille fictè & ſimulatè poſthabita virtute, graphicè depingit & ſuum

---

(1) Οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος] *inter fragm. Euripid. in Fab. Melanippe, p. 479. edit. Cantabrig. notant vett. Anaxagoræ ſententiam ſub perſona Melanippæ expoſitam. H. Grot. not. in Excerpt. è Com. & Trag. Gr. p. 958.*

(2) *Verſ.* 612.

(3) *De Arte Rhet. lib. 3. cap. 15.*

(4) Παυήγορος ἦν· ᾧ ἔσαν δίκαι πρὸς λυάδην ὥσπερ τοῖς Διονυσίοις· Οὐ μὴν δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις δικαστηρίοις ὑφίστατο αἱ δίκαι αὐτῷ. *Vet. Scholiaſt. in Ariſtot. Rhet. p. 76. edit. Pariſ. 1539.* Τραγῳδὸς ἦν ἀγών, Διονύσια. *Schol. Ariſtophan. p. 380. in Acharn. Act. 1. Sc. 5.*

ſuum animum, aliorumque ſui ſimilium Euclionum nummis inhiantium;

(1) Ὦ χρυσὸ δεξίωμα καλλιστον βροτοῖς,
Ὡς οὐδὲ μήτηρ ἀδῖνας τοιὰς σ' ἔχει,
Οὐ παῖδες αὖ πρόπολοισιν, ἢ φίλῳ πατὴρ
Οἷας σὺ, χ' οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
Εἰ δ' ἦ Κόπρεις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
Οὐ ῥιψῶ' ἅρωβος μοχλὸς αὐτλῳ τρίφαξ.

Quæ latinè extant in Epiſt. (2) Senec. Philoſ. ubi inquit, " cum Noviſſimi verſus in *Tragœdia Euripidis* pronuntiati " eſſent, totus populus ad ejiciendum & *Actorem* & *carmen* " conſurrexit uno impetu: donec *Euripides* ipſe in medium " proſiluit, petens, ut expectarent, viderentque, quem ad- " mirator Auri exitum faceret. Dabat in illa fabulâ pœnas " *Bellerophontes*, quas in ſuâ quiſque dat.

Vir erat felicis admodum ingenii, & quod in ſingulis ægrè reperias, non minus *induſtriæ* atque *labore*, quam *inventione* clarus perhibetur; Argumento eſt reſponſum ab eo *Alceſtidi poetæ Trag.* datum: " Apud quem quum quereretur quod eo " triduo non ultra tres verſus maximo impenſo labore dedu- " cere potuiſſet, atque is ſe centum perfacile ſcripſiſſe gloria- " retur: ſed hoc inquit, intereſt, quod tui in triduum tan- " tummodo, mei vero in omne tempus ſufficient. alterius " enim fœcundi curſus ſcripta intra primas Memoriæ metas " corruerunt, alterius cunctante ſtylo elucubratum opus per " omne ævi tempus plenis gloriæ velis (3) feretur. Hinc etiam mirari liceat, in illis *Ingeniorum Certaminibus*, quibus ſæpius interfuit, iniquiori quam par erat uſum eſſe fortunâ; " ait enim *M. Varro* (4) quum quinque & ſeptuaginta *Tragœ-* " *dias* ſcripſerit, in quinque ſolis viciſſe, quum eum ſæpe " vincerent aliqui poetæ ignaviſſimi: ſed & hoc contigit ſum- " mis & doctiſſimis Viris, qui ambitu gratiaque & factionibus " ſæpius vincuntur, uti *Menander* à *Philemone* nequaquam " pari ſcriptore, quem ex CV. *Comœdiis* quas ſcripſit, ſolis octo viciſſe teſtatur *Apollodorus* (5).

Innuere

(1) *Eurip. edit. Cantabrig. pag.* 462. *Tom.* 2.
(2) *Epiſt.* 115.
(3) *Val. Max. lib.* 3. *cap.* 7.
(4) *Agell. lib.* 17. *cap.* 4.
(5) *Agell. ibid.*

Euripidis Tragici Vita.

Innuere videtur ſcriptor Vitarum Philoſophicarum, *in vita Plat. Platone* æque familiariter uſum eſſe *Euripidem*, ac *Platonis Præceptore Socrate*, ἀπῆλθε inquit εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὰς Προφήτας, ἃ φασι τὸν Εὐριπίδην αὐτῷ συναναπλεῦσαι: at nulla habita ratione temporum aut ætatis utriuſque, dictum videtur, cùm certiſſimum ſit, quinquageſimum annum & amplius *Poëtam* habere, cùm nondum natus ſit *Plato*, quippe primus *Olympiadis* LXXXVIII. eſt *Platonis* natalitius, qui non plus annis viginti & octo natus eſt quando Præceptorem *Socratem* amiſit; præcipuè cùm & ipſe *Euripidem* ſupervixerit, qui non niſi primo Anno *Olympiadis* XCV. cicutâ hauſta mortuus eſt, æt. ſ. 70. atque obſter illa narratio de exprobratione mortis *Socratis*, quæ eſt apud *Palamed. fab.* his verbis, Εὐριπίδη, Δανοὶ, ἐνάρπτε τὸν πάντοφον Μυσῶν, ἐξ οὗ σὺ ἀλγεινῶτατα ἀπέβλα, &c. teſtante *Anonymo* in *Argument. Orat. Iſocrat.* quæ inſcribitur *Buſiridis Encomium*, non eſt fidem habitura.

A *Xerxis tranſitu*, ad initium *Belli Peloponneſiaci* numerantur Anni L. hinc innoteſcit *Euripidis* ætas: verum ea res quæ *Euripidis* famam nunquam intermoriturum magis auctam dedit, *Bellum* erat illud *Siculum* ab *Athenienſib.* (1) temerè quidem & inconſultò ſuſceptum, quod conflatum eſt 16 ann. poſt prius memoratum: Duodeviginta millia uno Die cæſa, 7000. in Latumias & ſervitutem rapiuntur, Pauciſſimi ex quadraginta millibus evadunt, ſed memoria digniſſimum eſt, captivos qui aliquot Verſus *Euripidis* memoriter recitare poterant, *mitius* & *liberalius tractatos*, immo & *Manumiſſos*: (2) quin etiam *Euripides* bello pereuntes Carmine Exequiali decoravit, cujus fragmentum apud *Plutarc.* ſupereſt:

(3) Οἱ δὲ Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκμαχόμενοι
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὸ Θεῶν ἴσον ἀμφοτέροις.
Octo Syracoſios fudit per prœlia Victor
Hic Miles, ſpectat dum æquus utroſque Deus.

Aliquando inter *eum* & *Sophoclem*, quippe ἀοιδὴς ἀοιδῷ, non magna interceſſerat Neceſſitudo, poſtea verò, cum ætate eſſent provectiores, rediiſſe in gratiam videntur: patet hoc ex *Epiſtolâ*, (modo non ſit ſuppoſititia) ubi *Sophocli* ex *Naufragio* elapſo congratulatur, damnumque *Tragœdiarum* ibidem pereuntium vehementer dolet, niſi quod illud reſarciri poſſe videbatur,

(1) *Dion. Chryſoſt. Orat.* 17. *de avaritia pag.* 251. *edit. Pariſ.*
(2) *Plut. in vita Nicia.*
(3) *Ibid.*

batur, *Auctore* ſuperſtite atque incolumi; hoc aliàs patebit quando ea quæ fecerit *Sophocles*, auditâ morte *Euripidis*, infra memorabimus.

Natura erat aliquantulum triſtior; *Alexand. Ætolus* (1) hoc de eo verſus compoſuit:

Ὁ δὲ Ἀνεξανδρου τρυφιμου δυσχολος
Στυφρὸς μᾶ ἐμοίγε ἔοικε φυσιπῶν,
Καὶ μισογύνης, ἢ παιζειν ὐδὲ παρ οἶνον
Μεμαθηκώς· ἀλλ' ὅ τι ἢ γελᾶν, τοῦτ' ἂν
Μίλιστα καὶ σεμνὸν ἐπιτύχοι.

Sed hoc *Athenæus* Auctore *Sophocle* excuſat, qui in *fabulis* hunc præ ſe animum tuliſſe eum tantum dicat, reipſa autem & privatim, talem non fuiſſe.

Porrò autem vulgò audit Μισογύνης, fortaſſe & hoc debetur inſigni illo γελωτοποιῷ *Ariſtophani*, (quamvis & Φιλογύνης apud *Athenæum*, ſed *Dalechamp.* (2) mendum ſuſpicatur) qui in Θεσμοφοριαζούσαις *Euripidem* inducit à mulierum ſenatu capitis accuſatum, ob maledicta & probra in eas: ſed quod verum eſt libenter agnoſcimus, malas mulieres ubique inſectatur; plurimaque malarum exempla, ſed fugienda, in fabulis ſuis introducit, at non maledicendi animo, nullave ratione habita, vitiis atque omni dedecore infames, populo ſpectandas exhibet; qui non idcirco *Oſor earum* eſt habendus, ſed *Vitiorum* tantum, cùm & *aliarum Virtutem*, uti par eſt, ſummo honore proſequatur: ſic *Odiſſe* atque *Amaſſe caſto Pioque Poeta* convenit. Huic rei *Sophoclem Trag.* apud *Hieronymum* (3) quendam in *Hiſtoricis* habemus ſuffragantem; εἰπόντος Σοφοκλεῖ πρὸς ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐριπίδης, ὃς γε πᾶσι Τραγῳδίαις ἔφη ὁ Σοφοκλῆς, ἐπὶ ἴσης τῇ κλίνῃ φιλογύνης. habuit autem duas Uxores, non ambas ut volunt nonnulli eodem tempore, Volgivagam enim Venerem *Cecrops* hinc διφυὴς dictus, Lege compeſcuit, & ſanxit, nequis binas nuptias eodem tempore conſtitutas haberet: Quare & duas Uxores eodem tempore *Socratem* habuiſſe negat *Panætius Rhod.* qui ut *Plut.* ait in *vit. Ariſtid.* abunde refellit hanc opinionem in libris quos de *Socrate* conſcripſit. Concedebatur quidem *Pſephiſmate* circa *Socratis* tempora ἀφ' τὸ λειπανδρεῖν, è Peregrina & Pellice domi, ſine nuptiis, Uxoris Loco retentâ, παιδοποιΐας καὶ ἕξ ἑτέρας, cujus *Plebiſciti* meminit *Athenæus*, verum una tantum erat Uxor; *Uxorem legitimam*

(1) *Agell. lib.* 15. *cap.* 20.
(2) *Dalechamp. not. in Athenæum pag.* 794.
(3) *Athen. lib.* 13.

timam imitatur concubina, ſed Uxor legitima non eſt, neque ejus liberi γνήσιοι & Cives è Lege; vid. plura in hanc rem apud Cl. *Petit.* de Leg. Attic. pag. 434. Narratur etiam (1) Auctore *Eparchide*, *Euripidem* aliquando in *Icarum* profectum, mortua in Agro fœminâ cum liberis duobus ſc. adultis maribus, & una puella, fungorum peſtilentium Eſu, & cum prole ſtrangulata, hoc *Epigramma* compoſuiſſe.

(2) Ὦ τὰ ἀγήρατον πόλον αἰθέρος———

O Sol perpetua Cœlum vertigine luſtrans
Vidiſtin' facinus tetrius hoc ſcelere?
Tum Matrem, Geminos tum fratres, atque Puellam
Omnes hoc uno nunc periiſſe die.

Non multo poſt *Siculam* Cladem videtur Poeta noſter, *Athenis* relictis, *Macedoniam* contendiſſe, ibíque in amicitiam *Archelai Regis* receptum, ſummóque honore habitum teſtantur omnes; Cauſa hujus Peregrinationis quæ Variè ad Arbitrium Amicorum & Inimicorum aſſignatur, non eſt tacita omninò relinquenda, ſed Vulgarem illam, quæ Uxorem adulterio deprehenſam à Marito comminiſcitur, adeóque pudore coactum ſolum vertere, nihili ducimus: Si quis utriuſque tum *Principis*, tum *Beneficiarii Euripidis* mores animumque penſitaverit, facile perſpexerit, *Illum* non immerito ſummis honoribus cohoneſtaſſe virum undequaque dignum, *Hunc* autem ampliſſimis decoratum ſuffragiis, digna cum laude tanto Principi placuiſſe. Quippe *Rex* in tantum literarum fautor (3) atque

(1) *Id. lib.* 2.

(2) *Habetur in Gra. Antholog. Epigram. Edit. H. Steph. pag.* 514. & *in Euripid. edit. Cantabrig. p.* 516.

(3) Ἀρχέλαος Μακεδόνων βασιλεὺς πολλὰ εἰδὼς, ἐκ πολλοῦ ζηλωτὴς τῶν σοφῶν, ὑπάλλ[Σωκράτης] ἐπὶ δεῖπνον ἐκ μισθοῦ ὅπως αὐτῷ ἀξιολογήσῃ, &c. *Dion. Pruſ.* Orat. 13. *de fuga ſive exilio, pag.* 227. *edit. Pariſ. Et ab Ariſtotele memoriæ traditum eſt, quanti illum fecerit Archelaus, & quam admirabili animi magnitudine atque modeſtiâ ſibi deſignatos honores, virtutis ſuæ juſta debitáque præmia declinaret, quippe à Rege hoſpitio invitatus, injurioſum ac contumelioſum ſibi videri ait accipere, cùm non par eſſe poteſt remunerando Regium beneficium. Rhetoric. l.* 2. *c.* 23. *en optimi vet. Scholiaſt. verba in hunc locum, quæ non gravabor apponere.* Σωκράτης ἐρωτηθὶς, διότι ὐ βαδίζει πρὸς τὸν Ἀρχέλαον, τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαμβάνων, ἔφη, διότι εἰ πολλῶν παρ' αὐτοῦ, ὐ δυνάμαι ἀμοιβὴν τῆς ἀπάσης ἀμοιβῆς τῆς βοηθείας αὐτοῦ τῆς φιλίας αὐτοῦ. *p.* 44.

que amator fuit, ut undique ad ſe doctiſſimos quoſque præmiis atque beneficiis alliceret: neque minor in totius Imperii adminiſtratione cura fuit, quâ de re conſulatur *Thucyd.* (1) ubi egregiè facta recenſentur. Si qui vero ſint qui cauſentur, *Avaritiâ, Ambitione, Dominandi libidine, ſive aſſentandi gratia* impulſum, *vitam Aulicam & τὸ γῆ βαρβάρῳ Patriæ* prætuliſſe, næ ipſe invidioſum hoc crimen à ſe amolitur, uti potebit conſulenti ult. *Epiſt.* quæ *Cteſiphonti* Inſcribitur, quò Curioſum in hiſce Lectorem remittimus.

Sed jam ferè ad metam devenimus: non multos Annos apud hunc *regium hoſpitem* divertit, cum malo infortunio auctum miſerè periiſſe accepimus: *Naſo* calamitoſum mortis genus reſpicit, dum in *Ibin* pœnas non mitiores Imprecatur;

Usque Cothurnatum Vatem *Tutela* Dianæ,
Dilanient Vigilum *te quoque turba* Canum.

Regiis (2) Canibus occiſum omnes ferè volunt, utrum autem aliorum invidia factum ſit, non convenit, quamvis (3) *Agell.* ab æmulo quopiam immiſſos aſſerit, & his vulneribus, inquit, Mors ſecuta eſt. *Valer. Maximus* (4) narrat ab *Archelai Regis* Cœnâ domum repetentem, canum morſibus Laniatum obiiſſe. *Crudelitas fati, tanto ingenio non debita.* Factum eſt hoc ad *Bormiſcum Macedoniæ opp.* teſtante *Stephano de Urb.* quod & (5) *Bromiſcum* à *Thucyd.* vocatur. Mors hujus contigit currente adhuc *Olympiade* XCIII. æt. ſ. juxta nonnullos LXXV. eodem etiam Aº. *Bellum Peloponneſiacum* finitum volunt, quamvis alii Aº. proxime ſequente.

Quum tam Acerbæ Calamitatis fama *Athenas* perlata eſt, omnia plena luctûs & mœroris fuerunt; narratur & *Sophoclem* uſque eò Dolori indulſiſſe, ut *Mimos Actoreſque* ſine *Corollis*, in *Theatrum* produxerit, pullata Veſte indutos; ipſe etiam *Sophocles* eodem Aº. ob. Nonagenarius (6). De-

(1) *Lib.* 10. *ſect.* 100. *edit. Oxon.*

(2) *Hinc natum Proverbium, Promeri Canes, & Canis Vindicta, de quibus adeundi Paræmiographi.*

(3) *Lib.* 15. *c.* 20.

(4) *Lib.* 9. *c.* 12.

(5) *Thucyd. lib.* 4. *ſect.* 103. *juxta quem locum Bolbe ſtagnum in mare ingreditur: & hoc inter Arethuſam, & Apolloniam ponitur à Scylace. & Plut. in vit. Lycurg. teſtatur ſepultum prope Arethuſam, p.* 59. *uti vult Dionyſii Epigramm. infra memorat.*

(6) *Vid. Doctiſſ. Petit. Commentar. de Leg. Attic. p.* 69, &c.

Defuncti ossa à *Rege* ad *Pellam Macedoniæ Metrop.* sunt translata, cujus situm si adspicias, non sine causa delectam esse *Regiam* advertas inquit (1) *Liv.* "Hujus suprema *R. Archelaus* non contentus prosequi (2) sumptu funeris, crinem "tonsus est, & mœrorem quem animo conceperat, vultu prodidit. Sepulchrum autem ejus & memoriam *Macedones* eo "dignati sunt honore, ut in Gloriæ quoque loco prædicarent, "(3) ὅ πᾶς σὺν μνήμῃ Εὐριπίδης ἄλλοτέ που, quod egregius Poeta morte obitâ sepultus in eorum terrâ foret. Quamobrem quum *Legati* ad eos ab *Atheniensibus* missi, petissent, "ut Ossa *Athenas* in Terram illius Patriam permitterent transferri, Maximo concensu *Macedones* in eâ re denegandâ perstiterunt. De Sepulchro hæc (4) *Vitruvius*, "Dextrâ ac sinistrâ Monumenti, advenientes duo rivi concurrunt in unum: "accumbentes Viatores pransitare solent, propter aquæ bonitatem, ad rivum autem qui est in altera parte Monumenti, "nemo accedit, quod mortiferam aquam dicitur habere. Et quoniam hic locus à *Pieriâ* Natali *Musarum* solo propè abfuit, unde & *Pierides* dictæ, hinc illius Memoriæ consignatum *Epitaphium* quod sequitur;

(5) Εἰ δ' ἀκρυόεις, Εὐριπίδη εἶλέ σε πότμος,
Καὶ σε λιγηφώνων ἐδέξατο θῆνυς χιόνες,
Τὸν σκιερῇ μελέγραφον ἀνδάνα, κόσμον Ἀθηνῶν,
Τὸν Σοφίης Τεχνίτην μιξάμενον χαρίτων·
Ἀλλ' ἄμβλες Πιερίδων ὑπ' ἠέρι· οἷς ἐν ὁ λάτρις
Πιερίδων ναίων αἰχθὶ Πιερίδων.

Extat † ibid. *Dionysii* Epigramm. de Sepulchro juxta *Arethusam* posito, quod & meminit Tragici Ornatus, insigniumque *Bacchi* appensorum, ad Tumuli Ornamentum;

Οὔ σε κυνῶν γένος· ἀλλ' Εὐριπίδη, ἀλλὰ γυναικὸς
Οἶκτος, ἐπ' ἀκρήτου πόντιος ἀκτάμενον,
Ἀλλ' αἰδὼς ἐ γάρις ἐπέκλυσε· τῇ σ' Ἀρεθούσῃ
Κεῖσαι ἐπιχθονίῳ τίμιος· Ἀρχέλεω.
Σὸν σ' ἐ τοῦτον ἐχὼ τίθημι τάφον· αἰδὼ τὸ βάκχε
Εἴμασι, ἐ σκιεροὺς ἱμβάλε πισσοφόρους.

Neque

(1) *In fin. lib.* 44.
(2) *Solin. cap.* 15.
(3) *Agell. lib.* 15. *cap.* 20.
(4) *Lib.* 8. *cap.* 3.
(5) *Antholog. H. Steph. pag.* 273. †

Neque movemur Auctoritate *Dionysii* in re tam testatâ contradicentis, tantum amovet invidiam ex odioso hoc mortis genere; quippe indignum videbatur *Talem, Divinum verò Poëtam*, pati simile quid iis quibus acerba & perluctuosa hæc fata contigerunt. *Plutarc.* in *vit. Lycurg.* (1) narrat, monumentum hoc quod ei posuit *Archelaus*, de Cœlo tactum, cineresque dissipatos, quod huic soli & *Lycurgo* post mortem contigisse legitur, nimirum hoc signo Deos sibi propitios credidit Antiquitas, quæ res ansam dedit Lepido huic Epigrammati;

Ἃ Μακέτις σὲ κέκευθε τάφῳ κόνις· ἀλλὰ πυρᾳδὶς
Ζανὶ κεραυνίῳ πᾶσιν ὑπημφίασας.
Τεῖς γὰρ ἀπιτρέψας Εὐριπίδην ἐκ Διὸς αἰθὴρ
Ἡγνιστὴν τὸν θνητὰν ἐπιφοῖτον ἰσχέιν.

Athenienses demum cum reliquias hujus recuperare non valerent, Honorario tumulo apud se decorarunt, cujus & *Pausan.* meminit in *Attic.* quod & ad sua tempora duravit, *Epitaphio* eidem *inscripto*, quod sic se habet:

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ', ἐσ', Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε,
Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἐφήπτεται.
Non Tui hoc est Monumentum, Euripides, illius at Tu:
Victurum nomen cui tua fama dedit.

Leguntur & alia Epigrammata in eandem rem tanto nomine non prorsus indigna, quæ jam memoratis visum est addere.

Μνῆμα μὲ Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου ἔσσα κέκευθε
Γᾶ Μακεδών· ἦ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
Πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθηναίη· πλεῖστα δὲ Μούσαις
Τέρψας, ἐκ πολλῶν ἕκ τ' ἔπαινον ἔχει.
Græcia tota unum Monumentum Euripidis, ossa
Terra tegit Macetûm clausit ubi ille diem.
Patria est Helladis Hellas Athena, plurima Musis
Grata canens, laudes undique nactus habet.

Χαῖρε μελαμπίτυλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
Πιερίας, τὸ πρὶν Νυκτὸς ἔχων θαλάμους·
Ἴσθι δ' ὑπὸ χθόνα ὧν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔστιν,
Ἴσον Ὁμηρείοις τίνδιος ᾠδοῖσι.

Salve

(1) *Plut. in vit. Lycurg. pag. 59.*

Euripidis Tragici Vita.

Salve Euripides in mœſta convalle ſepulte
Pieria, æternum noctis habens tumulum:
Scito tibi at remanere decus tellure repoſito
Perpetuum, æquale & Maonida Genio.

Et *Lycurg. Rhetor* (1) autor *Legis* fuit, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν Ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν. τοῖς ὑποκριταῖς δὲ τὴν ἐξέτασιν ἀνδρὶ ὑποκρίσεως. *Statuarum* quæ his tribus *Poëtis* poſitæ ſunt, meminit (2) *Pauſan.* De illuſtriorum doctiorúmque Virorum miſeriis eleganter deploravit *Sotades* (3) metricè, quamvis verſu laxiori, non tamen indignus qui apponatur hoc in loco cum ſummi illius *Grotii* Verſione.

Αὐτὸς γὰρ ἐὼν παντοχθὼν ὁ πάντα γεγειῶν,
Οὐ κρίνῃ δικαίως ἢ κατ' ἀνθρωπον ἔκριεν.
Καὶ γὰρ κακὰ γαῖαν ἢ κακὰ πέφυκεν αἰεί,
Καὶ τοῖς μεγάλοις κακοῖς γέγηθεν ὁ κόσμος.
Ὅτι πάντες, ὅσοι ἐφέστασαν ἀγλαΐσιν εὑρεῖν,
Ἢ μηχανικὸν ποίημα, ἢ σοφὸν μάθημα,
Οὗτοι κακὸν εἰς τὰ ἰδιαίτατα τέλος ἐκύλισαν.
Ὑπὸ δὲ γεγενήτορος κόσμου κακῶς πεφύκασι.
Σωκράτην ὁ κόσμος πεποίηκε σοφὸν εἶναι.
Καὶ κακῶς εὐεῖλε τὸν Σωκράτην ὁ κόσμος,
Ἐν τῇ φυλακῇ, κάτθανον ὅτι πιὼν πέπωκα.
Πολύποδα φαγὼν ὁ Διογένης ὤμὸν πέπωκεν.
Αἰσχύλος γεγόνασι ἐπιπίπτουσι χελώνη.
Σοφοκλῆς ῥᾴβδῳ φαγὼν στυφλῆς, πυγαὶς πέπωκα.
Κυνὶς οἱ κατὰ Θρᾴκιον Εὐριπίδην ἔτεκεν·
Τὸν ἦθον Ὁμηρον λιμὸς κατεδυπάτησεν.

Mundus Genitor Cunctiparens, Satorque rerum,
Cauſas Hominum non benè novit arbitrari.
Sunt per ſola terræ mala, ſemper & fuere,
Multiſque malis undique gaudet Univerſum.
Res eximias queîs fuit invenire cordi,
Sive Ingenii laus foret illa, ſive dextra,
Omnes malus hos cernitur exitus ſecutus:
Idque omne malum fluxerat à Parente Mundo.

Mundo

(1) *Plutarc. Tom. 2. pag. 841.*
(2) *In Attic. pag. 18. 19.*
(3) *Stoba. edit. Grot. pag. 397.*

Euripidis Tragici Vita.

Mundo ſapiens judice Socrates putatus,
Mundo ſapiens judice Socrates necatur,
Juſſus bibere in Carcere poculum Cicuta.
Crudi polypi Diogenes peremtus eſu:
Teſtudine cùm ſcriberet Æſchylus cadente.
Glutito acino ſtrangulat uva te, Sophocles;
Te Euripides in Thrace ſolo canes vorarunt.
Atra abſtulit egregium fames Homerum.

Duriora hæc eſſe fatemur, præcipuè apud illos quibus ſera ſeculorum aſſurget poſteritas, ſed neque hæc inaudita & nova, quin & noſtrâ, Patrúmve Memoriâ, *de Indignè Miſeris* (detur Verbo venia) nos non immerito conquerimur. Vetera ut taceamus, *Hieron. Savanarola* igne periit, *Zuinglius* prælio, *P. Ramus lanienâ Pariſienſi*, *Jo. Funcius* Chronol. capite plectitur, *Barn. Briſſonius* Cl. J.C. tempore *Ligæ Pariſienſ.* à Globo ſeditioſorum ſuſpendio necatus, *J. Henr. Hottingerus* in *Limagi* trajectu, undis merſus interiit: & Nobile par illud *Stephanica Domûs*, Æterna Typographorum Decora atque Ornamenta, *Rob.* & *Henric.* & quales, quantoſque Viros animo intueor! Quibus quantum non ſolum *Gallia*, ſed & ipſe *Chriſtianus Orbis* debeat, teſtabitur dum in pretio erunt literæ; Uterque tamen (1) Pater & (2) Filius, patria profugi, tantum non extrema paſſi ſunt: & ne hiſce immorer, quàm indigna (3) *Magnum* illud *Batavia lumen* noſtrâ memoriâ ſit perpeſſus, nolim refricare; è Publicis illius temporis Actis plus ſatis ſunt nota. Verum huc longius quam Voluntas fuit, à propoſito digreſſo, dabit, uti ſpero, æquus Lector veniam, & me jam ad munus penſumque revoco.

Dicta ab eo celebriora quæ memoriæ ab aliis mandantur, pauca reperiuntur, niſi ea velis quæ inter opera πολυθρύλητα, non hinc illinc ſparſa, ſed quaſi, ut aiunt, ὅλῳ τῷ ϑυλάκῳ effunduntur. Et hinc certè largam meſſem collegit induſtria doctorum virorum; *Joann. Stobæus*, non incelebre inter eruditos nomen, incertæ quidem ætatis, ſed optimæ notæ Auctor, qui è variâ multiplicíque Veterum *Philoſophorum*, *Oratorum*, *Poëtarum* lectione, *Theſaurum* ſuum, auro quidem contra non carum, depromſit, benè multa noſtri *Poëta excerpta* atque precioſa *fragmenta* exhibuit; ut & omnium *Poetarum dicta*

(1) *Thuan. ad Ann.* 1559.
(2) *Toll. de infelicit. Literator. p.* 87.
(3) *H. Groti us.*

dicta quæ apud illum extant, novâ metricâque verſione elegantèr admodum adornata, edidit, reſtituit Doctiſſ. *H. Grot.* Pariſiis 1623. (Proximâ ante *Grotium* ætate, LX plus minus Annorum intervallo, in hiſce laboribus, (de *Euripideis* jam tantum loquor) à (1) *Mich. Neandro Soravienſ.* (cujus & honorificè meminit *Jac. Thuan.* in ſuâ Hiſtor.) deſudatum eſt, uti teſtatur ejus Ἀεσυλογία Εὐριπιδία impreſſ. Baſil. à Jo. Oporino, 1559.) tandem iterum ὁ πάνυ *H. Grot.* hoc opus aggreſſus eſt in *Excerptis ex Tragœd. & Comœd. Græcis,* abſolvitque, quod lucem vidit Pariſiis Ann. 1626. cujus elegantiſſima ubique verſio è *Græcis* bonis in *Latina* quæ nativæ linguæ *Græcæ* puritati vix cedunt, pretium horum *Excerptorum* accendit.

(2) *Archelaum Regem* ferunt rogaſſe aliquando *Euripidem,* quem ut ante oſtendimus, in convictu ſibi conjunctiſſimum cariſſimumque habuit, ut de ſe *Tragœdiam* ſcriberet, reſpondiſſeque illum, Bona verba quæſo, ὦ Rex. Utinam nequid unquam tibi accidat, quod ſit *Tragœdia* dignum.

Idem aliquando, quâ de cauſa non novimus, hiſce verſiculis, qui à (3) *Plutarch.* laudantur, compellaſſe *Archelaum* dicitur;

(4) Οὐ βούλομαι πλουτῶν, &c.
Donare pauper Divitt minime volo,
Ne mentis expers credar, aut dans poſcere.

(5) Cum ei graveolentia oris objiceretur à quodam: *multa* dixit, *ſecreta in eo computruerunt:* ſubindicans maximo ſemper uſum eſſe ſilentio.

(6) Hiſce adjungi poteſt, prolatum ab infenſiſſimo, affixumque *Euripidi*, quod teſtimonio erit eximiæ illius conteſtatæque virtutis, qui Scopticè, ſuo more, fingit pluribus verbis *Æſchylum Euripidemque* inter ſe altercantes, cuinam in Arte ſuâ major laus debeatur; *Hic* verò, cujus partibus ob notam in eum invidiam *Comœdus* ſemper iniquior eſt, interrogatus ab Antagoniſtâ, *Quænam potiſſimum Virtus nos ad cujuſpiam Poeta admira-*

(1) *Thuan. ad Ann.* 1595.
(2) *Diomed. Grammat. lib.* 3.
(3) *Plut. de* EI *inſcript. foribus Templi Delphici.*
(4) *Et extant in Tragœd. Archela. dict. inter Euripidis fragment.*
(5) *Stob. ſerm.* 39. *de Arcanis.*
(6) *Ariſtoph. in* Βατραχ. *Act.* 4. *Scen.* 2. *pag.* 259.

admirationem excitare queat: Si non ſine dexteritate inquit, *cives commonefacere ſciat, ut fiant meliores.*

Summo honore habitum teſtantur quicunque de eo mentionem fecerunt, & idem *Oraculum* quod primas ſapientiæ *Socratis* conceſſit, ſecundas *Euripidi*, poſtremas verò *Sophocli* dedit, juxta pervulgatiſſimum illud,

(1) Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων, Σωκράτης σοφώτατος.

Quod an à *Pythiâ* dictum ſit de *Socrate*, qui ad *Tragicos* collatus præſtantior cenſetur, ut illius dignitatem minuat, quemadmodum ſuſpicatur (2) *Origenes*, viderint alii.

(3) *Plutarchus* vocat σοφὸν ἄνδρα καὶ πολιτικῶν ἐπιτηδευμάτων νοημάτων, nimirum ut *Cicero* (4) ſcribit, "Olim propter exi-" miam maximarum rerum ſcientiam, à Græcis *Politici* Phi-" loſophi appellati univerſarum Rerum-publicarum nomine " vocabantur, ita quidem huic ſcenico Philoſopho contigiſſe " videtur. Hoc nomine & celebratur à *Dione Chryſoſtomo* (5) Τὸ Εὐριπίδου σύνεσις, &c. ἀκριβὴς καὶ δεινὸς καὶ πολιτικὸν, τὸ Εὐριπίδου, quo ſermone Orator Græcus in diſſimili prorſus ſcribendi genere de præſtantiâ hujus triumviratus, nempe *Æſchyli*, *Sophoclis* & *Euripidis*, eleganter ut ſuo more diſſerit, judicium que ſuum in hanc rem interponit, non ut de cujuſquam famâ detrahat, ſed ut ſingulorum dignitatem auxiſſe videatur. Quemadmodum *Romanus* (6) *Orator* ait de univerſo dicendi genere apud Oratores, "quod tamen ſummas habet diſſimi-" litudines, non ſic ut alii vituperandi ſint, ſed ut ii, quos " conſtet eſſe laudandos, in diſpari tamen genere laudantur: idem & inter Poëtas fieri aſſerit, tam Græcos quàm Latinos, quanquam omnibus par pœnè laus in diſſimili ſcribendi genere tribuatur. Sed in hâc re & (7) *Quintiliani* teſtimonium propter amplificationem honoris & gloriæ nominis *Euripidi*, afferre non pigebit; "Longè clarius illuſtraverunt hoc opus " (ſc. Tragœdiarum) Sophocles atque Euripides: quorum in " diſpari

(1) *Scholiaſt. Ariſtoph. in Nub. Act.* 1. *Scen.* 2.
(2) *Lib.* 7. *contra Celſum.*
(3) *In vit. Sylla. pag.* 453.
(4) *De Oratore lib.* 3.
(5) *In Arcu Philoctet.*
(6) *Tull. de Oratore lib.* 3. *in initio.*
(7) *Inſtitut. lib.* 10. *cap.* 1.

" diſpari dicendi via uter ſit poeta melior, inter plurimos
" quæritur, ídque ego ſanè quoniam ad præſentem materiam
" nihil pertinet, injudicatum relinquo. illud quidem nemo
" non fateatur neceſſe eſt, iis qui ſe ad agendum comparent,
" utiliorem longè Euripidem fore. Namque is & in ſermone
" (quod ipſum reprehendunt quibus gravitas & cothurnus
" & ſonus Sophoclis videtur eſſe ſublimior) magis accedit
" Oratorio generi: & ſententiis denſus; & in iis quæ à ſapi-
" entibus tradita ſunt, penè ipſis par, & in dicendo ac reſpon-
" dendo cuilibet eorum qui fuerunt in foro diſerti, compa-
" randus. in Affectibus verò cum omnibus mirus, tum in iis
" qui miſeratione conſtant, facilè præcipuus, & admirandus
maximè. (1) Longinus optimus ille Criticus, (2) Φιλοπονώτερος ὁ Εὐριπίδης δύο ταυτὶ πάθη μανίας τε, καὶ ἔρωτος ἐξεργάζεσθαι, καὶ τούτοις, ὡς ἔοικε, μάλιστα ἐπιτυγχάνει. h. e. videtúrque mihi Euripides, ut in aliis omnibus concipiendis viſis non inaudax, ita in duabus hiſce animi perturbationibus, furore nempe, & amore, tragicè exprimendis, imprimis ſtudioſus, &, ſiquis alius, it me Dii ament, inſigniter felix. Et *D. Halicarnaſſeus* rectè judicat, totum λόγου τὸ συνήθους pendere, (3) quam & habet γλαφυρὸν καὶ ἀνθηρόν. ab Antiquis nunquam niſi honoris causâ eſt appellatus, verba ſententiæque ab eo prolatæ ſumma cum delectatione & auctoritatem orationi afferunt & fidem. Dicitur ab *Ariſtotele* (4) ſummo illo Judice τραγικώτατος τῶν Ποιητῶν: & tres illos priores verſiculos fabulæ (5) Oreſtis ὡς ἴσην ἀδὴν ἀηδόνος, &c. *Cicero* (6) ſcribit tanti ponderis exiſtimatos fuiſſe à *Socrate*, ut eos revocarit magnâ cum admiratione, bíſque ac ter revocari voluerit: idem etiam ut amicum (7) *Tironem* de curandâ valetudine admoneat, magni ponderis atque momenti apud ſe teſtimonium

Euri-

---

(1) Περὶ ὕψους. *Sect.* 15. *pag.* 108. *de Phantaſiis ſive viſionibus edit. Tollii. Traject. ad Rhen.* 1694.

(2) Φιλόπονος *in arte ſcribendi curam ſignificat, & ſtudium, quod in expolitione ſcriptorum adhibetur. Toll. in Not. ibid.*

(3) Περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *ſect.* 23. *edit. Eruditiſſ. Jac. Upton Etonenſ.*

(4) *Lib. de Poeticâ cap.* 13.

(5) *Euripid. Oreſtes.*

(6) *Tuſculan. diſputat. lib.* 4.

(7) *Ad familiar. lib.* 16. *Epiſt.* 8.

Euripidis allatum putat, Φύσις δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολιμιαίζοντι, inquit Euripides: cui tu quantum credas, neſcio: ego certè ſingulos ejus verſus, ſingula ejus teſtimonia puto. Verùm fruſtra eſſem ſi velim proferre quæcunque ſunt à *Chriſtianis* aut ab *Ethnicis* ſcriptoribus prolata ad ſtabiliendam hujus Auctoris laudem, ideóque jam duos tantum citabimus teſtes, quorum primus erit (1) S. *Euſeb.* ubi de immeritis poetarum laudibus è vulgi opinione agit, meminit & τῶν ἱερῶν δ' Εὐριπίδην σφάναι, καὶ ὅπ αὐτὸς εἰς κλέος ὄρυσεν. ὁμολογλιζέσθω μὲν δὴ ὁ τοῖς ὄχλοις, οἶδα, ὁ Τυρράνοις ἥδιστα, καὶ τῦτο οἶδα, καὶ ἔργον ἐπιτηδεύσεν, ἐφ' ᾧ ἀχ' ὅπως αὐτὸς ἐθαυμάζετο ὁ ἱερεὺς, ἀλλ' ἤδη καὶ ἡ Ἀθηναίων ἡ πόλις, ὅπ (2) μόνη Τραγῳδὸς ἤνεγκεν. εἰ μὲ σοῦ ὁ κρότος ἱκανὸς κριτὴς, καὶ ἡ ὁ Ἀκραπόλ τραπέζα, ἐδὲν ἔπ λέγω βλέπων ὁ Ἀκραπόλ δεικνυῦπα τ Εὐριπίδην, ὁ τ Ἀθηναίων ἅμα, καὶ τ Μακεδόνων δῆμον ἐπψοφοῦπα. Alterum verò habemus *Claud. Galenum* cujus Auctoritate ſequens narratio nititur (3) licet & hoc nomine Triumviratus, ipſe pari honoris gradu collocari videatur, tamen facti ratio ita ſe habet. Quum incideret mentio Ptolemæi Ægypti Regis, magnificæ illius Alexandrinæ Bibliothecæ inſtructoris, & poſſeſſoris, quem Φιλόπμον περὶ βιβλία notat, ὅπως inquit ἐπαύδαζε περὶ τῶν ἢ παλαιῶν βιβλίων κῆσιν ὁ Πτολεμαῖος ὁμοίῳ, ὁ μιχρὸν εἶναι μαρτύριόν φασιν, ὁ ποὺς Ἀθηναίους ἔπραξε. δύο γὰρ αὐτοῖς ἐνέχυρα πιπτακίδικα πάλαιὰ ἀργυρίε, καὶ λαβὼν τὰ Σοφοκλέους, καὶ Εὐριπίδε, καὶ Αἰσχύλε βιβλία χρόνον ἔ γράψας μόνον ἐξ αὐτῶν, εἶτ' εὐθέως ἀπέδωκεν σῶα, χιλιοπλασίονας πολυτελῶς ὐ χαρίσας κριθίνους, ἃ μὲ ἔλαβε παρὰ Ἀθηναίων, κομίζων. ἃ δὲ αὐτὸς κατασκεύασεν, ἔπεμψεν αὐτοῖς, παρακαλῶν ἔχειν τι τὰ πιπτακίδικα πάλαιὰ, καὶ λαβεῖν ἀντ' ὧν ἔδοσαν βιβλίων παλαιῶν, τὰ καινά. τοῖς μὲ οὖ Ἀθηναίοις, εἰ δὲ μὴ καινὰς ἐπιπόμφ βίβλους, ἀλλὰ κομιζόμενος παλαιὰς, ἐδὲν ἴδ ἄλλο ποιεῖν, εἰληφότα γε τὸ ἀργύριον ἐπὶ σωθήκαις τοιαύταις, ὡς αὐτὰς καλαχεῖν, εἰ καὶ κεῖνοι κομίζοι τὰ βιβλία, καὶ λαβὼν τῦτ' ἔλαβόν τι καὶ καινά, καὶ κατίχον, καὶ

(1) *Præparat. Evangel. lib. 5. cap. 33.*

(2) Ὃς ἂν οἰκίαν τραγῳδίαν καλῶς ποιεῖν οἷός ἔχων κύκλῳ περὶ τὴν Ἀτλικὴν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἐπιδεικνύμενος περέρχεται, ἀλλ' εὐθὺς δῆρο. i. e. Ἀθλιάζει φέρεται; *inquit Plato in Lachet. pag.* 183. *edit. Henr. Steph* 1578.

(3) *Hippocrat. Epidem. lib.* 3. *Galen. commentarius in eum ſecundus. Hippocr. & Galen. op. Tom. IX. pag.* 239, *&c. edit. Charter.*

κὴν τὸ ἀργύριον. *h. e.* " Tanti ſtudii ad veterum libros com-
" parandos Ptolomæi illius, magnum eſſe argumentum refe-
" runt, rationem, quam habebat cum Athenienſibus, qui quin-
" decim pigneratis argenti talentis, Sophoclis ab eis accepit,
" & Euripidis Æſchylique libros, ut eos tantum deſcriberet,
" & mox ſartos tectos reſtitueret. magnificè cum apparaviſ-
" ſet eos in pulcherrimis membranis, quos ab Athenienſibus
" acceperat, retinuit: illis miſit, quos ipſe paraverat, orans
" quindecim talenta tenerent, acciperentque novos pro ve-
" teribus, quos ipſi dederant libros. Quod ſi Athenienſibus
" ne novos quidem remiſiſſet libros, ſed veteres retinuiſſet,
" non erat, quod ægrè ferrent, qui argentum hac lege acce-
" perant, ut hoc ipſi ſervarent, ſi ille retineret libros. Ita-
" que illi ſimul, & novis libris, & argento potiti ſunt.
Verùm ſi *invitis Athenienſibus* hoc illum feciſſe conſtiterit, (quippe pollicitus eſt, ſe velle *eadem exemplaria exſcribere* ſolummodò, deinde *ſalva redditurum*) vix apud æquos bonóſque judices, *malæ fidei actionem* effugiſſe credidero.

Quoniam verò magnorum ingeniorum feraciſſimum hoc ſeculum, quo vixit *Euripides*, produxit innumeros ferè Oratoriâ, Poeticâ, laude Bellicâ omníque virtute viros maximè conſpicuos, factaque tunc ſunt illuſtriora, quàm apud illam ætatem anguſto illo temporis ſpatio comprehenſam, quo vixit *Poëta* noſter; pauca hæc placuit delibare (quippe vix opportunè inſerenda videbantur in ante dictis) *eaque* juxta *Olympiadum* ſeriem, unde facilius Hiſtoria illius ſæculi, uno quaſi intuitu, avido in hiſce Lectori innoteſcat. concludam hæc cum Plutarchi verbis de tempore nativitatis obituſque Euripidis, Sympoſ. lib. 8. Sect. 1. de cujus fide, quoad Synchroniſmum, me nihil interpono: ἐμοὶ δὲ πολλὰ λέγειν ἐπῆλθε τοῖς παροῦσι περὶ τῆς αὐτὸ καιρῷ ξυνδεδραμότων, οἷον ἦν τὸ περὶ τὸν Εὐριπίδου γένεσιν καὶ πλοῦτον, γεγομένην μὲν ἡμέρᾳ καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμαχήσαν τοῖς Σαλαμῖνι πρὸς τοὺς Μήδους, ἀπηλλαγμένῳ δὲ καθ' ἣν ἐγένοντο Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τὸν τύραννον· ἅμα τῷ τύχῃ (ὡς Τίμαιος ἔφη) τὸν μιμητὴν ἐλαγέσης τῆς τραγικῆς πηδῆσαι, καὶ τὸν φιλοτιμίᾳ ἐπισπαγέσης.

Olymp. 75. A°. Mundi 3524. Jul. Period 4234. Poſt Trojam capt. 705.

Ante Chriſt. 480. *Urb. Cond.* 274.

Judæos ſub *Xerxe* ſtipendia feciſſe, diſcimus ex *Choerili* verſibus qui extant apud *Joſeph.* lib. I. contra *Apion.*

Anaxagoras Euripidis præceptor, 20 annos natus *Athenis* philoſophari cœpit.

Charon Lampſacenus Xerxi οὐ ſχεσιν, bellum quod *Darius* & *Xerxes* cum *Græc.* geſſere, ſcripto ſignavit, & paulo erat antiquior *Herodoto.*

Hamilcar Carthaginienſ. R. eodem die à *Siculis* victus, quo *Græci Perſas* ad *Salamina* vincerent.

2 Victoria apud *Plataas*, *Bœotiæ* urbem, ubi *Mardonii* copiæ ſunt deletæ. eodem etiam die *Græci* prœlio Navali *Perſas* vicerunt ad *Mycalen Ioniæ* montem. *Juſtin.* l. 2.

4 *Fabii* 306. occiſi. *U. C.* 277.

76. *Catanæ* vicina loca ardent *Ætnæ* incendio. *Philonomus* & *Callias* ſuos parentes per medium incendium exportant: de quibus extat elegantiſſ. *Idyllium* apud *Claudian:* Arſiſſe iterum poſt annos 50 notat *Thucydid.* lib. 3.

77. 2 *Thucydid.* Hiſt. naſcitur. 3. *Democr. Abderit.* naſc. 4. *Socrates* naſc. *Lacedæmone* horrendo terræ motu viginti hominum millia intereunt.

78 *Zeuxis* pict. claret. Euſeb.

4 *Artabanus* inſidiis *Xerxem* obtruncat, idem mox occiditur. *Juſtin.* lib. 3.

79. *Artaxerxes Longimanus* ſuccedit, erga *Judæos* benigniſſimus: *Eſdram* & *Nehemiam* mittit *Hieroſolymas.*

Ægyptii

Olymp. *Ægyptii* auditâ *Xerxis* morte deficiunt à *Perſis*, & Regem ſibi Creant *Inarum Pſammitichi* filium: primò victores *Diodor.* lib. 11. poſtea vincuntur *Thucyd.* lib. 1. & *Diodor.* ibid.

80. *Pericles* Primus Orator *Athenienſ.* cenſetur: *Cic.* in *Bruto*. *Hippocrates Cous* jam flor. inter ejuſd. Epiſt. Tom. I. extant *Artaxerxis* literæ ad *Patum* ſcript. quibus eum rogat ut exercitui ſuo gravi peſte laboranti opem ferat: *Pœtus* reſpondet ſe nihil poſſe, ſed eſſe in *Græcia Hippocratem* præſtantiſſimum in Arte Med. Epiſt. 4, 5. *Artaxerxes* ad *Hyſtanem* ſcribit, ut quavis mercede hunc comparet, Epiſt. 6. Sed omnes conditiones recuſat *Hippocras*. Epiſt. 8.

2 *Lyſias* Orat. naſcitur.

3 *Artaxerxis* Edictum: *Exr.* cap. 7.

81. *Æſchylus* Trag. deceſſit in *Sicil.* prope *Gelam* ſepult.

3 *Legati* à *Romanis Athenas* miſſi ad *leges* deſcribendas, *U. C.* 300. Initium 70. *Hebdomadum Danielis* ab hoc anno ſtatuit *D. Petav.*

82. *Decemviri* ſubmoti: *Ceſſ.* reſtituti.

83. 3 Ad *Thurium* inſtaurandum mittuntur Coloni, & unà cum iis *Herodotus*, qui ob id poſtea Θούριος appellat.

4 *Nehemias Artaxerxi* à poculis de inſtauranda urbe *Hieroſol.* cogitat; *Neh.* 1. & eadem de re novum edictum promulgatur. *Charondas* & *Zaleucus legiſlatores* flor.

84. *Meliſſus Protagoras* & *Empedocl.* flor.

2 ——*Cenſores Romæ* creantur *U. C.* 311.

3 ——*Herodot.* recitat libros ſuos *Athenis* in *Panatheneorum panegyri.* vixit ad initium belli *Peloponneſ.*

Hiſtoria in *Xerxis* temporibus definit, etſi meminit Belli *Peloponneſiaci*. *Protagoras* ab *Athenienſib.* ἀθέου damnatus.

4 ——*Aſpaſia* meretrix *Athenis*, formæ, eloquentiæ, & prudentiæ nomine celebris. *Socrates* ab ea diſcit τὰ ῥητορικὰ & πολιτικὰ *Plat.*

Olymp. *Plat.* in *Menexen.* Eam verò *Periclis* linguam ad *Gorgiæ* imitationem exacuiſſe auctor eſt *Philoſtrat.* in Epiſt. ad *Juliam Auguſtam*, p. 887. jam per totum ferè terrarum orbem, alta pax erat.

85. 4 *Ariſtophanes* Com. flor.

86. *Iſocrates* Orat. naſc.

2 *Pindar.* moritur.

4 *Meton* * Ἀθηναῖος, Aſtronom. & Geometra, flor. *Cycli decem novennal.* celeberr. inventor, quæ & *Metonica Periodus* audit, à quâ vulgaris *Cyclus Lunaris* ſive *Aureus numerus* originem duxit: de qua conſulend. Doctiſſ. *Petav. Rat. Temp.* par. 2. c. 2.

87. *Bellum Peloponneſiac. Phidias Statuar.* flor. *Franci* Duce *Marcomiro* è *Scythiâ* à *Gothis* pulſi in *Germaniam* veniunt, & *Friſiam occidentalem*, *Geldriam* & *Hollandiam* occupant: *Trithem.*

3 *Peſtis Athenienſ.* quam graphicè deſcribit *Thucyd.* occulatus teſtis.

4 *Euripidis Hippolyt.* acta. *Pericles* ob. tertio Anno *Belli Peloponneſiaci.*

88. *Plato* naſc. *Anaxagoras* Philoſ. moritur; honorificè ſepultus hoc appoſito Epitaphio:

Ἐνθάδ' ὁ πᾶσιν ἀληθείας ἐπὶ πλεῖστα περήσας
Οὐρανίου κόσμου κεῖται Ἀναξαγόρης.

Hic jacet ille, cui verum patuere receſſus
Atque arcana Poli, Magnus Anaxagoras.

89. 2 *Artaxerxes* mor. ſuccedit filius *Xerxes* mox ſublatus, ut & *Sogdianus*. *Ochus*, qui poſt *Darius Nothus* dict. hûjus meminit *Neh.* 12. 22. quamvis alii, uti me monuit in hiſce ut in omni literarum genere doctiſſimus D. *Milnerus* S. T. B. Coll. D. *Joann.* Darium Codomannum eſſe volunt, annos 19. regnum obtinet. Templum *Junonis Argiva* conflagrat, *Sacerdotis Chryſidis* incuriâ.

Euripi-

* *Lauconoium Athenis Curiam fuiſſe Tribus Leontidos, notum eſt: cujus Curiales* Λεοντιῆς *dicti. Suid.*

Euripidis Tragici Vita.

Olymp. 91.		*Euripides* & *Xenocles Tragici* inter ſe contendere; præter omnium expectationem *Xenocles* palmam obtinet.
	2	Bellum *Siculum* ſuſceptum. *Hippocrates Theſſalus* fil. propriis ſumptibus inſtructum in *Siciliam* cum *Athenienſium Claſſe* miſit, qui Medici officium exercitui præſtaret. *Diagoras* ἀθεότης accuſatus, capitis diſcrimen fugâ evadit. *Athenienſes* talentum ei, qui *Diagorum* occidiſſet, præmium conſtituunt.
	4	*Diogenes Cynic.* naſc.
92.		*Antiphon* Orator flor.
	2	Hic deſinit *Thucydidis* Hiſtoria, quam excipit *Xenophon* Ἑλληνικῶν. *Palaphatus* Parius *Thucydidi* æqualis, qui ſcripſit lib. 5. περὶ ἀπίστων Ἱστοριῶν. hodie primus tantum ſupereſt.
	4	*Euripidis* Ὀρέστης acta.
93.	4	*Euripides* moritur. *Darius Nothus Perſarum Rex* moritur. ſuccedit filius *Artaxerxes Mnemon.*

Verum jam me reprimo, neque ulterius hanc rem proſequi eſt animus; ſummatim tantum propoſitum erat ætatis hujus *memorabilia*, quæ vel *res geſtas* ſignificare, ſive *hominum* in eadem *illuſtriorum memoriam* ob oculos repræſentare poſſint, exhibere; neque hos omnes dedi, protulit enim hæc ætas *Pauſaniam*, *Ariſtidem*, *Themiſtoclem*, *Cimonem Miltiadis* fil. *Alcibiadem*, &c. quorum laudibus *Græcorum* & *Latinorum* paginæ ſunt plenæ. *Euripidi* demum ipſi, cum pro ampliſſimo *honore* quo ſemper eſt ornatus, tum pro *opportunitate* temporis gratulari licet, qui hoc ſæculo non uſitatâ Clariſſimorum frequentiâ undique ſtipatus, etiam inter hoſce eminere videatur, ne dicam cæteros ſuperare; abſit verbo invidia, merito apud omnes *ſummus* renunciatur. Scripta hæc Anno Chriſti jam currente 1702. Noſter Tragœdus naſcitur anno ante Chriſtum 480. ergo anni 2182. effluxere ex quo natus Euripides.

ME-

ERRATA.

PAg. 11. Schol. lin. 6. νῦν καλεῖ. P. 157. Schol. lin. 2. ἐν Αὐδῇ. P. 267. Schol. lin. penult. πολιορκ. P. 305. lin. 8. ligones. P. 381. not. ad v. 1742. Mſ. leg. ἢ πόθεν ἐλθὼν, αὐτὶ ἢ (uti Schol.) ἢ χθὲς ἦν. *in Vit.* Ἰουν. ἰχνῶν.

MEDEA.

Argumentum Actûs Primi. Pag. 4.

PRologus continet Occaſionem totus Fabulæ, nimirum querelam Nutricis *quæ miſeræ* Dominæ *vices deplorat.* 49. Nutrix & Pædagogus *inter ſe colloquuntur.* 50. *Exaggerant periculum quod à Medeâ irata non ſolum* Creonti & Glaucæ *(eos enim hoſtes vocant) ſed etiam liberis impendeat: quæ tamen aſperior ſit futura ubi ſe exilio mulctatam cognoverit.* 111, *Ipſa interim perquam flebiliter de ſuis miſeriis deplorat, ſe cum liberis & patre Diris devovet, ac gemiſcit intus.* 131, Chorus *Medeæ miſeratur,* 148, *Conſolatur,* 173, *Nutricem hortatur, ut (Medeâ foras evocatâ) mitiorem illius animum reddat.* 184, *Illa operam pollicetur, ingrediturque ad eam.*

Argument. Actûs Secundi. p. 26.

MEdea foras evocata à Choro, communem calamitatem ſexus muliebris & infelicem conditionem proſequitur. 225, *ſuam etiam deplorat miſeriam.* 259, *Chori ad ulciſcendum Jaſonem, tum operam tum ſilentium poſtulat.* 271, *Creon Medeæ cum liberis exilium imperat. cauſæ exilii narrantur, ſc. Odium, Artes callidæ, Minæ, à quibus ſibi & ſuis Rex metuit.* 292, *Illa aſtutè cum Creonte agit, ſc. nihil mali metuendum à peregrinâ & deſtitutâ mulierculâ, quin potius hominum invidia & ſtultitiâ fieri, ut prudentes & artium multarum gnari in probro ſint, & calumniæ obnoxii. ac tandem* 348, *Vix unum diem providendis rebus ad neceſſaria exilii ſubſidia (ut ipſa quidem ſimulabat) impetrat. Abeunte jam* Creonte, *ac rem omnem in tuto eſſe æſtimante, Medea de vindicta cogitat, ſeque ipſam ad atrox quoddam facinus extimulat. Chorus* 357, *Medeæ vicem & calamitatem miſeratur, exagitatque* 410, *perfidiam Jaſonis.*

Argument. Actus Tertii. p. 50.

MEdea cum Jaſone congreſſus: illius aſperitas & ſævitia, hujus autem pudor ob oculos ponitur, qui tamen factum omnibus modis excuſare nititur: dehinc plurimum inter ſe alter-

altercantur. Chorus 627, *inſanos deteſtatur amores, qui multorum malorum, cladium ac miſeriarum cauſa ſint; mediocres & honeſtos commendat.* 663, *Ægei Athenarum regis adventus & cum Medea colloquium, cui (cognita cauſâ & calamitate ipſius) hopitium pollicetur, pro qua benignitate, ipſum honorificè* 759, *Unà cum Choro verbis proſequitur. Illa accerſit Jaſonem,* 774, *Initam tandem cum illo & novâ ſponſâ callide ſimulat amicitiam: Chorus* 824, *iterum laudat Athenas à ſapientia & Philoſophia ſtudio, deinde Medeam* 846, *ab immani cæde liberorum obnixè dehortatur.*

Argument. Actûs Quarti. p. 90.

PErgit *Medea veteres iras diſſimulare, ſeu favent* Jaſonis *facto, & priorum conviciorum pœniteat: illam laudat* Jaſon, *& ut eo animo eſſe porro perſeveret* 908, *Hortatur. Pollicetur præterea* 944, *Omnem operam & Studium expromptam fore ei apud* Glaucen *&* Creontem. 946, *Peplum & Coronam cantatis Pharmacis illitam, dona exitialia, novæ ſponſæ mittit.* 976, *Chorus futuram cladem jam certo præviſam miſeratur.* 1002, *Pædagogus Medeæ refert omnia eſſe ex animo, Reginam ſerenâ fronte accepiſſe munera, liberis manendi poteſtatem feciſſe. Medea non parùm tamen diſcruciatur* 1005, *Ob ſegnitiem Pharmacorum. dein ſecum vehementiſſimè luctatur* 1020, *An occidat liberos odio Jaſonis, & acerrima hinc oritur pugna Rationis & affectuum, naturalis amoris, cum ira & vindictæ cupiditate depugnantis. Chorus* 1081 &c. *tractat locum communem de incerto liberorum eventu, in quo eſt collatio conjugii & Cœlibatus.*

Argument. Actûs Quinti. p. 116.

NUntius *narrat* Medeæ *funeſtum exitium* Novæ Sponſæ & Creontis, *quâ re nihil jucundius Veneficæ adferri potuit.* Medea *licet vel ſola cogitatione immanis facinoris reſiliat* 1236, *tamen ruptâ Naturæ lege, ipſa Parens, quos pepererat* 1271, *Ferro conficit.* Jaſon *qui cognitâ pernicie* Glaucæ & Creontis *veniebat ad perſequendum* Medeam, *& defendendum liberos* 1301, *Ne quid propter matris impietatem à civibus paterentur, cognoſcit* 1309, *Ex Choro, eoſdem ferro extinctos à crudeli leænâ: Pater acerbiſſimo obrutus dolore, amaris conviciis & querelis* 1323, *Illam inſectatur, atque inter ſe* 1361, *Altercantur. ipſa demum volucri curru per aërem Athenas devehitur ad Ægeum. Chorus ubique inauditum facinus*

nus Medea deteſtatur veluti Diis hominibuſque infenſum, clauditque ſcenam cum admiratione inſperatorum eventuum, quorum Jupiter in cœlo eſt Auctor & ſummus diſpenſator.

PHOENISSÆ.

Argumentum Actûs Primi. Pag. 150.

PRologus occaſionem narrat totius Fab. quæ eſt Oedipodis 53 Inceſtus, 44 Parricidium, item 67 execrationes quibus Polynicem & Eteoclem diris devoverat. 76. Prior legitima regni parte privatus, 78 exercitum Thebas ducit, ut quod jure obtinere non poſſet, vi occuparet. Caſtrametatio exercitûs Argivorum, Ducúmque præſtantia cum inſigni illo apparatu Bellico, graphicè depinguntur, v. 120, &c. Chorus ſuæ profectionis cauſam & unde 210 explicat, 246. præſentia pericula deteſtatur 260 præſagiendo futuram cladem.

Argument. Actûs Secundi. p. 192.

POlynices à matre per Inducias accerſitus, Urbem domumque Patris ingreditur, verùm omnia 276 habet ſuſpecta atque ſolicita, ut pote jam inter inimicos agens, licet fide data publ. Incidit in chorum 284 Phœniſſ. Mulierum à quibus matri filii adventus 303 narratur. Ea lætatur 308, dein objurgat 339 de conjugio peregrino. Varios inter ſe ferunt ſermones, de odio civili exiliíque incommodis, matrimonioque inito cum Adraſti filiâ. exponit Polynic. unde 430 ſuſceperit hanc in Patriam expeditionem, animo quamvis invito. Accedit frater Eteocles 446. ad Pacis negotium: coram matre cauſa utriuſque agitur 455. quæ ſummo ſtudio lites fratrum componere nititur. Ambitionem pernicioſiſſimam 531 deteſtatur: verum irrita 591 cadunt omnia: fratres minantur 624 invicem. Chorus 641, Originem Thebarum recitat, laudatque ſolum à fertilitate & amœnitate: oratque Deos ut malis jam imminentibus ferant remedium.

Argument. Actûs Tertii. p. 246.

DEliberatio Eteocl. & Creontis de urbis defenſione. Eteocles jam ad prælium profecturus 760 ſua omnia Creonti commendat, & quid porro fieri velit imperat. Chorus 790 rerum

Tho-

Thebanarum depingit Calamitatem, & ſcaturientia ex Inceſtu Oedipi 820. *mala; monetque quàm acris Deus ſit vindex ſceleris atque libidinis. Tireſias* 856. *Conſulitur à Creonte de ſalute Patria: reſpond. actum eſſe de eâ niſi ſuo conſilio* 891, *obtemperetur. illud primò vates utpote ingratum* 898 *Creonti patefacere recuſat, demum precibus victus enarrat: viz. Menœceum filium ad necem pro ſalute communi Martem depoſcere in vindictam Draconis olim à Cadmo occiſi. Creon* 977 *aliò ablegat filium, potius patria viſurus interitum, quam filii mortem. Menœceus* 998 *verò clam patre ſe ipſum morti devovet. Chorus* 1026 *ſphingis fœditatem atque immanitatem, Oedipique in regnum Theb. ſucceſſionem deſcribit, qui iſto monſtro Civitatem liberarat. denique Menœcei virtutem* 1061. *miratur, qui ad conſervandam patriam tam libenter mortem oppeteret.*

Argument. Actûs Quarti. p. 294.

HIC Actus abſolvitur gemina narratione. 1. *Nuncius Iocaſtæ declarat eventum belli, variamque pugnæ fortunam.* 2. *Narrat unde Eteocl. & Polynic. in ſingulare certamen* 1225 *conſenſerint, ac datâ mutuò fide* 1246 *factiſque de more ſacris ſe jam pugnæ accingant. qua re vehementer turbata Iocaſte, Antigonen evocat, ut ſi fieri poſſit prohibeant tam acrox facinus. Chorus* 1290 *miſeræ matris vicem deplorat, ut qua cogatur geminorum filiorum eadem aſpicere.*

Argument. Actûs Quinti. p. 322.

HIC Actus funeſtus eſt miſeris calamitatibus. Creon filium amiſſum plorat. Nuncius 1345 *μονομαχίαν mutuamque cadem Eteoclis & Polynic. narrat: item Iocaſta* 1358 *mortem voluntariam cum filiis. Argivorum* 1476. *fugam & cadem. ſuper hac omnia accedit querela Tragica* 1493. *Antigones in triplici funere matris fratrumque. Oedipo* 1580 *exilium imperatur à Creonte, & Polynicis cadaver* 1623 *jubetur inſepultum abjici, negat* 1639 *Antigone, fugamque cum miſero Patre* 1673 *minitatur, & potius comes exilii paterni quam Creontis nurus eſſe vult. ultimò cauſa omnium harum calamitatum ab Oedipo in inevitabile fatum rejicitur.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΙΑΣΩΝ εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπιγαμεῖ τὴν Μήδειαν, ἐγκαταλιπὼν τὸν Κρέοντος, τὴν Κορινθίων βασιλέως, θυγατέρα Γλαύκην αὐτὸς γαμῶν. Μήδεια δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεται ὑπὸ Κρέοντος ὑπὸ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη αὐτὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι καὶ ἐκβῆναι, μεθ' ὃν τῆς κόρης δώσει δίκην· δῶρα δὲ πέμπει τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον· εἰς ἣν εἰσὶν χρυσοκόλλητοι ὄφεις θεῖραι· καὶ ὁ Κρέων δὲ προσπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρὰ Ἡλίου ἔλαβεν, ἐποχεῖται φυγοῦσα, καταβαίνουσι εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ ὁ Συμαντίδης φησὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνηψήσατο τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσει, αὐτὸς δὲ ὑπὸ παίδος αὐτῆς Αἴσονος, ἃ τοὺς Νέστως ποιήσας, φησὶν ὅτως·

Αὐτίκα δ' Αἴσονα γῆρας φίλον κόρος ἡδονᾶς,
Γῆρας ἀποξύσας· εἰδώλοισι πραπίδεσσι,
Φάρμακα πάμπ' ἔψησ' ἐπὶ χρυσέοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν τοῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι ἐκ τῆς Διονύσου τροφῆς μιᾷ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀναιρεθείσης, ἐνεκάλεσεν. Σοφοκλῆς δὲ φησὶ, τὸν Ἰάσονα τρέφειν τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐξελεύσεσθαι δὲ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν καθακοιμηθέντα, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἐπιπεσόντος γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι, πλευτῆσαι αὐτόν.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΜΗΔΕΙΑ μὲν τὸν αὐτὸς Ἰάσονα ἔχθρα, τὸ εἰκὸς γαμοῦντα Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέλειπε μὲν Γλαύκην δὲ Κρέοντα, δὲ τοὺς ἰδίους υἱοὺς· ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος, Αἰγεῖ συνοικήσουσα. Παρ' ἑκάτερα κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται) ἐν Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος, καθ' τὴν ὀγδοηκοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θυεστεὺς Σάτυροι, ὁ σώζει).

ΕΥΡΙ-

ARGUMENTUM
MEDÆÆ.

JASON profectus *Corinthum*, adducens & *Medeam*, ducit in matrimonium *Glaucam* filiam *Creontis*, regis *Corinthiorum*. *Medea* autem, cum in exilium à *Creonte* releganda è *Corintho*, deprecata esset, ut unò die maneret, & impetrâsset, mittit *Glauca* per liberos, mercedem pro beneficio dona, vestem & auream coronam, quibus illa usa perit: *Creon* etiam complexus filiam, moritur. *Medea* verò cùm interfeciſſet ſuos liberos, fugit *Athenas* in curru draconum alatorum, quem à Sole acceperat, vecta: ibi verò nubit *Ægeo* filio *Pandionis*. *Pherecydes* autem & *Simonides* aiunt, quòd *Medea Jaſonem* coquens juvenem fecerit. De patre verò ejus *Æſone*, ſic inquit poeta, qui confecit (*Argonautarum*) Reditus,

Statim verò fecit Æſonem pubeſcentem,
Abradens ſenectam gnarâ mente,
Coquens multa Pharmaca in aureis ollis.

Æſchylus verò in Nutricibus *Bacchi* narrat, quòd etiam nutrices *Bacchi* cum maritis earum coquens, juvenes fecerit. *Staphylus* vero dicit aliquo modo interfectum eſſe *Jaſonem* à *Medeâ*. Nam juſſu ejus eum dormiſſe ſub puppe navis Argûs, cùm eſſet diſſolvenda tempore: incidente igitur puppi ſuper *Jaſonem*, ipſum eſſe mortuum.

ALIUD ARGUMENTUM
ARISTOPHANIS GRAMMATICI.

MEDÆA, odio *Jaſonis*, quòd is *Glaucam Creontis* filiam duxiſſet, *Glaucam* & *Creontem* interfecit, ſuoſque ipſius filios: unde à *Jaſone* ſeparata, cum *Ægeo* habitavit. Hæc fabula apud Neutrum eſt, h. e. neque *Æſchylum*, neque *Sophoclem*. Scena fabulæ *Corinthi* ponitur: Chorus ex urbicis mulieribus conſtat. Acta eſt *Pythiodoro* Archonte, circa octogeſimam ſeptimam *Olympiadem*. Primus *Euphorion*, ſecundus fuit *Sophocles*, tertius *Euripides*. *Medea*, *Philoctetes*, *Dictys*, *Meſſores Satyrici*: non extat.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΜΗΔΕΙΑ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΙΑΣΩΝ.
ΑΙΓΕΥΣ, Βασιλεὺς Ἀθηνῶν.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Προλογίζει δὲ ἡ τροφός.

EURIPIDIS MEDÆA.

PERSONÆ hujus Fabulæ.

NUTRIX MEDÆÆ.
PÆDAGOGUS.
MEDÆA.
CHORUS MULIERUM.
CREON.
JASON.
ÆGEUS, *Rex Athenarum.*
NUNTIUS.
FILII MEDÆÆ.

Prologum autem agit Nutrix.

ΤΡΟΦΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Τρ. Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσα σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν, Κυανέας Συμπληγάδας,
Μήδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν πόλε
Τμηθεῖσα πεύκη, μήδ' ἐρέσσωσαι χέρας
Ἀνδρῶν ἀείστων, οἳ τὸ πάλλευσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον· ἡ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος·
Οὐδ' ἂν κλαγγὴν πείσασα Πελιάδας κόρας
Πατέρα, καλῷκή τιμίδε γῆν Κορινθίαν
Ἔλθοι

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσα σκάφος) Τὸ ὤφελε λυσὶς ἐπιρρηματικὴ ἐλλειπτικῶς ἔχουσα, οἷον τό, Ὤφελε μήδ' ἐκείνους θαυμάζειν· εἰ δὲ μή, παρέλκει τὸ χρῆμα, τὸ γοῦν σωσικίσειεν ἂν ἀσυχεμβολὴν τῇ ἀφελεῖ τῆς Ἀργοῦς. ὁ δὲ ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ εἶδεν, Οὐκ ὄφελον Τρῶες κτεσαμένην, καὶ, Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ ἀκεπαθῶς ἄγαν ἔχειν, καὶ παῖς ὑπερβολαῖς εὖ κεχρῆσθαι. Ἄλλως. ἐπαινεῖται ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν. δεῖ δὲ καὶ τὸ παῖς ἐνβολαῖς κεχρῆσθαι. πολὺ τὸ τοιοῦτον γένος παρ' Ὁμήρῳ. ὁ δὲ Τίμαρχος τὸν τρόπον τῆς ποιήσεως ἀγνοήσας ποιητικὸν ὄντα, τῷ ὑστέρῳ πρώτῳ φησὶ κεχρῆσθαι. ὡς καὶ Ὅμηρος, Εἴλωτα σὺ δ' ἀμφίστασαι θυώδεα καὶ λάσιαπ· ὕστερον γάρ φησιν εἶναι ζῷα δένδρα, εἶθ' ὕστις καλασκιαθῆναι τὸν Ἀργώ. Εἴθε] ἐπίρρημα συνλικὸν, Εἴθ' ὡς ἠθέλομεν. ἀεὶ δὲ ὑπολάμβανε τὸ σωζέσθαι. τὸ δὲ ὄφελε ῥῆμα εἰς ἀπαρέμφατον ἔπεσε, Ὡς ὄφελεν θνητὸς μοι ἀεθεῖν κακός. τὸ δὲ διαπτᾶσα τροπικῶς, ὡς ἐπὶ ὀρνέου. ἔδει δὲ εἰπεῖν διαπλεῦσαι. Ἀργὼ δὲ ἀπὸ Ἀργοῦ τοῦ ναυπηγήσαντος. ἢ διὰ διχρονισμόν. ἀεχθὲν γὰρ τὸ παχύ. εἰλεῖθεν καὶ λήθαργος, ὁ τῇ λήθῃ ἔχων. καὶ πρῶτόν γε αὐτὸν ναυπηγηθῆναι φασίν· ἄλλοι δὲ τὸν υἱὸν Δαναοῦ γεγυμνασμένον. ἔστι δὲ ὑπέρθεσις ὁ τρόπος. ἔδει γὰρ διὰ πέρας τῇ ξέξῃ, πρῶτα ὑπέθετο. Ἀργοῦς σκάφος] παραφραστικῶς ἡ Ἀργὼ, οὐκ ὄφελεν ἡ Ἀργὼ παρελθοῦσα ἐπὶ συμπληγάδας εἰς Σκυθίαν

NUTRIX, PÆDAGOGUS, MEDÆA, CHORUS.

Nutr. UTinam navis Argo non volâſſet per
Cyaneas Symplegadas in terram Colchicam:
Neque in ſaltibus Pelii cecidiſſet unquam
Secta pinus: neque manus remigâſſent
Virorum præſtantiſſimorum, qui aureum vellus
Peliæ *allatum* iverunt: Neque enim mea domina
Medæa navigâſſet ad turres agri Iolcii,
Amore animum perculſa Jaſonis.
Neque perſuadens filias Peliæ, ut interficerent
Patrem, inhabitaret hanc terram Corinthiam
Cum

ΣΧΟΛΙΑ.

θίαν ἐλθεῖν. τὸ δὲ Κόλχων εἰς αἶαν) πόλις ἐν Σκυθίᾳ ὕστω καλουμένη ὀνομαστικῶς. Κυανέας δὲ) πρὸς τῷ στόμα τῷ Πόντου λέγει, αἳ δι' ἀπάτλου τῆς ὄψεως δοκοῦσιν ἐπέζευθαι καὶ κεῖσθαι φέρεσθαι. ὡς δὲ Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης σιωπερμάδας φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφικοῖς, φησὶ τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιὸν, διὸ καὶ φαυλίζεσθαι τὰς πλοίους τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. 4. Τμηθεῖσα πεύκη) σιωπερδοχὴ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὄφελε μὴ ἐρέτμωσεν ἡ Ἀργὼ ὡς τὰ ἀείσαν χεῖρας. 5. Παίσχρυσον Νέρικα. ὅτι οἱ μὲν ὀλόχρυσον εἶναι φασὶν, οἱ δὲ πορφυρᾶν. καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὕμνῳ, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κιχρῶσθαι αὐτὸ λέγει. 9. Οὐδ' ἂν κλανεῖν πίσασι) πολυτίκτες τινὲς λέγουσι φέρεσθαι τῶν φιλοσόφων, ὃν ἐκ Παρμενίσκου ἀκήκοεν, ὡς ἄρα πέντε τάλαντα λαβὼν παρὰ Κορινθίων Εὐριπίδης, μετεκάλει τὴν φαγὼν τῶν παίδων ἐπὶ τὴν Μήδειαν. ὑποφαγῶναι γὰρ τοὺς παῖδας Μηδείας ὑπὸ Κορινθίων, παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ βασιλεύειν αὐτὴν θέλειν, ἀλλὰ τὸν τὴν Κόρινθον πατρῴαν αὐτῶν κτῆσιν εἶναι, ὃν μεθήκαμεν ἐπὶ Μήδειαν. πρὸς δὲ τῆς εἰς Κόρινθον μεθοικήσεως, Ἱππεὺς ἀκούεται ἐν Ἑλληνικοῖς. ὅτι δὲ βασιλίδικε τῆς Κορίνθου ἡ Μήδεια, Εὐμηλος ἱστορεῖ καὶ Σιμωνίδης· ὅτε δὲ καὶ ἀθάνατος ἦν ἡ Μήδεια, Μυσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἰθμίοις ἱστορεῖ, ἄμα καὶ πρὸς τῆς ἀκραίας Ἥρας ἑορτῶν ἀκούσις. Πελιάδας) ὡς Πελίου θυγατέρας ἔπεισεν ἡ Μήδεια τὸν πατέρα σφάξαι, καὶ ἑψῆσαι, ὡς ἀσθμονα νεώτερον· ἑψήσασα δὲ ἀπέτεμε κριὸν, καὶ ἀπήσασα ἄρνα ἀλλὰ φαρμάκων.

Ξυὼ ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὴ
Φυγῇ πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
Αὐτή τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι·
"Ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
"Ὅταν γυνὴ τοῖς ἀνδράσι μὴ διχοστατῇ. 15
Νεῖκος δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
Προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα, δεσπότην τ' ἐμὸν,
Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ἐυνάζεται,
Γῆμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη, 20
Βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιὰς,
Πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
Οἵας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος τυχεῖ.
Κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
Τὸν πάντα σωτήκουσα δακρύοις χρόνον, 25
Ἐπεὶ τοῦ ἀνδρὸς ἤθετ' ἠδικημένη,
Οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
Πρόσωπον· ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος
Κλύδων, ἀκούσῃ νηθετουμένη φίλων,
"Ην μή ποτε τρέψασα παλλεύκου δέρης, 30

Αὐτὴ

ΣΧΟΛΙΑ.

11. Τὸ δὲ ἀνδάνουσα) ὀρθὴ ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ ἀνδανούσῃ. ἔρρισκε δὲ τοῖς Κορινθίοις, ἐπειδὴ λιμώττοντας αὐτοὺς ἐπαφθεῖς πυρὶ σίτου, καὶ αὐτὴ δὲ ἠρέσκετο τῇ Κορίνθῳ. ἐπεὶ λέγουσιν καὶ οἱ Κορίνθιοι φαρμακὸν εἶναι. τὰ δὲ ὁμοῖα τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶναι, καὶ χαίρειν ἀλλήλοις ἴσμεν. 19. Αἰσυμνᾷ) αἰσυμνᾶν ἐστὶ τὸ ἡσσᾶσθαι καὶ ἄρχειν. ἐδίως δὲ φησὶν Ἀελιανὸς, ὅτι Κυμαίων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγουσι. Αἰσυμνῆται δὲ καλοῦσι σύνεδρα κ. λ. ὅπου ὁ ποιητὴς δηλοῖ τοὺς ἄρχοντας τῶν αἰσχίστων. Φασὶ δὲ ἔνιοι μὲν Ἰσπόταν, οἱ δὲ Κρέοντα παῖδα γαμῆσαι τῆς Ἰάσονος. τοῦτο δὲ τῆς Κρέοντος θυγατρὸς, οὐχ ὁμοφωνοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλεισόδημος μὲν γὰρ Κρέοντα φησὶ καλεῖσθαι, γήμαντα δὲ Ξάνθην. Ἀναξικράτης δὲ Γλαύκην. 20. Μήδεια δ' ἡ δύστηνος) Μήδειαν γὰρ Ἀχαιοὶ ἐκπιστοῦσαν σφῶν Ἰάσονι, Ἰσπότης

Cum viro & liberis: placens quidem
In hoc exilio civibus, ad quorum terram pervenit;
Et ipſa Jaſonem adjuvans in omni re:
" Quæ maxima ſalus eſt *conjugii*,
" Quando conjux cum marito non diſſidet.
Nunc verò omnia *ſunt* inimica, & laborant chariſſima:
Nam proditis ſuis liberis meâque dominâ,
Jaſon cubat in nuptiis regiis,
Ductâ Creontis filiâ, qui princeps eſt *hujus* agri.
Medæa vero infelix contumeliâ affecta
Clamat jusjurandum, vocat & dexteras *datas*,
Maximam fidem, & Deos teſtatur,
Qualem gratiam relatam conſequatur ex Jaſone.
Jacet autem ſine cibo, ſubjiciens corpus doloribus,
Omni tempore contabeſaciens *ſe* lachrymis,
Poſtquam animadvertit ſe injuriâ affectam à viro:
Neque oculos tollens, neque avertens à terrâ
Faciem, ſed ut ſaxum, aut marinus
Fluctus, audit monitus amicorum:
Niſi quando vertens candidam cervicem,

Ipſa

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἱππότης ὑπεδέξατο Κρέοντος τὸν Λυκαίθου. ὁ Λύκαιθος δὲ, ἐπὶ Βελλεροφόντης ἄχθος, ἦρξεν ἔτη κζ'. ἔπεσε Κρέων λέ. εἶτα Ἱππότης. ἐπὶ δὲ Ἰάσονι ἔγημε τὴν Ἱππότου θυγατέρα, τότε δὴ κτίσασα τοὺς παῖδας αὐτῆς, ἀπαλλάσσεται πρὸς Αἰγέα. ὅτε δὲ καὶ βασίλευσε Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὐμηλος καὶ Σιμωνίδης, λέγων ὅτι, Οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον ὁ Μασσησίαν πλεῖν. ἀλόχῳ δὲ Κολχίδος σωφρόνως, θρόνου λεχαίης τ' ἄνασσε. 25. Δακρύοις χέουσα) ἀντὶ τοῦ τοῖς δακρύοις, ἀντὶ τοῦ συντηκομένη τὸν παρειὰ χέουσα, οἷον σωρηχοῦς κλαύσασα ἀντὶ τοῦ ἀλαμβάνῃ. 30. Ἢν μή ποτε τρέψασα) τὸ θέλειν ἐὰν μὴ μὲν ἐξυπόνως διαλύ. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ι, δίελκε.

Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον,
Καὶ γαῖαν, οἴκους θ', οὓς πρόσθεσ' ἀφίκετο
Μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νυῦν ἀλιμάσας ἔχει.
" Ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο,
" Οἷον παῖδας μὴ 'πολείπεσθαι χθονός.
Στυγεῖ δὲ παῖδας, ὑδ' ὁρῶσ' οὐφαίνεται.
Δέδοικα δ' αὐτὴν, μή τι βεβουλευμένον νέον.
" Βαρεῖα γὰρ φρὴν, ὑδ' ἀνέξεται κακῶς
Πάσχουσ· ἐγὼδα τήνδε δειμαίνων δέ νιν
Μὴ δηχθὲν ὥσπερ φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἑστῶσαι λέχη·
Ἢ γὰρ τύραννον τόν τε γήμαντα κτανεῖν,
Κἄπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά·
" Δεινὴ γάρ· οὐ τοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
" Ἔχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
Ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
Στείχουσι, μητρὸς ὠδὲν οἰνοῦμενοι
" Κακῶν. Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Παι. Παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
Τί πρὸς πύλαισι τοῖσδ' ἄγουσ' ἐρημίαν
Ἔστηκας, αὐτὴ θεραπαίνη σαυτῆς κακά;

Πῶς

ΣΧΟΛΙΑ.

33. Ἀλιμάσας ἔχει) Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀτιμάσας. καὶ Σοφοκλῆς· Παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει. καὶ πάλιν, Εὐφημίαν μὲν σῴζουσι κηρύκες ἔχειν, οἷον λείπει τὸ ἀγαθόν. Ὅμηρος, Ὡς ὠδὴν γλυκίων ἧς πατρίδος. 40. Φάσγανον δι' ἥπατος) ἐπὶ τῶν παίδων ἀκμαστέον. καὶ γὰρ φησί· τυγχεῖ δὲ παῖδας, ὑδ' ὁρῶσ' ἐνφραίνεται. δύναται καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἀκμάζειν. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸ μιᾶλλον ἀναφωνεῖ. ὁμοία δὲ ἀμφιβολία, ἣ παρ' Ὁμήρῳ, Δείδια γὰρ μὴ λαμὸν ἀπὸ μήδεα σιδήρῳ. ἢ τὸ διὰ τοῦ ἥπατος δὲ ἀντὶ παίδων λέγει. ἔθος γάρ ἐστιν αὐτῷ, ὡς εἴρηται. φθολέγειν πρὸ μιᾶλλον. 42. Τύραννον) τὸν Κρέοντα φησί. τὸ δὲ ἑξῆς ἢ ὁ τύραννος

Ipſa apud ſeſe patrem deplorat charum,
Et terram & ædes, quibus proditis venit *huc*
Cum marito, qui eam nunc contumeliâ affectam habet.
" Et miſera agnovit ob ipſam calamitatem,
" Quid *ſit* non deſerere terram patriam.
Odit autem liberos, neque lætatur aſpectu eorum.
Metuo verò ipſam, nè quid novi moliatur,
" Nam animus gravis, nec ſuſtinebit mala
Pati: ego novi eam, metuo autem eam
Nè acutum tranſigat gladium per hepar,
Clàm ingreſſa domum, ubi ſtratus eſt lectus:
Aut regem & cui nupta fuit occidat, [cipiat.
Deinde vero majorem aliquam calamitatem ac-
" *Eſt* enim vehemens. Non facilè ſuſcipiens
" Cum eâ odium aliquis, præclaram victoriam auferet.
Sed iſti pueri ceſſantes â ſcholâ curuli
Veniunt, nihil cogitantes de matris
" Malis. Nam juvenilis animus non ſolet dolere.
Ped. Antiquum domus mancipium meæ dominæ,
Quid ad portas hanc agens ſolitudinem
Stas, ipſa tibi plorans mala?

Quo-

ΣΧΟΛΙΑ.

ϛαννον τὸν τε γήμαντα κτείνῃ, δεινὴ γαρ. 43. Συμφορὰν δὲ λαβοῦσα) οἱονεὶ μείζονι κακῷ ἀφειπόσῃ σφᾶς τῷ ὕδει μεμισηκυῖα ὑπὸ Ἰάσονος. 46. Ἐκ τρόχων) βαρυτόνως, ὡς νόμων. Ἀλεξιφάνης, Βαδίζει μοι τὸ μισηθέντων ἐκ δόλου ἐχθρῶν. ὡς δὲ γυμνασίας ὢν ἐλεήσας τὰς παῖδας. 51. Θρωσθῇ) σιωπησάτω, ὁμιλήσῃ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ῥηόρων. Ὅμηρος, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς ῥόος, ἀλλ' ἄλα γήρυς. ἢ διαλεχθῇ πρὸς τὰ ῥηθέν. 48. Νέα γὰρ φρονεῖς) ἡ γὰρ τῶν νέων διάνοια πονεῖν ἢ λυπεῖσθαι οὐ φιλεῖ. οἱ γὰρ νέοι ἔξω πάσης φροντίδος ἐσὶ κακίας εἰσί. 49. Παλαιὸν οἰκεῖν) ἀντὶ τοῦ παλαιὰ ἡσύχασον. 54. Χρησοῖσι δόλοις) τοῖς χρησοῖς δόλοις τὰ τῶν διαστοτῶν κακῶς πίπτοντα συμφορὰν φέρει καὶ ὀδύνας. κακῶς ἐπιπίπτοντα, ἢ κακὸν ἀπεβαίνοντα τὰ τῶν διαστοτῶν.

57. Ὦ Θ'

Πῶς σὺ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλεις;
Τρο. Τέκνων ὀπαδὲ, φρόσσου, τὴν Ἰάσονος,
" Χρηζοῖσι δόλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
" Κακῶς πιτνῶσα, κ' φρενῶν ἀπάλπελαι.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος,
Ὡς δ' ἡμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κἠρανῷ
Λέξαι, μολοῦσα δεῦρο, Μηδείας τύχας.
Παι. Οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
Τρο. Ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μέσοι.
Παι. Ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
Ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
Τρο. Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
Παι. Οὐδέν, μετάγνων κ' τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
Τρο. Μὴ πρὸς γενείου κρύπτε συμφόρου σέθεν·
Σιγὴν γὰρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.
Παι. Ἤκουσά τ' λέγοντος (ἐ δοκῶν κλύειν,)
Πρατὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι
Θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρίθου ὕδωρ,
Ὡς τῶνδε παῖδας γῆς ἐλᾷν Κρεοντίας
Σὺν μηλεὶ μέλλοι πῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων·

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Ὡδ' ἡμερὸς μ' ὑπῆλθε) τὸ χῆμα σολοικοφανὲς, διὰ τὴν ὁπλαγχνίαν τῆς πλάσεως. οὕτω δὲ φησὶ, πέπληγα τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν κακῶν τῶν κατὰ Μήδειαν, ὡς ἀφίνειν λόγους εἰς πυκνὸν ἐ τὸν αἰεροκλπεσμένους τὰς ἐκείνης τύχας. ἠρανὸν γὰρ λέγει τὸν ἀέρα. οἱ δὲ συσχεθέντες τῷ κακῷ, τῷ ἀέρι, ἢ τῷ ἁλίῳ, ἢ τινὶ ἄλλῳ θεῷ ἀφηγοῦνται τὰ κατ' ἑαυτοὺς περήγματα. Ἄλλως. μιμεῖται τοὺς οὐ μετρίως δυσχεραίνοντας ἐξιστάμενος. ὅταν γὰρ συμπέσῃ τοῖς συμφοραῖς μὴ δυναμένοις, καὶ λέγειν ἀνθρώποις φοβουμένοις, ἠρανῷ, ἢ ἁλίῳ, ἢ γῇ, ἢ θεοῖς ἄλλοις δηγῶν). 60. Ζηλῶ σε) ἀδικῶς. ὡς εἰ εἶπεν, κακῶς ἐλπίζεις· εἰ τοιαύτην διάνοιαν ἔχων. Ἄλλως. θαυμάζω σε, πῶς οὐκ ἔγνωκας. ἄρτι γὰρ ἀρχὴν εἴληφε τὸ κακὸν, ἐ οὐδὲ εἰς μεσότητα προ-

ἦλθε,

Quomodo ſine te ſola Medæa relinqui vult?
Nut. O ſenex comes liberorum Jaſonis,
" Fidelibus miniſtris calamitati ſunt dominorum
" Res adverſæ, & animos afficiunt.
Ego enim eò perveni doloris,
Ut mihi venerit deſiderium terræ & cœlo
Dicere accedenti huc, Medææ infortunia.
Ped. Nondum ergo ceſſat à luctu miſera?
Nut. Laudo te: malum inchoatum eſt, necdum eſt in medio.
Ped. O ſtultam, ſi licet hoc dicere de dominis,
Ut nihil novit de recentioribus malis.
Nut. Quid verò eſt, ô ſenex? nè graveris dicere.
Ped. Nihil; pœnitet me & priora dixiſſe.
Nut. Nè celes conſervam tuam per barbam:
Nam reticebo ea, ſi opus erit.
Ped. Audivi quendam dicentem, (cùm non viderer audire,)
Accedens ad locum ubi luditur calculis, ubi natu grandes
Sedent, ad ſacram aquam Pirenes;
Quòd liberos hos è terrâ Corinthiâ ejicere
Velit cum matre dominus hujus terræ
Creon.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἦλθε, ποσῶτον ἀπέχει τῆ πεπαῦθαι τὸ κακόν. εὐ ἤθη δὲ εἶπε, οἷον μακάριε· εἰ τοιαύτην διάνοιαν ἴχων. τὸ γὰρ κακὸν ὐ μόνον ὐ λήγει, ἀλλ' ἐδὲ μεσάζει, οἷον ἀκμάζει. τὸ δὲ μεσοῦν, τρίτης συζυγίας. 67. Ἤκουσά τυ) ἤκουσε φησὶ τινὲς λέγοντος τῶ παιγνιῶν, ἀποπαιόμενος· μὴ ἀκούειν. 68. Πεσσὲς ἀσπαλῶν) ἐπὶ λάθ τῶ εὐ τοῖς τόποις ὠνόμαζον τὰς πόρας. πεσσὲς γὰρ νῦν, τὰς πόρας τῶ κυβευτῶν, ὡς ὅπου ἓ μόνον, ἔνθα ταῦτα σωνήθως ἐσίν. ὅπερ φησὶν εἰδὼς μόνοι εἰσὶ πεσσεύειν, ἀσπαλῶν ἤκουσε, ἀντὶ τῦ ἀσπαλεύσε. ἢ τὸ ὐ δικῶν, ἀντὶ τῦ ὐ δικεύσε. 69. Πειρήνης ὕδωρ) Πειρήνη κρήνη ἐν Κορίνθω, ἣν Ἀσωπὸς εὗρεν, Ὠκεανῦ παῖς, χαριζόμενος Σισύφω τῶ Κορινθίω ἀπαυίζοντα ὕδατος, ὅτι αὐτῶ Αἴγινης ὁ θυγατρὸς τὸν ὑπὸ Διὸς ἁρπαγὴν.

76. Πα-

Κρέων· ὁ μῦθός τοι μῦθος· εἰ σαφὴς ὅδε
Οὐκ οἶδα· βυλοίμαν δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
Τρο. Καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
Πάσχοντας, εἰ καὶ μηδὲν ἀμφορᾷ ἔχει;
Παι. "Παλαιὰ καινῶν λείπει κηδευμάτων.
Κὐκ ἔστ' οἰκεῖος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
Τρο. Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξιωτλῆσθαι.
Ἀτὰρ σύγ' (ὡς γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
Δέσποιναν) ἡσύχαζε, καὶ σίγα λόγους.
Τρο. Ὦ τέκνον, ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατὴρ
"Ολοιτο μὴ μή, δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμός,
Ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται.
Παι. Τίς δ' οἶδε πρὸς θεῶν ἄρτι γιγνώσκεις τόδε,
"Ως πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
"Οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
"Εἰ τοὺς δέ γ' οὐκ ἔφυ' ὑπὲρ πατήρ;
Τρο. Ἴτ', (εὖ γὰρ ἔξει) δωμάτων εἴσω, τέκνα.
Σὺ δ' ὡς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε,
Καὶ μὴ πέλαζε μηδὲν δυσθυμουμένῃ.

Ἥδη

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Παλαιὰ καινῶν) τὸ ἀφ' τὸν Πελίου θάνατον ἀκόλουθος Θετταλίας υἱὸς Ἀκάστου τοῦ παιδὸς Πελίου, ἢ τὸ κεφαλοφθόνως αὐτῷ ὑπὸ Ἰάσονος, ὁ καὶ μᾶλλον. νέον δὲ τὸ ἀκόλουθον τῇ Κορίνθῳ. τὸ δὲ ἐξιωτλῆσθαι ἀντὶ τοῦ πεπαῦσθαι, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πλοῖα ἀντλούντων. 77. Κὐκ ἔστ' οἰκεῖος) Ὅμηρος· ἐπὶ τῆ γυναικὸς ἑλάβε, Κείνῳ βάλετην εἶχον ὀφέλλειν, ὅσσοι ὀπυίει. ἔξεσθαι δὲ τὸ ἔσται, καὶ ἐκ ἔστιν οἰκεῖος τοῖσδε φίλος δώμασι. 85. Τίς δ' οἶδε πρὸς θεῶν) ἤτοι ἀναγνωστέον, τίς δ' οὐ πρὸς θεῶν. καὶ στικτέον. εἶτα ἀπὸ κοινῆς ἀρχῆς, ἄρτι γιγνώσκεις τόδε. διὸ καὶ μὴ τοῦ σ' χαπλέον, εἶον πῆς ἐκ ἔστι κακὸς εἰς φίλους. εἶτα τὸ ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, εἶον ἄρτι ἔγνωκας, ὅτι ἑαυτοὺς μᾶλλον φιλοῦσιν, ἢ τοὺς πέλας.

αὐ

Creon. Hic tamen ſermo an verus ſit,
Haud ſcio: equidem vellem hoc non ſic eſſe.
Nut. Et patietur Jaſon hæc liberis *ſuis*
Accidere, etiam ſi cum matre diſſidium habeat?
" *Ped.* Veteres novis cedunt affinitatibus.
Et ille non eſt amicus his ædibus.
Nut. Actum eſt igitur de nobis, ſi addemus malum
Novum veteri, priuſquam hoc exantlavimus.
Ped. At tu (non enim commodum eſt hæc ſcire
Dominam) quieſce, & retice *hos* ſermones.
Nut. O liberi, audite, qualis in vos *ſit* pater:
Non *precor* quidem ut pereat; eſt enim dominus meus;
Sed tamen impius in amicos invenitur.
Ped. Quis verò mortalium jam non noviſti hoc,
" Quod quiſque ſe ipſum magis quàm proximum amet,
" Alii quidem juſtè, alii verò etiam quæſtûs gratiâ,
" *Quid mirum ig.* ſi hos etiam *novi* connubii cauſâ non diligat pater?
Nut. Ite intra domum, liberi, (bene enim erit.)
Túque tene hos quàm longiſſimè abductos,
Neque adducas ad matrem mœſtam.

Nam

ΣΧΟΛΙΑ.

οἱ δὲ ὑποκρίται τοῦτο ἀγνοήσαντες, τὸ τῆ ἀντιδιαστολῆς μεταθήκασιν, εἰς τὸ, τίς δ' ἀχὶ θνητῶν τοῦτο γινώσκει σαφῶς. τῆ δὲ διανοίᾳ τοιούτῃ χ' ὁ Κρεσφόντης κέχρηται ὕστις. Ἐκεῖνο γὰρ πίστευε, ὃ σοὶ ἅπαντες βροτοὶ, Φιλῶν μᾶλις ἐμαυτὸν ἐκ αἰῶνος. 87. Οἱ μὲν δικαίως) ἀξιοῖ ὁ τίχων ἀσύστικτον, ὁ τὴν ἐπιχειρησίαν ἀξιόχων, ἐ ὅτι ἀσυκειμένη ἐνικᾶ τῆ τίς ἐπήνεγκε τὸ οὐ μ. ἐ ὁ ἀστιρῶν δὲ στιγμίαντες, ὅτι παροιμιώδης. 89. Ἴτ', ἀλ' ἀγαθὰ ἔστω) τὸ ἐξῆς ἐπὶ δωμάτων εἴσω τέκνα. τὸ δὲ ἀλ' ἀγαθὰ ἔσται, εὐχομένη λέγει. τοιοῦτον ἐπὶ κακῶ δὲ λαβοῦσα εἰσελθεῖν ὑμᾶς. 90. Ἐρημώσασ' ἔχει) χωρίσασ' τῆ μητρὸς αὐτοὺς ἀπάγειν φησί.

91. Tau-

Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμά νιν ταυρωπὸν
Τοῖσδ' ὡς π ἀρασείουσαν· ὑγὲ παύσεζαι
Χόλυ, σάφ' οἶδα, πρὶν καζασκῆψαί τινα·
Ἐλθὲς γε μὴν τοι, μὴ φίλυς ἀράσῃ π.

Ἀνάπαιζοι.

Μή. Δύζαν☉ ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
Ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
Τρο. Τόδ' ἐκεῖνο· φίλοι παῖδες, μάτηρ
Κινεῖ καρδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
Σπεύσατε θᾶσσον δώμαλ☉ εἴσω,
Καὶ μὴ πελάσητ' ὄμμαλ☉ ἐγγύς,
Μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσοι-
σθ' ἄγελον ἦθ☉, γυναικών τε φύσιν
Φρενὸς αὐθάδυς.
Ἴτε νυῦ, χωρεῖθ' ὡς τάχ☉ εἴσω.
Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαμόμμυον
Νέφ☉ ὀιμωγῆς, ὡς ταίχ' ἁνάψῃ
" Μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεζαι
" Μεγαλόσπλαγχν☉, δυσκατάπαυστος
" Ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν.
Μή. Αἰ αἰ· ἔπαθον τλάμων, ἔπαθον μεγάλων
Ἄξι'

ΣΧΟΛΙΑ.

92. Ταυρωπόν) ἀγελωπόν, καὶ ἀπὸ τῦ βλέμματ☉ τὸ ἀργίλον ἐπιδεικνῦσαν, οἷον ὡς ταῦρ☉ θυμικὸν καὶ φοβερὸν ὁρῶσαν, ἄθραυστον, καὶ ὐχὶ μητρικόν. 93. Δρασείουσαν) αὐτὶ τῦ θρασυνομένην. ἴσι δὲ Ἀτθικόν. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι, Ὦ διαπρὸ Λίπα, τί ποτε δρασείεις φρενί. 94. Καζασκῆψαι) δί αὐτὶ τῦ ἐλάψαι. ἀπὸ τῦ κεραυνῦ τῦ σκῆπτῦ, οἷον κεραυνῶσαι. 97. Ἰώ μοι μοι) εἰσύμφωνα ταῦτ' ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τ' ἀρισοφάν☉ εἰρημένοις, ὅπ ἄφων☉ λέγεται καθ' ἁδῆς, καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἀσυλόγῳ τὸ μακρόμβρον ἐπ. Μήδεια δ' ἡ δράκων☉ ἐπηρκισμένη βοᾷ μὲν ὄρνις, καὶ

Nam jam vidi eam oculis efferari,
Et aliquid patrare cupientem adverſus hos: neque deſiſtet
Ab irâ, benè ſcio, priuſquam fulmine feriat aliquem.
Utinam tamen inimicis, non amicis aliquid faciat.

Medea.

Infelix ego & ærumnoſa propter labores,
Heu me, me, quomodo peream?
Nut. Hoc illud eſt; chari liberi, mater
Movet cor, movet bilem.
Feſtinate celeriter intra ædes,
Neque veniatis propiùs in conſpectum,
Nec accedatis, ſed cave-
te ſævum impetum, & horribilem naturam
Animi contumacis.
Ite jam, procedite quàm celerrimè intro,
Certum enim *eſt* ex *hoc* initio elevatam
Nubem luctus, quod mox incandeſcet
" Majori furore: quid tandem faciet
" Iracundus, & implacabilis
" Animus, malis punctus?
Med. Heu, heu, paſſa ſum miſera, paſſa ſum quæ magnis

Digna

ΣΧΟΛΙΑ.

κὴ τὸ ἐξῆς. Κεῖται δ' ἀσὶ⊙ σῶμ' ὑφῆσ' αὐλητῆσι. ταῦτα λέγει ἔνδοθεν, κ ἐκ τῦ φανερῦ. ἡ δὲ φωνὴ μόνη ἐξάκυσ⊙ γίνεται. 106. Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς) δῆλον γάρ ἐστιν ἀπὸ τ ἀρχῆς τ οἰμωγῆς, ὅτι ἀνάψ. ἢ ἅπαξ, τῦτο γὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρε βρον νῦ⊙ τ οἰμωγῆς δηλονότι, σκηπτὸ δίκλω ἐγκεκλασκῆψαι τινί, κὴ μίζα τ κακὸν κατηρτισμέν. ἐὰν δὲ γε φεται ἀναξῇ, οἷον ἐπιπολὺ ἀναξῇ τὸ τ ὀργῆς, οἷον πῦρ αξῇ, ὡς ὕλ⊙ πυκνοῖτ', ὅ ἐστι αὔξησ τ θυμόν. ἐξ ἧ πάλιν δῆλον, ὡς αὐξανομένη ἐπιπολὺ ἡ ὀργὴ πάντως δεινόν τ ἐργάσετ).

116. Τί

Ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάπαλοι
Παῖδες ὅλοισθε φυγεδᾶς μάτος
Σοὶ πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.
Τρο. Ἰώ μοι μοι, ἰὼ τλῆμον. 115
Τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἁμπλακίας
Μετέχουσι; τί τόσδ' ἔχθεις; οἴμοι
Τέκνα, μή τι πάθητ' ὠς ὑφαλγῶ.
" Δεινὰ τυράννων λήματα, καί πως
" Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες 120
" Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
" Τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
" Κρεῖσσον ἔμοιγ' ἦν, εἰ μὴ μεγάλως
" Ὀχυρῶς τ' εἴη καταμεμάσκειν.
" Τῶν γὰρ μετρίων, σῶα μὲ εἰπεῖν, 125
" Τέλεσμα νικᾷ, ζῆσθαί τε μακρῷ
" Λῷστα βροτοῖσι. τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
" τ', ἀδέκα καιρὸν δύναται θνατοῖς·
" Μέ-

ΣΧΟΛΙΑ.

116. Τί δὲ σοι παῖδες) τί τόσδε μισεῖς ὐκ ὄντως αὐτούς; λέγει δὲ τοὺς παῖδας, Μέρμερον καὶ Φέρητα. 120. Ὀλίγ' ἀρχόμενοι) ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀλίγου καὶ βραχέος ἀρχόμενοι τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐπιπολὺ τούτῳ κρατοῦντες. τὸ γὰρ πολλὰ ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ. ἔχρηται δὲ καὶ τῷ Ἕλληνι παρ' Ὁμήρῳ, Εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτοῦ μερ κραδίπτῃ· καὶ, Θυμὸς δὲ μέγας ἐν διοτρεφέων βασιλήων. δυόα) δὲ τὸ ὀλίγ' ἀρχόμενοι, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐξ' ὅλης ἀρχόμενοι, ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον, αὐτοὶ πολλῷ κρατοῦντες. πέφυκε δ' ἐξουσία ἐπαίρειν αἰεὶ τοῖς ἀνθρώποις τὸν λογισμόν. 122. Τὸ γὰρ εἰθίσθαι) ὁ γὰρ, ἀντὶ τοῦ δέ. τὸ δὲ ζῆν ἐπίσης, ἀντὶ τοῦ μὴ ἰσότητος, ἢ μὴ τυραννίδι κρεῖσσον, ἴδιόν φησι πάντως ἀνθρώπου μηδένα μηδενὸς ὑπερέχειν τῇ συμμετρίᾳ, καὶ μὴ ἐπιθυμεῖν· τοῦτο μέγιστον ἀνθρώπου καὶ λαμπρότατον. 124. Ὀχυρῶς τ' εἴη) ἀντὶ τοῦ μετρίως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς τῇ συμμετρίᾳ τὸ ἀσφαλὲς τῇ περιμετρήσει ἔχοντι. ἢ δὲ ὑπερβολὴς μεγάλως ἢ τοῖς ἁπλοῦσιν ἔχοντι, ὡς ἐπάγει, ἀμφότερα δὲ λέγει) ἢ ἰσχυρῶς, καὶ ὀχυρῶς. Ἄλλως. αἱρετὸν μὲν φησὶ τὸ ἐνδεμμενεῖν. εἰ δὲ μὴ οἷόν τε) ἀεὶ καὶ μικρὰ γέρας ἐντυχεῖν, κρεῖσσον τὸ

Digna ſunt lamentis. ô execrandi
Liberi funeſtæ matris, pereatis
Cum patre, & tota domus pereat.
Nut. Heu me me, heu me miſeram!
Quid verò tibi filii patris peccata
Participant? cur hos odiſti? hei mihi
Liberi, quàm metuo nè quid vobis accidat.
" Vehementes *ſunt* regum impetus, & quodammodo
" Ex parvo inchoantes, multum invaleſcentes,
" Difficulter iras mutant.
" Nam aſſuefactum eſſe ad vivendum moderatè,
" Melius mihi *videtur*, ſi non magnificè
" Tutóque liceat conſeneſcere.
" Nam, (ut hoc primum dicam,) moderatè viventium
" Nomen vincit; & uti eo, longè
" Optimum *eſt* hominibus. Sed immodera-
" ta nullo tempore valent hominibus:

" Ma-

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸ ζῆν ἐπίσης, ὅ ἐστιν τὸ μεσότητι, τῇ ἴσῳ ἀπεχούσῃ ἑυτυχίας & ἀτυχίας. ὁ τοιοῦτος γὰρ βίος κρείσσων, εἰ μονίμως. 125. Πρῶτα μὲν) αὐτὸ γὰρ φησὶ καθ' ἑαυτὸ, τὸ τὰ συμμιλείας ὄνομα, & τῇ πᾶν ἀσφαλὲς μόνῃ νικᾷ, καὶ εὐφημότερόν ἐστι. λέγει δὲ ὁ σοφὸς, Πᾶν μέτρον ἄριστον. ἐπὶ δὲ ὑπερβολῆς, μηδὲν ἄγαν. 127. Τὸ γὰρ λῶστον) ἀντὶ τοῦ λῷστον, ὅ ἐστι βέλτιστον. πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ. τὸ χρῆναι δὲ τῇ συμμιλείᾳ, εἰς ὅλον τὸ χρόνον βέλτιον. καίτοι δὲν φησὶ τὸ μεγάλης & ὑπερβαλλούσης ἑυτυχίας τὸ συμμιλείαν ἀσφαλῆ. εὖ γὰρ αὐτῇ γὰρ, τὸ εἰ μὴ μεγάλως. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ μεγάλῃ καὶ ὑπερβαλλούσῃ ἑυτυχίᾳ, τὸ ἀσφαλέστερον. 127. Τάδ' ὑπερβαίνουσ' ἤδη) αἱ δὲ ὑπερβολαὶ φησὶν ἀσθενεῖς & οὐ βέβαιοι τοῖς ἀνθρώποις, τῇ ἀρχαίᾳ μοίρᾳ βολῇ, ἂν εἰ μεγένοντο τοῦ ἀρχοῦ νομιζόμενον. ὁ γὰρ τοῦ συμμιλείαν ἔχων, εἰ & πίστει ταύτης τρόπον τινὰ, ἀδημίαν δικαίᾳ ἀπεδίδοιεν παραλλαγήν. ἔπειτα τῷ μὴ ὑπερβολὴν ἔχοντι, φθόνος παρακολουθεῖ τοῖς δ' ἀεί. διὸ ἐπιπολὺ παραμένει ἡ συμμιτεία. τὸ δὲ ὅταν ὀργισθῇ, ἰδιάκαιρον εἴρηκεν. ἔθος γὰρ ἐστὶν, ὅταν χολωθῇ.

" Μείζως δ' ἄτας, ὅταν ὀργιαθῇ
" Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.
Χο. Ἔκλυον φωνὰν, ἔκλυον δὲ βοὰν
Τᾶς δυςάνως Κολχίδος.
Οὐδέ πω ἵππος. ἀλλ', ὦ γεραιὰ
Λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλῳ γὰρ ἔσω
Μελάθρων βοὰν ἔκλυον.
Οὐδὲ σιωπάδομαι, γυμὶ,
Ἄλγεσι δώμαλος,
Ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραγα.
Τρο. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρῦδα ταῦτ' ἤδη.
Ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων,
Ἁ δ' ἐν θαλάμοις τάκεται βιοτᾶν
Δέσποινα, φίλων ὐδενὸς ὐδὲν
Παραβαλπομένα φρένα μύθοις.
Μή. Αἰαῖ· λάβε μου κεφαλᾶς φλόξ ὀργάνα
Βάκη. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
Φεῦ, φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν,
Βιοτᾶν συγερὰν προλιποῦσα.
Χο. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς,
Ἰαχὰν, οἵαν ἁ δύςαν μέλπει νύμφα;
Τίς σοι ποτὲ τᾶς ἀπλήτου
Κοίτας ἔρως, ὦ ματαία,
Σπουδᾷ θανάτου τελευτάν;

Μη-

ΣΧΟΛΙΑ.

133. Οὐδέπω ἵππος) ἔοικε φησὶν ἡ Μήδεια, μηδέπω πεφευγέναι. 134. Ἀμφίπυλον) τὸ ἔχον δύο πύλας, καὶ εἰσόδους. μέσον μὲν τὴν αὐλητικὴν, ἑτέρωθι δὲ ἣν Ὅμηρος λέγει ἐρκεῖον. ἐγὼ δὲ φησὶν ἐπὶ τῆς ἀμφιπύλου ἦσα, ἤκουσα φωνῆς ἔσω τοῦ μιλάθρου. 138. Ἐπεί μοι φίλων) τὸ οἰκημα φησὶ τετιμῆσθαι ἐμοὶ φίλων δίον ὑπάρχειν, ἐν εἰσὶ δόμοι, οἷον κατασκεύασμα ὁ οἶκος, ἐφάνισεν. λάβε δὲ ἐρωτικῶς, εἰς ὑδύνην μετέβη. φρῦ-

δα

" Majores enim calamitates, quando iraſcitur
" Deus, afferunt familiæ.
Cho. Audivi vocem, audivi clamorem
Infelicis Colchidis.
Nec adhuc *eſt* placata. Sed, ô vetula
Dicito: nam intra biforem
Domum, clamorem audivi.
Neque delector, ô mulier,
Luctibus domûs;
Quia non grata *ſunt ea quæ* fiunt.
Nut. Non ſunt ædes: evanuerunt hæc jam.
Ille ſc. *Jaſon* enim tenet domum principum,
Hæc ſc. *Med.* verò tabefacit vitam in thalamis
Domina, nullius amicorum quicquam
Verbis lenita animo.
Med. Heu, heu, *utinam* flamma cœleſtis per meum caput
Eat! Quid enim mihi lucri *eſt* amplius vivere?
Heu, heu, divertam ad mortem,
Relictâ odioſâ vitâ.
Cho. Audiviſti, ô Jupiter, & terra, & lux,
Qualem vocem infelix concinat ſponſa?
Quænam tibi tandem inſatiabilis
Thori cupiditas, ô ſtulta,
Accelerabit mortis finem? Nè

ΣΧΟΛΙΑ.

δα γὰρ πάθη, τὰ εἰκήματα λέγει. 144. Φλὸξ ἠερία βαίη) οἷον πεφωνημένη, πεφανεροποιημένη. φλόγα γὰρ ἠερίαν τὸν πεφανερὸν λέγει. 148. Αἴης, ὦ Ζεῦ) τὸ εἴης ὁ Δίδυμος ἀντὶ τῆς χρῆ φησὶ λέγεσθαι ὡς ἠκούσατε, ἢ ὑ ἀντὶ τ Δία. οὐ γὰρ ἔστι τὸ ζῆν, ἢ γᾶ, καὶ φῶς. τοῦτο δ' Ἀπολλόδωρος ὁ Μηδείας φησίν. λείπει δὲ τῇ ἱαχᾷ τῇ χρῇ ἵν' ἔχῃ λόγον, τὸ κάπροσθεν ἡμῖν εὐπρεπῶς, ζῆνά τε, τὰς δ' ὑποκρισεις συ[illegible]χέσιν. 150. Τίς σοι ποτὲ) τὸ μίσος ἀντὶ τοῦ ἔρωτος. τίς ἄρα φησὶν ἔστος ὁ ἔρως, ὁ τ' ἀκορέστου ταύτης κύπτης, ὃς αὐτῇ θάνατον ἐπιτίμησας. ἀπλῶσιν δὲ λέγει τὸν κύτλα, ἐπεὶ δίον κατεφορτικῶς φέρειν, καὶ μισεῖν τ Ἰάσονα σαυλήθη. ἡ δὲ ἅπας κύζεται, ὅτι μὴ σωθείσιν αὐτῇ. 152. Τὸ δὲ αὐτόχθ θανάτου πλάσμα) ἀντὶ τοῦ ἐπιθ, καὶ ἐμβαλεῖ σοι θάνατον.

Μηδὲν τόδε λίαν.
Εἰ δὲ σὸς πόσις
Καινὰ λέχη σεβίζει,
Κείνῳ τόδε μὴ χαρᾶναν.
Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσαι.
Μὴ λίαν τάκου,
Ὀδυρομένα σὸν θυνέταν.
Μή. Ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
Λεύσσεθ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
Ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
Πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι-
μ' αὐτοῖς μελάθροις ἀφαιμαγμένους·
Οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
Ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην
Αἰσχρῶς, τὸν ἐμὸν κλείνασα κάσιν.
Τρο. Κλύεθ', οἷα λέγει, καπιβοᾶται
Θέμιν θυκλαίαν, Διώνα θ', ὃς ὅρκων
Θνατοῖς ταμίας νενόμισται;
Οὐκ

ΣΧΟΛΙΑ.

153. Μηδὲν τόδε λίαν) μὴ λίαν φησὶν, ὦ Μήδεια, τὸ θυμοῦν. εἰ δὲ ὁ σὸς ἀνὴρ ἠθέτησε τοὺς ὅρκους, σὺ μὴ χαλᾶσον λίαν τόδε, δηλονότι τὸ περιωδύνως ἐκφέρειν. 156. Κείνῳ τόδε) τοιούτοις σκώμμασι τόδε τὸ ἁμάρτημα μὴ λοιδόρει. καὶ δὲ ἐλπίδος ἔχε τοὺς θεοὺς ἀπαιτήσειν αὐτὸν τιμωρίαν. 158. Μὴ λίαν τάκου) σὺ φησὶ μὴ χαλέπαινε, μηδὲ θυμοῦ. σοὶ γὰρ δίκη δὲ, ἀντὶ τοῦ σοὶ τῇ δικαίᾳ, ἐπιβεβαιούσης). 167. Κτείνασα κάσιν) Τιμαχίδας ἐπὶ τοῦ ἀδελφικοῦ, πᾶσιν εὐεχθείς. τὸ Ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτὸν, τὸ Εὐριπίδου μή πι σύλαβῇς, μήτε σὺ τοῦ Αἰγεῖ δηλώσοις. τὸ Ἄψυρτον ὀνομασί. ὁ δὲ Φερεκύδης ἀπὸ τοῦ ξ' ὀνομάζειν αὐτόν. Δικαιομάγης δὲ σὺ τῇ Μηδείᾳ μοιχαπάτορα αὐτὸν ὀνομάζειν. ἀγνοοῦσι δὲ αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ δὲ ὑπὸ Ἀργοναυτῶν. Λίαν δὲ ὁ ῥήτωρ ἀσφαλῶς, ἀντὶ διαφθορικῶς αὐτὸν φαρμάκοις. 169. Θέμιν εὐκλαίαν) τὴν ἀφοσιουμένων ἐπὶ ζημιωμάτων ἐν τούτοις, καὶ ἡ μὲν Μήδεια τὴν Θέμιν ἐν τῷ Ἄρτεμιν βοᾶται. ἡ δὲ παιδόπης, ἀντὶ τῆς Ἀρτέμιδος τὴν Δίκα φησὶν αὐτὸν ἐπιμαρτύρεσθαι. Ἀπολλόδωρος

Nè hoc preceris.
Quòd ſi tuus maritus
Colit novum lectum,
Illi nè hoc *gravius* imputes:
Jupiter hæc ulciſcetur pro te.
Nè nimis tabeſcas,
Plorans tuum maritum.

Med. O magna Themis, & reverenda Diana,
Videtis, quæ patior? quæ magno juramento
Obligavi execrandum
Maritum? Quem *utinam* aliquando ego, & ſponſam videam in ædibus diſcerptos,
Qui me prius audent injuriâ afficere.
O pater, ô civitas, à quibus diſceſſi
Turpitèr, occiſo meo fratre.

Nut. Auditis, quæ dicit, & *ut* invocat
Themidem, faventem votis, & Jovem, qui juramentorum
Cuſtos hominibus exiſtimatur?

Non

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀμφοῖν μὲ ἴσην φησὶν ὁ Ταρσεὺς, τὴ ἀμφιβολίας αἰτίας εἶναι τὰς ὑπερβατὰς, συγχέοντας τὰ χρεικὰ τοῖς ὑπὸ Μηδείας λεγομένοις. Δεῖ δὲ τὸν Ἀριστάρχου γεγονέναι μῦθ, ὅτι τὴν Μήδειαν ἀπαυθα παῦται λέγειν, αἴ αἴ Ἀφ' μοι κεφαλῆς φλὸξ ἱερεία βαίη, ἕως τῦ, αἴης ὦ Ζεῦ, ἐ γᾶ, ἐ φῶς· τὰ δὲ ἑξῆς τῦ χορῦ ᾠσομένου. ὅτω γὸ ἐχόντος τὴ Ἀριστάρχου, ὡς αὐτῆς φησὶ τὴ Μηδείας Ἀφροδίτην ᾠσκαλεῖσθαι τὴ Δία, τὰ ἑξῆς τὴ χορὸν λέγειν, ἵα χὰν οἷον ἀ δύσαυ μίλπτ νύμφα. εἰ δὲ μὴ, γελοῖον δοκεῖ εἶναι τὴ Μηδείας κρίνομένης ἑαυτῇ, τὸν χορὸν λέγειν, αἴης ὦ Ζεῦ, ἐ γᾶ, ἠ φῶς. λελύσθαι γὰρ τὸν ἀπειλὰν εἰκότως, τὸν στρατὸν ἐνδὸν κατηκῦσαι τὴ Μηδείας, ἐ λέγειν, κλύεθ' οἷα λέγω. ὁ δὲ Δίδυμος φησὶν, ὅτι Ἀφ' τῦ λέγειν Ἀφ' μοι κεφαλῆς φλὸξ ἱερεία βαίη, ἐπικαλεῖται τὴ Δία. τίς γὸ εἶχεν αὐτῇ ἐπιπέμψαι τὸν κεραυνὸν, εἰ μὴ ὁ Ζεύς; εἰ κὴ ἡ στρατιὰ μὴ πάντων ὢν ἡ Μήδεια ἀπεκαλέσατο ἐμνήσθη, ἀ παρέδεξεν. ἠρκέσθη γὸ τοῖς στρατιώταις. οἱ δὲ φασὶ λείπειν, τὸ ὄμνυμι Ζῆνα κὴ Θέμιν.

Οὐκ ἔστιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ
Δέσποινα χόλον καταπαύσῃ.
Χο. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν
Ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
Δέξαιτ' ὀμφάν; 175
Εἴπως βαρύθυμον ὀργὰν,
Καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
Τρο. Μήτοι τόγ' ἐμὸν φρόνημον
Φίλοισιν ἀπέστω.
Χο. Ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρθυσον οἴκων 180
Ἔξω, φίλα, καὶ τάδ' αὐδᾶ·
Σπεῦσον, πρὶν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω.
Πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμᾶται.
Τρο. Δρᾶσω τάδ'. ἀπὸρ φόβος εἰ πείσω
Δέσποιναν ἐμάν. 185
Μόλοι δὲ χάριν τιν' ὀπαδῶσα·
Καί τοι τοιάδε δέργματα λεαίνης
Ἀποβαυρᾶται δμωσὶν, ὅταν τις
Μῦθον προφέρων πέλας ὁρμαθῇ.
" Σκαιὰς δὲ λέγων, κἀδέν τι σοφὰς 190
" Τὰς πρόσθε βροτοὺς, οὐκ ἂν ἁμάρτοις·
" Οἵ τινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις,
" Ἐπί τ' εἰλαπίναις, καὶ πρὸ δείπνοις
" Εὖ-

ΣΧΟΛΙΑ.

171. Ἔν τινι σμικρῷ) λείπει κακῷ· ἀλλὰ δηλονότι μέγα κεκερασμένην κακὸν, παύσεται τῆς ὀργῆς. 173. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν) πῶς φησὶ σωντυχεῖν αὐτῇ Ἀφροδίτῃ καὶ πῶς τὰ παρ' ἐμοῦ ῥηθησόμενον λόγον τῷ φωνῷ δέξαιτο. ἀμφιβολῶ γὰρ νῦν τῷ φωνῷ λέγει, ἢ τὴν ὁμιλίαν, ἢ αὐχὶ τὴν κλῆσιν. 178. Μήτοι τόγ' ἐμὸν) ἡ ἐμὴ παρεῖσα προθυμία, μὴ σκότος τὸ φίλων ἀπέστω. 184. Ἀπὸρ φόβος εἰ πείσω) ἀλλ' εἰ φοβεροὶ καὶ δυσχερεῖς πεῖσαι τὴν ἐμὴν δέσποιναν ἐλθεῖν μεμνημένοι συνταῦθα προσελθεῖν, ἐμοὶ ἐχώ τινὰ δι σοὶ τινὰ χάριν κομίσθησε, καὶ εἰσελθοῦσα καλέσω αὐτούς, ὑπὲρ τοῦ μὴ μοχθεῖν καὶ ἀδημονεῖν

Non fieri poteſt, ut in aliquâ parvâ re
Domina iram ſedet.
Cho. Quomodo in conſpectu noſtrum
Veniat, & dictorum verborum
Vocem accipiat?
Si fortè acerbam iram,
Et impetum animi remittat.
Nut. Meum certè ſtudium non
Deerit amicis.
Cho. Sed vade, & eam huc adducito domum
Extra, ô chara, & hæc dicito:
Propera, priuſquam aliquid mali faciat iis, qui intus ſunt.
Nam luctus hic valdè incitatur.
Nut. Faciam hæc. Sed metuo ut perſuadeam
Dominam meam:
Laboris tamen gratiam hanc *vobis* præſtabo.
Quanquam leænæ, quæ recens peperit, aſpectu
Efferatur in famulos, quùm quis
Accedit propè collocuturus.
" Lævos autem dicens & nihil ſapientes
" Homines, qui ante *nos* fuerunt, non erraveris:
" Qui hymnos in feſtivitatibus,
" Et conviviis & cœnis

" In-

ΣΧΟΛΙΑ.

ιῶν σε ἐσῶσιν ἃ προσδεχομένην. 186. Μόχθε δὲ χαλᾶν) ἀπὸ τοῦ μόχθε, ἃ περὶ ἡμᾶς ἔχεις. τὸ δὲ χαλᾶν, καταπαύειν. 187. Καίτοι τοκάδος) λείπει τὸ ἔχουσα. κατὰ φησὶν ἡ διάνοια δεινὸν ὀρᾷ, τοῖς τολμῶσιν αὐτῇ πλησιάζειν, ἔχουσα λειψάνης τεκνοποιίας τὸ βλέμμα, καὶ ὅμως ὅταν ἐχέσης αὐτῆς θυμοῦ, εἰ σὺν χαλᾶν εἰσελεύσομαι. τοῦτο γὰρ λέγει κοινῶς. 188. Ἀποβλωρεῦται) ἀντὶ τοῦ παρεπιδὼν χημιστίζεται τῷ προσώπῳ, ὡς χῆμα μὲν ἔχειν λειψάνης. χημιστίζει δὲ τὸ πρόσωπον, ὁμοίως παρεπιδὼν θυμωμένῳ. Ἀποβλωρεῦται) ὅτω φησὶν ἀπολέπει εἰς ἡμᾶς ὀργίλως, ὡς λίαν ὀργιζομένη τὰ τέκνων αὐτῆς. 192. Θαλίαις) θυσίαις, εἰλαπίναις, ἑορταῖς, λέγει δὲ τὴν παρουσίαν.

" Εὔρυλο, βίᾳ τερπνὰς ἀκοάς.
" Στυγίους δὲ βροτῶν ὠδεὶς λύπας
" Εὑρέλο μύσῃ καὶ πολυχόρδοις
" Ὠιδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
" Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
" Καί τοι τάδε μὴ κέρδος ἀκεῖσθαι
" Μολπαῖσι βροτοῖς. ἵνα δ' εὐδείπνοι
" Δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
" Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ
" Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Χο. Ἰαχὰν αἴσιον πολύζονον γόων.
Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
Τὸν ὃν λέχεϊ πεφιλόταν, κακόνυμφον.
Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
Τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν,
Ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
Διὶ ἅλα νύχιον,
Ἐφ' ἁλμυρὰν πόλιν

Κληῖδ'

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Στυγίους βροτῶν) τὴν λύπην θεραπεύειν δι' ᾠδικῶν κέρδος ἐστὶ, καὶ ὠφέλεια. καίτοι τὸ ἀκεῖσθαι καὶ θεραπεύειν τὰς λύπας τῶν ἀνθρώπων, κέρδος ἐστὶν καὶ ὠφέλεια. τίς δὲ χρεία σὺ συμπαθείᾳ θρηνεῖν ὑμνους, ὅπου καὶ χωρὶς τοῦ ὑμνων αὐτὴ ἡ παρουσία τῶν συμπαθῶν τέρψιν ἔχει. 197. Ἐξ ὧν θάνατοι) ἐξ ὧν λυπῶν αἱ δεινὰι συμφοραὶ, πλαίειν καὶ ἀπαντχάνειν ποιοῦσι τοὺς δόμους. 201. Τί μάτην) τίς δὲ σοι χρεία μουσικῆς, αὐτῶν τῶν ἀπὸ θείνης πρακόντων; πίνουσι δὲ βοὰν, ἀντὶ τοῦ ᾄδουσι μετὰ τόνου. καὶ δὲ εὐσχία ἱκανὴ ἐστιν εἰς τὸ τέρψαι τοὺς ἀνθρώπους. 205. Λιγυρὰ δ' ἄχεα) ἀντὶ τοῦ λιγυρῶς καὶ ὀξέως τὰ ἄχεα φησὶν ἡ μογερὰ Μήδεια βοᾷ. 208. Τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν) ταύτην τοῖς ἀξιόπιστον τὸ Μηδείας λέγει τὸ Θέμιδος πεφοβεῖλῆφθαι τὸν Δία, συμπεφάντηκε. οἰηθῶ πεφυσπιμνημονεύμενοι γεγράφεσιν ὕστις. δυνάμει) τὸ λίκνιν

" Invenerunt, vitæ jucundas auditu voluptates.
" Horribiles autem mortalium nemo mœrores
" Invenit quomodo Muſicâ & vario nervorum
" Cantu ſedare poſſimus, ex quibus cædes,
" Et graves caſus, evertunt domos.
" Atqui *in rebus* his maxima utilitas eſſet mederi
" Hominibus cantu: ubi verò *ſunt* læta
" Convivia, quid fruſtrà intendunt vocem?
" Præſens enim præbet voluptatem per ſe
" Convivii abundantia mortalibus.

Cho. Audivi clamorem cum multis gemitibus lamentationum:
Miſeros verò, & triſtes dolores clamat
Jaſonem connubii proditorem, malúmque ſponſum.
Invocat autem Deos injuriis affecta,
Et Themidem, *filiam* Jovis, quæ eſt cuſtos juris-jurandi,
Quæ ipſam traduxit
In Græciam è regione ſitam *Colchidis*,
Per mare nocturnum,
Supra falſas ponti

Im-

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγειν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν βοηθῆσαι τοῖς ἀδικηθέντες, ὅτι ἀφ' ἧς Θέμιδος ἡ Δίκη ἐπεκαλεῖτο, ἀφ' τὸ εἶναι Διὸς τὴν Θέμιν. λέγει δὲ ὅτι τῇ παρέδρῳ τοῦ Διὶ δικαιοσύνῃ, ἤγαγε τοῖς τούτῳ ὅρκοις πιστώσασι, ἔπραξεν δὲ ἔπραξεν· ὀρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὡς τὸ ὅρκον ἴφορον, καὶ σωφρονῶν τρόπων. ὅπως Θέμις αὐτὴν τὴν Μήδειαν κ' ἀφεδίωαι πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' τὴν ἀντίπορον τῆ Σκυθίας. ἀντίπορον δὲ τὴν ἐναντίαν καθ' τὸν πόρον, ἢ καθ' τὸν πόντον. ἡ μὲ γὰρ ἐν τοῖς δυσκόλοις κεῖται ἡ Ἑλλάς· ἡ δὲ Σκυθία ἐν τοῖς ἀναβλαῖς. πῶς δὲ ἡ Θέμις ἀφεδίωαι ἐποίησεν τὴν Μήδειαν; ὅτι τοῖς ὅρκοις πιθομένοις ἠκολούθησεν Ἰάσονι. 211. Δι' ἅλα νύχιον Ἐφ' ἁλμυρὰν πόντε) ἀντὶ τῆ δ' ἁλμυρᾶς, ἀντιδύσεως τ' ἐπὶ θαλάσσης. ἢ τὸ ἁλμυρᾶς, ἀντὶ τὸ ἐξῆς σωναπτέον, τυτέστι διεξιούσης αὐτὴν δὲ ἁλὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' τὴν ἁλμυρὰν ἣ πόντε κλεῖδα. λέγει δὲ τὸ στενὸν, ὅθεν κ' κλεῖδα τὸ στενὸν σύνδυο ἀνόμασεν, περὶ τὴν

Κληῖδ' ἀπέρρωτον.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸ ὥσπερ κλεῖδα εἶναι τῆ σωφρενεμένη πρᾶξιν. λάτ ἡδ τῆ σπεῦδε, ἐπὶ τὸ πόνδον ἐξιᾶσι. πύχνον δὲ λέγει τὴν θύραν, ὡς ἐξῆς ἐπάγει. ὥστε ἡ ἄνω

ΜΗΔΕΙΑ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Μή. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων
Μή μοι τι μέμψησθ'. οἶδα γὰρ πολλὰς βροτῶν
" Σεμνὰς γεγῶτας, τὰς μὲ ὀμμάτων ἄπο, 216
" Τὰς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχω ποδὸς
" Δύσκλειαν ἐκτήσαντο, καὶ ῥαθυμίαν.
" Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
" Ὃς

ΣΧΟΛΙΑ.

214. Κορίνθιαι γυναῖκες) χρὴ νοεῖν, ὅτι κρύβδ τὸ σωφρόνημον εἰσελθοῦσι ἡ χορὸς παρεκάλεσε τὴν Μήδειαν ἐξελθεῖν ἀπὸ τὰς ἀπὸ τῆ χορῆ. αὕτη δὲ ἐξελθοῦσα φησὶν, ἐξῆλθον ἀπὸ ὑμῶν, ὦ γυναῖκες, ἵνα μή μοι τι μέμψησθε, ὡς δι' ὑπερφάνειαν μὴ ἀπελθοῦση. Ἄλλως. Ὦ Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν δόμων, ἵνα μὴ μέμψησθέ μοι, κρίνει ἐπίσημοι πᾶσι τὰ ἀνθρώπων στόματα γεγῶτας, τὰς μὲ ὀμμάτων ἄπο, τὰς δ' ἐν θυραίοις, οἷον ὑπερφάνους νομιζομένας, τὰς μὲ ἀπὸ τῆ χωρίζειν τὴ ἄπεθεν τὰ ὀμμάτων εἶναι, τὰς δὲ ἀφ' τὸ ἀπὸ ἀρχοῦ, ἐ ζωηχῶς ἐπιφέρει. ἐξ ὧ τὸ ἀπαντ[illegible]χθην ἐπίφθονον καὶ εὐλαβεῖσθαι τὰ ἀνθρώπων στόματα, ὅτι εἰς μηδὲν ἀρέσκουσι). εἶτα πάλιν κρύβδ τούτων ἐπιφέρει, ὅτι ἐ οἱ ἀφ' ἡσύχω ποδὸς, ἐ ἐν ἀρχῇ τὰ ἑαυτῶν σπουδάσαντες, δύσκλειαν κτῶνται, καὶ ἀργίαν, οἷον καὶ ὅτι ἀβλαβῶς) ὑπὲρ τούτου. 216. Σεμνὰς γεγῶτας) πολλοὶ γὰρ φησὶ τὰ ἀνθρώπων, ἀφ' τὸ κεχωρίζειν, καὶ μὴ ὁμιλεῖν πᾶσι, ἀλαζόνες καὶ ὑπερήφανοι εἶδξαν εἶναι. οἱ δὲ ἐκ τὰ ἐναντίων, ζωηχῶς φησὶ τὰ ὀμμάτων ἄπο) ἀντὶ τῆ κεχωρισμένης καὶ πεφρόντικε ὄντας, ἐ νομιζόμενας ἀπὸ τὰ τὰ ὀφθαλμῶν καθαιρέσεως. τοῦτο δὲ ἐκ οἰκείων τῆ ἐπι-

Immenſi anguſtias.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀλλ' ἡ Θεμιστὼ ἡ Δία ἐπικαλεῖται. ἡ Θέμις δὲ αὐτὴν φησὶ Ἀλλ' νυκτὸς πφυγέναι.

MEDÆA, CREON, CHORUS.

Med. MUlieres Corinthiæ, exivi è domo,
Nè reprehendatis me: " novi enim multos homines,
" Qui clari fuerunt, alios quidem *procul* à conſpectu,
" Alios verò foris: alii verò ex eo, quod quieverunt,
" Comparaverunt *ſibi* infamiam, & opinionem ignaviæ,
" Juſtitia enim non ineſt in oculis hom. i. e. *ut hic juſti dignoſcantur.*
" Quiſ-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπφιεγμένους. 217. Τὰς δ' οὐ ῥυθμίους) τὰς οὐ πᾶς ἄνηις τῶν ἐκεῖ ζωικῶς φαινομένας, πεῖρα τὸ Ἰσοκρατικὸν, τὰς σοφίζεις μὴ ποιεμένας. Οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου) ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι, ἀντὶ τῦ φαινόμενοι. μηδὲν δὲ πράττοντες, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγοντες. ἄλλοι δὲ ἐπὶ ἡσυχίας ἰδιοσχαλμῳῦντες, ὑπόνοιαν ἔχον δυσκολίας τῆ ἀρχίας. ῥαθυμίαν γὰρ τὴν ἀρχίαν. οἱ ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι, δυσκλιεῖς μᾶ εκομίσθησαν, πρᾶοι δὲ τὴν ψυχὴν. 219. Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεσι ὀφθαλμοῖς βροτῶν) φησὶ γὰρ, ὅτι Ἀλλ' τῦτο ωφσῆλθον ωρὸς ὑμᾶς· καίτοι ἐπισταμένη, ὅτι ἐ τὸ ἐπφοβεῖσθαι ἐπικίνδυνόν ἐστι. ὅμως δ' ἦν, ἵνα μὴ δι' ἔργων, ἐ ἐκ αὐτῆς τ' ἀγνοίας γνωρίσητέ μοι, ἥτις εἰμί. ὁ γὰρ φησὶν ὁ ὀφθαλμοῖς ἀνθρῶν, τῦ ὁ τῇ ὄψει μόνῃ ωρὸς πίστιν ἐ κρίσις ἐστίν. ἢ ὅτι τὸ δίκαιον οὐκ ἀπὸ μόνης τ' ὄψεως εὐρίσκεται. τὸ δὲ καθόλκαλον ἐπ μᾶλλον σαφὲς γίνεται, ὅτι ἡ δίκη οὐκ ἔστι ὁ ὀφθαλμοῖς βροτῶν. ὁ δὲ δίκαιος ἔτος, ὃς σρὶν τὸ παλάγχνον σαφῶς ἐμφαῖνῃ τῇ πύλας τυγεῖ ἀπὸ τ' ὄψεως πνὸς, ἐᾶν ἠδικημένος ὑπ' αὐτῦ. ἤτις Εἰρηναῖος. εἰς δὲ τὸ μή μοι τι μύμο-

" Ὅς τις πελὰν ἀνδρὸς σ πλάγχνον ἐμμαθεῖν σαφῶς,
" Στυγεῖ δεδοχώς, ὠδὲν ἡδικημένος.
" Χρὴ δὲ ξένον μὴ χαίρειν προσχωρεῖν πόλει·
" Οὐδ' ἄστον ἥνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
" Πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε,
Ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ, κοὐ βίου
Χάριν μεθεῖσα, κατθανεῖν ζητῶ, φίλαι.
Ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
Κάκιστ' ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ὁ σὸς πόσις.
" Πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, κοὐ γνώμην ἔχει,
" Γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
" Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
" Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος
" Λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦδ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν,
" Κἂν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
" Ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
" Γυναιξὶν, οὐδ' οἵοί τ' ἀνήνασθαι πόσιν.

" Εἰς

ΣΧΟΛΙΑ.

μέμφηται, προσληπτέον ἔξωθεν τὸ ὅπως. αἰτίαν γὰρ φησὶ τῆ ἐξιλυθίνας, ὅπως μὴ ὑπὸ αἰτίαν πίπτῃ. Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν) ἀφ' ὧν συμβαίνει τὸ ἄκοπτα ἄκως τοὺς ἀνθρώπους πὸ ἀκάλων δοξάζειν, ἀφ' τὸ μὴ δυνάσθαι ἐξ ὄψεως δικαιάζειν ἑκάστου τὸν τρόπον, ὅσοι πάσχουσιν οἱ πολλοί. ἢ σχῆμα τὸ τρόπον σαφῶς καλοῦσῃσι, ἀπλῶς δὲ τὸ τὸν ὀφθαλμῶν προσβολὴς μισοῦσι τὸ βλέπα, ὠδὲν ἠδικημένοι πρὸς αὐτῶν. 222. Χρὴ δὲ ξένον μὲ) προσήκει δὲ πάντα ξένον πρὸς πὸ πόλεως νόμιμα χαίρειν, ἐ ἁρμόζειν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶ πολιτῶν. ὅθεν καλῶ προτίμησι πρὸς ὑμᾶς, τὸ σχῆμα τοῖς ἐπὶ ξένοις σχάπτουσι. 226. Βίου χάριν) τὴν δὲ πῦ βίου ἡδονὴν, ἀντιφραστικῶς αὐτὸ τὸ ζῆν. 227. Καθηκεῖν ζητῶ) τοῦτο δὲ ἤθει ἀνακαφώνητ). Κάκιστ' ἀνδρῶν δὲ ᾧ ἦν μοι πάντα, κάκιστ' ἀνδρῶν δὲ ἐξέβησεν. οἱ δ' ὑποκείσθαι ὑ συμπεριφερόμενοι πῦ τρόπου, λέγειν γινώσκειν καλῶς. 232. Χρημάτων ὑπερβολῇ) χρημάτων λέγει τὸ εἰς τὴν φερνήν. τοῦτο δὲ ὁ Εὐριπίδης λέγει τὸ καθ' αὑτὸν συνήθως λέγει.

" Quiſquis ante quam hominis animum manifeſtè cognoverit,
" Odit *ſemel* intuitus, nullâ injuriâ affectus, *is injuſtè facit.*
" Oportet autem hoſpitem valdè ſe accommodare civitati:
" Neque laudo civem qui contumax exiſtens,
" Moleſtus eſt civibus propter imperitiam, *ac inſolentiam.*
Mihi verò hæc res, quæ præter ſpem contigit,
Corrupit animum; perii verò, & vitæ
Voluptate omiſsâ, volo mori, amicæ.
In quo enim mihi erat omnia cognoſcere probè *& fidère,*
Peſſimus *omnium* hominum evaſit ille meus maritus.
" Omnium autem, quæcunque ſunt animata & mentem habent,
" *Nos* mulieres ſumus miſerrimum genus.
" Quas primùm quidem oportet maximis opibus
" Maritum emere, dominúmque corporis
" Accipere: malo hoc adhuc magis dolorificum *eſt* malum,
" Et in hoc maximum *eſt* periculum, aut malum accipere,
" Aut bonum. Non enim honeſta *ſunt* divortia
" Mulieribus, neque licet abdicare maritum.

Sed

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγει. οἱ δὲ ἥρωες οὐχ ὕπνους ἐποίουν τοὺς γάμους, ἀλλ' ὅτε τὰ ἐναντία αὐτοὶ ἐδίδοσαν, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις περίεστι. ἐν Ὁμήρῳ, Πρὸ δ' ἑκατὸν βοᾶς δῶκεν, ἐπὶ δὲ χίλια. ἔτι δὲ ἀναχρονισμός. οὐ γὰρ ἥρωες τὸ ἐναντίον παρεῖχον. 234. Κακὸν γὰρ) κακὸν μὲν τὸ χρημάτων ὑπερβολὴν πεφυκέναι. ἀλγεινότερον δὲ κακὸν, τὸ καὶ διαστῆναι ἄνδρας λαμβάνειν. 236. Οὐ γὰρ εὐκλειᾶς ἀπαλλαγαί) ὅτι κἂν κακὸν ᾖ, στέργειν δεῖ. ἡ γὰρ εὐκλεὴς γυναῖκα καταλιποῦσα τὸν οἰκεῖον ἄνδρα, ἀλλὰ ἀκλεής.

238. Ἐπ

" Εἰς καινὰ δ' ἦθη κ' νόμους ἀφιγμένα,
" Δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθόντα οἴκοθεν,
" Ὅτῳ μέλιται, ἢ ξένος ξυνθήκετο. 240
" Κἀμοὶ μὲν ταῦτ' ἦμεν ἐκπονεῖ μέλειν θεῷ
" Πόσις ξυνοικῶ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν,
" Ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
" Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἀχθηται ξυνὼν,
" Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον, 245
" Ἢ πρὸς φίλον τιν', ἢ πρὸς ἡλικας τραπεὶς·
" Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
" Λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
" Ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρναισθαι δορὶ,
" Κακῶς φρονοῦντες. " Ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
" Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἀμὲ ἥκει λόγος.
Σοὶ μὲν πόλις τε καὶ πατρὸς δόμοι,
Βίος τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία·
Ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις ἔκ τ' ὀφείλομαι 255
Πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρᾳ λελησμένη.
Οὔ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, οὐδὲ συγγενῆ,
Μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
Τοσοῦτον ἦν σε τυγχάνειν βουλήσομαι,
Ἤν μοι πόρος τις, μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
Πόσιν δίκην τῆσδ' ἀντίποινα θανάτου,

Τὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

238. Εἰς καινὰ δ' ἦθη) τοῦτο πρῶτον ἐστὶ τῇ πίζει τῶ προοιμίου τῷ καλῷ νόμῳ τῷ γάμου. πρέπει γὰρ ἐν τῷ τῶν παρθένων πρὸς τῶν προξενούντων ἐπαίνους πρὸς τὸν νυμφίον. εἶθ' ὅπως πειρᾶσθαι τοῦτο, εἴτε δίκαιῶ, εἴτε κακῶ. καινὰ δ' ἦθη λέγει καὶ νόμους τοὺς περὶ τὰ οἰκεῖα. νόμους δὲ λέγει τοὺς τῆς οἰκίας κανόνας. καὶ τέχνας, τὰ ἤθη καὶ τοὺς νόμους τῶν ἀνδρῶν. 242. Βίᾳ φέρων) μὴ βίαν ἀγόμενος, μηδὲ ἀναγκαίως πρὸς συμβίωσιν.

244. Ὅταν

" Sed venientem ad novos mores & leges,
" Vatem esse oportet, (quia non cognovit domi)
" Quem maximè sit habitura virum.
" Et si nobis horum satagentibus probè,
" Cohabitaverit maritus, non invitus ferens jugum,
" Beata est vita: sin minùs, satius est mori.
" Vir verò cùm dolet propter res domesticas,
" Foras egressus sedat cordis bilem,
" Conversus aut ad aliquem amicum, aut coætaneum:
" Sed nos oportet spectare ad unam animam.
" Dicunt autem quòd nos periculorum immunem vitam
" Vivamus domi, ipsi verò pugnent hastâ,
" Malè sentientes: " quia ter ad clypeum
" Stare malim, quàm semel parere.
Sed enim non eadem ad te & me pertinet oratio:
Tibi enim est hæc urbs & paterna domus,
Vitæque commoditas, & amicorum congressus:
Ego verò deserta, exul quum sim, injuriâ afficior
A marito, ex agro barbaro abrepta.
Neque matrem, neque fratrem, neque cognatum
Habens, ad quem transfretem ex hac calamitate:
Tantum igitur cupio à te consequi,
Si mihi via aliqua, & ratio inveniri possit,
Quâ maritum jure ulciscar pro his malis,

Illum-

ΣΧΟΛΙΑ.

244. Ὅσαν τοῖς ἔνδον) ἀσταλῆν τὴν παρεμυθήσατο. 252. Καὶμὲ ἵνα λόγῳ) ἐχὶ τοῦτο σοῦ ταῦτα λεχθήτω. ὑ γὰρ ὁμοίως ἔχεις ἐμοὶ πάντας. 256. Λελησμένη) ἀντὶ τοῦ λελαϊσμένη. ἀπειλητὴ γάρ. ἢ ὥσπερ δεινοπαθοῦσα τοῦτο λέγει, ὡς ἀσυδόκητος μὲ σύνοικον ἔχειν τὸν Ἰάσονα· δεινότερον δὲ αἰχμαλώτου πάσχουσι. 258. Μεθερμήσασθαι) λείπει τὸ ὡς, ὥστε μεθερμήσασθαι. τὸ δὲ ἔξεις, ἢ μητέρα, οὐκ ἀδελφὰς, ἐχὶ συζυγὴν ἔχουσιν ἀσὺς τὸ κωλαφυγῆσαι ἀσὺς πάντα τούτων μισοδληθοῦσαν ἡ συμφορᾶς. ἢ μεθέρμοσε δὲ ἡ μεθερμιζόντων εἰς τὰς εὐξεινοτέρους πόντους.

264. Καὶ

Τὸν δοντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἣν τ' ἐγὼ μαλο,
" Σιγᾶν. Γυνὴ γὰρ, ταῦτα μὴ φόβου πλέα,
" Κακὴ δ' ἐς ἄλκαν, κ' σίδηρον εἰσορᾷν·
" Ὅταν δ' ἐς θῦνιν ἠδικημένη κυρῇ,
" Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.
Χο. Δεῦρο τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἔκπλησον πόνου
Μήδεια· πεῦθεῖν δ' ἅ σε θαυμάζω τύχας.
Ὁρῶ δὲ κ' Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
Στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων.
Κρ. Σὲ τὴν σκυθρωπὸν, κ' πόσει θυμουμένην
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω φρᾶν
Φυγάδα, λαβοῦσαν διττὰ σὺν σαυτῇ τέκνα,
Καὶ μή τι μέλλειν, ὡς ἐγὼ βεβουλευμαι
Τῶνδ' εἰμὶ, κοὐκ ἄπειμι πρὶν σὲ δόμους πάλιν,
Πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω.
Μή. Αἰ, αἰ· παντώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
Ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
Κοὐκ ἔστιν ἄτης θυπερόσιστον ἔκβασις.

Ἐρή-

ΣΧΟΛΙΑ.

264. Κακὴ δ' ἐς ἄλκαν) ἀντὶ τῆ ἀσθενεῖ. ὁ δὲ λόγος, πᾶσι μὲ γυνὴ δειλοῖτη ἐστὶν ὁ τοῖς ἄλλοις ἄπασι, κ' ἀσθενὴς ὑπ' ὄσον γυμνὸν ἰδεῖν ξίφος καρτερῶσα. ὅταν δὲ εἰς κρίσιν ἀδικηθῇ, τολμηροτάτη γίνεται. 268. Πεῦθεῖν δ' ἅ σε θαυμάζω) ὁ θαυμάζω σε ἐπὶ τῷ πεῦθεῖν τὰς τύχας, δικαίως γὰρ πεῦθοῖς. 273. Διοτὰ σὺν αὐτῇ τέκνα) Παρμενίσκος γράφει κακῶς λέξιν ὅτας. τὰς δὲ Κορινθίας ὑ βυλομένας ὑπὸ βαρβάρου κ' φαρμακίδος γυναικὸς ἄρχειν, αὐτὴν τι ἐπιβουλεύσαι, ἢ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνελεῖν ἁπλᾶ μὲ ἄρρενα, ἁπλᾶ δὲ θήλεα. Εὐριπίδης δὲ δυσὶ μόνοις φησὶν αὐτὴν κεχρῆσθαι. ταῦτα δὲ διὰκόμβρα καθαφυσῶν εἰς τὸ τ' ἀκεσίας Ἥρας ἱερὸν, κ' ἐπὶ τὸ ἱερὸν καθίσαι. Κορίνθιοι δὲ αὐτῶν οὐδὲ ὅτως ἀπίχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ βωμῷ πάντα ταῦτα ἀποσφάξαι. λοιμῷ δὲ ὑφυομένη εἰς τὴν πόλιν, πολλὰ σώματα ἐπὶ τ' νόσε ἀφθήρισεν. μαθόμενοι δὲ αὐτῆς, χρησμῷ δόσει τ' θεὸν ἱλάσκεσθαι, τὸ τ' Μηδείας τέκνων ἄγος, ὃν Κορινθίοις μίχθει τ' καιρὸν τ' κατ' ἡμᾶς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἁπλᾶ κόρας κ' ἁπλᾶ κόρους τ' ἐπεμ-

μυθί-

Illumque, qui dedit ipsi *suam* filiam, & *Glaucam*, quam duxit,

« Ut taceas. Nam mulier alioqui est plena timore,
« Ignavâque ad prælium, & ad intuendum ferrum:
« Sed quando est injuriâ affecta, in matrimonio,
« Non est alia mens crudelior.

Cho. Faciam hæc: nam justè ulciscēris maritum,
Medæa: non miror autem te lugere *istam* fortunam.
Sed video Creontem, dominum hujus terræ
Venientem, nuncium novorum consiliorum.

Cre. Te torvam, & iratam marito
Medæam, jubeo exire ex hâc terrâ
Extorrem, assumptis tecum duobus pueris,
Et nihil cunctari: quia ego autor edicti
Istius sum, neque redibo domum,
Priusquam ejecero te è finibus hujus terræ.

Med. Heu, heu, prorsus misera perii.
Inimici enim emittunt jam omnem rudentem *adversus me*,
Neque est effugium commodum hujus mali.

Sed

ΣΧΟΛΙΑ.

μαθόντων ἀνδρῶν συμπαιωτίζειν τῷ τῆς θυγατρὸς πάθει, καὶ μὴ θυσιῶν ἱλάσκεσθαι τὴν οἰκείαν μοῖραν, καὶ τὴν δι' οἰκείας γλυκυμάλου τῆς θυγατρὸς ὀργήν. Δίδυμος δὲ συναιδῆται, καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα ὕτως, τὴν γὰρ Μήδειαν λέγει ἀφικέσθαι εἰς Κόρινθον τὸν αὐτὸν τότε τῇ πόλει Κρέοντα ἀποκτεῖναι φαρμάκοις. θύσασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ υἱοὺς, ἐπὶ πατρὸς ὄντας οὐκ ἠδυνήθη ἀφελέσθαι, καθιεῖν ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς ἀκροπόλεως Ἥρας, νομίσασαν τὸ πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτούς, ἀφεθῆναι λόγῳ, ὅτι ἡ Μήδεια ἐμόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε. γεγενῆσθαι δὲ παρεπιδήμιον μυθεύεται καὶ τοῦτο τὸ Ἄδειν. 278. Ἐχθροὶ γὰρ ἥκασι) οἱ ἐχθροὶ ἐπελεύσονται κατ' ἐμῶν, ὡς ἄρρωστον πάντα τρέπον ὡς πρὸς ἐμᾶς. διὰ μεταφορᾶς τὸ ἐπελευσόμενον ὡς χαλάσαντων ὡς τὸ πνεῦμα τοὺς ἀντέμοντας. 279. Εὐσεβοῦντος) εὐσεβεῖ γὰρ ὁ Κρέων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ πρὸς τὸ μὴ φονεῦσαι αὐτήν.

Ἐρήσομαι δὲ, κ᾽ κακῶς πάσχω σ᾽ ὅμως,
Τίν᾽ μ᾽ ἔκαλι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
Κρ. Δέδοικά σ᾽ (οὐδὲν δεῖ φθεγμάτων λόγους)
Μή μοι τι δράσῃς παῖδ᾽ ἀνήκεστον κακόν.
Συμβάλλεται δὲ πολλὰ τῶδε δείματα.
Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδεις·
Λυπῇ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
Κλύω δ᾽ ἀπειλεῖν, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοί,
Τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμεμμένον,
Δράσαι τι. ταῦτ᾽ οὖν πρὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
" Κρεῖσσον δέ μοι νυῦν τοῦς σ᾽ ἀπέχθεσθαι, γύναι,
" Ἢ μαλθακισθέντ᾽, ὕστερον μέγα πένθος.
Μή. Φεῦ, φεῦ·
Οὐ νυῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
" Ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ᾽ εἴργασται κακά.
" Χρὴ δ᾽ ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ᾽ ἀνὴρ,
" Παῖδας φίλους ἐκδιδάσκειν σοφούς. 295
" Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν, ἀγρίας,
" Φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
" Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ τοῦσφέρων σοφὰ,
" Δόξεις ἀχρεῖος κὐ σοφὸς πεφυκέναι·

Τῶν

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Ἀποστέλλεις) ἀπάγεις, ἐξεδίξατο δὲ καὶ ἀναστρέφων λέγης πέμπεις. 282. Δέδοικα σ᾽) τὸ ἐξῆς δέδοικα, μή μοι τι δράσῃ παῖδα. Παρεμπίπτειν) κρύπτειν, φυλάττεσθαι, ἢ τοι φυλάττειν, ἀστέλλειν, ἀποκρύπτειν. 289. Δράσειν τι) κακοποιήσειν. Ἢ τὸ καλλικιδέντα ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς σχόντα, ἢ μαλθακχθέντα τοῖς λόγοις. 293. Ἔβλαψε δόξα) ἀντὶ τοῦ, ἡ δόξα μου βλάπτει με. τὸ δ᾽ νομίζων μοι σοφὸν ἀπλαύστους με δέδεικε. 296. Ἧς ἔχουσιν ἀγρίας) τὸ ἧς ἔχουσιν ἀγρίας εἶπεν, ὡς ἔχ ὡς τὸ ὄντι ἀγρῶν ὄντων τ᾽ σοφῶν. σοφαντὴς γάρ ἐστι, ὁπ μίγις τὸν αὐτὸν τὴν φιλοσοφίαν. καὶ Ἡσίοδος, Τῆς δ᾽ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν· ἀλλ᾽ ὡς πολλῶν δοξαζόντων εἶναι ἀγρὸν τὸν σοφὸν, ἢ σοφὰ

σοφὰ

Sed quanquam malè tractor, tamen dicam: 280
Cur me, Creon, ejicis ex hâc terrâ?

Cre. Metuo te (nihil opus eſt involvere ſermones)
Nè quod inſanabile malum facias *meæ* filiæ.
Congruunt autem multa cum hoc timore.
Es callida, & multorum malorum perita: 285
Doles verò quòd orbata ſis thalamo mariti *tui:*
Audio inſuper *te* minari, ut mihi nunciant,
Et ſocero, & ſponſo, & nuptæ
Te aliquid facturam. Hæc igitur cavebo, antequam patiamur. [odium tuum incurrere,
Multò enim ſatius eſt mihi, mulier, nunc in
Quam delenitum, poſtea valdè gemere. 291

Med. Heu, heu!
Non mihi nunc primùm, ſed ſæpe, ô Creon,
" Nocuit exiſtimatio, & magna mala attulit.
" Sed oportet haudquaquam eum qui ſanæ mentis eſt vir,
" Liberos *ſuos* nimium docere ut ſapiant. 295
" Præter enim aliam, quam habent, ignaviam,
" Invidiam apud cives *ſibi* conciliant malevolam.
" Apud ſtultos enim proferens aliquid novum & ſapiens,
" Videberis inutilis & non ſapiens eſſe:

" At

ΣΧΟΛΙΑ.

σοφὰ ἓν φησὶν ὡς τὸ δίκαιον ἀρχὰς ἔχειν, ἐ φθονεῖν) ὑπὸ τ ἀλλων ἀνθρώπων. ὅθεν φησὶ καλῶς ἔχειν κρίνω, μὴ χαλῶσαι εἰς ὄκρον παιδεύσεως ἥκειν τινὰ, ἀλλὰ καὶ τούτων εἶναι τοὺς εἰναι. τοῦτο δὲ ὁ δραματίζων ὁ ποιητὴς φησὶν, ἀλλ' ἁρμοζόμενον ὡς τὸ ὑφιστηκὸς ἦθος, ἐπὶ δικεῖ ἡ Μήδεια σοφίας ἔχουσα δοκάμιον βλάπτεσθαι τοιαῦτα, ὁ σοφὸς, φησὶ, καὶ ἐκ πρὸς ἀδικεῖται. ὑπὸ μὲ γὰρ τ ἀπαιδεύτων ὁ σοφὸς εἶναι νομίζω). τοῖς δὲ ἐπιτηδείοις λυπηρὸς εἶναι χαίρουσιν, ὅταν τοῦτο κρείττων νομισθῇ. τὸ δὲ δοκοῦντα οὐκ ἐπὶ ἀμφιβόλῳ κεῖ), ἀλλ' ἐπὶ τῇ τ τῷ ὄντι ὑπαρχόντων, ἢ δοκούντων, ἢ ὁ ὡς εἰσβολῶν τ δοκούντων ἐπιτηδείων, εἰ τῇ ἀληθείᾳ ἐπιτήδειοι εἰσὶ. λέγ τὸ νοσεῖν τὸν φθόνον, ὃ ὁ ὡς σοφῶ. 297. Ἀλφάνουσι) ἐνδέουσιν. καὶ τῷ ἄλφα στοιχεῖ.

" Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον,
" Κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει, λυπρὸς φανῆ.
Ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
Σοφὴ γὰρ ὔσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
Τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου,
Τοῖσδ' ἐν παρέστηκ· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.
Σὺ δ' ἐν φρενῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
Οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
Ὡς εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνῃ.
Σὺ γάρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρῃ,
Ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν· ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
Μισῶ· σὺ δ' (οἶμαι) σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
Καὶ νυῖ τὸ μὴ σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
Νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τὴν δὲ δὴ χθόνα
Ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
" Σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
Κρ. Λέγῃς ἀκοῦσαι μάλθακ'· ἀλλ' εἶσω φρενῶν
Ὀρρωδία μοι, μή τι βουλεύσῃς κακόν,
Τοσῷδε γ' ἧσσον, ἢ πάρος, πέποιθά σοι.
" Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ,
" Ῥᾴων

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Τῶν δ' αὖ δοκούντων) Τ δοκούντων, φησὶν, εἰδέναι τὶ, κρείσσων νομισθεὶς, ἐπαχθὴς ἔσῃ. οὕτω Συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαχθῆ εἶναι, ἀφ' τὸ μὴ κοινωνεῖν αὐτοῖς· καὶ παρὰ τοῖς ζωντοῖς ὁμοίως, ἵνεκα τῆ ἀμφίρεια δοκῶν αὐτῶν, ἐπίφθονοι καὶ λυπηροὶ γίνεσθ. 303. Ἐπίφθονος) ζηλωτὴ τοῖς εἰδόσι, φησὶ μόνον. ἡσυχαία δὲ ἀνόητος, ἄχρηστος. 304. Θατέρου τρόπου) ἢ ἀφ' τὸ ἡσυχαία, ἵν' ᾖ ζωνεὶ, ἢ ἀφ' τὸ τοῖς μὲ εἰμὶ ἐπίφθονος, οἷον ἐπίμωμος παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ ἀμαθέσι νομίζομαι. 305. Περισσὸς) σοφὸς εἰμὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις, ἐ σὺν ἄγαν σοφὸς. 318. Τοσῷδ' ἧσσον) τοσούτῳ δὲ φησι, ὅσῳ γλυκεῖα μᾶλ τὸ λέγειν, πικρὰ δὲ φρονεῖν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστότερος τυγχάνω, ἢ πρὶν τὸ λέγειν ζ τότων ἀκοῦσαι. 319. Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος) πᾶσα γὰρ, φησὶν, ὀξύθυμος

" At contra illis, qui videntur variam aliquam cognitionem habere,
" Præſtantior ſi exiſtimeris in civitate, moleſtus videberis.
Ego verò ipſa quoque particeps ſum hujus fortunæ.
Nam cùm ſim ſapiens, aliis quidem ſum inviſa,
Aliis verò ignava, aliis verò aliis moribus *prædita videor*,
Aliis adverſa, *& difficilis:* tamen non ſum nimis ſapiens.
Tu igitur metuis me nè quid mali patiaris.
Non ſic *ſe res* habet mecum, nè metuas, Creon,
Ut in viros principes delinquam. [nos,
Tu enim quâ injuriâ me affeciſti? elocâſti filiam *ei*,
Cui te animus *ut dares* impulit: Sed meum maritum
Odi: tu autem, ut opinor, ſapientèr hæc feciſti.
Et nunc non invideo, quòd res tuæ præclarè ſe habeant:
Deſpondete, benè ſit vobis: ſed jam in hâc terrâ
Sinite me habitare: quamvis enim injuriâ ſimus affecti,
" Tacebimus, à potentioribus victi.
Cre. Dicis auditu mollia: ſed in animo
Mihi *eſt* pavor, nè quid mali moliaris,
Et tanto minùs, quàm antea, confido tibi.
" Nam mulier quæ citò iraſcitur, ſimilitèr & vir,

" Faci-

ΣΧΟΛΙΑ.

μᾶλλον γυνὴ, ὀμμάτων δ' ἂν ἐξ ἀνὴρ, εὐμηχάνητος ἂν φυλαχθείη, ἢ ὁ χρύσεον τὸν ὀργιλόν. τάχιστα γὰρ φαύλοις ὀργιζομένοις εὐμηχάνως φθορᾶς φυλάττεται· τοὺς δὲ εὖ φρονοῦντας χρύσεον τὸν μωλῶντα, ἐχ οἷόν τε λάθρᾳ τὸ ἁμαρτάνειν. καὶ ἐν ὀλίγοις σπανιώτερόν ἐστιν, ἢ ἐν πολλοῖς φυλάξασθαι.

" Ῥᾴων φυλάσσει, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
Ἀλλ' ἔξιθ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
Ὡς ταῦτ' ἄρηρε, κἂν ἔχῃς τέχνην, ὅπως
Μενεῖς παρ' ἡμῖν, ἢ σα δυσμενὴς ἐμοί.
Μή. Μὴ πρὸς σε γονάτων, τῆς τε νεογάμου κόρης.
Κρ. Λόγους ἀνωφελεῖς· ἃ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
Μή. Ἀλλ' ἐξελᾷς με, κἀδέν' αἰδέσῃ Διός;
Κρ. Φιλῶ γὰρ ἢ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
Μή. Ὦ πατρὶς, ὡς σου κἀμὲ νοῦν μνείαν ἔχω.
Κρ. Πλὴν γ' τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
Μή. Φεῦ, φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. Ὅπως ἂν (οἶμαι) κἀπὶ σωφρασθῶσιν τύχαι.
Μή. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τὼν δ' ὃς αἴτιος κακῶν.
Κρ. Ἔρπ' ὦ ματαία, κἀμὲ ἀπάλλαξον πόνων.
Μή. Πονοῦμεν ἡμεῖς, κἀ πόνων κεχρήμεθα.
Κρ. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χερὸς ὠθήσῃ βία.
Μή. Μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.
Κρ. Ὄχλον παρέξῃς, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
Μή. Φθονούμεθ'· ἢ τοῦθ' ἱκέτευσά σε τυχεῖν.

Κρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

320. Ῥᾴων φυλάσσει) ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶν καὶ τηρητικὸς εἰσηγητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. τοῦτο δὲ ἴδιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν Ἀττικῶν. λέγει δὲ σιωπηλός. Ἄλλως. Ῥᾴων ἐστὶ φυλακῆς φησὶν ἀξιόν μου ἀνήρ. ὡσαύτως δὲ καὶ γυνή. φανεροὶ γὰρ εἰσὶ, καὶ πάνυ ταχέως ἁρπάζόμενοι. ὁ δὲ σιωπηλὸς, δυσπαραπλήκτους ἔσειν, οὐ ῥᾳδίως κρύπτων καὶ παρεφυλακῶν τὸν ὀργήν. 324. Μὴ δῆτα σὲ) μιμεῖται τὴν Εὐριπίδην, ὅτι πεποίηκε τὴν Μήδειαν, ἐξ ὧν λέγει τῷ Κρέοντι, ὡς ἱκέτιδας ἔχει τοὺς γόνυ. 331. Ὅπως ἂν οἶμαι) ἐπὶ καλῶς ἡ Μήδεια τὸ ἐρωτᾶν κακὸν ἀφιερώσατο, ἐπεισήγαγεν ὁ Κρέων τοῦτο ἀναιρῶν, καὶ φησὶν, ὁ ἔρως σὸν οὐκ ἔστι κακὸς, ἀλλ' ὡς ἂν ἀγηπτὴν τοῦτο τοῖς τύχοις πέλει ἢ ἐρᾶσθαι ἐντὸς ἔτυχε. βλασφημεῖ δὲ τὸν ἔρωτα ἡ Μήδεια, ὅτι ἐρᾶσθαι τῆς Ἰάσονος, εἶτα πλανᾶται· ὑπὸ γὰρ φησὶ μὴ ἐμέμνητο τοὺς ἔρωτας· ἢ ὅτι ἡδέως ἐν πονοῦσιν, ἢ ὅτι καὶ κακὸν, ὡς ἂν ἡ τύχη παρεσκεύασε. 334. Πονοῦμεν ἡμεῖς) ἐπεὶ εἶπεν ὁ Κρέων, καὶ μὴ

" Facilius cavetur, quàm taciturnus ſapiens.
Proinde exi quàm celerrimè ; nè facias *multa* verba :
Quia hoc decretum eſt, neque habes artem, ut
Apud nos maneas, cùm ſis mihi infeſta.
Med. Ne per genua, & filiam tuam recens nuptam.
Cre. Conſumis verba : nunquam enim perſuaſeris *me.*
Med. Expelles igitur me, neque revereberis Litas, i. e. *Preces?*
Cre. Non enim mihi charior es meâ domo.
Med. O patria, quàm valde nunc tuî recordor.
Cre. Præter liberos enim *eſt* mihi longè chariſſima.
Med. Heu, heu, quàm magnum malum hominibus eſt amor!
Cre. Perinde, putò, ut tulerit fortuna.
Med. Jupiter, non lateat te is, qui autor eſt horum malorum.
Cre. Vade, ô vana, & libera me curis.
Med. Nos laboramus, neque indigemus *aliis* miſeriis.
Cre. Citò extruderis violentèr manu famulorum.
Med. Nequaquam ita : ſed rogo te, Creon.
Cre. Negotium faceſſes, ut videris, ô mulier.
Med. Fugiam : non hoc te rogo, ut impetrem *ne diſcedam.*

Cre.

ΣΧΟΛΙΑ.

μὴ ἀπάλλαξον πόνων φησὶ, ποίων πόνων; ἐγὼ γάρ εἰμι σὺ πόνοις ὢσι, καὶ σὺκ ὀφείλουσι ἄλλους πόνους ἀνίχθαι ἐφ' οἷς ἔχω, ἀλλ' σὺκ εἰ ἀτάλαις κακῶν. σὺ γὰρ ἀ πονεῖς, ἢ εἰ κακοῖς τυγχάνεις. ἐπὶ δὲ εἶπεν ὁ Κρέων καὶ μὴ ἀπάλλαξον πόνων; ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ἡ σὺ πόνοις ὢσι, καὶ σὺκ ὀφείλω ἄλλους πόνους ἀναδέχεσθαι πόνοις, ἐφ' οἷς ἔχω· ὥστε μή τι ἀπόλαυσίν μοι τῆ Καρχηδόνι, καὶ τοῦτό μοι σπουδὴν τὸν πόνον ἐφ' οἷς ἔχω. ἱκετεύω γάρ ἔχω πόνων τὸ τι πλείονα ἐπερωτῆσαι, ἢ νῦν τὸν ἄνδρα ἀπολέσασα λέγω τὸν σὸν ζυγατέρα. ὥστε τὸ πονεῖσθαι ἡμεῖς λέγουσιν ἀντὶ τοῦ εἶπεν. οἷον ἐγὼ πρᾶξω, τοιαῦτα δίνα ἀπονοίας τὸ δὲ ὦ, μηδὲν χαλεπὸν ὑποστὰς.

Κρ. Τί δ' ἦν βιάζῃ, κἀκ ἀπαλλάσσῃ χθονός;
Μή. Μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν,
Καὶ ξυμφορᾶναι φροντίδ', ἧ φθυξούμεθα,
Παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
Οὐδὲν προθυμεῖ μηχανήσασθαι τέκνοις.
Οἴκτιρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
Πέφυκας. εἰκὸς δ' ἐστίν, εὔνοιάν σ' ἔχειν.
Τὴμὲ γὰρ εἴ μοι φροντὶς, εἰ φθυξούμεθα·
Κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
Κρ. Ἧκιστα τὴμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
Αἰδοῦμαι δὲ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
Καὶ νῦν ὁρῶ μὴ ἐξαμαρτάνων, γύναι,
Ὅμως δὲ τοὐξὺ τοῦδε. παραινέπω δέ σοι,
Εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεῶν,
Καὶ παῖδας αὐτὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς,
Θαρσεῖν· λέλεκται μῦθος, ἐ ψευδὴς ὅδε.
Νῦν δ' εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
Οὐ γάρ τι δεχάσῃς δόνοι, ὧν φόβος μ' ἔχει.

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Δύσανε γύναι,
Φεῦ, φεῦ· μελία τλᾶς σῶν ἀχέων.
Ποῖ πολὲ τρέψῃ; τίνα παρξείαν,
Ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
Ἐξευρήσεις;
Ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρθυσε.

Ἰα-

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Παισὶ τ' ἀφορμὴν) διὰ ἡμεῖς ἀποβολὴν κακὸν ἐς τὸ ξῆν, οἱ Ἀττικοὶ ἀφορμὴν καλοῦσιν. 345. Εἰκὸς δ' ἐστὶν εὔνοιάν σ' ἔχειν) ἐδὲν φησὶ κύριος πατέρα σε ὄντα εὔνουν καὶ στοργὴν ἔχειν, διὰ δὲ τῆς πολλὰ ἀπὸ τῶν παίδων. ὅθεν οἰκτίρω μὲν, οἰδὰ αὐτῇ

Cre. Quid igitur reſiſtis, & non diſcedis è terrâ?
Med. Concede mihi, ut poſſim tantum hunc diem manere,
Et perficere deliberationem, quâ fugiam,
Et viaticum meis liberis: quandoquidem pater
Nihil curat *vitæ ſubſidium* parare liberis.
Miſerare igitur illos; nam & tu pater liberorum
Es. Conſentaneum autem eſt te habere benevolentiam.
Non enim de me ſum ſollicita, quòd in exilium ſimus ituri:
Illorum verò calamitatem, quâ premuntur, lugeo.
Cre. Animus meus minimè eſt tyrannicus:
Sed verecundiâ victus, multa perdidi.
Et nunc videò quidem *me* peccare, mulier,
Attamen conſequêris hoc. ſed prædico tibi,
Si te poſtera lux Dei viderit,
Et liberos *tuos* intra fines hujus terræ, [erit.
Morieris: dictus eſt ſermo hic, neque irritus
Nunc igitur ſi oportet manere, mane ad unum diem:
Non enim facies aliquid mali eorum, quæ metuo.

Chorus.

Infelix mulier,
Heu, heu! miſera *es* ob tuos dolores.
Quonam te vertes? quod hoſpitium,
Aut quam domum terrámve, quæ liberet *te his* malis,
Invenies?
Quam te Deus in difficilem tempeſtatem
Malorum duxit, Medæa.

Me-

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτῇ πίεμε πλὴν σοῦς τὸ φίλτατα λέγουσι. 356. Οὐ γὰρ ἡ δεήσις) Διδύμου· μὴ τοῦτο φέρει τὸ Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ὃ ἴσασιν λίχνοι, ἢ μίμφονται τοῖς ἱκετεύουσιν εἰς ἀκούσεις αὐτὸν πλουτεῖν. 364. Κα-

Ἰαμβοί.

Μή. Κακῶς πέπραχ') πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
Ἀλλ' ἔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
Ἔτ' εἰσὶ ἀγῶνες τοῖς νεοσὶ νυμφίοις,
Καὶ τοῖσι κηδεύσασιν ἐσμικροὶ πόνοι.
Δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θαπτεῦσαι πότ' ἂν,
Εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τετιμωμένην;
Οὐδ' ἂν προσεῖπον, οὐδ' ἂν ἡδάμην χεροῖν
Ὅδ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
Ὡς, ἐξὸν αὐτῷ παῖμ' ἑλεῖν βιαίως
Γῆς ἐκβαλόντα, τοῦδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
Μεῖναί μ', ὃν ἦ τρεῖς τῇδ' ἐμοῖς ἐχθροῖς νεκροὺς
Θήσω, πατέρα τε, κἀκόρην, πόσιν τ' ἐμόν.
Πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
Οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχείρω, φίλαι·
Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
Ἢ θηκτὸν ὦσω φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἑστρωμένη λέχη.
Ἀλλ' εἴ τι μοι προσπαίσειε, κἠληφθήσομαι
Δόμους ὑφάψασα, κἀπολοῦμαι κτανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.

Κεφ.

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Κακῶς πέπραχ') πανταχῇ. τίς ἀντερεῖ) ἀντὶ τοῦ, ὅτι φανερῶς καὶ σαφῶς δυνηθέντα, καὶ οὐ κακοῖς ἔτι μοὶ, ὡς μηδένα δυνάσθαι ἀντιλέγειν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔχοντα δυνηθῆναι. 365. Ἀλλ' ἔτι ταύτῃ ταῦτα) ἀλλ' ἐγὼ καλῶς τοῦτο τὸ μέρος φησὶ πῶς ἔχειν τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ ὁ πειθεὶς ἡμῖν ἀπῆλθε Κρέων. τὸ ταύτῃ δὲ ἀντὶ τοῦ καλῶς ταύτην τὴν ὁδὸν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ταῦτα καλῶς πέπραχε). ἢ τὸ ταυτὸ ἐξυπήνεγκε, τουτέστιν ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ὁ πειθεὶς ἀπῆλθεν, ὁ ταυτὸ τὰ πρόσφορα. ἀλλὰ καὶ ἀλλοῖα. ἀμφίτροπον δὲ εἰς τοῦτο ἀναφέρουσιν. Ἄλλως. τὸ ταῦτα μοὶ πῇ μὲν εὐπρεπῶς, πῇ δὲ ἐξυπνότερον. ὅτι, ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ὁ πειθεὶς ἀπῆλθε Κρέων, ὡ ταῦτα τὰ πρόσφορα

μοὶ

Medea.

Ubique malè *mecum* agitur: quis contradicet?
Sed nequaquam hac via hæc *procedent*, nè putetis.
Reſtant adhuc alia certamina novis ſponſis,
Et non exigua mala affinibus.
Putas enim me hunc blandis verbis compellaturum fuiſſe unquam,
Niſi aliquid lucri captarem, aut machinarer?
Neque *ſanè* allocuta eſſem, neque attigiſſem manibus.
Ille verò eo ſtultitiæ pervenit,
Ut cùm poſſet ipſe evertere mea conſilia,
Si me ejeciſſet ex hâc terrâ, conceſſerit hoc die
Me manere, quo tres ex meis inimicis
Interficiam, patrem, puellam, & meum maritum.
Sed cùm habeam multas vias interficiendi eos,
Non ſcio quam primùm aggrediar, amicæ.
Utrum ſuccendam domum ſponſæ igni,
An adigam acutum enſem per hepar,
Clam ingreſſa domum, ubi lectus eſt ſtratus.
Sed unum quoddam eſt mihi obſtaculum, ſi deprehendar,
Ingreſſa domum & moliens *iſta*,
Morte meâ riſum præbebo meis inimicis.

Opti-

ΣΧΟΛΙΑ.

κρεῖα ἐστὶν, ἀλλὰ βελτίονα. 375. Πόσον τ' ἐμὲν (πῶς ἐπαγγέλλομένη αἰνεῖλε τὸν Ἰάσονα τὸν αἰνεῖλε; ἢ πέπλα ἐπὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος μὴ ἀπώλεσεν Γλαύκην καὶ Κρέοντα, ἐδωρήσατο αὐτῇ λέγων χρῆσθαι πέπλοις φυγεῖν. ἔνθα καὶ φησὶ, Μήδεια φεῦγε. ὅθεν οὐκ ἦν χολὴ τῶν ἐχθρῶν. εἰδὼς δὲ καὶ ὁ Ἰάσων παρεκάλει) πρὸς αὐτήν. 379. Ἢ ῥηκτὸν) ὧδε καλῶς κεῖται. Δίδυμος ἐμφαίνει ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ πάσσουσι ἐπὶ τῷ β' τὸ σιγῆ δόμους ἐσβᾶσα, καίσω ἢ σφάξω αὐτούς. 381. Εἰ ληφθήσομαι) σαφῶς ἐπὶ τὸ ἀναπεπτωκὸς λέγει. 382. Τεχνημάτα) πρὸς τὰ ἐπιλήθη φάτις ἀναφωνήσεως.

384. Ἢ,

Κεάπιζα τὴν ἐυθεῖαν, ἢ πεφύκαμεν
Σοφαὶ μάλιστα, Φαρμάκοις αὐτὰς κλέπτειν.
Εἶεν.
Καὶ δὴ πεπύσθαι· τίς με δέξεται πόλις;
Τίς γῆ ἄσυλον, καὶ δόμους ἐκδήσεις
Ξένου παρασχὼν, ῥύσεται τιμωρὸν δέμας;
Οὐκ ἔστι. μείνασ' ἢν ἔτι σμικρὸν χρόνον
Ἦ μή τις ἡμῖν πύργον ἀσφαλὴς φανῇ,
Δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ στυγῆ φόνον.
Ἦν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος,
Αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
Κτενῶ σφε· τόλμης δ' εἰμὶ παντὸς τοῦ καρτεροῦ.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
Μάλιστα πάντων, καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
Χαίρων τις αὐτῶν τὴν ἐμὴν ἀλγυνεῖ κέαρ.
Πικρὰς δ' ἐγώ σφιν καὶ λυπρὰς θήσω γάμους,
Πικρὸν δὲ κῆδος, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
Ἀλλ' εἶα· Φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα, καὶ τεχνωμένη.
Ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν θυμοῦ κρίσις.
Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
Γεγῶσαν ἐσθλῶν πατρὸς, Ἡλίου τ' ἄπο.

Ἐπί-

ΣΧΟΛΙΑ.

384. Ἦ πεφύκαμεν) ἢ μηχανῇ σοφαὶ ἐσμέν. κεάπτειν δὲ φησὶ Φαρμάκοις αὐτὰς κλέπτειν, καθὸ τὴν ὁδὸν οὐ ῥᾳδίαν σοφαὶ πεφύκαμεν, μάλιστα δηλαδὴ τῇ τῶν Φαρμάκων. 389. Οὐκ ἔστι) ἢ οὐσιωτῶς ἀντὶ τοῦ ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι μοι φίλος ἕτοιμος μέλλων μοι ὑποδέχεσθαι καὶ κρύπτειν. 390. Πύργος ἀσφαλὴς) ἀντὶ τοῦ ἰσχύρωμα σωτηρίας. καθαχρηστικῶς δὲ τὴν σωτηρίαν πύργον εἰρήκασιν, παρὸ τοὺς ὑποδεδεμένους ὑπὸ πύργου ἀντὶ τοῦ παλίρροι-

Optimum eſt rectâ *viâ ingredi*, quâ ſumus
Callidæ maximè, venenis eos necandi.
Eſto:
Et jam ſint mortui: quæ me civitas excipiet?
Quis terram tutam, & domum ſervantem pro-
Præbens hoſpes liberabit meum corpus? [miſſa,
Nemo eſt. Igitur manens adhuc exiguum tempus,
Siquidem aliqua *ſalutis* turris tuta nobis appa-
ruerit,
Aggrediar hanc cædem dolo & clàm.
Si verò calamitas inevitabilis me exagitet,
Ego correpto gladio, etiamſi mihi moriendum ſit,
Occidam eos: vado autem ad extremam audaciam.
Non enim per dominam, quam ego colo
Omnium maximè, & adjutricem elegi
Hecaten, quæ habitat in angulis larium meorum,
Aliquis ex eis gaudens, dolore afficiet meum animum:
Ego autem faciam ipſis nuptias acerbas & triſtes,
Et acerbam affinitatem & exilium meum ex *hâc* terrâ.
Age verò, nulli *arti* eorum quæ ſcis, parcas,
Medæa, deliberans, & machinans.
Vade ad atrox facinus: nunc *eſt* certamen audaciæ.
Vides quæ patiaris? non oportet te derideri
A genere Siſyphi, & nuptiis Jaſonis,
Quæ nata es ex præſtanti patre, & à Sole:

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

σύζυξ. Ἄλλως. εἰ μὲ εἴρων ἰσχυρὸν καζαφυγὼν, σιωπῇ μετέρχομαι φαρμάκοις τὸν πόνον. ἰὼν δὲ ἐλαύνῃ με ἡ ἔχθρα, τότε ξίφει λαβοῦσα κτανῶ σφε φανερῶς, εἰ καὶ ἐμοὶ σύνοικοι.) Συνοικολόξ αὐτῆς. 392. Ἀμήχανον.) ὃ ἐν μὴ παρέχεται μηχανὴν, ἀνὴρ τὸ καζαγελᾶσαι αὐτὸς τὸς ἐχθρούς. 407. Ἐπίσασαι δὲ) ἐπίσασαι δὲ μηχανὰς μόνον ποιεῖν, δι' ὧν αὐτὸς φονεύσεις. εἰ δὲ μὴ γέλως, εἶχεν αὐτὸ τὸ αἴτιον πῶς γυναικὶ ἀνδρεία ἐκρίνετο. 408. Γυ-

Ἐπίσασαι δέ. " Πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
" Γυναῖκες εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώτατα,
" Κακῶν δὲ πάντων τεχνόνες σοφώταται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν 410
Χωροῦσι παγαί,
Καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν φέρεται.
Ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί· θεῶν
Δ' οὐκέτι πίστις ἄρηρε.
Τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτὰν 415
Στρέφουσι φάμαι.
Ἔρχεται τιμὰ
Γυναικείῳ γένει·
Οὐκέτι δυσκέλαδος
Φάμα γυναῖκας ἕξει. 420

Ἀντιστροφὴ ά.

Μοῦσαι δὲ παλαιγενέων
Λήξουσιν ἀοιδᾶν,
Τὰν ἐμὰν ὑμνοῦσαι ἀπιστοσύναν. Οὐ

ΣΧΟΛΙΑ.

408. Γυναῖκες ἐσμὲν) ἀντὶ τοῦ εἰς μὲ τὰ ἀγαθὰ ἀπερι-κὴν ἐχ ἱκανοὶ ἐξευρεῖν τὸ αἴτιον· εἰς δὲ τὰ κακὰ ὑπάρχει τὴ ἱκανοί, καὶ ἐξευρετικαί. 410. Ἄνω ποταμῶν) ἀλλ' εἰπὼ, ἅτι ἀντίστροφόν ἐ φύσις· ἐκεῖ γὰρ δόλιαί εἰσιν αἱ γυναῖκες, ἀλ' οἱ ἄνδρες. παροιμία δὲ τοῦτο, ἐπὶ τ' εἰς τὸ ἐναντίον καὶ παρὰ τὸ ἀσφαλῶς μεταβαλλομένων πραγμάτων, οἷον ἀντίστροφόν τὶ πράγματος. ὅτι δόλιοι μὲν καὶ ἐπιβούλους φασὶ τοὺς ἄνδρας· τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας. λέγει δὲ πάντα ἀφ' ἑαυτὸν ἱστορικῶς· ἀντιστρόφως φησὶ ἡ πίστις, καὶ ἄνδρες μὲ δόλιοι καὶ ἄπιστοι γεγόνασιν, γυναῖκες δὲ αἱ σεμνὸν ἀληθινὸν ἔνδοξον ἔ σπουδαί. 415. Τὰν ἐμὰν) τὴν ἀλήθειαν, τοῦτ' ἐστὶν βιοτὰν εὔκλειαν ἀν-

Et calles *aliquid*. " Præterea verò naturâ ſumus
" *Nos* mulieres ad bona quidem ineptiſſimæ,
" Malorum verò omnium artifices peritiſſimæ.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Cho. 1. Surſum verſùs fluminum ſacrorum
Vadunt fontes,
Et jus & omnia retrò vertuntur.
Viris quidem doloſa *ſunt* conſilia: Deorum
Verò fides non ampliùs eſt rata.
Meam autem ad decus adipiſcendum vitam,
Fama convertit.
Honos venit
Muliebri generi:
Non amplius infauſta
Fama mulieres premet.

Antiſtrophe 1.

Muſæ verò priſcis
Deſinent carminibus
Meam celebrare perfidiam. Ne-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ λόγ. ἀναιρίφ.), ὅτι ἄπιστοι μὲ οἱ ἄνδρες, πισταὶ δὲ αἱ γυναῖκες. καὶ ἰδοὺ πάντες τὸν ἡμέτερον βίον, τοῦτον τὸν γυναικεῖον φύσιν ἀκλεεστέραν εἶναι. Ταῦτ' ἐμοὶ εὔκλειαν) ὦν τ' κρίνω τὸν Μήδειαν ἀδικημάτων, ἐπιλεύσουσ.) πρὸς τὸ γυναικεῖον γένος, ἄνδρῶν ἀδίκων ἀποδιχθέντων, τ' δὲ γυναικῶν ἡμαρτίαν διαφόρων. ἐπεὶ ἐπ' ἀρχῆς τοῦ τὸ, ὁ δὲ πιστεύει γυναικί. κρίνει γὰρ λέγ.), ὅτι ἀδίκουσιν τὸ πρόσωπον, ἀλλ' τὸ ἀδίκους μὲ καὶ ἐπιβούλους φαίνεσ τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας εὐσεβούσας καὶ δικαίας. ταῦτα δὲ λέγ. ἀλλ' τ' Ἰάσονα. 423. Ὑμνεῦσιν) ὦ ἐπὶ κακῷ τὸ ὑμνεῦσιν. λοιπὸν δὲ φησὶν αἱ μοῦσαι, αἱ τοὺς παλαιγλοεῖς ἄνδρας τοὺς σοφοὺς παρορμήσουσιν ἀλλ. σύρ. τὸ γυναικεῖον ὄνομ., λέξουσι τ' ἀοιδοῖν τ' καθ' ἡμᾶς, ὦν ἀεὶ ὡς ἄπιστοι ἀλλοδολήμονες. τουτέστιν ὀλίγ. τοῖς παλαιοῖς ἐμπεδώσουσι τὸ καθ' ἡμῶν π λέγειν. ἃ μοῦσαι παλαιγλοεῖς, τὰ παλαιμόχθ τ' πάλαι σοφῶν ποιητῶν, τουτέστι τάδε εἰρημένα τοῖς πάλαι σοφοῖς καθ' ἡμῶν, ὦν ὁ ὡς ἀεὶ ἀλλοδολήμονες, τοῦτο κρίνουσι, καὶ λῆρος εἶναι νομιοῦσ. ὦ ἦ τὸ λέξουσι, ἀντὶ τοῦ ῥηθήσονται.

424. Οὐ

Οὐ γὰρ σὺ ἀμελέᾳ γνώμᾳ λύρας
Ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Φοίβῳ ἀγήπωρ μελέων. ἐπεὶ ἀν-
τάχησ' ἂν ὕμνον
Ἀρσένων γένᾳ.
Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχῃ
Πολλὰ μὲν ἀμελέᾳ
Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

Στροφὴ β'.

Σὺ δ' ὅτι μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
Μαινομένᾳ κραδίᾳ, διδύ-
μους ὁρίσασα πόντῳ
Πέλαγος· ἐπεὶ δὲ ξένῳ
Ναίεις ἤθονι, τὰς ἀνάνδρου
Κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
Τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας ἄλιμον ἐλαύνῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Βέβακεν ὄρκων χάρις, οὐδέ τ' αἰδὼς
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει,
Αἰθερία δ' ἀνέπτα.
Σοὶ δ' ὔτε πατρὸς δόμοι,
Δύσανε, μεθορμίσασθαι
Μόχθων, ὧδε πώνδε λέκτρων,
Ἀλλὰ βασίλεια χρείσσων δόμοισιν ἑπέσθαι.

ΙΑΣΩΝ,

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Οὐ γὰρ σὺ ἀμετέρᾳ) ἀντὶ τοῦ ἀμετέρᾳ φησὶ γνώμῃ, οὐδὲ σὺ ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν ᾠδικὴν ἔδωκας τοῖς ἀνδράσιν ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἀπόλλων τὸ δωδεκάζ λέγειν. ἴδιον δὲ τῆς γυναικείας φύσεως τοῦτο δεδιέναι, ἐὰν πάλιν ἀν πολλαὶ ἢ πενίαν ζηλούσῃσι, ἑαυταῖς μὲ ὁμοιώσωσιν, τὰς ἀνάνδρους δὲ ἐψηφίσθ. κ) τὸ σὺ ἀμετέρᾳ γνώμῃ, αἰτιᾷ τῇ γυναικείᾳ φύσει ὁ Χάλκων ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν, τὸ δώδεκα λέγειν.

Neque enim in mentibus noſtris lyræ
Divinum carmen dedit
Phœbus, dux carminum : quoniam contrà cecinisſem hymnum *in* Genus maſculinum.
Longa autem ætas habet
Multa contra noſtram,
Et virorum partem dicere.

Strophe 2.

Tu autem navigâſti ex domo patriâ
Furenti animo, gemina maris metiens
Saxa : in peregrinâ verò
Terrâ habitas, vidui
Cubilis amiſſo lecto.
Miſera exulque terrâ *hac* ignominioſa pelleris.

Antiſtrophe 2.

Abiit gratia jurisjurandi, neque amplius pudor
Manet in magnâ Græciâ,
Evolavit autem in ætherem.
Tibi autem non *eſt* paterna domus,
O miſera, ut ad eam appellas, *teque recipias*
Ex miſeriis hujus thalami;
Sed regina potentior domui præeſt.

JASON,

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγειν. τὸ αὐτὸ δὲ δηλῶν. Ἄλλως. ἢ γὰρ ἐν ἡμετέρᾳ γνώμῃ τὴν τῆς λύρας ᾠδὴν ἐδωρήσατο Ἀπόλλων, ἢ συναισθανόμενοι ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ποιήματα γράφειν· ἐπὶ πάχα ἂν αἱ γυναῖκες ἀντικαμώδουν τοὺς ἄνδρας, τὴν δὲ ἑαυτῶν φύσιν ἐπῄνουν, καθὰ τὸν τῶν λέοντων μῦθον. Λέων γὰρ ἰδὼν λέοντα ὑπὸ ἀνδρὸς αἰσχόμενον ἐν γραφῇ, εἶπεν, ἢ ἡμεῖς εἰ ἤθελεμεν γράφειν, ἢ πολλάκις, ἡμπαλιν ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐτίθεντο αἰσχόμενοι ὑπὸ λεόντων. 426. Ἐπὶ ἀντάχησ' ἂν) ταῦτα ἐις τὰ Ἡσιοδε καὶ Ὁμήρε, Ὃς δὲ γυναιξὶ πίσυνος, καὶ Ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξί. συμβάσης) δὲ τῷ μὴ ταῦτα πολλῶ χρόνῳ πάς τι γυναῖκας καθεστηκὸς τοὺς ἀνδρῶν, ἢ τοὺς ἄνδρας καθὰ τὰ γυναικῶν;

πᾶν, τὴ ἐκ ἔτι μόνην γυναῖκας βλασφημεῖν δ'. ἢ ὅτως. εἰ ἔμοιγε τὸ μιλῶν ἀντίχρησον ἂν αὐτὴς τὰς ἄνδρας, ἀντικαμψάμενος τὴ ἀνδρεῖοκλον ἂν, εἰ ὁ Ἀπόλλων ἐδυνήσατο τοῖς γυναιξὶ τὸ λέγειν. 431. Μοῖραν) τὴν ἡμῶν μοῖραν, ἢ τῶν ἀνδρῶν. μοῖραν δὲ, τὴν μιεῖ-

---

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΙΓΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

Ιά. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
" Γραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
Κῴφως φέρουσα κρεισσόνων βουλεύματα,
Λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσῇ θρόνων. 450
Κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, μὴ παύσῃ πολὺ
Λέγουσ' Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔστ' ἀνήρ.
" Τὰ δ' εἰς τυράννους ἔστι σοι λελεγμένα,
" Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιωθῆναι φυγῇ.
Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμοῦμαι 455
Ὀργὰς ἀφῆρουν, καί σ' ἐβουλόμην μένειν·
Σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
Κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσῇ θρόνων.
Ὅμως δὲ κἀκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
Ἦκω, τὸ σόν γε προσκοπούμενος, γύναι, 460
Ὡς μή τ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
Μήτ'

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Κρεισσόνων) κρατούντων, κρείττων γὰρ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, ἢ καλῶς τῶν κρειττόνων ἐστὶν, ὑποπεσομένην ἔχειν τὴν γυναῖκα. κρειττόνων ὄν, ἀντὶ τοῦ κρείττονος, πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ, ὡς καὶ αὐτὸ τοῦ Ἰάσονος. 451. Κἀμοὶ μὲν) κἀμοὶ μέν φησιν οὐδὲν μέλει σοὶ δὲ σὺ λέγεις καὶ ἐμοῦ ὑπερῶν δὲ καλῶς τοῦ βασιλέως τηλόμενος ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ φυγῇ ζημιωθῆναι κρίνει. τὸ μὴ μείζονι κακῷ σε ἐκπέσῃσθαι. οἷον ἐπιτιμᾷς ἡγοῦ τὸ φυγῇ ζημιοῦσθαι μόνον, ἢ μὴ μείζονι σε ἐκπεσεῖν αἰτίᾳ, ἀφ' ἧς εἰς τοὺς τυράννους εἰρημένα σοι ὑβρίσθη-

459. Ὅμως

ὅτι, ἀντὶ τοῦ συμβαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄνδρες τὰς γυναῖκας τῷ χρόνῳ. 434. Ὀφείσεται) ἀντὶ τοῦ λοιδορήσεται ἢ διεξελθοῦσι πρὸς Συμποσιάρχας. ἤτοι λοιδορήσεται ἢ διελθοῦσι. πικρότατον δύο πόλεων ὑπεναντιωμένων, ὁ μέσον χειμάρρου ἑκάτερον ἐρείζει. ἢ Ἡσύχιος· δίκεται, δίξιαι μὴ ἐρίζων. ἀεὶ γὰρ ὁ μέσον πόλεων χειμάρρου, διορίζει τὸ μὴ ἴδιον, τὸ δὲ ἴδιον.

JASON, MEDÆA, CHORUS, ÆGEUS.

Jaſ. NON nunc primùm animadvertì, ſed ſæpè,
" Aſpera ira quam ſit intractabile malum.
Tibi enim cùm liceret hanc terram & domum incolere,
Levitèr *& æquo animo* ferenti potentiorum conſilia,
Propter inania verba ejiciêris ex *hâc* terrâ.
Ego quidem nihil curo, etiamſi nunquam deſinas
Dicere, quàm malus vir ſit Jaſon.
At *ob* dicta tibi quæ ſunt male in Reges,
Putes magnum eſſe lucrum, quòd *tantùm* exilio puniris.
Ego quidem ſemper ab iratis dominis
Iram abſtuli, & volebam te manere:
Tu verò non remittis ſtultitiam, ſemper dicens
Convicia dominis: itaque expellêris ex hâc terrâ.
Ego tamen nè propter hæc quidem defeſſus amicorum gratiâ,
Venio, proſpecturus tibi, ô mulier,
Nè ſine viatico cum liberis expellaris,

Ne-

ΣΧΟΛΙΑ.

459. Ὅμως δὲ) ὅμως δὲ καίπερ βλασφημησάσης μου, καὶ πολλὰς λοιδορίας τοῦ σοῦ ἐμοὶ καὶ σοί, καὶ μισούσης ὑπὸ πάντων τῆς πόλεως, ἐκ ὑπερῆφανῶ ἀλλ' ἦλθον πρὸς σὲ, ἀ πιτιλῶς ἀπηγγειλάς τῶν σῶν σὲ φίλων.

Μήτ' ἀνδρὸς τυ. "Πόλλ' ἐφέλκεται Φυγὴ
" Κακὰ ξυὺ αὐτῇ. χ' ἢν εἰ σὺ με φυγεῖς,
Οὐχ' ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν πολε.
Μή. Ὦ παγκάκιστε, (τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω 465
Γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀναιδείαν κακόν)
Ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος μολὼς
Θεοῖς τε, κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
" Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν, ἀλλ' ἀθυμία,
" Φίλους κακῶς δράσαντ' ὀφθαλμὸν βλέπειν· 470
" Ἀλλ' ἥ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
" Παισὶν, ἀναίδη'. οὐ δ' ἐποίησας μολών.
Ἐγώ τε γὰρ λέξασα, κἀφιλθήσομαι
Ψυχλῷ, κακῶς σε, χ' σὺ λυπήσῃ κλύων.
Ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν; 475
Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων, ὅσοι
Ταὐτὸν σωσισέβησαν Ἀργῶον σκάφος,
Πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ὀπίζατίω
Ζεύγλῃσι, χ' σπερῶντα φανάσιμον γύλω.
Δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας, 480
Σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις, ἄϋπνος ὤν,
Κτείνασ', ἄνεσχον σοὶ φάος σωτήριον.
Αὐτὴ δὲ πατέρα χ' δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς,
Τὸν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην, Σὺν

ΣΧΟΛΙΑ.

465. Ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω) τοῦτο γὰρ εἰπεῖν ἔχω σοι μείζων κακὸν ἀφ' τὴν ἀδύνειαν τὴν ἐμὴν. γνὴ γάρ εἰμι ἐ ἀδυνὴς, μὴ δυναμένη χρῆσὶν ἐπιμερήσασθαι. διὸ τῇ ἀφ' τοῦ ἡμᾶς κατηγορίᾳ κολάζω σε. ἢ εἰς αὐτὸ τοῦ ἀφ', δι' ἀναιδείαν. τοῦτο δέ φησιν, ὡς μὴ δυνηθέντα αὐτοῦ χωρὶς αὐτῆς αἰσθέσθαι τὰ ἄθλα. ἦτος γὰρ ὁ Ἰάσων, ἀπεσταλεὶς παρὰ τοῦ Πελίου, ἀνεῖλε τὸ χρυσοῦν δέρας ἀπὸ τῆ Κόλχων, ἀφ' Φαρμάκων πιῶν τῆ Μηδείας, ὡς ἐφεδρεύσης αὐτῷ. 466. Εἰς ἀναιδείαν) ἤτοι ὡς δυνηθεῖσαν, ἀναιδῆ αὐτὸν ἀποκαλεῖ· τὸν γὰρ λοιδορουμένων οἰκεῖον ἐ πὰ μὴ προσήκοντα πολλάκις προφέρειν. ὀνειδίζει δὲ αὐτῷ ἀδύνειαν, ὡς μὴ δυνηθέντα ἄνευ αὐτῆς αἰσθέσθαι τῶν ἄθλων. 470. Φίλους κακῶς) κακῶς φίλους δράσαντα, ὀφθαλ-

σὺν-

Neque indigeas aliquâ re. "Exilium trahit multa
" Mala ſecum. Quamvis enim tu me oderis,
Non poſſem tibi malè unquam velle.
Med. O peſſime omnium (hoc enim tibi poſſum dicere
Linguâ ſummum convicium in tuam ignaviam)
Veniſti ad nos, veniſti, qui es inviſus
Diis, & mihi, & univerſo humano generi?
Iſta non eſt audacia, neque fortitudo,
Intueri coràm amicos, quos injuriâ affeceris:
Sed graviſſimus inter homines morborum
Omnium *eſt* impudentia. Benè tamen feciſti
Ego enim levabor animo, dicens [quòd veneris.
Tibi convicia, & tu dolebis audiens *ea*.
Sed à quibus primis, primum incipiam dicere?
Servavi te (ut nôrunt quicunque Græcorum
Conſcenderunt eandem navim Argo)
Miſſum ut regeres tauros ſpirantes flammas
Jugis, & ſeminares letale arvum:
Et dracone, qui circundans aureum vellus,
Servabat multiplicibus voluminibus, *ipſe* pervi-
Occiſo, attuli tibi lucem ſalutarem. [gil exiſtens,
Ipſa verò prodito patre, & domo meâ,
Peliotidem ad Iolcum veni, Te-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐναντίον βλέπειν. τίνες δὲ ἐπιλαμβάνονται Εὐριπίδου, ὡς κακῶς τὸ ἧδιστον ἥδιστον μυᾶσθαι εἰπεῖν ἡδέσι. Διαφέρει δὲ, ὡς ἀρετὴ κακίας. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ κακῷ ἐστὶ ῥιψοκινδύνου πάσης, τὸ δὲ ἐπὶ ἀγαθῷ· ὥθεν οἱ ἀγαθοὶ αὐτὸ διώκουσιν ἅπαντες, ὅτι ἡδέσι μὲν τὸ τῆς ψυχῆς παράφημα μὴ λογισμῷ, θρᾴσει δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. 475. Ἐκ τῶν δὲ πρώτων) ἀπὸ τῶν πρώτων δὲ εὐεργεσιῶν ἀσχολίαν ἔχομαι νυνί. σῳζῶσιν δὲ αἱ ἐπὶ Σκυθίᾳ, ὅτι Ἰάσονι πυρὸς τοῦ Αἰήτου, ἀπλήστου τῶνδε τ' ἄθλου καλουμένης, τὸ σιδηροῦς ζεύξαντα, τοὺς πυρπνόους ζεῦξαι βόας. ἐκ ταύτης τὰς δραπετίδας ὁδοὺς, δι' αὐτῆς τοῦτο ἐξετέλεσεν. 476. Ἔσωσά σ' ὡς ἴστασιν) πλεοναζεῖ ὁ στίχος· τῷ σ'. ὅθεν ἐκ τῶν Πλάτων τὸ πρὸς ἑαυτὸν φησὶν, ἔσωσας οὖν τῶν σὺν Εὐριπίδου. ἐκ Εὔδωλος, τὸ δὴ ἴστασας ὡς ἴστασί σοι. ἐκ παρθενιούσης ἕξει μοι χάριν. Καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἀγκάλαις πόνους Τὰ σύγκοιτα συνδέξασης, ὡς αὐτὴ σοφή.

Σοὶ σοὶ θεσθυμῶ μᾶλλον ἢ σοφωτέρᾳ. 485
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν
Παίδων ὑπ' αὐτῆ· πάντα τ' ἐξεῖλον φόβον.
Καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν,
Πρὸδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
Παίδων γεγώτων· εἰ γὰ ἦν ἄπαις ἔτι, 490
Σύγγνωστ' ἂν ἦν σοι, τῆδ' ἐραθῆναι λέχυς.
Ὅρκων δὲ Φρύδη πίστις· ὐδ' ἔχω μαθεῖν
" Ἢ θεὺς νομίζεις τὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
" Ἢ καινὰ κεῖται θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
" Ἐπεὶ συνοιδά γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὐόρκως ὤν. 495
Φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πολλ' ἐλαμβάνυ,
Καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
Κακῆ θεοῖς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
Ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
Δοκοῦσα μὴ πρός γε σῆ πράξειν καλῶς, 500
Ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανῆ·
Νυῦ ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμυς,
Οὓς σοὶ προδοῦσα, κ' πάτραν, ἀφικομὴν;
Ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν ἐν
Δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα καὶ ἐκτανον. 505
Ἔχει γὰρ ὕπω· τοῖς μὴ οἴκοθεν φίλοις
Ἐχθρὰ καθέστηκ'· ὃς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
Δρᾶν,

ΣΧΟΛΙΑ.

485. Σὺν σοὶ θεσθυμῶ μᾶλλον ἢ σοφωτέρᾳ) ἀντὶ δ' ἐρωτᾷ μᾶλλον τὸ πρᾶξαι σε νικωμένην, ἢ μὴ λογισμῷ τι πεπράξεται. 487. Πάντα δ' ἐξεῖλον) ἀντὶ δ' ἐπέρησεν. ἐὰν δὲ φόβον γε ἐξεῖλον, ἀντὶ δ' διέφθειρα. 500. Δοκοῦσα μὴ πρός γε) ἀντὶ δ' ὡδὲ πρόσδοκῶσα πράξειν καλῶς. τοῦτο δὲ οὐ ἤθει πρόσφορον, φέρε δὴ ὡς φίλῳ σοι λέγω ἐχθρῷ· καί τοι προσδοκῶσα τι πράξειν καλῶς, ἢ διαλεχθῶ, ἢ ὡδὲ ὠφελήσοντί μοι, ὅμως ἐρωτήσω· ἵνα γὰ ἂν πικρότερος ἐλεγχθείης, ὡδὲ ἔχων πρὸς ἐμὲ ἐπικρίνοιο. λέγεται δὲ δεῖ καὶ ἀναγνῶναι

Tecum promptior quàm ſapientior.
Et occidi Peliam eo genere mortis, quod eſt miſerrimum,
Per ejus filias: omnemque *tibi* metum exemi.
His tamen *beneficiis* à me affectus, ô peſſime mortalium,
Prodidiſti me, novóſque comparâſti lectos,
Cùm habeas liberos: ſi enim ſine liberis adhuc fuiſſes,
Ignoſcendum tibi eſſet, quòd hunc amâſſes lectum.
Sed evanida eſt fides jurisjurandi: neque poſſum [ſcire,
" An exiſtimes Deos qui tunc regnârunt, non amplius regnare: [minibus nunc;
" An verò putes nova jura conſtituta eſſe ho-
" Quia tibi conſcius es in me perjurus quòd ſis.
Hei dexteram manum, quàm tu ſæpè apprehendiſti,
Et hæc genua mea, quàm fruſtra ſumus pollutæ
Ab improbo marito, ſpéque fruſtratæ!
Age verò; colloquar enim tecum tanquam cum amico,
Ut videar aliquo à te affecta beneficio,
Tu tamen interrogatus videberis turpior.
Quò me nunc vertam? an ad domum patris,
Et Patriam, quibus tibi proditis, *huc* veni:
An ad miſeras filias Peliæ? ſcilicet illæ benè
Me reciperent *in* ſuas ædes, quarum patrem interfeci.
Sic enim *ſe res* habet: amicis quidem domeſticis
Sum inviſa: quibus verò me non oportebat malè Facere,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀνάγνωσιν τὸ τί. ὁ δὲ τῆ ὑποκλίσεως ἐμφαίνει τὸ ἀδύνατον· παράγραφος δὲ ὑπόκλισιν δηλοῖ τὸ τί. καί τις ἡ διχῶς περίστιγμος παρὰ Ω.

Δρᾷν, σοὶ χάριν φέρουσα, πολεμίους ἔχω.
Τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλλωίδων
Ἔθηκας ἀντὶ τῶν δε· θαυμαστὸν δέ σε
Ἔχω πόσιν, ᾧ πιστὸν, ἡ τάλαιν' ἐγώ.
Εἰ φθίξομαι δὲ γαίαν ἐκβεβλημένη,
Φίλων ἔρημος, σοὶ τέκνοις μόνη μόνοις,
Καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
Πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἥτ' ἔσωσά σε.
" Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν, ὃς κίβδηλος ἦν,
" Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ,
" Ἀνδρῶν δ', ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
" Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
Χο. " Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
" Ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
Ια. Δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φωνῶ λέγειν,
Ἀλλ' ὥστε νηὸς κεδνὸν αἰακτρόφον,
Ἀκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
Τῶν σῶν ὁμαρτον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
Ἐγὼ γ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
Σώτειραν εἶναι καὶ θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
Σοὶ δ' ἔστι μὲν νεὼς λεπτὸς· ἀλλ' ἐπίφθονον
Λόγον

ΣΧΟΛΙΑ.

520. Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει) ἡ συνοχία τῶν χρεῶν ἐστι καὶ δὲ τότε ἦν ἡ τῶν χρεῶν ἠμφίεσται. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα ἦν τῶν χρεῶν ἐπιπλέον. ὅθεν ὁ Εὔπολις φησὶ, τί χρεὼς ἔστ', κλαίων εἰκαιμὶ πυρέμυκ, ἵν' ἢ καὶ ταῦτα ἰαμβεῖα. 524. Κρασπέδοις) ἐξαφρατικῶς εἶπεν, ἀντὶ δὲ παντὶ ἀρμῷ. ὑπεκδραμεῖν δὲ, ἤγουν δεῖ μὲ ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν γλωσσαλγίαν. καθάπερ κυβερνήτης τοῖς κρασπέδοις τοῦ λαίφους χρώμενος ἐκφεύγει. 527. Κύπριν νομίζω τ' ἐμῆς) ἐγὼ νομίζω φησὶν ὑπὸ τ' Ἀφροδίτης σεσῶσθαι, διὰ μόνην φησὶ τ' ἄλλων ἀνθρώπων & θεῶν ἰσχύειν. τοῦτο χαρίεντως, μόνην φησὶ τὴν Ἀφροδίτην σεσωκέναι αὐτὸν, καὶ ἀθάνατα ἀνθρωπον, καὶ θεόν. τῶν δὲ

ψευδῶς

Facere, eos tibi gratificans, inimicos habeo.
Ergo inter multas Græcas me beatam
Feciſti pro hiſce beneficiis: egregium vero te
Et fidum maritum habeo infelix ego.
Si verò fugiam expulſa ex hâc terra,
Sola cum ſolis liberis, orbata amicis,
Præclara verò gloria *erit tibi* novo ſponſo,
Mendicos errare filios *tuos*, & *me*, quæ te ſervavi.
" O Jupiter, quare auri quidem, quod ſit adulte-
" Clara ſigna hominibus dediſti, [rinum
" Sed quo oporteat diſcerni malum virum,
" Nullum ſignum ineſt corpori?
Cho. " Gravis quædam ira & ægrè ſanabilis eſt,
" Quando amici incipiunt contendere cum amicis.
Ia. Oportet me non ſegnem eſſe in dicendo, ut videtur,
Sed velut navis prudentem gubernatorem
Summis oris veli ſubterfugere
Tuam effrænem loquacitatem, ô mulier.
Ego, poſtquam valdè exaggeras *tuum* benefi-
Exiſtimo meæ navigationis Venerem [cium,
Servatricem eſſe ſolam inter homines deoſque.
Tibi verò eſt quidem mens ſubtilis: at invidioſa *erit mihi*

Oratio

ΣΧΟΛΙΑ.

ψόδης. φαίνεται δὲ τὸν Ἔρωτα σφοδρὸν ἐχειν, ἐξ αὐτῆς ὅλως τὸ ὑπὸ ταύτης παροξυνθῆναι ἐπὶ τὸν ἄθλον, ὑφ' ἧς οἰκὸς αὐτὸν σωθῆναι, ἵνα τὸν Πελίαν φονεύσῃ ἐχθρὸν ὄντα τῆς Ἥρας. ἔτι δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ κυβερνήσασα τὴν ναῦν σφοδρογλῶσσα τοῖς πίτυσις ἀνεσώσατο. 529. Ἐπίφθονον) ὑπὸ φθόνου κατηχόμενον ὁ λόγος ὅτος. λέγει δὲ τὸν ἔρωτα σεσωκέναι μι. ἐρασθεῖσα γὰρ αὐτοῦ ἡ Μήδεια, ἔσωσεν αὐτόν. δύναται δὲ ἓ ἄτος νοηθῆναι, ἓ ἐπίφθονος ὁ λόγος ῥηθῶσι. τυτέστι κινεῖ μοι φθόνον ὁ λόγος. ἀλλαχοῦ δὲ φησὶν ὑπὸ ἐμαυτῆ, ὅτι ὁ ἔρως ὢν ἐρασθεὶς μοι σέσωκέ μι. Ἄλλως. ἐμοὶ λόγος φησὶ λεπτὸς μέ, ἐπίφθονος δὲ, τυτέστι φθονηθησόμενος μέ.

Λόγ@ διελθεῖν, ὡς ἔχεως σ' ἠνάγκασε
Πόνων ἀφύκτων τύμβον ἐκπῶσαι δέμας·
Ἀλλ' οὐκ ἀκεκλῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν.
Ὅπη γὰρ ἔν ᾤησας, ἢ κακῶς ἔχῃ.
Μείζω γε μὴν τοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
Εἴληφας, ἣ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φέρω.
Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
Γαῖαν καλοικεῖς, κ' δίκῃ ἐπίσασαι,
Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ τὸ σὸν ἰσχύ@ κρατεῖν.
Πάντες δέ σ' ἤνεσαν ὅσοι Ἕλλησιν σοφὴν
Καὶ δόξαν εἶχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
Ὤκεισαν ᾠκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγ@ στέγειν.
"Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ὢν δόμοις,
"Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλ@,
"Εἰ μὴ πίσημ@ ἡ τύχη γένοιτό μοι.
Τοιαῦτα μέν σοι τῆσδ' ἐμῆς πόνων πέρι
Ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
Ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ἀνείδισας,
Ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγὼς,
Ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλ@,
Καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν. ἀλλ' ἔχ' ἥσυχ@.
Ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς,
Πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
Τί τῆδ' ἂν θῦρσ' ἄξιον θυτυχέστερον,
Ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
Οὐχ, ἣν σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθρὸν ἐκ θεῶν λέχ@,

Καινὸς

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀφ. διωκόμ@ δὲ Ἀλκμέωνος παῖδος ἔφυγε. διὸ χρὴ τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν, ὁ ἔχως σε ἀνάγκασε πόλει ἀφύκτους τύμβον ἐκπῶσαι δόμους. οἷον σὸν εἰς χάλκευε τοῦ ἔμοῦ, ἀλλὰ καλῶς ἀνάγκαν πόνων ἐπηγέσω. ἢ ἔτως· ἢ τὸν μὲν φησι ζωγρεῖν, αὖθις δὲ λιτῆναι τὴν ἔξω ἴχνευε ἢ τῶν, ὅτι ὁ Ἀφρ-

Oratio percurrere, quòd amor te coegerit
Laboribus inevitabilibus meum eripere corpus:
Sed non accurate nimis iſta perſequar.
Quà igitur *me* juviſti, benè *ſe res* habet.
Atqui ſervatione meî majora *beneficia*
Accepiſti, quàm dederis, quemadmodum ego *jam* dicam.
Primùm quidem pro barbarâ terrâ in Græcâ
Terrâ habitas, & ſcis jus,
Et legibus uti, non pro viribus agere.
Deinde omnes Græci ſenſerunt te eſſe ingenioſam,
Et adepta es gloriam: ſi verò in extremis terræ
Finibus habitares, nulla fieret mentio tuî.
« Mihi verò neque aurum ſit domi,
« Nec Orphei carmen ſonare pulchrius velim,
« Niſi illuſtris mihi contingat fortuna.
Atque hæc quidem tibi de meis laboribus
Dixi: certamen enim tu propoſuiſti verborum.
Cæterùm quæ mihi de nuptiis regiis objeciſti,
In hoc monſtrabo primum quidem quòd ſim pru-
Deinde caſtus, deniq; tibi magnus amicus, [dens,
Et meis liberis. Sed mane quieta.
Poſtquam huc veni ex Iolcicâ terrâ, [lia,
Multa mecum trahens incommoda inexplicabi-
Quodnam conſilium hoc melius potuiſſem invenire,
Quàm ducere filiam regis, cùm eſſem exul?
Non (ut tu *me* vellicas) odio quidem habens
tuum conjugium, Per-

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀφροδίτη μοι ἔσωσεν. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ φθόνου ὁ λόγος σοι ἐπῆλθεν), ὡς ἔστιν ἀληθὲς, τὸ σὲ λίαν τ' ἔρωτα σεσωκέναι μου. 530. Λόγος διελθεῖν) ἀντὶ τοῦ περιελθεῖν ἢ ἐπιτρῖψαι. 532. Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς) ἀλλ' οὐκ ἀκριβολογοῦμαι περὶ τούτου, ἀλλὰ δίδωμί σοι τὸν λόγον ὡφεληκέναι. καίτοι μὴ ὁμολογῶ, ὅτι ἔγημε μου ὠφέλησας, καλῶς ἔχει. 533. Ἐπεὶ γὰρ εἰ οὕτως) ἔγημε γὰρ φησὶν ὠφέλησας, ὃ καλῶς ἔχει. ἢ ὅτι ὠφέλησας· ὄφελος μισθίματα τὰς ἀποδείξεις ἢ μηδὲν ὠφελοῦσας περὶ σοῦ, τοῦ πράγματος ὁ καλῶς ἔχοντος.

Καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπλησμένος,
Οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπεύδω ἔχειν.
Ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες, οὐδὲ μέμφομαι·
Ἀλλ' ὡς τὸ μὴ μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
Καὶ μὴ σπανίζοιμεν, γιγνώσκων, ὅτι
" Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκ πολλῶν φίλος,
Παῖδάς τε θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
Σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
Εἰς ταυτὸ θείμην, καὶ συναρμόσας γένος,
Εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ,
Ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
Τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι· μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
Οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
" Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦκεθ', ὥστ' ὀρθῶς φρονῶν
" Εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε·
" Ἢν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος,
" Τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα, πολεμιώτατα
" Τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βροτοὺς
" Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' ἐκ εἶναι γένος·
" Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.

Χο. Ἰάσον, οὐ μὴν τῶνδ' ἐκόσμησας λόγων·
Ὅμως δ' ἔμοιγε, κεἰ δοκῶ γνώμην λέγειν,
Δοκεῖς σοφοὺς σὺν ἄλογον ἢ δίκαια δρᾶν.

Μή. Ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
" Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν
" Πέφυκε, πλείστων ζημίαν ὀφλισκάνει.
" Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν παῖδικ' οὐ θέλει δρᾶν,

" Τολ-

Perculsus verò desiderio novæ sponsæ, [studio:
Neque certatim numerosæ sobolis procreandæ
(Sufficiunt enim qui nati sunt, nec *ideo* conqueror)
Sed quod maximum est, ut commodè viveremus,
Neque *rerum necessariarum* inopia laboraremus,
sciens quòd 560
" Pauperem omnes amici procul fugiunt:
Et ut liberos educarem, dignè familia mea. [*tis*,
Et gignens fratres his liberis ex te *mihi procrea-*
Eodem loco collocarem, & conjungens genus,
Beatiùs viverem. tibi enim pluribus liberis quid
opus est, 565
Et mihi conducit futurorum liberorum causâ,
Eos qui vivunt juvare: an malè consultavi?
Nè tu quidem diceres hoc, nisi te offenderent
novæ nuptiæ.
" Sed eo venitis, ut cùm rectè se habet 569
" Conjugium, putetis *vos* mulieres omnia habere:
" Quòd si contrà calamitas aliqua inciderit in
conjugium,
" *Etiam ea, quæ sunt* optima & pulcherrima, inimicissima *vobis* [quopiam
" Ducitis. Oportebat autem homines aliundè
" Gignere liberos, neque esse genus muliebre:
" Sic enim homines nullum malum haberent. 575
Ch. Jason, pulchrè tu quidem ornasti tuam causam:
Mihi tamen (etiamsi præter voluntatem *hoc* dicã)
Videris injustè fecisse, quòd prodidisti tuam
uxorem. [libus:
Med. Profectò multùm à multis dissentio morta-
" Mihi enim quisquis injustus existens, *tamen* sapiens in dicendo 580
" Est, maximâ mulctâ dignus videtur.
" Nam cùm glorietur, se dicendo posse ornare injustas causas, " Au-

" Τολμᾷ παυσχεῖν· ἔτι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
Ὡς ἡ σὺ μὴ νιῦ εἰς ἐμ' θὐχήμων γένῃ,
Λέγφ τε θῆνός· ἔνγ' ὧν κτενεῖ σ' ἔτ@· 585
Χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντά με
Γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ Φίλαν.
Ιά. Καλῶς γ' ἂν ἦν μοι ταῦθ' ὑπηρέτης λόγφ,
Εἰ σοι γάμον κρεῖσσον, ἢ τις ἥδε νιῦ
Τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590
Μή. Οὐ τῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχ@
Πρὸς γῆρας ἡκ θὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.
Ιά. Εὖ νιῦ τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς ἕνεκα
Γῆμαί μα λεκτρα βασιλέως, ἀ νιῦ ἔχω.
Ἀλλ', ὥσπερ εἶπον καὶ πάρ@, σῶσαι θέλων 595
Σὲ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
Φυῦαι τυράννυς παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
Μή. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς θὐδαίμων βί@,
" Μήθ' ὅλβ@, ὅστις τῶν ἐμῶν κνίζει φρένα.
Ιά. Οἶσθ' ὡς μετθύξῃ, καὶ σοφωτέρα φανῇ; 600

Τὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

584. Θὐχήμων φαίνῃ) ἀντὶ τῦ συσκευατίζων τὰς λόγυς, σοὶ δοκῶ συναρπάζειν ἐμὲ, τυτέστι κοσμίως τὸ λέγειν. τὸ δὲ μὴ νιῦ κρὸς Αλκηστὶς ἐπεσκόπουν). 591. Οὐ τῦτό σ' εἶχεν) ἀντὶ τῦ ἐ πιόπλω ἴσως τῶν Αἰθιόπων ἔγημας, ὑδὲ ἵνα τοῖς ἐμοῖς παισὶ τὸ ἀνωνδὶς ἦ τροφὸς παρέχῃς, Θ τῆς σὺ τῇ πόλει οἰκείως τὸ ἀσφαλὲς, ἀλλ' αἰσχυνομένη ἐπὶ τὸ βάρβαρον ἔχειν γυναῖκα. τῦτο δὲ ἀποδείκνυσι σοῦς ἑαυτῶν, ἐπὶ φησὶν ὁ Ἰάσων, ἀλλ' ἀς τὸ μὴ μιγῆναι αἰσχρῶς κωλῦσ. ἢ τα ἔξει 592. Οὐκ εὔδοξον) οἷον ἀδόξως ἠγῦ τὸ μίσχειν γάμους βαρβάρῳ συνοικῦσαν, ἢ ἐπεδείκνυτο Ἑλληνικοῖς γάμοις τῶν σοφωτέρων ἀνατίλων κωλύσῃ. τυτέστιν εἰ μοι μίσχει γάμους Ζωμάκους, ἀδόξα σοι σοφὴ ἐβόα, οἷον αἰσχύνῃ ἠγήσω λέξ τίνας ἀνὴρ βαρβάρῳ γυναικὸς καλεῖσθ. 598. Λυπρὸς εὐδαίμων) ἀντὶ τῦ λυπηρὸς καθ' ὑπερβολὴν ἔ ἡ· ὡς κἀγὼ τὸ θῆλ@ ἄρρεν@ ὤν, ἵνα μὴ τὸ ἄρρεν, ἢ συμφορὰ τῶν παλαιστικῶν. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βί@) μάκαρ.) ἢ αὐτῆς τῶν εὐχῶν. εἰ θέλεις φησὶ σοφωτέρα εἶναι, μὴ ζῆθι

" Audet fallere: non eſt autem admodum ſapiens.
Sic & tu nè nunc apud me ſpecioſus ſis, *ſpecioſis verbis uteris*,
Et *nè ſis adeò* bonus orator: unum enim verbum occidet te.
Oportuit te, ſiquidem non feciſti malo animo, me priùs perſuaſa,
Has nuptias contrahere, non autem clam amicis.
Ja. Præclarè verò mihi hâc in re tuam navâſſes operam,
Si tibi nuptias *iſtas antè* declarâſſem: quæ nè nunc quidem
Vis remittere magnam iracundiam animi.
Med. Non hoc te movit: ſed barbara conjux
Non ſatis glorioſa tibi in ſenectute fuiſſet.
Ja. Hoc itaque probè ſcias, non propter mulierem
Me duxiſſe filiam Regis, quam nunc habeo:
Sed ut antea dixi, *eam duxi*, volens ſervare
Te, & meis liberis fratres
Regios gignere, propugnaculum domûs.
Med. Nè contingat mihi vita ſplendidè miſerabilis,
" Neque divitiæ, quæ meum animum pungant.
Ja. Sciſne, quomodo hæc vertas vota, & ſapientior videaris?

Bona

ΣΧΟΛΙΑ.

ξύλῃ τὴν φυτέρεων εὐχλοὺ, καὶ εὔξαι μηδένωτι τὰ χρηστὰ σοι λυπηρὰ φαίνεσθαι. 599. Μηδ' ὅλως, ὅστις) οὐκ ἂν φησι εὐξαίμην τοιοῦτόν μοι γυναικείαν ἡδονὴν, δι' ἧς ἂν ὅπερ λυπηθείην, καθόλου καὶ ὁ τοῖς ἐμοῖς ὅλως λυπεῖ τὴν ἐμὴν φρένα. εἶον ἐ βέλεται γυναικίζειν λυπούμενος καθ' ψυχήν. τοῦτο δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰάσονα λέγων αὐθαδιζόμενον, παρέσται αὐτὸς ἔλεγχο ἐπὶ τῇ συμφέρονθ' αὐτῇ τι καὶ τῶν παίδων, εἰς τὸν γάμον προσελεύσεται καθ' τῆς Γλαύκης. 600. Οἶδ' ὡς μαθήσῃ) τοῦτο καθ' ἑρώτησιν. οἶδα φησὶν, ὡς σε ἴδοι μανήσεσθ, ἵνα δόξῃς τὰ εὐχλοῦ φρονίμως πεπρᾶξ; νῦν γὰρ εὐθὺς λόγον εἶπεκας, ὡς τὰ χρηστὰ σοι λυπηρὰ φαίνεσθ, μηδὲ τὸν εὐνοϊκῶν νομίζοσθ ἀνοϊκῶν. Ἄλλως. οἶδ' ὡς μαθήσῃ, καὶ τοῦτο πείσεται σφετέρᾳ γένῃ. 606. Γα-

Τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φανέσθω πόλει·
Μήδ' ὀρθοῦσα, δυσχερὴς εἶναι δόκει.
Μή. Ὕβρις', ἐπειδή σοὶ μόν' ἐστ' ἀποφροή·
Ἐγὼ δ' ἔρημον τήνδε φθογγὴν μόνα.
Ἰά. Αὐτὴ τάδ' εἵλου· μηδὲν ἄλλον αἰτίῶ.
Μή. Τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, καὶ τεχοῦσά σε;
Ἰά. Ἀρρὼς τυράννοις ἀνοσίως ἁρμόσμην.
Μή. Καὶ σοῖς ἀρεστὰ γ' ὥστε τυγχάνω δόμοις·
Ἰά. Ὡς γ' οὐ κελεύσω τῆσδέ σοι τὰ πλείονα.
Ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν, ἢ σαυτῇ φυγῇ,
Προσωφέλημα χρημάτων ἐμοῦ λαβεῖν,
Λέγ'· ὡς ἕτοιμον ἀφθόνῳ δοῦναι χερί,
Ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δεξίσονσί σ' οὖν.
Καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
Λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.
Μή. Οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
Οὔτ' ἄν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου.
" Κακῷ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Ἰά. Ἀλλ' ὦν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
Ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε κἀ τέκνοις θέλω·
Σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει ταῦτα θ', ἀλλ' αὐθαδίᾳ
Φίλους ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγυνῇ πλέον.
Μή. Χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου χόρης
Αἰρῇ, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος. Νύμ-

ΣΧΟΛΙΑ.

606. Γαμοῦσα δὲ σεσιώπηται) σεσημείωται. Φίλιν δὲ εἰπεῖν, ἅπερ τοιοῦτον ἔργον ποιήσασα. ὁ γὰρ ἀφ' ἑαυτῆς ἔλεγε, ἐπὶ εἴπερ ἂν γαμηκυῖα, ἀλλὰ τὸ Ἰάσονος λόγον ἀφ' ἑαυτῆς μετέφερεν. γαμεῖ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ, γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. 609. Οὐ κελεύσω) ἀντὶ οὐκ ἀποκεκινημένως πρὸς τὰ τοιοῦτον ὑδὲ σοὶ σὲ, μαθήσει δὲ τούτων τὰ πολλά. 613. Σύμβολα) οἱ ἐπξενούμενοι πού, ἀστράγαλον κατατέμνοντες, διάτερον μὲ αὐτοὶ κατέχον μέρος, διάτερον δὲ προσπλήσσοντον τοῖς ὑποδεξαμένοις· ἵνα οἱ δύο πόλιν αὐτὸς ἢ τὸν ἑαυτοῦ

Bona ne tibi moleſta videantur unquam.
Nec, *cum ſis ſatis* beata, te miſeram putes.
Me. Inſulta *mihi*, quandoquidem tibi quidem eſt re-
Ego verò deſerta fugiam ex hâc terrâ. [fugium:
Ja. Tu ipſa hæc elegiſti: nullum alium accuſa.
Med. Quid faciens? num *alteri* nubens, aut pro-
dens te?
Ja. Imprecationes regibus impias imprecans.
Med. Et diris devota ſum, *devoveor* in tuis ædibus:
Ja. Sed non litigabo tecum de his diutiùs.
Si verò vis pueris, aut exilio tuo aliquod
Subſidium de meâ pecuniâ accipere;
Dicito: quia ſum paratus largâ manu dare,
Et mittere hoſpitibus teſſeras; ut tibi bene fa-
Si hæc non vis, ſtulta es, ô mulier: [ciant:
Deſiſtens verò ab irâ, lucraberis meliora.
Med. Neque tuis hoſpitibus utemur,
Neque quicquam accipiemus, neque *quicquam*
nobis des.
" Improbi enim viri dona juvamen non habent,
Ja. Ego tamen teſtor deos; [*nihil juvant.*
Quòd volo tibi liberiſq; omnia ſuppeditare:
Tibi verò non placent bona: ſed cum contumaciâ
Amicos repellis; quamobrem dolebis magis.
Med. Vade: amore enim novæ ſponſæ [ſpectu:
Caperis, tempore longo abſens domo ab illiuſcon-

Duc

ΣΧΟΛΙΑ.

ἰκέσιον ἐπιχωρῶσιν αὐτοῖς ἀκάλλας, ἐπαγγέλλει τὸ ἱκέσιον ἀσφαλίζειν, ἀντὶ τοῦ ξενίαν. Εὐκλ. Εὖγε, τί ποτ' ἐστὶν ἄπαιδα ἀλλὰ παιδοποιὰ ἀμείβεται; ἀκριβῶς ἐξ ἑκατέρου τὸ σύμβολον. ὅτως Ἐκδόλ. 618. Καὶ γὰρ ἀνδρὸς παρουσία ἐστὶν, ἔχθρων ἄδικος δίκη, καὶ ὑπόπτου. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαινομένῳ. 624 Αἰρῇ) παθῇ τι ἐμοῦ. Ἐξώπιν.) ἀντὶ τοῦ ἀφανεῖς αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐφαλλῶν τὰ κέρη ὦσι, ὅτως ἔφη ἀφανῆ, ἀντὶ τοῦ ἀφανίσω.

Νύμφην· ἴσως γ', σοὶ θεῷ δ' εἰρήσεται,
Γαμεῖς τοιοῦτον, ὥστέ σ' ἀρτεῖσθαι, γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Ἔρωτες ὑπὲρ μοὶ ἄγαν
Ἐλθόντες, οὐκ εὐδοξίαν,
Οὐδ' ἀρεταὶν παρέδωκαν
Ἀνδρῶσιν· εἰ δ' ἄλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
Εὔχαρις ἵπτω.
Μή ποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
Χρυσέων τόξων ἐφείης
Ἱμέρῳ λελασμένος, ἄφυκτον οἰστόν.

Ἀντιστροφὴ ά.

" Στέργοι δέ με σωφροσύνα,
" Δώρημα κάλλιστον θεῶν.
Μηδέ ποτ' ἀμφίλογος ὀργὰς, ἀκόρεστά τε νείκη,
Θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις
Προσβάλοιμ'· ὦ δῖα Κύπρις,
Ἀπολέμοις θῆρας σεβίζουσ', ὀξύφρων χρῆναι λέχη γυναικῶν. Στρο-

ΣΧΟΛΙΑ.

626. Ὥστε σ' ἀρτεῖσθαι) ὥστε μεμεμνῆσθαί σε ἐπὶ τῷ γάμῳ. 627. Ἔρωτες) τοῦτο ὁ χορὸς λέγει περὶ τῆς Μηδείας, ἐρώσης δὲ Ἰάσονος, εὐχόμενος μὴ τοιοῦτον ἔχειν ἔρωτα. οὐ γὰρ ἔστι τούτων ἐρώντων τοιαῦτα τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνοντα. 633. Μηδ' ποτ' ἐμ Νάπαισιν) τὸ ἐξῆς μηδέποτε, ἐν Νάπαισιν, οὐκ ἐφείης τόξων ἐπ' ἐμοὶ ἐφίης ἄφυκτον οἰστὸν ἱμέρῳ κεκλασμένος. ἢ παύσῃς τοιοῦτον ἔρωτα ἐμπεσεῖν εἰς ἐμέ, ὦ Ἀφροδίτη, οὐκ ἐν

Duc *eam*: fortaſſis enim (cum Deo autem dicetur)
Contrahes tale, ut tu ſis negaturus, connubium, ſc. *pigebit apparaſſe nuptias.*

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Amores quidem nimiùm immoderati
Venientes, non bonum nomen,
Neque laudem *gloriamque* conciliant
Viris: ſi verò moderatè veniat
Venus, non *eſt* alia Dea
Æquè grata.
Nunquam, ô domina *Venus*, adverſus me
Emittas ex aureis arcubus
Inevitabile telum, perunctum deſiderio.

Antiſtrophe 1.

" Pudicitia verò me delectet,
" Pulcherrimum donum Deorum.
Nunquam ambigua certamina, & inſatiabiles, *i. e. immodicas* rixas
Conſternata animo propter aliud conjugium,
Miſceam: ô potens Venus,
Pacata conjugia colens, acuto animo diſcerne thoros mulierum.

Strophe

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ εἰς τὸν Μήδειαν. 639. Ἀχέρωτά τι νίκην) μηδὲ εἰς νίκην, μηδὲ εἰς ἔρωτας ἢ εἰς φιλονεικίας λόγους, ἢ ὀργὰς κινητικάς. Νίκην) τὸ νίκην καὶ αὐχῆσαι πλεονεκτικὸν εἴρηται, τυτέστι τὰς μάχας καὶ τὰς φιλονεικίας ἀπαύστους. 643. Ἀπόλεμους) ἀντὶ τοῦ εἰρηνικὰς ἀπολέμους. στέργουσι δὲ, σφόδρα ἀγαπῶσι, σφόδρα φιλοῦσι. Ἄλλως. κεῖται τὸ λέκτρον ἀντὶ γυναικῶν. ἢ ὅτι στέργουσι τοὺς ἀπολέμους

Στροφὴ γ'.

Ὦ πατρὶς, ὦ δῶμά τ' ἐμὸν,
Μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν,
Τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
Δυσπέρατον αἰῶ-
νʼ οἰκτροτάπων ἀχέων.
Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείλιμαι,
" Ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
" Δ' οὐκ ἄλλος ὕπερθεν,
" Ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι.

Ἀντιστροφὴ β'.

Εἴδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων
Μύθων ἔχομεν φράσασθαι.
Σὲ γὰρ ἡ πόλις, ἢ φίλων τις
Ὠχείρε, παθοῦσαν
Δεινότατον παθέων.
" Ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτῳ παρέστι
" Μὴ φίλας πιμπλὰν, καθαρὰν ἀνοίξαν-
" τι κληῖδα φρενῶν·
" Κἄμοιγε φίλος ἔτ' εἴη.

Ἰαμβοί.

Αἰ. Μήδεια, χαῖρε· τῶνδε γὰρ σοφοίμεθα
Κάλλιον ἢ δείς οἵδε σωφρονεῖν φίλοις.
Μή. Ὦ χαῖρε, καὶ σὺ, παῖ σοφῆ Πανδίονος,
Αἰγεῦ.

ΣΧΟΛΙΑ.

εὐνάς, ὅ ἐστι παρεκδυάζουσι ἀπλήμους, ἤγουν ἀφιλοτίμους. οἷον, πρώτως δὲ ἡ Ἀφροδίτη τὰς ἀπλήμους, καὶ ἰδίως αὐτὰς χαυνίζειν. ἢ οἰκόφρονα τὴν Ἀφροδίτην φησὶν, ἐπεὶ ὀξεῖς οἱ ἔρωτες αὐτῆς, καὶ ἐκστατικοί. 651. Μόχθων γὰρ ἄλλος·) ἢ μόχθων ἢ οὐ δυνήσομαι ὑβρίζειν ἄλλος μᾶλλον, ἢ τὸ στερεῖσθαι τῆς πατρίδος. μόχθων δὲ λέγει

Strophe 2.

O patria, ô domus mea,
Nunquam fiam exul,
Habens paupertatis
Tranſactu difficilem vitam,
In acerbiſſimis doloribus.
Morte, morte priùs domer,
" Hoc die confecto. Malum enim
" Non *eſt* aliud majus,
" Quàm ſolo patrio privari.

Antiſtrophe 2.

Vidimus, non ex alienis
Sermonibus *hæc* poſſumus referre.
Te enim neque civitas, neque aliquis amicorum
Miſeratus eſt, quæ paſſa es
Graviſſima mala.
" Pereat inviſus, qui non vult
" Amicos colere, aperiens candidam
" Clavem pectoris;
" Nec mihi unquam erit amicus *talis*.

Ægeus.

Salve Medæa: hoc enim exordio [cos.
Pulchrius nemo novit *aliud* ad ſalutandum ami-
Med. Salve & tu, ô fili ſapientis Pandionis, Ægeu.

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγει, τ' συμφορῶν. Ὅμοιος ὢν τ' σαυτῷ, Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκέων. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ ῥῆμα τ' πατρίδος, ὅτι πάνδεινόν ἐστι, αὐτοῖς ὄψεσιν ὁρῶμεν ἐπὶ τ' Μηδείας, καὶ οὐκ ἐξ ἀκοῆς τοῦτο μεμηλήκαμεν. 665. Σοφῦ Πανδίονος) εὐεπίφορός ἐστιν ὁ Εὐριπίδης εἰς τὸ λέγειν σοφὸς ἢ σοφὴ, ὡς μηδὲν χρήσιμον παραλαμβάνων τὸ ὄνομα. καίτοι τί γὰρ σοφὸς ὁ Πανδίων γένοιτο; ἢ γὰρ δὴ εὐνόμησεν τοῖσιν αὐτῆ τὸ ἔργον. ἀλλ' οὐδὲ παιδοποιίας ἐχόμενον, ὅτι μὴ τοῦτο λέγοιεν αὐτὸν σοφόν· ἀλλ' ἅπαξ παρεπλημμέλησθαι χρῆναι τῇ λέξει.

Αἰγεύ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾶ πέδον;
Αἰ. Φοίβε παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
Μή. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἐστάλης;
Αἰ. Παίδων ἐρευνῶν σπέρμ', ὅπως γένοιτό μοι.
Μή. Πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; 670
Αἰ. Ἄπαιδες ἐσμέν, δαίμονός τιν' ἐκ τύχης.
Μή. Δάμαρτος ἢ σῆς, ἢ λέχους ἄπτερος ὤν;
Αἰ. Οὐκ ἐσμὲν ὑμῖν ἄζυγες γαμηλίου.
Μή. Τί δῆτα Φοῖβός σοι παίδων πέρι;
Αἰ. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη. 675
Μή. Θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
Αἰ. Μάλιστ', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
Μή. Τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.
Αἰ. Ἄσκει με τὸν πρώτιστα μὴ λῦσαι πόδα.
Μή. Πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τίν' ἐξίκῃ θοάν; 680
Αἰ. Πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἐφίκωμαι μόλῳ.
Μή. Σὺ δ' ὡς τί χρῄζων, τῇδε ναυστολεῖς θοάν;
Αἰ. Πιτθεύς τίς ἐστι γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.

Μή.

ΣΧΟΛΙΑ.

666. Αἰγεῦ. πόθεν) λέγεται τὸν Αἰγέα εἰς Τροιζῆνα ἐλθεῖν ἡμᾶς, ἀφ' οὗ δεδοικέναι πεζῇ πορεύεσθαι τῶν πορείαν, σίνεσθαι κατὰ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐπιβουλεύοντας. Νικόφρων δὲ εἰς Κόρινθον τὸν Αἰγέα φησὶ παραγενέσθαι φεύγοντα Μηδείαν, ἵνα καὶ σωφρονισθῇ αὐτῷ τὸν χρησμὸν ἐκ αὐτῆς τῆς Μηδείας, γράφων ὧδε πως. Καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἦλθον λύσιν μαθεῖν, Σὲ σχεῖν, ἵνα φ ὄσσαν, ἢν ἔχρησε μοι Φοῖβος σπέρμανσις, συμβαλεῖν ἀμηχάνως. Οἷ' ἐς λόγους μηλῶν φ ἤλπιζον μαθεῖν. 668. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς) τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης τὸ μαντικόν. ἐστάλης δὲ, ἐπεδήμησας, ἐδημοσίευσας. 670. Δεῦρ' ἀεὶ) ἀντὶ τοῦ μίσχεις νῦν ἄπαις ὑπάρχεις. τὸ δὲ ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ νῦν, σημεῖον δὲ, ὅτι τὸ δεῦρο χρονικόν ἐστιν ὅτε ὕστερον. αὖτις τοῦ ἕως χρόνου τάττει ἅπαξ πεζεύσεις· τὸ δὲ ἀεὶ Εὐριπίδης ἐπὶ χρόνου πίστει, ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ δεῦρο. νῦν δὲ ἐπὶ χρόνου καὶ σημείωσαι. 673. Οὐκ ἐσμὲν ὑμῖν) σχετλιάζων ἔχει. Μελάνιππη τὴν Ὀτωλὴν, δευτέραν Χαλκιόπην τὴν Χαλκώδοντος, τρίτην τὴν Μηδείαν

677. Μάλιστ'

Ægeu. unde accedis ſolum hujus terræ?

Æg. Relicto antiquo ſacello Apollinis.

Med. Quare verò ad umbilicum terræ, ubi eſt oraculum, iviſti? [rorum.

Æg. Quærens quomodo mihi contingat ſatio libe-

Med. Per Deos, ergo ſine liberis adhuc trahis vitam? 670

Æg. Sumus ſine liberis, Genii alicujus invidiâ.

Med. Cùm habeas uxorem, an es ſine uxore?

Æg. Non ſumus lecti nuptialis expertes.

Med. Quid igitur dixit tibi Phœbus de liberis?

Æg. Obſcuriora verba, quàm ut poſſit homo conjicere. 765

Med. Fáſne autem nos ſcire oraculum Dei?

Æg. Maximè, quandoquidem & ſapientis indiget mentis, *acutúmque poſtulat ingenium.* [dire.

Med. Quid igitur reſpondit? dicito, ſi fas *eſt* au-

Æg. Nè ego prominentem utris ſolverem pedem.

Med. Priuſquam quid facias, aut ad quam terram venias? 680

Æg. Priuſquam patrios rurſus *ad* lares venero.

Med. Tu verò quâ re indigens navigas in hanc terram?

Æg. Eſt quiſpiam Pittheus, rex terræ Trœzeniæ.

Med.

ΣΧΟΛΙΑ.

677. Μάλις', ἐπί τοι) στοχαστέον ἀμφιολίας χρείαν ἔχει τὸ ὕδη λεγόμενον ῥῆμα. 679. Ἀσκοῦ μοι) χρησμὸς δέδοται τῷ Αἰγεῖ, ὅτις ἐστὶν Ἀσκοῦ τὸ πρόχυσμα πόδα, μέγα φέρεται λαῶν, Μὴ λῦσαι, πρὶν γυνὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι. Ἀσκοῦ δὲ τῆ Γαστρός· Πόδα δὲ τὸ μέσον, παρόσον ὡς ὁ ποδῶν ἔχει ἀσκοῦ σχῆμα. λέγει δὲ, ὅτι ἔχεσί μοι μὴ σωιληθῆναι ἐτέρᾳ, πρὶν ἐπανελθεῖν ἐς τὴν πολεμίδα. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται, ὅπως αὐτὸς ὁ σωίησιν. ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον. Ἀρχίλοχος, Καὶ πιστῶ δήτηλον ἐπ' ἀσκόν, μηδέν τι μηδοῦς. δήτηλον λέγων, οἷα δηλαδὴ π. ποδῶνα δὲ εἰώθασιν λέγειν, τὸ ὑπὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον.

Μή. Παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος θύστεκνός θ'.
Αἰ. Τύτῳ θεῶν μάντευμα κοινῶσαι θέλω.
Μή. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ περίβωτα τὰ τοιάδε.
Αἰ. Καὶμοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων.
Μή. Ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.
Αἰ. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συμπέπτηχ' ὅδε;
Μή. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.
Αἰ. Τί φής; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
Μή. Ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.
Αἰ. Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
Μή. Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
Αἰ. Ἦ που τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;
Μή. Σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὶν φίλοι.
Αἰ. Πότερον ἐρασθείς, ἢ σὸν ἐκβαίρων λέχος;
Μή. Μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
Αἰ. Ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἐστὶν κακός.
Μή. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
Αἰ. Δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
Μή. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
Αἰ. Συγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι, γύναι.
Μή. Ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
Αἰ. Πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
Μή. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.
Αἰ. Ἐᾷ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.

Αἰ.

ΣΧΟΛΙΑ.

686. Τελῶν ἐς τὰ τοιάδε) σωτείως ἀὼν, παροιμιακῶς δ' τὰ τοιαῦτα λέγειν. τυτέστι τὰς χρησμούς. 687. Δορυξένων) οἱ κατὰ τὸ πόλεμον πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πεποιημένοι, ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης. 693. Τί χρῆμα δράσας;) σεσημείωται ὁ σίγλος, ἐπὶ ἐν τῷ πολλαχοῦ ἐστὶ, ὅτι

Med. Filius Pelopis, ut aiunt, piiſſimus.
Æg. Cum hoc Dei oraculum communicare volo.
Med. Eſt enim vir ſapiens, & exercitatiſſimus in hujuſmodi *rebus*. [paravi.
Æg. Et mihi cariſſimus amicorum, quos in militiâ
Med. Sed fortunatus ſis, & conſequaris quæ expetis.
Æg. Quare verò oculi tui &c corpus ita contabuerunt?
Med. Ægeu, peſſimus eſt mihi omnium maritus.
Æg. Quid ais? dic mihi apertè tuam triſtitiam.
Med. Jaſon injuriâ me afficit, nullâ à me affectus.
Æg. Quo facinore facto? dic mihi apertiùs.
Med. Habèt aliam uxorem præter me, dominam *hujus* domûs.
Æg. An igitur auſus eſt hanc turpiſſimam rem?
Med. Certò ſcias: nos v. qui antè eramus amici, inhonorati ſumus.
Æg. Utrum *alterius* amore captus, an tuum exoſus lectum? [amicis.
Med. Magno ſanè amore *captus*: fidelis non fuit
Æg. Eat ergò, *i. e. valeat*, ſiquidem eſt malus, ut dicis.
Med. Cupivit accipere affinitatem regum.
Æg. Quis verò dat ei? perfice mihi ſermonem.
Med. Creon, qui dominus eſt hujus terræ Corinthiacæ. [mulier.
Æg. Ignoſcendum igitur *tibi* eſt, quòd doles, ô
Med. Perii; præter hoc etiam expellor ex hâc terrâ.
Æg. A quo? hoc aliud rurſus novum narras malum.
Med. Creon me exulem expellit ex hâc terrâ.
Æg. Et permittit Jaſon? neque hæc quidem laudo.

Æg.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅτι ἄρχει Μήδεια πρὸς τὸ Πέρσαι τραγικῶς. 705. Πρὸς δὲ τὰς τοιαύτας; 708. Καρ-

Μή. Λόγῳ μὲν ἐχὶ, καρτερεῖν δὲ βέλεθ'.
Ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε τοὺς γενειάδος,
Γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκέσια δὴ λίγνομαι,
Οἰκτίσειρον, οἰκτίσειρόν με τλεὺ δυσδαίμονα,
Καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς·
Δέξαι δὲ χώρᾳ τ' ἐν δόμοις ἐφέστιον.
Οὕτως ἔρως σοὶ τοὺς θεῶν τελεσφόρος
Γένοιτο παίδων, κἀντὸς ὅλβιος γάνοις.
Εὕρημα δ' ἐκ οἶσθ', οἷον βέβηκας τόδε·
Παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
Σπείρασά σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
Αἰ. Πολλῶν ἔχαλε τλώδε σοι δέησιν λόγων,
Γύναι, προθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
Ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς.
Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρενῶν εἰμὶ πᾶς ἐγώ.
Οὕτω δ' ἔχομι. σοὶ μὲν ἐλθούσῃ δόμους,
Πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὤν.
Τοσοῦτον μέν τοι σοὶ προσημαίνω, γύναι,
Ἐκ τῆσδε μὲν γῆς αὐτὸ σ' ἄγειν βουλήσομαι·
Αὐτὴ δ' ἑαυτὴν εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
Μενεῖς ἄσυλος, καὶ σε μὴ μεθῶ ποτε.
Ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου ποδὸς·
Ἀναίτιος γὰρ κἀξένοις εἶναι θέλω.
Μή. Ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι

Γῆπαι,

ΣΧΟΛΙΑ.

708. Καρτερεῖν) ἀντὶ τοῦ κρατεῖν καὶ ἀντέχειν· καὶ τὸν ἰσχυρὸν λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος, Ἢ ἀλ' Ἄσιν τε καρτερὴν μιλεσερόφος. φησὶν ὅτι τῷ λόγῳ μὲ σωφρονιεῖται, τῇ δὲ ἰσχυρᾷ ὕλῃ κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. 722. Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρενῶν εἰμὶ) κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἐγὼ παιδοποιίας ἕτοιμός εἰμι· ἢ τὴν φρε-

Med. Verbis quidem non *permittit hoc:* sed *tamen reipsâ* pati vult.
Sed rogo te supplex per hanc genam,
Et tua genua, supplex jam *tibi* fio,
Miserere, miserere meî infelicis,
Neque me desertam *ac* ejectam aspicias:
Sed recipe *me* regione & domo *tua* hospitam.
Sic tibi amor à Diis fœcundus
Liberis fiat, & ipse beatus morieris.
Lucrum autem non scis quantum inveneris hîc:
Faciam enim ut non ampliùs sis sine liberis, sed liberos
Procreare ut possis, efficiam: talia pharmaca novi.
Æg. Propter multa tibi hanc gratiam dare [deos,
Sum paratus, ô mulier. Primùm quidem propter
Deinde propter liberos, quorum generationem promittis.
Ad hoc enim ego jam prorsus sum ineptus.
Sic verò *utinam* habeam. Tu igitur ubi veneris *in Atticum* agrum,
Conabor te hospitio excipere, quia sum justus.
Tantum verò hoc tibi prædico, mulier;
Nolo quidem te ex hâc terrâ abducere:
Quòd si ipsa veneris in meam domum,
Manebis *ibi* tuta, neque dimittam te unquam.
Ex hoc verò agro tu ipsa discedens effer pedem:
Inculpabilis enim etiam apud hospites esse volo.
Med. Erunt hæc, *& ita fient:* sed si fides daretur mihi

Ho-

ΣΧΟΛΙΑ.

φεύδει, ἀντὶ τοῦ σπεύδομαι καὶ ἀσυφλίσεται. ἄτιμος εἰς τὸ παῖδας ποιῆσαι, πάλιν ἐπιτήδευκα, καὶ σπεύδομαί εἰμι. ἐπὶ δὲ κυρίως ὁ σπουδαιόκακος. 730. Ἀγαίῳ) ἀκτικῷ, ἀμείνονι. ὡδὲ γὰρ βέλομαι φησὶ πυρὸ τῆς ἐμῆς γῆς Κρητῶν αἰτιᾶσθαι, ὡς ἐμὲ αὐτὸς σε ἀπεχαίρει. 734. Πελίᾳ

Τύχοιν, ἔχοιμ' ἂν πάντα τἀκ σέθεν καλᾶς.
Αἰ. Μῶν ἠπόησας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
Μή. Πέπoιθα· Πελίᾳ δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος,
Κρέων τε· τίσται δ', ὁρκίοισι μὴ ζυγείς, 735
Ἄγουσιν ἢ μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμέ.
Λόγοις δὲ συμβὰς, καὶ θεῶν ἐνώμοτος,
Φίλος γένοι' ἂν, καὶπικηρυκεύμασιν
Οὐκ ἂν πίθοιο. ταῦτα μὲν γὰρ ἀσθενῆ·
Τοῖσδ' ὄλβος ὄζει, καὶ δόμος τυραννικός. 740
Αἰ. Πολλὴν ἔλεξας σὺ λόγοις ἐπημθίαν.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν ταδ', οὐκ ἀφίξαμαι,
Ἐμοί τε γὰρ ταῦτ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
Σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι·
Τὸ σὸν δ' ἄρηξε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς. 745
Μη. Ὄμνυ πέδον γῆς, παλέρκη θ' Ἥλιον πατρὸς
Τὸν μὸν, θεῶν τε φωτὶ θεὶς ἅπαν γένος.

Αἰ.

ΣΧΟΛΙΑ.

734. Πελίᾳ δ' ἐχθρὸς) κακῶς κεῖται τὸ ἐχθρός. ὁ δὲ τῶν, οὐ μὰ δικαίως καὶ πεπίστευκα, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ ἄρα ὁ τε Πελίου δόμος καὶ ὁ Κρέων ἐχθροί μου ὄντες διαστοῦσί σε, καὶ πως σοῦ αἱρεῖν σοφίζωνται μὲν αὐτοὺς, ὅτου ἐρῶσι, τοῦτο βουλόμενον πεισόμενος, ὡς σὸν ἂν μοι σοῦ. 735. Τίσεις δ' ἐρεῖπιον) ἀντιπαθημένως. ἀντὶ δὲ μὴ βίᾳ ἄγωσιν, τὸ δὲ ἐξῆς τίσεις ἄγουσιν ἢ μεθῆς ἄν. τίσεις δ' ἐκ ὅρκους ζυγείς. ὁ τῶν τίσεις δὲ τοῖς ἄγουσί μου καὶ βιαζομένοις, οὐκ ἂν ἑκόντες ἄρχοις ἀντιπαθημένως. διὸ βούλονταί σε ὁμόσαι. ἐὰν γὰρ ὁμόσῃς μοι τοῖς σοῖς τὸν Κρέοντα βουλομένους μοι ἄγειν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, οὐκ ἂν μισθῷ, οἷον ἐξαστυμένους μοι ἄγειν, οὐκ ἂν δόλῳ. μὴ ὁμόσας δὲ, φίλος γένοιο αὐτοῖς ἀλλ' ἐπικηρυκεύμασι, ἤγουν αἰτῶν, ἀντὶ δ' ἐπικηρυκεύμασιν λείπει δὲ ὁ ἀλλ'. εἶτ' ἐκ πῶς ὁ λόγος, πίθοιο μὲν ἐν οἷς λέγεις μοι. ὁ δὲ τε Πελίου δόμος, καὶ ὁ τε Κρέοντος, ἐχθροί μοι εἰσίν. τούτους δὲ βουλομένους ἐξαστῦσαί με, οὐκ ἂν ὀκνοίης ὁμόσας. καὶ ἀλλ' λόγων μένων συνθῶ, ἵνα ἂν οἰκείαν γένοιο φίλος, καὶ ἀλλ' τὰ ἐπικηρυκεύμα-

Horum, haberem omnia præclarè à te.
Æg. Annon confidis? aut quid tibi eſt moleſtum?
Med. Confido. Sed domus Peliæ eſt mihi inimica;
Et Creon: his enim, ſi jure-jurando mihi devinctus fueris,
Abducere volentibus me ex agro non permittes *nec trades.*
Verbis verò compoſitione factâ, & diis jure-jurando obſtrictus,
Amicus eris *mihi*, & *inimicorum meorum* legatis.
Non parebis, *ut ipſis me dedas.* Res enim meæ ſunt infirmæ:
Illis verò ſunt opes, & domus regia.
Æg. Oſtendiſti magnam providentiam in tuâ oratione.
Sed ſi placet tibi hæc facere, non recuſo:
Mihi enim hæc quoque tutiora ſunt, inimicis:
Si oſtendere poſſim aliquam excuſationem tuis
Et tua res erit firmior; præi verbis quos jurem deos.
Med. Jura ſolum terræ, & Solem patrem patris
Mei, & totum ſimul genus Deorum.

Æg.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἓε, ἅ ἐϛι τὰς σϖουδείας ἐξαιτεμένους μοι ἀπλόϊας ἀν αὐτῆς. 737. Λόγοις δὲ συμβὰς) εἰ δὲ ἔλθοις εἰς τὸν σύμβασιν τῶ ἐμῶν λόγων, καὶ σιωπήσας ἐσώμενος σοὶ ϖόσιμα σϖὸς ἐμὲ, τὸ οἶδα, ὅτι μοι φίλος γένη, καὶ ἐπικερδὴς ἀσφαλὴς, καὶ σὸκ ἀν τὸν σϖὸς ἐκείνους φιλίαν ἀσχάλλοις. ἐπικηρυκεύομαι γάρ εἰσι, τὰ λεχθέντα τῶ κηρυγμάτων γεγενημένα σϖὸς φιλίαν. κεῖται ἂν ἡ λέξις ἀντὶ τῦ τῆ φιλίας. τῆ δὲ εἰθείᾳ ἀντὶ δόλιος κέχρηται, ἴδιον γὰρ εἰπεῖν, ὃ τοῖς ἐπικηρυκεύομενοι σὸκ ἀν πάθοι. Δίδυμος δὲ φησι ἐλλείπειν τὸν λεχθὲν, λεχθὲν τὰ ἐπικηρυκεύομενα. 743. Ἐμοί τι γὰρ) καὶ ἐμοί φησι ἀσφαλὲς ἐϛι σοὶ τὸ μηδέποτε μέμψιν ἔχειν παρ' αὐτῶν, τὸ τὸν σκῆψιν ταύτην σοὶ δόντα, τὸ φάσκειν ἐμωμοκέναι μὴ σοὶ δῦναί σε, καὶ τὸ σεσῶσθαί σε. βεβαιότερον ἴσως τὸν σκῆψιν ταύτην σοὶ ἔχοντι μοι. σκῆψιν δὲ λέγει τὸ ἐμωμοκέναι αὐτῆ. τὸ δὲ ἑξῆς γὰρ, αντὶ τῦ ἀνόμοιζε τὰς γὰρ, ἃς βάλλ μοι ὁμόσαι. 759. Ἁπλῶ

Αἰ. Τί χρῆμα δρᾶσον, ἢ τί μὴ δράσῃ, λέγε.
Μη. Μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμὲ ἐκβαλεῖν ποτέ·
Μήτ', ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγῃ
Χρήζῃ, μεθῆσε ζῶν ἑκουσίῳ τρόπῳ.
Αἰ. Ὀμνύμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,
Θεούς τε πάντας, ἐμμενεῖν, ἃ σὺ κλύε.
Μη. Ἀρκεῖ· τίθ' ὅρκῳ τῶνδε μὴ 'μμένων παθών;
Αἰ. Ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
Μη. Χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
Κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
Πράξασ' ἃ μέλλω, κοὐ τυχοῦσ' ὧν βάλλομαι.

Ἀναπαιστοί.

Χο. Ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
Πελάσῃ δόμοις,
Ὧν τ' ἐπίνοιαν σπουδῇ καλέσῃ,
Πράξειας· ἐπεὶ γενναῖος ἀνήρ,
Αἰγεύ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.

Ἰαμβοί.

Μη. Ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίου τε φῶς,
Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
Γεγησόμεσθα, κεἰς ὁδὸν βεβήκαμεν·
Νῦν δ' ἐλπὶς, ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκῃ.
Οὗτος γὰρ ὡ ἀνὴρ, ἣ μάλιστ' ἐκπάγλοις,

Λιμένι

ΣΧΟΛΙΑ.

759. Ἀλλά σ' ὁ Μαίας) ὁ χορὸς ἐπεύχεται Αἰγεῖ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. πομπαῖον δὲ τὸν Ἑρμοῦ λέγει, ἐπεὶ πομπαῖος μὲν καὶ εἰρηνικὸς ὁ θεός. οἱ δὲ ὀδυσσόμενοι μαλλον εἰρήνην ἄγουσι. 764. Ὦ Ζεῦ) τοῦτο μόνον ἡ Μήδεια αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀναφωνεῖ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τοῖς λοιποῖς θεοῖς οὐκ εὐχαριστοῦσιν, ὡς δὲ λοιπὸν πρὸς τὸν χορόν. 665. Φίλαι) φίλας λέγει τὰς ὁμοῦ δ' αὐτῇ πρὸς αὐτὴν

Æg. Quam rem facturum, aut quid non facturum, dicito.
Me. Quod neque tu ejecturus me sis unquam è terrâ tuâ,
Neque, alius si quis meorum inimicorum *me* abducere
Velit, permissurum te id viventem & volentem.
Æg. Juro terram, & splendidum lumen Solis,
Et omnes deos, me his staturum, quæ ex te audio.
Med. Satis est: quid autem patieris, si non præstiteris hoc jusjurandum?
Æg. Quæ hominibus impiis solent accidere.
Med. Lætus abi: omnia enim rectè se habent.
Et ego *in* tuam civitatem quam primùm veniam,
Ubi confecero quæ paro, & confecuta fuero, quæ volo.

Chorus.

Sed te, rex, *natus* ex Maiâ, deductor
Ducat domum,
Et ea, quæcunque in animo habens festinas,
Perficias: quia præstans vir,
Ægeu, apud me, *meo judicio*, visus es.

Medæa.

O Jupiter, & vindicta Jovis, & lumen solis,
Nunc glorioſe-victrices meorum inimicorum, ô amicæ,
Erimus, & in *rectam* viam sumus ingressæ:
Nunc demum spes *est* meos hostes daturos pœnas.
Hic enim vir, quâ parte maximè laborabamus,

Ap-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὠφελήσῃ σὺ διαλέγεται. 766. Εἰς οὖν δὲ) ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο ἥκεις ἀρχὴν ἐλελύθαμεν. 768. Ἢ μὰ Δία) ἐπόμνυσθε) καὶ μόρος ἐδώκαν. ἀλλ' ἔχουσι πρὸς ὃ προφέρει, τοῦ ὑποτίθεμαι.

770. Ἐπ

Λιμὸν πέφανθ' ἡμῖν βιλθυμάτων·
Ἐκ τῶνδ' ἀναψόμεσθα θρυμνήτιν χέλυν,
Μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
Ἥδιστα δὲ πάντα τἀμά σοι βιλθύματα
Λέξω· δέχου δὲ μὴ θεοῖς ἡδονὰν λόγους.
Πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
Μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
Ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα, καὶ καλῶς ἔχει,
Γάμους τυράννων, οὓς θεοδμὴς ἡμᾶς ἔχει,
Καὶ ξύμφορ' εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
Παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
Οὐχ ὡς λιπὼν σὰ πολεμίων ἐπὶ χθονὸς
Ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ὁμοὺς καθυβρίσαι,
Ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
Πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
Νύμφῃ φέροντας, τῇδε μὴ Φεύγειν χθόνα,
Λεπτόν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσηλατον.
Κἂν τῶν λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
Κακῶς ὀλεῖται, πᾶς δ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης·
Τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
Ἐνταῦθα μὴντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον.
Ὠμωξα δ', οἷον ἔργον ἐς ἐργαστέον
Τὠντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτανῶ
Τἄμ'· οὔτις ἐστὶν, ὅστις ἐξαιρήσεται. Δό-

ΣΧΟΛΙΑ.

770. Ἐκ τῶνδ' ἀναψόμεσθα) παυσόμεθα τῶν περιστάντων κακῶν. ὅταν γὰρ λάβωμεν δίφρον, παύονται οἱ ναῦται. 773. Λέξω δὲ μὴ θεοῖς ἡδονὰν) μὴ νομίσῃς φησὶν ἡδέα ἐστὶν εἶναι, τὰ μέλλοντά σοι ῥηθήναι. ἔστι γὰρ αἰσχρὰ μὲν εἰς ἀκοὴν ἐλθεῖν, ἀναγκαῖα δὲ ὄμως. ὥστε ἐλπίζω, ὅτι ὄφελον μὲν ἐμοῦ τοιαῦτα ἐπακοῦσαι, ἀσεβὲς ὄν· πῶς πρᾶξειν κακῶς. ὅμως, ἐπειδὴ οὕτως τῇ τύχῃ ἄλγος μὲν, ἀνάγ-

Apparuit portus meorum consiliorum:
Ex hoc suspendemus rudentem in puppe,
Ubi venerimus in civitatem & urbem Palladis.
Jam verò tibi omnia mea consilia
Dicam: accipe verò, *quæ dictura sum*, non jucunda verba.
Misso aliquo ex meis domesticis, ut Jason
Veniat in meum conspectum, postulabo.
Ipsi verò profectò blanda dicam verba,
Quòd & mihi hæc placeant, & quod bene se habeant
Nuptiæ regiæ, quas proditâ me habet,
Et utilia *hæc* esse, & recte facta.
Petam verò, ut liberi mei maneant:
Non ut relictura hostium in agro
Filios meos inimicis contumelia-afficiendos:
Sed ut dolo filiam regis interficiam.
Mittam enim eos, habentes dona in manibus,
Et ferentes sponsæ, nè pellantur ex hâc terrâ,
Tenuem vestem, & cirrum auro textum, *vel*, *coronam auream*.
Ea si acceptum ornamentum circundederit corpori,
Miserè peribit, & omnis qui attigerit puellam:
Hujusmodi pharmacis perungam dona.
Hîc autem finio hunc sermonem.
Ingemisco autem, quale facinus est faciendum
Deinde nobis. Interficiam enim liberos
Meos; nemo est qui possit eos eripere:

Do-

ΣΧΟΛΙΑ.

πλὶ τὰ βεβελεμμένα καλῶς ἀηδῆ ὄντα. αὐτήσομαι δὲ φησὶν αὐτὸν τὰς παῖδας ἐάσαι σώζωνται μείναι, καὶ αὐτὰς φησι συγκαλέκτιτον· ἀπ' ἴσα τοῦτο ἀμοιβήσασί μοι ἐπὶ τὴν Γλαύκης θάνατον. 785. Τήνδε μὴ φυγεῖν χθόνα) χρέφιτται δηλον δὲ, ἵν' ἡ αὐτὴ ᾖ ἐς δὲ. σώζωνται μόνοι μοι σὺν τούτῳ λαμπρυνόμενοι σοι, καὶ ἴσημι τὸ λέγον σιωπῶντα.

Δόμον τε πάντα συγχέαι σ' Ἰάσονος,
Ἔξειμι γαίας, Φιλλάτων παίδων φόνον
φθύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
" Οὐ γὰρ γελᾶσῃ τλησιν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
Ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; ἔστ' ἐμοὶ πατρὶς,
Οὔτ' οἶκός ἐστιν, ἔστ' ἀποστροφὴ κακῶν.
Ἡμάρτανον τόθ', ἡνίχ' ἐξελίμπανον
Δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλλιν λόγοις
Πειθθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
Οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί τ' ὀλεῖ
Ζῶντας τὸ λοιπὸν, οὔτε τῆς νεοζύγου
Νύμφης τεκνώσει παῖδ'· ἐπεὶ κακῶς κακὴν
Θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
Μηδείς με Φαύλην κἀθενῆ νομιζέτω,
Μήδ' ἠσυχαίαν· ἀλλὰ θατέρῳ τρόπῳ,
" Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.
" Τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.
Χο. Ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
Σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
Ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεύχομαι τάδε.
Μή. Οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
Τάδ' ὄντι, μὲ πάσχουσαν, ὡς ἐγὼ, κακῶς.
Χο. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;
Μή. Οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
Χο. Σὺ δ' ἂν γένοιο γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
Μή. Ἴτω· περισσοὶ πάντες οἱ ἐν μέσῳ λόγοι.
Ἀλλ' εἶα, κώμῃ, τὸν κόμιζ' Ἰάσονα·

Εἰς

ΣΧΟΛΙΑ.

811. Ἐπίσῃ ἡμῖν) τὸ ἐξῆς, ἐπίσῃ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον, δρᾶν σ' ἀπεύχομαι τάδε.

Domúmque totam Jaſonis ubi miſcuero *luctu*,
Exibo ex hâc terrâ, necem cariſſimorum liberorum
Fugiens, & auſa facinus impiiſſimum.
Non enim ſerendum *eſt*, rideri hoſtibus, ô amicæ.
Actum ſit: quid me juvat vivere? neque mihi patria
Eſt, neque domus, nec *ullum* effugium malorum.
Peccavi tunc, quando reliqui
Domum paternam, verbis viri Græci
Perſuaſa: qui mihi pœnas dabit, Deo volente.
Nam nunquam liberos, quos ex me ſuſtulit,
Deinceps vivos: neque ex novâ [videbit
Sponsâ gignet liberos; quia malam malè
Perire ipſam neceſſe eſt meis pharmacis.
Nemo me ignavam & imbecillem exiſtimet,
Neque tranquillam: ſed alterius ingenii,
Gravem inimicis, & benignam amicis.
Hujuſmodi enim *hominum* vita *eſt* glorioſiſſima.
Ch. Quandoquidem nobiſcum communicaſti hunc ſermonem,
Tibíque prodeſſe volens, & leges hominum
Tueri, dehortor te ab his faciendis. [quod dicas
Med. Non erit alitèr: tibi verò venia danda eſt,
Iſta, quæ non ea mala pateris, quæ ego.
Ch. An igitur audebis tuos liberos occidere, mulier?
Med. Sic enim maximè cruciabitur maritus.
Ch. Tu verò eris miſerrima mulier.
Med. Eſto. Superflui *ſunt* omnes qui *feruntur* in medium ſermones.
Sed âge vade, & adducito Jaſonem:

Ad

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ ἀντίτυπος τύπος. ἀντίτυπον δὲ ἐστὶ τὸ ὠφελοῦν, καὶ τοῖς νόμοις βοηθοῦν.

Εἰς πάντα γὰρ δή σοι τὰ πιρὰ λεγόμενα.
Λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
Εἴπερ φρονεῖς θῦ δεσπότας, γυνὴ τ' ἔφυς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι,
Καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, 825
Ἱερᾶς χώρας, ἀπρεθήτυ
Τ' ἄπτ, φερβόμενοι
Κλεινοτάταν σοφίαν,
Αἰεὶ διὰ λαμπροτάτυ
Βαίνοντες ἀέρως αἰθέρ@· 830
Ἔνθά ποθ' ἁγνὰς

Ἐπέτ-

ΣΧΟΛΙΑ.

823. Εἰσὶ φρονεῖς γ' εὖ διατόπως) Νεοτινιανὸ ἑαυτὴν λέγει, οὐχ ὡς ὑποπτευόντων ὄντων τῶν λόγων, ἀλλὰ τὸ διατόπως, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς κρατοῦσιν· τὸ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ. Φησὶ γὰρ εἰπών, ἐμοὶ τῇ κρατούσῃ· καὶ γὰρ βασιλίσσης θυγάτηρ ἦν, καὶ γυνὴ βασιλέως Ἰάσονος, καὶ σώζει τὸ εὐγενὲς φρόνημα· μὴ τοίνυν θαυμάζωμεν, εἰ Κορίνθιαι ὄσαι δέον τῇ Κρέοντ@ μέρει συνδιάζουσι τῶν λόγων αἰρεῖται συγκρύπτειν. ἐλευθέρους γὰρ ὑπὸ τὸ πεφυκὸς μέρος αὐτοῖς δίκαιον συνομωμόκασιν. ἔπειτα καὶ αἰεὶ ὁ χορὸς τὸ σωφρονοῦν καὶ πιστὸν εἰσάγεται τῇ δικαίᾳ συμβουλεύ@. 824. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν) μακαρίζει αὐτοὺς Ἀθηναίους, ὡς εὐδαιμόνους, καὶ σοφίᾳ πάσης ἐπιφήμους, ἱερούς τε καὶ μύστας. ὅτι μέλλει τὸ κακὸν τῆς Μήδειας ἐπάγειν μιαιφονίᾳ. τῇ γὰρ παρρησίᾳ βούλεται αὐτὴν ἀποχρήσασθαι ὡς καλὸν τὸ παιδῶν φόνον. ὅτι γὰρ τὸ τῆς ἐξῆς ἐπάγει, ὅτι σεμνὰς τοὺς ὅτους ἱερεῖς καὶ σοφοὺς ἄνδρας, τὸ μιαιφόνον ἐπομένως ὑποδείκνυσθαι. Ἐρεχθεῖδαι) εἰκότως δίκαιον ὁ χορὸς κατῳκίσθαι, τοὺς Ἀθηναίους δικαίους καὶ θεοσεβεῖς λέγοντες, ἀναγράπτει τὴν πρόξενον τὴν Μήδειαν. ἐν τούτῳ οὖν οἱ τοιοῦτοι τὴν τοιαύτην ὑποδέσονται δίκαιον. 826. Χώρας ἀπρεθήτυ) ἀντωνυμία, ἀπὸ ἀπερρήτου χώρας.

ἀπὸ

Ad omnia enim fidelia te utimur.
Nihil autem dices eorum quæ decrevi,
Si modò benè vis dominæ, & es mulier.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. O Erechthidæ quondam beati,
Et deorum filii beatorum,
Sacrâ terrâ invictâque *oriundi* indigenæ,
Qui depascitis
Nobilissimam sapientiam,
Semper per lucidissimum
Ætherem jucundè ambulantes:
Ubi aliquando castas

No-

ΣΧΟΛΙΑ.

λαίρηθεν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἀφ' ὧν αἱ θρυλλυμέναι πολλαὶ νίκαι αὐτῶν· αἱτοὶ γὰρ λαίρηθεντες τὴν αἰτίαν διετίλεσαν. τὸ δὲ φερεσόρβοι σοφίαν· ἀντὶ τοῦ σεσιτλαμβανόμενοι, καὶ παιδεύόρβοι πᾶσαν σοφίαν. ὅτι δὲ εἶπεν, ὡς ἀναπαυόμενοι αὐτῆς ὕσης τῆς παιδεύσεως, καθάπερ ἄλλης τροφῆς. 831. Ἐνθά ποθ' ἁγναὶ) ὅτε λέγει) νοῦ τῶν Μουσῶν τὴν εἰς μουσικὴν ἁρμονίαν χαλκοῦσαν. πεφύκασι οἱ σοφίας ἐρασταὶ, καθημερόπεροι τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς τὰ θεῖα φιλοσοφοῦντες, μᾶλλον καὶ ἢ ταῖς αὐτοῖς ὁμιλοῦν πεπεδόρβοι. ἢ ὡς δὲ πάρ' αὐτοῖς ἀεὶ φύσιν ἔχοντα φέρειν αἰεὶ σοφοὺς ἄνδρας, τοιούτους ἀεὶ βιοτεύειν τῇ παιδεύσει ἁπλῶς καὶ εὐμαρῶς παύεσθαι μαθησόμενοι, ἄτε δὲ πάρ' αὐτοῖς ἀεὶ οἰκοῦντα τοῦτο πεφυκότα. ἵνα τὸ μὲ βαίνοντες αὐτὶ τοῦ βιοτεύοντες, τὸ δὲ αἰθέρα αὐτὶ τοῦ ἀέρα ἐπεξεργαζόμεθα. ἔνιοι δὲ λέγουσι Εὐριπίδην τὰς Μούσας λέγειν Ἁρμονίας θυγατέρας, ἀγνοήσαντες. ἃ γὰρ τοῦτο λέγει· ἀλλ' ὅτι αἱ Μοῦσαι πρῶτον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθοῦσαι ἁρμονίαν ᾖδον, καὶ τὴν μελῳδίαν. ἀφ' ὧν δὲ φυλάσσουσι τοῦτο παρίστησι τῶν. ἐνθεὶ δὲ τοῦ τὰς Μούσας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἱδρύσθαι, ἀρχῇ τὸ Παλαιφάτου. ὁ δὲ λόγος ἔνθα φησὶν, ἐν τοῖς Ἀθήναις λέγεται αἱ Μοῦσαι ἡνῦσαι, καὶ καλλιφώνους πάσης σοφίας ἁρμονίαν. λέγει δὲ τὴν παίδευσιν, παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι καὶ ἑνοῦσθαι τῇ ψυχῇ τοιοῦτον. ἢ ὅτι πεφιλοσοφήκασι ψυχαὶ, αὐτὰ ἐπεισελθοῦσαι εἰς ἁρμονίαν καὶ εὐεξίαν κακῆς, ἀφορμὴν παρέχουσι.

Ἐννέα Πιερίδας
Λέγουσι Μούσας
Ξανθὰν Ἁρμονίαν φυλάσσαι.

Ἀντιστροφὴ ά.

Καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς
Τὰν Κύπριν καλίζουσιν ἀφυσαμένα χώραν καταπνοαῖσι
Μελίας ἀνέμων
Ἡδυπνόους αὔρας.
Αἰεὶ δ' ὀπιπαλλομένα
Χαίταισιν θυώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων,
Τᾷ σοφίᾳ παρέδρους
Πέμπει ἔρωτας,
Παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.

Στροφὴ β'.

Πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
Ἡ πόλις, ἃ Φίλων
Πόμπιμόν σε χώραν
Τὰν παιδοτρόφον ἔξει,

ΣΧΟΛΙΑ.

835. Τᾷ καλλινάῳ) τὴν δὲ ἐν Ἀττικῇ μνημονεύει. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερον ὁμώνυμον ἐν Βοιωτίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἵπποι, καθά φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ πόλεων, γεγόνασιν ἔνιοι ἐν Ἀθήναις τε Κρίσιοι, καὶ ἐν Σικυῶνι, καὶ ἐν Ἄργει. 836. Καλίζουσιν) κατὰ κοινὸν τὸ κλήζουσι, τινὲς δὲ λέγουσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην καὶ ἐπιπαρῆναι ποιεῖν, παρακληθεῖσαν δὲ τοῖς ἰδίοις πλοκάμοις πολὺν πόα κόσμον, ᾧ ἔνιοι φασὶ ἐρασθέντα ἑαυτὸν παρακελεύσασθαι ἐξαποστέλλειν τὰς ἐπὶ πᾶσιν σοφίαν ὁδηγούς, ἔρωτας. ἀμφιβάλλουσι δὲ περὶ τούτων, ὡς ἐρωτικὰς ἐχόντας αἰτίας πρὸς πᾶσαν ζωφυΐαν οἱ Ἀθηναῖοι, εἰκότως τε καὶ πάντων ἐχόντων τὸ παιδεύσιμον ἐρώτων, οὓς ἂν ἐλάχῃ, τοὺς δὲ ἔρωτας ἔχοντας φῶς πᾶσιν ζωφίαν παρέχοντα τοῖ

Novem Pierides
Muſas dicunt
Plantâſſe flavam Harmoniam.
Antiſtrophe 1.
Pulchrifluíque ad Cephiſi fluenta
Venerem ferunt *ex Cephiſo* exhauri-
entem regionem perflâſſe,
Mediocres ventorum
Dulce ſpirantes auras.
Semper autem injicientem
Comis fragrans roſe-
orum ſertum florum,
Sapientiæ aſſeſſores
Mittere amores,
Variæ virtutis adjutores.
Strophe 2.
Quomodo igitur ſacrorum fluviorum
Aut urbs, aut amicorum
Regio te *ad ſe* deductam,
Interfectricem *tuorum* liberorum recipiet,
Non

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸν πολυυθῆ τ᾽ παιδύσεως ςέφανον, μόνον πεδύρμοι πάν-
ῶς νικᾶν τῇ παιδύσει. διὸ ἡδ᾽ λέγυσι τὴν Ἀφροδίτλν ςεφανῦ-
σαν τύτες εὐώδει ῥόδῳ τὰδέκῳ πέμπειν αὐτὸς τῇ σοφίᾳ παρέδρυς.
843. Παρέδρυς) συνοίκυς, παρόσον σὺν καλός εἰσι ἔρωτ⊙, οἱ δὲ σοφίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν ἀλλοκότρμοι. 846. Πῶς ὖν ἱερῶν) ἡ μαθεῖν τ᾽ ἱερῶν κτρμὴν πολιτῶν. τὴ πεντέρᾳ δὲ ἀλε-
ξάνδρικῶ συνδέσμῳ τὴ ἢ, τὸ ἢ ἄρθρον ἔχωσι πρσδεκτέον, τυτέ-
ςι ἢ ἡ πόλις, ἢ ἡ χώρα. ὁ δὲ νῦς· πῶς ἂν ὖν σε δέξαιτο ἡ πόλις
αὐτὴ, ἡ ἱερὸς ἔχυσα πολιτὰς, ἢ καθαρὸς πάντος μολύσμ⊙τ⊙,
ἢ ἡ τ᾽ κατ᾽ αὐτὴν οἰκήτωρ πρσφιλεςάτη ἡμῖ πόλις, παιδοκτόνον
ἥρωα δίκαιον τὴ κακὴ τ᾽ φιλτάτων φόνῳ. 847. Ἢ φίλων)
ἀντὶ τ᾽ πρσφιλεςάτων κ᾽ φιλοξενωτάτων. σὺν οἷς δὲ τῦτο, ἀλλ᾽
ὖν εὐδεξίτητι σὲς ἀσεργικὴν ἐ ἐπιεικολάκευτον ἀνοσιότητα τ᾽ φόνυ,
ὡς κἂν ὃ φιλόξενος πφυκότις σὲς σὲ τοιαύτην ἥρωϊκὴν αἰτιάσε-
ται ἥρωσιν τι. 848. Πέμπτμ⊙) ἄγων τὴν ἐκπεμφθῆσαν
ἐπιλοχρίδη, σὺν αὐτὴ πέμπτμ⊙ ὖσα.

Τὰν ἄχ ὁσίαν; μετ' ἄλλων
Σχέψαι τεκέων πλαγάν,
Σχέψαι Φόνον οἷον αἰρῇ.
Μὴ (πρὸς γονάτων σε πάντες
Πάντως ἱκετεύομεν)
Μὴ τέκνα φονεύσῃς.

Ἀντιστροφὴ β'.

Πῶς δὲ θράσος ἢ φρενὸς, ἢ
Χειρὶ τέκνων σέθεν,
Καρδίᾳ τε λήψῃ,
Δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
Πᾶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
Τέκνοις, ἀδάκρυν μοῖραν
Σχήσεις; Φόνον δ' ὑμναίσῃ,
Παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων,
Τέγξαι κέαρ Φοίνιον
Ἐν θαλάμοις θυμῷ.

ΙΑ-

ΣΧΟΛΙΑ.

851. Πλαγάν) τὴν πληγὴν φησι τῶν τέκνων, καὶ τὸν φόνον, μὴ προπετῶς δράσῃς· ἀλλὰ σκέψαι μετ' ἐμοῦ ἢ ἄλλων τινῶν σκέψαι εἰ τοῦτο δράσαι σ' ἐχρῆν. 856. Πόθεν θράσος) τίνι λογισμῷ χρησαμένη, τυτθὶς τὶς σε ὁ τῶν πάντων πείσας τοσοῦτον θράσος, ἐνθεῖναι τῇ σαυτῆς ψυχῇ. ἢ τῇ λήξει

Non puram *nec piam mulierem?* cum aliis (*i. e.* nobiſcum)
Conſidera liberorum plagam *cadémque*,
Conſidera cædem, quam *faciendam* ſuſcipis.
Nè, (per genua te omnes
Supplices vehementèr oramus)
Nè *tuos* liberos interficias.

Antiſtrophe 2.

Quomodo verò confidentiam aut *in* mente aut
Manu, de tuis liberis,
Et animo ſumes,
Immanem admovens audaciam?
Quomodo etiam oculis conjectis
In filios, lacrymarum expertem ſortem
Continebis? *in* cæde non poteris,
Liberis ſupplicibus cadentibus,
Madefacere manum cæde cruentam
In miſero animo.

JA-

ΣΧΟΛΙΑ.

λείᾳ ἀπολιζομένη κηδὼ τῶν φιλτάτων παίδων πιεσοκόλουσ. 858. Καρδίᾳ τι λήψῃ) ἀντὶ δὲ κηδὼ τὸν σωτῆς καρδίαν καὶ τὸ λογισμὸν ἀποστλήψῃ. 862. Σχήσεις) παύσεις. 864. Τέγξαι χεῖρα φόνῳ) τὸ ἐξῆς φονίαν. εἰ δὲ δοῦ φασὶ, ὅτι ἀκριβέστερος τῇ ἱστορίᾳ δὲ φόνῳ, τέγξαι, μολυνεῖ τὴν χεῖρα αἵματι τῶν παίδων γινομένων σε.

866. Ἦτορ

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ια. Ἧκω κελευσθεὶς· οἶδα γὰρ ὅσα δυσμενὴς
Οὐκ ἂν γ' ἁμάρτοις τῇδέ γ', ἀλλ' ἀ-
κούσομαι,
Τί χρῆμα βάλλῃ καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.
Μή. Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
Συγγνώμονι εἶναι τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
Εἰκὸς γ', ἐπεὶ νῷν πολλ' ὑπείργασται φίλα.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ ταῦτ' ἐφ' οἷς λόγων ἀφικόμην,
Κακὴν διδοῦσα· σχετλία, τί μαίνομαι,
Καὶ δυσμενοῦσι τοῖσι βουλεύσασιν βλέ-
πουσα δ' ἐχθρὰ δ' οὖσα καὶ θύραις μένω,
Πόσῳ δ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
Γήμας τύραννον, καὶ καταγνήτοις τέκνοις
Ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
Θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν πρεσβύτων κακῶς;
Οὐκ εἰσὶ μοὶ παῖδες; οἶδα δ' ὀλόμενα
Φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σπανίζοντας φίλων.
Ταῦτ' ἐννοηθεῖσ', ἠδόμην ἀβουλίαν
Πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
Νῦν

ΣΧΟΛΙΑ.

866. Ἧκω κελευσθείς) ἧκω φησὶν ἀπὸ σοῦ κελευσθείς. καὶ ἡδέως ὑπομένω σε, ὅμως τάδε οὐκ ἂν ἁμάρτοις ἐμοῦ ἐλθών. οἶδα γὰρ ὅσα δυσμενῶς ἔχων πρὸς ἐμὲ τυγχάνεις καὶ ἐμοῦ παρουσίας, καὶ κελεύσεις με ἐπελθεῖν. 870. Τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν) αἰτοῦμαι φησὶ δεῖσθαι σου ὡς εἰ μετ' ὀργῆς ὄντες, ῥᾳδίως φέρειν, μὴ μνησικακεῖν ὑπομεμ-

JASON, MEDÆA, CHORUS, PÆDAGOGUS.

Ja. VEnio vocatus: etenim quamvis *mihi* ſis infenſa,
Tamen non fruſtraberis hâc re; ſed audiam
Quid rei velis novæ ex me, Mulier.
Med. Jaſon, rogo te, ut *ea mihi*, quæ dicta ſunt,
Condones: meas enim iras *te* ferre
Æquum certè *eſt*, quia inter nos multa præſtita
ſunt amica *beneficia*.
Ego enim mecum ipſâ rationem inii,
Et conviciata ſum *mihi*: miſera, quid inſanio?
Et iraſcor illis, qui *rebus meis* benè conſulunt,
Inimica verò terræ *hujus* dominis fio,
Et marito, qui parat nobis utiliſſima,
Ducens *puellam* principem, & fratres liberis
Meis gignens? annon *tandem* miſſam faciam
Iram? quid doleo, diis vertentibus bene?
Nónne ſunt mihi liberi? ſcio autem è terrâ
Theſſalicâ
Exules nos *(ob Peliacædem)* & egenos *nuper* amicorum.
His animo agitatis, agnovi imprudentiam
Magnam *me* habere, & fruſtrà iratam eſſe.

Nunc

ΣΧΟΛΙΑ.

μητρόθρους ἢ αὐθέντας ἰδίων φιλίας, ἐξ ὧν ἐπεφέλκυσθε πρὸς ἀλλήλους ἐνέχθεσιν. 880. Οὐκ εἰσὶ μὰν μέν) ταῦτα φησὶ πρὸς ἑαυτὴν διαλεγομένη, ἀ Ἰάσων, ὅτι παῖδας ἔχω τοὺς ἐκ σοῦ, ἐξ ὧν δὲ μὴ λυπεῖσθαι τοὺς νεοὺς χάριν. εἶθ' ὅτι ἐκ Φυγάδες ἐσμὲν ἐκβεβλημένοι ἀπὸ Θεσσαλίας. καὶ λέξ τοῦτό μοι δίκην τὴν ἐξαίφνης λέγεται ἀπαλλαγὰς, ἵνα μὴ ἔσω φίλων, ἐγὼ ἑαυτῇ λέξ λόγων ἐστήσατο. ἐκπεφόνη) δὲ τῶν, καὶ μετ' εἰρωνείας ταῦτα λέγει.

892. Πα

Νεῦε ἐν ἑπαοιδ· σοφοῖσιν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
Κἄδος τόδ' ἡμῖν προσλαβὼν ἐγὼ δ' ἄφρων,
Ἢ χρεῖν μετεῖναι τῶνδε τῆς βουλευμάτων,
Καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει
Νύμφην τε κηδεύουσαν ἡδέως σέθεν.
" Ἀλλ' ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν, οὐκ ἐγὼ κακὸν,
" Γυναῖκες ἦκουσ' οὐχὶ σοὶ ὁμοῖαι κακοῖς,
" Οὐδ' ἀνιστείνῃ πρὸς ἀστὴ πρόσω.
Παρείμεθα, καὶ φαμὲν κακῶς φρονεῖν
Τότ'· ἀλλ' ἄμεινον παῖδ βουλεύσομαι τάδε.
Ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
Ἔξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
Πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ ξυναλλάχθητ' ἅμα
Τῆς προσθεν ἔχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος.
Λάβεσθε χεροῖν δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν·
Ὡς εἰσορῶμαι δή τι τῆς κεκρυμμένων.
Ἆρ', ὦ τέκν', ὅπου καὶ πολλὴ ζώσιν χρόνῳ,
Φίλων ὀρέξετ' ὠλένων; τάλαιν' ἐγὼ,
Ὡς δακρύοις εἰμι, καὶ φόβου πλέα.

Χόρος

ΣΧΟΛΙΑ.

892. Παρείμεθα) παιδαριωθῆναι, παραπεπτώκαμεν εἰς παγκακίαν, συγχωρῶ. 899. Οἴμοι κακῶν) τοῦτο ἀείμνηστον καὶ καθ' ἑαυτὸν, ὡς εἰσορῶσι τὸν ἀπήγειαν ἔδ φόνου. φεῦ μοι φεῦ τῶν κακῶν, ὡς αἰνιγμῶν τὸν ψυχὸν, εἰσορῶσι τὸ κεκρυμμένον ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κακὸν, ὅπερ γε ἀξιολογεῖ τὸν ἐμὸν ψυχὴν τῇ παρουσίᾳ· λέγ τὸ ἀσπηνωμένον ἀμύνεσθαι τὸν Ἰάσονα. δύναται δὲ καὶ εἰς ἐπήκοον ἔ Ἰάσονος λεγόμενον αὐτὸς τοῦτον, ὅτι ἀμυνῶ καὶ πάνυ τιθέσεμαι. εἰσῆνον εἰσορωμένη τῶν κεκρυμμένων τὴν αἰδίλων ἀνθρώπους κεφαλαιώσαν, εἰ ζήσονται ὅτοι ἐν ἡμῖν πολλὸν χρόνον, ὡς ὕστερον μὲ αὐτὸν νοεῖν, ὥσπ ἔμελλε θηλῶ, ἐπεὶ εἰσορᾶσθαι τὸν Ἰάσονα, ὅτι ἄρα αἰδίλα τὸ κρῖ ἀνθρώπου κεκρυμ-

Nunc igitur laudo *te*, ſaperéque mihi videris,
Qui aſſumpſeris nobis hanc affinitatem: ego verò ſtulta,
Quam oportebat participem horum conſiliorum,
Et ſimul perficere, & aſtare lecto,
Et gaudere, quòd ſponſa te curet.
« Sed ſumus, quale ſumus, non dicam malum,
« Mulieres: non igitur oportet te imitari malos *mores noſtros*,
« Neque ſtulta ſtultis obtendere.
Concedimus, & dicimus *nos* malè ſenſiſſe
Tunc; ſed nunc melius hæc conſideravi.
O liberi, liberi, venite huc, relinquite tecta,
Exite, ſalutate, & compellate
Patrem nobiſcum, & reconciliamini ſimul
Ex priori odio *ſuſcepto* adverſus amicos, cum matre:
Fœdus enim *eſt* nobis, & *omnis* receſſit ira.
Prehendite manum dextram. Hei mihi *propter* mala,
Dum cogito aliquid occultorum *facinorum!*
An igitur, ô filii, ſic & longum viventes tempus,
Caram præbebitis manum? Miſera ego,
Ut prona ad lacrymas ſum & metus plena:

Serò

ΣΧΟΛΙΑ.

900. Ὡς εὐνοῦμαι) οὐκ ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο λέγειν, φανεραὶ γὰρ πᾶσιν αἱ πρὸς τὸν Ἰάσονα εὐεργεσίαι. ἀλλ' ἵνεκα τοῦ κακῶν ἀνήρπασαν τὸ τοιοῦτον παρεισφορεῖ λέγων. 901. Ἀρ' ὦ τέκν' ὕστερ ἐσμὲν πολὺν ζῶντες χρόνον) κακῶν τῶν ἐμῶν διπλᾶς ὕστερα, ἃν ὁ Ἰάσων ὑπολαμβάνῃ οὐκ ὀργῆς, ἐφ' ἃν αὐτὰ κρύπτεσθε ἀλήθουσα. 903. Ὡς ἀρτίδακρυς) ἀντὶ τοῦ εὐσταθὴς δακρύουσα. χρὴ δὲ νοεῖν, ὅτι ἐδάκρυσεν μὲ ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν, ὅτι σοὶ τῶν τέκνων κατέντησα, ἐφ' οἷς ἀναγκάζεται θρῆνος· ὁ δὲ Ἰάσων φησὶν αὐτὴν δακρύειν, ὑπολαμβάνων τὰ παιδία ἐπὶ τῷ ἐμοὶ πατρὶ ἐπιβῆναι.

904. Χρόνῳ

Χρόνῳ δὲ νῖκᾷ πατρὸς ἐξαιρεμένη,
Ὄψιν τερείνην τλυὸς ἔπλησα δακρύων.
Χο. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ἀμπλήθη δάκρυ.
Καὶ μὴ παθεῖν μεῖζον, ἢ τὸ νεῦν, κακόν.
Ιά. Αἰνῶ, γύναι, τάδ'· ὧδ' ἐκεῖνα μέμφομαι
" Εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γάμου
" Γάμοις παρεμπολῶντι γ' ἀλλοίοις ποσί.
Ἀλλ' εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ.
Ἔγνως δὲ τλυὸ νικῶσαν, ἀλλὰ τὸ χρόνῳ,
" Βελτίω. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
Ὑμῖν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφρόντιστος πατὴρ
Πολλῶν ἔθηκα σὺν θεοῖς σωτηρίαν.
Οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
Τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν καινογνήτοις ἔτι.
Ἀλλ' αὐξάνεσθε· ταῦτα δ' ἐξεργάζεται
Πατήρ τε, κἠ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής.
Ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλει
Μολόντας, ἐχθρῶν τὴν ἐμῶν ὑπερτέρους.
Αὐτή, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,

Στρέ-

ΣΧΟΛΙΑ.

904. Χρόνῳ δὲ νῖκᾷ) λέγε πολλῶ φησὶ χρόνῳ τὴν αὐτὴν πατέρα ὑμῶν φιλονεικίαν διατεῖναι, καὶ τὸν λεγόμενον, ὀλίγος χρόνος δακρύων. 910. Παρεμπολῶντι) πλανωμένῳ πίπτοντι τῇ τερπνῇ λέξει, ἀμφοτέραν αὐτὸν πόρδας ἔσεσθαι τὴν δὲ τῆς οὐ μεθείσας παῖδας ἀφελέσθαι, τῶν δὲ περιγινομένων ἀμφοτέρων ἐπιμεῖναι τὸ χαίρειν. τὸ δὲ παρεμπολῶν ἀντὶ τοῦ κερδαίνειν τίθησι, οἷον ἄλλοις χαιρεκακοῦντι παρὰ τὰς ἐπιφορᾶς. ἢ τὸ πάσει ἀντὶ τοῦ πάσαις, διὰ μέσου χρωμένου τοῦ ι. παρεμπολῶντος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνομοίου. πέφυκε δὲ φησὶ τὸ θῆλυ γένος ἀνωμάλως ἔχειν πρὸς ἀνδρὸς, ὅταν ὅ ἀνὴρ πάντα ὁμοπαθοῦντι τῷ ἀξιουμένῳ χαίρειν ἀκούειν. εἰκὸς οὖν ἄλλοις χαιρούσης γυναικὸς παρὰ τὰς ἐπιφορὰς ἄλλους δὲ εἰς αὐτὴν πάσει αὐτὸ δ' αὐτοῦ. οἱ δὲ ὑποκείται ἀγνοήσαντες γράφουσι, ἀντὶ τοῦ πάσει ἀμοίρους ἐκ δὲ 912. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ βελτίω) ἀλλὰ νῦν ἄνηρ ὢν μᾶλλον

Serò enim Contentionem, quam cum Patre habui, abjiciens,
Implevi teneram hanc faciem lacrymis.
Cho. Et mihi ex oculis recentes eruperunt lacrymæ.
Atque utinam non evadat majus malum, quàm nunc *est!*
Ja. Probo hæc, mulier; neque illa *præterita* queror:
" Verisimile enim est, *nec mirum*, iraſci fœmineum genus [*ranti.*
" Marito nuptias alienas mercanti *sibique compa-*
At in melius tuum mutatum est cor.
Agnovisti verò *meliorem atq;* victricem, sed serò,
" Sententiam. hæc *sunt* facta mulieris sapientis.
Vobis verò, liberi, non inconsultè pater
Comparavit multam salutem cum diis, *i. e. deorum favore.*
Existimo enim vos hujus terræ Corinthiacæ
Principes fore cum fratribus cæteris ex *Glaucâ suscipiendis.*
Sed crescite: reliqua enim perficiet
Pater, & quisquis deorum faverit *vobis.*
Utinam verò vos videam benè educatos ad finem pubertatis
Pervenire, superiores meis inimicis.
Heus tu, quid rigas pupillas teneris lacrymis,
Aver-

ΣΧΟΛΙΑ.

νάω τὸ κάλλιστον σαυτῇ βουλεύῃ, τὸ δὲ ἔξης. ἔγνως δὲ τῷ χρόνῳ τὴν νικῶσαν βουλήν. ὁ δὲ αὐδὰ αὐτὶ τοῦ σὺ τυτέστι τὴν νικῶσαν βουλὴν ἔγνως τῷ χρόνῳ. λέγει δὲ πεπαῦσθαι αὐτὴν τῶν αὐτῶν ἐχθῶν. 917. Τὸ σεσωφρονῆσθαι) τὸ σεσωφρονικέναι λέγουσι καὶ βατλείδου Κορίνθου ἄρχοντος τοῦ δὲ Γλαύκης παῖδας ὑμῖν ἀδελφοῖς. τὸ δὲ ἔστι κατ' ἐπίπνοιαν οἷον ἐπὶ μικροῖς ἀρεσθεῖσα ἀφροσύνῃ, συναπολουμένους βασιλικῷ γένει. ἢ ὅτι ἐφοῖς ἀξίως μισεῖται ἐξ ἀμυθήτου. 922. Λέγει τί χλωρούς) πρὸς οἷς τὰν αὐτὴν ἔνοιαν. ἴδιον δὲ αὐτῇ μικρὰ χλιαίνειν ἐπιτίθεσθαι, οἰκεῖον τῇ ἀθυμίᾳ τύτῳ, καὶ ἀμφίεσθαι τῇ ἐχλιαῖ

Στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
Κἀγὼ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχομ' λόγον;
Μή. Οὐδέν, τέκνων τῶνδ' ἐννομώτερον πατρί. 925
Ἰά. Θάρσει νυν· οὐ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πάτερ.
Μή. Δράσω τάδ' ἤτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις.
" Γυνὴ δέ, θῆλυ, καὶπὶ δακρύοις ἕφυ.
Ἰά. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ὀπιτρέπεις τέκνοις;
Μή. Ἔπεισον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχεις τέκνα, 930
Εἰσῆλθέ μ' οἶκτος, εἰ γενήσεταί τάδε.
Ἀλλ' ὥσπερ ἦλθες εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους,
Τὰ μὲν λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μεταθήσομαι·
Ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστέλλειν δοκεῖ,
Κἀμοὶ τάδ' ὀρθῶς λῷστα, (γιγνώσκω καλῶς) 935
Μήτ' ἐμποδὼν σοι, μήτε χωρεύουσι θρόνοις
Ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ·
Παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκλεαφῶσιν σῇ χερί,
Αἰτοῦ Κρέοντα, τοῦδε μὴ φθύγγου πάρα. 940
Ἰά. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι· πρεσβεῦσαι δὲ χρή.
Μή. Σὺ δ' ἀλλὰ σὺν κέλευσον αἰτεῖσθαι παῖδας

Γυνᾶ-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὀχλικῇ φαντασίᾳ, ποίησας κλαίουσαν καὶ συμπάσχουσαν. ἀπλῶς γὰρ τῶν τοιούτων ἀλγηδονιζομένων τὰ τέκνα, εἰσάγει. ἄμεινον δ' Ὁμηρος, Ὀφθαλμοὶ δ' αὐτοῦ κέρσι ἔτυσσον. 925. Οὐδὲν τόνδε) ἐδὴν φησὶ δικαίου ὄντος, ἐννομώτερον δ' πῶς ἔξει τὸν ἐκ παίδων ἀναχωρησίσης ἐμοῦ. 928. Γυνὴ δὲ θῆλυ καὶπὶ) αὐτὸν φησὶ τὸ γυναικεῖον πίφυκε κλαίειν ὡς τὰς καταλαμβανούσας συμφορὰς, ὡς ἕτοιμον εἰς δάκρυα. ἔπεισον αὐτούς. Ζώσηνδέ μοι φησὶ δακρύσαι. 930. Ἔπεισον αὐτούς) ναὶ δὴ, ὅτι ἴδιόν τι παῖδας τὸ ἀσφαλεῖς ἔχειν ἢ ζῆν εἰς τοῦτο περιλυθέντας ἀλγεῖν, ἢ ἐκ βρέφους ἐπισφαλῶς ἀνατραφῆς ἀπαιωρεῖσθαι, καὶ λοιπὸν ἐπιμεμιγμένον παῖδας ἀσφαλῶς ἔχειν. τότε δὲ ἔπεμψεν ἀγωνιῶν, εἰ τὰ ἀσφα-

Avertens retrò candidas genas, [nem?
Neque libenti animo à me accipis hunc ſermo-
Med. Nihil *eſt cauſæ*; de liberis hiſce cogito. 925
Ja. Confide verò: ego enim bene curabo hæc.
Med. Faciam hæc; non diffidam tuis verbis; *vel*, *parebo tuis verbis.*
" Mulier v. eſt ſexus naturâ mollis, & ad lacry-
mas proclivis. [beros hoſce?
Ja. Quid autem tantoperè ingemiſcis propter li-
Med. Peperi eos: quando autem precater vivere
liberos *meos*, 930
Miſeratio me ſubiit, an hoc futurum ſit.
Cæterum quorum cauſâ mecum in colloquium
veniſti, [tur:
Ea partim quidem dicta ſunt, partim verò dicen-
Quandoquidem principibus *hujus* agri me ab-
legare placet,
Et mihi hæc ſunt optima, (cognoſco benè) 935
Ut neque tibi, neque dominis *hujus* agri im-
pedimento ſim [liæ:
Habitans *hic*; videor enim inimica eſſe *tua* fami-
Nos quidem ex hoc agro abibimus in exilium.
Ut autem liberi poſſint educari tuâ manu,
Roga Creontem; nè fugiant hanc terram. 940
Ja. Haud ſcio an perſuaſero: *tamen* oportet tentare:
Med. Tu verò ſaltem jube petere à patre tuam
Uxorem;

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀσφαλὲς αὐτοῖς ἡ σωτηρία ὑπάρξει, ὑπὸ μητρυιᾶς γενομένοις. τῶν δ' ἐμφανῆ. 931. Εἰσηλθε μὲν οἶκον.) ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ ὀλιγία, ἐν πλείοσι αἰδὼς ζωῆς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι. 935. Καίμοι καὶ ἐν λύπαις) αὐτὶ τοῦ καλῶς ἔχειν κελεύω. μὴ γοᾶμαι ὑμῶν ζῶντων, ἐὰν ἐν Κρέοντος. καὶ ἡ τύχη ἡγεμονὸς οἰκεῖν τῶν Κόρινθον. ἢ ὅπως, καίμοὶ αὐτῇ ζωπυρίσαι. 941. Σὺ δ' ἀλλὰ σὴν) τὸ ἐξῆς. ἀλλὰ τὸν γυναῖκα κέλευσον αἰτήσασθαι τοῦτο παρὰ σοῦ παῖδας, τὸ τοὺς παῖδας μὴ ἀπολιπεῖν τὴν Κόρινθον.

Γυναῖκα, παῖδας τῑνδε μὴ φθόνῃ, μέθες.
Ιά. Μάλιστα, καὶ πείσῃ γε δοξάζω σφ' ἐγώ,
" Εἴπερ γυναικῶν ὄστι τὴν ἄλλων μία. 945
Μή. Συλλήψομαι δὲ τῆσδέ σοι κἀγὼ πόνου·
Πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρα, κἀμοὶ πείθομαι
Τῶν νεῶν σὺ ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγὼ, πολὺ,
Λεπτόν τε πέπλον, καὶ περὶ χρυσοῦν κύκλον,
Παῖδας φέροντας· ἀλλ' ὅσον τάχος χρεών, 950
Κόσμον κομίζειν δεῦρο τοῦσδε πώλων τινά.
Εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία,
Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου σῇ τυχοῦσ' ὁμευνέτου,
Κεκτημένη τε κόσμον, ὃν ποθ' Ἥλιος
Πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955
Λάζυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας,
Καὶ τῇ τυραννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
Φέροντες· ἥ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.
Ιά. Τί δ', ὦ ματαία, τοῖσδε σὰς κενοῖς χέρας;
Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων; 960
Δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.
Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
Γυνὴ, πρεσθήσῃ χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
Μή. Μὴ μοι σύ· πεῖσαι δῶρα κἀμὲ θεοὺς, λόγος.
" Χρυ-

ΣΧΟΛΙΑ.

945. Εἴπερ γυναικῶν) ἀντὶ τοῦ φιλάνδρων. οἷον εἴπερ φίλανδρός ἐστι, παύσει μοι πείθουσα. 947. Ἁ καλλίστους) ἀντὶ τοῦ καλλίστους νομίζουσι τῶν νεῶν δῶρα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ πολὺ ἀντὶ τοῦ πάνυ. 950. Παῖδας φέροντας) ἀλλ' ὅσον ἐδέησε φησὶ λέγει τῶν θεραπόντων τινὰ ἵνα τοῖς παιδίοις ἀπενεγκεῖν τὰ δῶρα τῇ Γλαύκῃ. 955. Πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς) ἤτοι ἀντὶ τοῦ γενοῦσιν, ἢ τοις ἑαυτοῦ μὲ ἐκγόνοις, τουτέστι παισὶν, ἵνα τοῦτο λείπῃ. 956. Φερνὰς) φερνὴ ἡ προῖξ. λέγεται φασὶ τὴν ἰδίᾳ

Uxorem; nè *mei* liberi fugiant hanc terram.
Ja. Maxime, & existimo ego me *rem* persuasurum esse ipsi;
" Si modò mulierum est aliarum una.
Med. Ego quoque te adjuvabo in hoc labore:
Nam mittam ei dona, quæ pulchritudine superant *res*,
Nunc inter homines *exquisitas*, *probè* novi ego,
Tenuem vestem, & coronam auream, [multò;
Ea ferunt mei filii. Sed quàm celerrimè oportet
Aliquem ex famulis huc afferre ornatum.
Erit autem beata *sponsa tua* non *in* unâ, sed *in* infinitis *rebus*;
Virum optimum te nacta conjugem,
Et possidens ornatum, quem olim Sol
Pater patris *mei* dat suis posteris.
Sumite hæc dona nuptialia, Pueri, in manus;
Et beatæ dominæ sponsæ date
Ferentes: non accipiet contemnenda munera.
Ja. Cur verò, ô demens, his evacuas tuas manus?
Putásne domum regiam carere stolis?
Putásne auro? serva, nè des hæc.
Si enim nos alicujus precii æstimat
Mulier, anteponet *nos* opibus, certò scio ego.
Med. Nè tu mihi *hæc dicas:* muneribus enim vel
Deos flecti fama *est*; " Au-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἰωλὼ φερεῖν, ἢ εἰσενεγκάμενο τῷ πατρὶ ὑμῶν, καὶ ἀπονομίζειν τῇ νύμφῃ. 958. Οὔτοι δῶρα) τοῦτο διττὴν ἔχει τὴν ὑπόνοιαν, μίαν μὲν, ἢν ὁ Ἰάσων οὐδέχεται, ὅτι σὺκ ἀναβολῆς αὐτῇ τὰ δῶρα, ἀλλὰ θυμοῦται ἐπέρχει δὲ, ἢν αὐτὴ κρύπτει, αὐτὰ δ' ὑπολάβοι τὰ δῶρα ὡς ἀδυνάτου, ἀνιερῆσαι δ' αὐτήν. 962. Εἴπερ γ' ἡμᾶς) εἴπερ φησὶ τῷ ὄντι πᾶσι γυνὴ ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας ἀξιοῖ λόγου τοὺς κρίνειν, ἀσεπιμήτῳ δ' χρημάτων τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρὶ. ἢ ἰδίᾳ νοητέον· ἢ ἐπὶ τῆ Γλαύκης, εἴπερ μοι τῷ ὄντι σέβεσθαι ἡ γυνὴ, ἢ ἀκούειν τῶν λαβεῖν τὰ δῶρα παιδίσκης.

" Χρυσὸς δὲ χρείασιν μυρίων λόγων, βροτοῖς.
" Κείνης ὁ δαίμων, κεῖνα νεῦν αὔξει θεός.
Νέα τυραννεῖ. τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
Ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', ὦ γεροῦ μόνον.
Ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλησίους δόμους,
Πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν
Ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα,
Κόσμον διδόντες· τῶνδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
Εἰς χεῖρ' ἑκείνης δῶρα δέξασθαι τάδε.
Ἴθ' ὡς τάχιστα· μηλεὶ δ' ὧν ἐρᾷ τυχεῖν,
Εὐάγγελοι γένοισθε, σῳζόμενοι καλῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. Νεῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζωᾶς·
Οὐκέτ'· εἰς φόνον ἤδη.
Δέξεται νύμφα χρυσέαν ἀναδέσμων
Δέξεται θάνατον· ἄθλιον
Ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ
Θήσει τὸν ἅιδα κόσμον,
Αὐτὰ ταῖν χεροῖν λαβοῦσα.

Ἀντιστροφὴ ά.

Πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλων,

Χρυ-

ΣΧΟΛΙΑ.

956. Κείνης ὁ δαίμων) ἀντὶ τοῦ ἡ εὐδαιμονία, τουτέστιν οὐκέτι χαίρουσι εὐδαιμονίᾳ. 967. Νέα τυραννεῖ) ἀντὶ τοῦ ἡ Γλαύκη φησὶ νέα οὖσα τὴν ἡλικίαν ἄρχει καὶ κρατεῖ· ἐπιπλήττει δὲ τῷ πατρὶ, εἰ ἔγημε τὴν ἡλικίαν ἐσχηκυῖαν τὴν Γλαύκην. 968. Ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ') ἀντὶ τοῦ ἐλοιμεθα ἂν καὶ ἀποθανεῖν, μόνον δὲ μὴ τοὺς παῖδας ἀποβαλεῖν μου. καὶ ἔστιν ὅμοιον εἰρημένον.

972. Κόσ-

" Aurum vel potentius eſt inter homines, quàm
infinitæ orationes.
" Illi favet fortuna, *illa* nunc auget Deus.
Nova *ſponſa* dominatur. Meorum verò liberorum exilium
Etiam vitâ permutaremus, non ſolùm auro.
Verum, ô filii, ingreſſi vicinas ædes,
Patris novam uxorem, dominámque meam,
Supplices orate, exorate nè fugiatis *hanc* terram,
Dantes *iſtum* ornatum: hâc enim re potiſſimum opus eſt,
In manum ejus dona ut recipiantur hæc.
Ite quàm celerrimè, & matri de illis quæ cupit conſequi,
Boni nuncii eſtote, re proſperè geſtâ.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. Nunc ſpes nulla ampliùs *eſt* mihi liberorum vitæ;
Nulla *ſupereſt* ampliùs: eunt enim ad cædem jam.
Accipiet ſponſa aureorum redimiculorum
Accipiet infelix noxam:
Flavam verò circa comam
Ponet Plutonis, *i. e. letalem*, ornatum,
Hæc *Medææ munera* manibus accipiens.

Antiſtrophe 1.

Alliciet *eam* gratia divinúſque fulgor pepli,
Auream

ΣΧΟΛΙΑ.

972. Κόσμον διδόντες) καὶ τοῦτο πιθανὸν, τὸ περιχρυσᾶς τοῖς παισὶ σύστασιν ἀπειλῶν αὐτῇ διδόναι ἀπόλαυσιν ἴσχυσαν φαρμακίδα. 981. Θήσει δ' ἐπίδημα) ἡδονῆς φησὶ μᾶλλον ἕνεκεν θήσει ὁ κόσμος. 983. Λαβὰ πέπλων) τὸ ἐξῆς αὐγὰ ἐ χάρις ἀμυδρὸν πέπλων, πέπλοι περιφανεῖς χρυσοτρόκων τέρψιν.

Χρυσεόθυκλον φέρανον ἐλθέσθαι.
Νεοτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφακομήσῃ.
Τοῖον εἰς ἔχθος πεσεῖται,
Καί μοιρων θανάτῳ
Περσλήψεται δύστανος.
Ἄλαν δ' οὐκ ὑπεκφεύξεται.

Στροφὴ β'.

Σὺ δ', ὦ πάλαι, ὦ κελαινόμφε,
Κηδεμὼν τυραννικὸς,
Παισὶν ἁ κατφδὼς
Ὀλέθριον βιοτὰν προσάγῃς,
Ἀλόχῳ τε σᾷ συγγενὲς θάνατον.
Δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Μεταστένομαί σὸν ἄλγος,
Ὦ τάλαινα παίδων
Μᾶτερ· ἃ φονεύσεις
Τὰ τέκνα, νυμφιδίων ἕνεκεν
Λεχέων, ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως
Ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις σεύθων.

Ἰαμβοί.

Παι. Δέσποιν', ἀφεῖσθ') παῖδες οἵδε σοι φυγῆς
Καὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

985. Νεωτέροις) ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς νεωτέροις τὸ τοῖς παθητικῶς οὕτω κατανόησον τοῦτο τὸ ῥῆμα τὸ δῶρα. Νυμφοκομήσει δὲ ἐστὶ, τὸ τὸν νύμφιον κατανῆσαι. νυμφοκομήσει δὲ ἀντὶ τοῦ νυμφιδιάσεται. 990. Σὺ δ' ὦ πάλαι) τοῦτο εἰς Ἰάσονα λέγουσιν. 991. Κηδεμὼν δὲ, παρὰ τὸ κῆδος. αὐτὸ τοῦ χαμαίζηλα σὺ δὲ φησὶν, ἀ ἐπ' ἀλλήλοις γενέσθαι νυμφίᾳ τῇ Γλαύκης, καὶ ἐπιχαμαιζήλους σὸν αὐτῇ ποιῆσαι τοὺς βασιλεῖς ἰχνηλάς, ἄλεθρον τοῖς αὐτῇ πᾶσιν τῇ νύμφῃ κηδεμονεύσεις, ἃ σαυτῆς τὰ ἐπ' ἀλλήλοις μηχανώμενος

ἐπέ-

Auream coronam ut *capiti* circumponat.
Apud inferos autem mox ſponſa ornabitur:
Tale in ſeptum cadet,
Et ſortem mortis *talem*
Accipiet infelix;
Aten verò non ſubterfugiet.

Strophe 2.

Tu verò, ô miſer, ô infelix ſponſe,
Gener regum,
Non animadvertens, liberis
Adducis pernicioſam vitam, *i. e. exitium paras*,
Et uxori tuæ triſtem mortem.
O infelix, quantam calamitatem ignoras!

Antiſtrophe 2.

Gemo tuum dolorem,
O miſera liberorum
Mater; quæ interficies
Liberos, propter nuptiales
Lectos, quibus in tuam contumeliam relictis injuſtè
Maritus habitat cum aliâ uxore.

Pedagogus.

Liberi tui, ô domina, liberati ſunt ab exilio,
Et

ΣΧΟΛΙΑ.

Βιοτὴν δὲ παισὶν, ἀντὶ τῆς βιοτῆς τῶν παίδων. 995. Δόμων μοίρας) τουτέστι τῶν ἀρίστων. ᾗ τοῦτο ἀφ' Ἰάσονα λέγεται. τὸ δὲ σοὶ τῷ Μήδειαν, ἵνα φονεύσῃς τέκνα σοῦ. Τὸ δὲ παροίχῃ) περιλήψῃ πανίσχυς, ὁ Ἰάσων, πολὺ μέρος ἡ γυναικὸς μοῖρας. ὡς ἐγγὺς εἶναι τὸν γαμβρὸν αὐτῆς, ἀφ' ἧς τὰ παιδία ἔδει σωθῆναι τῇ Γλαύκῃ συνάπτας, καὶ πλησίον εἶναι πανίσχυς, συγχωρήσας ὑπ' αὐτοῦ ἀπελθεῖν λίαν τὸ δίκαιον. Μοῖρας δὲ ἡ γυναικὸς φησίν. τὸ δὲ ἴσῃ, ἀντὶ τοῦ πολὺ. 996. Μοῖρα) ἡ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ, τουτέστι, εἶναι δὲ καὶ ἐπὶ σοὶ ἄλγος ἔχω· μισήσασα δὲ καὶ ἐπὶ σοὶ ἄλγος, ἐπὶ τέκνῳ τῷ σῷ τέκνῳ. ἀφ' ἧς τὸν ψυχικὸν ἄλγος. λέγει δὲ τὸ ἁμαρτηκέναι τὸν Ἰάσονα.

 1009. Μὴν

Καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
Ἐδέξατ'· εἰρῆνη δὲ τἀκείθεν τέκνοις.
Μή. Ἔα. Π. Τί συγχυθεῖσ' ἔσπηκας, οὐκ εὐτυχεῖς;
Τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρῃδα,
Κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μή. Αἰ, αἰ.
Παι. Τάδ' ὦ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.
Μή. Αἰ αἰ μάλ' αὖθις. Π. μῶν τιν' ἀγγέλων τύχω
Οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλῃ θυαγγέλου;
Μή. Ἤγειλας, οἶ' ἤγειλας· ἔ σε μέμφομαι.
Παι. Τί δὴ χαλῃφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυρροεῖς;
Μή. Πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ,
Κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
Παι. Θάρσει· κεφαλῆς τοι καὶ σὺ τοὺς τέκνων ἔλει.
Μή. Ἄλλως κατάξω τοῦσδε· καὶ τάλαιν' ἐγώ.
Παι. Οὗτοι μόνη σὺ σῶν ἁπεζύγης τέκνων.
" Κἀφῶς φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

Μή.

ΣΧΟΛΙΑ.

1009. Μῶν τιν' ἀγγέλων τύχω) ἡ μὲν Μήδεια συνοῦσα τὸ ὅσον οὐδέπω μέλλοντα δι' αὐτὸν ἔσεσθαι φόνον, εἰκάκει κατεσυγκασμένη. ὁ δὲ παιδαγωγὸς σύμμιζιν αὐτῷ ἐφ' οἷς ἐπήγγελτο λυπηδῶς. ἃς οὖν φησι, μὴ ἃ χρηστά σοι ἀπήγγελται, ἔ ἐσφάλην, νομίσας εὐαγγελίσασθαι σοὺς σε τοῦτο; 1013. Παθὴν μ' ἀνάγκη) ὡς μὲ σοὺς τὸν ἀριστοτέλη, ὅτι καθελεῖν αὐτὰ ὡς δὴ σοὺς ἀληθεύων, ὅτι φονεύσει αὐτὰ τὸ δὲ τὸ ὀδύρεσθαι, ἀνάγκη φησὶ τοῖς πεφυκόσι κακοῖς κλαίειν. ἀντὶ γὰρ τῆς ἰδίας ἀνοίας, καὶ τοῦ παρὰ τῶν θεῶν χάλυ τὰ κατ' ἐμὲ κακῶς λελόγισμαι). ταῦτα δὲ λέγει, σωφρονίσας ἑαυτὴν κατηρέμα. ἐπὶ τῇ τῶν δύρεων ἀπειλῇ. ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔμελλεν ἡ Γλαύκη ἀπολεῖσθαι, καὶ αὐτὴν τὰ τέκνα ἐπ' αὐτῆς ἀναιρεῖσθαι, ἵνα μὴ ὑπ' ἄλλων τῶν λάβωσι. αὐτὴ μὲν ἐν ἐπὶ τοῦτο μεταπεσεῖ. αὐτὸς δὲ φησι αὐτὸν ἐδύρεσθαι, ὅτι ἔμελλε χαιρεῖν φυγάς. 1015. Θάρσει) ὅτι ἀμφοῖν ὠφελεῖς. ἔ γὰρ εἰ καὶ φύγειν μέλλεις τῇ τῶν παίδων ὑπερβολῇ καὶ ζωῇ, ἅμως ἐχὸν ἔχει τὰ κακά σε, ἔ ἐνλπὶς εἴ τάτης ἀφῇς τὰ μέλλο-

Et regia ſponſa libens dona manibus
Accepit: indè verò pax eſt tuis liberis.
Med. Sine. *P.* Cur ſtas perturbata, quùm felicitèr rem geris?
Cur retrò vertiſti tuam genam,
Et non libentèr à me accipis hunc ſermonem?
Med. Heu, heu!
P. Hæc non conſona *ſunt* illis, quæ nunciavi tibi.
Med. Heu, heu valdè rurſus. *P.* An aliquem caſum nunciavi
Inſciens, & ſpe læti nuncii fruſtratus ſum?
Med. Nunciâſti, quæ nunciâſti; non tibi vitio verto.
Ped. Cur igitur oculos demittis, & lacrymas?
Med. Multa me neceſſitas, ô ſenex, *hæc facere cogit.* Talia enim dii,
Et ego malè cogitans machinata ſum.
P. Confide tu: obtines nam adhuc, *& in tuâ poteſtate habes* liberos.
Med. Alios priùs *ad inferos deducam, i. e.* mittam, miſera ego.
Ped. Non tu ſola divulſa es à tuis liberis,
" Placide miſerias ferre mortalem decet.

Med.

ΣΧΟΛΙΑ.

μίλει συμβιώναι. τὸ δὲ ἔτι, ἢ ἐπὶ τῷ μίλλοντι κεῖται. τὸ δὲ χρηῖς ἀντὶ τῷ νενίκηκας, ἢ εὐτύχηκας τὸ ὅσον ἐπὶ τοῖς τέκνοις, οὐκ ἐλπὶς εἶ σῶς τὸ μίλλον. 1016. Ἄλμας καθέξω) τ' ἰσόρροον τ' παῖδων φόνον πείσει σωσθέντας. ἀσύμφως δὲ ὑπὸ τῷ μὴ συνιέναι τὸν παιδαγωγόν. τὸ μὲν ἓν ἅλμας, ἀντὶ τῷ τέτυς. τὸ δὲ καθέξω, ἀντὶ τῷ πέμψω εἰς τὸν ᾅδην. 1017. Οὔτοι μόνη σὺ) ἡ μὲ ἱλαρὸ, ὅτι πολὺ εὐτυχῆσαι ὑπ' αὐτῶν, ἀπολείπω μου τοὺς παῖδας πέμψω εἰς τὸν ᾅδην. ὁ δὲ παιδαγωγὸς τὸ καθέξω νοῶ, ἀντὶ τῷ ἀνακάμψω σῶς Ἰάσονα, ἀποτεμοῦσάν μου τοὺς παῖδας. ἵν' ᾖ τὸ ἅλμας, ἀντὶ τῷ ἀποτέμνει.

1021. Σφῶν

Μή. Δεῖσθε τάδ'· ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
Καὶ παισὶ πόρσυνόν, οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.
Ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις,
Καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιποῦσα τἀθλίαν ἐμὲ,
Οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένα.
Ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς,
Πρὶν σφῶν ὄναθ', καὶ πιδεῖν θυσαίμαν,
Πρὶν λέχεσι, καὶ γυναῖκα, καὶ νυμφίοις
Εὐνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀναψέσθαι.
Ὦ δυσπάλαιστα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
Ἄλλως δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
Στέρρας ὑπεγκὼν ὀδύνας τοκετοῦ.
Ἦ μήν ποθ' ἡμὶν ἦν ὑμῶν ἐλπὶς πολλὰς
Γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
Καὶ καθανοῦσαν χερσὶν ἂν περικλεῖν,
Ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὀλωλέναι
Γλυκεῖα φροντὶς· σφῶν γὰρ ἐστερημένη,
Λυπρὸν διάξω βίοτον, ἀλγυνὸν τ' ἐμοί.
Ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
Ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
Φεῦ, φεῦ· τί παρακέκραγμαι μ' ὄμματα τείνασ';
Τί παρεγελᾶτε τὸν παντόλμον γέλων;
Αἰαῖ, αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἰχεται.
Γυναῖ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1021. Σφῶν μὲν ἔστι) τὸ σφῶν ἀντὶ τοῦ σφῶϊν, τουτέστιν ἡμῶν τῶν δύο, τῶν μὲ πάλιν φησὶν τάδε οἰκήσειν, ὦ τέκνα, τὴν τῶν οἴκων τούτων δι' αἰῶνος. λέγει δὲ ἀσήμους τὰ ἄθλια. ἔοικε δὲ πάλιν τὰ ἐξῆς ἀνισμοστοδῶς ὁμιλεῖ, ὑπὲρ τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι τὸν παιδαγωγὸν. τὸ δὲ οὐ ᾧ ἔσῃς τὸ οἰκήσετε σημαντέον. τουτέστιν οὐ τῇ ἀδῇ οἰκήσετε, ἐκπολιτόντες ἐμέ. 1027. Εὐνὰς ἀγῆλαι) Φερωνύμως ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ ἀγα-

Med. Faciam hæc: ſed ingredere in domum,
Et para pueris, quæ convenit quotidie.
O filii, filii, vobis quidem jam eſt urbs,
Et domus, in quâ me miſerâ relictâ,
Habitabitis ſemper orbati matre.
Ego verò jam vado in aliam terram exul,
Priuſquam ex vobis potuerim capere voluptatem, & vos videre florentes,
Priuſquam connubium, & uxorem, & nuptiales
Lectos ornârim, faceſque ſuſtulerim accenſas.
O me miſeram ob meam contumaciam.
Fruſtrà igitur vos, ô filii, educavi,
Fruſtráque laboravi, & conſumpta ſum laboribus,
Ferens duros dolores in partu.
Certe aliquando infelix habui ſpes
Magnas in vobis *ſitas*, fore *videlicet*, ut ſenio gravem me nutriretis,
Et mortuam manibus recte componeretis:
Quæ res expetenda mortalibus: nunc verò jam periît
Hæc dulcis cura: nam vobis orbata
Triſtem degam vitam, acerbámque mihi.
Vos verò matrem non ampliùs caris oculis
Videbitis, tranſeuntes in aliud vitæ genus.
Heu, heu! cur me oculis aſpicitis liberi?
Cur arridetis hoc extremo riſu?
Heu, heu! quid faciam? cor enim *mihi* diſperit.

Mulie-

ΣΧΟΛΙΑ.

αἰχθῶ. τὴ πικρὰ Ἀφροδίτη, Διὰ παντὸς, ὦ Νύκτα, ἀγκαλίζῃ ἡμᾶς σ' ἀεί. ὁ Ἑρμιππος δὲ Ἀριστάρχου, Θέρε τοῦ ἀγκάλου τὰς θήκας ἔσω ἔσω. 1039. Ἀπορφάνιτες βίου.) ἄπαιδα βίον λέγει τὸν καθ' ἑαυτὸν, ὡς καινοῦς καθιστάμενος ὧν τοὺς τέκνους πολίτας.

1043. Γυναῖ-

Γυναῖκες, ὅμμα Φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
Οὐκ ἂν δυναίμην. χαιρέτω βεβλήματα.
Τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμῆς.
Τί δεῖ με πατέρα τὸν δὸν τοῖς τοῦτων κακοῖς
Λυπεῖσαι, αὐτὴ δὶς τόσα κλαύσομαι κακά;
Οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βεβλήματα.
Καί τοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν,
Ἐχθρὰς μεθεῖσα τὰς ἐμὰς ἀζημίους;
Τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακίας,
Τὸ καὶ πρόσθεν μαλθακὰς λόγους φρενί.
Χωρεῖτε, παῖδες, εἰς δόμους. ὅτῳ δὲ μὴ
Θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
Αὐτὸς μελήσει. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
Ἆ, ἆ.
Μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε.
Ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
Ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε.

Μὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

1043. Γυναῖκες, ὅμμα) ὡς τὰς δ' χρεῶ λέγει. ἴσον δ' εἰπεῖν, ὅτι τὸ φόνου ἐκάπη μου ἡ ψυχὴ τολμᾷ, ἀλλὰ λύσομαι τῶν τῶν ὀφθαλμῶν χάρισιν, ἀναπιμπλάντων εἰς ἐμὲ τῶν φιλτάτων. 1044. Χαιρέτω βεβλήματα) ἀφὲς τὸ σφάξαι τὰ τέκνα. ἢ ἰσοδύναμον φησὶ, ὁ ἐπὶ τῷ φονεῦσαι μὲ τὰ τέκνα κρατήσας λαμπρός. 1046. Τί δῆτα με πατέρα) ἀφίστησι φησὶ τὸν φόνον τῶν παίδων ὁ ἵνα τὸν πατέρα τούτων νικήσω τῷ μείζονα αὐτῶν, ἀφιλαν ἔσεσθαι ἀπλησίαν τὰ κακά. λέγει δὲ τὴν λύπην, τὴν ἐπὶ τοῖς κακοῖς. ἔστιν, σαφῶς ἴσως ἐστὶν ἐρμαζομένου μὲ τὸν φόνον τῶν φιλτάτων, ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα λυπῆσαι, αὐτὴ ἀπλασίαν λύπην κτήσεσθαι ἀφ' ὧν τούτων πλούτης. δοκοῦσι δὲ αἱ μητέρες περιπαθέστεραι εἶναι τῶν ζωῆς τῶν παίδων συμφορῶν. ἀναμένουσι δὲ ἴσα τὸν ἐπιτρέπουσι θυμὸν, ὃν ἔχει καὶ τῷ Ἰάσονι· ἡ Μήδεια, ὅτι καίπερ σφοδρῶς μισοῦσα λυπηθήσεσθαι, ὅμως ὑπὲρ τοῦ λυπῆσαι τὸν Ἰάσονα, αἱρεῖται τοῦτο φονεῦσαι. 1048. Οὐ δῆτ' ἐγώ) ὅτι μισεῖσθαι ἐστι, ὅτι ὧν ἐγὼ φονεύσομαι. ἀλλὰ μισήσω μᾶλλον, ἢ κρατήσας τῷ φόνῳ λυ-

γισμὸς

Mulieres, quia vidi lætos oculos liberorum,
Non poſſem *facere quod ſtatui*. Valeant conſilia
Priora: abducam filios meos è terrâ.
Quid opus eſt me patrem horum, horum malis
Cruciantem, mihi bis tanta mala accerſere?
Nequaquam ego *hoc faciam*. Valeant *iſta*
conſilia!
Verùm quid patior? an volo derideri,
Dimittens meos inimicos impunitos?
Audendum hoc eſt. Nam ignaviæ meæ *eſt*
Hoc, quòd & iſtos molles ſermones in animum
dimittam.
Intrate, pueri, in ædes. Cui verò non
Licet adeſſe meis ſacrificiis, *hoc*
Ipſi curæ erit. Manum vero *meam cede* non cor-
rumpam *neque polluam*.
Heu, heu!
Nequaquam verò, mi anime, nè tu ſaltem hæc
Mitte eos, ô miſer; parce liberis:
Illic nobiſcum viventes exhilarabunt te.

Non

ΣΧΟΛΙΑ.

χειμός. γεγόφε) δὲ, τὸ παύσομαι βελβιμάτων. 1049. Καὶ τι πάσχω) ἐπιπλῆξαι ἑαυτῇ ἀναζωπυρῶσα τὴν κηδὲ Ἰάσονι θυμὸν ἐλαφρύνῃ) ἑαυτῆς, τὸ φησὶ, τί δὴ πέπονθα εἰς οἶκτον ἐμπεσοῦσα τῶν παίδων. ὁ γὰρ ἐμὸν κηδεμονεύειν ἑαυτῇ, ἀφεῖσαν ἀπρονόητον τῶν πάντων ἐμὸν παλαιωτάτην Ἰάσονα, ἵξον φονεύσουσι τέκνους μόνον. ἐχθρὸς ἦν λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν τῷ Ἰάσονι. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Ἀλλά τίη μοι ταῦτα φίλῳ ὀδυσήϊ θυμὸς; 1053. Ὅταν δὲ μὴ) ὅταν δὲ φησὶν ἐκ τούτου φαίνεται παρεῖναι τῇ φόνῳ τέκνων, τὴν δίκαιαν τιμωρίαν θυσίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπόνου. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὄντων ἐκ θεῶν πολλῶν χαιρόντων ἀνθρωφονίαις, οἷον Ἐνυαλίου, Ἄρεως, καὶ τῶν ὁμοίων. Ὅμηρος, Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ. τῷ δὲ αὐτῷ μεμίσηται, συναπτέον τὸ μὴ παρεῖναι. 1055. Χεῖρα δ' ὑ ἀλαφροῦ) πάλιν ἐπιπλήττει ἑαυτῇ ὡς οἶκτον. ἔστι γὰρ μίμησις μιμητοῦ, ὑ σαφήσει, ἀνάγκη δὲ τῷ τὰς ἐχθρὰς ἀμυνομένῳ πολεμίους φόνου κρατεῖν φιλοτίμου. ἐπὶ δὲ φησὶν, ἐγὼ μεμιάνημαι τῷ ἐξ ἐμοῦ παιδὶ αἵματι τῶν ἐμαυτῆς χειρῶν.

1059. Μὰ

Μὰ τὰς παρ' ᾅδῃ νερτέρας ἀλάστορας,
Οὔτοι πότ' ἔσται τοῦθ', ὅπως ἐχθροῖς ἐμὲ
Παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
Πάντως σφ' ἀνάγκη καὶ θανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρὴ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Πάντως πέπρακται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται.
Καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
Νύμφη τύραννος ὀλλυται· σαφῶς οἶδ' ἐγώ.
Ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
Καὶ τοῦσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔπι
Παῖδας· προσφθεῖν βούλομαι δὲ, ὦ τέκνα,
Δότ', ἀσπάσασθε, μητρὶ δεξιὰν χέρα. 1070
Ὦ φίλτατη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
Καὶ σχῆμα, καὶ προσωπον εὐγενὲς τέκνων,
Εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε,
Πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
Ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἡδίστον τέκνων.
Χωρεῖτε, χωρεῖτ'. οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπω 1076
Οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
Καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακά·
" Θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
" Ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

Ἀνά-

ΣΧΟΛΙΑ.

1059. Μὰ τὰς παρ' ᾅδῃ) τὰς καταχθονίους. Ἀλάστορας δὲ) ἐξ οὗ ἔστι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ συνεχῶς ἐρᾷ ἑαυτὸν ἀναιρεῖν αὐτὸς τοὺς παῖδας αἴκτε, ὅρα φειδωλότερον καταλλήλει ἑαυτῷ, ἀφεὶς τὸ μηδὲν ἔπεσθαι ἢ τὸν φόνον τῶν παίδων βιάσασθαι δόξειεν. καὶ οὗτος ἂν ἐγὼ φησὶ καταλείψαιμι τοὺς ἐμοὺς παῖδας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι, λέγει ὑπὸ τῶν αὐτῆς γένους τῇ Γλαύκῃ. 1061. Καθυβρίσαι δὲ λέγεται τὸ μὴ ἁπλῶς πῶς ἀπολεῖν. ἐγὼ φησὶ μὴ φονεύσω τέκνα, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ πάντως ἀναιρήσουσι. εἰ δὲ ἅπαξ χρὴ τέκνα ἀπολωλεῖν, καλῶς ἐμοὶ

Non per dæmones infernos, qui ſunt apud Plutonem,
Nunquam hoc fiet; ut ego inimicis
Filios meos relinquam injuriâ afficiendos.
Omninò neceſſe eſt eos mori: & quoniam hoc oportet,
Nos occidemus *eos*, qui procreavimus *eos*.
Omninò actum eſt hoc, & non alitèr fiet.
Et jam corona in capite eſt, & in peplis
Sponſa regia perit: *hoc* ego benè ſcio.
Verum ego vado miſerrimam viam,
Et hos longè triſtiore viâ mittam
Liberos *meos*: alloqui volo: date, ô liberi,
Date matri dextram manu, ſalutate *matrem*.
O cariſſima manus, & mihi cariſſimum os,
Et ſpecies, & vultus generoſus liberorum,
Sitis felices: ſed illic; res enim, quæ hîc *erant*,
Pater abſtulit. O jucundum complexum,
O teneram cutem, & dulciſſimum halitum liberorum.
Ite, ite. Non ampliùs intueri
Vos poſſum, ſed vincor malis. [ſum auſura:
Et intelligo quidem qualia *ſint ea* mala, *quæ*
" Sed ira eſt potentior meis conſiliis,
" Quæ quidem hominibus cauſa eſt maximorum malorum.
Chorus.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐμῶν ἀναιρεῖσθαι, ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ ἐχθροὶ πρασσεῖν τοὐμοῦ λυμαίνεσθαι ἕξ ἐμῶν. 1065. Καὶ δὴ ἐστὶ κείμενα) τοῦτο ἐν τῷ χρόνῳ ἀναλογιζομένη πρὸς ἑαυτὴν λέγει. κεῖται δὲ φησὶν ἡ τῆς Γλαύκης, ὡς ἤδη, ἔχει τὸ σῶμα, ἢ λοιπὸν ἀγχοῦ ἐστὶ τῆς τελευτῆς. 1067. Ἀλλ' ἐμοὶ) μὴ μαίνεσθαι ἄμεινον ἐπὶ τοῖς δυσχερεστάτοις εἶδον ἢ φόνον. 1073. Τάδ' εὐθυβόλει) τὰ εἰς τοὺς ζῶντας, τυγχάνει ὁ πατὴρ αὐτῶν μὴ σῴζεσθαι ὑμᾶς. 1074. Προσβολὴν δὲ εἰσπτῶσιν, ἢ οἱονεὶ ἐπὶ πύλαις ἦλθε. εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν δὲ καὶ φιλοστοργίαν τοῦτο λέγει

1081. Πολ-

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Πολλάκις ἤδη δι' λεπτοτέρων
Μύθων ἔμολον, καὶ σοὺς ἀμίλλας
Ἦλθον μείζους, εἰ χρὴ γενεὰν
Θῆλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γὰρ ὄζει
Μῶσα καὶ ἡμῖν, ἢ σοφομιλεῖ
Σοφίας ἕνεκεν· πάσαισι μὴ ἔ.
" Παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν
" Εὕροις ἂν ἴσους,
" Κοὐκ ἀπόμισον τὸ γυναικῶν.
" Καὶ φημὶ, βροτῶν οἵτινές εἰσι
" Πάμπαν ἄπαιδες, μήδ' ἐφύτευσαν
" Παῖδας, σοφὲν εἰς εὐτυχίαν,
" Τῶν γναμπτῶν.
" Οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι δι' ἀπαιδοσύναν,
" Εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν
" Παῖδες τελέθουσ', ἀκὶ τυχόντες,
" Πολλῶν μόχθων ἀπέχονται.
" Οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις

" Γλυ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1081. Πολλάκις ἤδη) πολλάκις φησὶ κατ' ἐμαυτὸν ἐλογισάμην ἐγὼ δι' ἀκριβεστέρων λογισμῶν σοφὴν αὐτὴ αὐτὸν ἐμαυτῷ λογιζομένη, καὶ ζητοῦσα εἰ δυνατὸν ἐστὶ τῇ γυναικείᾳ φύσει ἐρίζειν τι τοῖς βίᾳ πράγμασι, καὶ εἰδέναι τι μᾶλλον ἀνδράσιν κριτὸν, τί δ' οὔ. ἢ λογισαμένη, εὗρεν ὅτι μόνοις γυναιξὶ σοφίαι, καὶ τὰ ἀνδράσιν πραγμάτων κριτηρίων, ἃ πάσαις, ἀλλ' ὀλίγαις, ὧν ὅσαι μέλει αὐτῇ τυγχάνω. ἐὰν λογίζωμαι τῶν ἀνδρῶν τοὺς ἀπαίδας παιδοποιὰς σοφὲν ὑπερβάλλειν εὐτυχίᾳ τοὺς γεννήσαντας. ὅσοι δὲ ἔχουσι παιδοποιοὶ μόχθων οἵτινές εἰσιν, εἶτα καλὸν οἱ παῖδες εἶναι. οἱ δ' ἔχοντες, ἀνάγκη τῇ σοφὲ τοὺς παῖδας ἐπαινεῖν κριτηρίοις ἀμφιλύσιν, σχεῖν μὲ ὅταν αἰσθάνωνται τοὺς παῖδας πονηρίας αὐτοδιδάκτους; δεύτερον δὲ ἐὰν τούτοις χρηστὸν εἶναι κριτηρίοις, τρίτον ἐπὶ τούτοις εἶναι εἰδέναι πότερον χρηστὸν ἐν

Chorus.

Sæpe jam per ſubtiliores
Sermones ivi, & ad certamina
Magna veni, ſi convenit genus
Muliebre ſtudiis incumbere: ſed enim eſt
Muſa etiam nobis, quæ converſatur *nobiſcum*.
Sapientiæ *docendæ* cauſâ: verùm non cum omnibus *habitat*. 1086
" Exiguum enim numerum inter multas
" Invenias fortaſſe, [rum.
" Nec à Muſis alienum, *numerum inquam* mulie-
" Et aio, mortalium quicunque ſunt 1090
" Omninò *nuptiarum* expertes, nec genuerunt
" Liberos, anteire felicitate
" Eos, qui *liberos* progenuerunt.
" Qui enim non habent liberos propter imperitiam, *quòd ignorent*,
" Utrum res ſuavis hominibus, an verò ingrata
" Sint liberi, cùm non habeant, 1096
" Carent multis miſeriis.
" Sed quibus in ædibus eſt liberorum

" Dulce

ΣΧΟΛΙΑ.

ὑπ τοῖς παισὶν ἡ συνηρεῖς. τοῦτον δὲ τὸ τρόπον μοχθοῦσι τὸ χρόνον ἄπαιδα. ὁ γὰρ νόμιμος ζωὴν τρόπον ἀνθρώπε, ὅπου γε τὰς νομιζομένας εἶναι χρηστὰς, συνηρεῖς πολλὰς ἐξαίφνης ἐυρίσκομεν. ὁ δὲ πάντων τὸ κακῶν πλάστας βάλομαι πᾶσιν ἀνθρώποις ἐκπεπῆν. δῶμα γὰρ, ὅτι κὴ βίον αὐτάρκη τοῖς παισὶ κέκτηνται, κὴ ὡς ἀκμὴν ἡλικίας ἦλθον οἱ παῖδες, καλοῖτ' καζαθοὶ τὸν τρόπον ἐκπεφύκασιν· εἰ δὲ δὴ τέτων ὅτως ἐχόντων φῦσας ὁ δυίρων, τρὶ ὅταῦ τὸ ἀγαθῶν, τέτες ἀρπάσῃ, πῶς ἔτι λυσιτελεῖ ὠδὲ τοῖς ἄλλοις τὸ ἀνθρώπων κτᾶσθαι τὰς παῖδας τοὺς γὰρ παρεχόμενον λύπην ἄλυπρος ὄλβος; 1085. Μῶσα δ' ἡμῖν) ἀντὶ τὸ φοίτησις, παίδευσις ὠδὲ τὸ διώκειν λέγειν τὰ ἀνθρώπινα. κὴ ἡμῖν δ' φησὶ Μῶσα ὠφελιμολεῖ σοφίαν χαριζομένη, ὠδὲ τὸ ἡμᾶς ὠφελήσεσθαί τι ὠδὲ τὸ τοιέτων.

" Γλυκερὸν βλάσημ', ἐσορῶ μελέτη
" Καταπεψοφύσας τὸν ἄπαντα χρόνον.
" Πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
" Βιότου δ' ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις·
" Ἐπ δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ἐπὶ φλαύροις,
" Εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς μοχθῶσι, τόδε
Ἔστιν ἄδηλον.
Ἐν δὲ τὸ πάντων λοίθιον ἤδη
Πᾶσιν καλεῶ θνητοῖσι κακόν.
" Καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτον θρέψαι,
" Σώματά τ' εἰς ἥβαν ἦλθε τέκνων,
" Χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσαι
" Δαίμων, ὃς φέρει εἰς ἀΐδαν
" Θανάσιμα σώματα τέκνων.
Πῶς ἂν λύσαι τοῖς ἄλλοις
Τλὰς ἔπι λύπαν ἀναιρεσιπότμων
Παίδων ἔνεκεν
Θνητοῖσι θεὸς ἐπιβάλλειν;

ΜΗΔΕΙΑ,

ΣΧΟΛΙΑ.

1099. Ὁρῶ μιλίτην) τοῦτο φησὶν ὁρῶ τῇ φθορᾷ τῶν παίδων συνεχῆ καταπεκμήναν μιλίτην, τουτέστι τὴν καθημερινὴν ἐπιμέλειαν. 1110. Δαίμων ὅτος) τὸ δαίμων τῷ θανάτῳ συνωνύμως.

δαίμων

" Dulce germen, *eos* video curis
" Confici omni tempore.
" Primùm quidem quo pacto benè *ipſos* educent,
" Et undè victum relinquant liberis:
" Præterea verò utrum pro malis,
" An pro bonis laborent,
Hoc incertum eſt.
Unum verò, quod eſt omnium extremum, jam
Dicam, omnibus hominibus malum.
" Etenim jam *multi* abundè victum invenerunt *liberis*,
" Corporáque liberorum ad pubertatem pervenerunt,
" Boníque evaſerunt. Si tamen *malus ipſis* occurrat
" Dæmon, hæc procul ab hominum oculis rapiens ad Plutonem
" Mors fert corpora liberorum.
Quomodo igitur prodeſt præter alios
Hunc etiam acerbiſſimum dolorem
Propter liberorum mortem
Addere Deos hominibus?

MEDÆA,

ΣΧΟΛΙΑ.

λείψειν γὰρ τὸ γηναῖον ἀντὶ μοναστὸν, φεῦδος δὲ ἐπὶ ἄλλῳ ἀνθρώπου ὁ γηναῖος.

ΜΗΔΕΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΣ, ΙΑΣΩΝ.

Ἰαμβοί.

Μή. Φίλαι, πάλαι τοι σῆς μέλουσα τλῆ τύχῃ,
Καραδοκῶ τἀκεῖθεν, οἷ προβήσεται.
Καί τοι δέδορκα τόνδε τῆς Ἰάσονος
Στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεθισμένον
Δείκνυσι δ' ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.
Αγ. Ὦ δεινὸν ἔργον ὡς ἀνόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
Λιπὼν ἀπλοίᾳ, μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.
Μή. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυχεῖν φυγῆς;
Αγ. Ὤλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως χόρη,
Κρέων θ' ὁ Φύσας, Φαρμάκων τῆς σῶν ὕπο.
Μή. Κάλλιστον εἶπας μῦθον· ὧν δ' ὀνήσεται
Τοὐμοῦ πόσεως ἤδη, χὠ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ.
Αγ. Τί φῄς; φρονεῖς μὲν ὀρθά, κοὐ μαίνῃ, γύναι;
Ἥ τις τυράννων ἑστίαν ἡκισμένη,
Χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβῇ τὰ τοιάδε;
Μή. Ἔχω τι κἀμοὶ τοῖς γε σοῖς οὐκ ἀντίον
Λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου φίλος,
Λέξον δὲ πῶς ὤλοντο· δὶς τόσον γὰρ ἂν

Τέρ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1123. Λιπὼν σ' ἀπήνην) καθαχρηστικῶς νεὼν τὸν ναῦν ἀπλοΐᾳ εἶπεν. ἀπλοΐη δὲ κυρίως ἡ ἄμοχθος. ὄχον δὲ λέγει, τὸ ὄχημα. ὁ δὲ νεὼς εἴτε ἁβρὸς ναὸς, εἴτε δὲ ὀχήμασιν, εἴθ' ἑπομένη φεύγει. 1129. Τί φῄς; φρονεῖς μὲν) πῶς, φησὶν, εἶπας τοῦτο; ὅτι μὲν γὰρ καλῶς φύσιν φρονεῖς, ἐξ ἐξέσησας, δῆλον. θαυμάζω δὲ πῶς σὺ κἀγὼ ἴσως ἀκούσασα τὸ βασιλικὸν οἶκον διαφθαρέν ὑπὸ τῶν σῶν φαρμάκων. ἢ κατ' ἐρώτησιν διανε-

MEDÆA, NUNCIUS, CHORUS, FILIUS, JASON.

Med. AMicæ, jampridem præſtolans eventum fortunæ,
Expecto, ab illâ parte, quò res ſit caſura.
Equidem video hunc ex Jaſonis [*helo:*
Miniſtris venientem ſpiritúque irritato, *i.e. an-*
Significat autem ſe novum aliquod malum nunciaturum.
Nun. O quæ dirum facinus impiè patrâſti,
Medæa, fuge, fuge, neque navalem
Relinquens currum, *i.e. navem,* neque vehiculum terram calcans.
Med. Quid verò mihi dignum hoc exilio *patratum* eſt?
Nun. Puella regia modò periît,
Et Creon, qui *eam* genuit, tuis incantamentis.
Med. Pulcherrimum ſermonem dixiſti: inter be-
Et amicos meos poſthac jam eris. [nefactores
Nun. Quid ais? an rectè ſapis, & non inſanis, mulier?
Quæ cum injuriâ affeceris lares regios,
Gaudes audiens, & non metuis hæc?
Med. Ego etiam poſſum aliquid contra tua
Verba dicere: ſed nè nimiùm properes, amice;
Verum enarra, quomodo perierint: Nam bis tantum
Nos

ΣΧΟΛΙΑ.

διπλοῦν τὸ λόγον, πῶς οἴκτου τοῦτο; πῶς ἐχὶ μισίας σὲ ἡ πικροφορητὴ ἄν τις νομίσειεν, εἰκὸς ἀγωνιῶσαι ἐπὶ τέτῳ, ἵνα ὁ μὴ παραείλκυ. 1132. Ἔχω τὶ) καίτοι φησὶν ἴσχυε αὐτὸς τὰς ἐπιτιχήσεις μοι μιμνήσεις παρὰ σοῦ, ἀσφαλῶς εὐλογον ἀσφαλίζη, δὶ ὧν εὐλόγως δικαῖόν μοι χαίρειν, ἀφ' οἷς ἀπήγγειλας, ἀλλὰ τίνας μὴ ἀπιθὴ καὶ ἐπιχειρεῖν. αἰτίαται δὲ τὸ αὐτὸν ἀσέβημα ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος.

Τέρψας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως. 1135
Αγ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γοὴ
Σιὼ πατρὶ, χ' παρῆλθε νυμφικὰς δόμους,
Ἤθημεν, οἵπερ σοὶς ἐκάμνομεν κακοῖς
Δμῶες· δι' ὤτων δ' θὐμὸς ἦν πολὺς λόγος,
Σέ, χ' πόσιν σὸν, νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρίν. 1140
Κωφὴ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
Παίδων· ἐγὼ δὲ κἀντὸς ἡδονῆς ὕπο,
Στέγας γυναικῶν σιὼ τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην.
Δέσποινα δ', ἣν νεῦ ἀντὶ σῦ θαυμάζομεν,
Πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυμφορὰν, 1145
Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
Ἐπὰ μὲν τοι παρεκαλύπτετ' ὄμματα,
Λευκὴν τ' ἀπέστρεφ' ἔμπαλιν παρηίδα,
Παίδων μυσαχθεισ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
Ὀργάς τ' ἀφῆρε χ' χόλον νεανικὸν, 1150
Λέγων τάδ'. ὃ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
Παύσῃ δὲ θυμῦ, χ' πάλιν φρένψης κάρα,
" Φίλους νομίζυσ', ὥσπερ ἂν πόσις σέθεν.
Δέξῃ δὲ δῶρα, χ' παραιτήσῃ παιδὸς
Φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμοὶ χάριν. 1155

Ἡ

ΣΧΟΛΙΑ.

1136. Ἐπὶ τέκνων σῶν) ὡς εἰδόμην φησὶ τοὺς σοὺς παῖδας ἐν δώμασι σφέρουσας, ἐχαρήμην ἡμεῖς οἱ θεραπεύοντες, ὅτινες ἐλυπούμεθα σοῦ τέως, σύνοιδεν τὰ σὴν σκιὰν τύχη. λέγει δὲ τὸ ἀπιζοῦχθαι τῦ Ἰάσονος, ὡς ἔν φησιν εἰδόμην τὰ δῶρα κομιζόμενα ὑπὸ σοῦ, ὑφεσμένην μὲν, ἐλπίσαντες ὑμᾶς πεπαῦσθαι τ' ἔχθρας. ἐπὶ καὶ πολὺς ἦν λόγος καθ' ὅλην οἰκίαν λαλεῖσθαι ὑμᾶς, καὶ τὴν σὴν στέργειν φιλονεικίαν εἰς φιλίαν μεταβεβληκέναι. 1143. Στέγας γυναικῶν) τὰς οἰκίας, ἵνα αἱ γυναῖκες διατελῶσιν αἱ παλαισπουργοῦσαι, μετ' ἀνδρὸς ἐν ἰδίᾳ Γλαύκης ἐπιστροφοῦσα τὰν ἐρχασίαν. κάρα δ' ἔν φησιν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς ἐκεῖνη τῦ

Nos delectaveris, si pessimè sint mortui.
Nun. Postquam gemina soboles tuorum liberorum venit
Cum patre, & ingressa est nuptiales ædes,
Gavisi sumus, qui tuis laborabamus malis
Famuli: per aures verò statim ibat multus sermo,
Te, & tuum maritum litem *fœdere inito* diremisse priorem.
Osculabatur autem alius quidem manum, alius verò flavum caput
Puerorum: ego verò & ipse præ lætitiâ
Simul tuos filios comitabar in conclave mulierum.
Domina verò, quam nunc pro te admiramur,
Priusquam vidisset par tuorum liberorum,
Habebat promptum oculum in Jasonem:
Deinde verò texit oculos,
Et retrò avertit candidas genas, [tuus.
Abominans ingressum puerorum: sed maritus
Abstulit iram & bilem puellæ,
Hæc dicens: Nè sis inimica amicis,
Desistéque ab irâ, & *huc* iterum flecte caput,
" Existimans amicos *eosdem*, quos maritus tuus.
Accipe verò munera, & roga patrem
Ut remittat exilium his *meis* liberis, *in* meam gratiam.

Hæc

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῖς τοῖς τίκνοις. λειπεῖ δὲ ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς τέκνα. 1146. Περιῆμεν εἰχ' ὀφθαλμοῦ) ἀντὶ τοῦ περιῆμεν καὶ ἠδίστει ἐφερε τὸ Ἰάσονα. ὡς δὲ εἶδε τούτους παρόντας, ἀπεστράφη τὸν Ἰάσονα, τὸ μητρυιᾶς μῖσος εἰς τοὺς παῖδας τοιήσασα. 1150. Ὀργὰς δὲ ἀφῆρει, ἀντὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι τοῖς παισὶ, παρῆνει αὐτῇ μὴ βαλλόμενος τούτους. 1151. Λέγων τάδε) αἱ δύο ἀρτήσεις ἀντὶ μιᾶς κεῖνται. τοῦτον μὴ διαφθεῖρε τοῖς φίλοις ἴσον. ἀλλὰ παῦσαι θυμοῦ, καὶ ἐπίστρεψον πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις.

Ἡ δ' ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
Ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· χὠ τριὼν ἐκ δόμων
Μακρὰν ἀπεῖναι παῖδας ἐκέλευε πατρί,
Λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
Χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ κροτάφοις, 1160
Λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
Ἄψυχον εἰκὼ προσπολοῦσα σώματι.
Κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων, διέρχεται
Στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
Δώροις τε χαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
Τέκνων τ' ἐς ὀρθὸν ὄμματα σκοπουμένη.
Τὼν θέντε μὴν τοι δηρὸν ἦν θέαμα ἰδεῖν·
Χροιάν γ' ἀλλάξασα, λευκρὶξ πάλιν
Χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, κ' μόλις φθάνει
Θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
Καί τις γεραιὰ προσπόλων, δείσασά πω
Ἡ Παιὼν ὀργάς, ἤ τιν' θεῶν μολεῖν,
Ἀνωλόλυξε, πέπλον γ' ὁρᾷ χροὸς
Χωρεῖν λευκὸν ἀφρὸν, ἀμμίσπαν τ' ἄπο
Κόμας τρέφουσαν, αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χροΐ· 1175
Ἐπ'

ΣΧΟΛΙΑ.

1156. Οὐκ ἠνέσχετο) ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἠνέσχετο τὸ τοιοῦτον κοσμεῖσθαι μόνον, ἀλλὰ μιαρολόγησε τῆς ἀγελείστης καὶ θυμοῦ. 1158. Μακρὰν ἀπεῖναι) ὅτι δὲ ἀβέλτερος γέγονε κόσμον ἰδὼν, καὶ ἔρημον ἡγήσατο δῶρον, ὡς μὴ ἀναμένειν τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἰάσονος, ἀλλ', ἔτι πλησίον ὄντος καὶ τῶν παίδων, αὐτὸς λαβὼν φθεῖρθαι τὸν κόσμον. ἴσμεν δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες οὐκ ἐπὶ πορείᾳ τῶν ἀνδρῶν κοσμοῦνται. οὕτω δὲ φησὶν ἐπιφανεῖσαν τὸ δῶρον ἡ παιδαγωγὸς, καὶ παρὸν τοῦ Ἰάσονος, ἀφῃρῆσθαι τὸν κόσμον. 1162. Ἄψυχον εἰκὼ) γραφίτου προσπλάττουσα σώματι, ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὴν ἐν τῷ κατόπτρῳ φαινομένην μορφήν. Ἄψυχον δ' εἰκὼ) τὴν εἰς τὸ ἔσοπτρον φαινομένην. Σώματι δὲ

λείπει,

Hæc verò ut aſpexit ornatum, non continuit ſe,
Sed promiſit virò omnia: Et priuſquam ex ædi-
Procul abirent pater & liberi tui, [bus
Acceptam variam veſtem induit,
Ponenſque auream coronam circum cincinnos,
Nitidum *ad* ſpeculum componit comam, 1161
Inanimæ corporis imagini arridens.
Deinde ubi ſurrexiſſet de ſolio, perambulat
Ædes, delicatè incedens candidis pedibus,
Donis *hiſce* vehementer gaudens, multum & ſæpè
Cervicem ad erectam oculis reſpiciens. 1166
Poſtea verò erat miſerabile ſpectaculum videre:
Nam mutato colore, obliqua retro
Cedit, tremens membris: & vix antevertit
Solio illapſa, nè caderet in terram. 1170
Tum verò una ex famulis anus, cum exſtimaret
Aut Panis iram, aut alicujus *alius* Dei *in ipſam* veniſſe,
Ululatum edidit, prius quàm videret per os
Exeuntem candidam ſpumam, & ab oculis
Vertentem pupillas, & non *amplius* in corpore
eſſe ſanguinem: 1175

Deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

λίγῃ, τ' τῇ ὄντι ὄψεως· τ' δὲ ἐξῆς ὡσὲ τῷ ἄψυχον εἰκόνα τῦ σώματ@ γελᾶσα, τυτέστι χαίρουσα ἐπὶ τῇ ὑπαπατᾷσῃ αὐτὴν κατάξει εὐμορφίᾳ. 1172. Ἡ Παυὸς ὀργὴ) ἐξαίφνης κυβιστᾷσης φόβ@ τοσάδε ἀνθρώπ@ ὑπὸ Παυὸς μαίνεσθαι τ' Ἐκάτης κυβιστᾷσης τ' τῶν. ὁ δὲ νῦς, ὅτι τὰς τ' ἡσυχαζόντων χαρὰς ἀσέβεσιν ἐφθονᾶσε καὶ φόμ@ ἀσεβοῦσι τ' ἀφεῖλε, διαβρήσσοντα τὰς ὀφθαλμὰς, ὃ τὸ αἷμα τεκμήριον λευκὸν τὸ σῶμα, νομίσασα ἓν τῶν ὕδατ@ χόλον, αὖξαδε ἀνθῶσαι αὐτῷ. εἶπε ὡς εὐχομένης ἐπίτεινε τὸ κακὸν, ἡδέως ὀφίσι, ὡς λοιπὸν δακνομένης αὐτῆς. Παυὸς ὀργὴ) τὸ πανικὸν δείματος. οἱ μὲν τ' ἀφροδίσιον φόβον ὃ πεφυκὸν αἴτιον τῇ Πρωὶ ἀγαθὸν ἡγοῦνται.

1176. Ἀν-

Εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
Κακκυτόν· θοῦδος δ' ἡ μὲν εἰς πατρὸς δόμους
Ὥρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρχέλεω πόσιν,
Φεύσασα νύμφης συμφοράν· ἅπασα δὲ
Στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπη δρομήμασιν.
Ἦδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἐκπλεθρον δρόμῳ
Ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπτελο.
Ἡ δ' ἐξ ἀναύδου μύσαντ' ὄμματ'
Δεινὸν στενάξασ' ἢ τάλαιν' ἠγείρετο·
Διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεσπαλθύετο.
Χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμην' πλόκους,
Θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός·
Πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
Λευκὼν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
Φεύγει δ' ἀναΐσσουσ' ἐκ θρόνων πυρουμένη,
Σείουσα χαίτην, κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
Ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀρηρότως
Σιμίδεσμα χρυσοῦς εἶχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
Ἔσχε, μᾶλλον δὶς τόσονδ' ἐλάμπετο.
Πίπτει δ' ἐπ' ἕδρας ξυμφορᾷ νικωμένη,
Πλὴν

ΣΧΟΛΙΑ.

1176. Ἀντίμολπον) ἀντίφθογγον, ἑαυτῆς τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ παντὸν μολπὴν καὶ ᾠδήν. 1177. Εὐθὺς δ' ἡ μὲν) ἡ μὲν τῶν θεσσαλικῶν ὀχὸς τὸν πατέρα ὥρμησεν τῆς Γλαύκης, ἀπαγγέλλουσα τὸ συμβάν. ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἰάσονα. 1181. Ἦδη δ' ἀνέλκων) ἤδη δὲ ὁ ταχὺς βαδιστὴς τὸ ὑπέρμετρον ἑαυτοῦ κῶλον ἀνέλκων, τὸ περμόνων δ' δρόμῳ ἀνθήπτελον, ὡς ταχὺς βαδιστὴς ὤν· τοῦτον ἤδη ἡ ταχεῖα νόσος ὀξὺ κὶ ὑπέρμετρον ὑπερβαίνουσα τὸ μετρῶν αὐτῆς ἀνθήπτελον. ὁ δὲ νοῦς, ἤδη δὲ ὁ τὸν τὸ ὀστοῦν ἀνθήπτελος, ὡς ταχὺς βαδιστὴς ὤν· ταχέως ἀφίκηται εἰς τὸ κυρεῖον τέλος· δὲ σύμφωνος τοῦ ὀστοῦ. Ἄλλως. Ἐκ περιφράσεως ἀλλοῦ τινὸς ἕνεκεν, δηλοῦσι βελόμενος τὸν ὀξύτητα τοῦ κακοῦ. ὅτι δὲ ταχέως

Deinde ſono diverſam ab ululatu emiſit magnam
Ejulationem: ſtatim verò una quidem in domum patris
Cucurrit, alia verò ad recentem maritum,
Dictura calamitatem ſponſæ: tota verò [bus.
Domus reſonabat frequentibus diſcurſitationi-
Jam verò *Morbus* tollens celerem pedem 1181
Velut Equus velox curſûs metam attigit;
Quum illa ex mutâ & quæ clauſerat oculos,
Graviter ingemiſcens miſera excitabatur:
Nam duplex malum infeſtabat eam. 1185
Aurea quidem corona capiti impoſita,
Emittebat mirabilem vorticem ignis omnia devorantis:
Pepli verò tenues, tuorum liberorum dona,
Devorabant candidam carnem infelicis.
Ipſa verò inflammata fugiebat, ſurgens de ſolio,
Concutiens crines & caput huc & illuc, 1191
Volens abjicere coronam: ſed firmiter
Vinculum continebat aurum: ignis verò poſtquam comam
Concuſſit, magis, *atque adeò* bis tantum emicuit.
Ipſa verò victa malo cadit in terram, 1195

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

ταχίως ἐνίμισθ αὐτὴν τὸ πῦρ, καὶ ὕστερος ὀξέως τῆ ὀφθῆναι αὐτῆς ἀνθήψατο, ὡσπὲρ ὀξύπους ἵππος ἀνακυφίζων ἑαυτοῦ τὴ πόδα, τυτέστι μιγάλοις καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, ἵνα ἀγὸς τὸ τέλος ἀφίκηται ὃ δρόμου, τυτέστι τὴ καμπτῆρα. ὃ γὰρ σταθμὸς τὸ τέλος τὸ ὁσῦ εἰσὶν, ὡς τῦ δρόμου ὁ καμπτὴρ. πλέθρον δὲ ἐστι μέτρον γῆς. ἑκατὸν πλέθρα δὲ, μίγα πήδημα, καὶ ὑπερβαῖνον πλέθρου μέτρον.

1182. Ταχὺς βαδιστὴς) τὸ ἀλφήμερα λέγει τὸ γενόμενον, ἐξ ὃ ἄναυδος ἦν, μίχρις ὃ ἐφθέγξατο. ὅσον γὰρ δυνάμενη τροπὴν καιρῦ ἴσχειν ταχὺς δρομεὺς ἀπὸ βελῶς ἀφιγμὶς μίχρι καμπτῆς, τριῶν ἢ αὐτὴ ἄναυδος ἦν.

1196. Πλὴν

Πλέω τὰ πικρὰ κἀξ ἁπάντων δυσμαχῆ ἐμοῦ.
Οὔτ' ὄμμα τῶν γὰρ δηλος ἦν καθαρσίοις,
Οὔτ' ὠφρύες τρέπουσαν· αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
Ἔσταζε νεκτος, συμπεφυρμένον πυρί·
Σάρκας δ' ἀπ' ὀστέων, ὥστε πτόλινον δάκρυ, 1200
Γναθμοῖς ἀθλίοις φαρμάκοις ἀπέρρεον
Δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
Νεκροῦ. τυχὼν γὰρ εἴκοσιν διδάσκαλον.
Πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσία,
Ἄφνω παρελθὼν δῶμα, προσπίπτει νεκρῷ, 1205
Ὠμωξε δ' θὐθὺς, καὶ περιπλύξας χέρας
Κυνὶ, προσαυδᾷ τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
Τίς σ' ὧδ' ἀθλίως δαιμόνων ἀπώλεσε;
Τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
Τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον. 1210
Ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
Χρῄζων νεκρὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
Προσείχεθ', ὥστε πισσὸς ἔρεσσαν δάφνης,
Λεπτοῖσι πέπλοις· δηνὰ δ' ἦν παλαίσματα.
Ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
Ἡ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ τις βίαν ἄγοι,

Σάρ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1196. Πλέω τὰ πικρὰ) ἀπὸ τοῦ πᾶσι, τουτέστι πᾶσιν ἄλλοις φόβος δυσπάτητος· ἰδοὺ, φησὶν τὰ πικρὰ μόνα ἦν ἐπιτήδεια Γλαύκῃ, ἐπεὶπερ δέσποινα καθίστατο τῶν κακῶν. Τὸ δὲ οἰκεῖον πᾶσι πολὺ· ὅμως· Εὐριπίδης· ἀπήμων καρδία τοῦ· ἀμφ' ἀκάτῳ. Πίνδαρος. 1201. Γναθμοῖς ἀθλίοις) αἱ δὲ σάρκες φησὶ τῶν γναθμῶν κατέρρεον, ὑπὸ τῶν ἀθλητικῶν φαρμάκων. δοτικῇ δὲ αὐτὶ τῆς γενικῆς πάρεστιν. 1203. Τύχων γὰρ εἴκοσιν) αὐτὶ δὲ ἡ δυσχέρεια τῆ Γλαύκης ἐπὶ τὸ αὐτὸ ταύτῃ πολὺ· ἐκαλέσθη ἰσχύς, καὶ ἀκίνητον. 1204. Συμφορᾶς δὲ ἀγνωσία) ὅτι ἀγνοῶν τὰ φαρμακείας εἶναι τὸ πόν, καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ φίλων.

1209. Τί

Et à nemine potuit facilè agnoſci præterquam à
Nec oculorum enim clarus erat ſtatus, [patre.
Nec liberalis facies: ſanguis verò ex ſummo
Capite ſtillabat mixtus igni,
Et caro ex oſſibus, ſicut piceæ lacrymæ,
Per genas defluebat arcanis illis pharmacis,
Horrendum ſpectaculum: omnes verò metuebant attingere
Cadaver. Fortunam enim habebamus magiſtram.
Sed infelix pater ignoratione mali,
Statim ingreſſus domum, irruit in eam jam mortuam,
Et ſtatim cœpit ejulare, & manibus circundans *eam*,
Oſculabatur, his *eam* compellans: O miſera filia,
Quis Deorum tam turpiter te perdidit?
Quis *me* ſenem ſilicernium orbatum te
Facit? hei mihi! Utinam tecum moriar, filia,
Poſtquam autem lamentationum & luctuum finem fecit,
Volens ſenile excitare corpus,
Adhæſit, ſicut hedera ramis lauri,
Tenuibus peplis. erat autem horribilis lucta.
Ipſe enim volebat excitare genu,
Ipſa verò retrahebat: ſi verò per vim trahebat,
Senilem

ΣΧΟΛΙΑ.

1209. Τίς τὰν γλεγρᾶν) τὰν πλουτίαν γυναῖκα ὄντα. τύμβους δὲ καλῶν τὰς γλεγρᾶς, παρόσον πλουτίαι εἰσὶ τῶ χωλῶντι ὁ τῶ πάππω. 1213. Περσπίγῆ ὥστερ κισσὸς) περσπιλάβῆ, περιπλάκῆ τοῖς πέπλοις αὐτοῦ. ὥστερ ὁ κισσὸς περιπλάκεται τοῖς τοῦ πάππου τυγχάνουσι ἱρεσιν. 1216. Ἡ δ' ἀντιλάζετ') ἡδ' ἀντιλαμβάνετο, ὡς δὲ περιδεδιῶσα ἀπαπαγλῶσι τῶ κακῶ. Εἰ δὲ πῶς βίαν ἄγοι) ὅτι δὲ φησὶν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβούλετο ἀναστῆσαι βίᾳ. ἐμοῦ ὁ τοῖς Ἑλένης ἀπίστα.

1221. Πά-

Σάρκας γεραιὰς ἐσπάραξ' ἀπ' ὀστέων.
Χρόνῳ δ' ἀπέσῃ, ἢ μεθῆκ' ὁ δύσμορος
Ψυχὴν· κακῶν γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
Κεῖνται δὲ νεκροὶ, παῖς τε, κ' γέρων πατὴρ, 1220
Πέλας· πεθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
Καί μοι τὸ μὴ σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποφροφλέα.
" Τὰ δεύτερά δ' ἢ πρῶτα τῷδε μηχάνημ' σκιάν
" Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι, τοὺς σοφοὺς βροτῶν, 1225
" Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
" Τύτους μεγίστην μοῦσαν ὀφλισκάνειν.
" Θνητῶν γὰρ οὐδείς ἐστιν ὄλβιος ἀνήρ·
" Ὀλβῳ δ' ἐπῤῥυὲν, εὐτυχέστερος
" Ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ἄλλο, ὀλβιώτερος δ' οὐ. 1230
Χο. Ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
Κακὰ ξυνάψαι σὺν δίκῃ τῷ Ἰάσονι.
Ὦ τλῆμον, ὡς σε συμφορᾶν οἰκτίρομεν
Κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς ᾅδου δόμους
Οἴχῃ γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος. 1235

Μη-

ΣΧΟΛΙΑ.

1221. Πέλας· πεθεινὴ) οἷον συμφορὰ ὄντως πεθεινὴ καὶ δάκρυα καὶ θρῆνον κεῖνται, ἀντὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτος συμφορὰ, ἣν ἄν τις ἰδὼν πενθήσαι δακρύσας, ἐλεεινὸς ὢν ὡς τὰ δάκρυα. 1222. Καί μοι τὸ μὴ σὸν) τὸ σὸν, ἀντὶ τοῦ σύ. μὴν, φησὶ, ἀφ' ὧν ἥκουσας ἀρτίως λόγων, ἐκποδὼν χωροῦ καὶ φεῦγε. προφρόσυνος γὰρ αὐτὴ ἡμῶν ἐσῃ. ὃ δὲ λέγω τοῦτ' ἐστίν· ἀπαλλάξαι φεύγουσα χάριν. ζημίας δὲ ἀποτροφέα τὴν ἀντιπάλωσιν τῆς συμφορᾶς, ἣν δίδωσιν πάσχουσιν ψυχαῖς σε. ὁ δὲ πᾶς νοῦς ἔστιν, ἢ σὺ μὲ αὐτὸ τοῦτο ἐμοῦ λέγοντος πειθοῖσα φεῦγε. εἰ γὰρ μὴ φύγῃς, τῇ πικρᾷ γνώσῃ ἐπαναπαρήμενος εἰς σὲ τὴν ζημίαν, ἢ τὴν συμφορὰν. ὃ ἔστιν, τὸ κακὸν ἐξ ἔμοῦ λόγου μοι ἔστω. ὃ ἐστι, τὸ κακὸν σὸν ἔστω ἐξαρχαίσαντος μοῦ λόγου· αὐτὴ γὰρ γνώσῃ τὸ λοιπὸν ὡς τὰ εἰς σὲ ἀνακυκλωμένης ζημίας. 1223. Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ) γεγράφεται ἢ γλώσσῃ, ὃν ἢ τῇ ἰδιωτῇ γλώσσῃ

Senilem carnem divellebat ab ossibus.
Tandem verò defecit, & infelix dimisit
Animam : non enim amplius malo erat superior.
Jacent autem mortui, filiáque, & senex pater,
alter
Prope *alterum*; digna lacrymis calamitas.
Quare mihi tu quidem è medio recedas *audito hoc* sermone :
Cognoscés enim ipsa mulctæ *in te* reversionem.
" Res verò mortalium non nunc primùm arbitror umbram *esse :*
" Neque trepidans dixerim, illos, qui de mortalibus sapientes
" Videntur esse, & indagatores *artificésque* sermonum,
" Hos maximè stultos esse judicandos.
" Nemo enim mortalium est beatus vir :
" Opibus verò affluentibus, fortunatior
" Alio fieri potest alius; beatus verò nequaquam.
Cho. Videtur Deus multa hoc die
Mala congesturus justè in Jasonem.
O misera, quàm miseramur tuam calamitatem
Filia Creontis, quæ in Plutonis domos
Vadis propter nuptias Jasonis.
Med.

ΣΧΟΛΙΑ.

γλώσσῃ καὶ φλυαρίᾳ ὄψει, ὅσον εἰς ἄνδρα τὸν καλλιγυναικίαν σπουδαῖον, εἰ μὴ ζωπυρώσεις φύγῃς. 1224. Τὰ δηπου δ' ἐν τοῖς τῶν εἶναι ἐπὶ, πῶς δ' σοφῶν μεγάλα δυνασθαι τοὺς ἀνθρώπους περίοψθε, καὶ λογισμῷ δόλιον εἶναι ζῆν. Ὅμηρος μὲν ὁ Ὀδυσσέα καλεῖ, Διὸς μῆτιν ἀπολωλότα. Πίνδαρος δὲ φησὶν ἔπος, Ἀλλά τι σοφίᾳ βροτῶν ἔρκεσιν, ἢ μείζων νόος, ἢ πόδες ἀκυπετοῦς. ἐγὼ δ' ἂν, φησὶ, ἐ εἶπον ἥδιξ δ' σοφῶν ἐπῶδαι τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὃ περιλήσεσθαι σκιᾶς λαμφαίνει τὸ καλῶς τοὺς ἀνθρώπους πρᾶσσειν. 1228. Εὐδαίμων ἀνὴρ) εὐδαίμων δὲ καλεῖ, ὃ ἔχει τέλειος ἀπείρατος κακῶν.

1238. Σχε-

Μη. Φίλαι, δέδοικα τὴν ἐμὴν, ὡς τοὐμοῦ μιν
Παῖδας κτανούσης, τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς,
Καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
Ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
Πάντως σφ' ἀνάγκη καὶ θανεῖν· ἐπεὶ δὲ καὶ
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Ἀλλ' εἶ', ὁπλίζου καρδία· τί μέλλομεν
Τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πεφυσθαι κακά;
Ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
Λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου,
Καὶ μὴ κακιοῦ, μηδ' ἀναμνησθῇς τέκνων,
Ὡς φίλτατ', ὡς ἔτικτες· ἀλλὰ τὴν δ' ἄγαν
Λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
Κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
Φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. Ἰὼ γᾶ τε, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς
Ἀελίου, κατίδετε, ἴδετε τὰν
Ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
Τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον

Σᾶς

ΣΧΟΛΙΑ.

1238. Σχολὴν ἄγουσαν) ἀμφιβόλως, βραδύνουσαν· πολὺ δὲ τὸ ζητεῖσθαι ἐγκαλοῦσι, καὶ ὅτι σπεύδει ἀλύουσαν. 1245. Πρὸς βαλβῖδα) βαλβὶς κυρίως ὁ τῶν δρομέων ἀφετός. ἄγε δὴ, ὦ Μήδεια, σοῦ ἄφετον ὁρμὴ, καὶ ἄρχου δυστυχῆ βίᾳ τὸν σὸν ἐξανύσαι δρόμον λέγει δὲ τὴν φύσιν τῶν παίδων. 1251. Ἰὼ γᾶ τε καὶ παμφαὴς) οὐκ οἶδεν ὁ χορὸς, ὅτι πάντως ἤδη τῇ Μηδείᾳ φονεῦσαι τὰ τέκνα, καὶ ἅρπασαν αὐτὸς τὸν κτεῖνον,

Med. O amicæ, decretum est hoc negotium, quam-
primum mihi
Liberos occidenti discedere ex hâc terrâ,
Neque cunctando prodere liberos
Ut interficiantur ab *aliâ* infestiore manu.
Omninò necesse est eos mori: quia verò id
oportet,
Nos occidemus *eos*, qui etiam procreavimus.
Sed age, ô cor armeris: quid cunctamur
Mala dira, & necessaria facere?
Age ô misera manus mea, arripe gladium,
Corripe, vade ad tristem metam vitæ,
Et ne sis ignava, neque memineris liberorum
O carissima, quòd *eos* pepereris! sed hoc saltem
Brevi die obliviscaris filiorum tuorum.
Posteà verò luge: etsi enim occideris eos, tamen
Cari fuerunt, sed ego infelix *sum* mulier.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Iô terra, & omnia illustrans radius
Solis, aspicite, videte illam
Perditam mulierem, priusquam cruentam
Liberis admoveat manum, quæ cædem ipsa
patrabit:

Tuo

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν ὑπ᾽ ὀργῆς. διὰ αὐτοῦ τὸ κωλύσαι τοῦτο τὸ ἐγχειρήμα. ἢ διὰ μόνου τοῦτο, ἐπιχαλᾶται τὰς ἀνὰ πάσαν καλλικὰς λέξεις, οἷς τὸ κωλύσαι αὐτὸν ἢ τοιαύτης τόλμης. καὶ ἆλλον ἢ ἐπιχαλᾶται; ὃν τρόπον Μηδείας, ἐ ὅτι πολὺ ἐπικύει. τὸν δὲ ἀγῶνα, ὡς μᾶλλον ἀπολέσθαι ταῖς μισοφονίαις τὸ αἴτιον. 1252. Καλεῖται) καὶ παλεῖται, ἐ ἀλεύσιμα δόκιμα ψυχῆς, καὶ ἀφανίσασθαι, ὅτι ἐ τρόπον ἄνευ αὐτὴν ἐπιχειρῆσαι τῇ φύσει ἢ παιδοι.

Σᾶς γὰ ἀπὸ λευσίας
Γονᾶς ἔβλαστεν θεῶν
Δ' αἷμα πίνειν φόβος ὑπ' ἀνέρων.
Ἀλλά νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτιφθε,
Κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων Φοινίαν,
Τάλαιναν τ' ἐριννὺν ὑπ' ἀλαστόρων.
Ἀντιστροφή.
Μάταν μόχθος ἔρρει τᾶν τέκνων,
Καὶ μάταν γένος Φίλιον τέκες, ὦ
Κυανέαν λιποῦσα Συμπληγάδων
Πετρᾶν ἀξεναίταν εἰσβολάν.
Δειλαία, τί σοι φρενῶν
Βαρὺς χόλος ἐπεσπίνει,
Καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβε;
Χαλεπὰ γὰ βροτοῖς ὁμογενὴ μιάσμα-
τ' ὀπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι ξυνοί-
δα θεόθεν πίπτοντ' ὀπὶ δόμοις ἄχη.
Παῖς. Οἴμοι, τί δράσω, ποῖ φύγω μητρὸς κακᾶς;
Ἕτ. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ' ὀλλύμεσθα γάρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ἀχαιοὶ βοᾶν, ἀχαιοὶ, τέκνων; Ἰὼ

ΣΧΟΛΙΑ.

1256. Γονᾶς ἔβλαστεν) ἀντὶ τοῦ ἐβλάστησεν, ἔφυσεν. ἐπεὶ ἡ Μήδεια μὲν ἔκγονος ἡλίου, ἔστι δὲ ἐκ Μηδείας. φησὶν οὖν αἷμα, γόνος. ἐπεὶ δὲ φόνος ἐστὶ τὸ θεῖον αἷμα ὑπὸ ἀνθρώπων ποιηθὲν, ἢ αὐτὴν πεποιῆσθαι. 1259. Ἔξελ' οἴκων) τὸ ἔξω, ὑπεξελὼν τὸ οἴκων τὴν Φοινίαν τὴν ἐριννὺν τῶν ἀλαστόρων. πάλαισται δὲ ἐριννὺν αὐτὴν φησὶ τὴν Μηδείας δαίμονα, ἢ τὴν Μήδειαν. ὑποείληφεν γὰρ τὰ τοιαῦτα κακὰ αἰτία εἶναι ἐριννύς. πάλαι νὺν δὲ τὴν παλαίαν ποινῶσαι. 1261. Μάταν μόχθος) μάτην φησὶν ὑπὸ δυμφύσεως πονηρᾶς κύησιν) τὰ τέκνα, μηδὲν πεπονηκότα. μόχθος δὲ τέκνων, ὁ μοχθηρὸς βίος τῶν τέκνων. λέγει δὲ ἀξενοξενήτους τὰς κυκλάδας νήσους μοχθηρὰ τέκνα. 1264. Πετρᾶν ἀξεναίταν) ἀξενοξένητος

φιλὸ

Tuo enim ex aureo
Genere orti sunt; Deorum
Autem sanguinem nefas *est* cadere ab hominibus.
Quamobrem ipsam, ô divinum lumen, coerce,
Compesce, expelle ex ædibus cruentam
Miserámque furiam à malis dæmonibus *agitatam.*

Antistrophe.

Frustrà labor perit liberorum,
Et frustrà peperisti charum genus, ô tu
Quæ reliquisti Cyaneārum Symplegadum
Scopulorum inhospitalissimum ingressum.
Infelix *tu,* Quid tibi animi
Accedit gravis indignatio,
Et *ei* succedit hostilis cædes?
Noxia enim *sunt* hominibus in cognatos pia-
Homicidis scio [cula in terrâ.
Divinitus immitti mala in domum.

Puer. Heu quid faciam, quò effugiam manus matris?

Alt. Nescio, charissime frater; perimus enim.

MONOSTROPHICA.

Ch. Audis clamorem, audis, liberos?

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν Πρηκονήσιδα, πυθέσθαι οἱ ἀστοχθόνιοι τὴν τότε συμφορὰν ἀγγελθεῖσαν. 1269. Αὐτοφόντας) τοὺς αὐτοχειρίους, τοὺς σύμφυτα, ἢ ἄξια τῶν τολμημάτων κακὰ πεπονθότας ὑπὸ θεῶν καὶ ἀστοχθόνιος. Φίλαι δὲ εἰπὼν, ὅτι ἄξιαι οἱ θεοὶ τοῦτας καλάζουσιν. ὁ δὲ τῶς χολικοὶ οἱ φόνοι τοῖς αὐτοχειρίοις, τοῦτοις χολικὸν μίασμα ἢ ἀνεκκάθαρτον ὁ φόνος· ὁ καθ' ὑμοζύγων τοῖς τολμῶσιν αὐτοῖς. γεγόνασι δὲ ἡ Συμπλοκάδες, ἃ ἐστι τὸ ἐξῆς ξυμπλοκὰς θαλάσσης ἐπὶ δύσεις πετῶν' ἄκρα. χολικὸν ἢ βορρᾶς ὁμοζύγων μιάσματος ἐπὶ γαμικαῖς αὐτοφόνοις. 1273. Ἀκάκης βουλὴ) τοῦτ' ἐστὶ ἀπλᾶς αἱ δοκοῦσαι τῇ χρῇ φαεῖν ἀγὰς ἐρώτησιν. τὸ δὲ ἐκ κακοηθείας γόνος, ἰδίως ἀγὰς τὴν Μήδειαν ἀναπεφώνηται. τὸ δὲ παρέλθῃ δόμους, πέλει ἀγὰς ἀπλᾶς· τὸ δὲ αἰτίαν φόνου δοκεῖ μοι τίνειν, καθὸ ἀδίκησε.

Ἰὼ τλᾶμον, ἰὼ κακόλυχες γυναῖ.
Παρέλθω δόμους· ἀρῆξαι Φόνον
Δοκεῖ μοι τέκνοις.
Παι. Ναὶ θεὸς θεῶν ἀρήξατ', οὐ δοκεῖ γάρ·
Ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.
Χο. Τάλαιν', ὡς ἆρ' ἦδα πέτρᾳ, ἢ σι-
δάρᾳ, ἅ τις τέκνων, ὧν ἔτεκες,
Ἄροτον αὐτόχειρ μοίρᾳ κτενεῖς.
Μίαν δὴ κλύω, μίαν τὴν πάρ-
Γαιαῖχα φίλοις χέρα βεβαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὼ μανεῖσαν ἔκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη.
Πίπτει δ' ἁ τάλαινα εἰς ἅλμαν, φόνῳ
Τέκνων δυσεβεῖ,
Ἀκτῆς ὑπερτείνασα πωλίας πόδα.
Δυοῖν δὲ παίδοιν ξυνθανοῦσα, δύπολυ.
Τί δή ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν;
" Ὦ γυναικῶν λέχη πολύπονον,
" Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά;
Ἰαμβοί.
Ιά. Γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕζατε στέγης,
Ἆρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῖν' εἰργασμένη
Μήδεια

ΣΧΟΛΙΑ.

1280. Ἅ τις τέκνων) ὅπως τὸ ἄροτον τὸ τέκνων, οὐ ὅπως, αὐτόχειρ μοίρᾳ κτανεῖς. 1284. Ἰνὼ μανεῖσαν) Ἰνὼ καλῶ χόλῳ τῆς Ἥρας μανεῖσα, ἔβριψεν αὑτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα τῷ υἱεῖ αὐτῆς Μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς Θηβαίους ὁ Ἥρα. διὰ ταῦτα αὐτοῖς ἐπῆλθε ὁ Διόνυσος. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὁ Διόνυσος ἔβριψε τοὺς τέκνων γυναῖκας, καὶ ἐμανίωσεν αὐτὰς ὕστερον τοὺς Θηβαίους. ἔσως δὲ ἐξ τοῦτο τῆς Ἥρας ἐρασθείσης. εἰ μὴ ἂν ἐκρίθη τῷ τοιῷ συγκατατεχθῆναι τὴν Ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησὶ αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γεγονέναι, λαβόντα ἐκ Μελικέρτου τὸν

O misera, ô mulier infelix,
Accedam domum; depellere necem
A liberis videtur mihi.
Puer. Ita per deos ferte opem, opportunè enim
Quia sumus jam prope retia gladii. [*feretis:*
Cho. O misera, quàm es saxum, aut ferrum, quæ liberorum, quos peperisti,
Frugem parricidiali modo occîdes?
Unam hactenus audio, unam *tantum* de priscis
Mulierem injecisse manum caris liberis,
Ino furentem divinitùs, quando Jovis illa
Conjux ipsam emisit extra domum in exilium.
Misera verò cadit in mare propter cædem
Impiam liberorum,
Pedem supra marinum littus extendens.
Moriens verò cum duobus filiis, periit.
Quidnam igitur potest accidere tristius?
" O mulierum conjugia ærumnosa,
" Quanta hominibus mala jam attulistis?

Jason.

Mulieres, quæ statis prope hanc domum,
Num in ædibus *est* illa quæ facinus hoc atrox commisit

Medæa

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν ὕστερον οὖς τὴν Ἰάλκαστιν ἔθψαι. Φασὶ δὲ αὐτὰς οἱ Κόρινθον οἰκοῦντες, Ἰνὼ μὲν Μελικέρτου ἀναληφθῆναι σὺν τῷ Σισύφῳ, ὡς καὶ ἀγῶνα Ἴσθμιον ἐπὶ Μελικέρτῃ καθὼ χρηστηρίου ἔθους τοῦτο ἐφεύρετο. Μαρτύρων) καθὼ χόλον τῆς Ἥρας Ἀθάμας κατατίθησι Λάοχον, τὸν ἐξ Ἰνοῦς γεγενημένον αὐτῷ παῖδα. Ἐν αὐτῇ δὲ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα ὑπὸ τῆς Ἥρας (ἔφερε γὰρ αὐτῇ, ὅτι ἐπεθυμήσει τῆς Διώνυσον) τὸ ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα ἐπιστρέψασα Μελικέρτην, ἅμα σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησὶν, αὐτὴν αὐτόχειρα γεγονέναι Λαοδάμαντος καὶ Μελικέρτου, ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ἑλθεῖν.

Μήδεια τοῖσιν, ἢ μεθέσπετο Φυγῇ;
Δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτα,
Ἢ πλωτὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
Εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δίκας δίκην.
Πέποιθ', ἀποκτείνασα κηδεμόνας θανεῖν,
Ἀθῷος αὐτὴ τῆσδε φεύξεσθαι δόμων; 1300
Ἀλλ' ἥ γ' αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων ἔχῃ
Κείνῳ μόλις, ὃς ἔδρασεν, ἕρξουσιν κακῶς.
Ἐμοὶ δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
Μή μοι τί δράσωσ' οἱ τραφόντες γένει,
Μητρῷον ἐκπεφευγότες ἀνόσιον φόνον. 1305
Χο. Ὦ τλῆμον, οὐκ οἶδ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας
Ἰάσων· ἥ γ' ἂν τῶνδ' ἐφθέγξω λόγους.
Ἰά. Τί δ' ἐστίν; ἦπου κἄμ' ἀποκτείνει θέλει;
Χο. Παῖδες τεθνᾶσι χἠ τεκοῦσα σέθεν.
Ἰά. Οἴμοι, τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας γυναῖ. 1310
Χο. Ὡς οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
Ἰά. Πῇ γάρ νιν ἔκτεν', ἔντος, ἢ ἔξωθεν δόμων;
Χο. Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψῃ φόνον.
Ἰά. Χαλᾶτε κλῆδας, ὡς τάχιστα πρόσπολοι·
Ἐκλύεθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω δισσὼ κακώ, 1315
Τὼς μὲν θανόντας, τίσω δὲ πόσμιον δίκην.
Μή. Τί τάσδε κινεῖς καὶ καταμοχλεύεις πύλας,
Νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
Παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,

Λέγε·

ΣΧΟΛΙΑ.

1296. Δεῖ γάρ νιν) δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ καταβῆναι, ἢ ἀέρα διελθεῖν, εἰ μέλλει πανταχοῦ μὴ δίκην δίκαν τῶν πεπραγότων. 1300. Ἀθῷος) ἀντὶ τοῦ φεύξεται) ἀπαλλάξεται. Μητρῷον τὸν φονέα φησὶν ἐκπεφευγότας αὐτούς, ἀντὶ τοῦ δίκην ἀπαλλάττοντας, ἐπεὶ ἐξεπ-

Medæa hiſce, an hinc ſe proripuit fuga?
Oportet enim ipſam aut abſcondi ſub terrâ,
Aut attollere volatile corpus in aeris vaſtitatem,
Niſi regum domui det pœnas. [terræ,
Num confidit, cùm interfecerit principes *hujus*
Se poſſe impunitam aufugere ex his ædibus?
Sed non tam ipſius, quàm liberorum curam gero:
Illam enim, quos *malis* affecit, tractabunt male:
Meorum verò liberorum veni ut ſervarem vitam,
Nè aliquid mihi faciant *Creontis* cognati,
Vindicantes injuſtam cædem à Matre *eorum perpetratam.*
Cho. O infelix, neſcis quò malorum veneris, Jaſon: nam non dixiſſes hæc verba.
Ja. Quid eſt, an vult etiam me occidere?
Cho. Liberi tui manu matris perierunt.
Ja. Heu quid dicis? quàm me perdidiſti mulier!
Cho. Cogita igitur tanquam de mortuis liberis tuis.
Ja. Ubinam eos interfecit, intuſne, an extra domum?
Cho. Aperi fores, & videbis cædem tuorum liberorum.
Ja. Laxate ſeras quàm celerrimè, miniſtri,
Solvite repagula, ut videam geminum malum,
Hos *liberos* interfectos, & ut illam puniam.
Med. Quid hafce moves, & vectibus removes portas,
Quærens mortuos, & me quæ *eadem* patravi?
Deſiſte ab hoc labore; ſi verò tibi me opus eſt,
Die

ΣΧΟΛΙΑ.

εἰςάπαν φάναι ἢ τέκνων μίσπε. τὸ ἰδὴς Παιδὸς ἀδὴν πάθεσιν μητέρα χρεὼ, ἄλλο ἐπὶ τῷ πύργῳ ἑστῶσα, τοῦτο λέγει.

Λέγ' εἴ τι βάλλῃ· χρῄζει δ' ὁ ψαύσας πολὺ
Τοιόνδ' ὄγκμα πατρὸς Ἡλίου πατήρ
Δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
Ια. Ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γυναῖ
Θεοῖς τε, κἀμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
Ἔτλης, τεκοῦσα, κἀμὲ δισσοὺς ἀπώλεσας.
Καὶ ταῦτα δράσασ', ἡλίου τε φέγγος βλέπεις,
Καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
Ὀλοῖ. ἐγὼ δὲ νοῦν ἔχουσα, τότ' οὐ φρονοῦν,
Ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
Πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ' ἐθρέψατο.
Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
Κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
Τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
Ἦρξω μὲν οὐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δὲ
Παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
Εὐνῆς ἔκαλε κἀλέχους σφ' ἀπώλεσας.
Οὐκ ἔστιν ἥτις τῆσδ' ἂν Ἑλλὰς γυνὴ
Ἔτλη πόθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
Γῆμαί σε, κἀδὸν ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
Λέαιναν, ἀγρίαν γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος.

Σκύλ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1320. Χρῄζει δ' ὁ ψαύσας) ἀντὶ τοῦ, ὁ δυνάσης προσβαλεῖν ἡμῖν, ἐὰν προβάλωσιν. ἔχρῃσε γὰρ ἄγκιστρα ποιεῖς δύσφυλα καὶ πολύαρκτα. ἐπεὶ ἥλιος δὲ προφαίνεται ἡ Μήδεια, ἐχυμᾶται δεικνυμένοις ἄρμασιν, καὶ βατιζόντων τοὺς παῖδας. 1334. Παρίστου) Ἄψυχον, τὸ ἀλλοῦ πεσὸν τοῦ ἰσίου ἢ τὸν βωμὸν ἀνεῖλεν, ὡς ἴσως· ἢ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Ἀπολλώνιος φησίν. ἢ ἵστησιν ὡς τῆς παρθένου, ὡς Καλλίμαχος. 1342. Τῆς Τυρσηνίδος) ἡ Σικελικὴ Τυρσηνία.

Dic ſi quid vis. Nunquam verò manu *me*
attinges:
*Talem currum Sol pater patris
Dat nobis, propugnaculum contra manum ho-
Ja. O ſcelus, ô maximè inviſa mulier [ſtilem.
Diis, & mihi, & univerſo mortalium generi,
Quæ tuis liberis injicere gladium
Auſa es, quos peperiſti, & me filiis orbatum
perdidiſti:
Et cùm hæc feceris, tamen ſolem aſpicis,
Et terram, *quæ* auſa *es* rem impiiſſimam.
Pereas. Ego vero nunc *primùm* ſapio, tunc
non ſapiens,
Cùm te ex domo, & terrâ barbarâ
Duxi in domum Græcam, magnum malum,
Et patris & terræ, quæ te nutrivit, proditricem.
Dii verò immiſerant in me tuum malum dæ-
monem; [ſimul educata es,
Nam occiſo jam tuo fratre *Abſyrto*, quocum
Conſcendiſti navem Argo, habentem pulchram
proram.
Hæc quidem ſunt tua initia. Inde verò nupta
Huic viro, *i. e. mihi*, & cùm pepereris mihi
liberos,
Propter lectum, & *alias* nuptias eos perdidiſti.
Nulla eſt Græca mulier, quæ hoc
Unquam auſa eſſet: præ quibus ego te dig-
nam duxi,
Quam ducerem, connubium infeſtum, & mihi
perniciosum,
Lænam, non mulierem, Tyrrhenâ
Scyllâ

ΣΧΟΛΙΑ.

Τυρρηνὸν δὲ πίλαγος Σκυλλαν. ἐκ τούτων φανερὸς ἐστιν Εὐριπίδης, τὸν Ὁδυσσέως πλάνον εἰς Ἰταλίαν καὶ Σκυλλαν ἱστορήσας γεγονέναι.

1346. Σκύλ-

Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
Ἀλλ' ἤ γ' ἄν σε μυελοὺς ὀνείδεσι
Δάκοιμι, τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος. 1345
Ἔρρ' αἰσχρὰ πρᾶξον, ἢ τέκνων μεταφόνε.
Ἐμοὶ δὲ πρὶν ἐμὸν δαίμονα αἰάζειν πάρα.
Ὅς ἤτε λέκτρων νεογάμων ἀνοσίως,
Οὐ παῖδας, ὡς ἔφυσα, καὶ ξυνθρεψάμην,
Ἔξω τε δόμων πεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350
Μή. Ἦ μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοιόνδ' ὀνείδη
Λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο,
Οἵ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας, οἷά τ' εἰργάσω.
Σὺ δ' οὐκ ἐμέλλες, πρίν μ' ἀλεμάσας λέχη,
Τέρπειν ἀρίστοις βίοτον, ἐχθρὸν ἐμοί, 1355
Οὐδ' ἡ τύραννος, ἥτις ὑμᾶς προὔθεν μάτης
Κρέουσ' ἀναλεῖ τῆσδέ μ' ὀκβαλεῖν χθονός.
Πρὸς ταῦτα, καὶ λέαινα, εἰ βούλῃ, κάλει,
Καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνὰς οἴκησεν πέδον.
Τῆς σῆς γ', ὡς ἔχῃ, καρδίας ἀθημάμην. 1360
Ἰά. Κἀγὼ σέ γ' ὀλοῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
Μή. Καὐτὸ τόδ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ γέλᾳς.
Ἰά. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
Μή. Ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
Ἰά. Οὐ τοίνυν ἥ μὴ δεξιά σφ' ἀπόλεσεν. 1365
Μή. Ἀλλ' ὕβρις, οἵτε σοὶ πεσόντες γάμοι.
Ἰά. Λέχους σφε κἀξίωσας ἵνεκα κτανεῖν;
Μή. Σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τῆδ' εἶναι δοκεῖς;
Ἰά.

ΣΧΟΛΙΑ.

1346. Ἔρρ' αἰσχρὰ πρᾶξον] ὅτι ἀλλοῖ τὸν εἶπεν τοῦτον ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης ἐκπλήττων αὐτούς. ὧδε γὰρ λέγουσι. 1351. Ἦ μάκρ' ἂν] μάκρον ἂν ἐξέτεινα μῦθον. ἀποκοπὴ τοῦτο τῆς λέξεως. 1357. Δ. ἐχθρὸν) ἀντὶ τοῦ ὃν ἐμοὶ βλάβην. γενόμενον δὲ καὶ αὐτὸ τῆς ἔχθρ. αἰτίας

Scyllâ sæviorem naturam habentem.
Verùm nequaquam te plurimis conviciis
Pungerem: talis confidentia tibi innata est.
Pereas tu venefica, & cæde liberorum polluta.
Me verò decet lugere meum fatum:
Qui neque novis nuptiis fruar,
Nec liberos, quos genui, & educavi,
Habebo, ut alloquar vivos, sed amisi.
Med. Profectò prolixam orationem haberem, & huic contrariam
Orationi, nisi Jupiter pater sciret,
Qualia beneficia à me acceperis, & quæ tu vicissim feceris.
Tu verò non debebas, meo connubio contempto,
Jucundam vitam agere, insultans mihi.
Neque puella regia, neque qui tibi eam in matrimonium collocavit
Creon, impunè *debebat* me ejicere ex hâc terrâ.
Quamobrem, si libet, voca me leænam,
Et Scyllam, quæ in in Tyrrheno solo habitavit.
Tuum enim, ut convenit, cor vicissim sauciavi.
Ja. Tu quoque doles, & particeps es malorum.
Med. Bene scito. Juvat autem dolor, si tu *me* non irrideas.
Ja. O liberi, quàm malam matrem habuistis.
Med. O liberi, quàm periistis propter patris cupiditatem.
Ja. Tamen mea manus non perdidit eos.
Med. Sed injuria, & novæ tuæ nuptiæ.
Ja. An tu voluisti propter nuptias eos occidere?
Med. An tu hoc exiguum malum esse putas mulieri?

Ja.

ΣΧΟΛΙΑ.

αλλ' ὁ Ἀντίγονος. 1362. Λέει δ' ἀληθῶς) λυπηθεῖσι δὲ μοι τὸ ἀληθὲς, ἵνα σὺ μὴ ἐγγελᾷς. 1364. Εἰ ἀλγεῖς) καὶμὲ ὅτι λυγίζω σὲ ἀνεγαίω δ' ἐπεὶ σὺ ἀπολιθοῦ. 1369. Ἡ

Ιά. Ἤ τις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
Μή. Οἶδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται.
Ιά. Οἶδ' εἰσίν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάσμορες.
Μή. Ἴσασιν, ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί.
Ιά. Ἴσασι δῆτα σὸν ἀπόπτυστον φρένα.
Μή. Στυγῶ· πικρὸν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
Ιά. Καὶ μὴν ἐγώ σήν· ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαί.
Μή. Πῶς ἦν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
Ιά. Θάψαι νεκρούς μοι τῇδε, καὶ κλαῦσαι πάρος.
Μή. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
Φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεᾶς,
Ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ,
Τύμβους ἀνασπῶν. γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
Σεμνὰν ἑορτὴν, καὶ τέλη προσάψομαι
Τοὐντεῦθεν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
Αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως,
Αἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
Σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
Πικρὰς τελευταὰς τὸν ἐμὸν ἰδὼν γάμον.

Ἀναπαίστοι.

Ιά. Ἀλλά σ' Ἐρινὺς ὀλέσαι τέκνων, φαίη

ΣΧΟΛΙΑ.

1369. Ἤ τις γε σώφρων) καὶ φησὶν οὐκέτι, εἴπερ σώφρων γέγονε· οὐδὲν ἀδικεῖσθαι νομίζει ὃ ἀνδρὸς ἐφ' ἑτέρᾳ λέχει. τετρίμετρον. 1379. Φέρουσ' ἐς Ἥρας) Ἥρειον πεδίον· ἐστὶ πλησίον Κορίνθου. ἀκραίᾳ δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ οὐ ἀκροτελεῖ ἰσχύειν, τέλει δὲ λέγει τὰ μυστήρια, ἃ τοῖς τελεταῖς. ἐγὼ δὲ φησὶ καθιερώσειν αὐτοῖς πανήγυριν ἑορτὴν, ἐν ᾗ πανηγυρίσουσι πάντες οἱ δημόται ἡσθέντες ἐπιλύσει αὐτοῖς, ἥσουσι δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι κακῶς ᾄσοντες. 1387. Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ) ἱστορεῖται Ἰάσονι τέλει τινὶ χρόνῳ κοιμωμένῳ ἐπὶ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν Ἀργὼ καταπεσοῦσαν ὑπὸ παλαιότητος, μέρος τι ταύτης ὀπίσω κυρῆσαι καὶ κεφαλῆς ἔφασαν. Ἀργοῦς οὖν λειψάνῳ λέγει, αὐτὴ ἐμέρει τινὶ τῆς Ἀργοῦς. Ἄλλως· εἰ δὲ λέγοι

Ja. Quæ quidem modeſta ſit: tibi verò omnia ſunt mala. [debit.

Med. Sed hi ſunt mortui: hoc enim te mor-

Ja. Iſti verò ſunt, hei mihi, tuo capiti dæmones infeſti. 1371

Med. Dii nôrunt, quis cœperit hoc malum.

Ja. Nôrunt ſanè tuum abominabilem animum.

Med. Odioſus es *mihi*, amarulentumque tuum ſermonem odi.

Ja. Et ego tuum. Facilis eſt Diſceſſio & *Separatio*. 1375

Med. Quomodo igitur? quid faciam? vehementer enim & ego cupio.

Ja. Sine me hos mortuos ſepelire, & lugere.

Med. Nequaquam, quia ego ſepeliam eos hâc manu,
Ferens in locum Junonis deæ Acrææ, *i. e. arcium cuſtodis*,
Nè quis hoſtium eos contumeliâ afficiat, 1380
Sepulchrum revellens. In hâc porrò terrâ Siſyphi
Conſtituam præclarum feſtum, & ſacrificia
Deinceps pro iſtâ impiâ cæde.
Ego verò vado in terram Erechthei,
Habitatura *cum* Ægeo *filio* Pandionis. 1385
Tu verò, quemadmodum convenit, malus malè morieris,
Percuſſus caput tuum reliquiis *navis* Argûs,
Ubi videris miſerum exitum mearum nuptiarum.

Jaſon.

Sed te Erinnys perdat *cæſorum* filiorum *causâ*,
Cædiſ-

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγει τὸν Μηδείας χόλον ἢ κίνδυνον ὑπὸ τῇ σκύμνῃ τ' Ἀργῦς τὴν ἁρπαγὴν τὸν Ἰάσονα πλάσαντας, ἐμπεσόντ' αὐτῇ ξύλα. Νικόχαρις ξυπνᾷς μ' τὸν παρόντα σοφίζ τὸν Μήδειαν ἀπὸ αὐτὸν ὑπῶσαι, Τέλ' δ' αὐτὸς ἰχθὺν μέσην φέρεις, Βοῦχιος αἰσχύνῃ ἐπιπάσας λέγ' Τοῖα σε μᾶλλον σῶν κακῶν ἔργων μέτ' Διόλλιξ Ν τ' ἄλλας μυελὸς ἰχθύων, Θεῶν ἐκθρὸς μέσος αἰχμὴ βασιλεύς.

Φονία τε Δίκη.
Μή. Τίς δὲ κλύει σε θεὸς ἢ δαίμων,
Τῶ ψευδόρκῳ καὶ ξενοπάτᾳ;
Ιά. Φεῦ, φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ.
Μή. Στεῖχε πρὸς οἴκους, καὶ θάπτ' ἄλοχα.
Ιά. Στείχω δισσῶν γ' ἄμοχθον τέκνων.
Μή. Οὔπω θρηνεῖς· ῥῦψαι καὶ γέρας.
Ιά. Ὦ τέκνα φίλτατα. Μ. μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.
Ιά. Κἄπτετ' ἔκτας; Μ. πημαίνουσα σέ.
Ιά. Αἰαῖ, αἰαῖ· φίλιόν γε καρδίᾳ φόβημα
Παίδων ὁ τάλας προσπίτνει θάνατος.
Μή. Νεῦ σφε προσαυδᾶς, νεῦ ἀσπάζῃ,
Τότ' ἀπωσαμένη. Ιά. δός μοι προσὸς θιγεῖν
Μελαχροῦς χρωτὸς φαῦσαι τέκνων.
Μή. Οὐκ ἔτι. μάτην λόγον ἔρριπται.
Ιά. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμε-
θ', οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαερᾶς
Καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
Ἀλλ' ὅσον γοερῶν πάρεστι καὶ δυνάμεθα,
Τάδε θρηνοῦντε κατιθύζω
Μαρτυρόμενοι θεοὺς δαίμονας, ὡς μοι
Τέκνα κλείνασ', ἀποκωλύσῃ
Ψαῦσαί τε χεροῖν, θάψαι τε νεκρούς,
Οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
Πρὸς σῆ φθιμένους ὀλέσθαι.
Χο. "Πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
"Πολλὰ δ' ἐλπίσιν κραίνουσι θεοὶ
"Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
"Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη τάδε πρᾶγμα.

Εὐριπίδου Μηδείας Τέλος.

Cædisque vindex Justitia.
Med. Quis verò deus, aut dæmon audiret te
Perjurum, & deceptorem hospitum?
Ja. Hei hei sceleſta, & interfectrix liberorum!
Med. Vade domum, & sepelias uxorem *tuam*.
Ja. Vado, orbatus duobus pueris.
Med. Nondum lamentaris *satis*; expecta & senectam.
Ja. O cariſſimi liberi. *M.* Matri quidem, tibi verò nequaquam.
Ja. Et tamen *eos* occidiſti? *M.* Ut tibi nocerem.
Ja. Heu heu, cupio eorum os
Miſer ego liberis admovere.
Med. Nunc ipſos alloqueris, nunc ſalutas,
Tunc repellens. *Ja.* Da mihi per deos
Ut poſſim attingere tenerum corpus liberorum.
Med. Non licet: fruſtrà à *te hæc* verba ſunt projecta.
Ja. O Jupiter, audis hæc, quomodo repelli-
mur, & qualia patimur ab execrandâ
Et interfectrice liberorum hâc leænâ?
Sed quantum ſaltem licet, & poſſum,
Hæc lamentor, & concitus feror,
Obteſtans deos, quòd me
Liberos, quos necâſti, prohibes
Attingere manibus, & ſepelire mortuos.
Quos (*utinam*) nunquam ego qui genui, de-
A te perditos aſpicere. [buiſſem
Ch. " Multarum *rerum* Jupiter *eſt* diſpenſator
in cœlo,
" Multáque præter ſpem perficiunt Dii,
" Et ſperata non fiunt, [tum invenit.
" Eorum verò, quæ non ſperantur, Deus exi-
Talis evaſit hæc res. *Talem eventum eſt ſortita.*

Euripid. Medææ Finis.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.

Ἐτεοκλῆς παρελαβε τὴν τοῦ Οἰδίπου βασιλείαν, ἀπημὶ δὲ μέρος τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Πολυνείκει· φυγὰς δὲ ὁ Πολυνείκης εἰς Ἄργος παραγίνεται, ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου· κατελθὼν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμίᾳ, καὶ πείσας τὸν πενθερὸν, στρατεύσειεν ἐξέλοντα τρόπον καὶ τὸν ἀδελφὸν, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη, ἐπέσπετο αὐτῷ ὑπαντήσουσα ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀμφιτρύωνι σφάγια τῷ ἀδελφῷ ἕνεκα τῆς ἀρχῆς. διενοοῦντο δὲ ὑπὸ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲ Ἰοκάστη σώσαι τὰ τέκνα εἰς ἀμφοῖν φίλια. Πολυνείκης δὲ, ὡς ἐς πόλεμον λοιπὸν παρεσκεύαστο, ἀνεχώρησε τὰ πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγια Ἀρεϊ γένηται. ὁ μὲ οὖν Κρέων ἠρήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸ παῖδα. ὁ δὲ Μενοικεὺς ἐβούλετο· καὶ ὁ πατὴρ αὐτὸν φυγὴν μὲν χρόνου διδοῖ, ἑαυτὸν δὲ σφάξει, καὶ δὴ καὶ ἔσφαξε. Θηβαῖοι δὲ τὴν ἡμέραν τὰ Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀνεῖλον ἀλλήλους. ἡ μὲ οὖν μήτηρ αὐτῶν ἐπιγνοῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς, ἑαυτὴν κατέσφαξεν. ὁ δὲ παῖς ὁ ἀδελφὸς Κρέοντος παρέλαβε τὴν δυναστείαν. εἴ τι Ἀργείοι ἐπλημμέλησε τῇ μάχῃ, συγχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲ ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τὰ πολεμίων πισόντας ἐσω ἔδυκεν εἰς ταφήν. Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν. Οἰδίπου δὲ φυγάδα τὰ πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὃν μὲ ἐ φυλαξᾶς τὰ ἀνηράπτου νόμου, ἐφ' ὃν δὲ τὴν ὀργὴν λεγομένου ὑδὲ ἐς τὴν δυτυχίαν ἐλεήσαι.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Παρεσκευῆς ἄρα αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ. ἀπαλλᾷ δὲ ὁ Ἰοκάστου υἱὸς ἀπὸ τῆς πίσχυς ὑπὲρ τὰ πόλεως ἀποθανεῖν. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων. καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἑαυτὴν ἀνεῖλεν ἐν τοῖς πισί. ἐς οἱ ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντες Ἀργεῖοι ἀπόλοντο· ἐς ἄπαφος Πολυνείκης ἀπέκτεν. ἐς Οἰδίπους τὰ πατρίδα ἀλαλάξας), ἐς σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. Ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα ἐς πολυπαθέστατον, καὶ γνωμῶν πολλῶν μεστὸν ἐς καλῶν. ὁ χρὸς οὖν τῶν φοινισσῶν παρθένων (ὄθεν κὴ τὸ δρᾶμα ἐπικλήθη) τὰ ἁπὰ Πολυνείκους.

Ἔστι μὲν τοῖς σκληκαῖς ὄψεσι καλὸν τὸ δρᾶμα, ἐπὶ κὴ πανηγυρικόν. ἤτε ἀπὸ τὰ τειχέων Ἀντιγόνη θεωροῦσα, μέσης ἐστὶ δράματος· κὴ ὑπόστασις Πολυνείκης ἡδέως ἥκειν πανηγύρει· ἔτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ὀδῆς ἀδελφὴν φυγαδευόμενον· ὁ Οἰδίπους ἀποστέρησιν ἄμικτον.

A fo-

ARGUMENTUM PHOENISSARUM.

ETeocles accepto regno *Thebarum*, privat parte fratrem ſuum *Polynicem*. Exul ille *Argos cùm veniſſet*, duxit filiam regis *Adraſti*. Cupiens autem redire in patriam; & perſuaſo ſocero, congregavit magnum exercitum contra fratrem, & ad *Thebas* venit: mater ejus *Jocaſta* effecit, ut fide datâ, in urbem veniret, & diſceptaret prius cùm fratre de jure regni. Terribiliter ſe gerente *Eteocle* propter tyrannidem, mater *Jocaſta* filios in concordiam recomponere non potuit. Quare Polynices in reliquum tanquam ad bellum ſe comparans, urbe exceſſit. Vaticinatur *Tireſias*, victoriam propoſitam eſſe *Thebanis*, ſi filius *Creontis Menœceus Marti* ſacrificaretur. *Creon* verò ſe daturum filium civitati inficiatur: juvenis tamen voluit, h. e. datis pecuniis ad fugam inſtruendam, mortem ſibi conſcivit, & negotium peregit. Inde *Thebani* duces *Argivorum* interfecerunt. *Etocles* verò & *Polynices* ſingulari certamine congreſſi, trucidârunt ſe mutuò. Mater eorum inveniens mortuos filios, ſibi ipſi mortem conſcivit. Ejus autem frater *Creon* regnum accepit, & *Argivi* ſuperati in pugnâ, ceſſerunt. *Creon* ægrè ferens, hoſtes, qui ſub *Cadmeam* occubuerant, reddere ad ſepulturam negat. *Polynicem* quoque inhumatum abjecit, *Oedipum* verò miſit in exilium: in aliquibus haud ſervans humanam legem, in aliquibus iram ſequens, neque miſeratus calamitatem eorum.

ELOGIUM VETUS.

Plena eſt animi motuum *Phœniſſa* Tragœdia. Moritur enim filius *Creontis*, pro civitate de muro præceps actus: mortui ſunt & fratres duo mutuâ cæde: & mater eorum *Jocaſta* ſeipſam interfecit ſuper filios: & *Argivi*, qui adverſus *Thebas* duxerant exercitum, occidunt: & inſepultus *Polynices* projicitur: & *Oedipus* è patriâ ejicitur, & cum eo filia *Antigone*. Fabula hæc habet multas perſonas, & plena eſt multis ac præſtantibus ſententiis. *Chorus* conſtat ex *Phœniſſis* mulieribus, (unde & Fabulæ nomen) de veteri *Tyro* oriundis.

Hoc Poëma pulchrum eſt in apparatu ſcenico, quia multa habet additamenta. *Antigone* de mœnibus ſpectans, non eſt pars fabulæ: & fide datâ, *Polynices* fruſtrà in urbem venit. Super hæc omnia *Oedipus* loquaci carmine in exilium miſſus, adjicitur ſupervacuè.

Χρησμὸς δοθεὶς Λαΐῳ τῷ Θηβαίῳ.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γλυκὺ ἄλγιον αὐτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ σε πικρωμένον ἐσῇ,
Σῷ παιδὸς χείρεσσι λιπὼν φάος. ὡς γὰρ ἔνισσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος συναβρῆς ἀρητῆρι πεπίσας,
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν, ὅσ' ἠύκτιτ' ἐνὶ πόδι πάλλῃ.

Τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός.

Ἔστι δίκυν ἐπὶ γῆς, καὶ τρίπουν, ἠδὲ μία φωνή.
Καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον, ὅστ' ἐπὶ γαίῃ
Ἕρπῃσι κινεῖται, ἀνὰ τ' αἰθέρα, καὶ καθὺ πόντου.
Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρεισάμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα πάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτῷ.

Oraculum Laio Thebano datum.

OPtas Labdacide natorum ſtirpe beari?
Natum nempe dabo, ſed nati occumbere dextrâ
Eſt Fatale tibi. Jovis hoc invicta Voluntas
Conceſſit Pelopi, quam rapti injuria Nati,
Impulit has diris à te depoſcere pœnas.

Ænigma Sphingis.

UNum nomen habens quadrupeſque, bipeſque, tripeſque;
Naturam pariter mutato nomine mutat.
De maris & terræ cœlíque animantibus unum:
Mirariſque licet, pedibus cum pluribus inſtat,
Tum magis atque magis celerandi imittere vires.

Τὰ τῦ Δράματος ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ἐκ Φοινισσῶν παρθένων.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
Ἕτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἰοκάστη.

PERSONÆ hujus Fabulæ ſunt hæ.

JOCASTA.
SENEX Educator Antigones.
ANTIGONE.
CHORUS ex Phœniſſis virginibus.
POLYNICES.
ETEOCLES.
CREON.
MENOECEUS.
TIRESIAS.
NUNCIUS.
Alter NUNCIUS.
OEDIPUS.

Prologum autem agit Jocaſta.

Ἰαμβοί.

Ιοκ. Ὦ τλῆμον ἀνὴρ ὡς ἄρα σοῦ τάδε γ' ἦν
Καὶ ξυνοικοῦντος ἐμοῦ δύστηνος ἴσως
Ἦλιτες, ὦ παῖ, πατέρα τὸν σὸν καὶ γᾶν τὴν πατρίαν·
Ὡς δυσζυγῆ θήσαισι τῇδε τῇ ἡμέρᾳ
Ἀχπῖν' ἐφῆκας, Κάδμου δ' ἰὼ ἰὼ κλῦθε γλῶ
Τιὸν',

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὦ τλῆμον ἀνὴρ) Ἡ εἰθισμένη ἡμῖν ἀρχή. ἐκ καθ' ὑστεροφωνίας ἐπὶ θρηνώδη. οἱ δὲ τίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τελμιστροὶ ἀκαταλήκτοις βʹ. ὧν πλοῦτος. Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσχὴ κατηγόρουν. ἐπὶ τῷ τέλει δὲ κορωνίς. ταῦτα πάντα φησὶν ὁ Ἥλιος λέγειν τὴν Ἰοκάστην, δυσχεραίνουσα ἐφ' οἷς συμβαίνει. Ὦ τλῆμον ἀνὴρ) ἔθος ἔχουσι οἱ τραγικοὶ, παρέχειν τοῖς ἥρωσι ζητεῖν τὰς συμφορὰς ἀπλοφυεστέρους. ὡς καὶ ὁ Μηδείᾳ· Ὦ δαῖμον ἴσως μοι ὑπάλλῃ γῇ τε κἀμοὶ λέξαι μελάσσων δίσορ Μηδείας τύχας. Ἄλως. Παλαιὰ τις φήμη ἦλθε, ὡς Σοφοκλῆς μὲ ἐπιμνήσθη Εὐριπίδῃ, ὅτι μὴ σωφρονεῖ τούτῳ τῷ λόγῳ χρώμενος ὁ Εὐριπίδης, ὃν μὴ σωφρονεῖν ὁ Ἡλιοτρὰ ὁ Σοφοκλῆς, Ὦ δ' ἐρασθήσομαι Ἡλίκλεω ποτέ. Ὦ τλῆμον ἀνὴρ) ἀλλοδαπὸν δ' ἀρχὴν τὴν ἀπὸ τὴν παρὰ τοῖς ἄστροις, ἢ ἀπὸ τὴν παρὰ τοῖς οἰκίοις δ' ζωδιακῶν κύκλων. Ἄρχεται εὐφημεῖν· Αὐτὰρ ἐκείνη Ἴση μοιρηθεῖσα δύω σφετέρμοις οἴκοις· Ζωδίων δ' ἑκάτερος κύκλος ἐπίκλησιν κριὸς ἔσται. ζ. Θεοῖς ἔπεσιν) λείπει ἡ συνήθεια. ἢ ἵνα συνῇ θεοῖς ἔπεσιν. καὶ Ὅμηρος· Αὐτῇ κεν χαίρῃ ἐρύσσιμον. καὶ ὁ Βάκχας· Αὐτῆσιν ἐλάταις. καὶ ὁ Ἱππόλυτος· Αὐτῆσιν ἀρούραις ἁρμόσουσι πόδα. καὶ ἐστὶν Ἀττικὴ ἡ συνήθεια. ἴδιον δὲ ὅτι ὁ ἐπικρατῶν ἀρσενικῶς αὐτὸν ὀνομάσας. τέσσαρες δὲ εἰσὶ, Χρόνος, Αἰθὴρ, Ἀφροδίτη, Βροντή. ἴδιος δὲ τοῖς ποιηταῖς ψιλοῦσθαι τὰς ἵππους, Σώφρονι τὸν ἵππον. καὶ ὁ Ἱππόλυτος· Αἰσὶ' ἐσβήσασα κόμας. καὶ παρ' Ὁμήρῳ· Αἱ Φηρηϊάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. Ἀ. Ὡς δυσχῆ) ἀσεβεῖ, φασὶ, τὴν μίκπιν ὁ Ἥλιος δυσχεραίνουσα καλῶν. πῶς δὲ ἀσεβεῖ, ὁπόταν καὶ Ἡσίοδος πανταχοῦ τὰ ἡμερῶν ἀποφαίνει πονηρά; Ἄλως. οἱ καθεδαιμονῶντες, καὶ τὰς σφῶν εὐδαιμονίας, ἀτυχίας νομίζουσι, τῇ παρούσῃ δυσπολιτείᾳ βαρυνόμενοι. Ὡς δυσχῆ) καὶ μιᾷ τύχῃ εὐδαίμονες ἦσαν αἱ Θῆβαι, ἀφ' ἧς τὴν Ἁρμονίαν

JOCASTA.

Joc. O Qui secas viam cœli in astris,
Et in aureâ sedes sede,
Sol, volvens flammam celeribus equis:
Quàm infelicem Thebanis eo tum die
Radium immisisti, quando Cadmus venit in terram 5
Hanc,

ΣΧΟΛΙΑ.

ιακὸν γάμον, ὃν οἱ θεοὶ οἰκοδόμησαν, καὶ τὸν Διονύσου καὶ Ἡρακλέους γένεσιν. νοσεῖν δὲ ἤρξαθ', ἐξ ὧν ἐπικοσμῶν Λαΐου βίᾳ θεῶν. τὰ πιαθλα δ' ἐ φθὸς τὸ ἀληθὲς, ἀλλ' ὡς οἱ λέγοντες πολλοὺς ἔχουσιν. εὐπρόφορος δὲ ὁ Εὐριπίδης τοῖς ἔπεσι φθόνον περισσότερον τῶν τ δυστυχημάτων αἰτίαν ἀναφέρων. Ἐ ὁ Τροιζὴν ὁ Ἑλένη φησὶν· Πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔσχεν ἥδε τ κακῶν Παῖς τυγοῦσα. Ἐ ὁ Ὀρέστῃ· Σὺ τοι φόνους ἐμοὺς ἐμοὶ τε, καὶ γένει, κακὰ, Ἀπόλεσας μοι. κἄχρηστον τέτῳ τῷ εἴδει καὶ Ὅμηρος· Ὃς γὰρ Ἀλεξάνδρῳ πεπνυμένῃ νῆας ἔπεσι, Ἀχαιικάκης, αἰ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοιτο. καὶ Εὔμηλος συμπαθῶς ἔχων τοῖς τὸν Ὀδυσσέα φησὶν· Ὡς ἄφιλος Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι. καί τοι τ ἀδελφῶν αὐτῆς τ Διοσκόρων ἤδη θεῶν ὄντων, καὶ πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαρκούντων. ἔτι δ' τινες ἐγκαλοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ, ὡς οὐκ ἀκολούθως ξυλλογίσαντι. εἰ μὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἤθελετο τὰ σφάγματα λέγειν, ἐχρῆν τὸν ὸν Φοινίκης αἴτιον ἢ Κάδμον καθ' ἑπτὰν μὴ τ αἰτίας διηγήσασθαι. εἰ δὲ ὸν τ ὑστέρου ἀρχῆς, ἤδει ἀπὸ τ Λαΐου δυστυχημάτων ἀρξάμενος. ἀλλ' ὃς ῥητέον, ὅτι εἰ μὲ ἄναγνα ἤρξαθ', μικρὸς ἂν λῦ ὁ λόγος. ἄλλως τε οὐκ ἔστιν Θηβαίων γυναῖκα ἀκριβῶς, τὰ ὸν Φοινίκη ἐπίστασθαι. εἰ δὲ ἀπὸ τ Λαΐου δυστυχημάτων, πολλοὺς ἂν τ ἐξ τοὺς Οἰδίπου συμφορῶν παρέλιπεν. Ἀκτιόνα μὲ γὰρ αἱ οἰκεῖαι κύνες διασπάσασθαι, Πενθέα τε τὸν υἱὸν Ἀγαυῆς. Σεμέλῃ τε συμβάντων ὁ Ζεύς. καὶ τῆς Ἰνοῦς υἱὸν Λέαρχον μὲ μητρὸς ὁ πατὴρ Ἀθάμας ἀπέκτεινε. Μελικέρτης δὲ μετὰ τ μητρὸς ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ Νιόβης τε παῖδες ἐτοξεύθησαν, καὶ αὐτὴ λίθος ὀρῶσι δακρύουν. 5. Κάδμος λιπὼν ἦλθε) Λιβύης τ Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος, Ἀγλαΐης δὲ Βήλου· Ἀγλαόπης δὲ Ἀτλαντος τ Βήλου, Κάδμου, Κίλικος, Φοίνικος. Φοίνικος δὲ Τηλέφης τ Ἐπιμηδούσης Πείρεως, Ἀσωπίδη, Εὐρώπεια, Φοινίκη. ἔνιοι δὲ αὐτὴ Ἀγριόπης Ἠλέκτρας γῆμαι αὐτὸν φασί.

Τιμῶσ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἀκτὰν ποδός,
Ὃς παῖδα γῆμας Κύπριδ' Ἁρμονίαν πόλει
Πολύδωρον ἐξέφυσε· τῷδε, Λάβδακον
Φωνῇ λέγουσιν· ἐκ δὲ τοῦδε, Λάϊον.
Ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ.
Καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
Ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λάϊός μ'. ἐπεὶ δ' ἄπαις
Ἦν, χρόνια λέχεα τἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
Ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
Παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
Ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν ἱππίοις ἄναξ,
Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοχα δαιμόνων βίᾳ.
Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ὁ φὺς σ' ὁ φὺς κατὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Φοίνισσαν) οἱ μὲν ἐπὶ πάσης τῆς Φοινίκης ἀκτῆς, ἀπὸ μέρους· οἱ δ' ἐπὶ μιᾶς πόλεως ἐκδικτέον, τὴν Τύρον. ὑποπαίζεται δ', ὡς καὶ ἐξῆς φησί, Τύριον ὄλβον λιποῦσ' ἔλθοι φοινοθήνατα λοξίᾳ Φοινίσσας ἀπὸ γαίας, τυτθὸν τῆς Φοινίκης ἴσως Τύρον. καὶ Καδμ. ἔμολε πατρὶ χθὼν Τύριος. Ἄλλως τὸ Τύριον. ὑποπαίζεται δ' ὁ Φοινίκη. σκληπτικὸς δὲ ὁ λόγος. ἔλθοι δ' ἐκκλεῖται Φοινίκη, ὡς γῆν τὴν Φελλὴν φησίν, ἔσπε δ' Ἀγήνορος παῖδες Κίλιξ, ἀφ' οὗ ἡ Κιλικία κεκλήσεται· Φοινὶξ, θυγατρὸς τοὔνομα· ὁ χρόνος φέρει· ἢ Θάσος· τοῦτον οἱ ποιηταὶ Πύθωνα καλοῦσι. Πολύδωρον δὲ, ἀπὸ τοῦ πάππου Δώρου εἰληφέναι τὸν μητρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ χθονίᾳ αὐτοῦ. χθονιολογήσας δὲ ἐως Λαΐου. ὑποτίθησι δὲ ὡς Κρέοντα ἢ Ἰοκάστην. 7. Γήμας Κύπριδ') Δίκαιον, Θηβαίων τινὸς ἀρχηγοῦ τιμῶσα, βασιλίσσης δὲ Θηβαίων γενομένην τὴν Ἁρμονίαν εἶναι φησίν. ὃν φυτεύσας Κάδμος, ἔγημεν Ἁρμονίαν. Ἔφορος δὲ, Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος αὐτὴν εἶναι λέγει. Καδμεῖοι δὲ παραπλησίως τὴν Σαμοθράκην, ἁρπασθεῖσαν αὐτὸν τὸν ἐξ ἧς τὰ μυστήρια ὀνομάσαι τοὺς Ἠλέκτρας παῖδας. ἢ καὶ τὸ τῇ Σαμοθρᾴκῃ ζητῆσαι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. Δαρδανὸν δὲ, ἐπὶ Διὸς ἐλθόντα εἰς τὴν Ἠλέκτραν οἰκῆσαι τὴν Σαμοθρᾴκην. γεγενῆσθαι Διὶ, ἔτεκεν Ἡμιθέαν, Δάρδανον, Ἁρμονίαν. τὸν δὲ Κάδμον

Hanc, relinquens Phœniciam terram maritimam.
Qui quondam ducens Harmoniam filiam Veneris,
Polydorum genuit: ex hoc Labdacum
Dicunt natum: ex eo verò Laium.
Ego verò vocor filia Menœcei:
Et Creon frater natus est ex eâdem matre.
Vocant verò me Jocastam, (hoc enim nomen pater
Indidit) duxit verò me Laius: cùm autem sine liberis
Esset, diu habens connubium meum in domo,
Veniens interrogat Phœbum, & poscit simul
Liberorum in ædibus masculorum communem prolem.
Ille respondit ei: O rex equestrium Thebarum,
Nè semina liberorum sulcum invitis diis:
Si enim genueris filium, interficiet te ille qui satus fuerit,

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

Κάδμου πεμπταίους μὴ Θάσου, ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς, μυθῶδές τι, ἐκ μυθικῶν ἴδιον τὸν Ἁρμονίαν σοφοῖς δὲ Ἀθηνᾶς, ἐκτίσαι αὐτήν. ἀσφαλίζεται τὴν ἀναγκαίαν τῆς ἀρούσης ἐπὶ παλαίτερα Ἐπικάστην κωλύσαν. τῆς Ὁμήρου Μητέρα δ' οἰδιπόδα οἶδε κοινὴν Ἐπικάστην. ἔνιοι Ἁρμονίαν τὴν Ἠλέκτρας αὐτὴν, ἣ τὸν Ἴλλυρον λέγουσι γαμαμενήναι. 13. Γαμεῖ δὲ Λαΐου) Ἐπιφρίδης Εὐρύκλειαν τὴν Ἐκφαντος φασὶν αὐτὸν γαμαμενήναι. ἐξ ἧς εἶναι τὸν Οἰδίποδα. οἱ δὲ δύο τὸν Λαΐου φασὶ γῆμαι γυναῖκας, Εὐρύκλειαν καὶ Ἐπικάστην. καὶ τὸν Οἰδίποδα δὲ φασὶν Ἐπικάστην τὴν μητέρα γαμαμενήναι, καὶ Εὐρυγανείαν. Αἰσχύλος δέ φησι, διὰ τὸ χρησθῆναι τοὺς παῖδας αὐτοὺς ἀποκτενοῦσιν, ἐξῆκαι τὸν Πολυνείκην. Μέσως δὲ, ἀμφοτέρους ὑπιδῆναι. 16. Παίδων ἄλεκτρα) Ἐμπεδοκλῆς ὁ Φυσικὸς ἀπαγορεῦσι φησὶν, ἔχοις τὰς λιπαρὰς Ἀφροδίτης, ἐν οἷς ἡ δὲ παίδων γλυκείς ἐστι. Εὐριπίδης δὲ ταυτὸ τοῦτο φάσκων, τὸν τε ἔρωτα τὸν αἰσχρὸν ἀπέφυγε, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αἰσίους ἐχρήσατο, τυγχάνοντες τοῖς μεταφορικῶς ἀπόχρη δ' ἄλεκτρα λέγων. Ἄλεκτρος μεταφορικῶς, μὴ κοινῆς τὴν ἄλεκτρα, λαὸς δ' ἀρρενικῶς γᾶς. 21. Ἥδονῆ

14. Χρήσια) χρησίμως, ἐπὶ πολλὰν παρέπεσεν χρόνῳ ἔχειν τὴν μετ' ἐμοῦ συνοίκησιν ἐν τοῖς δόμοισιν.

Καὶ πᾶς σὺς οἴκοις ἐκπέσοι δι' αἷμα βρ.
Ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς, εἰς τε βακχεῖον πεπλον,
Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα· κ' σπείρας βρέφη,
Γυνὺς τὰμπλάκημα, τῷ θεῷ τε τιμὰ φέρει,
Λειμῶν' ἐς Ἥρας, κ' Κιθαιρῶν λέπας
Δίδωσι βυκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφη,
Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσων.
Ὅθεν νιν Ἕλλας ὠνόμαζεν Οἰδίπει.
Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἱππηβυκόλοι,
Φέρουσ' ἐς οἴκους· εἰς τε δεσπότου χέρας
Ἔθηκαν· ἡ δὲ, τὸν ἐμὸν ὠδῖνων πόνον
Μαζοῖς ὑφεῖτο, κ' πόσιν πείθει τεκεῖν.
Ἦλθ' δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
Παῖς οὐμὸς, ἢ γυνὴ, ἤ τιν μαθὼν πάρα

Ἔτυχε

ΣΧΟΛΙΑ.

21. Ἡδονῇ δοὺς) ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν δοὺς τῇ πρὸς σφετερισμὸν τὴν χρησμὸν ἡ χυδαῖα, ὃν ἀκήκοεν τὸ μέλλειν τὸ Λαΐου· ἢ ὅτι ἔφησε αὐτῷ ἀλεῖσθαι μὴ. ἡ δὲ ὑπόληψις τὸ ῥηθὲν εἶναι ψεῦδος. Δηλοῖ Χρυσίππος. 24. Λειμῶν' ἐς Ἥρας) ἤτοι πρὸς λειμῶνα, ἢ ὅτι ἐστὶν Ἥρας ἱερὸν ἐν Κιθαιρωνίαις Ἥρας ἐστὶν ἐν Θήβαις ἱερόν. ἔστι δὲ ἐγγὺς λίμνη ἐν ᾗ τὰ παιδία, ἐστασιν ὅτι ἐν τῷ Λύσσῃ ἡ λίμνη τὴν ἱερὰν τὴν Ἀθηνᾶς. ὀλίγοι δέ ἐστι τὰ ἀκρωτήλια ὑπάρχει πρὸς ἱερὸς τόπος. κ' λειμῶνα δὲ ὅμως ἀπέλογος τὸ βρέφος, ἵνα τὸ καλὸν γενικῶτερον, κ' τὴν ἔμπειρον ἐμφανῆ ποιήσωσιν αὐτὸν τοῦ βασιλείας ἄσκοθεν. 25. Δίδωσι βυκόλοις) ἵνα ἀποθάνῃ. ὁ δὲ θῆλυς καὶ ὁ ἀμφανὴς ἀπελεῖν τὸ βρέφος, φεύγων τὸ μῖσος. 28. Ἱππηβυκόλοι) ἱππηφορβοί. τὸ δὲ βυκόλοι ἀπὸ τῆς ἐπιτιμίας ζώου, ὡς τὸ Τρωκίλειαι ἵππαι ἴλου· καζωκηγλίσθη. πικὸς ἐς λάρνακα βλήθηναι, ἢ εἰς θάλασσαν ῥιφῆναι τὰ παῖδα σφαγιασθῆναι τῇ Κορίνθου φατί. 30. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον) ἀντὶ τοῦ τὸν πόνον τῶν ἐμῶν ὠδίνων. ἔχει δὲ τι τοῦτο παραδόξου ὡς τὸ, ἐμὲ αὐτὸς σῴζομαι, κ' τὰ τοιαῦτα. εἰ μὴ γὰρ ἐκείνους ἀνεῖλε ἔστιν ὅτε σῴσῃ κ' σῴζηται, ἐστι σφοδρότατα ἀντιπερίστασις καὶ ἀμείλικτα ἀφειλόμενος παῖδας ἐκ τοῦ σῴσαι ἀμὲ τὸν σῴσαντα ἑτέρων ἀμείλικτα, κλαπεὶς ἔχειν φησὶ τὸ σῴζομαι ἀντιπερίστασις. ἐκλιπὼν δὲ τρίτον ἔστιν, σῴσῃ.

Et tota domus tua ibit per ſanguinem.
Ille verò dans ſe voluptati, & concedens inſaniæ Bacchi,
Seminavit nobis filium: & cùm ſeminâſſet in-
Agnoſcens erratum, & Dei oraculum, [fantem,
In pratum Junonis, & Promontorium Citharonis
Dat paſtoribus exponi puerum,
Fodiens ferreos aculeos per talos medios:
Undè ipſum Græcia vocat Oedipum.
Polybi verò paſtores equorum accipientes pu-
Ferunt domum, & in manus dominæ [erum,
Poſuerunt: ipſa verò mei puerperii laborem, (*i. e.* filium)
Uberibus ſubmiſit, & ſuo viro perſuadet ſe peperiſſe.
Jam verò vir factus, cùm genæ inciperent flaveſcere
Filio meo, aut animadvertens ipſe, aut admonitus ab aliquo

Ivit,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἢ διὰ πραγμάτων, ἢ τι ἀδίκων τῷ Ϝ πάτῳ, τῇ Ϝ μὴ ἀδίκων Ϝ αὐτόκτου ὄντος, Ϝ δὲ πάτῳ Ϝ ἀδίκων, φόνιλιον ἡ κτηδεὺν ἀντωνυμία ἐπὶ Ϝ ἀδίκων κεῖσθαι. ὅτου γὰρ ἂν φόνητον ἀσυδίλας, ὅτι καὶ μὴ ἀδίκως εἰσὶ Ϝ αὐτόκτου, ἡ δὲ αὐτὸς Ϝ ἀδίκων. συν. δὲ ἐπὶ Ϝ πάτῳ κεῖται, ἢ συγχεῖ, ἢ ἀντιλαμβάνεται πατρὸς Ϝ λόγου. 31. Μαπὶ φόνου) ὑπόβουλον. αὐτὸς δὲ φασὶν, εἰ χαλεπώτερον ὑπεβάλετο παῖδα. ἔστι γὰρ καὶ ὀνειδιζόμενος πάλιν ἐξ ἡμῶν πεπεισμένον. καὶ τὸ ἄωρον ὑποβάλλεσθαι φονεύεσθαι ἢ ἀπόκτειναι, ἀφ' ἧς καὶ αὐτὸς ἔσωσεν, ἀποτίνεσθαι δὲ τὸν Ϝ ὑποβαλόντα ὑπολύσαν, ἀφ' ἧς τὸν ὑπὸν συμφορὰν τῷ βρέφει. καὶ τὸ ἀκριβέστερον δὲ ἀφ' τοῦτο, οὐκ ἀπιγραπτέον. 33. Ἢ πως) ὅτι οὐκ ἂν πολὺς Πολύβου γεγόνου, ἀλλὰ νέου, ἃ ἡγοῦν παρὰ πατρὸς Ϝ ἀλιευτῶν ἀνειλήφασι, ὅτι ἂν νέου. ἴσως δὲ φασὶ, τὸν Πυθῶνα ἀλαλυθέναι τὸν Οἰδίποδα, ἵνα τροφεῖα δῷ τῷ Ἀπόλλωνι.

35. Λαΐου)

21. Εἰς βακχείαν πεσὼν, μεθυσθείς. 32. Ἐν πυρσοῖς γενόμενος, τοῖς ἀνδρὸς ἁλιείαν ἁλόντι.

Ἔς εὐχε, τὺς Φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
Πρὸς δῶμα Φοίβε, Λαΐου δ' οὐμὸς πόσις,
Τὸν ἐκπεφευγὼς παῖδα μαρθάνειν μαθεῖν
Εἰ μηκέτ' εἴη. Καὶ ξυνάπτεται πόδα
Ἐς ταυτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
Καί νιν κελεύει Λαΐου πρόγλωσσος,
Ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίζασον.
Ὁ δ' εἶπ' ἀναιδὴς, μέγα φρονῶν πῶλαι Ν ιν
Χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
Ὅθεν, (τί τοίκτὸς τῆδε κακῶν με δεῖ λέγειν;)
Παῖς παλέα χαίνει, χ' λαβὼν ὀχήματα,
Πολύβῳ προφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεζάρη

Σφίγξ

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Λαΐου δ' οὐμὸς) ὅτι τότε ἀνεῖρε περιέπαυσε· αὐτὸν δὲ ἐν λοιπὸν ὑπολαβὼν αὐτῷ τὸν ἡλικίαν ὃ παῖδες ἀφυλάξειν. ὑπέλαβε γὰρ ἢ πιθανῶς αὐτὸν ἀκούσας λέγειν αὐτῶν, ἢ ζῶντα αὐτὸν φυλάξειν ἑαυτόν. 36. Μαθεῖν δὲ) ζητῶν, ὄψει ἢ μηκέτι ἐπιζητήσῃ παρὰ τ παιδὸν. 38. Εἰς ταυτὸν) εἰς ταυτὸ τ χιστῆς ὁδῦ τ Φωκίδ· συμπίπτουσι τὼ πόδε, ὅτε συντυγχάνει τ πόδα ἐπὶ τ χιστῆς ὁδῦ. ὅτις πελεύσας ὁ Φωκεὺς, ἐπὶ λέγει χίζει τὸν ἐπὶ Βοιωτίαν, ἢ Θήβας, ἢ Ἀθήνας, ἢ Κόρινθον ὁδόν. 39. Καὶ νιν κελεύει) ἢ ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ ἡνίοχος ὃ Λαΐου ὑπηρέτης τῆ βασιλεῖ, ἄφυλον εἰπεῖν. ὁ δὲ ἄναιδ ἀπλήθη, ἀλλ' ἀναιδέστατον τ λέγει, ἀντὶ τ μισθαποδοσίας. 41. Παῖδα δ' νι) οἱ ἵπποι δὲ ὃ Λαΐου ἐξέφηναν αὐτὸν, ὅτε ἦγεν, τ Οἰδίποδα τῶ ἑαυτῶν ὀπυῖ πρὸ τὸν τένοντα τ ποδῶν. ἄμεινον τῆ, παῖδ α ἐκ φύλλο ὄρνις ἐδίωκεν. 42. Ἐν χηλαῖς) ὁ παῖς χηλαῖς τὶ τ ποδῶν ὃ Οἰδίποδας τένοντα ἐξέφηναν ὑπ ὑποκειμένων· αὐτὰ τ ὁδῦ. 43. Ὅθεν τί τοίκτὸς) ὑποπτεύον εἰς τὸ θεῖον. ἐρωτᾷ γὰρ ἴσως τὸν λοιδορίαν χάριν τὸν μαίνεσθαι ἀμφοτέρων λέγειν. Τί τοίκτὸς) ποιᾷ μοι χρεία λέγειν τὰ ἔξω τ κακῶν, τὰς παρὰ λεληθούσας ὕβρεις, τὰς ἀλογωλοιδορίας ἃ λέγω. αὐτὸ αὐτὸ τὸ πάθος οὐ σωτέρμον χαὶ παῖς πατέρα κτείνει. 44. Παῖς πατέρα κτείνει) ζητῶν πῶς εἰς τὸ μαντεῖον ἐκεῖ ἀπῆλθεν ὁ Οἰδίπους. φασὶ ἔτι αὐτὸν τῆ ἰδίᾳ εὐθέως χρέσαι αὐτῷ μυσαρὰ χρησμῷ χρησθῆναι, χ ἄμιξ ἅπαντα μὴ γενῆ ἔτι πατέρα ἔλεγεν. ἀγανακτῶν δ' ὁ

Ivit, volens explorare parentes,
Ad domum Apollinis, & Laius *eadem* meus maritus,
Quærens cognoscere expositum filium,
An non esset superstes. Et *fortè* conjungunt pedem
Ambo in idem loci in Phocidis bivio.
Et auriga Laii compellat eum,
O hospes, Tyrannis de viâ decedito.
Ille serpebat humi sine voce, sed animum excelsum gerens: equi verò eum
Ungulis rubefecerunt sanguine extremos pedum tendines, [lis dicere?)
Unde (sed quid opus est aliena à meis ma-
Filius meus patrem suum occidit; & accipiens currus
Dat nutritio Polybo. Postquam verò infestabat
Sphinx

ΣΧΟΛΙΑ.

τῇ μητρὶ γῆμαι. ὃν δὲ Πολύβῳ ἔδωκε τὸν ἵππων, καὶ Ἀντιγόνῃ φησὶ ὁ Λάϊος·

Εἶπε δὲ φονῆσαι, Πόλυβον, ἡνίκ' ἂν ταῦτα
Ἵππων τι δόλον δυσμενῶν ἴδοιτε.

Ζητῶν δὲ πόλιν, πῶς ἂν μόνον ζητῶν πυνθάνω.) Θηβαῖος, πυθανόμενος· αἰνιττόμενος δὲ βασιλέως. λακτίσαν, ὅτι οὐδεὶς μὲ αὐτὸν ἔτι ἐπιζητήσει, ὁ δυθροὶ εἶναι νομίζοντες μὲ ταῦτα τὸν ἵππον ἀφανῶν γεγαμήκασιν ἀγῶν ἴδιόν τύραννον γεγενήσθαι. Ἄλλως. Δεῖ τοῦτο, ὅτι ὁ Οἰδίπους φονεύσας τὸν Λάϊον, ὡς σπουδὴν ποιησάμενος εἰς ἄλλην εἰς τὸ ἱερόν. ἐν ᾗ φόνῳ χρῆσιν αὐτοῦ τὸν ἵππον. ἐπανήγαγε δὲ εἰς Κόρινθον μὲν τὸν ἵππον Λαΐου, ἐκ καλυπτῆς τὸν φόνον, πάλιν ἐπὶ τοῦ γνῶναι τοὺς γονεῖς ἵππῳ ἀφ' οὗ τὸν ἵππον. λαβὼν δὲ χρησμὸν, ὅτι ἐπὶ φθορᾷ ἦν πατρὸς ἐπέβη, ἐ σωφροσύνῃ τῆς μητρὸς, ἔλεγεν Κόρινθον φεύγειν τὸν νομιζόμενον πατέρα. γενὸς δὲ ἦν Κορίνθου· τὸ πάνυγμον, ἐπὶ τὰ ἀγῶνα παίδων ἑαυτὸν τῆς σφιγγὸς, παιδιὰν τὴν εὐτυχίαν ἡγεμόνα. 45. Ἐπιζάφει) ἐπέκειτο, ἐπιδάφει ἐ ζαρὸς ἔρπειν ἐπὶ ἀσπαλάθ. τὸν δὲ σφίγγα οἱ μὲ ἔχειν σῶμαν παρθένου, πτῆν δὲ τὰς πόδας λέοντος, πλατὺ δὲ ἀγκῶνος. Σωσικράτης δὲ ἐγχωρίαν αὐτὴν

41. Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν μηδὲν δυσμενέστερον.

Σφίγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν ἐμὸς τ' ὄκλιν' ἀνὼν,
Κρέων ἀδελφὸς τἀμὰ κηρύσσει λέχη.
Ὅστις σοφῆς αἴνιγμα παρθένου μαθὼν,
Τύχῃ ξυναλγὴς λεκτρα. τυγχάνῃ δὲ πρὸς
Αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθών. 50
Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
Καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
Γαμεῖ δὲ τλὰς τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας,
Οὐδ' ἡ τεκοῦσα, παιδὶ συγκοιμωμένη.
Τίκτω δὲ παῖδας παιδί, δύο μὲν ἄρρενας, 55
Ἐτεοκλέα, κλεινόν τε Πολυνείκους βίαν,
Κόρας τε διττάς. Τλὰς μὲν Ἰοκάστου πατὴρ
Ὠνόμασε, τλὰς δὲ τοὐφάδου Ἀντιγόνην ἐγώ.
Μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητέρων τ' ἐμῶν,
Ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα, 60
Εἰς ὄμματ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
Χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.

Ἔστι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

αὐτὸν φησὶ χρησμῳδῆσαι δι' ὑπονοίας μαντικωτέρας. ἔοικε γὰρ ἀγνοεῖν τὸν Οἰδίποδα, ὃ σοφιστὴς αὐτοῦ χρῆται, ἀπλῶς. Ἀναλύσαντος δὲ λέγει τὸν Οἰδίποδα εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἰδίαν φύσιν. Ἀφ' ὧν τὸ λύσαι αἴνιγμα ἡ Σφίγγα. λέγει γὰρ ὅτι αὐτὸς μὲν ἐπιλαμβάνεται τῶν παλαιῶν, πρὶν ἂν τὸν ἡ Σφίγγα λέγουσαν χρησμὸν (Ὡς δ' ἐπιζάφως) ἐπιπολῆς κακοπαιδίαν. ἀγνοεῖται δ' ὑπ' αὐτῶν φασὶν Αἰσχύλον ἡ Κρέοντα. πάλαι δὲ φασὶν, ὅτι μέλλουσι τὸν αὐτοῖς Καδμεῖοι ξυγγενέσθαι μοιχεύσαντι, μετεβλήθη εἰς τὸ ζῆν τὸν σφίγγα. 47. Τἀμὰ κηρύσσει λέχη) ἀντὶτοῦ φασὶν ἵνα ἡ ἀδελφὸς γαμῇ τὴν τηλικάδε παλαιὸν. ἀγνοεῖν δὲ, ὅτι καταπίπτων συμφορᾷ, ἢ πικρὰ τὸ ἀχάριτον τῆ ἀχαριτίᾳ φορτίζουσα. Ἐπεὶ τὸ ἐλεεῖν πᾶσα μᾶλλον ἡ ἐγκεκριμένως ἢ ἐχθρόν. καλῶς ἡ Πηλεύς, ἡ μόνος δὲ κινδυνῶν ἀναλκὴς ἡ φόβῳ λαμβάνει. 53. Παῖδα δὲ τὴν τεκοῦσαν) Φερεκύδης τε κρῖναι τὰς παῖδας Οἰδίποδον, ἢ ὡς γεγαμηκότας ὕστερ ἴσχυεῖ. Οἰδίποδι φησὶ Κρέοντι δόντι τὴν βασιλείαν, ἢ τὴν γυναῖκα Δαΐῳ μητέρα δὲ, αὐτῷ Ἰοκάστην. δὲ ἢ γόνυπ-

ἀφ'

Sphinx rapinis urbem, extincto meo marito,
Creon frater præconium facit de connubio meo:
Quisquis posset exponere ænigma sapientis virginis,
Sè daturum esse huic connubium: exponit fortè
Sphingis ænigma filius meus Oedipus.
Unde dominus hujus terræ factus est;
Et accipit sceptra hujus terræ, *tanquam* præmium *sapientiæ*.
Indè ducit matrem ignorans miser,
Nec sciebat mater se cum filio concumbere.
Pario verò pueros meo filio: duos quidem mares,
Eteoclem, & clarum Polynicen,
Et duas filiás, alteram Ismenem pater
Vocavit, alteram majorem natu, ego Antigonem.
Cùm agnovisset autem, se maritum esse matris
Oedipus, sustinens omnia mala,
Eruit sibi oculos suos,
Aureis acubus cruentans pupulas.

Post-

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτῷ Φράσωρ καὶ Λαόνυ Θ', οἱ Θήβασιν ὑπὸ Μινύαις, ἢ Ἐρχίνῳ. ἐπὶ δὲ σειαυτὸς παῤῥλθε, γαμεῖ ὁ Οἰδίπους Εὐρυγάνειαν τὴν Πε[illegible]φαν Θ' ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ Ἰοκάστη, Ἀντιγόνη, Ἰσμήνη, διὰ ἀνομαῖ Τυδέως ἐπὶ κρίσιος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κρίσις Ἰσμήνη ὠνόμ[illegible]. υἱοὶ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς, Ἐτεοκλῆς ἢ Πολυνείκης. ἐπὶ δὲ Εὐρυγάνειαν ἐτελεύτησε, γαμεῖ Ἀστυμέδουσαν τὴν Σθενέλου. πινὲς δὲ Εὐρυγάνειαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶναι Ἰοκάστης τ' μητρὸς Οἰδίποδ Θ'. 59. Μαθὼν δὲ) γὰρ ὅτι τὰ ὑπ' αὐτὸ λέκτρα τὰ τ' μητρὸς, αὐτὸ δ' ἐπιγνοὺς μητρὸς ἀγνοιᾷ μέμ Θ'. τὸ δὲ μητρῴων γάμων, ἐξεφορικῶς, ἀντὶ τ' μητρός. 61. Εἰς ὁμοκλὴ αὐτῷ) ὁμοῖα καὶ Ἐλπήνορι. τὸ δὲ τὸ Οἰδίποδ, οἱ Λαΐου θεραπόντες ἐτύφλωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ Παλαιὸν παῖδ' ἰρείσαντες πέδῳ, Ἐδομηκοντόπηχυ, ἢ διόπλευρὸν κόρης. πῶς δὲ φησὶ Ἰοκάστη μὴ ποσσὶν δυσχειμερίαν ἔζας ῥητὸν, ὅτι —— Πᾶσιν ὡς ἄγαλμα γενὴ Δελφίσιν αἰσθρὸς ἐκνεῖ δὲ τοῖν ἴχνη ἴσως. ἀκρέους ἢ αὐτὰ τοῖς πυρσοῖς ὑπεκκαῖ. Τὸ θῆλυ τ' ψυχῆς ἀνακαλῶ πᾶ πάλιν.

63. Ἐπὶ

56. Καὶ τ' ἔνδεκον Πολυνείκει, ἐξεφορικῶς.

Ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμβλῆσ᾽ σκιάζεσθαι,
Κλείθρους ἔκρυψαν πατήρ, ἵν᾽ ἀμήμεων τύχῃ
Γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων. 65
Ζῶν δ᾽ ἔστ᾽ ἐν οἴκοις· θεὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν,
Ἄρεως ἀρέσθαι παισὶν ἀνοσιουμένοις,
Θηκτοὺς σιδήρου δῶμα λᾴδαλα χεῖν τόδε.
Τῶνδ᾽ εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
Ἄρεως θεοὶ χραίσωσιν, οἰκήτορσιν ὁμοῦ, 70
Ξυμβάντ᾽ ἔταξαν, τὸν νεώτερον πάρος
Φθύγειν ἑκόντα τῷδε Πολυνείκει χθονός.
Ἑτεοκλέα δὲ σκῆπτρ᾽ ἔχειν μόνον γῆς,
Ἑαυτὸν ἀλλάσσοντ᾽· ἐπεὶ δ᾽ ἐπὶ ζυγοῖς
Καθέζετ᾽ ἀρχῆς, ὑ. μεθίσταλαι θρόνων, 75
Φυγάδα δ᾽ ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
Ὁδ᾽ Ἄργος ἐλθών, κἠδος Ἀδρήστου λαβών,

Πολ-

ΣΧΟΛΙΑ.

63. Ἐπεὶ δὲ τέκνων) ὅτι δὲ ἔδοσαν οἱ παῖδες, κλεῖθρους ἔκρυψαν τὸν πατέρα, ἵνα ἡ τύχη λάβῃ περιουσίαν· καίπερ δυσπειθοῦς ὄντος, καὶ πολλῆς δεομένης μηχανῆς εἰς τὸ λαθεῖν. 65. Πολλῶν δεομένη) ὅτι ἡ πολλῆς δεομένη μηχανῆς αὐτὸς τὸ λαθεῖν, ἢ πολλῶν περιστάσεων, ἢ πολλῆς περιουσίας, λέγει τὸν ὑπερβολὴν τῶν παίδων. αὐτὸς δέ τι ἤκαρπτεν ὁ Οἰδίπους, ὅτι τῇ αὐτοῦ προφάσει φασὶ δὲ, ὅτι Πέλοψ, Χρυσίππου ἁρπαγέντος, κατηράσατο μίσχειν παίδων εἶναι τὸ κακόν. τινὲς δέ φασιν, ὅτι Λαΐου ἀνῃρέθη ὑπὸ Οἰδίποδος, ὅτι ἀμφίσβητει ἅρμων Χρυσίππου. 69. Τῶν δὲ φόβον) εἰκότως ἔδεισαν πεισθέντες ὅτι Λαΐου ζῶντος λέγει τὸν Πέλοπος ἀρᾶς. 71. Συμβάντ᾽) ὅτις ὁ νέος εἰς ἀνωφελῆ ἄγει τὸ δραμα. ἔδει γὰρ ἐκείνους ὑποθέσθαι τὸν Πολυνείκην, ἵνα λάβῃ ἐξῆς διότι λέγει ποτὲ μὲν ἐν ἄργει εἶχεν, εἶτ᾽ οὐκ εἶχεν. οἱ δὲ ἀλλαχοῦ ὑπεχώρησαν οἰκειοῦνται πῦρ᾽ οἰκείοις ἄρχειν, πάντως καὶ τοῦ ἐπιτάδευ ἐπιφέρεσθαι ὁ Πολυνείκης. δεῖ γὰρ οἰδέναι, ὅτι ὁ πατὴρ πάσι συμφορὰ ὁ Πολυνείκους εἰς Ἄργος ἄφιξις. Φερεκύδης δὲ ἐκδιδόλῶθαι τὸν Πολυνείκει φησὶ μὴ βίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ ἐκφεύγει κρίσιν Ζωθήκης αὐτὸν συγχωρῆσαι τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ, λέγων αὐτῷ αὐτὸν

Poſtquam autem filiorum meorum genæ tegun-
tur *barbâ*, retur hæc calamitas,
Abdiderunt patrem intra clauſtrum, nè ſparge-
Quæ ut celaretur, habebat opus multis artificiis.
Adhuc vivit domi: æger autem animo propter
hanc calamitatem,
Diris devovet liberos execrandis,
Ut dividant hanc domum acuto ferro.
Filii mei verò incidentes in metum, nè ratas
Diras illas dii perficerent, ſi habitarent ſimul,
Paciſcentes conſtituerunt ut junior Polynices
Sponte exularet hâc terra: [prior
Eteocles verò manens, ſceptra terræ teneret,
Per vices mutantes annum. Poſtquam autem
in throno
Regni conſedit, non diſcedit ex regno,
Sed extrudit exulem Polynicen ex hâc terrâ.
Ille verò Argos veniens, junctus affinitate Ad-
draſto, Mag-

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶν δ' Ἐτεοκλῆ, εἰ βούλοιτο τὴν βασιλείαν ἔχειν, ἢ τὸ μέρος τῶν χρημάτων λαβεῖν, καὶ ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν. τὸν δὲ λαβόντα τὸν ὅρκον, καὶ τὸν χιτῶνα Ἁρμονίας, ἀναχωρῆσαι εἰς Ἄργος, κελεῦσαι δὲ μέρος τῆς βασιλείας Οἰδίποδὶ τε χωρῆσαι. ἐν τῷ μὲν ὅρκῳ Ἀφροδίτην, τὸν δὲ χιτῶνα Ἀθηνᾶν ἰκμαξάσας, ᾗ τὴν πόλιν τῶν Ἀργείων Ἄδραστος Ἀργείαν· ὅθεν Εὐριπίδης πᾶν δὲ ἐπεμέλησε ἐχρήσατο, συνοῦσα μὲ τῇ Φερεκύδῃ, ὕστερον δὲ τῇ Ἑλλανίκῳ. ὁ μὲν Εὐριπίδης τὸν Ἐτεοκλέα, ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὸν Πολυνείκη, μισζονα εἶδεν ὁ Οἰδίπους. 74. Ἐπὶ δ' ἐπὶ (γῆς) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν. μετεπέμψατο δὲ ὁ Ἀδραστος τὸν Πολυνείκην. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Ζεὺς δ' ὑψίζυγος. ἐπὶ γὰρ ὑψηλοῦ ζυγοῦ καθήμενος, ὡς κυβερνήτης πάντα φέρει τὰ οἰκεῖα. 77. Κακόν) ἐπιγαμβρεία. λείπει δὲ ὁ καὶ.

81. Ἱππο-

64. Διὰ κλείθρων) ὁ οἶκος ἀσφαλισθέντος ἐκρύβη, ἵνα ἡ παρούσα παντελῶς ἀμηχανία ἀμυήμων γένοιτο, ἤγουν ἀφανισθείη τὸ μνήμην τῶν ἀνθρώπων. 66. Πρὸς δὲ) παρὰ συμβεβηκότος κακοῦ, ἤγουν καθήψεως μισεργυγκῶν.

Πολλὰ ἀθρόησας ἀσπίδ' Ἀργείων, ἄγη
Ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε,
Πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, καὶ μέγα ἄθρονος.
Ἐγὼ δ' ἕως μὲν λύσο', ὡς ἔσω πόδα μολεῖν
Ἔπεισα παιδὶ παῖδα, πεῖν ψαῦσαι δορός.
Ἤξθη δ' ὁ πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος.
Ἀλλ', ὦ Φαέθων ἡγεμὼν ναίων πτύχας
Ζεῦ, σῶζον ἡμᾶς δός τε ξύμβασιν τέκνοις.
" Χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, ὧν ἐᾷν βροτὸν
" Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσχερῆ καθεζόμαν.
Πλ. Ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
Ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιποῦ
Μεθῆκε, μελάθρων δ' ἐς δίνησ ἔκαλον,
Στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,

Ἐπί-

ΣΧΟΛΙΑ.

81. Ἱππάσπονδον) φιλικὸν, μὴ σπονδῶν ἐ φιλίας. 82. Περὶ ψαῦσαι) περὶ τ πόλεμον συγχρησθῆναι. 84. Νιφόεν πτύχας) ἐὰν μ λάβῃ δ πῦξ, πτύχας· ἐὰν δὲ λάβῃ δ πυχὴ, πτυχάς. 86. Εἰ σοφὸς πέφυκας) ἐπειδὴ τ αὐστηρῶν ἐπίσκηπτε. 88. Ὦ κλεινὸν) σύστημα φυσικώτατόν τ ἐξῆς ἀλλοιοτρόπων συστημάτων, ἔχον ἰαμβικὸν τρίμετρον ια, ἐπὶ τῷ τέλει πυρρίχιον. Ὁμοίως ζῆλον ἀνάγει Εὐριπίδης Ἀντιγόνῃ ἰδεῖν τὸ στράτευμα, ὅπερ ἐκεῖνος· Ἑλένῃ ἐποίησε. τάλαι ὅσον ἐκείνη μ τῷ Περσεῖ δμωὸν τὸ δ στρατόμαχον, Ἀντιγόνῃ δὲ ὁ παιδαγωγὸς διηγεῖται. Ὦ κλεινὸν] ὦ Ἀντιγόνη, ἔνδοξον τῷ πατρὶ βλάσφημα ἐν τοῖς οἴκοις, ἐπεὶ σε ἡ μήτηρ κατέλιπε λιπὼν τὰς σὰς ἱκεσίας ἐκλιποῦσ τὰς παρθενῶνας, ἐ ἀνελθοῦσ δηλονότι εἰς τὸ ἔσχατον ὑπερῷον τ μελάθρων, ὅσε ἐδύν τὸ στράτευμα τὸ Ἀργεῖον, ἐπίσης, σαυτῇ δηλονότι, ἤγαν ἀνθρώπινον, ὡς ἂν σωφρονήσῃ, ἢ ἐὰν τῷ ὄντι μ ἀλιτῶν φαίνηται ἐν τῇ ὁδῷ, ἐ ἐμοὶ μ ἴλθοι ἡ πολλαπλῆ κακῶν ψόγος ὡς δόλῳ, σοὶ δὲ κρηδὲ ἀνάσσῃ καὶ κυρίᾳ. πάντα δὲ φράσω καὶ εἴπω, ἃ πνα ἐθαυμάσαμεν, ἡ εἰσήκουσε πυρὸ τ Ἀργείων, ὅτι ἦλθον φίλων τῶν σῶν ἀδελφῶν σπονδὰς ἀνανεώσοντες τῶν τότε ὑπὸ τ πολιτῶν πληγέντες ἐν τοῖς ὅπλοις, ἐλέχθη δὲ λόγῳ τ πο-

Magnum conscribens exercitum Argivorum adducit :
Et veniens ad ipsa hæc Thebana mœnia septem portarum,
Repetit paternum regnum, & partem terræ.
Ego verò ut controversias dirimerem suasi filio *Polynici*,
Ut fide datâ veniret ad fratrem, priusquam ad arma venirent :
Nuncius missus ait eum venturum esse.
At O inhabitans lucida convexa cœli
Jupiter, serva nos, da pacem liberis.
" Oportet enim *te*, siquidem curas res mortalium, non finere
" Eundem hominem semper esse miserum.

Sen. O Antigone egregium germen patris in domo,
Postquam te mater gynæceum relinquere
Permisit, & in extremam contignationem domûs *ascendisti*,
Ut videas exercitum Argivorum *propter* preces tuas : Ex-

ΣΧΟΛΙΑ.

πυλαιὰν κλίμακα τὴν ἀπὸ τῆ κάδμε, ἢ ἐκόπη τὰ πύλα, ἢ τὰ ῥεύματα τῆ Ἰσμηνῆ, ἢ τὸ κῆμα τῆ Δίρκης τῆ πηγῆς, ὅσον ἱκανὸν τὰ ῥάτδυμα τῆ πολεμίων. Ὦ κλειτὸν οἶκος. ἀ δὲ ἀμφιμήδ. λέξις ἱππότις ἀγωνιστικωτέρα γίνεται. τὰ γὰρ τῆ Ἰοκάστης περιελκόμενα ὑπ, καὶ ἕνεκα τῆ θυατῆ σκήπτεται. ἀ δὲ ἔξοδ. τῆς παρδίνη, οἰκὼν ἐστὶ τῆ Ὀρθωσικῆς τοξοσκοπίας τῆ Ἐλάτης, ὃν τῆ σοφιστῆ ἀπαῖ ἢ γυνὴ τὰ χόρτα διέκρινεν, διδάσκει δὲ φοβοδεν παρῆναι χρὴ ἐπλεγκλῶ μὲ μητρὸς, παιδαγωγίαν δὲ τροφῶν, χρείας τε μὴ τῆ τυχόντος, ἐπεγγύσης τὴν ἔξοδον. Ἄλλως. εὐδοκίμ. ἀν ἡ τῆ Ἀδραστῆς ἔξοδος· κωλῶς δὲ τὴν βασιλικὴν παρῆνεσεν ἡ γυναῖκες φυλάττουσι, ἀλλ' ὁ ἀφ' τὸ γῆρας σώφρων καὶ φρόνιμος. παραγωῶ οὐκ ἀσκέπτως μετ' αὐτῆς ἔρχεται, ἀλλ' ἐρημίαν παρεφυλάξε. εὐθὺς γὰρ ἀφ' τῆ πάσης πόλεως κίνδυνον, δεῖν τὴν τῆ κόρης μίλεσθαι ποιεῖ εὐπρεπέστατα. 90. Δίπρες ἴχνος) δίπρες τὸ δίστεγον ὑπηρέσιον, ὡς μόνον μυῆρες, δύο δίπρες, ἀπὸ ἧς εἰς καὶ δύο ὕπνες τῆ ἐρρῆς. καλαζεπικάπτρον δὲ κἀν ὄρροφον ᾖ, κἂν πολύστεγον, ὕπνος λέγεται. οἱ δὲ δίπρες ἢ διφρὸν ἢ ὑπαυχένιον. 93. Μὴ

78. Ἀπιθ. ἀνὴ ἢ σφετέρας. 82. Φαῦσιν δὲ. ἄψαυς πολέμου.

Ἐπίσχες, ὡς ἂν προσὺξερυήσω τέκνον,
Μή τις πολιτῶν ὀρθὸν τείχους φανῇ σκοπός,
Καμοὶ μὴ ἔλθοι φαῦλον ὡς δόλῳ λόγος,
Σοὶ δ' ὡς ἀνάσσῃ. πάντα δ' ἐξειδὼς, φράζω, 95
Ἄτ' εἰδον, εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
Σπουδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ καρυγήτῳ φέρων,
Ἐνθέν δ' ὁκεῖσε. δεῦρό τ' αὖ κείνου πάρα.
Ἀλλ' ὕπνος ἀρτῶν τοῖσδε χειμπέλαν δόμοις,
Κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέσῃ ποδί· 100
Σκόπει δὲ πεδία, ἢ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς,
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων φράθμ' ὅσον.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ ά.

Ἀν. Ὄρεγε νεῦ ὄρεγε μεσάν
Νέᾳ χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων
Ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων. 105
Παι.

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Μή τις πολιτῶν) τοῦτο κακομηχανᾶσθαι φασὶ τὸν Εὐριπίδην, ὑπὸ τῶν στρατηγούντων ἀπὸ τῆς Ἰοκάστης ἀποσταλῆναι μεταπεισθέντα. διὸ καὶ συνεπιφαίνεται αὐτῇ Ἀντιγόνη, ἀλλ' ὕστερον. αἰνιγματικῶς δὲ ὁ παιδαγωγὸς φησὶν αὐτὸν ἀπεσταλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπως εὔλογον ἦν ἀφῆναι δὲ ἐπιχωρῆσαι ἄπαντας. Λέξει δὲ δι' κέδρου παλαιᾶς κλίμακα, λελαθότως τὸν πάππον τῆς βασιλέως παρίστησιν, ὅστις γε κεδρίνην τὴν κλίμακα φησί. 102. Δίρκης τε νᾶμα) Δίρκη, κρήνη ἐν πεζομαχίᾳ παρὰ ταῖς Θήβαις, πλησίον δὲ Ἰσμηνοῦ, ἀπὸ Δίρκης ἐπωνυμασθεῖσα. οἱ γὰρ περὶ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα ἀπειθήσαντες τῇ μητρὶ Ἀντιόπῃ, καὶ πεφάντες ὑπὸ τοῖς βουκόλοις τῆς Δίρκης, ἐδεκόλασαν αὐτήν. ὕστερον δὲ παρεδώκειν αὐτοῖς τὴν Ἀντιόπην ἐπὶ τὸ λῦσαι ταύρων λῦσαντες. οἱ δὲ γνόντες αὐτὴν μητέρα αὐτῶν, αὐτὴν μᾶλλον ἐφείσαντο, τὴν δὲ Δίρκην ἐπὶ τῶν ταύρων διέπασαν. ἔστι τόπος ἄνυδρος Ἰσύρη, Δίρκη καλεῖται, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ ποταμός. 103. Ὄρεγε νεῦ) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται, ὡς εἴρηται, ἀνομοιόστροφα κυρίως, λέξει τὸ μὴ εἶναι καθ' ἡσύν. καὶ εἰσὶ τῶν παρόντων στροφῶν τὰ κῶλα γ'. τὸ μὲν πανιωνικὸν τελέσαντες, βραχυκατάληκτον,

Expecta, ante dum ſpeculor viam,
Nè quis civium in viâ appareat,
Et mihi ut ſervo veniat mala reprehenſio,
Tibique tanquam reginæ: cùm verò explora-
veriṁ omnia, dicam
Et quæ vidi & quæ audivi ab Argivis;
Quando veni ferens fratri tuo fidem publicam
Hinc illuc, & huc rurſus ab illo,
Sed nemo civium appropinquat his ædibus;
Scande pedibus veteres ſcalas ex cedro *factas*;
Et ſpecta campos propter Iſmenum fluvium,
Dirceſque fontem, quantus exercitus hoſtium,

ANOMOIOSTROPHA.

Strophe 1.

An. Porrige nunc, porrige ſenilem
Juveni manum de gradibus,
Sublevans veſtigium pedis.

Sen.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὐκ πωύνων τπ' ρτων δύο ἓ πτοσδεῖν. τὸ β' ἀντιπτικὸν δίμετρον, ἀγλαΐαλκῆσι, ἐξ ἀνδπαστικῆς κ) ἰωνικῆς. τὸ γ' ἀνπαιστικὸν δίμετρον γλυκύπικρον βρομιοκελάδημα. ἐπὶ τῷ τέλει πεφώνηφ., καὶ ἐκθλιπτικῶς ἰαμβ., εἶτα πεφώνηφος ὄρειχαλκὴς πέρχα ἀρτίως δὲ τὴ μάκρα τὴν χεῖρα τὴν γεραιάν, τῇ ἐμῇ νέᾳ χειρὶ ἐπανατείνων καὶ ἀναβοᾷζων τὸ ἰχνος ἓ ποδός. Ὄρειχα νῦν) πέρεχέ μοι, δίδου τὴν χεῖρα ἐμοὶ νέᾳ, ἄγαν ὀκνηρὰ μὲ, ἢ αὐτὴ ἓ ἐλλείπει τὴν παλαιὰν τε χεῖρα ἐμῇ νέᾳ, ἅμα προπαβαίνων. ἐπανατείνων γὰρ αὐτὴ ἓ ἐπαίρων, ἡ μεταφορὰ λαβὴ ἓ Ἡλίᾳ. ἓ γὰρ ὅτις εἰς τὸ ὑψηλὸν ἓ ἀγαθοῦ ἀναβαίνει. 106. Ἰδοὺ

93. Φασγάνῳ. αὐτὶ ἓ φαλάγγων, δεινὸν αὐτὸ ὑπερβολικῶς, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἵν' ἰδωμὲν αὐτὶ ἓ εἰδῶμεν. 95. Σοὶ δ' ὡς ἀν:) ἄγαν ἀναιδὲς εἶναι παρὰ τὸ αἰδήμων τὸ σόν. 101. Ἰσμηνοῦ) ποταμὸς Θηβῶν ἓ Ἰσμηνός. σκόπει δὲ πῶς τὰ πεδία τὰ παρὰ τὸν ῥοὰς ἓ Ἰσμηνοῦ καὶ πῶς ἓ ἄμπυξ ἓ ὄρους τὸ ἔχον γόμφους ἓ πολεμίων ὅσον ἦν.

Παι. Ἰδὺ, ξιώαψον παρθέν· εἰς καιρὸν δ' ἔβης
Κινύμβων γὰ τυγχάνῃ Πελασγικὸν
Στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

Στροφὴ β'.

Ἀν. Ἰὼ πότνια παῖ Λατῦς
Ἑκάτα, κεχάλκων ἅπαν
Πέδιον ἀστράπῃς.
Παι. Οὐ γὰρ λι Φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
Πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.

Στροφὴ γ'.

Ἀν. Ἆρα πύλαι κλείθροις,

Χαλ-

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Ἰδὺ) ὦ παρθένε, ἰδὺ ξιώαψον. ἅρμοστὸν τὴν χλῆσιν σὺ τῇ ἡμῇ χωρᾷ, ἐγκαίρως γὰ ἐπορεύθης. κινύμβων γὰ ὑπάρχει τὸ Ἀργεῖον στράτευμα. χωρίζουσι δὲ καὶ διεχωρεῖτον ἀλλήλων τὰς λόχας καὶ τὰ τάγματα. 109. Ἰὼ πότνια) ἡ β' αὐτὴ στροφὴ καλῶν ἐστι γ'. τὸ α' αἰολοπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, γλυκώνειον, ἐξ ἀνακλάσεως δ' ἐπιτρίτου α'. τὸ β' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς ἓξ α' ποδῶν χορείου. οἱ δὲ βύβλοι, παιωνικὸν ἡμιόλιον. ὡς καὶ ὁ Ἡφαιστίων δὲ καὶ ἀντισθένης. ὑπὸ τὴν πύλη περιέχεται. Ἰὼ) φεῦ, ὦ πάτερ ἡ Λητῦς σύνθεσμία στελλόν. ἅπαν γὰ τὸ πεδίον ἀστράπτει καθάπερ χαλκοῦν, ὅταν ἥλιος. ἐ γὰ Φαύλας καὶ ἀσχέτως ἦλθε καὶ κατέλαβεν ὁ Πολυνείκης τὴν χῆν, πολὺ βρίμων καὶ ἄχων σὺ πολλοῖς ἵπποις, καὶ μυρίοις ὅπλοις. Ἰὼ πότνια) ἡ παρθένος τὸν Ἄρτεμιν ἀνακαλεῖται, ἐπειδὴ τὸ πεδίον ἀστράπτον ἑώρα. τὸ δὲ ἡ στελλὸς εἰδος τοιοῦτον. εἰς γὰ τὸν στελλὸν ἀναχωρεῖται ἡ Ἄρτεμις. ἀφ' οὗτον ἀκολουθεῖται, ὡς τὸν Ἄρτεμιν πομπεύειν ἡ λέγειν. οἱ δέ τις εἶπεν, ὅτι χωρεῖν εἶχε τὰ ταύτην ἐπόμενα ὡς πολεμικὸν, ὡδὶ βλέπον τῷ λόγῳ. 111. Ἀργεῖοι) τῇ ὑπερβολῇ κατὰ πλῆξιν ἐμφαίνῃ, ὅλον λόχον ἀστράπτειν τὸ πεδίον, καὶ ὅτι ἐλίγον μέρος αὐτῶ κατέχον οἱ πολέμιοι. αἰτίαν δὲ τὸ ἀστράπτειν ἐστοῦθα. πιθανὸν γὰ ὑπὸ χαλκῆ φύσει, ὅταν τις οὐ ἥλιος αὐτὸν αὐτόν. ὡς δὲ σαθρῶν φησι κεχάλκωται πεδίον· τὸ δὲ τῆς ἴδης φησὶ διὰ κόπων εἰσπορεύθη Ἀργείων στρατὸν, ἀλλ' ὁ πάντες ἅπαν χάλκω-

στίλη.

Sen. Ecce junge manum virgo, opportunè ascendisti,
Exercitus enim Græcorum jam movetur,
Jam separant à se invicem cohortes.

Strophe 2.

An. O veneranda filia Latonæ
Hecate, æneus totus
Campus fulget. [nices,
Sen. Non segnitèr enim venit in hanc terram Poly-
Sed instructus magno equitatu, & multis clypeis
strepens.

Strophe 3.

An. Nunquid portæ claustris,

Æneí-

ΣΧΟΛΙΑ.

πίδις. ὡδὶ γοῦν πᾶς φησὶ πεζικλῆν ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κυφίζων. ἢ καὶ ἀπὸ τῶ ἄκρων ὅπλων καθίκλην φησὶ τὸ πεδίον, ῥηΐκων τε ἐκ κνημίδων καὶ κορυθῶν. 114. Ἄρα πύλαι) ἡ τελίτη αὐτὴ τροφὴ καλῶν ἐστὶ δ'. τὸ α' δακτυλικὸν πυθμενικόν. εἰ δὲ βούλει, χειλεμβικὸν ἡμιόλιον, ὁπὸ χειλέμβου καὶ στονδικ. τὸ β' πυρρίχιον δίμετρον καταληκτικὸν, ὃ πυῤῥίχιος α' ἐ δακτύλου. τὸ γ' σπονδιακὸν, τρίμετρον καταληκτικὸν, ὁπὸ χειλέμβου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ κρητικοῦ. τὸ δ' δακτυλικὸν πυθμενικόν. εἰ δὲ βούλει, χειλεμβικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον. ἐπὶ τῆ πύλη περιαγωγός. 114. Ἄρα πύλαι) ἆρα αἱ πύλαι καλαὶ τοῖς κλείθροις ἡρμοσμέναι εἰσὶ, καὶ τὰ χαλκᾶ βόλτα ἥρμοσται τοῖς λαΐνοις Ἀμφίονος ὀχήτοις, ὅ ἐστι τοῦ λαΐνου πίχεως. ἀρχαίοις δὲ τοῖς ἔργοις, ὁπὸ δ' ποιητοῦ τὸ πεπιεσμένον. ἐ Σοφοκλῆς· Ἐυθὺς μελίσσης κηρὸς πλαστοῖς ὄργανον, ἀντὶ δ' ἔργου καὶ ἔμβολα, οἱ μ τοὺς κηρίτας, οἱ δὲ τοὺς τροφεῖς. Ἄλλως. χαλκόδετα ἔμβολα, πῶς τοὺς τροφεῖς, πρὸς τὸ ἐμβάλλειν τῇ ὁπῇ δ ὕδωρ. χαλκόδετα δὲ, ἐπὶ χαλκῆ περιτροφείτην οἱ τροφεῖς. ἢ τὸ μὴ στρεβλοῦσθαι ἐκπεσεῖν τὸ ξύλον. ἆρα οὖν φησὶν, αἱ πύλαι καλαὶ τοῖς κλείθροις ἡρμοσμέναι εἰσὶ, καὶ οἱ τροφεῖς καλῶς συνηρμόσθησαν πρὸς τὸ λαΐνεον τεῖχος, ἐ τὰς ὀπὰς, ὅ ἐστι τὸ ἔργον δ Ἀμφίονος. ὑ δυσκόλως δὲ τοῖς κλείθροις, καὶ τοῖς τροφείοις φησὶ, μή ποτε καὶ τοὺς τροφεῖς τῆ γῆ ἀνακαλᾶται δυνήσειν οἱ Ἀργεῖοι, μὴ εὖ βαθέως ἡρμοσμένους. ἄλλως

110. Καθίκλαν.) ἀντὶ δ πεπλατυσμένον χαλκῆ ἀπλατυσμένου ὠνόμασε.

Χαλκόδετά τ' ἔμβολα
Λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις
Τείχη ἥρμοσται;
Παι. Θάρσει. τάγ' ἔνδον, ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
Ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλῃ μαθεῖν.

Στροφὴ δ'.

Ἀγ. Τίς ὅτος ὁ λευκολόφας,
Πρόπαρ ὃς ἀγείται φαλῆς,
Πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ
Βραχίονι κυφίζων;
Παι. Λοχαγὸς, ὦ δέσποινα. Α. Τίς; πόθεν γενὼς;
Αὔδασον, ὦ γεραιὲ, τίς ὀνομάζεται;
Παι. Οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾶται γένος,

Λεγ.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔμβολα φασὶ τὰς κωπίτυς, τὰ νεὼς καλούμενα πλευρά, ἀπὸ τῆς κωπαϊκῆς τοιαύτης, ἥτις καὶ κωπαϊς ἐστιν κυρίως μετὰ τοῦ ι γράφεται ἐπὶ πλείστων. τῇ πύλῃ δ' πίτυας ἔξωθεν αὐτῆς χαλκοπαστὰς κρηπίδας αὐτῶν, ὡς ὀλόχαλκον τὸν θώρακα νομίζειν, τοῦτον ἐκπώματα δ' ἔνια ἐσθῆσιν ἐκ ἐθραύσαν, ἀλλ' ὥσπερ κρυσταλλίνοις. τὰ δὲ πυλῶν κλεισθύρια, κωδιᾶσιν ἀνωθεν τῶν κεχαλκωμένων θυρῶν, ἃ τις μήτηρ δ' ἐδάφη θηλάσασα κωλύσῃ τὰ θυρῶν, ὡς ὧν μηδὲ μίαν ἐκφεύγειν γυναῖκ. ἔδ' ὅτι καὶ πυρὸς ἀσφαλισμένης τοῖς πύλαις ξυλίναις ὕσπερ, καὶ πολεμίων πολιορκούντων, τοῖς τε πύλαις ἔκλειον, καὶ τὰ ἐμβόλια κωδίσσαν. εἰρλώνης δὲ ὕσης ἀφ' τὰ τὰς πύλας δυσχέρειαν παρέχειν ἐν τε τοῦ κλείθρου ἐ ἀνοίγειν, πυύπις μὴ εἴων ἀνεφγμένας ἀφεστηκέναι· ἐπεὶ ἔρχεσθαι δ' ἀρχοῦντο τοῦ ἐμβόλου. ἀφ' τοῦ μηχανικοῦ αὐτὸ κωδίσεις ἐ ἀπόλυσις. ἔμβολον δὲ καλεῖ ὁὰ ἐ ἄναθεν λίθ ἐ πίχυς ἐμβαλλομένας ἔξωθεν τ πυλῶν. χαλκόδετον δὲ, ἀφ' τὸ λιθίνας καὶ ἠσφαλίσθαι χαλκῷ. ἐ δὲ νῦς, ἔφη αὐ πύλαις τοῖς κλείθροις ἁρμοσμέναι εἰσὶ, ἐ τε χαλκήδετα ἥρμοσται τοῖς Ἀμφίονος λαϊνοις ἐ πίχυς ὀργάνοις, τύπῳ τοῖς τοῦ Ἀμφίονος κιθαριστοῦ πίχυσιν· ἐ δὲ ὁ Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας, Ἀμφίων δὲ ἐ ζεθος ἐπίχυσεν. 116. Λαϊνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις) ἀντὶ ἐ ὄργανα τοῖς μουσικῇ χρωμένοις. φασὶ γὰ, ὡς Ἀμφίων αὐλοδημεύσας μὲν Θήβας

Æneíque vectes
Saxeis Amphionis operibus
Juncti ſunt muris?

Sen. Confide: quod interiora attinet, benè munita eſt urbs.
Sed vide primum, ſi vis ſcire quis ſit.

Strophe 4.

An. Quis eſt ille fulgenti cono,
Qui antecedit exercitum,
Æneum clypeum circa
Brachium leviter gerens?

Sen. Dux eſt, ô domina. *A.* Quiſnam? Unde natus?
Dic, ô ſenex, quomodo nominatur?

Sen. Hic Mycenæus quidem dicitur genere,
Habitat

ΣΧΟΛΙΑ.

θῆναι, ὅτι διετιθεῖ τὸν πιχρὸν, ἃ χρὴ ἰσχύειν πρὸς τοῦτο, ἐὰν ἴσως οἱ συναισχύνωμαι αὐτῷ τὰ αἰσχρὰ, ἀλλὰ τὰ αὐτῷ μυστικῶς ἐπιτάττω τὸ ἄρχον, μᾶλλον ἀναμφισβήτητον, καὶ πιστεύω τοὺς λίθους τοῖς, καὶ καθαιρεθήσεσθαι τὰ τείχη. ἐμοὶ δὲ τὸ τεῖχος ἐπιδάπτολις, ὅτι οἱ τὰ λόγος τόνει. 118. Θάρσει, πάντ' ἔνδον) ἀμφίβολος ἔχει τὸ ὕδωρ ἡδὺ καὶ τὸ ἐντὸς, ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως ἔχει ἡ πόλις. 119. Ἀλλ' εἰσόρα) βλέπει οἱ βέλη καὶ λίθους χεῖρας τὸ αὐτὸν τρυτήν. 120. Τίς ὅστις) τὴς ἐστὶν ὅστις, ὁ λευκὴν φέρων πόρπα, ὅστις ἐμφανῶς ἐστὶ καὶ ἐπιτηδεῖος ἐν τρυτῇ, περιτὸν ἀμφὶ τὸν βραχίονα ἀσπίδα πεύκαλκον. 121. Ὁ λευκολόφας) ὁ λαμπρὸν ἔχων εὐκυκλοφαλάκων. 121. Ὃς ἀμείπει) ὅστις ἐμφανῶς ἐμείπει ἐν τρυφερίδι, ὁλόχαλκον ἀσπίδα ἐπὶ τὸ βραχίονα βαστάζει. 124. Λοχαγὸς) πεζάρχης, ὁ Πατρεύς. Τίς, ἢ σὺ πολὺ τίτε χρυσὸς; εἰπὲ, ὦ γεραιὲ, τὶς καλεῖται κατὰ τὸ ὄνομα. Οὗτος ἐμπάζεται Μυκηναῖος τὸ γένος, Ἱππομέδων βασιλεύς. Λοχαγὸς) πεζάρχης, ἡγεμών. 126. Μυκηναῖος) οἱ κατοικοῦντες τὴν αὐτὴν Μυκήνην ἢ Ἄργος. Φασὶν οὖν ὅτι Μυκηναῖος ἐστὶν, οἰκεῖ δὲ ἐν τῷ Λέρνῃ, τὴν τὸ Μυκηνῶν πηγὴν, ὃ ἐν τῷ τὸ Ἄργει πηγὴ.

127. Λερναῖα)

114. Τίς) τὸ τὶς ζητεῖ τὸ ὄνομα, τὰ δὲ πρῶτα τὸ τόπον.

Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ' Ἱππομιδῶν ἄναξ.

Στροφὴ ε'.

Αγ. Ἔ ἔ ὡς ταῦρος, ὡς Φοβερὸς
Εἰσιδεῖν, γιγαντα
Γηγενέτα τερατόμορφος,
Ἀστεροπὸς ὀφ γεφαῖσιν, ἔχε
Πρόσωπον ἀμφίλοφον γένυς.

Παι. Τόνδ' ἐξαμείβονθ' ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ
Λοχαγόν; Α. ἄλλος ἄλλος ὅδε τοιχέων τόπον.
Τίς δ' ἐστὶν οὗτος; Π. παῖς μὲν Οἰνέως φυὴν
Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ὀφ στέρνοις ἔχει.

Στροφὴ ς'.

Αγ. Οὗτος ὁ τὰς Πολυνείκε, ὦ γέρον,
Αὐτοχαιρογήθας νύμφας

Ὁμό-

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Λερναῖα) λέγει μέσης τὰ Ἄργ. Λέγει δὲ πλησίον τῆς πηγῆς τῆ Ἄργιας. 128. Ἔ ἔ ὡς ταῦρος) ἔ ἔ, αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ θαύματος. τὸ δ' ἑξῆς ἀπὸ ἐλλείψεως, θέατρον ἐστιν ἀναβλητὸν, ἐξ ἑαυτοῦ δὲ ἐ συνδεῖται. τὸ δὲ τερατόμορφος ἀντὶ τοῦ τερατώδης τὸ γὰρ ἀνατολικὸν, περίφραξιν ἀναβλητὴν. τὸ δὲ τερατόμορφος ἀντὶτοῦ ἀναβλητὸν. τὸ δ' ἀστεροπὸς ὀφθαλμοὺς, ἀστεροειδεῖς, ἀναβλητὸν, ἢ βλητὸν, στρογγύλους τελείους ἀστεροπαβλητὸν ἢ ἑαυτοῦ ἀναμεμιγμένον. τὸ γεφαῖσιν ἐ στόμασιν, ἐπὶ τῆ τῶν πυρίνων. Ἔ ἔ ὡς ταῦρος) ἐκπεπληγότος τοῦ σώματος, ἐ γὰρ ὁ χαρακτὴρ ἐκφοβεῖται τὸ ἀλλόκοτος τ' ὑγιᾶς. Ἄλλως. Τὸ ἔξης ὡς ταῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν, ἀστεροπὰς ὀφ γεφαῖσι, γιγαντα γηγενέτα τερατόμορφος. ἀντὶ τοῦ τερατώδης. 131. Ἀστεροπὸς ἀστεροειδὴς τὸ σῶμα. ἢ τάχα ἐδόκει χαράξας τὰς γίγαντας ὡς τὸ φύσαντι πάντα χαράσσειν. ὅπερ καὶ ἡ φύσις ἐποίησεν ἐν τοῖς τετραπόδοις. τὸ δὲ ἰδεῖν γενικὴ γιγαντικὴ πτῶσις. ἀλλ μᾶλλον δὲ τὸ ἀστεροπὸς ἦκται, ἀλλάττει ἡλικίαν τὸ ὄμμα λαμπρὸν ὑπὸ ὀμμάτων αἴτιον. Ἄλλως. Ἀστεροειδὴς ἢ ποικίλον· ὁ τῶν γιγάντων ἀστέρας. εἰσὶ γὰρ καθάπερ ὄπλα. 132. Πρόσφορος τῆ ὄμμασι ἐγχρωσθῆναι χλωρᾷ, ἀλλ' ἀνωμάλως τοῖς ἐ χλοεροῖς. 134. Ἀλ-

Habitat verò ad Lernæam paludem, rex Hippomedon.

Strophe 5.

An. Heu, quàm ſuperbus, quàm terribilis
Aſpectu, Giganti
Terrigenæ ſimilis:
Sideris inſtar vultu ſplendens in pictâ veſte, non
Conveniens mortali generi.
Sen. Non vides illum, qui præterit Direes aquam,
Ducem? *An.* Alius alius eſt hic armorum modus:
Quis verò eſt iſte? *Sen.* Filius quidem Oenei eſt *Tydeus*, Martem verò Ætolum in pectore habet.

Strophe 6.

An. Iſténe Polynicis, ô ſenex,
Sororis ſponſæ
Mari-

ΣΧΟΛΙΑ.

λ. ἄλ.) Θαυμαστὸς ὁ ἀμφιτρυωνιάδης. Ἄρη δ' Αἰτωλὸν, ἢ ἴχνη αὐτῷ τῆς ἀστίδος τῆς εἰς τοὺς πόλεμον. Καλλίμαχος· Εἰμὶ τόξων Καλυδῶνος, ὄχθη δ' Αἰτωλὸς Ἄρηα. πῶς δὲ Ἄρη τὸν Τυδέα συδλεῖ. Ἡλὶ δὲ εἰκὼ, ὅτι ἐγγυτέρω καθώπλισται, ὡς οἱ Αἰτωλοὶ τὸ δὲ πόρον, ἀντὶ τοῦ ὅλην στρατιάν· ἔλεγε. οἱ δὲ τὸν Τυδέα πολλὰκις ἐπῆνεσαν, ἢ τὸν ἐστεφάνωσαν, ὡς τὸν Αἰτωλὸν ἄριστον πολεμοῦντα. 137. Οὗτος ὁ τύς) ὁ τὸν αὐτὸν σοφὸν καλῶν τὸν δ'. τὸ δ' διπλοῦν τὸ ἡμίσειαν, ἴσον δήμοις ἴσοις, τὸ δὲ ἥμισυ τῶν ἓξ. τὸ β', ὅμοιον ἑξαμιτοῦς. τὸ γ' παλαιὸν ἀμείλικτον, ἐκ τοῦ ἀ' καὶ εἰλέω. τὸ δ' ἰσομέτρου τετράπους, ἴσα τὰ τέλη τετράφωνον. ὁμόχαρμον δὲ, ἀντὶ τοῦ σύμβιον, περὶ τὸ ἀεὶ ἐν ἴπποις ἄνδρα τε ἢ γυναῖκα τὴν Ζευκτὸν μετέχοντα. Ἰφάμεδὸν ὁ Δηϊπύλου ὁ Τυδέως· ὁ δὲ Πολυνείκης τοῦ Ἀργείου.

140. Μέσο-

127. Λερναῖα) Ἑκατονκέφαλον ἄνακτ' ἐναριζόντα, Πυκλικῶς τὸ κακὸν τὸ ψιλόν· οἰκεῖ δὲ λερναῖαν ταφρεῖαν, ἀεὶ δ' ὑδρεύεται τὰ πλησίον ὁ Λέρνης. 127. Οὗτος) αὐτὸς ἐστὶν, ὃν λέγει, τὸν ἀνδρόφρονα ὁ γυναικὸς ὁ Παλαιστίκης ἀνὴρ· ἄφρονα γὰρ λέγει τὸν πόλεμόφρονα, λανθάνεται δὲ λέγει φησὶ ὁ Παλαιστικὸν· ὁ γὰρ ὁ κόσμιος ὁ γυναικὸς αὐτοῦ ἀνὴρ, ἄλλον ὑπ' εὐδοκιμούσης αὐτῆς ἦν.

Ὁμόγαμος κυρεῖ;
Ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι, μιξοβάρβαρος. 140
Παι. Σακεσφόροι γὰρ πᾶσιν Αἰτωλοὶ τέκνον,
Λόγχαις τ' ἀκοντισταῖς θυμοκώταιοι.
Αν. Σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰθάδη σαφῶς τάδε;
Παι. Σημεῖ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
Σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῷ χαρισγήτῳ Φέρου, 145
Ἃ πεζοδεδορκὼς, οἶδα τὰς ὡπλισμένας,
Στροφὴ ζ'.
Αν. Τίς δ' ἔτος ἀμφὶ μῆμα ζ' Ζήθου πυρᾷ,
Καλλιδόρυχος, ὄμμασι
Γοργός τ' εἰσιδεῖν, νεανίας;
Παι. Λοχαγός. Α. ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ 150
Πάνοπλος ἀμφέπει.
Παι. Ὁδ' ἐκ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.
Στροφὴ η'.
Αν. Ἀλλά νιν ἃ κατ' ὄρη μόλις

Ἄρτι-

ΣΧΟΛΙΑ.

140. Μιξοβάρβαρος) ὁ τύπ. ἀπὸ τ' Εὐρώπης εἰπόντος Αἰτωλοὺς Ἑλληνικῶν τι καὶ βαρβαρικῶν ὅπλοις τοῖς φορτικωτάτοις. ἢ ἐπεὶ δυσὶν βαρβαρικὰν φέσιν ἔχουσι, διὰ τὸν κατ' ἀκάλλην πόλεμον, καὶ Ὅμηρος· Κυρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ βαρυκόμοι. 141. Σακεσφόροι γὰρ) ἴσως ὅτι ἐξεπαιγμένοι οἱ Αἰτωλοὶ διὰ τὰς ἀκάλλους, καλλιπέδιλοι αὐτοὺς ἔχοντες, καλλιπλοκάμους καὶ τοὺς ὑποδήματας, ὅπερ τὸ ἀκτεῖον ἢ ὑποδιδόναι πόδα, γυμνὸν δὲ ἔχειν τὸν ἀριστερὸν, καλῶς δὲ εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον, ὅτι οἱ Αἰτωλοὶ πολλὴν ἐναλλαξιν ἀκοντίζειν δὲ εἰς βάρβαρον. ἴσως γὰρ τότε τὸ τῶν Φρυγῶν χρῆσιν οἱ μὲ Ἕλληνες ἄκοντος ἐχρήσαντο, οἱ δὲ βάρβαροι ἀκοντίζειν ἐπίστανται· ὕστερον δὲ καὶ τὸ ἀκοντίζειν Ἕλληνες μεταλαβόντες. 147. Τίς ἔτος ἀμφὶ μνῆμα Ζήθου) ἡ ζ' αὕτη τροφὴ κῶλα ἐστὶ ε'. τὸ α' ἴαμβος τετράμετρος. τὸ β' ἀνάπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰς δισύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκαταληκτον. εἰ δὲ βάλοι, ἰαμβικὸν ἀπ' ἰλαδενοῦς, ἡρωϊάδιον δὲ ὁ-

Maritus eſt? 139
Quàm alieno colore armorum, ſemibarbarus!
Sunt enim clypeati omnes Ætoli, O filia,
Et jaculatores, haſtis benè collimantes.
An. Tu verò, O ſenex, quomodo ſcis certò hæc?
Sen. Videns ſigna clypeorum tunc notavi,
Quando veni, fidem publicam ferens tuo fratri,
Quæ intuens, novi armatos. 146

Strophe 7.

An. Quis verò iſte, qui circa monumentum Zethi tranſit
Comatus, oculis
Terribilis, & aſpectu juvenis?
Sen. Eſt dux. *An.* Quanta multitudo ipſum ſequens
Armata circundat. 151
Sen. Hic eſt Parthenopæus, Atalantæ filius.

Strophe 8.

An. Sed eum per montes cum matre *ejus Atalantâ*
Pro-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐμοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παρέγραφον. 147. Ἀμφὶ μνῆμα Ζήθου) ἐπὶ ὁ Ζῆθος, ὡς Ἡσίοδος, τειχίσας αὐτὴν τὴν Θήβην, μεγάλου ἐπήμου πόλιν ἐξεύρων. Ἀμφὶ μνῆμα τοῦ Ζήθου) κύριος γὰρ ὁμοῦ ὁ πόλεως Ζήθος ὁ Ἀμφίονος. συλληπτικῶς δὲ εἶπε, πρὸς τὸν Ἀμφίονα. 149. Γαίας τ' εἰσιδοῦ, χθονὸς ἄνδρες λαοπλόκοι ἐκ ὁμήρου, καὶ ἄμμιν ἐξ ἡμῶν περιελίσσων τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ χωρεῖν. 151. Ἀμφίπτυ) ἐπικολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολὺς πολίτων. πῶς δὲ ἐπὶ καλύπτρας αὐτὸ δέχονται, εἶον ἐχάτῳ πόδι, ἢ μικρὸν ὑποτρέφοντι. ἢ ἵνα, ὡς ὄχλος ἐν ἀμφίπτυ ἐπὶ ἀσπίδος. 152. Ἀτλάντειος γόνος) αὐτὸς ἐστὶν ὁ Ἰάσου καὶ παῖς, Μεδαμείας δὲ καὶ ἐπὶ δὲ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱππομέδουσα γυνὴ, Βοιωτική. 153. Ἀλλ' ἐν) ἀλλ' αὐτὸν ἀφηλίσσειν ὁ Ἄρτεμις, ὁ μὴ ὁ μητρὸς ἐπὶ κυνηγεσίοις. εἰώθεσαν δὲ τῶν Ἄρτεμιν κατ' αὐτῆς ἐπιπαλεύειν, ὡς

140. Ὅπλ.) καὶ τῶν καθοπλισμένων ἢ ὅπλων μεμιμημένον. Ἕλλην δὲ βάρβαρος. 145. Σπουδάς) τὰς τῆς ἀμφιλογίας ἀφηλίας. 148. Καθοσιωσυχ.) πυκνὰς καθοπλίσεις. βοηθείας. 153. Ἀλλ' ἐν Ἄρτεμις ὁ καὶ τὸ ὅτι μὴ ὁ μητρὸς αὐτοῦ ἀφηγεῖσθαι δόκιμον αὐτὸν, τῆς δημοσίας.

Ἄρτεμις ἱερμὰ, τόξοις δαμάζασ' ὠ-
λέσιεν, ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔλα πέρσαν.
Παι. Εἴη τάδ', ὦ παῖ, σοὶ δίκη δ' ἥκοι γλεῦ.
" Ὦ, χ' Ἅδραστ', μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς γνοί.

Στροφὴ θ'.

Αν. Πῦ πῦ δ' ὃς ἐμοὶ
Μιᾶς ἐγένετ' ἐκ. μαλέᾳ
Πολυπόνᾳ μοίρᾳ;
Ὦ φίλατ', εἰπὲ, ὦ τι Πολυνείκης, γέρα.
Παι. Ἐκεῖνᾳ ἐπὶ παρθένων τάφῳ πίλας
Νιόβης, Ἀδράστῳ πλησίον καθεζάλεῖ.
Ὁρᾷς; Α. ὁρῷ δῆτ' ὦ ζαφῶς· ὁρῶ δὲ πως
Μορφῆς τύπωμα, φέρνα τ' ἐξεικασμένα.

Στρο-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὡς ἡμιμανίᾳ καθ' ἣ Ἀλκμάνης· ἐπὶ σφάγιον τῶν παῖδων ἠγάγετο, ὕστερον δὲ τῷ Μεγαρεῖ γαμηθῆναι, καταφεύγει δ' Ἀντίμαχον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ Μιλτάδῃ συγγενομένη. 157. Ὦ χ' ἥδιστα) διὰ τ' εὐλαβείαν, μὴ τῶν ἀλιτηρίων σκοπῶμεν ἃ γνοί, λανθάνουσιν ἡμᾶς. 158. Ποῦ δ' ὃς ἐμοί) ἡ δ' αὐτὴ τροχαῖον ἀνὶ δ'. τὸ δ' χρεμπτικὸν ἀμφίλεκτον ἐκ χρεμπτικῆς ἢ λαλικῆς. εἰ δὲ βέλει, τροχαϊκὸν πενθημιμερές, δακτύλῳ ἀσυζύγῳ. ἢ λ βάλῃ, τροχαϊκὸν. τὸ β' παιωνικὸν ἡμίλεγε καθαλικτικὸν, ὡς παίων· θεωτέρᾳ χ' δακτύλῳ, ἢ κρητικὸν ἀπὸ τῆς ἀλφίτου. ἢ γ' ὕρκιον ἀμφίλεκτον τὸ δ' ἰαμβικὸν τελεστικὸν. ἐπὶ τῷ τῆς παρ-γενικῆς. Ποῦ δ' ὃς) πῦ ὑπάρχει, ὃς ἐμοὶ ἐκ μιᾶς μητρὸς, εὐπολυπόνᾳ καὶ πολυωδύνῳ μοίρᾳ καὶ τύχῃ. ἢ ἰδίᾳ λέγει, εἰπὲ πῦ ἐστὶν ὁ Πολυνείκης. Πῦ δ' ὃς ἐμοί) πλεῖστα τὰ Ὁμοιοκάτα, διπλᾶ δ' ἐν ἑκάστῳ ἰδίαν κατάληξιν λαβόν. δῆς δὲ παρὰ τὸ πῦ, τὸν ποιητὴν ἢ τόπος παρεσπάσε. πολυπόνῳ δὲ μοίρᾳ, ἐπὶ κακοπραγίας. τῷ γὰρ ἐπιδίκῳ διέπιπτε τὸ γ' μοίρας ἐν τῷ μέσῳ 162. Ἐκεῖ παρθένων) ὁ Ἀριστόδημος ἐλλιμεῖ ἐν τοῖς θέσει φησὶ τὴ Νιόβην εἶναι τάφον, ὑπὲρ ἣν εἰλεῖς. ὡς αὐτοκαλέσῃ ἐν ἴσῃ Εὐριπίδης. ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ Κωτιάδου, αὐτὴν Εὐ-

ριπίδη

Properans Diana, telis domans perdat, qui adversus meam urbem venit eam expugnaturus.

Sen. Sint hæc, O filia, jure tamen venerunt in hanc terram.

" Idcirco etiam metuo, ne recte *nos* considerent dii.

Strophe 9.

An. Ubi est ille qui mecum
Unâ natus est ex matre
Laborioso fato?
O carissime senex, dic ubi sit Polynices.

Sen. Ille prope sepulchrum septem virginum
Niobes, stat prope Adrastum *Socerum*.
Vides? *An.* Video, sed non satis clarè; video tamen aliquo modo
Simulacrum formæ ipsius, & pectus adumbratum.

Stro-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπιδὴς ὁ Κρεσφόντης φησὶ, τῇ δὲ ἐπ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης ἑπτὰ ἀλλήλοις τεθάφθαι. ὥραις δ' Αἰσχύλος ὁ Νιόβης, δ' Ἀσσυρίου δὲ ὁ Δρύοπος Νιόβης, ὀκτώ ἑκάστους ἑκάστας. οὕτω δὲ ἐπὶ τὰς ἀρίστας. Τιμοκράτης δὲ ὁ τῶν Θηβαϊκῶν φησὶν, ὡς καὶ πάντες πεφήνασι τὸν ἐπὶ Ἀμφίονα καὶ Σπιφίλη. αὐτίκα αὐτὸν λεγόντων, ἀπιόντος εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ πατρικὰ οἴκου. τὸν δὲ Νιόβην ἐλθόντα ζῆν ἄχρι Πέλοπα. ἄλλοι δὲ ἄλλας ἱστοροῦσι περὶ αὐτῆς. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης φησὶ, παῖδας ἔχειν πέντε καὶ πέντε. Ἀλκυόνην, Φαρίαν, Εὐδώρην, Λάοσσαν, Ταΰγετον, Ἀργεῖον ἑπτακαίδεκα δὲ Σιπύλον, Κλυτίαν, Μηλίσσην, Ὠγύγιον, Λαομέδοντα, Πελοπίαν. Ἑλλάνικος δὲ ὁ τῇ ἐπιγραφῇ Ἀτλαντίδος, ἄρσενας δ' φησὶ, Ἄργον, Μενέστριον, Ἀρχανδρον. ἑπτακαίδεκα δὲ αὐτὰς, Ὠγύγιον, Ἀκτεόνιον. Εὐριπίδης δὲ ὁ Λυδὸς, δέκα, τὴν δέκα, οὐ Φιλοξένου ὁ λανθάνεις ὢν ὁ Σισύλφ. 163. Νιόβης Ἀδράστῳ) εἰκότως τοῦτο πεποίηκε, ἐ τῶν ἑπτακαίδεκα, δι' ἃ τὸν ὡς τὸν πατρίδα παῖδας ἀποθανεῖν αὐτῇ γενέσθαι.

166. Ἀν-

165. Χαμαιπήγης δ' ἀγνοίαν ἐκείνου, τὴν τέρατα ἐξορμηματίαν τὰ τέρατα ἐκείνου.

Στροφὴ ἰ.

Ἀνεμώκεα εἴθε δρόμοι νεφέλας
Ποσὶν ἐξαμύσαιμι δι' αἰθέος
Πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα.
Περὶ δ' ὠλένας δέρᾳ Φιλίᾳ
Βάλλοιμι, χρόνῳ φυγάδα μέλεον.
Ὡς ὅπλοισι χρυσείοισιν θύραπτὰς, λέγον,
Ἑῴαις ὁμοία Φλεγέθων
Βολαῖς ἀελίου.

Παι. Ἧξε δόμους τούσδ', ὅστις σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς
Ἐνισπούδος. Αγ. ὅστος δ', ὦ γεραιὲ, πῖς; πόθεν κυρεῖ;
Ὃς ἅρμα λευκὸν ἱππιοτροφεῖ βεβώς;
Παι. Ὁ μάντις Ἀμφιάρεως, ὦ δέσποτ', ὅδε·
Σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίμαλοι ῥοαί.

Στροφὴ ια.

Αγ. Ὦ λιπαροζώνου θύγατερ Ἀελίου

ΣΧΟΛΙΑ.

166. Ἀνεμώκεα) ἡ ἰ αὕτη τροφὴ ἐτέρως μὲν ἐστὶ ἐγκεκρισμένη, ὡς ἄνω πρὸ τοῦ ἐπῳδοῦ ἔφαμεν, καίτοι δὲ ἐστὶ σ'. τὸ μὲν ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ὅμοιον ἀκαταλήκτοις διὰ σύμβασιν. τὸ γ' ὅμοιον πενθημιμερεῖ ὃν β' ἐπιπλάσει χρηθὲν ὅτι τελεσφόρον. τὸ δ' ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ὃν παίωνος τρίτου, αὐτὶ ἰωνικοῦ τραχαϊκῆς συζυγίας, ὅτι ἐπιφέρει β' τὸ ἰάμβου. τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰάμβου καὶ ἀναπαίστου, τὸ δύο χορείων. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ὃν παίωνος β', τὸ α', αὐτὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος τὸ χορεῖον. τὸ ς' τραχαϊκὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον, Στησιχόρειον. τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃν β' ἀντισπάστου τὸ ἰάμβου. τὸ η' ὅμοιον ἡμιολίου. ἴσως τοῦ τέλους πυρρίχιος.

166. Ἀνεμώκεα εἴθε) εἴθε δρόμοι νεφέλας ἐξαμύσαιμι διὰ αἰθέρος, ὡς ἐμὸν ὁμογενέστερον, φυγάδα μέλεον, ὡς δ' ὠλένας βάλλοιμι τῇ φίλῃ Ἥρᾳ, ἀφ' χρόνου δ' αὕτη δὲ ὑ Ζωπυρίου ἐστὶ, ἐὰν μὴ ἔγκειται τὸ ὡς ἴδιον. ἐὰν δὲ ἔγκειται τὸ ὡς ἴδιον, ὅτου Ζωπυρίου, χρόνῳ φυγάδα μέλεον ὡς ἴδιον. 172. Ἑῴαις ὁμοία) ταῖς ἑωθιναῖς βολαῖς ἥλιος ἐοικώς. τὸ Ὁμηρικὸν δὲ Μενέλεως μιμούμενος Εὐριπίδης, ὑπέστρωσεν Πολυνείκει ἄχην εἰς τὰς Θήβας· ἡ

Strophe 10.

Velocis utinam cursum nubis
Pedibus conficere possem per aërem
Ad meum fratrem.
Brachia enim circum collum amicissimum
Jacerem, longo tempore exulem miserum.
Armis aureis quàm decorus est, O senex,
Matutini fulgurans sicut
Radii solis.

Ser. Veniet ad hanc domum, ut te expleat gaudio,
Fide publicâ acceptâ. *An.* Iste vero, O senex,
quis est? Unde ortus est?
Qui currum candidum gubernat, cui insidet?

Ser. Est vates *Amphiarus*, O domina, hic:
Victimæ verò cum eo, & libationes fluentes in
terram sanguinis avaram.

Strophe 11.

An. O splendidam zonam habentis filia So-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὡς ὀκεῖνο· εἰς τὸν Ἴλιον εἰσῆλθε καθηκόντως. τὸ πέλαγος, 178. Σφάγια ἄμα αὐτῇ) σφάγια δὲ τὰ ἱερεῖα, φασὶ δὲ οἱ παλαιοί. ἢ ὅτι, ἢν τὸ ἅρμα τῇ γῇ φασὶ χάσσειν, ἢ ὃν τὸ ἅρμα συμβαίνῃ παρὰ τὸν γάμον ὀκνηρὸν. τὸ γὰρ φιλεῖν, ἐ ἐπὶ ἔ συμβαίνειν πάντες). Ἄλλως. Ἐπίβλεπον τῇ γῆς ἀντὶ τοῦ σφάγια μαντεύεσθαι. οἱ δὲ γεγράφασι γῆ φιλαιμάτῳ, οἱ δὲ τὸ πάλαι φιλαιμάτειο λέγουσι. 176. Ἅρμα λάινον) λάινον τὸ ἅρμα φασὶ διὰ τὸν ἵππους. ὁ γὰρ τῶν ἵππων τὸ ἅρμα λέγει. εἰκότως δὲ ἀνυχῇ, ἐ σαφέστερον εἰκάσαι ὁ Ἀμφιάραος. οὐδὲ γὰρ ἂν μάντις τοῦ δαιμονίου ἅρμα. 179. Ὦ λιπαροζώνου θύγατερ) ὁ μὲ αὐτὴ σεμνὴ, ἐτέρως μὲν ἐστ ἐχνηματισμένη κατὰ τὸν τόπον, καλῶν δὲ ἐστ ἐξ. τὸ μ' δακτυλικὸν ἀφηρημένης. τὸ β' χρειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὁ χρειαμβικὸ

175. Ἐναντιόν, ἤγουν ἀσφαλισμένον ἀναγκαῖς, φιλικός. 178. Σφάγια δ' ἅμ' αὐτῇ, ἤγουν ζῶα δὲ ὁ τῷ ἅρματι αὐτοῦ ἀπὸ τῶν σφαγιαζόντων τῶν βοῶν τὸ ἅρμα αὐτοῦ ἀσφαλῶς τῇ γῇ. ἢ δὲ ὁ τῷ ἅρματι αὐτοῦ ἔφερεν ὁ Ἀμφιάραος ζῶα ἵππους εἰς σφαγὰς, ἵνα ὅτε δεῖ αὐτῷ καλὸν σφάξῃ ἐ μαντεύσηται δὲ αὐτῶν, θύειν ἀφ' ὧν λέγει ἄμαξαν. οἱ δὲ Περσίδας πύλας ἐκάλεσε Σφάγια ἅμα ἀφ' ἅρματος Ἀμφιάραος.

Ἀελίᾳ σελαναίᾳ,
Χρυσεόκυκλον Φέσγον,
Ὡς ἀτρεμέα κέλσᾳ
Καὶ σώφρονα πώλοις
Μεταφέρων, ἰθυνῷ.
Πῇ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει
Καπανθύς;

Παι. Ἐκεῖνον ἐπὶ τῶν σβάσεις τεκμαίρεται
Πύργων, ἄνω τε κἀπὸ τείχη μεζόνων.

Σ τ ρ ο φ ὴ ιβ'.

Αν'. Ἰὼ Νέμεσις, ᾗ Διὸς
Βαρύβρομοι βρονταὶ,
Κεραύνιόν τε πῦρ αἰθαλόεν,
" Σύ τοι μεγαλαυχείαν ὑπερφέρουσα
" Κομί-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀμβὰς ᾗ ἐπιτρίτου α'. τὸ γ' ὅμοιον καταληκτικόν. εἰ δὲ βάλοι, δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ δ' ὅμοιον ἐκ χορειάμβου ἢ ἀμφιβραχέως. εἰ δὲ βάλοι, ἰαμβικὸν ὑπερμετρες. τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον. εἰ δὲ βάλοι, ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς ἢ β' ποδὸς ἀνακλώμενον. τὸ ς' παιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ' ἢ βακχείου. ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ συγγραφῆς. 179. Λιπερεζόμενοι) ὑπερεκπετόμενοι. Θόωντες ἀελίῳ) Ἡσίοδος φησὶν, ἀδελφὼ ἠλίῳ εἶναι τὼ Σελλιάδε. Θοίδαν' Ἠελίῳ τε μίσγαν λαμπρόν τε Σελλιάδα. Αἰσχύλος δὲ ἢ οἱ φυσικοὶ ὑγρατέρᾳ, παρόσον ἐκ ἢ ἡλιακῆς φύσεως μιγελαμβάνει, ἀμοιρῆ μὲν τῆς ἡλιακῆς ἀπαστότητος μεταμορφοῦται ὁ σελήνη. 181. Κύτεα) μόσχαι. 184. Ἰθυνῷ) κυβερνᾷ. 185. Ἐφυβρίζει) μὲν ὕβρεως λέγεται καὶ χαλεπὸν τῇ πόλει. 187. Περιβόητον τειμωρίᾳ) τὰς πύλας σείσῃ). 189. Ἰὼ νέμεσις) ὁ ιβ' ὧν τροφὴ κάλων ἐστὶ ιοή'. τὸ α' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ὑπερτερεῖ ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β' καὶ ἰωνικοῦ. τὸ β' ἰωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ', ἢ σπονδείου, εἰ δὲ βάλοι, ἰαμβικὸν δίμετρον βακχειοβραχυκατάληκτον. τὸ γ' ἀντιπαστικὸν τρίμετρον βακχειοκατάληκτον, ἢ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διύλλαβος ἢ τριβραχὺς, ἢ ἰάμβου ἀπὸ τοῦ ἀλόγου. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος β', καὶ ἰα-

μβοῦ

Solis Luna,
Aureo circulo decorum lumen,
Quàm placidos ſtimulos,
Et modeſtos equis
Inferens, gubernat *currum*.
Ubi verò eſt qui atrocia inſolenter minatur huic urbi
Capaneus?
Sen. Iſte conſiderat aditus ſeptem
Turrium, ſurſum ac deorſum muros metiens.

Strophe 12.

An. O Nemeſis, & Jovis
Graviter ſonantia tonitrua,
Et ignis fulminis caliginoſi;
" Tu ſuperbiam immodicam
" Sedas:

ΣΧΟΛΙΑ.

ναῦ, ἓ χελιάμβου. τὸ δ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὁμοιον τῷ χελιάμβῳ. τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὁμοιον χελιάμβῳ ἐπιτρίτῳ, ἢ τροχαϊκῷ. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ ε'. τὸ η' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ὁ καλεῖ Σαπφικὸν, ἢ Ἱππωνάκτειον, ἐξ ἐπιτρίτου δ' ἓ τελεῖται καὶ συνδυασμοῦ. τὸ θ' χελιαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου μ', χελιάμβου, ἓ ἀμφιβραχέος. τὸ ι' ἀσυναρτητικὸν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ὁμοιον χελιάμβῳ ἓ ἀναπαίστου. οἱ δὲ βάλλ, δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ια' χελιαμβικὸν. τὸ ιβ', χελιαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ζ', ὁμοιον δυὸ χελιάμβοις, ἐ ἐπιτρίτου ἓ χελιάμβου ἓ πυρριχίου, ἢ ἰάμβου ἀφ' ἑνὸς ἀλόγου ποδός. τὸ ιγ' χελιαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὁμοιον χελιάμβῳ καὶ διάμβῳ ἀφ' ἑνὸς ἀλόγου ποδός. τὸ ιδ' ὅμοιον ἡμιολίῳ. εἰ δὲ βάλλ, δακτυλικὸν ὅμοιον τῷ ιβ'. ἐπὶ τοῦ τέλ ἄλλο διπλοῦν, ἀ μὲ ἀρχῇ τοῦ κάλλ' ἀ δὲ κατὰ τὸ τέλ, δηλοῦσιν αἰς τέλ ἔχει τὰ ἀνομοιόσχεφα. Ἰὼ νέμεσις) φησὶ δὲ Νέμεσις δίκη, ἓ ἄλλη μεγαλόφρων βασιλεὺς, καὶ φθόνος κεφάλαιον κακοῦ, ὃν κομίζουσι ἓ πεπονθότες τῶν κεκοσμημένων καὶ ὑπερόγκων ἓ ὑψηλῶν. 192. Μεγαλαυχείαν) μεγαλοφρόνως ἀντὶ τοῦ, μεγαλοφρόνως ἔχειν μεγαλαυχείαν. 193. Ὀρῇ.

182. Ὡς ἀτρεμίᾳ) λίαν ἡσύχως καὶ ὑποπίπτων τῷ μεγέθει ἀσχέτῳ φέρων τὰς πόλεις, ἴδοις αὐτὸν, ἄγειν εἰς ἀρχὴν δίκης.

" Κοιμίζοις. ὃ δ' ἐστὶν, αἰχμαλωτίδας
Ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηναίοισι,
Λερναίᾳ τε δώσῃ Τειρύνθι,
Ποσειδωνείοις Ἀμυμωνείοις ὕδασι
Δυλείαν θεοβαλῶν; μήποτε
Μήποτε τάνδ' ὦ πότνια, χρυσοτόξευτον
Ὦ Διὸς ἔργον Ἄρτεμι,
Δυλοσώσαν τλαίην.
Παι. Ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα, καὶ σχῆ στέγας
Ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθεν
Εἰς πέρσιν ἦλθες, ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.
Ὄχλος γὰρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
Χωρεῖ γυναικῶν θεὸς δόμους τυραννικούς.
" Φιλόψογον γὰρ χρῆμα θηλείαν ἔφυ·
" Σμικρᾶς τ' ἀφορμὰς ἐν λάβωσι τὴν λόγου,
" Πλείους ἐπεισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

ΕΠΩ-

ΣΧΟΛΙΑ.

193. Ὃ δ' ἐστὶν) τὸ ἐξῆς, ὃ δ' ἐστὶν ὃς ἐπιχείλιος πλήμμα δηλείαν θεοβάλων, αἰχμαλωτίδας γυναῖκας δώσει Μυκηναίοις, Λερναίᾳ τε τειρύνθι, τοῖς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμωνίης ὕδασι. λέγει δὲ τὸν μιξὶν τὸν Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης πολύυδρον γῆν τὴν Ἄργους. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ Ἔυβοιαν ἰμιμήσατο, φάσκουσαν αὐτὴν Διὸς θυγατέρα, Καίκιν ὕδωρ φορίου Μισσηίδος ἢ Ὑπερείης. Ἄλλως, Τινὲς ὕστερ. λείπει ὁ καὶ, καὶ εἰσὶ τὰ κτήματα αὐτὴ τῆς ἀφροδίτης. ὃ γὰρ, Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης. 195. Τειρύνθι) Τείρυνθα τὴν Ἄργους, ἔνθα τὸν τείχεων ἀρθῆναι ἔφησεν ὁ Ποσειδῶν, συζυγήσαντα τῇ Ἀμυμώνῃ, ἐκ ἰνδὸς κατ' αὐτοῦ ὕδωρ ἀνίβλυσεν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐπίκλησιν ἴσχειν ἐξ Ἀμυμώνης. ἵνα δὲ καὶ ἑτέρα κρήνη Λέρνη. ἀφόρησεν δὲ ἐν Ἄργους εἰσίν. εἶπεν οὖν Τειρύνθι, ἐπεξηγησάμενος ἐν Ποσειδωνίοις, Ἀμυμωνίοις. 201. Σύστημα κατὰ σχέσιν ἀνομοιομερὲς ἐκ ἀνθρωπικῶν τετραμέτρων ὑ. ἐπὶ τῇ τύχῃ μορφῇ, ἀφ' τὸ εἰσέρχεσθαι τὸ χορὸν, καὶ ὑποχωρεῖν τοὺς ὑποκριτάς. 201. Ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα) εἰσέλθε εἰς τὸ οἶκον. 204 Ὄ-

χλος

« Sedas: hícne eſt, captas
Qui *minatur* armis ſe Thebanas mulieres ad Mycenas
Ducturum, & ad *Lernæam Trizenam*
Ad aquas Neptunias Amymones,
Conjiciens eas in ſervitutem? Nunquam,
Nunquam hanc, O veneranda, auro capillos revincta,
O Jovis filia Diana,
Servitutem ſuſtineam.
Sen. Ingredere in domum, O filia, & in contignatione
In gynæceo maneas tuo: poſtquam deſiderii tui
Ad delectationem veniſti, eorum quæ cupiebas videre.
Cœtus enim (poſtquam tumultus urbem ingreſſus eſt)
Mulierum venit ad domum regiam.
« Calumnioſum enim eſt muliebre genus:
« Et cum parvas occaſiones ſermonis accipiunt,
« Plures addunt. Voluptas verò quædam
« Mulieribus eſt, ut nihil ſani inter ſe dicant.

ΕΡΟ.

ΣΧΟΛΙΑ.

χλ⊕ γὰρ, ὡς) ἐπεὶ γὰρ παρῆγμοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὄχλ⊕ γυναικῶν χωρεῖ εἰς τὰ βασίλεια, ἵν' ᾖ ὁ τῦς, παρακλυομένων τῶν Ἀργείων, ⋐ πολεμησόντων τοῖς Θηβαίοις, ὄχλ⊕ γυναικῶν εἰς τὰ βασίλεια παρεγένετο. λέγει δὲ τὰς τῶν χορῶν γυναῖκας. αἵ τινες νυνὶ ἦσαν ἀπὸ Φοινίκης ἐληλυθυῖαι. ἔνιοι δὲ φέρεσιν, εἰς τὸ πόλιν, κὴ τὴ χώρα παροξύνασι, ⋐ ὅτις ἐξηγήσατο, ὅτι γὰρ ὄχλ⊕ κὴ παρεγμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, χώρα ὡς δόμους περαννικὰς, ⋐ μάλα ὅτι αἱ γυναῖκες. φιλόψογον γὰρ χρῆμα γυναικῶν ἐφυ, ἵν' ᾖ τὸ ὡς ἐπὶ ⊖ ὅτι.

210. Τύραν-

206. Φιλόψ.) φιλαλοίδορον χρῆμα. ἄγαν αἱ γυναῖκες εἶναι φρενικῶς.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. Τύριον οἴδμα λιπῶσ', ἵεσαν (Ἀχερωΐσια Λοξία Φοίνισ-

ΣΧΟΛΙΑ.

210. Τύριον οἴδμα) δίον ἐκ Θηβαίων γυναικῶν συνηλθον ἐχορῶν, Ἰοκάστῃ παρεμυθοῦντο ἐπὶ τοῖς συμβεβῶσι, ἐπειδὴ οὐκ ἐξ ἐλευθερίων, ἀλλὰ ἐκ ξένων Φοίνισσαι, ὅπως ἀδιβῶς ἀνελίσσων τῇ Ἐτεοκλέους πλεονεξίᾳ, ὥσπερ ἔμελλον ἐβασίλευον. Διὸ τῦτο Φοινίσσας εἰσὶν αἰχμαλώτιδες, Ἀγηνορίδων ἐκπεπερθηκότων Τύρον, καὶ τὸς ἐκείνης ἀπὸ Ἀπόλλωνι πυθομφότων, ἃς καὶ ἀχερωΐσια Εὐριπίδης λέγει Λοξία. ἀπερχόμεναι ἂν Διὶ τῷ Θηβῶν ἐκείσε, ἀναπαόμενοι ἐς Θήβας ἐπιμείνωσι, Διὸ τ' ἐπιστάντα πόλεμον τῷ Ἄρρενι. Τύριον οἴδμα) τὰ πυρόεντα εἴδη ἑτέρως εἰσὶ ἐγκεκλιμένα. τὰ μὲν φύσει μονοσυφικὰ καὶ μειλικὰ καθ' ἑαυτὰ κῶλα, ἢ συμπλοκαὶ ἐξ ἀνομοίων καθ' ὁμοιομερεῖς αἰσεις. εἰσὶ δὲ τὰ καθ' ἑαυτὰ μὲν τροφῆς. εἰσὶ γοῦν τ' μονοσυφὰ τροφῆς τὰ κῶλα λς'. τὸ α' ὁλοπαστικὸν ἁπλοῦν ἀκατάληκτον, ἐξ ὁκταπάσης πυβιχιακῆς ἀλληλυθίας τ' πρώτης μακρᾶς εἰς β' βραχείας, ἢ διάμβου. τὸ β' βύλλ. ἰωνικὸν ἁπλοῦν ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἢ γ', εἴτε ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος, ἢ συλλαβῆς. τὸ β' ἀνάπαιστικὸν ἁπλοῦν βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βύλλ, ἀσύνθετον ἐκ τροχαϊκῆς τε ἰαμβικῆς συζυγίας. τὸ γ' ἀντιπαστικὸν τελεῖον, καθαληκτικὸν, φερεκρατικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου δ' ἢ βακχείου. τὸ δ' ὅμοιον ἐκ διπλασιολόγου τῆς βακχείου. τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος, τελεῖον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἐπιτρίτου, ἢ ἰάμβου, οἱ δὲ βύλλ, ἀντιπαστικὸν ἡμιολιομερὲς ἐκ χορείου διακτύλου. τὸ ς' ἰωνικὸν ἡμιολιομερὲς καθαληκτικὸν, ἐκ δίποδος ἢ βακχείου. τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιολιομερὲς ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ' ἢ γ', ἢ ἰωνικῆς, διὰ τὸ ἀλλοφορον. τὸ η' ὅμοιον. τὸ θ' ἀνακαισικὸν ἡμιολιομερὲς ὑπερκατάληκτον, ἐξ δ' ποδὸς χορείου. τὸ ι' ὅμοιον ἡμιολιομερὲς ἀκατάληκτον, ἐξ β' ποδὸς ἰάμβου. τὸ ια' ἀντιπαστικὸν τελεῖον καθαληκτικὸν, ἐκ διπλασιολόγου ἰάμβου, ἐπιτρίτου δ' ἢ ἀμφιβραχέος. τὸ ιβ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιολιομερὲς ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικῆς, ἐπιτρίτου δ' ἢ συλλαβῆς τὸ ιγ' ἀντιπαστικὸν ἡμιολιομερὲς ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ' ἢ ἰάμβου. τὸ ιδ' ὅμοιον τροχαϊκόν. τὸ ιε' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου γ', ἢ ἀκατάλη-

EPODICA.

Strophe.

Cho. Relinquens Tyrium mare, veni (Primitiæ ſpoliorum Loxiæ 210

Phœ-

ΣΧΟΛΙΑ.

οἱ δὲ βέλῃ, ἰκμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ᾧ τρίτῳ ποδὶς ἀναπαίστῳ. τὸ ις' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ιζ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ ιη' δακτυλικὸν πλεόμετρον, ἤτοι δίμετρον ὑπερ. ἔστι δὲ ἀκέφαλον. τὸ κ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ κα' ὅμοιον καθ' ἑπτάδα. τὸ κβ' ὅμοιον τῷ ιγ'. τὸ κγ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ κδ', ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰπτρίτου α' ᾧ διϊάμβου, καὶ συναλοιφῆς. τὸ κε' ὅμοιον τὸ γ'. τὸ κς' ὅμοιον τῷ β'. τὸ κζ' ἀσυνθέτῳ τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰπτρίτου δ', χοριάμβου ᾧ ἀσυνδέτου. τὸ κη', χοριαμβικὸν μονόμετρον, ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰπτρίτου α' ᾧ διϊάμβου ᾧ συναλοιφῆς. τὸ κθ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ βέλῃ, ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰπτρίτου δ' καὶ τροχαίου. τὸ λ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκαταλήκτου, ἐκ παίωνος δ', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ ἀντροχαίου. τὸ λα' ὅμοιον ἐκ ἀσυνδέτου ᾧ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καθὰ ζωνίζουσιν. τὸ λβ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκαταλήκτου, ᾧ βακχείου πυρριχίου, ἀφ' ἑνὸς ἀναφορᾶς. τὸ λγ' ὅμοιον τῷ λα', ἐξ ἰπτρίτου α' καὶ ἰωνικοῦ καθὰ ζωνίζουσιν. τὸ λδ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διϊάμβου ᾧ χοριάμβου ἀφ' ἑνὸς ἀναφορᾶς. τὸ λέ ὅμοιον τῷ ιή. τὸ δὲ λς' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ ᾧ τροχαίου. οἱ δὲ βέλῃ, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. ταῦτα δὲ τὰ μονοστρόφου τροφῆς τοῦ καλοῦ· τὰ δὲ κατὰ μέσην τροφῆς, οἷόν ια'. ᾧ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ τὸ μ', ᾧ τὸ ια' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἡμιμιμερῆ, ἃ καλεῖται κυρίως Εὐριπίδεια· ἢ ληκύθια. τὸ δὲ ι' ὅμοιον τροχαϊκὸν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ μέσον τῆς ἀντιστροφῆς σεσωσμένον καλὸν ἐν καλῇ ἴσχει, διωρθωμένα παρ' ἡμῶν, καὶ ἴσχει τὰ δ' ᾧ τὰ γ' πόδα χορείου.

210. Τύριον οἶδμα) τὴν θαλασσαν τὴν Τύρῳ λιπόντα ἦλθον ἐλεύθερα ἀπαρχὴ τοῦ Λοξίου, ἤγουν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀπὸ χρήσεως τὸ φοινίκης· ὅλη δὲ οἰκημάτων ᾧ Φοίβῳ, ὅπερ ὑπὸ τοῖς ἀκρωτηρίοις τῆς χιονοβλήτου ᾧ Παρνασσοῦ ἀκληρωθὲν οἰκῆσαι, νῦν τελεύσεσθαι ἐφ' τὸ πόντου τὸ Ἰόνιον, ζεφύρου ζοφερᾶς πνεύσαντος· ὃ τὸ πέλαγος καλοῦσι καλλίθημον ὑπὲρ τῆς πόλεως Σικελίας ᾧ ἡλιοκάρηνα· ἀπὸ τῆς ἐμῆς πόλεως ἐλιχθέντα ἐξαίρετα τοῦ λοξίου.

Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
Φοίβῳ, δῶλα μελάθρων,
Ἵν' ὑπὸ δειρᾶσι νιφοβόλοις
Παρνασσοῦ κατενάθλιω)
Ἰόνιον κατ' πόντον
Ἐλάτᾳ πλώσασα, πει-
ρήτων ὑπὲρ ἀκαρπίστων
Πεδίων Σικελίας,
Ζεφύρου

ΣΧΟΛΙΑ.

χρείας. ἐχρήσαθ δὲ τῇ περιχαϊκῇ συνηθείᾳ μήτερι, ἀλλὰ τὴν πολεμίαν ὡς ζοφερῶς ἐπιλήθη ὁρμαῖς, καὶ ζωπυρήσει δεμνίους τοὺς οἰκείους λαΐζεσθαι. διὸ καὶ τὸ, θύελλα μολὼν ἄρης ἦλθε. ἐπὶ ταῖς ἀπορήσει τῶν μητροκτόνων τροφῆς τὸ συμπαίστων, ὡς ἐπὶ τῶν σ' τὸν κοινὸν χρόνον τροφῆς παραγγελθέν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκτεροφῆς, κοροπίς. Τύραννοι οἶδε (ω) τοῦτο τὸ μέλος συσιμοῦν λέγεται. ὅταν δ' ὁ χορὸς μὴ τὸν περιόδων λίγα τὸ μέλος ἀνήκοον τῇ ὑποθέσει, ἀκίνητον μένων, τοῦτο μὴν καλεῖται. πέριοδος δὲ ἐστιν ὠδὴ χορῶν βαδίζοντος, ἀδιάλειπτα ἅμα τῇ ἐξόδῳ, ὡς τὸ σῶμα λειπὸν ἰσχνὸν ἀφόλης τηθίτη. ὧδαι δὲ φασὶν ἀπὸ συμποτικῶν, ἢ συγχορδῶν τῶν Ἰοκάστης, αἵτινες ἡμῶν παρεκμυθήσαντο αὐτῷ ἐπὶ τῆς συμβάσεως. ἐπίτηδες σὺν εἰσὶν ἐγκύκλιαι αἱ δὲ χορῶν, ἀλλὰ ξέναι, ὡς ἱερόδουλοι, ὅπως τὸ τῆς ἐξ ἀδῶν ἀντιλέγειν φησὶ τὸν Ἐτεοκλέους ἀδικίαν, σὺν οὐ λέγειν χρὴ ἐπὶ τοῖς ἔργοις μὴ καλοῖς. ἀεὶ δὲ ὁ χορὸς παρόησιαστήριον, ὃ δικαίως φησίν). πῶς οὐκ ἄμεινον τὸ βασιλέα ἁλίσκεσθαι, εἰ ἐβασιλεύθη ὑπ' αὐτῶν; Οἶδ(ω) τὸ πλάγιον. Ἀκροθίνια δὲ κυκλίως αἱ τῶν κριτῶν ἀπαρχαί, παρὰ τὸ θῖνα, ὃ ἐστι τὸ σωρὸν τῶν ἄλλων κυβευτικῶν δὲ λέγονται ὡς αἱ ἀπαρχαὶ τῶν λείας. ὡς τὸ καπνοδόλων, ἀπὸ δὲ καπναγήσιμον. ὡς Σιμωνίδης ὁ ἰάμβους· Τί πρῶτα τῶν μικρῶν λόγων ἀνίδρυμαι, αὐτὸ δ' ἀναδρομῶν μείζων. ἐγὼν δὲ εἶμαι ἅτις εἰσὶν, ὅπερ ὁ Φοινίκη καπνιζόμενον οἰκῆσαι τὸν Παρνασσόν. 212. Φοινίσσας ἀπὸ νάσου) ἡ νῆσος, ἀλλ' ἤπειρος ἡ Φοινίκη περιλιμνος. καπνιζόμενον τοίχων τῇ φορᾷ. πῶς δὲ Φοινίσσας νάσου τὴν Τύρον νησιάζουσαν χάρ. οἱ ἀπ' Ἀγήνορος κατοικήσαντες, συγχώσαν ἴσχυσαν ἐπὶ τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα, ὡς ἔλαβον αἰχμαλώτους τοὺς Τύριοι ἐλόντες, ἀπέστειλαν αὐτοὺς, ἵνα δὲ αὐτοῦ ὁ Ἐτεοκλέης εἰς Δελφοὺς ἀποστελῶσιν ἀναθήματα τῷ θεῷ. ἐπὶ δὲ ἄδηλον ἐᾶν, πρὸν ἐλεύθησαν, αὐτοὺς ἐπιτάξαι τοῖς κατ' αὐτοὺς τύχοις ἀπαλλάξαι. 214. Ἵν' ὑπὸ) ὅπως ὑπὸ ταῖς ἐξοχαῖς ταῖς χιονιζομέναις ὁ Παρνασσὸς

Phœniſſâ ex inſulâ
Phœbo, miniſtra aulæ,
Ubi ſub jugis nivoſi
Parnaſſi habito)
Ionium per mare
Remo navigans, maritimos juxta ſteriles
Campos *Siciliæ*,
Zephyri

ΣΧΟΛΙΑ.

ικοῦ πεχθήσομαι οἰκῆσαι. 216. Ἰόνιον κατὰ πόντον) Ἀμφιγυῆος πῶς λέγουσιν αἱ κατὰ τὸ χρεὼν Φοινίκης εἰς Δελφοὺς πλεῦσαι κατὰ τὸ Ἰόνιον πόντον κατὰ Σικελίαν γενησόμενον, καὶ παῦσαι Ζεφύρου πνέοντος, καὶ εὐανεμωθῆναι τὸ πέλαγος. διὸ ὧν τὸ ἐξῆς ἀκούειν, Τύριον εἶδαρ λιπεῖσαι ἕνεκα ἐλάτης, λιπὸν τὸν αὐτὸν δὲ κάπαις αὐτὰς, καὶ μὴ ἐᾶσα, πεπλευκέναι, διανοηθεῖσαι τῇ Ζεφύρου πνοῇ, ὃς ἐκ τῶν νοτίων ἀντιπνεύσῃ τοῖς ἀπὸ ἀναβολῆς ἐπὶ τὸ ἀνεμωδὲς πλέουσι, ὅς ἐστι λιπὸ Συρίας τῆς Ἑλλάδος. ἐλάτην τοίνυν ἐπλεύσασι δὲ ζεφύρου κατὰ τὸ ἀριστερὸν πνεύσαντος κατὰ μέσην καλουμένην ὑπὲρ αὐτῶ τὸ Ἰονίου καὶ τὸ ἀκαρπίαν πεδίον, ἄκρᾳ οὖσι δυσκαί. ἀκάρπους δὲ οἱ μὲ τὰ πολύκαρπα, οἱ δὲ τὰ γαλαδοτικὰ πεδία, ὅ ἐστι τὰ ἄκαρπα. ὡς φησὶ καὶ ἀπτεύκτων λέγων. Ἴονιος δὲ Ἰόνιον λέγουσι τὸ κατ' Εὔβοιαν πέλαγος, τὸ ἀπὸ Ἰωνίας πόλεως Εὐβοίας, ἀφ' ἧπερ ἦν Ἰὼν ὁ Ξάνθου, βασιλεύσας ἔτη κζ'. Ἐλάτας πλεύσασι τὸν Ἰόνιον κατὰ πόντον τὸ ζεφύρου πνέοντος, ὑπὲρ αὐτὸ τὸ ἀκαρπίαν πεδίον τὸ Σικελίας. Σικελίαν δὲ φασὶν εἶναι μικρὰν νῆσον, μεταξὺ Χαλκιδος καὶ Αὐλίδος. πάντων δὲ ἄκαρπον εἰρηκὼς, παραβαλλομένῳ τῇ μεγάλῃ νήσῳ, καὶ πολυκάρπῳ Σικελίᾳ. οἱ δὲ φασὶν, Ἀχιλλέα αὐτὸν ἐπιὼν οἰομένῳ πάντα τὸν ἰόνιον λέγειν, ὃν ἀλωμένῳ ἐπῆλθεν ὁ Ἰὼ, ὄψιν δὲ ὡς ὁμοίαν ἀνίμῳ πνέοντος τοῖς ἀπὸ Φοινίκης πλέουσι κατὰ πρὸ δυσίαν φασὶν, ὁ δὲ πνέοντος ἤδη δὲ ζεφύρου καὶ πεπαυμένου, ὅτι χαλεπὸν ἐπὶ τὸ πέλαγος ὁ ὦρος εἰσελθεῖν. ὁ δὲ Κρὴς φησὶν αὐτὰς ἁλῶναι τὸν ὕστερον καθ' ὃν ἀπορισθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲ ζεφύρου πνέοντος, δὲ φασομένου κατὰ τὸ Ἰόνιον κόλπον. Σημαίνει ὧν τὸ ἐπεισενὸν χωρεῖν. οἱ δὲ λέγουσι τὰς ἀπὸ Συρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσβαλλούσας τὸ Ἰόνιον πόντον πεζῇ. 218. Ἀκαρπίαν) τὸ (φαδρῶς ἡμῖν καὶ χορεύουσιν. ἀκάρπους δὲ πεδία τὰ γαλακτοποιὰ φησὶν, ἐπεὶ ἐπιπόνως αἱ γῆς δακοῦσιν ἐχθίστου τρέφουσι. ὅτω καὶ Ἴων λέγει· Ὅπου δὲ πόλις πεδίον Αἰγαίου θερέμου. καὶ Αἰχύλος Νηρηΐσι· Δελφοφόρου πεδίον πῶς ἀμφιστεψάμενος.

220. Ἱππίῳ

Ζεφύρῳ πνοαῖς ἱπποβόσκῳ θ' ὑγρᾷ 220
Κάλλιστον ἑλαύνημα.

Ἀντιστροφή.

Πόλεως ἐκπερσθείσας ἐμᾶς
Καλλιστεύματα Λοξίᾳ,
Καδμείων δ' ἔμολον γᾶν,
Κλεινᾶν Ἀγλωσειδᾶν, 225
Ὁμογενεῖς ἐπὶ Δαΐῳ
Πεμφθεῖσ' ἀθάδε πύργους.
Ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτύκτοις
Φοίβῳ λάτρις γενόμαν.
Ἔπι δὲ Καστα λίας ὕδωρ 230
Ἐπιμόλει με, κόμας ἐμὰς
Δοῦσαι, παρθένιον χλιδάν,
Φοιβείαισι λατρείαις.

Ἐπῳδός.

Ἰὼ λάμπτυσα πέτρα πυρὸς

Διὰ-

ΣΧΟΛΙΑ.

220. Ἱπποβόσκῳ θ') Ζεφύρῳ καλοπτιόπωλον· ἐξ ὕδατος τὸ κάλλιστον ἑαυτῷ πτοῦμα. καὶ σύνηθες τῷ χορῷ λέγειν, ὅτι ὁ δεῦρο ζέφυρος πόνον ὥρας ἄγει καὶ εὐφροσύνην. Ὅμηρος· Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύρου λιγυπνείοντος αὖτις, Ὠκεανὸς αἰσίσιν ἀνατρέχειν ἐλάτῃσι. τὸ φύσει ἐν κάλλιστον φησὶν, ἢ τὸ ἑαυτῷ κάλλιστον. σύνηθες δὲ λέξ. 225. Κλεινᾶν Ἀγλωσειδᾶν) Οἱ αὐτοὶ Καδμεῖοι καὶ Ἀγλωσείδαι, ἀπὸ πατρὸς δὲ Κάδμου ὁ Ἀγλάου. πῶς οὖν τὰ Ἀγλωσειδῶν εἴζεται· τὸ δὲ ὁμογλοεῖς, αὐτὶ δὲ συζυγεῖς ἀπὸ τῶν ὁμογλοεῖς τὰ Ἀγλωσειδῶν πύργους Λαΐῳ πεμφθῆναι. Ἀγλωσειδεῖς δὲ παῖδες, Καδμοῦ, Θάσου, Κυφοῦς, Κίλιξ, Φοῖνξ, Εὐρώπης Φινεύς. ἐπὶ Λαΐῳ δὲ φησὶν, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ πύργους τοῦ Λαΐου πεμφθῆναι, ἦσαν εἰς Θήβας. πῶς δὲ πύργους φησὶ Λαΐου τὰ Ἐπταπύλου Πελασγίκης. ὁμογλοεῖς δὲ τοὺς Φοινίκων. ἴσα δὲ αὐτὶ τοῦ ὁμοίως, τοῖς

ἴσοις

Zephyri flatibus ſpirantis in cœlo
Pulcherrimum ſtridorem.

Antiſtrophe.

Urbe electa ex meâ
Ut eſſem pulcherrimum donum Apollini,
Cadmeam veni in terram,
Inclytorum liberorum Agenoris,
Cognatas ad Laii
Miſſa huc turres.
Similitèr autem ſtatuis ex auro factis
Phœbo miniſtra ſum facta.
Præterea verò Caſtalii fontis aqua
Expectat me, comas meas
Ut riget, virginum delicias,
In ſacrificio Phœbi.

Epodus.

O ſplendens petra ignis

Duo-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἵνα ἀγαλμασιν χρυσοῦσιν, ὥσπερ τι ἄλσος χρυσῶ κεκοσμημένον ἀνδριᾶσι, ἤγουν ἀνδριφόντων. ἐβλάστησα δὲ, ἐπλεξάμην γονάς, ἤγουν ἐγενόμην. ὃ δὲ ἐς τὸ κατατιθέναι, ἢ λάτρις ἢ δούλη ἀπομάσσουσι τὴν ἱερεῖαν. ἤγουν πέμπουσι τοὺς ἀδικοῦντας. ἢν δὲ μὴ ταῦτα ἀδιαφορῶσιν ἀντὶ λάτριδος εἰς τὴν Κασταλίαν. 230. Ἐν ᾗ Κασταλίᾳ) κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Κασταλίας βλαῦ, ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ ἐγκωνίου κλαῦ, ἵνα ᾖ γενικὴ, ἤγουν τῆς κοσμητόρος. Κασταλία δὲ πηγή ἐν Πυθοῖ, ἣν καὶ λέγουσι τὰς ἱερομάλλους παρθένους λούειν, μαλλοὺς βοσκόντων φθεγγομένου ἐν τῷ τρίποδι. Παρθένιον δὲ χλοῦν αὐτὸν τοῦ Κασταλίου φασὶ, παρόσον παρθένοι μόναι ἐκεῖ λούονται. ἢ τὰς λάτρις, ἢ τὰς ἁβρὰς ἐν τῇ παρθένῳ.

235. Διπό-

227. Πιμφλῶσι σὺ χλοῦ) ἐπὶ τὰς πύργους ἢ Λαΐου τὰς ἀμφοδικὰς, ἤγουν ἐπὶ τὸν πόλιν τῷ Λαΐου τοῦ συζυγικῆς ἄρχοντος ἤγουν τῶν ἀρχόντων τῆς φυσίσης. 229. Γενέσθαι, ἐβλάστησα γενέσθαι.

Δικόρυφον σέλας, ὑπὲρ ἄκρων
Βακχείων, Διονύσου οἵνα θ',
Ἃ κραδαμέειον ζάζεις τὸν
Πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυω.
Ζάθειά τ' ἄυλα δεξιοῦ,
Οὔρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν,
Νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερὰν
Ἐλίσσων ἀθανάτας θεῶν
Χορὸς, γενοίμαν ἄφοβος,
Παρὰ μεσόμφαλα γύαλα,
Φοίβου, Δίκαν θελιπέσσα.

ANTI-

ΣΧΟΛΙΑ.

235. Δικόρυφον σέλας) δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν, ἐπεὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις τοῦ Παρνασσοῦ εἰσὶν ἱερὰ, τὸ μὲν Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ Διονύσου· ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἱκανὸν πῦρ ἀνάπτεται ἐκ τῆς ὑλοτομίας, τοῦτο καίειν τὸ πῦρ δικόρυφον εἶπεν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἱκανοῦ ἄκρου ἀπόρρηον. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ λύω δεῖ κορυφῶν ἀναλύεται αὐτόματον πῦρ, ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου. δικῶς τοῖς καὶτὸ ἐκ δύο ἀναπλάττεις. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπίσης θεῖναι σκέλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμελίζειν τὸ πῦρ ὑπὲρ ἄκρων, οἷς τῶν τοῦ Διονύσου κορυφῶν, φασὶν εἶναι ἄμπελον, ἥτις καθ' ἑκάστην ὥραν ἐκφέρει βότρυας ἴδιους. ἐξ οὗ ἡ ἀπαιτεῖ τοῦ Διονύσου ἐγκώμιον. οἰνάνθας δὲ λέγεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκφύσεως τῶν βοτρύων. οἰνάνθας οὖν βότρυας, τὰ οἰνάνθη βότρυα σεσηπότα. οἰνὴ δὲ καλεῖται ἡ ἄμπελος. Σοφοκλῆς δὲ τὸ Θυίαν Ἰσαρεῖ, καὶ πυρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῇ ἐν Παρνασσῷ, λέγων οὕτως· Νῦν δὲ ἐπὶ γαῖς τοῖς σοφοῖς Τῆς Εὐβοΐας, τῇδε Βακχεῖ βότρυς Ἐπ' ἤματι ὥρᾳ· πρῶτα μὲν λευκῷς ἴσις Κιχλημάτου) χῶρος, οἰνάνθης δίκην. Εἶτ' ἦμαρ οὐκ μάκρον, ἁμφικαρῆ τρέφει, Καὶ κλίνεται τι, καὶ ἐπαπορεῖται βότρυς Δεινὴ δὲ πᾶσι τίμιστοι βλαστήμην Καλεῖ. Ὀπώρα, καὶ τὸ

στὸν

Duorum verticum lumine, ſupra cacumen
Bacchi, & tu, ô Bacchi vitis,
Quæ quotidianum exſtillas *potum*,
Fœcundum Vitis florentis producens botrum.
O divina antra draconis,
Montanæque ſpeculæ deorum,
Nivoſúmque montem ſacrum
Circumdans immortalis Deæ ſc. *Diana*
Chorus, utinam ſim ſine metu
In medio umbilico latebrarum
Phœbi, relictâ Dirce.

ANTI-

ΣΧΟΛΙΑ.

πλήν. 236. Οἷνα δ') ὦ ἄμπελε, ἥ τις τὸ πολύκαρπον βότρυν λήνῳ ζεύγνυσι, ἀπὸ τῆ οἰνάνθης αὐτὸν ἀκμάσαντα. οἰνάνθη δὲ ἡ ἀρχὴ ἄνθους τῆ φυλλῆς. 239. Δελφικοῦ) τῆ Δελφῶν, ὃν ἀνέλων ὁ Ἀπόλλων. 240. Σκηπτὸς δὲ Διὸς φησὶ τὸν κατακλυσμὸν τόπον, ὅπου καλύμβων. ὁ Παρνασσὸς κατακλυσθεὶς Ἀπόλλωνα, τὸν δέλφυν καπτόζουσιν. 241. Ἱερὸν ἑλίσσων) πῶς εἴρηται ἡ τὸ ἱερόν. τὸ δὲ ἑλίσσων, ἀντὶ τῆ ἐπεχορεύων. ἔστιος ὁ τί. ὃν ἡ χλοάσμην χορὸς τῆς Διῆ, ἑλίσσων ὁ παῖς χορείας τὸ ὄρος. οἱ δὲ ἐξήγησιν, εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν ἑλίσσων, ὃν ἦ, ἤγουν ὁ, ὦ Ἄπολλον, ἐξείπων τὸ Παρνασσόν. 243. Ἄφθονος) οἱ γὰρ ἱερόδουλοι ὑδάτα φοβοῦντας. 244. Γόμφοι Φοίβου) ὡς κηλαύμησιν ἡ ἐρὴ πιαίνουσι γὰρ αἱ φύσεις τὸ ἐρῆν ὁ ὕψει ὁ ὁ βαθῆ συγκαμμένον.

246. Νῦν

236. Καὶ ὦ οἶνη, ἤγουν ἄμπελε, ἥτις καθ' ἑκάστην ἀμάξιον ζεύζεις οἶνον, διδοῦσα τὸ ἀεὶ καρποφορέμβον βότρυν τῆ οἰνάνθης, τοῦτο τὴν οἰνάνθην πανοῦσι, ἤγουν τὸ λεπίδιον οἶνον. 241. Νιφόεσσαν) ὦ χιονόβλητον ὄρος ἱερὸν ἡ Παρνασσῶ πάλαι λέγει. 242. Εἰδὴ καθαλίσσουσι τὴν Δίρκην, τυτίσι ἡ ὑδάτων, χλοάσμην τῆ ἅπαντα Θεῶν, τῆ Ἀρτέμιδος χορὸς ἑλισσόμενος, ἤγουν περιφέρων, ἄφθονος καθὰ τοὺς ναοὺς ἡ Ἀπόλλωνος τοὺς καθὰ τὸ μέσον τῆ γῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Νεῶν δέ μοι περὶ τειχέων
Θύελλ' ὁμιλεῖ Ἄρης,
Αἷμα δαΐων φλέγων
Τάδε, ὃ μὴ τύχοι, πόλιν·
Κοινὰ γὰρ φίλων ἀχή.
Κοινὰ δέ, εἴ τι πείσεται·
Ἐπάπυργα δὲ γᾶ,
Φοινίσσομαι χέρα φεῦ, φεῦ.
Κοινὸν αἷμα, κοινὰ πέπλα
Τᾶς καρποτρόφου πέφυκεν Ἰδᾶς·
Ὤμοι μέτεστί μοι πόνων.

Ἀντιστροφή.

Ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος
Ἀσπίδων πεπόνθε φλέγειν,
Σχῆμα Φοινίσσης μάχης,
Ἂν Ἄρης ταχ' ἔπεσεν
Παισὶν Οἰδίπου φίλων
Πημονὰν Ἐρινύων.
Ἄγγελος ὦ Πελασγικόν,
Δεσμαίνων τὸν σὸν ἀλκάν,

Καὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀμφὶ. Νεῶν δέ μοι) ὁ δὲ σύνδεσμος τῆς ῥήσεως. πρὸς ἀμφιβολίαν δέ ἐστιν ἡ τοῦ λόγου σύνταξις. ἔχων ἄσπιν. τὸ παρεπόμενον ἀντὶ τοῦ λαμπρύνων, οἷον ὁ τὴν ἀσπίδα ἐπιλαμπόμενος. πάντα, ἀντὶ τοῦ ἅπαντες τῆς ἀρχούσης ὄντες, οἷον τὸ ἅπαν Ἄποκον, ὃς τὸ καλλιστεφόμενον ἅπαν ἀμφιέπεις, οἷον χορεύουσαν καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ἀφοσιοῦσαν τὴν λοιπὴν χλοεμάνη. νῦν οὖν ἁπαξ ὁ

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Nunc verò mihi ante mœnia
Impetuosus profectus Mars,
Sanguinem hostilem incendit
Huic, quod utinam nè accidat urbi:
" Communes enim sunt amicorum dolores.
Communes etiam sunt, si quid patiatur
Septem munita turribus hæc terra,
Phœnissæ regioni. Eheu, heu.
Communis sanguis, communes liberi
Cornigeræ sunt Iûs:
Quorum laborum ego sum particeps.

Antistrophe.

Circum urbem autem nubes
Clypeorum densa fulget,
Species cruentæ pugnæ,
Quam Mars mox afferet
Filiis Oedipi, ferens
Noxam ab Erinnybus.
Argos ô Pelasgicum,
Metuo tuum robur,

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

πεμὼ πόλεμο· ἀναφοβῶ, ἐ δείδικα, μὴ ἐ δύσπορ· αἱ χρεολυτοι γίνωμαι. εἴη ἢ φησὶ πρὸ ἡμῶν γένεσθαι, ἵνα ἀσφαλῶς ἦ λοιπὸ λέξωμαι. 248. Αἵμα δαΐον) πόλεμον ἀκήρατον διαλέγει τῆδε τῇ πόλει. 258. Φλέγει) ἀναπίπτει, τὸ νέφο· τῶν ἀσπίδων φλέγει, τ' εἶναι ἀφανῆ, χάλκεα δὲ σημεῖα μαίνεσθαι εἰκότως δὲ τῇ συνηφείᾳ τὸ ἀσφαλὲς. 260. Ἀ, Ἄρης) ἢ ὁ Ἄρης γαλεπὸν. ὁ δὲ νῦς, ἢ μαίνεσθαι φέρων τοῖς πολεμίοις Οἰδίπου τύχαις πεπλήσσεται. ἄμεινον δὲ τὸ ἐσόπτης, ἀντὶ ἦ ἀρωγός. Καὶ τὸ δίκη, τὸ δίκαιον, κἀγὼ τῶν ἦ ἐμὸν συμμαχίαν αἰτῶ ἦ δικαίου σφῶν μάχου, ἐ τοῖς δικαίοις ἐπικίδνης συνεργεῖν δίκαιον.

268. Τὸ

Καὶ τὸ θεόθεν. ὑ γ' ἄδικον
Εἰς ἀχῶλα τόνδ' ἔνοπλ@ ὁρμᾷ
Παῖς, ὃς μελέρχε) δόμους.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἰαμβοί.

Πολ. ΤΑ' μὺ πυλωρῶν κλειθρά μ' εἰσεδέξαλο
Διὶ θὺπετείας, τειχέων εἴσω μολεῖν.
Ὁ χ' δέδοιχα, μή με δικτύων ἔσω
Λαβόντες, ὑ μεθῶσ' ἀναίμαχτον χθόα.
Ὧν ὕνεχ' ὅμμα πανταχῆ διοιστέον,
Κἀχεῖσε χ' τὸ δεῖρο, μὴ δόλ@ τις ἦ.
Ὡπλισμὺ@ δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
Τὰ πίσ' ἐμαυτῷ ὑ θεάσυς παρέξομαι.
Ὠὴ, τίς ὕτ@; ἢ κτύπον φοβούμεθα;
" Ἅπαντα γ' τολμῶσι δεινὰ φαίνεσθαι,
" Ὅταν δ' ἐχθρᾶς πὺς ἀμείβηται χθονός.
Πέποιθα μὺ τοι μαλεῖ, κὺ πέποιθ' ἅμα,

Η

ΣΧΟΛΙΑ.

268. Τὰ μ πυλωρῶν) τὰ μ πυλωρηθέντα τὰ ἐπιτετραμμένα τῇ πυλωρῷ, δι' εὐκολίας ὑπεδέξαθ'. ὅταν δ' ἀφ' τὸ εὐκόλως, ἐ εὐχερῶς μ ὑπεδέξαθαι τὺς φύλακας, ὑποπτέον μὴ δόλ@ ἦ. 269. Διὰ εἰπτείας) δι' εὐκολείας. δι' εὐχερείας. 271. Οἱ μὲν) οἱ ἐν ὑπερβατῷ ἀφ' τὸ δυσκίνητον, μεθυπολάβοιεν τὸν λόγ. ἢ φιλάξει@· ὁ τῷ σῶμ μηνοειδῶν ῥαμάτων, ὅπ ἀφαλαμβάνει σῶμ ἢ χρῶ, τοιούτ τὸν χρῶτα. ὠπλισμέν@ δὲ τῷδε φασγάνῳ, ἀντὶ τ τὸν χρῶτα φασὶ τὸ ξίφ κεῖσθαι, πῶς αὐτοσχεδιάζ δ' μέλλ. οἱ δὲ ἠμέν@ ὦν, κρατῆσαι ἰδιώλαβ ἐπιβαλόντων τοσούτων. εἰχαιῶς δ' ἄν

268. Αἱ μ συνημμέναι αὗται ᾠδαὶ εἰσὶ ἰαμβικὸν τετράμετρα κ', ὧν πλάσται@, Καλεῖ δὲ Πολ——ἐπ πῶς δυσχεροῦσι ἑκάστ συνήμμέν@, παρέγγραφ@.

Et divinam vindictam. Non enim injuſtum
Ad certamen hoc armatus ruit
Filius, qui ſuam repetit domum.

POLYNICES, CHORUS, JOCASTA, ETEOCLES.

Pol. CLauſtra quidem janitorum me receperunt
Facilè, ut venirem in urbem.
Propter quod etiam metuo, nè me intra retia
Accipientes, non dimittant ſine cædè corpus.
Quapropter circumferendi ſunt undique oculi
Huc & illuc, nè quis ſit dolus.
Armatus verò manum hoc enſe,
Fiduciam mihi ipſi confidentiæ præbebo.
Ohe quid iſtuc eſt? an verò ſtrepitum metuo?
" Nam cuncta *quamvis* fortibus periculoſa viden-
" Quando per hoſtilem pes incedit terram. [tur,
Confiſus ſum matri (& tamen non planè confido)

Quæ

ΣΧΟΛΙΑ.

ἴσ οἱ μὲν ἀνάξιος ἐπί τινα κίνδυνον ἐρχόμενοι, ἐχὶ ὅπ τὸ σύνδικον ἡγεῖδ τὴν ἀσφάλειαν ἴθλουσιν, ἀλλ' οἷον πυρὸ τὸ καιρῦ λαμβάνυσι, καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μὲν ξιφιδίῳ περιόντες, ἥττον μὲ ἀνδριάντι τὸ ὑποπλουμένων ἡρῶν, ἢ λησῶν. ἄμεινον δὲ τῶν ἀνάλων. τῦτο δ' Πολυνείκη ζωῶν, ἀναγκαζόμενος γὰρ ἐπὶ ἀλλαλλαχαῖς οἷς ἐς Θήβας ἐλθεῖν, ἔχειν μὲ, ἵνα μὴ δόξῃ δόσεις εἶναι. ἄλλο δὲ ὑποπτεύων τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸ δυνατὸν ὑποβάσετο, τὸ πίσι δ' ἡμφοῖν, ἢ ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν δ' ἡμφοῖν. Ὧν δὲ, ἐπίφθονος ὑπαυλήσεως· τ' κτάνειν δ' φησὶν ἀσφαλεῖς ὄντα, ἤγων τ' κτάνειν ψόφον ἐφορῶμεθα. 271. Οὐ μαθῶσιν) ὅτι ἀφῦσιν ἀηχῆ.

281. Βάμιον

265. Καὶ τὸ θεῖον) τὴν δικαιοσύνην. ὁ γὰρ ἄδικος οἷς τόνδε τ' ἀγῶνα τ' τ' μάχης ἄρμησεν ὁ παῖς ἴσοπλος· ὃς μετέρχεται, ζητῶν ἁπαντῶν τὰς δίκας, ἀντὶ τ' τὴν βασιλείαν.

Ἦ πῖς μ' ἔπεφσε δεῦρ' ὑπ' οὐσπουδον μολεῖν.
Ἀλλ' ἐγὼς ἀλκὴ· βώμιοι γὰ ἐχάρεσι
Πέλας πάρεισι, κἀκ ἔρημα δώματα.
Φέρ', ἐς σκολεινὰς ἀμβολὰς μεθῶ ξίφος,
Καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεζᾶσιν δόμοις.
Ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἦ πρὸ πύλας πάτερας
Ἑλλωτιχοῖσι δώμασιν πελάζετε;
Χο. Φοίνισσα μὰν γᾶ πατρὶς, ἡ θρέψασά με·
Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν σῶθάδ' ἀκροθίνιον.
Μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
Μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίου τ' ἐπ' ἐχάρας,
Ἐν τῶδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.
Σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὢν ἐλήλυθας
Ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας θανός.
Πολ. Πατὴρ μὰν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαΐου
Ἔπιτλε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως.
Καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς.

MONO-

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Βώμιοι) ὥστε κατοφυγεῖν ἐπ' αὐτὸς, εἰ δέοι. τῶν δὲ συνῳδὸν τὸ, Ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῇδε φασγάνῳ. Θησεύδιλον γὰρ τὸν Πολυνείκην παρέλκουσι, σφῶν μὲν φάσκοντα, Ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῇδε φασγάνῳ, Τὰ πίς' ἐμαυτῷ δ' Θησέως περίστασιν· νῦν δὲ τὸς βωμὸς πλησίον εἶναι φησὶν, οἷς ἀσφαλῶς, καὶ σωθῆναι κατάπτερ ἱκέτης γενόμενος. Ἐχάρας δὲ κυκλοῖς μὲν ἐπὶ γῆς βόθρος, ἔνθα ἐφεστιάζεσι τοῖς κάτω ἐγχθονίοις. Βωμὸς δὲ, ἐν ᾧ θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς. νῦν ἂν βωμιοὶ ἐχάρεσι, τὸ συλλαμβάνειν τῶν βωμῶν, ἢ καὶ ἀσφαλείαν οἱ βωμοί. 282. Καὶ ἔρημα δώματα) τὰς ἀπὸ δ' χορῦ ἐκφορικὰς φησὶ πεπαρῆκέναι, αὐτὰς δὲ φησὶ ψυχῆς πεκμήλειον. τί δ' ἔμελλον αὐτῷ γυναῖκες ἐφεστιάζειν ἀσφαλέας ἀσφ' κίνδυνον; 283. Ἐς σκολεινὰς) εἰς τ' κυλιν-

τὸν

Quæ mihi perſuaſit, ut ſub fide huc venirem.
Sed propè eſt Defenſio: foci enim altarium
Propè adſunt, & non deſertæ domus.
Age dimittam gladium in obſcuram vaginam;
Et has interrogabo, quænam aſtent ædibus.
Peregrinæ mulieres, dicite, quânam ex patriâ
Acceditis ad Græcas domos?

Cho. Terra quidem Phœniſſa patria aluit me:
Agenoris verò nepotes ex ſpoliis
Miſerunt me huc Phœbo primitias:
Cumque eſſet me miſſurus Oedipi filius inclytus
Ad venerandum oraculum, & aras Apollinis,
Intereà Argivi duxerunt exercitum ad urbem.
Tu verò viciſſim reſponde mihi, quiſnam ſis, qui venis
Ad Thebas urbem turritam ſeptem portarum.

Pol. Pater mihi quidem eſt Oedipus Laii filius,
Peperit verò me Jocaſte filia Menœcei,
Vocátque me Polynicem Thebanus populus.

MONO-

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν χλαῖναν, ἐ ἁμπεχόνην ἵνα κεκαλυμμένον τὸ ξίφος ἔχῃ, ἡ ὡσὰν ἄρμασι ἔτυμον. 288. Δορὸς) λαφυραγωγίας. 289. Ἀκροδόνιοι) τὰ λείας ἀπεχθῆ. 290. Μίλλων δὲ πίμπειν) Σολοικοφανὴς τοῦτο ἔστιν. ἤδη γὰρ εἰκὸς, μίλλοντος πίμπειν με Οἰδίποδος, ἐ τῆδε ἐρχόμενον Ἀργεῖοι. ἢ οὕτως, μίλλων δὲ πίμψειν αὐτὸν ἰδίᾳ τοὺς Ἀργείους ἐπισκηπτόμενος, ἐ τοσοῦτον οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν ἐρχόμενον. 291. Λοξὰς τ' ἐπ' ἰκάρους) Ἀφαίρει βωμοὺς ἢ ἰκάρους, βωμοὺς γάρ ἐστι, ὁ εἰς ὕψος φκοδομημένος, ἐ ἀναβάσεις ἔχων. ἰκάρους δὲ, ἢ ἐν περιφόρῳ ἢ γῆς βάσις βωμοῦ, πλὴν ἔχουσι ἄνωθεν ἀναβάσεις. ἢ ἰκάρους, κυρίως τὸ πῦρ. 294. Ἐπτάστομον) ἑπτάπυλον ἢ θύραν κατασκευάσας, ὅπερ ἐκ τῆς ἑπτάχορδον λύρας Ἀμφίονος κιθαρίζοντος ἐστιχολόγησε.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ὦ συγγένεια τῆσδ' Ἀγήνορος τέκνων,
Ἐμῆς τυράννων, ὧν ἀπεράλλου ὕπο,
Γοηπετεῖς ἕδρας προσπίτνω
Σ' ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον ζέβουσα
Ἔβας, ἔβας, ὦ χρόνῳ γᾶν πατρῴαν.
Ἰὼ, ἰὼ, πότνια, μόλε πρόδομος,
Ἀγαπέτασον πύλας,
Κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε; μᾶτερ, τί μέλλεις
Ὑπόροφα μέλαθρα
Περᾶν, θίγγη τ' ὠλέναις τέκνου;
Ιο. Φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες, βοᾶν ἔσω
Δόμων κλύουσα τῆσδε,

Γῆρα

ΣΧΟΛΙΑ.

298. Ὦ Συγγένεια) σύστημα κατὰ ἀντισπαστὸν ἀνομοιομερὲς, ἔχον κῶλα ιε'. ὁ α' καὶ ὁ β' ἰαμβικοὶ τετράμετροι. τὸ γ' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ α' παρὰ χρείαν. τὸ δ' ἰαμβικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν, ὃ διάμβου ἐπίτριτα β'. τὸ ε' καὶ ϛ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ β' ἀντισπάσαν, ἢ α' κατὰ μέρος, ἢ β' ἰωνικὸν. τὸ ζ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἢ α' πολὺ χρείαν. τὸ η' ἀντισπαστικὸν δίμετρον, ὅμοιον τῷ ε' ἐξ ἀντισπάστου, καὶ ὑπερχαλές. τὸ δ' οὐ πάνυ ἰωνικὸν, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων. τὸ ι' ἀσυναρτήτων ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, καὶ τροχαϊκῆς πυρριχίου. ἐπὶ τῷ τέλει παροιμιακόν. Ὦ Συγγένεια τῆς Ἀγλαΐας. Ἰὼ Ἔπαφος, ἢ Λιβύη, ἧς Ἀγλαΐα, ἢ Βῆλος ὁ Ἀγήνωρ, ἢ Κάδμος, ἢ Πολυδώρος, ἢ Λάβδακος, ἢ Λαΐος, ἢ Οἰδίπους, ἢ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. 300. Γοηπετεῖς) ὡς τῶν Φοινίκων ἀπὸ γονυπετείας τιμώντων τοὺς βασιλεῖς. 301. Σέβουσα δὲ) τιμῶσα καὶ φυλάττουσα. ἢ τιμῶσα κατὰ τὸ πάτριον νόμον, ἢ φυλάττουσα τὸ ἦθος τὸ οἰκεῖον τῆς ἡρωϊκῆς. 308. Φοίνισσαν βοᾶν) τὸ τοιοῦτον εἶδος κλαυθμοῦ ὀργῆς μητρῴας ἔμπληκτος μιμεῖται ἡ τραγῳδία καὶ ἐν τοῖς Φοίνιξι καὶ ἐν τοῖς Ἱκέτισι. ἐπὶ δὲ τῆς παρούσης ὀργῆς καλῶς ἡ Ἰὼ τὸ ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἢ ἀντισπάσαν τὸ ε'

MONOSTROPHICA.

Cho. O cognatio filiorum Agenoris,
Meorum dominorum, à quibus missa sum,
Procumbo ad genua
Tibi, ô rex, colens legem patriam.
Venisti, venisti tandem post longum tempus in terram patriam.
Heus, heus, veneranda Domina, venias extra ædes,
Aperi portas,
Num audis, hunc ô τὴν quæ peperisti? Mater, quid cunctaris
Excelsa atria
Transire, & amplecti ulnis filium?

Io. O puellæ, vocem Phœnissam intra
Ædes istas audiens,

Vetulo

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀμβ. εἰ δὲ βάλοι, ἀνακλωμενὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δ' ἰωνικὸν ἀμιόλιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ'. ἓ ἰωνικὸν ἀμέτρου. εἰ δὲ βάλοι, ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ε' ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ϛ' ἰαμβικὸν τρίμετρον, ὁμοιοῦται τῷ α'. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ὃν διίσθμου πυῤῥίχιον. δ', ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, τοῦ Cumbas. εἰ δὲ βάλοι, σπονδεῖον ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. ἔχει δὲ ἡ τροχαϊκὴ συζυγία τὸ α' πόδα χορεῖον. τὸ η' τροχαϊκὸν ἰσθμιμερὲς Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ θ' ἰωνικὸν ἰσθμιμερές. τὸ ι' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ὃν διτροχαίου, χοριάμβου, ἓ βακχείου. εἰ δὲ βάλοι, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος. τὸ ιδ' κυ κὴ βραχὺ πυῤῥίχιον Ὀρέστου εὕρημα. τὸ ιε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃν πυῤῥίχιον γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἐπιτρίτου γ' κὴ ἰάμβου. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν δίμετρον, ὁμοιοῦται τῷ ια'. τὸ ιη' ἓ ιι' ὁμοιοῦται τῷ β' ἰαμβικῷ. τὸ ις' τροχαϊκὸν, ὁμοιοῦται τῷ η'. ὃ δ' σπονδεῖος χορεῖος. εἰ δὲ βάλοι, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ αὐλητικοῦ καὶ ἐπιτρίτου γ', ἢ καὶ ὃν πυῤῥίχιον γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἓ διίσθμου. τὸ ιζ' ἰαμβικὸν, ὁμοιοῦται τῷ β'. τὸ ιθ' ἰωνικὸν, ὁμοιοῦται τῷ ις', ὃν πυῤῥίχιον γ' κὴ διτροχαίου. τὸ κ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ αὐλητικοῦ ἓ ἐπιτρίτου γ'. τὸ κ' ἰαμβικὴ βάσις, ὁμοιοῦται τῷ ε'. τὸ καὶ αὐλητικὸν τρίμετρον βραχυκατ-

Γηραίῳ τρομερᾷν
Ἕλκω ποδὶ βάσιν. ἰὼ, τέκνον, λεύσω
Σὸν ὄμμα, μελέας ὦ ἀμέρους περσεῖδον,
Ἀμφίβαλλε μαζὸν ὠλέναισι ματρὸς,
Παρηΐδων τ' ὄρεγμα,
Βοστρύχων τε χναυόχρωτα χαίτας
Πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἐμάν.

Ἰὼ

ΣΧΟΛΙΑ.

λικὸν, ἐξ ἀνδισπάστου, ἐπιτρίτου πυῤῥιχιακοῦ καὶ ἰάμβου. λέγ. τὰ φιλάφορα. εἰ δὲ βύλει, καταληκτικὸν, ἐξ ἀνδισπάστου, παίων· α' καὶ δακτύλου. τὸ κδ' ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ὃν παίων· δ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος· διάμβου, ἢ μολοσσοῦ. τὸ κε' χορικὸν τροχαϊκὸν ἐνφαλικόν. τὸ κϛ' ἀνδισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃν παίων· δ', ἀντισπαστικοῦ, καὶ ἰάμβου. τὸ κζ' ὅμοιον ἐξ ἀντισπάστου, ἢ διάμβου ἢ ἐπιτρίτου γ'. τὸ κζ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. εἰ δὲ βύλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου α' ἢ τροχαίου. τὸ κη' ᾠδοσφαλὲς δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃν παίων· β' ἀντὶ ἰωνικοῦ, καὶ χορειάμβου. τὸ κθ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃν παίων· β' ἀντὶ ἰωνικοῦ, ἢ διάμβου. τὸ λ' ἰαμβικὸν τρίμετρον. τὸ λα' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἀντισπάστου κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμακροῦ. τὸ λβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἰάμβου ἔχον τὸ δ' πόδα. ἔοικε δὲ εἶναι ἢ τῶν Στησιχόρου, ἢ τῶν Πινδαρικῶν ᾠδῶν. τὸ λγ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ δίμετρου καὶ ἢ κρητικοῦ. τὸ λδ' ὅμοιον. τὸ λε' ἰαμβικὸν, ὅμοιον τῷ ιβ'. τὸ λϛ' ὅμοιον. τὸ λζ' ὅμοιον τῷ λα'. τὸ λη' χορειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, καὶ χορειάμβου πυῤῥιχιακοῦ, ἢ ἑτέρου τοιούτου ἐξ τῶν κοινῶν, ἢ ἐπιτρίτου γ'. τὸ λθ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ λόγου μείζονος, ἢ ἐπιτρίτου γ'. τὸ μ' ἰαμβικὸν, τρίμετρος· ὅμοιος τῷ α', τὸ μα' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, λείπει γὰρ ὅλη πούς, οὗ τὸ εἶναι τρίμετρον. τὸ μβ', τὸ μγ' καὶ τὸ μδ', ἢ τὸ μὲ ἰαμβικὰ, ὅμοια τῷ ιβ'. τὸ μϛ' ὅμοιον ἐξ ἡμιμετρείς. τὸ μζ' ἀνδισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου πυῤῥιχιακοῦ, καὶ ἰάμβου. τὸ μὴ παίωνιον ἡμιόλιον, ὃν παίων· δ' καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βύλει, τροχαϊκὸν πενθημιμερές, ὃ ὡ πούς χορείου. τὸ μθ' χορειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β' ἢ χορειάμβου πυῤῥιχιακοῦ. τὸ ν' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃν παίων· δ', ἀντισπαστικοῦ

Vetulo tremulum
Inceſſum pede impello. O fili, poſt longum intervallum
Poſt multos dies aſpicio oculum tuum.
Amplectere ubera matris brachiis tuis,
Genáſque cupitas,
Comæque cæruleam *ad meos* capillos
Cæſariem *applica*, obumbrans collum meum.

Io,

ΣΧΟΛΙΑ.

κ' ἐπτείτυ σχώτυ. εἰ δὲ βάλῃ, ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, ἐκ τροχαίου πενθημιμέρους, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, ἐ μολοσσοῦ. τὸ ιά χρεαμβικὸν ἡμιόλιον, ὁν χρεάμβυ κ' ἰάμβυ. τὸ νβ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ἔ ἀ ποδὸς χρείω, ἤτοι τελεσφόρου. τὸ νγ' ἀναπαιστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπτείτυ ἀ ὁν τρίτυ ἡ ποσδίω. τὸ νδ' ἀσυνάρτητον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ πιώνος β' ὧντι ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χρεάμβυ κ' Ὠκεανίδαις. ἀ δὲ βάλῃ, ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές, ἰάμβυ ἀρχόμβυ. τὸ νε ἀκατάληκτον δίμετρον καταληκτικόν. τὸ νς' ἀκατάληκτον ὅμοιον. τὸ νζ' ἀναπαιστικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. τὸ νη ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ πιώνος δ', β', κ' διάμβυ. ἐπὶ τοῖς ἀποθέσεσι παρέγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τ' τροφῆς, κηρωτίς. 308. Φοίνισσαι ὦ παῖδες) εἰ μὴ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν. ἀλλ' ὕστερα τῷ πάτερι ἀπήγγειλαν ἕκαστα τὰ φανῆς. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἕλένῃ ἀπιστῶν. Καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί μοι Παρηγορεῖ Λακωνος ὀσμῶσθαι λόγυ. 311. Ἔλκω ποδὸς βάσιν) ἐπίζω μὲν τῷ βάσιν ἀπὸ ἔ γήρως τρομεροῦ. 313. Ἀμφίβαλε μαζὸν) τ μαζὸν τ μητρὸς φίβαλε ταῖς σαῖς ἀλκαῖς. ὁ πᾶς νῦς. ἀμπλυκάμβος ἀπαναπί μι. ἴσι τὸ ἀμφίβαλε μαζὸν, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλου τ μαζὸς ταῖς σαῖς χερσί, ἐ τὸ τ παρηιδων σε ὁρίσμα, ἵνυν ἵκτιμα ἀμφίβαλέ μοι. 314. Παρηίδων τ' ὁρίσμα) ἀντὶ ἔ ἀγαπητικῶς ἀσπαστόμβος. 315. Κυανοχρῶτα) ἐ τ κυανοχρῶτά σε πλόκαμον, ἀμφίβαλε τῷ τραχήλῳ μυ, ἐ καλοσκίαζε τοῦτον τοῖς βοστρυχώδεσί σε πλοκάμοις. ὁν κοινῶ γὰρ τὸ ἀμφίβαλε. ἐ γὰρ τ ἰωνῶν πλόκαμον λέγῃ, ὅτι μικρῶ ὕστερον ἐξυρεῖζ αὐτῷ φησὶ λέ τὸ πένθος.

318. τί

310. Γεραιὸν ποδὶ ἕλκω) κύων βία τίνυ, ἀπὸ τ βοῶν τ ἔργων ἑλκόντων ἐ τῶν ἀμαξῶν. βασὶν, ἀντὶ περίπλων τραμεροῦ, ἀπὸ τ βιβάνω ἀπὸ ἔ γήρως.

Ἰὼ, ἰὼ, μόλις Φανεὶς
Ἀελπία κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις. τί φῶ σι; πῶς ἅπαντα
Καὶ χροὶ, κἠ κόμαισι, πολυέλικτον ἀδονὰν
Ἐκεῖσε κἠ τὸ δεῦρο ξυνεχρεώσασα, τέρψιν
Παλαιᾶν λάβω χαρμονᾶν; ἰὼ, τέκος,
Ἔρημον πατρῴων ἔλιπες δόμον,
Φυγὰς ἀποζαλεὶς ὁμαίμων λώβᾳ.
Ἢ πρὸς θνὸς Φίλοις;
Ἢ πρὸς θνὸς Θήβαις;
Ὅθεν ἐμαὶ τε λευκόχροα κείρομαι,
Δακρυόεσσαν ἱεῖσα πένθιμον, κόμαν,
Ἀπέπλων φαρέων λευκῶν, τέκνον.
Δυσόρφναις δ' ἀμφιτρύχῃ τάδε σκότῳ
Ἀμείβομαι· ὁ δ' ἐν δώμασι πρέσβυς
Ὁμμαλοστερὴς, ἀπήνας ὁμοπλέρου,
Τὰς ἀποζυγείσας δόμων, πόθον ἀμφιδάκρυτον
Αἰεὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Τί φῶ σι) τί σοι εἴπω, πῶς ἀσπαζόμαί σε, ἢ πῇ σὲ πάντα λάβω. τέρψιν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν, καὶ παλαίωθεν ἡδονὴν χροί σε καὶ λόγοις ἐκεῖσε, ἢ τὸ δεῦρο ἀνακεραίωσα, ἀπὸ ἀνασκιρτῶσα παντοχῆ. 319. Παλαίωθεν δὲ) παλαιόθεν, πρικίλην τὴν παντοχόθεν μοι ἔχουσαν ἡδονήν. 321. Παλαιᾶν λάβω) παλαιᾶν ἡδονᾶν χάριν. 322. Ἔρημον πατρῴων) σὺ ἔρημον δηλονότι. πῶς γὰρ αὐτῇ λέγουσιν, ἐρημίαν τῇ πόλει οἴκοι εἶσιν. 326. Ὅθεν ἐμαί τε) ἀφ' ἧς, ὦ τέκνον, καὶ τὴν ἐμὴν λευκόχροα κόμην ἐκειρόμην, ἀφιεῖσα φωνὴν δηλοῦσαν θρηνῶν μὴ δυναμένην, ἀμείκτῳ ἀνδυομένην λύπῃ· ἀμείκτῳ δὲ τῇ ἀκαθάρτῳ· ἀπὸ τοῦ ἀμείκτους εἶναι τοὺς ἀκαθάρτους· ἢ τῇ πολλῇ καὶ ἀμίκτῳ θρήνῳ, τὸ σκότος, ἢ περικαλύπτει αὐτὴ τὰ μέλαινα. 327. Ἀμπλῶν) Ἀμείκτων ἀνδυομένην λύπῃ, ἀντὶ τοῦ λύπαις ἀμείκτοις ἐσθῆτα μέλαιναν ἐπαφεῖσα, τὸ δυσόρφναιν, ἢ σκότος ἀντὶ λύπης μέλαινα ἀπεκαλύπτετο. 329. Ἀπήνας) Ζητοῦσι (illegible)

Io, Io, vix apparens
Præter ſpem, & præter opinionem in matris brachiis. Quomodo compellam te? quomodo omnia *habeo*,
Et manibus & capillis multiplicem voluptatem,
Huc & illuc inambulans, & delectationem
Veteris gaudii accipiam? O fili,
Reliquiſti paternam domum deſertam,
Exul miſſus fratris injuriâ.
Quàm deſideratus amicis?
Quàm deſideratus Thebis?
Unde raſi canos meos,
(Lacrymoſam emittens vocem) capillos,
Et non induta ſum candidis veſtibus, ô fili.
Atras verò & ſqualidas has tenebris ædes
Incolo: ſenex verò in domo
Excæcatus, jugi *(fraterni)* comparis
Ejus, quod disjunctum eſt à ſuâ familiâ, deſiderium lacrymoſum

Sem-

ΣΧΟΛΙΑ.

τῷ ἡλίῳ· Ἀπήνας ἁρματείαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἁρμονδίου ἁρτίως ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς πλοκῆς χρῆται, γνωρίζουσι τὴν ἑαυτῶν συγγένειαν καὶ τὸ ἁρμονδές. Ἀπήνας) ἤγουν ἁμαξῶν τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν χρυσοδίφρων τῶν θείων ἐπηρμένων ἐξεδυκρινῶς αὐτὴ ἔχει, ἄρμενον μὲν τὸ ἐπ' αὐτήκοος ζεύγλῃ ζέφυς, τὸ ἐπὶ πυρρηνὸν ὑπὲρ τὸ ὑγιὲς ἀυλίκλα, μὴ στραγγῶν ὑπερφέρον ἀρχὴς τῆς πλοκῆς. Ἀπήνη δὲ, ἡ τις ὑπὸ δύο βοῶν ἅλκεται. 335. Ὑπὲρ πεφυκὸς) τὸ εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἀγχόνης, ἀπὸ τοῦ τὸ αὐχεῖν. Ἅλμας. τὸ ἐπὶ αἰσχόνης ἄρμενον μέν, τὸ κοῖλον δὲ ζέφυς ἄρμενον, ἢ ἐπὶ ζεύγλῃ ἐμφαίνει, ἢ ἀγχόνης αὐτήκοος. 330. Στυγίζων) ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς, ἢ μισῶν μὲν τὸ πλοῦτον, μισητὸν γὰρ ἐπὶ τῷ [illegible]

331. Πῶς ἂν λαβὼν [illegible] ἀφ' ἑαυτοῦ [illegible] ἢ τὸ ἀδελφῷ.

Αἰεὶ κελέχων, ἀνήιξε μὴν ξίφος
Ἐπ' αὐτοχειρί τε σφαγαῖς,
Ὑπὲρ τέγαμά τ' ἀγχόνας,
Στενάζων ἀρᾶις τέκνοις.
Σιὼ ἀλαλαῖσι δ' ὀλαγμοῖσιν,
Αἰεὶ σιοτίᾳ χρυπτεῖ.
Σὲ δ', ὦ τέκνον, ἡ γαμψιστὶ δὴ χλύει
Ζυγένθα, παιδοποιὸν ἀδονάν
Ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,
Ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν.
Ἄλαζα μαλερὸ ταῦδε,
Λαΐῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,
Γάμων ἐπαχταὶ ἀεί.
Ἐγὼ δ' ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆλθ' Φως
Νόμιμον ἐν γάμοις,
Ὡς πρέπει μάτηρ μαπαιέων.
Ἀνυμφία δ' Ἰσμηνὸς ἐκηδεύθη
Λυζοφόρῳ χλιδᾷ.
Ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
Ἐσιγάθη σὺς εἰσόδους νύμφας.

Ὦ Λαΐου

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Σὲ δ', ὦ τέκνον, ἀκούω ἐπὶ ξένης ζῶσαν γάμου, ἢ ξένος σὸν γάμον ἔχει, ἢ ἄτιμον γάμων ἀφῆκεν, τουτέστιν ἡ αὐτὸς σοῦ ἐπιβαίνει. τοῦτο δὲ ἀνεπίληπτον ἐμοί. ἢ τῷ σὺ φυγόντι Λαΐου ἡ ἤδη τεθνηκότι. Ἀλλως. Σὲ δέ, ὦ τέκνον, ἀκούω ἢ παιδοποιὸν ἡδονὴν ἔχειν σὺ ξένοις δόμοις, γυναῖκα ζυγένθα. ἢ ξένῳ ζυγέντα σοὶ ἀνάξιον γάμου ἐπιβαίνειν ἄνδρα, ἤγουν λέγει βλάβην γάμου ἐπιβαίνοντα, τουτέστι ξένον. ἢ σὸν ἀλλότριον γάμῳ. τὸ δὲ ἄλαστα μητρὶ παῖδι ἢ Λαΐῳ τῷ παλαιγενεῖ. Ἀλλ' μητρὶ ἄγαν. ὅτε γὰρ παῖδα ἐκύησεν ὑπὸ τ' μητρὸς ἐπληδώθη, ἢ ὑπὸ δ' Λαΐου τὸ παλαιὸν· ἐγὼ δὲ ἀδελφοῦ σοι σὸ τοῖς γάμοις αἰνῶ γενέσθαι μητρὶ μόνῃ, ζώσῃ, καὶ οὐ τεθνηκυίᾳ μητρὶ ἐπιγάμῳ. 342. Σὺ δὲ σὺ

Semper habens, insiliit in gladium,
Inque manu propriâ factam cædem,
Sublimésque laqueos,
Cum gemitu proferens execrationes in suos liberos.
Cum vociferationibus autem querelarum
Semper in tenebris occultatur.
Te verò, ô fili, audio connubio
Conjunctum, conjugalem voluptatem
Habere in externâ terrâ,
Peregrinámque affinitatem curare.
Hæc sunt intolerabilia matri,
Et Laio avo tuo,
Nuptiarum externam *& adventitiam* noxam:
Ego verò neque lumen ignis accendi tibi
Legitimum in nuptiis,
Ut decet matrem beatam.
Nec Ismenus curavit Hymenæum,
Qui ex balneis constat deliciarum.
Per Thebanam verò urbem
Præteritus est silentio ingressus tuæ sponsæ.

Pereant

ΕΧΟΔΙΑ.

ἄρσις) τὸ ἐξῆς. ξίνον δὲ κἄδ' εἰμφίπτιν γάμων, πυῖον κἄδ' τὸν ἄτλω ἐπιζάγυ ἐμοῖ. Δι' ὃ δ' τᾷ γάμυ πολεμοῖς τὴν πατρίδα. τὰ δὲ ἐξῆς Δι' μίσυ, ἀστὶ ὕλιγα, συνχήμαθ' ἐμοῦ τι ἐ τᾶ σῶν σοφίαν, τὸ δὲ μὴ μοιχεῖν ὁμοφύλυ γυναικός. ἐπιγάμβρευσι δὲ τᾷ Ἀρχῇ ὁ Ἰσμηνός, μὴ μισθαλοῖ τᾷ ὑμεναίων τᾷ λυτηρίᾳ χλιδᾶς. ὅ ἐσι μήτι ὑμεναίων ἀκούσας, μήτι λυτηρ' σοι ὀκτήσῃται. ὁ Ἰσμηνὸς δὲ ὁ Ζηνόδη ἐπὶ τᾷ σοῖς τ' Ἄδμητον ἐπιγαμίαι, ὃ δ' ἐλίχθ' τὰ παρ' αὐτᾷ λέξαι. 348. Ἐγὼ δ' ὅτι σι) ἐγὼ δ' τὼν νόμφων ἐσὶν ἡ μοῖρας ὃ γαμεῖσθ' μ' ἀκούσιόν θ' ἐπιζαμίας. 352. Ἐσιζάγη) ἐσαπῆγαγεν. γεγράφασι καὶ ἐπιζάγαι, ἀλλ' ὃ σὺκ ἀνυπαίτητον.

353. Ὅλοιτο

342. Κἄδ' εἰμφίπτιν) Συνήθειαν ἐπιπτῶσι, ἐπιπίπτει, ἐπίπτειν, ἐπιπτεῖν, τὸ ἐπιπεσεῖν.

Ὄλοιτο τάδ', εἴτε σίδαρος,
Εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἰπος,
Εἴτε τὸ δαιμόνιον κατακώμασε
Δώμασιν Οἰδιπόδα·
Πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῆσδ' ἄχη.

Ἰαμβοί.

Χορ. "Δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί·
" Καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
Πολ. Μᾶτερ, φρονῶν θοὔ, κἀ φρονῶν, ἀφικόμαν
Ἐχθρὰς ἐς ἄνδρας. "Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
" Πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὃς δ' ἄλλως λέγει,
" Λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νῷ ἔκπεσε ἔχει.
Οὕτω δὲ ταρβῶ εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
Μή τις δόλος με τῆς παρεστώσης τύχης,
Ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων, δι' ἄστεος
Κυκλῶν τρέποιτο. ἦλθον δ' οὖν μ' ὠφελεῖ,
Σποδαί τε, καὶ σὴ πίστις, ἣ μ' εἰσήγαγε
Γείτων παλαιὰ. πολύδακρυς δ' ἀφικόμην
Χρόνῳ ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμοὺς θεῶν,
Γυμνάσιά θ', οἷσιν ἐπέβαλον, Δίρκης θ' ὕδωρ.
Ὦ

ΣΧΟΛΙΑ.

353. Ὄλοιτο τάδ',) ἀπόλοιτο τάδε τὰ κακὰ, καὶ μεταβολὴν λάβοιμεν εἰς ἀγαθά, εἴ τις αὐτῶν ἐστὶν αἰτία. λοιπὸν γὰρ τὸ αὐτῶν. Ἄλλως. ὄλοιτο τάδε, ἀντὶ τοῦ τοῦσδε. οἷς τὸ, λέξω τ' ἔπτα θ' μόλων αὖμα. οἷς ἐν τούτοις αἰτία ἐστὶ τοῦ πάσχειν. ἀπόλοιτο, ὅσις ποτὲ αἴτιος ἐστί. Καπανεύς) ὁ Ἐφυρᾶς ἐπῆλθεν, ὃ κακῶν καίριον τὰ ἄχη εἰς ἐμοὶ ἔσκηψεν. 358. Δεινὸν γυναιξὶ) δυσμενὲς, πικρὸν, ἢ μίσος κακόν. ἢ ἔστιν. δεινὸν ἀντὶ τοῦ τίκτειν, δυσμενές. ὁ δὲ νῦν, αἱ γοναὶ αἱ ὠδῖνες αἷμα. δυσμενὲς τι καὶ τίκτειν πρὸς τὰς γυναῖκας. εὐ ἴσμεν δὲ δυσμενεῖς εἶναι, ὅτι ταῖς γυναιξὶν αἱ ὠδῖνες φίλτρον κυήσεως. καὶ πρὸς τέκνοις τὸ φιλότεκνον σύζυγον. Ἄλλως. Αἱ δὲ ὠδῖνες γοναὶ, τοῦτ' ἔστι φόβος δ' τοῖς τίκτουσι πολλὴν παλαιστρίαν παρέχουσιν· ὥστε ἔλεγε τὴν δ' γονὴν ἐπωδύνων οὖσαν, ὅμως φιλότεκνοι εἰσὶ αἱ γυναῖκες.

360. Μᾶ-

Pereant iſta, ſive ferrum,
Sive diſſidium, ſive pater tuus in cauſâ eſt,
Sive fatum petulanter traduxit
Domum Oedipi:
Ad me enim veniunt dolores horum malorum.

Chorus.

" Graves ſunt mulieribus, qui cum dolore eduntur partus.
" Ac totum genus muliebre amans eſt liberorum.
Pol. Mater, benè & non benè cogitans, veni
Ad viros inimicos. " Sed neceſſe eſt
" Omnes amare patriam: qui verò aliter dicit,
" Verbis delectatur, mentem verò illic habet.
Eò autem metûs & ad timorem veni,
Nè quis dolus à fratre me occidat,
Ut habens manum armatam gladio per urbem
Venerim circumferens vultum. Unum vero me juvat,
Induciæ & tua fides, quæ me introduxit [mans,
Intra mœnia paterna: veni verò multum lacry-
Poſt longum tempus videns aulam & aras deorum,
Et gymnaſia, in quibus nutritus ſum, & aquam
Dirces:

A

ΣΧΟΛΙΑ.

360. Μῶπερ, φεγεῦ) φεγεῦ μᾶρ, κ᾽ μὴ πεισθεὶς σὺ ἦλθον. ὁ φεγεῦ δὲ, κακὸν κακῷ τ᾽ πατρὶ Θ᾽ ἀναλίσκω, καὶ σοὶ τὸν ἰχθὺν πεμπόμενον. ὀδὺν ἐπιφέρει, ἀπ᾽ ἀναίσχυντος ἦ πατρὶ Θ᾽ ἰοῦ ἄπιτος, ἀπλογύμφ Θ᾽ ἔκαν τ᾽ αἰδῆτος. 362. Πατρὶ Θ᾽ ἰοῦς) οἱ κ᾽ ἄμικτον ἀσεπιδιπάμφ Θ᾽, ἄμικτος συμβιβασμὸς μὴ τ᾽ πατρὶ Θ᾽ ἴσως. 1364. Οὕτω δὲ τείχεις) εἰς τὸν τοῦτον ἢ πάρβις κ᾽ εἰς τὸν φθόνον τὸν τοῦτον ἀφικόμην. Εἰς φθόνον τ᾽) ἀδικεῖς ἐνί. 366. πατρὸς) ἐξ ἐμοῦ ἀμικτον (ἀδικοῦντα) χάριν τοῦδ᾽ πολίτου ἀσεβῆσαι τ᾽. τὴν ἀδικεῖσαν. Πλὴν ἔχω) κἀκεῖνον τὸν ἀπ᾽ ἔχω. 367. Βε δὲ μὲ βίβασιν) πατρικῆς. ἐκβάλλει μου.

372. 383. Νῦν ἐπὶ τὸν πατρίδα. 370. Σὺ δ᾽) ἀπηρέσκει, κτλ. ἢ πόλις χθὼν.

Ὧν ἐ δικαίως ἀπελαθεὶς, ξένην πόλιν
Ναίω, δι' ὄστων ὅμιλ' ἔχων δακρύῤῥοῦν.
Ἀλλ' ὅτι γὰρ ἄλγος ἄλγος αὖ σε δέρκομαι,
Κάρα ξυρηκὲς, καὶ πέπλοις μελαγχίμοις
Ἔχουσαν, οἵ μοι τῆς ἐμῆς ἐγὼ κακῶν.
" Ὡς δεινὸν ἔχθος, μᾶτερ, οἰκείων φίλων,
" Καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς ἀλλαγάς.
Τί γὰρ πατὴρ μοι τῶν ἐσθὼν ἐν δαιτὶ δρᾷ,
Σκότον διδοὺς; τί δὲ κασίγνητοι δύο;
Ἦ πᾶν φέρουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς;
Ιο. Κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
Οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὴν τεκεῖν ἐμέ,
Κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν, φῦναί τε σε.
" Ἀπὸ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῆς θεῶν.
Ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκνω φρένα,
Δέδοικ', ἃ χρήζω. Ἀλγὰ πόθεν δ' ἐλήλυθας.
Πο. Ἀλλ' ἐξερῶτα, μηδὲν ἐνδεὴς λίπῃς.
Ἃ γὰρ σὺ βούλῃ, ταῦτ' ἐμοὶ, μᾶτερ, φίλα.
Ιο. Καὶ δή σ' ἐρωτῶ τῶνδ', ὧν χρήζω τυχεῖν.
" Τί, τὸ πρέσβευμα παῖδος, ἢ κακὸν μέγα;

Πο.

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Ὧν ἐ δικαίως) ἀφ' ὧν διαχθεὶς ξένην πόλιν αἰεὶ. Δι' ὄστων) τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὄψιν διακεχρῆσθαι ἴσμεν. ἴσως δὲ ταυτὸν σαφήνειας. τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει, ὡς τὸ κοπιάσας πολλὰ 374. Ἀλλ' ὅτι γὰρ ἄλγος) ἀλλ' ὅτι σ' πολλῶν δυσχερῶν ὄντα ἐπιχώριος μὲν ἔτερον ἄλγος ὁρῶ σε ἔχοντα, κάρα ξυρηκὲς, ἔρημον βοστρύχων τοῦ κεφαλοῦ, καὶ πέπλους μελαίνας ἔχοντα. ξυρηκὲς δὲ ὡς ἀπολωβωμένον τὸν τόνον. Ἅλλως. Διαβεβλημένῃ σ' ὁρῶσα, οὐκέτι γὰρ ὡς εὐπατρίδην εἶναι, ὅθεν ἐμοὶ τὸ λιπόθριχον ἀπορρῶσα χαίνει, ὃ ἔστι δῆλον, ἀλλ' ὡς οὐ πάνυ. 376. Οἵ μοι ἐγὼ) οἵ μοι ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦν κακῶν. 377. Ὡς δεινὸν) λίαν χαλεπὸν τὸ ἔχθος τοῦ μέτρου. Ἔχθος Συζήγιον. δυσδιαλύτους γὰρ ἔχει τὰς φιλιώσεις. εἶπε τί μοι πρὸς τὸν οἶκον ὁ λόγος πατρὶς οὐκέτ' ἀλλοτρίων ἢ τί ἐμοῦν

A quibus non juſtè pulſus, peregrinam urbem
Habito, habens aſpectum per oculos lacrymantem. [video,
Sed enim ob dolores meos dolorem te quoque
Caput raſum, & veſtes atratas
Habentem, Hei mihi propter mea mala.
" Quàm miſera res eſt, ô mater, odium inter domeſticos;
" Et quam difficilem habet reconciliationem!
Quid verò meus pater ſenex in ædibus agit,
Videns tenebras? quid etiam ſorores duæ?
An non miſeræ gemunt exilium meum!
Ioc. Aliquis Deus malè perdit genus Oedipi.
Sic enim cœpit, ut ego parerem contra fas,
Et ut malè duceret uxorem pater tuus, tuque naſcereris.
Sed iſta quorſum? ferre nos fatum decet.
Quomodo autem interrogem, (nè mordeam tuum animum,
Metuo) quæ volo: venis enim mihi deſideratus.
Pol. At exquirere nihil omittas.
Quæ enim tu vis, ea & mihi grata ſunt, mater.
Ioc. Interrogo igitur primum, quæ volo conſequi.
" Magnum ne patriâ vivere extorrem malum? 391

Pol.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡῶν αἱ δύο ἀδελφαί; ἔχω λυπῆσαι τὴν ἐμὴν ἐξοδίαν; 378. Καὶ δυσλύτους ἔχουσι τὰς ἀμπλακίας) ὁ σχοῖνος ὅτου ἐστὶ πιεῖν ἢ φέρεται. 383. Οὕτω γὰρ) ὅτι ὁ Δαΐφοντος ἤρξατο φθίσεσθαι τὸ γένος, ὅτε φησὶν ἐξ ἀρχῆς δυνηχῶ, ἀφ' ἧς αἱ ἀτιμίαι ἦσαν. αἰνόμοιος γὰρ καὶ ἀστεῖος παρεισπεσοῦσα μοι πικρία. 385. Ἀλλ' τί) καλῶς τί δὲ ταῦτα, φησὶ δηλονότι, οἴεσθαι τὰ ἡμῶν. 387. Δίδιχ' ἃ χρῄζω) δίδωκε φησὶ μὴ πᾶν ἅπερ ἂν χρῄζω, ἢ δίκαιόν σε τὴν φρένα, ἅπερ ἐπιζητῶ σε ἐρέσθαι καὶ λυπῶ σε.

393. Τὸ

387. Θέλω ἐρωτῆσαι, δηλονότι πολλὰ δὲ ἐρωτῆσαι.

Πο. Μέγιστον· ἐγὼ δ' ὅτι μείζον, ἢ λόγῳ.
Ιο. Τίς ὁ τρόπος αὐτῷ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;
Πο. Ἓν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
Ιο. Δῆλον τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ. 395
Πο. Τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεών.
Ιο. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, σωφρονεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
Πο. Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος πᾶσι φύσιν δουλοῦται.
Ιο. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος; 400
Πο. Καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.
Ιο. Οὐδ' ὁ χρόνος σε παύσας δισσαίρησ' ἐμάς κακάς;
Πο. Ἔχουσιν Ἀφροδίτην τὴν ἡδεῖαν θεόν.
Ιο. Πόθεν δ' ἐβόσκου, πρὶν γάμους θύραιν βίου;
Πο. Πολὺ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν. 405
Ιο. Φίλοι δὲ πατρὸς ἢ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
Πο. Εὖ πρόσθ' τὰ φίλων δ' ἦν, ἢν τις δυσχεῖ.
Ιο. Οὐδ' ἡ γενέτειρά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;

Πο. Κε-

ΣΧΟΛΙΑ.

393. Τίς ὁ τρόπος τῆς δυσχερείας, τὴν φυγάδα βλάπτει. 396. Τὰς τῶν κρατούντων) τοῦτο ἀντὶ τοῦ Ἀθλιότατον δὲ τοῦτο, καὶ μὴ φυγαῖς ἦ τις, ἡμᾶς φέρειν χρὴ τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας· ἢ ἀπὸ μέρους γὰρ φύσει δὲ πᾶσι πᾶς τὸ πολίτου, κρατοῦσι γὰρ οἱ πολῖται. 397. Λυπρὸν) λυπηρὸν, ἀλγεινόν. Σωφρονεῖν) ζημιοῦσθαι τοῖς ἀνοήτοις. 398. Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος) οὐκ ἀξιόχρεως ἔσης λόγου. 399. Αἱ δ' ἐλπίδες) αἱ ἐλπίδες τῷ φυγόντι τὴν πατρίδα. ἐντεῦθεν δὲ ἡ παρεμβολὴ· αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενὺς βεβτύς. 400. Καλοῖς) ἐμφαίνει ὅτι ἀρῶσιν αἱ ἐλπίδες, ἀλλὰ βεβαιώσουσι. 401. Οὐδ' ὁ χρόνος) δῆλον ἡ πολὺ παρέντισις τὸ χρόνου διασπᾷ αὐτὰς ὅσας κρύπτει. 402. Ἔχουσιν Ἀφροδίτην) τέρψιν τινὰ ἡδεῖαν ἔχουσι αἱ τοιαῦται ἐλπίδες. 403. Πόθεν) ἀπὸ ποίας δὲ πόρου ἐτρέφου σὺ φησὶ τὸ χάλιον. 404. Ἐπ' ἦμαρ) ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας ἐκέχρων τροφὴν οὐ πλείω δέ, ἔ. 406. Εὖ πρόσθ') εὖ χωρεῖ αὐτοῖς. οὐδὲν ἦν κακῶς πρόσθεν· ὑπῆρχον φίλοι. πῶς δὲ τοῦτο φησὶ ἴστεον

Pol. Maximum : re verò majus eſt, quam verbis.
Ioc. Quonam modo hoc? quid eſt uſque adeò malum exulibus?
Pol. Unum quidem eſt maximum, non habet *exul* libertatem dicendi.
Ioc. Servi eſt (quod dixiſti) non loqui quæ ſentias.
Pol. Oportet ferre ſtultitias illorum, qui dominantur. [pientibus.
Ioc. Et hoc acerbum eſt, condeſipere cum deſi-
Pol. Sed ſerviendum eſt ob quæſtum præter ingenium.
Ioc. At ſpes alunt exules, ut dicitur?
Pol. Aſpiciunt eæ pulchris oculis, cunctantur tamen.
Ioc. Neque tempus oſtendit tibi eas eſſe inanes?
Pol. Habent Venerem, ſuavem deam quandam.
Ioc. Unde verò alebaris, priuſquam per nuptias invenires victum? [habebam.
Pol. Aliquando habebam in diem, aliquando non
Ioc. Non juvabant te amici patris, & hoſpites?
Pol. Feliciter rem gere; amicorum enim res in calamitatibus nihil ſunt.
Ioc. Non extulit te nobilitas ad magnum gradum?

Pol. Ma-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὑπὸ τ᾽ φίλων εἰς τὸν πατρίδα κηδεμόνα, ἢ πάρα τοῦ χαίρειν ὑπὸ τ᾽ φίλων δυσχερῶν ἠνυσεῖτο. χάριες δὲ, ἡ τ᾽ δυσχέρια ἀπαλλαγὴ, ὑπὸ πάλιν φίλιος ἔχει. ὡς δ᾽ τύτων ἐντυχῶν τῷ Ἀδράστῳ, τοῦτο παρὼν φησί.

411. Πῶς

392. Ἔργῳ μεῖζον. πάρα ἢ λογισμός. τίς ἡ ἀλήθεια δ᾽ παρρησία. ἡ δυσχέρια τῶν ἐξορίστων; 398. Δυλάτιον, ἄξιον δουλεύειν. 399. Αἱ ἐλπίδες εὐνοῦσι καὶ κηδὼ ἐπιζήλοντες καὶ λίαν παρασκευάζουσι τῇ εὐνοίᾳ, μέλλουσι δὲ ἐ βεβαιώσειν.

Πα. Κἀπειτ' ἀπῆλθες, τἀνδρὸς οὐκ ἐπισταμένη.
Ιο. Ἦ πολλὰ, πολλὰ, ὡς ἔοικε, Φοῖβος ἐμοὶ κακὰ
Πα. Οὐδὲ ὁραμασαι δόλιον ἐκ θεοῦ λόγον;
Ιο. Πῶς δ' ἦλθες Ἀθήνας; τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες μολών;
Πα. Ἔχρησ' Ἀδελφῷ Λοξίας ζητεῖν τινα.
Ιο. Ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἐγὼ μάτην
Πα. Κάτοιδα, λέοντι δ' ἁρμόσαι παῖδων γάμους.
Ιο. Καὶ σοι τί δῆτα σῶμα μὴ τίκτον τέκνα;
Πα. Οὐκ οἶδ' ἐμὸν μὲν οὐ γεγαλλεται πόσις
Ιο. Σοφὸς γὰρ ὁ θεός. τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες τέκνον;
Πα. Νὺξ ἦν. Ἀδελφὸς δ' ἦλθον εἰς τὸ δεῖπνον.
Ιο. Κοὐδὲν μαθοῦσαι, ἢ φυγὰς πλανωμένη;
Πα. Ἦ ταῦτα. κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς
Ιο. Εἶεν· τί δ' ὡς ἔρριψε παῖδα σὸν πόσις;
Πα. Πυθοῦ, ἃ Οἰνεὺς φησιν οὐ φωνῶ πάρα.
Ιο. Τί δῆτα δ' ἐμὲ ζητοῦσ' ἔπεμψε δεῦρ' Ἀδραστος;
Πα. Στρωμῆς ἐς ἀλκυὸ' ἦπερ ἦλθομεν πέδον.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α.

411. Πῶς δ' ἦλθες) πῶς εἰς τὸ Ἄργος ἦλθες, ἐοῦσα ἐκ ἄλλου πόλεως. ἄτοπον δὲ φαίνεται ἡ Ἀθηνᾶ πεποιηκὼς τὸν θεὸν, ποιοῦσα διαβολὴν κατὰ τοῦ Φοίβου, ὡς μὴ τὸν φυσικὸν πατέρα τοῦ ἰδίου παιδὸς ἀποφαίνοντος Λοξίου. ὡς δὲ λυκτέον, διελθόντες αὐτοπαθῶς ἐροῦμεν. ὁ θεὸς, φησὶν, ὁ τὴν ἱστορουμένην ταύτην Φοίβου. 410. Ἔχρησ' Ἀδελφῷ) ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὸ εἰς Ἄργος ἐλθεῖν ξένης ἐφοδεῖ, ὁ δὲ τοῦ αἰσίου τῆς μαντείας ἐφίεται. οἱ μὲν γὰρ ἀλλ' ἢ χρησμὸν ἢ χάριν ἐπιφέρειν, ἐκεῖ δὲ ἀμφότερα παρέδωκεν τὸ Ἄργος. ἐκεῖ φησὶ λέγει τὸ ἀνεψιαδοῦν. ἐνταῦθα τὸ Ἄργος. ὁ γὰρ χρησμὸς οὐδὲν σαφὲς. 411. Πῶς δ' ἦλθες) ἐπειδὴ ἐπίστη τὴν θυγατέρα ἀλλοτρίῳ κῆδει κεκλοφυῖαν. 412. Καὶ σοὶ τί δῆτα) τὸ ἀμφιβόλως ἀπορῆσαι ἐπιτηδεῖον ἐστὶ τῷ ἐρωτῶντι. 413. Οὐκ οἶδ') τὸ ἀμφιβόλως ἀπορῆσαι ἐπιτηδεῖον ἐστὶ τῷ ἐρωτῶντι. οὐκ οἶδα δὲ ἐστὶν οὐ γινώσκω, ἀλλ' αὐτεπάγγελτος οὐκ ἐπάγω. Ἄδραστος ὁ χρησμὸς ἦν. Μυκηναῖος ἄνωθεν ἀναβεβηκὼς. Χρησμὸς δὲ ἦν τῷ Ἀδράστῳ. Κύων μὲ χαμαιρεφὴς ἕξει κακῶς.

Pol. Maximè est mihi habere. Genus non aluit me.
Ioc. Patria, ut videtur, cariſſima rès mortalibus eſt.
Pol. Non quidem dicere poſſum, quam dulcis ſit.
Ioc. Quomodo veniſti Argos? quid conſilii habuiſti?
Pol. Apollo Adraſto quoddam oraculum dedit.
Ioc. Quale? quid hoc dixiſti? non poſſum intelligere.
Pol. Juſſit dare nuptum filias Apro & Leoni.
Ioc. At tibi quænam ſocietas erat nominis beſtiarum, ô fili?
Pol. Non ſcio, fatum me ad hanc fortunam vocabat.
Ioc. Sapiens enim eſt Deus. Sed quomodo nactus es connubium?
Pol. Nox erat, cùm veni ad porticus Adraſti.
Ioc. An quærens cubile, ſicut exul errans?
Pol. Hæc erat cauſa: deinde venit etiam alius exul.
Ioc. Quis iſte? quàm verò miſer & ille erat?
Pol. Tydeus, quàm dicunt natum Oeneo patre.
Ioc. Quare verò feris vos Adraſtus comparavit?
Pol. Eo quòd venimus in certamen de ſtragulis.
Ioc. Ibi

ἰλλ Δίκτη, Οὓς κεν ἴδωι σφ[illegible] Δάμᾳ ἐξ ἱερῆς Ἡμιτέλε πάρα. Μυθ[illegible] φρεσὶ σῇσι πλατεμήδης· κεῖ οἱ μὲ λέγουσι, ὡς ἀπὸ τ ἱππόμαν τ ἀστάδιον Ἐυάδνας Ἄδρηστ, ὁ μὲ ἀφ' αἷμ τ Καλυδώνος Ἐνεῦ, ὁ δ' ἀπὸ λειπ[illegible] Ἄργος Ἀμφ[illegible]. οἱ δ' ἀν χρὴ ἥρωάδε, πάντας ἐς τὸ Ἀπόλλων ἱερὸν, ἢ δοχὴ ἐ[illegible] ἔσσετ λαῶν Θ[illegible], ἢ κεν ἀνάβρηξε κωκυτὸν, ἰθυντήρια π, κεῖ τάδε τ τέκμαρ ἐς πεδίον ἀχθέντες π' βασιλεῖ, τ μάχαν ἔσσετ. ἀτὰρ ἐγὼ τ μ[illegible] ἐσιδὼν τ Ν Τυδέα πάντ[illegible], ὃς ἔχεμε Δυσπάλαι, ὁ δὲ Πολυνείκεϊ Ἀργείων. 423. Τὸ ἦτορ δ' ἐμπᾶ) πρὸ Ν ἐμπᾶ· ὁ Ἄδρηστ ἀμφίπυρα πᾶσι ἦρκε. 424. Στερφοῦντ ἢ ἀλαλκεῖ)· διότι ἀλλήλοις ἐς μάχην ἔστερφε φρενοῦς· φρενοῦς γὰρ

411. Ἐπίσκιον, σκοπὸν, σοφὸν ἴδμεν. 417. Πῶς τὴν Σφιγ[illegible] χρὴ μ' ἐ ἐνίσσειν ἐ Ἄδρ.

Ιο. Ἐνταῦθα Ταλαὸς παῖς θυώπτης ἵδρυται;
Πρ. Καὶ δώσειν γ' ἡμῖν δύο λιτὰς ἱκέτιδας.
Ιο. Ἆρ' ἀντυγώσεις ἐν τοῖς γαμφηλοῖς δυσχερεῖς;
Πρ. Οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γαμφηλὸς εἰς τὸ πρᾶος.
Ιο. Πῶς δ' ἐξέπεισας θεὸν σοι δυσμενῆ ἕδρας;
Πρ. Διδοῦσι Ἀδραστῷ θ' ὁμοσεν γαμβροῖς τοῖς ἐμοῖς
Τυδεῖ τε, καμοὶ, συμμαχεῖν γὰρ ἐξ ἐμοῦ
Ἀμφω καθίζειν εἰς πάτρ' αὖθις δόμους.
Πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκρας
Πάρεισι, λυτηρὰν χάριν, ἀναγκάσαι δ' ἐμοὶ
Διδόντες· ὅπῃ γὼ τὶν ἐμὴν στρατεύσομαι
Πόλιν. Θεὸς δ' ἐπῶμοσ', ὡς ἀκούσας
Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἡγεμὼν δρεύ.
Ἀλλ' εἰς σε τείνει τῷδε λῶβα χαλκοῦ
Μᾶτερ, ἀλλάξασα ὁμογενεῖς φίλους
Παῖδας τοὺς σοὺς μὲ, κἀμὲ, κἀπὶ πᾶσιν πόλει.
Πάλαι μὲν οὖν ἐνύμνηθεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοὶ
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
Δυνάμιν τε πλείστην τῷ σὺν ἀνθρώπῳ ἔχειν.
Ἃ γὼ μεθήκω δεῦρο, μισέαν ἀγὼν

Διάγ-

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῦτό που τὸ καθικέσιον, ὅτι θηλυδὴς ἐκκλησιάσουσι φοβοῦμαι μὴ ἀπόλωσι θηρσὶν ἡμᾶς εἴκοσιν. ἔνιοι δὲ λέγουσι τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν κάστωρ, ὁ δὲ λεύκιππος ἔλεγον ἡμφίεσαν. Αἰτωλὴ Κρήτης, ἡ Ἀμυκλαὶ, ἡ Ἔφυρα, ἡ Ταλαὸς, ἡ Ἀδράστη. 425. Ἐνταῦθα] τὸ τοῦτο ἡ Ἀθηνᾶ Ταλαὸς παῖς Ἀδράστου ἔχων τὸ μαντεῖον; καὶ δηλοῦσι. καὶ ὁδοῦσι αὐτοῦ τοὺς ὕδατι τοὺς δύο αὐτοῦ θυγατέρας. 429. Σπάσω] ἐπισπάσω, σαγηνεύσω. 433. Πολλοὶ δὲ Δαναῶν] καὶ τὸ καλὸν πυνθάνεσθαι ἐπιτιθεμένου, λύτρων φησὶ τὴν χάριν, ἀναγκαίαν· οὐκ ἐξηρεῖτο γὰρ ἄκρας ὀλιγάκις ἀλλὰ πολλάκις ἄμφω. δὲ τὸν ἀδράστου ἐπλήσθη. 437. Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσι] ἀμφοτέρους καὶ ἐκείνους αὐτὸν τὸν ἀδράστου φησὶν ὁ γὰρ Ἐτεοκλῆς ἐκεῖ ἐπεξῆλθε πολλοῖς

Ioc. Ibi filius Talai intellexit vaticinia?
Pol. Et dedit nobis duobus duas puellas.
Ioc. Sunne igitur felices aut infaustæ nuptiæ?
Pol. Non reprehendo nuptias ad hoc usque tempus.
Ioc. Quomodo persuasisti huc te sequi exercitum?
Pol. Adrastus juravit duobus generis hoc,
Tydeo & mihi, (hic enim est affinis meus)
Se reducturum utrumque in patriam, me verò prius.
Multi autem principes Danaorum & Mycenæorum
Adsunt, officium mihi triste, sed necessarium
Dantes: duco enim exercitū adversus meam
Patriam. Deos autem juro, quòd invitus
Intuli bellum carissimis parentibus.
Sed ad te pertinet reconciliatio horum malorum,
O mater, ut reconciliatis caris fratribus,
Liberes à laboribus me, & te, & totam urbem.
Jam olim quidem celebratum est, sed tamen
dicam:
" Opes hominibus sunt honoratissimæ,
" Summamque vim inter homines habent:
Quas ego propter huc venio, ducens multas

Ha-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐξισωθῆναι τῆς βασιλείας. Ἡγεμόνα δὲ, σύμμαχον πολέμου. 439. Διαπεῖσαι σε) Φιλοσοφεῖται. 441. Πάλαι μὲν γὰρ ὑμνοῦται) πολλαχοῦ. ἀεὶ ἄρα ἐρῶ. προοιμιάζεται δὲ ὁ ῥήτωρ. Καὶ ὁ ῥητωρ. Δεῖ δὲ ἀκριβῶς. [καὶ γὰρ τοῦτο ἐστὶν ἐν χρόνοις τ. διάστημ.] 444. Ἃ μὲν μοῦσα ἔκαμε) ἀφ' ὧν ἀκριβῶς πρέπω ἔπαν. 445. Μητε-

431. Σύζυγος ὁ Τυδεύς. 433. Ἄλοχοι πεζόγαμοι ἵππιοι. 436. Ἀστὶ ἀντὶ τοῦ πόρευσι. 438. Ἀλλ' οὐκ ἐς ἄφρονα δ' μῆτιν, τὴν ἀλλοίαν τούτων δ' ἐπαινῶ. Συνέζευξε γὰρ ἑαυτῷ ἐπὶ φιλίᾳ, σπείσας τοῖς τρισὶ πόνοις, καὶ σεύτην καὶ πάσῃ πόλει. 443. Τῶν) τῶν πόνων ἀγωνισμάτων.

Λογχίου. Πέπυσμαι γὰρ δόμων ἄναρκτ' ἀνὴρ
Χο. Καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς εἰς ἀγγελίας δδε
Χωρεῖ· σὺν ἔργῳ, μᾶτερ Ἰσμήνη, λέγε
Τοιοῖσδε μύθοις, οἷς ἀγγελοῦσι τέκνα.
Ετε. Μᾶτερ, παρεσμὲν· τέκνα χρεὼν σε προσφθέγγεσθαι
Ἦλθον· τί χρῄζεις; ἀρχὲ τοῦ λόγου πάλιν.
Ὡς ἀμφὶ τείχη ξυνωμοτεῖσθαι λόχον
Τάσσων, ἐπισχὼν πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
Κοινὰς βεβαίας, αἷς ἔσωσπόνδον μόλεῖν
Τόνδ' εἰσπέδῃξω τῶνδε, πεισάσα μέ.
Ιοκ. Ἐπίσχες. Οὔπω τοῦμὸν ἐξήμπεχε
" Βεβαῖος ἀσπὶς μῦθον, πλείστων ἀπὼν φόνων
Σχάσον δὲ θᾶσσον ἅρμα, κἀμοῦ πυθοῦ πάρα
Οὐ γὰρ τὸ λειμώνιον εἰσορᾷς πάτημα
Γοργῶν, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντ' ἐμόν
Σὺ τ' αὖ σοφὸς πρὸς σοφὸν ἀνδρὸς ἀγγέλου μόλεῖν
Πολιτικὰς εἰς ταὐτὸν ὄμμασι βλέπων,
Λέξεις ἄμεινον, τῶνδε τ' ἐκδέξῃ λόγους.
Παρεσμὲν ἀσπὶς δ' ὀρθὸν ἐκβολὴν σφόδρα

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Μᾶτερ, παρεσμὲν) καλῶς ἀπορίζεται τὸ ποιητικὸν τὸ σὸν σωμα οἷον διὰ εἶναι ἄδικον ἀνδρα. χρήσιμον γὰρ ἐς τὸν ἀγῶνα τὸν λόγον, ἐπεὶ καὶ τὸν κρίσιν, ἢ ἐν ἢ δικαιολογίᾳ καὶ λαπτέον μὲν ἐδοξεν φαυλόγων. 450. Ἀρχὲ τοῦ λόγου πάλιν] πρὸς ἀρχὴν ὁ Πολυνείκης. 451. Καὶ ξυνωμοτεῖσθαι] πρὸς δέκεις. ἐξ ἐν καὶ πρὸς ξυνωμοτεῖσθαι τὰς ἐπιπλοκὰς ἢ τροπὰς ἢ τὰ μυστικὰ συλλόγου ξυνωμοτεῖσθαι, τὸ κρυπτὸν λόγων δὲ, στρατευμάτων. 452. Τάσσων ἐπισχὼν πόλιν, Ὅπως κλύοιμί σου] λέγε σὺ, ὦ μᾶτερ, πῶς λέγουσι πρὸς σὲ στρατηγοὶ πολίτας ἐκ πόλεως ἐπὶ πόλεμον ἐξάγοντες; ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπειν. ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπειν, ἀντὶ τοῦ εἶναι ἐπὶ τῷ ἐπιτρέπειν ἢ εἶναι ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπειν. τέτε δὲ ἐναντίον τὸ ἴδιον εἶναι, αὐτὸ δὲ εἰς τὸν ἴδιον εἶναι

Haſtas. Nam nobilis vir, ſi pauper ſit, ni-
hil eſt.
Cho. Atqui Eteocles ad reconciliationem ipſe
Accedit: tui officii eſt, ô mater Iocaſte, dicere
Tales ſermones, quibus reconciliare poſſis filios.
Eteo. Mater, adſum: dans vero tibi hanc gratiam,
Veni. Quid me facere oportet? incipiat aliquis dicere.
Quia circa mœnia Cutrus bijuges manipulorum
Inſtruens, inhibui civitatem, ut auditem tuas
De communi pace diſceptationes, ob quas factis
Induciis profectum
Hunc recepiſti intra muros, perſuaſo me.
Ioc. Expecta; " Celeritas non juſtè agit: " Tarda verò conſilia efficiunt multa ſapienter.
Remitte torvum lumen, & animi ſtatus:
Non enim intueris præciſum à collo caput
Gorgonis, ſed vides venientem fratrem tuum.
Tu quoq; viciſſim vultum ad fratrem verte, Polynices: nam in idem videns oculis,
Dices melius, & melius excipies hujus ſermones.
Admonere verò vos aliquid ſapienter volo.

" Quando

ΣΧΟΛΙΑ.

455. Ἐπίκλησις) καταλλαγῆναι, συμβιβάσαι. 457. Σχάσον) ἀπόθου τὴν ἰσχύν. ἀπὸ τοῦ ἰσχύω. ἐπεὶ τὸ ἰσχύειν καὶ κρατεῖν τῶν φιλονεικούντων ἐστὶ μάλιστα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω. ἐπεὶ τὸ Γοργὼ ἐχθρὸν ὑπῆρχε.) σχάσ. 461. Εἰς ταὐτὸν) σὺν ἐμοὶ. 462. Εἰδὼς λόγους) ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι. Εἰδὼς) ἀντὶ τοῦ ἐροῦσι.) ἀφ' οὗ.

464. Ὀρθῶς)

450. Ἀσχέτου, ἀσυγκράτου, ἢ ἰσχύος ἐχούσης πλείονα τῶν πολλῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς Γοργοῦς τὸ κεφάλαιον. ἤτοι ἀκαταμάχητος. 457. Δοκεῖ ὁμοῦ, κἀμὲ ἀκούσασα καὶ σὲ ἰδοῦσα.

" Ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ ξυμφοραῖς φίλος,
" Εἰς ἓν συνελθὼν, ὄμμασ' ὄμμασιν πόσῳ,
" Ἔφ' οἷσιν ἥκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν
" Κακῶν δὲ τῶν σῶν μηδαμοῦ μνείαν ἔχειν.
Λόγῳ μὲν ὡς ἐσ τοὐμὸν, Πελασγίαν τινὰ
Σὴν δ' ἐπίθυμα Δαναΐδαν ἥκεις σκοπῶν.
" Ἀδίκως πεπονθὼς, ὡς σὺ φῂς, κεκτῆσθαι φίλον
Θεῶν γένεσθαι, τῆς ἀφ' Ἁλμαχτῆς κλεεῖν.
Πολ. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
" Κ' οὐ ποικίλων δεῖ τἀνδίκῳ ἁρμοσμάτων.
" Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν. ὁ δ' ἄδικος λόγος
" Νοσῶν ὀρθοῦται, φαιδρύνων δέμας πρόσω.
Ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων ἐρημίαν
Τίμων τε, καὶ τόδ', ὀκφυγεῖν ἔχειν ἄσος
Ἀς' Οἰδίπους ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς πόλει,
Ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς θανὼν,
Δυοῖν τοῖν ἀναύτοιν παλαιὸς ἀντιβὰς χθονὸς,
" Ὡς τ' αὐτὸς ἀρχὰν αὐθις, ἀλλ' ἄμει' λαβὼν

Καὶ

464. Ὅταν) ὁπόταν τὸν φίλον ξυμφοραῖς ἀνδρὶ φίλῳ, ξυνελθὼν ἑαυτὸν δηλονότι τῷ αὐτοῦ ὁμοιοτρόπῳ τοῖς αὐτοῦ ἀνδράσι, ταῦτα μόνον σκοπεῖν δεῖ ἅπερ ἥκει. ἢ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων μόνον ἔχειν. 468. Σὰς φυλάσσειν) ἀντὶ τοῦ αὐτὸν ἐπιμελῶς φυλάσσειν, ἀγαπᾶν. 470. Ὡς φῂς) τοῦτ' ἐπιτίθησι τῷ ἀδίκως. 471. Δικαιοκτήτῃ) ἐξυπόνοως ἔσχε ῥῆμα, ὡς κτησαμένῳ τὸν φίλον, ἢ τὸ ὁμοῖον. 473. Κ' οὐ ποικίλων) γνῶθι ὅτι τὸ ἀληθὲς ἁπλοῦν. ἢ ἁπλοῦς ὁ μῦθος ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λεγόμενος ὁ λόγος ἔχει τὴν ἀξίαν τὸ ἀληθὲς ἐφ' ἑαυτῶν τὸ πίστωμα ἀφ' ἑαυτῶν ἔχον, ἀντὶ δ' ἔξωθεν. Ἄκομψος τὸ ἁρμόσματα, ἀντὶ δὲ τοῦ ἁρμοσμάτων. ἀδικίαν δὲ τὴν ἀπάτην. 474. Ἔχει γὰρ αὐτὰ) ἐν δίκαια ἔχει ἰσχύν, ἐ ἴσως. 477. Νοσῶν) ἐν αὐτῷ ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς ὄντι, ἐπιχειροῦντι ἀπατᾶν πανούργοις ῥήμασι. κάμνοντι δὲ ἐν τοῖς λόγοις, ἀσθενοῦντι. 476. Πρόσω) ἐπὶ φῶς ἀγόντων.

" Quando amicus aliquis iratus amico
" Congrediens, mutuo aspicit,
" Oportet tantum ea considerare, propter quæ venit,
" Priorum verò malorum nequaquam meminisse.
O fili Polynices, tua oratio prior erit:
Tu enim venis adducens exercitum Græcorum,
Pallas injusta, ut tu dicis: judex verò aliquis
Deorum fiat, & reconciliator malorum.
Pol. Oratio veritatis simplex est, [tationibus.
" Et non variis egent, quæ justa sunt, interpre-
" Habent enim in se vim & utilitatem: injusta autem oratio,
" Ægra cum sit per se, medicamentis eget sophisticis.
Ego equidem Domui Patris prospexi;
Et meo *patriæ* commodo, ac hujus; & vitare volens execrationes,
Quas Oedipus dixit adversus nos aliquando,
Discessi sponte-meâ ex hâc terrâ,
Concedens huic, ut regnaret in patriâ per unum annum,
Ut ipse regnarem rursus per vices accipiens,

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

ρυθ. ἢ πατρικῶν ἐάσας. ἢ βουλόμενος ἐμὲ τι καὶ τοῦτο ὀνήσαι λέγει πρὸς Οἰδίπουν. ἐκεῖνος, ἐξῆλθον λαβὼν τοῦτον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας. ἐγὼ δὲ ἀντικαταλλαγὴν τὸ ἐμὸν καὶ τὸ τούτου συμφέρον, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἐμοῦ καὶ πατρίδος ἀφεθῆναι. ἐκεῖνος, ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἐμῆς ἐπιβολῆς. 481. Λαβὼν.] Ἀττικῶς ὁ συλλαβὼν λαβὼν ἀντὶ τοῦ λαβόντος. αὐτὸς ἐμὲ λαβὼν ἐς τὸ βέλτιον ἐπιβιβάσας τὰ ἐμὰ πράγματα ἔχειν. καὶ τοῦ ἔτους τὸν μὲν ἕτερον ἄρχειν, τὸν δὲ ἕτερον ἀπιέναι, εἶτα δὲ πάλιν ἐλθόντα ἄρχειν. 484. Ὁ

470. Κρείσσω δὲ, ἢ. ἀλλ' ἢ ψεῦδος οὐδὲν ἀληθείας ἡδονὴν ἔχοντας. 472. Ἀπλῶς δὲ λόγος. ἤγουν ὁ ἁπλῶς λόγος χρείαν λαβὼν ἐπιδείκνυσι τὸ δίκαιον. | 475. Ἐμοὶ μὲν.] σαφηνείας ἕνεκα τῆς λέξεως δεῖ τὸ ἐπίσης καὶ σαφῶς λεγόμενον.

Καὶ μὴ δι' ὀργῆς ἐκπεσεῖν τῆς σῆς πόλεως,
Κακῶς τε δρᾶσαι, κἀγαθὸν εἰ δύναιτο,
Ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ', ὁρκίους τε δεξιὰς
Ἔδρασεν ἡμῖν, οὐ δυνάστευει δ' ἐγὼ
Τυραννίδ' αὐτὸς, ἀλλ' ἅπερ μ' ἐχρῆν ποεῖν.
Καὶ νῦν ἑτοίμας εἰμὶ τὰς αὐτὰς λαβεῖν
Στέφος τ' ἐμοὶ μὲν ἐξ ἴσου τῷδ' ἐστέλλετον
Οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀντὶ τοῦ κλέος,
Καὶ τῶνδ' ἀφῆκεν αὐτὸς ἐκ χειρὸς ξένια,
Καὶ μήτε πορθεῖν παιδὸς, μήτε σὺν πυρὶ
Πύργοισι πικτῶν κλιμάκων τε σοφισμοῖς
Ἃ μὴ κυρήσας τῆσδ' ἔχει πόλεως κράτη
Δρᾷν. μάρτυρας δὲ τῶν δ' ἐμῶν λόγων καλῶ,
Ὡς παῖδ' ἐμὸν πέφευγεν αὐτὸς ἐκ δίκης,
Ἀποστερῶν μου πατρίδ' ἀντὶ τοῦ κλέους.
Ταῦτ' αὐθέκαστα, μὴ τέχνῃ ἠκροασμένα
Λόγων ἀθρόως εἶπον, ἀλλὰ χρῆν σοφοῖς
Καὶ τοῖσι φαύλοις ἐξίστ' ἐς ἴσον ἐμοὶ
Χο. Ἐμοὶ μὲν, εἰ χρὴ μὴ καθ' Ἑλλήνων φρένας
Τεθεῖμεν, ἀλλ' ἐν ξυμφορᾷ μοι δοκεῖ λέγειν.
Ἔτε. Εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ, σοφὸν θ' ἅμα,

ΣΧΟΛΙΑ.

484. Ὁ δ' αἰνέσας) συγκατατιθέμενος. Σωκράτης. Ἀφ' οὗ Πυ-
τῆς ἐδημαγώγει, ἢ ἀφ' οὗ τὰ χίλια τάλαντα ἐπορίσθη. ἐφ' ᾧ
μὲν οὖν) τὰ πρὸς δεκαετίαν σπονδὰς ποιησάμενοι, ἐφ' ᾧτε
ἕκαστοι τὰ ἑαυτῶν ἔχειν ἃ νῦν κατέχουσιν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀμφι-
σβητουμένοις ἐπὶ δίκας ἰέναι κατὰ τοὺς ὅρκους. ἐφ' οἷς δὲ μὴ συνέ-
θεντο ἐν τοῖς ὅρκοις ἐπὶ δίκας ἐλθεῖν, ἐπὶ τούτοις ἐπολέμουν ἀλλή-
λοις. ἐπὶ τούτοις οὖν ἐπολέμουν ἀλλήλοις, ἐπὶ τοῖς μὴ ἐν τοῖς ὅρκοις
γεγραμμένοις. 487. Οὐκ ἐθέλοντα) σφᾶς λέγων αὐτούς φησι,
συνεθέμεθα ἐμοὶ μὲν λέγοντι ἐμοὶ δὲ καὶ λέγοντι δίκαια ἐκεί-
νοις δίκαια θεμένοις. ἀλλ' ἐκεῖνοι τὰ πεπραγμένα ἐμοὶ
ἀνατιθέασι τὰ λοιπὰ μὴ τοιαῦτα ὄντα.

Et non huc venirem per inimicitiam & eædem,
Aliquid mali facerem & paterer, quæ sunt *sc. bella.*
Ipse approbans hæc, & invocans deos testes,
Nihil eorum fecit, quæ dixit, sed tenet.
Ipse regnum *solus*, & partem meæ domus.
Et nunc paratus sum mea recipiens,
Exercitum extra hanc terram dimittere,
Et gubernare meam domum per vices accipiens;
Et huic permittere æquale rursus tempus *regendam*,
Et non vastare patriam, neque admovere
Turribus compactarum scalarum gradus *ad ascendum*.
Quæ non consecutus jus experiar, Ut faciam *quæ statui*. Testes verò horum deos voco,
Quòd omnia justè faciens, præter jus
Spolier patriâ iniquissimè. [plexos
Hæc singula, ut facta sunt, mater, non per-
Sermones colligens dixi, sed & sapientibus
Et rudibus justa sunt, ut mihi videtur.
Chor. Mihi quidem, etiamsi non in Græciâ
Simus educatæ, videris tamen prudenter dicere.
Ete. Si omnibus idem esset pulchrum, egregium-
que simul,

ΕΧΟΛΙΑ. "Non

" Οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις.
" Νυνὶ δ' ἓν ὁμοίως ἐστίν, ὥστ' ἴσον βροτοῖς
" Πλεῖν ὀνομάσαι. τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
Ἐγὼ γὰρ ἤδη, μῆτερ, ἐπηυξημένος,
Ἄστρων ἂν ἐλθεῖν πλῆθος ἠρίθμουν ἴσον
Καὶ γῆς ἔπεφθ', ἱκανὸς ὢν δέρκεσθαι παῖς,
Πλεῖ θεῶν μεγίστῃ ὡς ἔχει τυραννίδι.
Τῶτ' ἦν τὸ ζῆν σοι, μᾶτερ, ἢ βούλομαι τὸ
Ἄλλως παρεῖναι μᾶλλον, ἢ σταδεῖν ἐμοί.
" Ἀναιδία γὰρ, τὸ πλέον ὅστις ἔχει πλέσας.
" Τὐλαττον ἔλαβε. τοῦσδε δὴ τοιῷδε μηχανήματι
Ἐλθόντα σοὶ ὅπλοις τοῖσδε, καὶ παρεῖσα γῆν,
Τυχεῖν ἃ χρῄζει. ταῦτ' ἐγὼ θάλασσα τοῦδε μὴ
Γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίοις ἀρὼ
Φόβῳ, παρεῖλον σκῆπτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν.

Χρὴ

ΣΧΟΛΙΑ.

σωζε) τοῖς ἀνθρώποις. ὁμοιάζειν γὰρ χρὴ πάντα τὰ ἀνόμοια, καὶ τὸ μὲν ὅμοιον ἀφαιρεῖσθαι, ὑπογραφὴν δ' εἶναι τὸ τοῦτο λέγω, οἷον εἰ ἔχοιμι, εἰ δὲ ἔχοιμι, εἰ δὲ φαίην, οὐκ ἂν φαίνοιμι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀνυφέστων τοῦτο ἁρμόσει. 505. Πλεῖν ὀνομάσαι) ἴδιος ὁ λόγος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν καλόμεν. ἴσον ἀριθμὸν φησιν. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ποσὸν ἐπὶ τὸ πολύ. 507. Ἄστρων ἀνέλθοιμι) εἰδὼς ἀριθμεῖται τὰ ἄστρα, ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνελθών, ἢ εἰς ᾅδου καταβάς, ἐπὶ τῶν κατὰ γῆν καὶ τὰ ὑπὸ γῆν τοξεύοντα. σὺν ἐπιμονῇ δέ. ἀριθμοῦσι γὰρ οἱ λίαν σοφὴν πολυπραγμοσύνην ἀσκοῦντες, καὶ τὰ ἄφατα, καὶ τὰ ἄλλα καταμανθάνοντες. τὸ δὲ ἄρθρον ἐν, ἀντὶ τοῦ πολύ. 508. Δυνατὸς ὁρᾶν) ἐπιτηδειότατος ὢν ὁρᾶν, καὶ ἐξαριθμεῖσθαι τῶν ἀστέρων. 510. Τῶτ' ἦν τὸ ζῆν σοι) ἀλλήλοις φησὶν ὁ Ἐτεοκλῆς εἶναι τὸ κοινὸν τῆς ἀρχῆς ἀγαθὸν ἀντὶ τοῦ συμφέρον. ἢ μᾶλλον ἐπιτιθεὶς ὁ ποιητὴς τὴν ἀρχὴν ἀνθρώποις ἐκ παντὸς εἰς πλεονεκτεῖν φησι. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Πολυνείκης ἐξεπιτηδείως ὁ Εὐριπίδης ἡγεῖται, μὴ εἶναι τοῦ λοιποῦ κοινωνοῦ βιοτεύειν τοῖς τὴν ἀρχὴν ἐκ πλεονεξίας ἀφαιρουμένοις. 511. Ἡ σταδεῖν ἐμοί) ἀντὶ τοῦ ζῆν ἐμοιγε. 512. Ἀναιδία γὰρ) ἀηδία γάρ ἐστι τὸ ἀνθρώπου τὸ

« Non esset utique ambigua dissensio inter homines,
« Nunc verò nihil simile, nihil æquale hominibus est,
« Præter nomina; factum verò non est idem. 505
Ego enim, mater, non occultans, dicam:
Astra ascenderem Solis ad ortum, [hæc,
Et sub terram descenderem, si possem efficere
Ut haberem Tyrannidem Deorum maximam.
Hoc igitur bonum, ô mater, non volo 510
Alteri concedere magis quàm mihi servare.
« Ignavus enim est, re majori quisquis amissâ
« Minorem acceperit. Præterea verò pudet me
Venientem hunc cum armis, & vastantem terram,
Consequi quæ postulat. Thebis enim hoc 515
Fuerit probrum, si hastæ Mycenææ
Metu, traderem sceptra mea, ut hic haberet.

Opor-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὡς ἄνισος τὸ μεῖζον, τὸ ἔλαττον ἐλίσσει. 513. Πρὸς δὲ τοῦδε) ὁ δὲ τοῦδε, οἷς εἶπον ἀνωτέρω, αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐστὶν, ὧν χάριν τοῦτον τυγχάνω, ἐπὶ τοσοῦτον προελθόντα. Ἄλλως. αἰσχύνη ἂν εἴη, εἰ συλλογισαίμην τὴν ἡμῶν βασιλείαν τῆς Πολωνίκους πόλεως Φοίνης καὶ Μυκηναίων πόλεμον, ἔσεσθαι δὲ αὐτὸν τὸν Πολωνείκη, ὁ μοῦνος, καὶ οἱ σύμμαχοι φεύξονται τὰς Φοίνας. πᾶν γὰρ τρόπαιον ἡττηθὲν ὑπὸ λόγου, ἧττον ἢ ὑπὸ σιδήρου τὸ πολέμιον ποιεῖται ἀν. ὑπὸ λόγου Φοίνης, ἴσως ἐστὶ σιδήρου. πάντα γὰρ χειρώτερα ἡ κατηγορία ὑπὸ λόγου λέγει τὰ ἀνεῖλεν, ἀπὸ σιδήρου βίου.

521. Ἀλλ' ἐγὼ. Ἀμφιτρύωνος, ἀμφισβητήσεως. 504. Ἄλκμηνα τοῦ Ἡλεκτρύωνος. ὁ δὲ, ὅτι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι ἴσον πλέον ἐπιμένειν. ἀναζητεῖν μὲν τὸ πᾶσι πᾶσιν ἐπιτρέπειν ἴσχιον ἐστὶν, καὶ συμφορᾶς μᾶλλον τοῦτο πολίτης. τὸ δὲ ἴσον τοῦτο εἶχε ἐν πᾶσι αὐτοῖς. ἦν, ἴσχιον δὲ ἀνάγκη ἦν ἐστὶ ἐπὶ, ἴσχιον ἢ ὑπάρχειν ἐστὶν εἶχε ἴσον. ἐπὶ δὲ τὸ πλέον ζητεῖ καὶ τὸ κρεῖττον. 507. Ἀν' ἥλιον, ἀνατολάς. 509. Τυραννίδ. βασιλείαν. 512. Ἀπολέσαι) ἢ ὄφελον ἐπὶ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ἀρχὴν ἄπαν ἀρχαιότερον ἐλθὼν τὸ τὸν ἐπὶ λόγῳ τὸ ἔλαττον ἀπολέσαι τιμήσῃ, ἀπολέσαι λέγῃ.

Χρεὼν δ' ἐκεῖνον ἐκ δόμων ἐλθεῖν τινα,
Μᾶτερ, σταθέντα σ' ἔξω καλεῖν λόγῳ·
" Ὃ καὶ σὺ κἀγὼ πολεμίαν ὀφθαλμῷ βλέπω.
Ἀλλ' εἰ μὴ ἄλλως τήνδε γ' ἐκφεύξει φόνον,
Ἔξελθε· σκευὴ δ' ἐκ χερῶν μαθησόμεν.
Ἄρχειν παρὸν μοι, τῶνδε δουλίστου πόλεως;
Ποῖος πρόσω τις, ἵππος ἢ ναῦς, ἵππιος δὲ Φάσγανα,
Ζυγῆναι δ' ἵππους, πεδία τῆσδε πλεῦσαι ἁλός,
Ὡς ᾗ παρήσω τῶνδ' ἐρᾶν τυραννίδος.
" Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
" Κάλλιστον ἀδικεῖν. τἆλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών.
Χο. Οὐκ ἂν λέγοιμ' ἔγωγε σοὶ τοῖς τοιοῖσδε καλῶς.
" Οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
Ιοκ. Ὦ τέκνον, οὐκ ἄπαντα τἀν γάμοις μάχῃ,
" Ἐτεοκλέους πειθόμενον ἀλλ' ἡμῖν δίκα
" Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
Τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
Φιλολογίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἀδίκου γὰρ ἔρος
Πολλοὺς μὲν ἐκ θείων καὶ πολλὰς ἀνέτρεψε δόμους.

ΣΧΟΛΙΑ.

521. Ἀπ' εἰ μὴ ἄλλως) κακῶς ἀπὸ τοῦ ἐκφεύξει ἐξαγαγὼν ἐξεφύγαμεν. 522. Ἐκεῖνο δὲ ὅτι τὸ βασιλεύειν, ἐκεῖ ὅπου ἀνόμου βασιλεύειν ἐξὸν μοι, τοῦτ' ἐπιζημίωσεν. 524. Ἵππ.) ἱππεῖα. 529. Οὐκ ἂν λέγοιμ') ἃ χρὴ τὰ φαῦλα τῶν ἔργων λόγοις καλλωπίζειν, ἃ μὲν οὐ τοῦτο καλοῖ, ἀλλ' ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον. Ἄλλως. Οὐ κακοκαλλωπιστοῖς λόγοις χρὴ λέγειν ἐπὶ τοῖς μὴ καλοῖς· ἔστι δὲ τὰ μὴ καλὰ ἔργα ἀνεφόδιον καλλιστεῖον κακοκαλλωπίστου μέρους λόγου. Βαρβ. 530. Τῇ δίκῃ βαρὺ τοῦτον οὐδέν. 531. Οὐκ ἄπαντα τὰ γάμου καλά) ἔστι γὰρ ὁ τῆς γήμας ἄνευ τοῦ ἀδίκου· τὸ συνοικίσιον, τὸ ἐπιθυμεῖν. 532. Ἀπ' ἐκείνου εἰσὶ τὰ ἐπιτήδεια ἡδ. καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ τοῦ ἐπιτηδείου ἔχει τὸ λόγου σοφίστρας. ἄτε μὴ μὲν κακοφραστὴς πανοῦργος. ἔστιν. γὰρ φύσιν καὶ σοφὸς ὀνόμασε. δ' ἡ. τῇ γὰρ ἐμπειρίᾳ τὸ γὰρ ἔστι

Oportebat vero ipsum ante nuptias conciliationem
Facere, ô mater. Id enim omne impetrat,
blanda oratio.
" Quod vel ferrum hostium facere possit. 520
Sed si vult aliquin habitare hanc terram,
Licet: mihi vero haud volenti concedam, sc.
ut regnet.
Quum licet mihi regnare, habene ego serviam
Quare veniant mihi ignes, veniant, enses.
Jungite equos, campos implete curribus, 525
Quia non concedam huic meum regnum.
" Si enim injuste facere oportet, Regni causâ
" Pulcherrimum est injuste facere: in aliis v.
pietatem colere oportet.
Ch. Non convenit pulchra dicere in rebus in-
honestis.
" Non enim est hoc bonum, sed res acerba. Ju-
stitiæ. 530
Ioc. O fili, non omnia mala senectuti
" Adsunt, Eteocles: sed Experientia
" Habet aliquid dicere sapientius quam juvenes.
Quare potiamur Dearum concupiscis
Ambitionem, ô fili? nè *facias hæc.* injusta *est*
hæc Dea. 535
In multas enim familias, & urbes beatas
Intra-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡ λύσις τ νεκρῶν σοφίσεσι. 534. Τί τ κακίστης) τ ἐφ τῷ ἰσότητι χαλεπώτατον. ἐκ τ, δικαιότατ & κερδαλεώτατ, ἀπὸ τ, δικαιοτάτ & κερδαλεώτατος. φιλοτιμίας δὲ, κακοδαίμονα μᾶλλον τὸν τ φιλοτιμίας ὀνόματος. 537. Ἐπ. 541. Ἄλλως πάντα τοῦ) ἄλλως τὰ κρείττω χρὴ ἐν ἀρχῇ τ βίου ἐπιμελεῖσθαι ἢ ἐν τέλει. 527. Τοιγαροῦν τ) ἴσως τ βασιλέως. 528. Καὶ τὸ ἄλλως ἀντὶ τ ἐναντίως εἴρηται. 531. Ἄλλως εἰ πολλὰ ἴσχει τὰ γῆρας κακὰ, ἀλλὰ καὶ πάντως πρέσβεται φέρει κέρδη. 534. ἀπὸ τ ἰσότητος δὲ τῆς τ φιλονικίας τ κακ. ἀπὸ τ ἡττ.

Εἰσῆλθε, κἀξῆλθε, ἐπ' ἀλλήλῳ τ' ἦλθ' χρωμένω
" Ἐφ' ᾗ σὺ μαίνῃ. Κεῖνο κἄλλιστον, τέκνον,
" Ἰσότιμα τιμᾶν· ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις,
" Πόλεί τε πρὸς σε, ξυμμαχεῖν τε ξυμμάχοις
" Σωφρονεῖν. τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις· ἔφυ.
" Τῷ πλείονι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται·
" Τέλασσον, ἐχθρᾶς δ' ἡμέρας κατάρχεις.
" Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σαθμῶν
" Ἰσότης ἔταξε, καὶ μέλη διῴκισε.
" Νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε φῶς,
" Ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον·
" Κοὐδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νεμόμενον.
" Εἶθ' ἅλιος μὴ, νύξ τε δουλεύῃ βροτοῖς.
Σὺ δ' οὐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον,
Καὶ τῶνδ' ἀπόντων; κἄστα πῶς ἔτ' ἡ δίκη;
Τί τὼ Τυραννὼ δ' ἀδίκως θυμαίνετε
Τιμᾶς ὑπερφθῷ, τῷ μὲν ἥκιστα τόδε;
Περιβλέπεσθαι τίμιον; χρεὼν μὴ ἔν.
Ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πολλ' ἔχοντα δώμασι
Βαλεῖ;

ΣΧΟΛΙΑ.

537. Ἐπ' ἀλλήλῳ τ' ἦλθ' χρωμένω) ποικίλως δὲ ἡ παιδὸς ἐπὶ φθορᾷ τῆς μητρυιᾶς ἀπαλλαγὴν ἀπαιτοῦσα, ὡς νέον, ἐ πυκτικὴ (Φαίδρᾳ γὰρ ἀλλ' Φορᾷ. 541. Τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον) ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον. οἱ γὰρ νόμοι ἀμετάστατοί εἰσιν. ἐ τύπτει γὰρ τὸ ἴσον. ἐ γὰρ ἀλλ' τ μύστων καταλαμβάνεται τὸ ἴσον. Εἶθ' ἅλιος μὴ καὶ ἡ νὺξ τῷ ἴσῳ δουλεύσει, ὡς δὲ οὐ βροτοῖς ἀνίξῃ τ δωμάτων ἴσην τὸ ἴσον, δουλεύσει τῇ ἰσότητι. 551. Τί τὼ τυραννὼ δ') λείπει τὸ ἔσω, καὶ τὸ ὡς. τί πρὸς τὼ τυράννω ἀδίκως ἔσω; ὡς ἐυδαίμονα καὶ μακαρίαν. Ἄλλως. αὐτὼ τυράννω, εὐδαίμονα ἀδίκως φησί. τί πρὸς τὼ εὐδαίμονα ἀδίκως; ἴδοι φησὶ δυσδαίμονα αὐτὼ εἶναι, ἵνα ἡ Ἑτεοκλέα ἐκεῖ αὐτῷ αὐτοῦ ἐπιθυμίας λυπήσῃ. Ἀλλ' μίσου δὲ μὴ φιλιαμῷ τὸ ὑπερφθῷ ἀναπφάγητα. 553. Ὑπερφθῷ) ὑπερβαλλόμενος ἐ μίσ-

Intravit, & egreſſa eſt cum pernicie utentium:
" Propter quam tu inſanis. Illud multo melius eſt, ô fili,
" Æqualitatem colere, quæ ſemper amicos amicis,
" Urbes urbibus, & ſocios ſociis
" Ligat. Æqualitas enim habet vim legis inter homines.
" Abundantiori verò ſemper inimicum eſt
" Id quod Minus *eſt*, & autor *eſt* hoſtilis diei.
" Etenim menſuras hominibus & pondera pro proportione
" Æqualitas ordinavit, & numeros conſtituit:
" Obſcura palpebra noctis, & lumen ſolis,
" Æqualiter circuit annuum circulum, [alteri,
" Et neutrum horum duorum victum invidet
" Atque ita ſol & nox ſerviunt hominibus.
Tu autem non ſuſtinebis habere æquam partem regni,
Et huic tribuere ſuam partem? Tum verò ubi eſt jus?
Quid Tyrannidem, beatam injuſtitiam,
Honoras ſupra modum, & magni facis hoc?
Circumſpici, *ſuſpicique putas eſſe* honorificum?
at hoc eſt inane.
An multum laborare, habens multa in domo,
Vis?

ΣΧΟΛΙΑ.

μέγα τοῦτο νομίζεις τὸ ἄρχειν. τὸ γὰρ ἀφελέσθαι καὶ ἀναγκάζειν τινὰ τοῦτο δηλοῖ. ἤγουν τὸ ἄρχειν. Ἄλλως σὺ ἥδου ἀδικῶν. μέγα νομίζεις τὸ ἀφελέσθαι εἶναι, καὶ ἀσφαλὲς πᾶσι πᾶσιν; ὅπως. ἀλλὰ τὸ ἀφελέσθαι τίμιον νενόμικας. κενὸν μὲν γὰρ τοῦτο.

557. Ἐπὶ

537. Εἰσῆλ. κακ.) ἀπίθη, ἐπλεύσησεν ἐπ' ἀπώλειαν αὐτῇ χρώμενον, ἃς σὺ ἐμοῖς τοιούτοις ὕσοις δηλοῖς. 541. Νόμιμον) νόμιμον ἔσεσθαι ἔχον, τυτέστιν ἀσφαλὲς, φίλιον ὑπάρχον. 549. Δηλοῖ) καὶ ἀφέλειαν καὶ ἀσφάλειαν.

Βάλῃς; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον
" Ἐπεὶ τάγ' ἀρκῶὐ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν.
" Οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί,
" Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ὀφειλόμεθα·
" Ὅταν δὲ χρήζωσ', αὖτ' ἀφαιρεῖται πάλιν.
" Ὁ δ' ὄλβος ὑ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
Ἀγ', ἢν σ' ἔρωμαι δύο λόγους σοφοῖς ἅμα,
Πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλῃς;
Ἑρεῖς τυραννεῖν; ἰὼ δὲ νικήσῃ σ' ὅδε,
Ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ,
Ὀψὲ δαμασθὲν ἆρυ Θηβαίων τόδε·
Ὀψὲ δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας,
Βίᾳ σοῖς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.
Ὀδυνηρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
Γενήσεθ' ἡμῖ Θήβαισι. Φιλότιμος δὲ σύ.
Σοὶ μὴ ταῦτ' αὐδῶ· σοὶ δὲ, Πολυνείκες, λέγω.
Ἁμαθεῖς Ἀδρήστου χάριτας εἷς σ' ἀνήγαγον·
Ἀσυνέτως δ' ἦλθες ἡ σὺ πορθήσων πόλιν.

φέρ',

ΣΧΟΛΙΑ.

557. Ἐπὶ τάγ' ἀρκῶὐ') ἐπειδὴ τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μεμετρημένα τοῖς φρονίμοις ἱκανὰ λελόγισται. ἱκανὰ) εἰ τις τὸ σπάνιον ζῶν φρονοῦντα λογίζοιτο. Εἰ οὖν ἱκανὰ, τὰ ἀρκοῦντα, τὸ πλέον δηλονότι ὃ ἀρκοῦν ὑ, ἄχρηστον ὂν εἴη καὶ βλαβερόν· εἰ δὲ βλαβερόν, ἐπ οὐκ ὀφείλομεν χρῆσιμον εἶπε τὸ πλέον λέγειν, διότι καὶ δηλονότι μόνον λέγεται· ἔργῳ δὲ τί ἂν πλέον ποιήσειεν ὁ τοιοῦτος, ὃ χρεία ἐδημιούργησε; 558. Ἴσασι) φυσικὰ, ἤγουν περιπεφυκότα τῇ ἰδίᾳ φύσει· τὰ δὲ τῶν θεῶν δοκοῦντες χρήσιμα φρονίζομεν. ἀπίστως δὲ ἐνίκησε, αὐτὸ πάλιν ἀφ' ἡμῶν λαμβάνουσι Ἄλλως. ὅταν δὲ βάλωσιν πλοῦτον καὶ τὰ ἐτέρους, πάλιν ἀφαιροῦν). 561. Ὁ δ' ὄλβος) δὲ πλοῦτος ὑ μόνιμος, ἀλλὰ φθαρτός. 562. Ἀγ' ἢν σ') ἄγε, ἀποκρίναι, ἐάν σε ἐρωτήσω δύο λόγους σοφοὺς ἅμα. ἢν πότερα τυραννεῖν θέλεις, ἢ τὴν πόλιν σῶσαι; πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν. ἐὰν δὲ νικήσῃ ὗτος, καὶ ὁ τῶ Ἀργείων ἔγχη τὸν Καδμείων νικήσῃ,

θήσῃ

Vis? quid est Superfluitas? nomen habet tantùm:
" Nam quæ satis-sunt sufficiunt Moderatis.
" Neque enim homines proprias possident opes,
" Sed habentes à diis datas, curamus eas:
" Quum autem *illi* volunt, auferunt ipsas rursus.
" Opulentia enim non est stabilis, sed in diem.
Age, si interrogem, duas sententias proponens simul,
Utrum regnare, an urbem servare mavis?
Regnare velle dices? Si verò vicerit te iste,
Et Argivorum hastæ exercitum Thebanum ceperint,
Videbis domitam Thebanorum civitatem hanc:
Videbis etiam multas puellas captivas,
Vi raptas ab hostibus.
Dolorem igitur hæc potentia, quam habere quæris,
Allatura est Thebanis: tu verò es ambitiosus.
Tibi quidem hæc dico: tibi verò, Polynices, hæc declaro.
Adrastus contulit in te intempestivam gratiam:
Et stultè venisti tu quoque, expugnaturus *tuam* patriam.

Age,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡδὺν φῶς ἡμέρας τὸ ἄστυ τῶν Θηβαίων, καὶ πολλὰς κόρας τὰς ἐν τῇδε, φησὶν ἁλίσκεσθαι, αἰχμαλωτιζομένας ὑπὸ βίας παρὰ τῶν πολεμίων ἀνδρῶν. 569. Ἐπάδων λοιπὸν ὁ πλοῦτος τῷ αἰχμητῇ αὐτὸν ἱκέτην παῖς Θήβαις, ὕστερα ζητεῖς κεκτῆσθαι. χρᾴη δὲ ἐκ ἐπιπαρὸς, ὃ ἐστιν ἐπιζήμιον· ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλεμον ξυμμαχίας ἀστείψασθαι, ἐκ ἀκουσίων. 570. Φιλόπολις) φιλόνεικος. 572. Ἀνήψαθ) ἀνῆψας, παρῆψαθ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἀνιέντων εἰς λιμένα. 573. Πορθήσων) ἀστυνόμους δὲ τοὺς τῆς πόλεως λειτουργοὺς τῶν πόλεων. ἐπὶ γὰρ ἀλφιτοφόρων, ἀστυνόμων τῆς πόλεως ἐπάγεις κίνδυνον. ἐ σωφρονιστὴς ῥήμων, ἀ δημηγορικὸς ῥήμων, ἀλλὰ μοναρχικὸς ῥήμων.

Φέρ', ἰὼ ἔλπις γλιῶ τήνδ', ὁ μὴ τύχοι πολὲ
Πρὸς θεῶν, πρόπαια πῶς ἀναστήσῃ δορός; 575
Πᾶς δ' αὖ καζάρξῃ θυμάτων ἑλὼν πάτραν,
Καὶ σκῦλα γεάψῃς πῶς ἐπ' Ἰναχῳ ῥοαῖς;
Θήβας πυρώσας, Τάσδε Πολυνείκης θεοῖς
Ἀσπίδας ἔθηκε· μή ποτ', ὦ τέκνον, κλέος
Τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν. 580
Ἢν δ' αὖ κρατηθῇς, ἢ τὰ τῇδ' ὑπερδράμῃ,
Πᾶς Ἄργος ἥξεις, μυρίους λιπὼν νεκρούς;
Ἐρεῖ δὲ δή τις, ὦ κακὰ μηχεύματα,
Ἄθεατε, τοῦσθεὶς, ἆρ' μιᾶς νύμφης γάμου
Ἀπωλόμεσθα δύο κακῶς σπεύδῃς, τέκνον, 585
Κείνων τέρεσθαι, τῆσδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
" Μέθιον τὸ λίαν, μέθετον· ἀμαθίᾳ δυοῖν,
" Εἰς ταὐθ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν.

Χο. Ὦ

ΣΧΟΛΙΑ.

575. Τρόπαια) νικητήρια. ἀπὸ γὰρ τρέψαι καὶ διώξαι τοὺς πολεμίους. λέγει δὲ τὸ ἱστόρημα συμβόλαια τῆς νίκης. Τὸ δὲ σκῦλα γεάψεις, ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἐπιγράψεις, ἤτοι τὰ ἀναθήματα τῆς προφυλαμβάνων. τί δ' ἐστὶ τὸ ἐπιγεγραμμένα; Θήβας πυρώσας πόσοι Πολυνείκης θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκεν; μὴ γένοιτό σοι, τέκνον, λαβεῖν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοιαύτην φήμην. 581. Ὑπερδράμῃ) ὑπερέλθῃ, νικήσῃ. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων, οἷον ὑπερτρέχῃ γένηται. 586. Κείνων τέρεσθαι) τῶν Ἀργείων δηλονότι· ὁ δὲ νοῦς, μήτε σὲ ἰδεῖν, μήτε ταῦτα ἴσχειν, ἤτοι κακείνων τεθνηκέναι, ἢ τούτων μὴ τυχεῖν. τὸ γὰρ εἰ μήτω πεσεῖν, τοῦτό τὸ ὡς τῶν ἀφικέσθαι ἀπὸ τοῦ ὑπεναντίου ἐπὶ τὸ ἐλπιζόμενον. 587. Μέθιτε τὸ λίαν) τὸν ὑπερβαλλόντως ἐρίζειν. ἢ τὸ θυμικόν. καὶ εὖ Ὀρέστης. Τὸ λίαν χρὴ πᾶς καλῶς. Ἄλλως. ἐν τούτοις οὐδὲν Ἰοκάστη συμβουλεύει τοῖς παισὶ κοινωφελές. ἀλλὰ τοῦ μὲν λέγει, εἰς τί φιλοτιμῇ τυραννεῖν; τοῦ δὲ, εἰς τί πολεμεῖς τὸν πατέρα ἔχοντα; ἔχοντα δὲ τοιούτους συμβούλους, διελομένους τὸ πατρῷον καὶ τὴν βασιλείαν, παύσειεν ἂν δηλονότι, ὅπως ἑκάτερον ἐξ ἀρχῆς αὐτὰ μέρος ἄρχειν. ἐν γὰρ ἔτει τῇ ποιητῇ δοκεῖ ποιῆσαι αὐτὸν μεταβαλόμενον, ὅπως τὸ τῆς ἰσονομίας μίσος βέβαιον. εἰκότως γὰρ αὐτὸς ἀπο-

Age, ſi ceperis hanc urbem (quod avertant
Dii) quomodo eriges trophæa iſtius pugnæ?
Quomodo deinde primitias dedicabis in ſacrificando, captâ patriâ? 576
Et quomodo inſcribes ſpolia ad flumen Inachi?
Nempe de Thebis incenſis, POLYNICES DIIS HOS
CLYPEOS POSUIT: Nunquam, ô fili, gloriam
Talem tibi contingat à Græcis conſequi. 580
Sin fueris victus, & res hujus ſupercurrant:
Quomodo Argos redibis innumeris relictis mortuis?
Et dicet aliquis: O miſeras Deſponſationes,
Adraſte, promovens, propter unius puellæ conjugium
Perimus. Duplex malum acceleras, ô fili, 585
Illis privari, & his, quæ in medio ſunt, excidere.
" Mittite ambo Nimium, mittite. Abſurditas enim duorum,
" Quandò eôdem pervenerint, maximum malum eſt.

Ch. O

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀπηλοκτόνως γενομένης, καὶ ὧδε ἐς ἀρὰς ἔτι πείρας ἀποδυνεῖν. νικῶ δὲ, ἢν τέκνων πτερύσηκεν. Ἀμφιδίαν δυεῖν) αὖ τὸ δύο ἀμφιδίαν, ὅταν μηδὲν εἰς ταυτὸν, μόγιστον κακὸν γίνεται. Ἄλλως. Δεινὸν κακὸν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τὸ ἀμφιδίας ἔλθητε· ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ μηδὲν ἄγαν, τῷ, ἄφετε τὸ λίαν φιλονεικεῖν.

590. Εὖρυ-

574. Εἰπὲ, ἢν περιγλαῇς κείνην, εἶδε μὴ συμβαίη. 577. Πῶς μόνος σὺ τῷ Ἀργεῖ ὁ Ἰναχῷον. 578. Ἆρα ἐπιγεγράψῃς τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα; ΤΑΣ, &c. 584. Περθεῖς) ζωθέμφ, συμφωνήσας· 586. Στέρεσθ) τὸ καὶ τὸ Ἀργῷον, ἐς ὃ ἐκπίπτειν τὸ τῷ μισθῷ. 587. Ἀμ.) ἀπαιδευσίαν ἀνθρώπων εἰς ταυτὸ ἥκειν ἔλθωσιν, ἔγκλημα ὅτι ζωοφθορῶσι, πάνυ μαρμαιρόμενον.

Χο. Ὦ θεοί, γένοισθε τῆσδ' ἀπόρροποι κακῶν
Καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.

Τροχαῖοι.

Ετ. Μᾶτερ, ὑ λόγων ἀγὼν ἔστ', ἀλλ' ἀνάλωτα χρόνος
Οὐ μέσῳ μάτην, φραίνῃ δ' ὑδὲν ἡ πρεσθυμία.
Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμην ἄλλως, ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημένοις,
Ὥστε με σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός.
Τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσα νυθετημάτων μ' ἔα.
Καὶ σὺ τῆσδ' ἔξω κομίζου τέκνων, ἢ καθαπῆ.

Πολ. Πρὸς τίνος; τίς δ' ὧδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
Φόνιον ἐμβαλὼν, τὸν αὐτὸν οὐκ ἀπόσεται μόρον;

Ετε. Ἐγὼ· ἢ πρόσθεν βέβηκας εἰς χεῖρας λθίσοσθαι ἐμάς;

Πολ. Εἰσορᾷς· Δῆλον δ' ὁ πλοῦτος, ᾧ φιλόμυχον κακόν.

Ετε. Κἄτα σοὶ πολλοῖσιν ἦλθες, πρὸς τὸν ὑδὲ ἐς μάχλιν;

Πολ.

ΣΧΟΛΙΑ.

590. Ξύμβασιν) ξυμβίβασιν. 591. Οὐ λόγων) οὐκ ἔστιν ἐμοὶ ἀγών. ἀνάλωτον γὰρ ὁ καιρὸς ὁ τοῦ μίσους ἀκαίρως. περαίνει δὲ, ὥσπερ τὸ ληρεῖ ὑδαμῶς ἡ σὴ πρεσθυμία. ὁ δὲ νοῦς, περαίνει δ' ὑδὲν ἡ πρεσθυμία, οὕτω δὲ πρεσθυμουμένη ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, ἢ πίθοις. ἢ γὰρ φιλανθρωπήσῃ, ἐὰν εἰς ξύμβασιν ἐλθοῦσα φιλίαν ἄλλως, ἢ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ· ὥστε μοι τὸ σκῆπτρον κατέχειν δοκεῖν, ἐὰν βασιλεύω ὑπάρχειν τῆς χθονὸς τῆσδε. ἢ ἐπὶ πολὺ δὲ παρατεινομένων νυθετημάτων λύπησόν με, ἵνα φησὶν ἡμᾶς. ἐὰν οὖν δὲ ἢ τοιοῦτον ἔξεχε, εἰ δὲ μὴ, λοιδόρησε. 597. Πρὸς τίνος) παρὰ τίνος λοιδορούμενος; τίς δ' ὅστις ἄτρωτος ἐστιν, ὅστις εἰς ἡμᾶς φονικὸν ἐμβαλὼν ξίφος, τὸ ὅμοιον οὐκ ἀπολεῖται; ἀντὶ τοῦ; 599. Ἐγγύς· ἢ πρόσθεν) ἤτοι ἐγγὺς ἢ ἔμπροσθεν ἵστασο. τὸ δὲ

Ch. O dii, ſitis averſores iſtorum malorum,
Et date compoſitionem quandam filiis Oedipi.

Eteocles.

Mater, non eſt certamen diſputationis, ſed perit tempus,
Quod eſt in medio, fruſtra, *tua* verò diligentia nihil efficit.
Non enim poſſumus aliter paciſci, niſi prædictis conditionibus,
Ut ego ſceptra tenens, rex ſim hujus terræ.
Omittens verò longas admonitiones, ſine me.
Et tu Polynices vade extra hæc mœnia, aut morieris.

Pol. Quâ manu? quis ſic eſt invulnerabilis, qui in nos enſem
Letalem immittens, non feret ſimilem necem?

Ete. Prope adeſt, ante quem ſtas: aſpicíſne manus meas?

Pol. Cerno: verum ignava, vitæ parca res Opulentia eſt.

Ete. Et ideo cum exercitu veniſti ad eum qui nihil eſt in pugnâ? *Pol.*

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἢ εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς, ὃν ἐφυτίσω. λεύσσεις εἰς χεῖρας ἐμάς; ὦ τύπων θήκαις. 600. Δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος) πιθανὸν ὁ πλοῦτος δειλοῖς εἶσι φῶσι θαλάσσαν, ὡς μεγάλων ἀγαθῶν πρόξενος. οἱ δὲ πένητες ἀψοκέρδειοί εἰσιν, ἐπιλογιζόμενοι, ὡς λοιπὸν κινδυνεύσουσιν πλουτεῖν, τῷ ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ πλουτοῦντες ὄντες ζῆν. Φησὶ γοῦν ὅτι φιλόψυχος εἶ σύ. 601. Πρὸς τὸ ἦλθες εἰς μάχην) τὸ εἶπε πρὸς τὸ φιλόζωον, ἢ ἀπαθὲς. Ὡς πλείστης ἦλθες μαχόμενος.

602. Ἀσθε-

589. Ἦγον ἀκμάσει, λοιπὸν μένετε πόδι τὸ κρεκαί. 600. Δειλὸν) ἀντὶ τοῦ δειλοῖς ἐπιθυμεῖν τὸ φιλοζωεῖν. 601. Ἦλθες εἰς μάχην πρὸς τὸ ἔτοιμος θνήσκειν;

Πολ. Ἀσφαλὴς γάρ ἐσ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

Ετε. Κομπὸς εἶ σπουδαῖς πεποιθὼς, αἵ σε σώζουσιν θανεῖν.

Πολ. Καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.

Ετε. Οὐχ ἁπαιτήσεθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.

Πολ. Τῷ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον; Ετε. Φημὶ, ἀπαλλάσσειν δὲ γῆς.

Πολ. Ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι. Ετε. Οὓς σὺ πορθήσων πάρᾳ.

Πολ. Κλύετέ μου. Ετε. Τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρί' ἐπεσπαλθυμήσας;

Πολ. Καὶ θεῶν τῶν λθικοπώλων δώματ'. Ετε. Οἱ σ' ἐγγυῶσί σε.

Πολ. Ἐξελαυνόμεσθα πάλιν. Ετε. Καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν.

Πολ. Ἀδικία γε σῇ, ὦ θεοί. Ετε. Μυκήνας, μὴ 'νθάδ' ἀνακάλει θεούς.

Πολ. Ἀνόσιον πέφυκας. Ετε. Ἀλλ' ἐχ παλίμφορον, ὡς σύ, πολέμιον.

Πολ. Ὅς

ΣΧΟΛΙΑ.

602. Ἀσφαλὴς γὰρ) ναὶ, καὶ γὰρ ὁ ἀγχεμάχης τὸ ὅπλον στρατηλάτης κρείττων ἐστὶ τοῦ θρασέος. Ἄλλως. ὁ ἀσφαλισμένος γὰρ δυνάμει ἀξιολόγῳ στρατηλάτης ἐστὶν ἀμείνων, ἢ ὁ χωρὶς δυνάμεως θρασυπόρος. 603. Κομπὸς εἶ) ἀλαζονικὸς ἐπάρχεις, θαρρῶν τοῖς σπουδαῖς, αἷς σε τηρῶσι θανεῖν. Κόμπος) τὸ μὲν ἀστρικῶς, ὡς τίμιον. τὸ δὲ ἐπίβιον, ὡς κυρτὸς κόμπος. λέγεται κόμπος, κόμπασις. ὁ δὲ νῦς, μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ τοῖς ὑπαρχούσαις σπουδαῖς, ἢ ζωμήκαις, αἷς τινές σε φασὶν σῴζειν ἢ ἵππος πτερωτός.

Pol. Cautus enim dux præstat feroci.

Ete. Superbus es, confidens induciis, quæ te servant à morte.

Pol. Iterum reposco à te sceptra, & partem terræ.

Ete. Non reposcimur-*justum-debitum*. ego enim meam habitabo domum.

Pol. Tenens plus quàm partem? *Ete.* Ità affirmo. verum discede ex terrâ.

Pol. O deorum aræ paternæ. *Ete.* Quas tu eversurus ades.

Pol. Audite me. *Ete.* Quis vel audiret te gerentem bellum contra patriam?

Pol. Et domus deorum, qui vehuntur candidis equis. *Ete.* Qui oderunt te.

Pol. Expellimur ex patriâ. *Ete.* Etenim venisti patriam eversurus.

Pol. Id fit tuâ injustitiâ, ô dii. *Ete.* Mycenis, non hîc deos invoca.

Pol. Impius es. *Ete.* Sed non sum hostis patriæ, sicut tu es.

Pol. Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

604. Καὶ σὺ δὺστεγν) ἰδοὺ φησὶν οὐκ δυστέγν σοι λέγω ἀπόδυσιν ἀῦτῳ μοι τὸ μέρ⊙ τ βασιλείας. ἄπαξ γὰρ εἶπεν ἄνω, Καὶ νῦν ἴσμεν τίμιός εἰμι τοῖς ἀστοῖς λαβὼν Στεγνὸν δῶ ἔχω πᾶσιν ἀπόστιλαι χθονός. 605. Οὐκ ἀπωστόμεθα) ἀ χρηστῶρμ. 606. Τῶ μέρει) Ὃ ἐπιβάλλοντός σοι μέρους κεκτημένο τὸ οὐσιωδέστερον; Φησὶ) ναὶ λέγω. ἰλλὰ θεῷ δὲ καὶ ἀπωλόμεθα τῆς γῆς. 607. Πατρῴοι) πατρικοί. Πάρει) παρεγένου. 609. Τῶν λιπογαμίων) Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. ἃ Ζεὺς ὁ Ἀμφίονο, ἅπαξ ἄμεινον. 610. Ἐξιλῶν) ἐξιλάσων, πορθήσων τὴν πατρίδα. 611. Ἀδικίᾳ τῇ μῇ) τὸ ἐξῆς, ἐξιλαυνόμενον τ ἀδικίᾳ τῇ σῇ. τὸ δὲ, ἐ ἐμοὶ, ἀλλ' μέσα.

613. Ἀμοι-

603. Σαῖς) ἡμέραις μὲν ἐκπίπτει. 607. Ἀπὸ ἔ, ὁ ἐμοὶ τ ἡμῶν τ πατρῴων.

Πολ. Ὅς μ' ἄμουσον ἐξεναύτης. Ετε. Κατακλαι-
γιανῶγε σοῦς.
Πολ. Ὦ πάτερ, κλύῃς ἃ πάσχω; Ετε. Καὶ γὰρ
οἷα δρᾷς κλύω.
Πολ. Καὶ σύ, μᾶτερ; Ετε. Οὐ θεμιτόν σοι μα-
τρὸς ὀνομάζειν κάρα.
Πολ. Ὦ πόλις. Ετε. Μολὼν ἐς Ἄργος, ἀνακα-
λῇ Λέρνης ὕδωρ. [χθονός.
Πολ. Εἶμι, μὴ πόνει, σὲ δ' αἰνῶ, μᾶτερ. Ετε. Ἔξιθι
Πολ. Ἔξειμι πατέρα δέ γέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. Ετε.
Οὐκ ἂν τύχοις.
Πολ. Ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. Ετε. Οὐδὲ τάς
δ' ἔνδοθι πόλει.
Ηολ. Ὦ κασιγνήτη. Ετε. Τί τοὐμὸν ἀνακαλεῖς,
ἔνθις ὢν;
Πολ. Μᾶτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. Ιοκ. Χαρτὰ γῶν
πάσχω, τέκνον; [λία πέφυκ' ἐγώ.
Πολ. Οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός; Ιοκ. Εἰς πόλλ' ἀθ-
Πολ. Οὐδέ γ' εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. Ετε. Καὶ γὰρ
ἀνυβρίζομεν.
Πολ. Πῦ πόλει ἕπεσθ' ὠκὺ πύργων; Ετε. Ὡς τί
μ' ἰσοῖς τάδε;
Πολ. Ἀνίτασο μοι κτενῶν σε. Ετε. Κἀμὲ τὸν
ἔρωτ' ἔχει.
Ιοκ. Ὦ τάλαιν' ἐγώ. τί δέδοκτ', ὦ τέκν'; Ετε.
Αὐτὸ σημανεῖ. Ιοκ. Πα-

ΣΧΟΛΙΑ.

613. Ἄμουσον) χωρὶς μελῳδόν. 617. Μὴ πόνει) μὴ κάμνε·
μὴ δοκεῖ τοῦτο χαίρειν ἄπιμι χαῖρε. ἐπίπηδες δὲ ἀξιοπαθοῦντος φυ-
γάδος τῶν ἴσα φησὶ πρεσβυτῶν εἰς τὸ δίκαιον ἢ πολίτου ἢ ἀδελ-
φόν. εἰ δὲ ἐπαινεῖ, μῦθος, ὅτι ἀπόδωσον ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀγαγών.
621. Ἀθρ-

Pol. Qui me expellis carentem parte hæreditatis.
Ete. Insuper etiam interficiam te.
Pol. O pater, audis quæ patior? *Ete.* Et qualia facis, audit.
Pol. Et tu, ô mater? *Ete.* Non fas est te matris nominare caput.
Pol. O urbs. *Ete.* Profectus Argos, invoca Lerneam aquam.
Pol. Vado, nè sis sollicitus: te autem laudo, mater.
Ete. Egredere è terrâ.
Pol. Egredior: verum concede mihi, ut videam patrem. *Ete.* Non poteris consequi.
Pol. Sed sorores virgines. *Ete.* Neque has unquam videbis.
Pol. O sorores. *Ete.* Quid has vocas, cum *illis* sis inimicissimus?
Pol. Mater, tu læta vale. *Ioc.* Num læta patior, fili?
Pol. Non amplius sum filius tuus. *Ioc.* Ad multa ego calamitosa sum.
Pol. Ille enim injuriâ me afficit. *Ete.* Et ego vicissim injuriâ afficior.
Pol. Ubinam stabis ante turres? *Ete.* Ad quid hoc me interrogas?
Pol. Adversus te *in acie* stabo. *Ete.* Et me amor habet hujus rei.
Ioc. Me miseram! quid facietis, ô filii? *Ete.* Res ipsa ostendet. *Ioc.* Non

ΣΧΟΛΙΑ.

621. Ἀλλ᾽) ἀντὶ τοῦ κἀμὲ. Χαίρω) οὐ βούλομαι πάσχειν. 624. Πῆ στῶ) ποῦ βραδύνω, ἀντὶ τοῦ οὐ μέλλω στῆναι παρασπόνδως· ἵνα καιρὸν σοὶ πολεμήσωμαι. 626. Ἀντίπαρ.) τὸ πρόσγειον.

627. Πα-

613. Ἀμ.) ἐπερωτῶντος τοῦ ἀνέκαθεν μοι μέρους. 617. Μὴ σύ.) μὴ δυσκολάνῃς. ἐπαινῶ ἔπαινος δὲ σημαίνει τὸ ἀξιομάχως. 625. Ἀντὶ τοῦ κτανεῖν σε.

Ιοκ. Πατρὸς ὑ φθίξεθ' Ἑλλῆνος; Πολ. ἐρρέτω πρόπας δόμος.

Ετε. Ὡς τάχ' ὑκέθ' αἱμαλητὸν τύμον ἀρησῃ ξίφος.

Πολ. Τίω δὲ φρένασάν με γαῖαν, ἢ θεὸς μαρύξομαι,

Ὡς ἅπμος οἰκίσῃ πάχων, ἐξελαύνομαι θρόνος, 630

Δῆλος ὡς, ἀλλ' ὑχὶ ταὐτὸ πατρὸς Οἰδίπου λεχώς.

Κἄν τι σοι, πόλις, γένηται, μή με, σύγ' τόνδ' αἰτιῶ.

Οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι θρόνος.

Καὶ σύ, Φοῖβε, ἄναξ Ἀγυιεῦ, ἢ μέλαθρα χαίρεις,

Ἥλικές θ' οὗμοι, θεῶν τε δεξίμηλ' ἀγάλματα. 635

Οὐ γὰρ οἶδ', εἴ μοι τροφεῖα πῆν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς πολὺ.

" Ἐλπίδες δ' ὑπω καθθύδεσ', αἷς πέποιθα σωφρονῶς

Τόνδ' ἀποκλείναι, κρατῆσαι τῆσδε θηβαίας θρόνος.

Ετε. Ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκους πατήρ

Ἔφετό σοι θείᾳ τροφᾷ, νεικέων ἐπώνυμον. 640

ΕΠΩ-

ΣΧΟΛΙΑ.

627. Πατρὸς ὑ φθίξεθ') ἀποφατικῶς, ἵνα ἀεὶ μηχάνασθαι, πάντως ἀπόλωνται. Ἀγυιεῦ) ὁ παῖς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ εἰκάσματι ἱδρυμένος, ὅτι ἡ ἀγυιὰ ἀπὸ πυλῶν ἴστησιν. κίων δὲ ὁ ὀρθὸς ἐπὶ οἰκίας λέγων. 635. Δεξίμηλα) τὰ δεχόμενα τὰς θυσίας. Καθεύδουσι) ὑπνοῦσιν. 640. Νεικέων ἐπώνυμον) πικρὸν μελλητὴ τὴ

Ioc. Non effugietis patris diras? *Pol.* Pereat tota domus.

Ete. Quàm citò enſis meus cruentus non erit amplius ocioſus?

Pol. Et terram quæ me aluit, & deos teſtor,
Quòd inhonoratus miſeranda patiens ejicior è terrâ,
Sicut ſervus, nec ut ab uno patre natus Oedipo.
Et ſi quid acciderit tibi, ô civitas, ne me, tu, ſed hunc accuſato:
Invitus enim veni, invitus etiam expellor è patriâ.
Et tu, Phœbe rex Agyieû, & atria valete,
Et æquales mei, & ſtatuæ deorum, recipientes victimas:
Neſcio enim, an aliquando licebit mihi rurſus vos alloqui.

" Spes verò nondum obdormiunt; quibus confido cum diis,
Hoc interfecto, me potiturum hâc Thebanâ terrâ.

Ete. Diſcedito ex terrâ. Verè enim nomen Polynicis pater
Indidit tibi divinâ providentiâ, cognomen contentionis.

EPO-

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸ ὄνομα Πολυνείκης, ὄνομα νοικέων φερώνυμον, τυτόν λὰν ἢ νικέων τὼν ἐπωνυμίαν λαβόν.

641. Καὶ-

627. Οὐ φεύξεσ' ὡς ἔοικεν κρυφόμενος Ξ πατρός. Π. φθερεῖσθαι πῶσι ἡ γενεά. 628. Ὡς πάλαι) ὅτι ἴσως. 632. Καὶ ἐὰν τὶ δὶ ζοι συμβῇ ἐπ' ἐμοῦ, ὦ πόλις, μὴ μοι τύτων αἰτία, ἥκιστ' αὖ-τὼν νόμιζε, ὅσιον τῷ, Κοινὰ σὶ, εἴ τι πίσεσθ' ἐπίσυργον ἄλλ γᾶ, v. 251.

ΕΠΩΙΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. Κάδμ☉ ἔμολε τάνδ᾽ γᾶν
Τύρ☉, ὃν τ᾽ Ἐχιονίδας
Μόχ☉ ἀδάμαστον πάσσημα δίκᾳ

Τι-

ΣΧΟΛΙΑ.

641. Κάδμ☉ ἔμολε) τὸ τυπῶσι εἶδε δ᾽ χορὸν, κακῶσιν ἐσφάλται. ἀεὶ δ᾽ ἔφησεν, ἀεὶ δὲ τὸ παρῆκε τελεῖ, ἀκριβῶς. τὸ κῶλον δὲ ἐκ μανοτερῶν, τοσοῦτον. τὸ δ᾽ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον☉. δίμετρον ἀκατάληκτον, οὐ παίων☉ α᾽, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἐ διάρθρου. εἰ δὲ βάλοι, τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς, ἓ β᾽ ποδὸς χορίου. ἐχόμενα τῆ τοῦτο μέτρῳ ἐσπαῖται. ἀφ᾽ οὗ δ᾽ Κάδμ☉ κίνου. τὸ β᾽ ἔμολον ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττον☉, οὐ παίων☉ ἡ᾽, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἐ διάρθρου. εἰ δὲ βάλοι, τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς. ἓ α᾽ ποδὸς χορίου. τὸ γ᾽ ὅμοιον τῆ α᾽, δίμετρον ὑπερκατάληκτον, οὐ παίων☉ α᾽, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἐπιτρίτου τελοῦσι, ἢ συλλαβῆς. εἰ δὲ βάλοι, τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς δίμετρον ἀκατάληκτον. ἓ β᾽ ποδὸς ἀσυνθέτου. τὸ δ᾽ ὅμοιον τῆ β᾽. δίμετρον ὑπερκατάληκτον, οὐ παίων☉ ἡ᾽ ἀντὶ ἰωνικοῦ διάρθρου ἐ συλλαβῆς. τὸ ε᾽ τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς Εὐριπίδιον. τὸ μέντοι τ᾽ ἀντιστρόφου κῶλον, χορεῖον ἔχει τ᾽ ἀρχῆς πόδα. τὸ ς᾽ ὅμοιον τῆ β᾽. τὸ ζ᾽ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον☉, ὅμοιον τῆ α᾽, ἐξ ἰωνικοῦ πυθίου καὶ βακχείου, ἐ βακχεῖα. τὸ μέντοι κῶλον τ᾽ ἀντιστρόφου, τὸ μ᾽ ἀρχῆς ἔχει πόδα ἀντίσπαστον, τὸ β᾽ ἰαμβεῖον. τὸ η᾽ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, οὐ τροχαῖα ἐ χορεῖα. τὸ θ᾽ τροχαϊκὸν ἐφημιμερὲς Εὐριπίδιον. τὸ ι᾽ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ια᾽ τροχαϊκὸν καθαρὸν πενθημιμερές. τὸ ιβ᾽ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἓ α᾽ ποδὸς χορίου. τὸ μέντοι τ᾽ ἀντιστρόφου κῶλον, καθαρὸν ἰαμ. τὸ ιγ᾽ ἐ ιδ᾽ τροχαϊκὸν Εὐριπίδιον. τὸ ιε᾽ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἓ γ᾽ ποδὸς χορίου. τὸ ις᾽ ὅμοιον καθαρὸν ἰαμβικὸν. τὸ ιζ᾽ ἰαμβικὸν ὁλοκληρον τετράμετρον☉. τὸ ιη᾽ τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλοῦσι ἡφαιστικόν. τὸ ιθ᾽ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζον☉ δίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ ὑπερκαίτε τὸ ἐπιβεβηκὸς ἡ᾽. τὸ μέντοι τ᾽ ἀντιστρόφου, παραλλαγῆ. Κάδμ☉ ἔμολε) Κάδμ☉ ζητεῖ τὸν ἀδελφὸν Εὐρώπην, γράφουσιν ἄλλως περὶ αὐτῆς, ἐδὲν αὐτὴν σημαίνουσι, ἀλλ᾽ ὅτι αὐτὸν ἐκέλευσε ἥκειν βοηθῆ, ἢ ἓ ἡ᾽ ἀν αὐτόμολο☉ πίστη. κτίζειν αὐτὸν. ἐκ δὲ ἱ λεγομένου ἓ Πυθίου ἔπους.

Χορ-

EPODICA.

Strophe.

Ch. Cadmus venit in hanc terram
Ex Tyro, cui quadrupes
Vitula nondum experta jugum corpus prostravit,

Com-

ΣΧΟΛΙΑ.

Χρησμὸς δοθεὶς τῷ Κάδμῳ.

Φοίβου δέ μοι μάντις Ἀγλωόρου ἔκπαγλα Κάδμε·
Ἧδε ἐγγεγάμβρου, σοὶ λιποῦσι δῶ Πυθοῦ δίαν,
Ἐνθάδ' ἔχειν ἀδῶτον ἐς αἰῶνα μή ποτε χρεὼ,
Τοῦ λοξοῦ τε Φλεγύου καὶ Φωκέως ἐς τ' ἀν ἵππας
Βουκόλον ἀδὲ βόας κεκμηκυῖαν Πελασγὸν
Ἐνθάδε σοὶ σταθεῖσαν ξυκλώπειον βῶν ἐλάτειραν,
Ἥ κεν δὴ ναύτισιν ἐκ' ἀμφοτέρωσιν ἔχησι
Λοιπὸν σῦμ' ἑκάτερθε σκέδασμον, οὔτι μένους·
Τοῦ δὲ σύ γ' Ἡμιόνα καὶ παγκλείτου καλεῖσθαι.
Σῆμα δέ τοι γ' ἔρεω μάλ' ἀφ' Φωκάδος ἐδέ τε λήσει·
Ἔνθα κέ τοι αὐτῆσι βοὸς κέρας ἀγκαμπύλοιο
Ἵζ' ἀμ κλίνῃ τι πέδῳ γόνυ πουλύτλᾳ
Καὶ τότε τοῦ μὲ ἔπειτα μαλακραιφέϊ χθονὶ ῥέζειν
Ἀγλαὸς καὶ ἀμύμων· Γαίῃ δ' ὅπιν ἱερὰ ῥίζῃς.
Ὄχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν,
Δεινὸν Ἐνυαλίου κρύψαι φύλακ' Ἀϊδόθεν ἐόντα.
Καὶ σὺν ἐπ' ἀνθρώπων ὀνομάκλυτος ἔσσεαι αὖθι,
Ἀλκαίοιν λιχέων ἀντήνορος, Ὀλβίε Κάδμε.

Τοῦτο ἀκούσας Κάδμος, ἀφίκετο εἰς τὸ βυκόλιον τοῦ Πελάσγου τοῦ Ἀμφιδάμαντος καὶ ἀγοράσας βοῦν, καὶ ἡγεμόνα ταύτην ποιησάμενος, κτίζει τὰς Θήβας ἀμαυρώσας τὰς Αἰγυπτίων Θήβας, ἐπὶ τὸ ἀνέκαθεν Αἰγύπτιος ὢν ὁ Κάδμος. Ἐν δὲ Βοιωτίᾳ δὴ λοιπὸν ἡ βοῦς ἐκλίνη. 643. Ἀδάμαστον) τὸν μὴ ὑπὸ ζυγὸν ἀνασπασθέντα πώποτε, ἀλλὰ αὐτοφυῆ. πόνον μὲν τὸ σῶμα λοιπὸν πεπονηκότα. ἢ ἀντὶ τοῦ αὐτήμερον ἐδάμασε σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν. δίκην φησὶ, τὸ βαλεῖν. οὗτος ὁ δικτύς. πῶς δὲ τὸ ἀδάμαστον πόνημα, τὸ μηδέπω δαμασθὲν ὑπὸ ζυγὸν σῶμα, ἐμφαίνει δὲ τὸν νέον μόχθον. 643. Δίκει) πεπτώκει. ἢ ὁ βάσκειν· Δίκειν τροφικῶς σώματα· ὅπου κατοικίζειν πόλιν. ἄλλως. Ἐντεῦθεν ἔπεσεν, ὅπου κατῴκισε Κάδμος τὴν πόλιν.

645. οὗ

Τελεσφόρον διδοῦσα
Χρησμὸν, ὃ χαλῴκισεν.
Πεδία μὲν τὸ Θέσφατον
Πυρφόρα δόμων ἔχρησε,
Καλλιπόταμόν θ' ὑδαίαν ἵνα τε
Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας
Δίρκας χλοηφόρους,
Καὶ βαθυσπόρους γύας.
Βρόμιον ἔνθα τέκετο
Μάτηρ, Διὸς γάμοισι,
Κισσὸς ὃν θεμιστεφὴς
Ἑλικτὸς, βάθυς ἔπι βρέφος
Χλοηφόροισιν ἔρνεσι
Κατασκίοισιν ὀλβίσας ὑπώπισεν,
Βακχεῖον χόρευμα
Παρθένοισι θηλαίαισι,
Καὶ γυναιξὶν Εὐίοις.

Ἀντιστροφή.

Ἔνθα Φόνιον ἦν δρακόντων

Ἄγριον

ΣΧΟΛΙΑ.

645. Οὗ κατῴκισε) ὁ οἰκίσας τ' κατῳκισμένων αὐτὸ ὁ κατῴκισε, κατῳκίσθη. ὁ δὲ λόγος τοιοῦτός ἐστιν. ἐπεὶ ἡ Δίρκη ἐστὶ μὲν, καὶ εἰσὶ κτίσεις τῶν πεδίων τ' Δίρκης, ὁ θεὸς ἐμαντεύσατο αὐτὸ ὁ τ' Δίρκης ποταμὸς πολυρρύτους τὰς γόνας. 646. Πεδία μὲν τὰ ἄλλως ἀρχῆς. κεῖται γὰρ καὶ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. ἐμαντεύσατο δὲ ὁ θεὸς ἔχουσιν ὅπως ἔχουσι γενέσθαι. Ἄδωνις. Οὐκ ἔστι δὲ ἔχουσιν ὅπως ἔχουσι γενέσθαι. ὅπως ἂν πολυρρύτους τὰς γόνας τ' Δίρκης. Δίρκη δὲ ποταμός. Θήβησι. βραχύνεται τὸ πηγή. 651. Βαθυσπόρους γύας) ὡς Θρᾴκης. ἐβούλετο δὲ γῆ. ἔστιν δὲ ἐν τῇ γῇ, τὸ μὲν ἔσχατον πεδίον ἐστὶν ὅπου ἔρχεται, ἢ εἰς βαθὺς περίχωσιν μιχθῆναι τὸ πέραν. ὅθεν τέκετο, ἤγουν φησὶν, ὁ Θήβη τ' Διόνυσον τῷ Διὶ ἡ Σεμέλη ἔτεκε· κισσὸς δὲ περιεχόθη αὐτὸν ἀφυσικῶς. ἢ γὰρ οἶκος περιεπλάσθη, ἐξήν-

Completum reddens
Oraculum, ubi habitaret.
Campos enim oraculum
Ferentes-tricitum, loca ædium fore reſpondit,
Ubi pulchrifluus aquæ
Humor percurrens rigat terras
Dirces viridi gramine florentes,
Et profundos habentia ſulcos arva.
Bacchum ubi peperit
Mater conceptum ex Jove,
Quem hederâ circumdatâ
Et involutâ, ſtatim adhuc puerum
Virentibus frondibus
Obumbrantibus beans texit,
Bacchicâ-Feſtivitate-*celebrandam rem*
Virginibus Thebanis,
Et mulieribus Eviis.

Antiſtrophe.

Ibi ſanguinolentus erat draco

Mar-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐξέμολεν αὐτὸν ἡ μήτηρ Φοιβείοις· κισσὸς δὲ ἐξεύλιξεν. Ἄλλως. ὅτε ἐγέννα Διόνυσον κισσὸς ἔξωθεν ἐξεπλάκησε τῷ βρέφει· ὅτε, καὶ ἔδει νέατε ἀναλῦσαι. ἱστορεῖ γὰρ Μυησεὺς, ὅτι τῇ Καδμείων βασιλείᾳ παρανοθέντων, κισσὸς ἐφὺς τοῖς κίοσι Φοινὶς, ἀνέλυσεν αὐτὸν, ἵνα μὴ αὔξησιν ᾖ, καὶ ἐν μυθικῷ τὸ βρέφος ἀμφιέσῃ καλύμμα. διὸ ἐξεύλιξεν ὁ Ἰὼς ἀναλῦσαι πρὸ Θηβαίους. 657. Καπνίσιοι) Καβίσιος τίς, ὁ ἀπὸ τοῦ σκιαζόμενος· ὀσφραίνεται δὲ καβίσκων κλάδοι, οἱ σκιὰν ἐμποιοῦντες τῇ πυκνότητι τῶν φύλλων. ὀλίσιος σύριγξ) τὸ αὐτὸν ἐξεύλιξε, μιγνύλλει γὰρ αὐτὰ ἀλλα. τὸ δὲ πεφιλίξη σημαίνει τὸ ἐλίσσεται δὲ αὐτὸν ὁ Διόνυσον ὁ κισσὸς, ἀνέπτυξε τὸ δὲ βακχεύσει ἀντὶ τοῦ χορεύσει τὰς Θήβας αὔξησε. 660. Γυναικῶν τῶν) παῖς Διονύσου χορεύσιμος. ἐγὼ τὸ νόει, τοῦ, ἐπιφθέγγεται. 661. Ἔνθα φοίνιος) πρὸ τῆς Δίρκης ἐστὶ δὲ ἐν Θήβαις, ὑδρὸς τοῦ φόνου, φύλαξ ὑπὸ δ' Ἄρεως κατέστησε ὁ Δίρκης τοῖς τὸ μυθικὸν ἐπ' αὐτῆς ὑδρεύσας.

Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
Νάματ' ἔνυδρα, καὶ ῥέεθρα
Χλοερὰ δεργμάτων κόραισι
Πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν.
Ὃν ἐπὶ χέρνιβας μολὼν
Κάδμος, ὤλεσε μαρμάρῳ,
Κρᾶτα φόνιον, ὀλεσίθηρος
Ὠλέναιν δικὼν βολαῖς,
Δίας ἀμάτορος
Παλλάδος φραδαῖσι,
Γαπετεῖς δικὼν ὀδόντας
Εἰς βαθυσπόρους γύας.
Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ
Πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
Ὅρων χθονός. σιδαρόφρων
Δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε φίλᾳ γᾷ.
Αἵματος δ' ἔδευσε
Γαῖαν, ἅ νιν εὐηλίοισι
Δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

ΣΧΟΛΙΑ.

662. Ἄρεος ὠμόφρων φύλαξ) [illegible] 666. Πολυπλάνοις) [illegible] 666. Ἐπὶ χέρνιβας) [illegible] 668. [illegible] Χέρνιβας) [illegible] 672. Δικὼν ὀδόντας) [illegible] 674. Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ) [illegible]

Πέλωρ.

Martis, crudelis cuſtos,
Flumina & fluenta
Viridantia oculorum pupulis
Paſſim errantibus cuſtodiens.
Quem ad lavacra profectus
Cadmus, interfecit marmore,
Caput ſanguineum, interfector ferarum,
Brachiorum ſaucians jactibus,
Divæ matre carentis
Palladis conſiliis,
In terram lapſos jaculatus dentes
In profundos habentia ſulcos arva:
Unde *mox* emiſit terra
Armatum ſpectaculum ſupra ſummos
Fines terræ, *i. e. ſupra terræ ſuperficiem.* ferrea
Verò cædes ipſum rurſus conjunxit caræ terræ.
Sanguine verò rigavit
Terram, quæ ipſum apricis
Oſtendit cœli flatibus.

Epodus.

ΣΧΟΛΙΑ.

Πίλας, Ἐχίων, Χθόνιος. Ἰασίνωρ. καὶ ὁ Τιτυρόεις, ὁ Κρέων. Ἄρης. Ὁ μὲ Δικαίαρχος· ὁ Εὐρώπης τοῦ Ἀγήνορος ἀπαρχήν τὴν ἰδίως Φοίνικα. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, ἀπαρτὴς αὐτὸς Φοινὶξ, ἀφ' οὗ τὸ ἀγχιστίνεμος αὐτὸς δὲ Φοίνικος Κάδμος, ἀπογόνους αὐτοῦ. Ἀμφίων· ὁ μὲν Δικαίαρχος τὸ ἐπωνυμίαν φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ἑλλήνων. Διονύσιος δὲ ὁ Βοιωτίας αὐτὸν Φοίνικα ἔνιοι δὲ παῖδα Κάδμου αὐτὸν φασὶ τοῦ Ἀγήνορος γενόμενον ἐκ τῆς Ἀκταίου. 675. Ὑπὸ ἀμφιλόγου γῆς) τῆς τοῦ ἐπιφανοῦς ἐπιφανείας. 676. Σιδηρόεντα δὲ αὐτὸν) τὸν Σιδηρόεντα) ἔνιοι φασὶ οἱ ἀπαντήσαντες εἰς γῆν τοῦ ἀπὸ πόλεως, ἤγουν ἄνωθεν τοῦ φανέντος ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἔνιοι ἀπὸ τοῦ ἥλου ἀπὸ τοῦ ἡλίου φασὶν, ὅτι ἀναδιδόντος τοῦ γῆς ὁ καθαρὸν φῶς, ἀπὸ τοῦ ἀναδιδόντος αὐτὸ γῆς. ἥλιον δὲ ὅλον ὅταν λέγῃ τὴν ἀνατολὴν σημαίνει. 677. Ἐλυσθέντα) ἐνωθέντα τῇ ἀσυφιλεῖ γῇ.

681. Καὶ

666. Ὁ δὲ Κάδμος ἀλλὰ σημεῖον τὸν ἰδίως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐλάσσω ἀ γῆν.

Ἐπῳδός.

Καὶ σὲ τὸν τεχθέντος
Ἰῶς ποτ' ἔχθονον
Ἔπαφον, ὦ Διὸς γενέθλας,
Ἐκάλεσ', ἐκάλεσα
Βαρβάρῳ βοᾷ.
Ἰὼ βαρβάροις λιπαῖς
Βᾶθι, βᾶθι καὶ δεῦρ' ἵκου,
Σοί νιν ἔχθονοι κτίσαν.
Αἳ διώνυμοι θεαὶ
Περσέφασσα, χθὼν φίλα
Δαμάτηρ θεά, ἀπάντων
Ἄναξ, ἀπάντων
Θεὰς ἀμοῖναι πάρδε χάς.

ΣΧΟΛΙΑ.

681. Καὶ σὲ τὸν τεχθέντος Ἰῶς ποτ' ἔχθονον) [illegible]

Epodus.

Et te ex aviâ
Io quondam natum
Epaphum, ô Jovis fili,
Vocavi, vocavi
Barbarâ voce.
Iô barbaris precibus
Veni, veni *in* hanc terram,
Tibi eam posteri conditam coluerunt.
Ubi deæ binomines (*i. e. duæ*)
Proserpina, & amica
Ceres dea, omnium
Domina (omni-
um enim Tellus est altrix)
Possidêrunt, mitte frugiferas
Deas quæ tueantur hanc terram.
" Omnia enim facilia sunt diis.

ETEO-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὑπάρχεις. ἐλθὲ δὴ συντόμως εἰς τὰς Θήβας ταῖς ἡμετέραις λιταῖς ἐπινεύσας. οἱ γὰρ σοὶ ἔκγονοι, καὶ τὰ ἑξῆς. 688. Σοί νιν ἔκγονοι) ὁ σὸς ἔκγονος Κάδμος ὁ Ἐπάφου τὰς Θήβας ἔκτισε, τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν. διδόασι γὰρ τὰς Θήβας τῇ Περσεφόνῃ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνακαλυπτήρια, ὡς Εὐφορίων· Ἀλλ' [illegible] Τὴν μέν ποτε Κρονίδης [illegible] Περσεφόνῃ [illegible] Νυμφίῳ [illegible] κατῴκησαν τὰς Θήβας. [illegible] Ἀπολλώνιος [illegible] 689. Αἱ διώνυμοι) [illegible] ἀντὶ [illegible] Πίνδαρος [illegible] Δημήτηρ [illegible] τῆς γῆς [illegible] Διώνυμοι δὲ λέγονται ἡ μὲν κόρη καὶ Περσεφόνη, ἡ δὲ Δημήτηρ καὶ γῆ καλεῖται, ἡ μὲν πρεσβυτέρα, ἡ δὲ νεωτέρα.

 641. Παρα-

641. Π Ἀμφίονος. Ὁ Κάδμ@ πλθεν εἰς πτολ@ τὴν γλῶ@ ὁ Τύφω@, ἃ χάριν ἡ στρατάτης μάχης ἄμοιρ@ ἀπέρχ@, πλῶμα, μὴ τοῦ πν@ πολυγῆς χάριν σφάλλετε. Διόνυσ@ γὰρ ἀφ@ρ@ῖ τ χρησμοὺ, ὅστις ἐμοῦ γ' ἐκβήσετ' ἐκ γῆς τῆσδε σὺν τάφοις τ' ἄλλοις. ὁ χρησμὸς ἔχρησε γῆρας ἄλυπ@ σοὶ τοῦτ' ἔσεσθαι μόν@. τοῦ δ' ὕδατ@ τ' Δίρκης ἐπέχειν τὰς βοιωτίδας πύλας. ἃ δ' ὑπ@ τῆς βαθυπώλ@ς, ἵνα τ' Διονύσ@ ἔσχατ@ τ μάντις αὐτ@ ὁ Παρνασὸς ἔχ@ χιόν@ τ' Διός. ὃν πνα τ' Διόνυσ@ τῶν ἐκ βάκχ@ πόν@ κατ@ φύσιν ἔχει ἁλίσιμ@ κύκλ@ λευκόπωλ@ πωλούμεν@ φάλαγξι χλωροφόρ@ις, χαίτ@σιν ἐς ἄκρ@ν ἐσπ@. ἀπὸ δ' ἀκμῆς ἐρεθίσμ@ν λαγὼ χθόν@ βακχικὸν, τ' ἀκρβίτ@ τ' Θηβαίων, ἐκ μαινομένων τ' ὠίστ@, ἤγν τ' Βακχιῶν. Ἐγὼ δ' ὁμοίως καὶ τ' ἀστεῖ@ τοῦμὸν ἔχ@ν, ἀπλῶς, φύλαξ τ' ἀκῆς λιβάδ@ τὸ πείθεσθ' ἐμοὶ, τὸ σώζειν τε ἰσχὺν ἔμφυτ@ν ἀθλητῆ@ ἐπὶ πᾶσιν ὑμῖν τὸ βλέπεσθ@. ἐ σκοπεῖσθ@. ὅτι ὁ Κάδμ@ ὁ ἀγαθὸς ἐπιθήσει ἐλθὼν, ὀλίσει, λίθ@ βαλεῖ αὐτὸν βολαῖς χειρῶν πρὸ τ κράτ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.

Ἰαμβοι.

Ετε. Χ Ὡρᾷ σὺ, καὶ νόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
Λέγων τάδ', ὡς οἰκεῖα καὶ κοινὰ θρόνος
Θέλω σοῖς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλεύμασι, 700

Περὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

607. Χώρει σὺ) αἱ σκηνημάτων αὐτῶν φύλακες χαίρειν ἐῶσι, ἰαμβικοὶ ὄντες τρίμετροι, σκηνικοὶ ὄντες, ὡς ὁ πλάστ@, Προσδύσεσθε στεῖρ@ ἀνήνυτ@ πόν@ ἐπὶ πᾶσι λαμπάσι πυραγρ@. ἐπὶ δὲ τῶν πολλῶν κοσμεῖν. Χωρεῖ σὺ) λέγει, ἀπὸ σ χρὴ ἀρξ@. ἀπὸ τοῦ ὁ Ἐτεοκλῆς χωρεῖ ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἐπιφωνῶν καλέσαι τ Κρέοντ@. Χωρεῖ, τ' ἀντὶ τοῦ ταχύνει ἀντὶ τοῦ τοὺς τὰ ἀγλαΐσματα χωρεῖ, ἀφ' ἃ χρὴ ἀρξ@ τ' ἐμμέτρ@, τὸ σεσημ@. Συγχωρεῖ, ἀπὸ τοῦ ἀπλῶσαι τὸ χ Παρεγχωρεῖ, ἀπὸ τοῦ

ETEOCLES, CREON, CHORUS, TIRESIAS, MENOECEUS.

Ete. VAde tu, & adduc Menœcei filium,
Creontem, fratrem meæ matris Iocastæ,
Dicens hæc, quòd de privatâ & publicâ salute
terræ
Velim eum ipso conferre consilia. Priuſ-

ΣΧΟΛΙΑ.

700. Σωσθενίδη) βελτίονος, ἢ ἀγαθοποιοῦ βυλαῖ.

Πρὸν εἰς μάχλιον τ' ἦλθε δορὸς ταξιαρχίαν.
Καί τοι ποδῶν σῶν μῶλον οὐκ ἀπαρκέσει
Ὀρῶ γὰρ αὐτὸν τοῖς δόμοις ἐπείγοντ' ἄμεις
Κρέ. Ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιόντ' ἐμοὶ λόγοι ἀναξ
Ἐτεόκλες· πέπεικε δ' Καδμείων πόλιν
Φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας σώζοντά σε
Ετ. Καὶ μὴν ἐγώ σ' ἔχρηζον εἰσελθεῖν Κρέον.
Πολλῷ γὰρ ὄχλῳ σὺν δίκαις ἀφῆλθες,
Ὡς εἰς λόγους συμπλέκοντα πολλαπλοῦς μάλα.
Κρέ. Ἥκιστα μείζων αὐτὸν ἢ Θήβας φέρων
Κἀδελφὸς ἀδελφῷ· ἀλλ' ἔρημα σπουδάσω
Ἀλλ' εἰς θεοὺς ἔρχ' ταῦτ' ἀναρτήσασ' ἐμοί.
Ἃ δ' ἐμπόδων μάλιστα πρὸς σοῦ πρᾶξαι θέλω.
Ετε. Τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ οὐ στέγω.
Κρέ. Ἦκές τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρος.
Ετε. Λέγεις δὲ δὴ τί τῶν ἔτι νεωτέρων;
Κρέ. Μέλλει πέπεικε πύργοισι Καδμείων πολιν
Ὁπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ἀργείον στρατόν.
Ετι

ΣΧΟΛΙΑ.

701. Δορὸς ταξιν) πολέμου παρέπαξιν. 704. Ἦ πόλ' ἐπῆλθον) ὅτι πολλὰς τύπους ἐπίδεγμαι χρῆζον εἰσελθεῖν σε, βασιλεῦ. εἰσῆλθον γὰρ πρὸς τὴν Καδμείων πύλας, καὶ φύλακας, ζητῶν τὸ σὸν δέμας, ἀδελφοκτόνε, ἄγειν σε. 707. Καὶ μὴν) πάντως καλῶν ἦλθες σε ἐκεῖσε ὦ Κρέον, καὶ πολὺ τὸν ὄχλον ἐκβιάσῃ ἐκ τῆς Φιλιάσιος τάχιον, εἰς λόγους ἐλθὼν, πρὸς τὸν Πολυνείκην. ἐλθὼν γὰρ σὺ λόγῳ τῷ Πολυνείκει. συλλαβὼν ἀπαγε τοὺς Ἀργείους ἡρωϊκῶς. ἢ ἁπλῶς, πολὺν λεπτολογίαν ἔχεις συμπλοκὰς, εἰς τὸ ἐλθεῖν λόγοις ἐκεῖσε πρὸς Πολυνείκην· εἶτα συλλαβὼν ἀπάγειν τοὺς Ἀργείους. 709. Σωθήσῃ) ἐκφεύξῃ ἐκεῖθεν, καὶ ἀναπαύσῃ ἡμᾶς, ἀπάγων ἐκεῖθεν, καθὰ λέγεται σὺ αὐτός. 710. Ἥκιστα μείζων) ἥκιστα αὐτὸν φρονῶν μείζονα, ἢ κατὰ δύναμιν Θηβῶν, ἐπὶ τῇ συμβουλίᾳ δὲ Ἀδραστου, ἢ τῷ γένει ἀμείβεται. 713. Ἀλλ' εἰς θεοὺς)

Priusquam veniamus in pugnam, & ad aciem.
Atqui pedum tuorum labore liberat te præsens:
Video enim ipsum venientem ad domum meam.
Cre. Profectò multa loca perambulavi videre te cupiens, ô rex
Eteocles: undique autem portas Cadmæorum
Et custodes accessi, te quærens.
Ete. Atqui ego volebam te videre, ô Creon.
Omnino enim inveni inutiles reconciliationes,
Postquam in colloquium veni cum Polynice.
Cre. Audivi ipsum majus quiddam cogitare, quàm Thebas,
Affinitatemque Adrasti, & exercitu fretum confidere.
" Verùm oportet istæ deorum arbitrio permittere.
Quæ verò nobis impedimento sunt maximè, hæc venio dicturus.
Ete. Qualia sunt ista? non intelligo enim tuum dictum.
Cre. Venit transfuga quispiam ab Argivis.
Ete. Dicit nè aliquid novi de rebus, quæ ibi sunt?
Cre. Quòd undique circum turres Thebanam civitatem
Statim armis circumdaturus sit Argivorum exercitus.

Ete.

ΕΞΟΔΙΑ.

Ετε. Ἐξωσθεὶς γ' ὧδ' ἄπολις Καδμείων πόλει.
Κρέ. Ποῖ; σοῦ γὰρ οὐδὲν ἐν χθονὶ δεῖται, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν.
Ετε. Ἔκπας πατέρα φεύγει τὸν ἑαυτοῦ δόμων.
Κρέ. Σμικρὸν τὸ πῆμα τῶν τοιῶνδε μοχθηρῶν γάμων.
Ετε. Ἐγὼ δὰ κείνης τοὺς λόγους οὐκ ἔστεργον ἐμοί.
Κρέ. Ἔχει τιν' ὄγκον τ' ἀργὸν Ἑλλὰς οὐδέν.
Ετε. Θάρσει, πόλις αὐτῶν πεδίον ἐμὸν πολλὰ φόνου.
Κρέ. Θέλοιμι δ' ἂν ἐλθὼν τῶνδ' ὀργὰς πόλεως παῦσαι.
Ετε. Ὡς ἡ καθέξω τέκνων εἴσω γραπτόν.
Κρέ. Καὶ μέλει τοι νικᾶν σε καὶ παῦλαι.
Ετε. Βάλλ', ἐφέπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας πίνας;
Κρέ. Πάσας γε, πρὶν κινδύνους ἄπορους ἱκέσθαι.
Ετε. Εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβαλοίμεθ' εἰς ἕρκη λόχῳ
Κρέ. Εἶτ' ἀσφαλεῖς γε, δεῦρο σωθῆναι πάλιν;
Ετε. Ἴσον φέρει νύξ· τοῖς δὲ τολμῶσιν, πλέον.
Κρέ. Ἐνδυσυχῆσαι δεινὸν ὀρθοῦσθαι χέρας.

Ετε. Αλλ

ΣΧΟΛΙΑ.

719. Ἐξωσθεὶς) ἀνάγκη τῇ πόλει ἐξαγγεῖλαι ἔπειτα. Ἄλλως, ὑπὲρ ὧν καὶ τοὺς Θήβας ἐξωσμένους ἄπολις, καὶ παρ' Εὐριπίδῃ. Ἄλλως. ἄξιον ἐφ' ᾧ ἐπὶ τῇ πόλει τῶν Καδμείων ἔπειτα ἄπολις, ἀπὸ ὑπολειφθείσης οἰκήσεως. 720. Μὴν γάζων) ἐμπεπλησμένων ἀνεγνωσται. εἶτα ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐξαλλαγῆναι. 724. Ἐλλὰς οὐδὲν ἔχει ὄγκου) ἐπὶ ὑπολήψεως ἔχει παρὰ τοῖς Ἕλλησι. πῶς δὲ καὶ Ἑλλάων, τὸ Ἑλλωικὸν Ἄργος, ἵνα πλεοναζῇ ἡ παρά. ὁ δὲ νῦν, ἢ τὰ δυείμενον τὸ Ἑλληνικὸν Ἄργος. 725. Θαῤῥεῖ) τῷ αὐτῷ φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πλησθήσεται. 730. Εἰ νυκτὸς) εἰ συμπεσοῦμεν αὐτοῖς νύκτωρ ἀπροόπτως, λαβεῖν τὸ ἐφεστάναι. 733. Ἴσον φέρει νύξ) ἐπιτηδείως τὸ στρατήγημα τῶν

Ete. Sunt igitur urbi Cadmæorum efferenda arma.
Cre. Quò? num juveniliter ferociens non vides, quæ oportebat te videre?
Ete. Extra fossas ipsas, quòd pugnaturi simus citò.
Cre. Exigua est multitudo hujus agri; illi verò sunt innumeri.
Ete. Scio illos feroces esse verbis.
Cre. At habet aliquas vires apud Græcos Argos.
Ete. Confide; fortasse implebo campos eorum sanguine.
Cre. Velim equidem, sed hoc video magni laboris.
Ete. *Stat sententia, scito* quòd non continebo copias intrà mœnia.
Cre. Atqui tota victoria pendet à consilio.
Ete. Vis igitur, ut me convertam ad alias aliquas vias?
Cre. Ad omnes potiùs, priusquam ad periculum semel venias.
Ete. *Quid* si noctu impetum faciam in eos ex insidiis?
Cre. Si verò eventu sperato excidas, huc salvus redibis iterum?
Ete. Nox pariter commoda utrisque, sed audenti magis.
Cre. Res atrox est, in periculum incidere noctis in tenebris. *Ete.* Ve-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπανδῖζι τὸ ἐνυπνίου σκότος, τῆς μάχης συστελλομένης. πλέον ἢ πεζὸς ἵππεὺς τὸ ἐγκρατές. ὁ ἵππος ἐν τοῖς ἐπιχειρεῖν, καὶ τοῖς ἐπιχειρεῖσθαι, ἴσον πεζῷ ὁ δὲ ἱππεὺς τοῖς δὲ τελμνοσγίοις. 734. Ἐνδυνχῶσιν) ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐγκλ. ὁ δὲ νῦν δυνχῶσιν πρὸς ἑαυτὸ τὸ σκότος· ἐ νυκτὸς χαλεπὸν ἐστιν.

736. Ἐκ-

726. Πόνε) ἀθρόως. 727. Γίνωσκε ὅτι ὁ καὶ. 731. Εἰ ἐπὶ ἐ νυκτὸς συμμίξαιμι ἐξ οὐδέτερα, καλόν σε τοῦτο δοκεῖ; ἐ καλόν μοι δοκεῖ, εἰ ὡς λαπτυχὸν δυνατὸς ἴσχυ δῦναι συλλῦσαι.

Ετε. Ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνόν εἰσι, προσβαλῶ δορί;
Κρέ. Ἔκπληξις ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
Ετε. Βαθύς γέ τοι Δίρκαιος ἀναχωρεῖν πόρος.
Κρέ. Ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
Ετε. Τί δ' εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;
Κρέ. Κἀκεῖ πέφαρκται λαὸς ἅρμασιν πέριξ.
Ετε. Τί δῆτα δράσω; πολεμίοις δῶσω πόλιν;
Κρέ. Μὴ δῆτα· βούλευσαι δ', ἐπείπερ εἶ σοφός.
Ετε. Τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;
Κρέ. Ἑπτ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγώ.
Ετε. Τί προσταχθέντας δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
Κρέ. Λόχων ἀνάσσειν, ἑπτὰ προσκεῖσθαι πύλαις.
Ετε. Τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ.
Κρέ. Ἑπτ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρόστησον πύλαις.
Ετε. Λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοσπάλου δορός;
Κρέ. Λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
Ετε. Ξυνῆκ'· ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.

ΣΧΟΛΙΑ.

736. Ἔκπληξις) ἀντὶ τοῦ [illegible] τοι ἧττα, ἐπεὶ εἰκὸς αὐτοὺς ἀνόπλους [illegible]. 737. Βαθύς γέ τοι) τοῦτο φησὶν, ὡς συμβουλευόμενος καὶ ἐπαινῶν, ὅτι δεῖ ἐξαίφνης ἐπιθέσθαι, μήπως τραπεῖς γενομένης καθ' ἡμῶν τῆς ... τὸν ποταμὸν βαθὺν ὄντα οὐ δυνησόμεθα. Δίρκη δὲ ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κρήνῃ, βαθὺς, πλωτός. 738. Ἅπαν κάκιον) [illegible] [illegible] 739. [illegible] [illegible] Συνήθης τραγικοῖς χρῆσθαι ὁριστικῷ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ· ὡς ἐν ἄλλοις Οὕτως -- ὡς ἂν [illegible] Μή τις [illegible] φαντάζεται. Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, — [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]

Ete. Verùm dum cœnabunt, in eos impetum faciam?

Cre. Terrorem tantum feres: oportet autem vincere.

Ete. Vadum verò Dircæum profundum est ad redeundum.

Cre. Omnia sunt deteriora, quàm custodire rectè civitatem.

Ete. Quid verò, si equitatu adoriamur exercitum Argivorum?

Cre. Et ibi exercitus curribus undique septus est.

Ete. Quid igitur faciam? An dedam urbem hosti?

Cre. Nequaquam! sed delibera, si quidem es sapiens.

Ete. Quod igitur consilium erit sapientius?

Cre. An unum apud hostes *esse* septem viros, ut ego audivi?

Ete. Quid his operæ datum? exiguum *est* robur.

Cre. Præesse cohortibus, ut invadant septem portas.

Ete. Quid igitur faciemus? desperationem enim non expectabo.

Cre. Et tu ad portas septem viros adversus eos elige.

Ete. Ut præsint copiis, an ut sint soli?

Cre. Ut *imperent* cohortibus, delectis *iis*, qui *sint* civium fortissimi.

Ete. Intelligo: ut prohibeant murorum ascensum.

Cre.

ΣΧΟΛΙΑ.

744. Ἐπὶ πύλαις, τὸ ἔξω. ἐπὶ τὰς πύλας ἐκ πύργων ἀμυνοῦσι. 745. Τὸ στόμα χθών.) ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ βαχὸ. 746. Λόχοις.) στρατεύμασι. 747. Λόχους.) στρατεύματα. 750. Λόχοις στρατεύμασι.) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι. ἢ ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχόντων. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχομένων. 751. Περιπολῶσι, ἀντὶ τοῦ φυλάττωσι τὰ τείχη. 752. Καὶ

735. Περὶ τάφρ. ἢ.) Ἐν τῷ ἑξῆς. 749. Ἢ μὴ.)

Κρέ. Καὶ ξυστρατηγὸς. Εἰς δ' ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁρᾷ.
Ετε. Θάρσει, προσχέαιτο, ἢ Φρυγῶν ὁπλίτας;
Κρέ. Ἀμφότερον· πολεμίους τε καὶ ξυμμάχους ὁρᾷ.
Ετε. Ἔσω τάδ'· ἐπὶ πύργον εἰς πόλεως μολὼν, 755
Τάξω λοχαγοὺς τοὺς πολεμίων, ὡς λέγῃς,
Ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀνδράσι.
Ὅπλα δ' ἑκάστῳ λαμπρὸν ἀσπίδων λέπας
Ἔχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν κεκλιμένον.
Ἀλλ' εἶμ', ὅπως ἂν μὴ κακὸν δρῶμεν ἐγὼ 760
Καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντίπρῳρα λαβεῖν,
Καὶ ξυσταθέντα μᾶλλον ἢ μάχης ἔλειν ἄδην,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
Γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀνδρομάχης, παιδός τε σὸν
Αἵμονα, ἐάν τι τῆσδε πύργου ἐγὼ σφαλῶ, 765
Σοὶ λῃστὰ μέλεσθαι· τίν' ἄλλην τε χρεὼν
Τὸν τοῦδε ποιᾶ νιὸν ἐπ' ἐξόδῳ λαβεῖν;
Ματρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μαχητρεῶν;
Τρέφ' ἀξίως νιν, σῶν τε τἀμῶν τ' ἐμὸν χρέος.
Πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἁμαθίαν ὀφλισκάνῃ, 770
Ὅτῳ τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα.

Ἡμᾶς

ΣΧΟΛΙΑ.

752. Καὶ ξυστρατηγὸς) ξύμαχος αὐτοῖς δηλονότι, ἢ στρατηγὸς ἑτέρας μετ' αὐτῶν ἐπιὰς. καθ' Ὅμηρον γάρ, Σόν τε δὴ ἐκγόνον. καινὸν τοῦτο ὁ Ε ἐνόησεν. 753. Θάρσει) ἀντὶ τοῦ. 754. Ἀμφότερον) καλὰ τὰ ὅπλα· ὑδὼρ γὰρ εἶχε τὸ ἕτερον, ὀξος δὲ τὸ ἕτερον. 755. Ἐλθὼν δ' ἐς πύλας) χαλκᾶς τῶν Φρυγῶν· ἐς μὲν γὰρ τὴν πόλιν, παφλάζοντες ἐκπορεύονται οἱ Φρύγες, ἐς δὲ τὴν πύλην, ἐπιφοιτῶσι· τὰ δὲ ὅπλα ἐπὶ τοῖς ἐπάλξεσι κεῖται, ἐπὶ τοῖς τείχεσι αὐτῶν. Ἄλλως. τὸν ἐφεδρεύοντα ἐκείνοις ἐκκαλέσασθαι τὸν ἄνωθεν πολέμιον ἐπιχειροῦσιν. 758. Διαλοιπὼν) ἐφορᾷ. ἀλλ' εἶμι) ἀλλ' ἐπέρχομαι, ὅπως μὴ ἐμποδίζωμεν τὰ τῶν χειρῶν ἔργα, τουτέστι τὸν πόλεμον. 761. Ἀντόρμους. ἀντιπάλους. 762. Ἑλεῖν ἄδην) φονεύσειν ἕως ἔδυσε. 765. Τῆσδε πύλης) ἐ αὐτῆς

Cre. Et ducibus ſocios *addas*. Unus enim vir non omnia videt. [prudentiam?

Ete. *Secundam* audaciam eligens, an *ſecundum*

Cre. Utrumque ſpectabis; nam alterutrum ſolum nihil valet.

Ete. Fient hæc *ita*. Profectus enim in urbem ſeptem habentem portas,

Ordinabo duces ad portas, ut dicis,
Opponens pares paribus hoſtibus. (eſſet,
Nomina porrò ſingulorum recenſere longum
Cùm ſub ipſis muris conſederint hoſtes:
Sed vado, nè ſimus otioſi manu.
Utinam verò mihi contingat fratrem habere oppoſitum,
Et congredientem *meum* in prœlio, ut *ipſum* interficiam haſtâ, [patriam.
Et occidam *eum*, qui venit everſurus meam
Et nuptias Antigonæ meæ ſororis, & filii tui
Hæmonis, ſi quid ego fortunâ fruſtratus fuero,
Tibi oportet curæ eſſe: ſponſionémque firmam,
De quâ antè convenit, nunc facio in exitu meo.
Es frater matris meæ, quid multis verbis opus eſt?
Nutrias eam dignè, & meâ & tuâ causâ.
Pater verò ſuæ ipſe ſtultitiæ fert præmium,
Excæcans ſe, non valdè eum laudo:

Et

ὑπηρέτας. ἢ ἐπιστρατεύειν. ἀστυγείτ. 766. Ἐκβήσομαι) ἐπιφανῶ. 770. Ὀφλισκάνει) εἰς ἄκυρον χρόνον μαχόμενον, ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ἑαυτῷ καλοφυὴς φαινόμενος, εἰς ἔλεγχον αὐτοῦ, ἢ ἄδικα εἰς αὐτὸν δίκαια 772. Ἡρωΐδ. 773. Ἀνδρα ἀκολασίᾳ ἐπιτιθέμενον, ἢ φρονήματι. ἤγουν ἀγαπᾷς τὰς βάλας. 778. Τί δῆτ) ἤγουν ἀρκεῖ ἐπιπλὴν παρεγκωμίοις λέγουσι τὸν ἡγεμόνα. 771. Οὐκ ἄγαν) ἀδίκως, ἐπιτιμῶντος τὸ εἰκαίως ζωῦντι τοῦτο. διὸ καὶ πάνυ χαίρει αὐτῇ ἡ πολὺ λυπεῖσθαι, ἢ οὐκ ἄγαν ἐπαινῶ, αὐτὴ ἡ λίαν ψέγω.

Ἡμᾶς δ' ἀρωμεν, ἢν τύχῃ, καθεκτέον.
Ἓν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀρχὲν, εἴ τι Θεσσαλὸν
Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φρενῶν,
Τῆδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'. ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα, σῆς παιδὸς αὐτεπώνυμον,
Λαβόντα πέμψω δοῦρος Τειρεσίαν, Κρέον·
Σοὶ μὴ γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται.
Ἐγὼ δὲ τέχνῃσι μαντικαῖς ἐμπαιφάμην
Ἤδη τορὸς αὐτὸν, ὅστε μοι μορφὰς ἔχειν.
Πολλή γε χὴ σοὶ ταῦτ' ὀπισπέσθω, Κρέον·
Ὅπερ κρατήσῃ τἀμά, πολλοῦ πάσχειν νέκυν
Μήπου ταφῆναι τῆδε Θηβαίᾳ χθονί·
Θνήσκειν δὲ τὸν θάνατον, κἂν φίλων τις ᾖ.
Σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ· τοῖσδε δ' ἐμοῖς λέγω λόγοις,
Ἐκφέρειν τύχῃ, πανοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
Ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
Ὁρμῶμεθ' ἤδη ξὺν δίκῃ ναυφόρῳ,
Τῇ δ' Εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
Προσθυξόμεθα, τἀνδε θἀσσῶσαι πόλιν.

ΕΠΩ-

ΣΧΟΛΙΑ.

772. Ἡμᾶς δ' ἀρᾶσθαι) κατὰ ἡμῶν αὐτῶν. ἐνιαχοῦ γίνεται, ὅταν ἐπὶ τοῖς ἀρᾶσι, ἐὰν συμβῇ αὐτοὺς ἰσχύσαι. τὸ δὲ ἢν τύχῃ, τῶν θεῶν. 773. Ἓν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀρχὲν) ἀρχὴ, ἀπορία, ἢ παραλελειμμένον, ὀφεῖλον χρῆσθαι, καὶ μὴ χρήσαμεν. Ἄλλως. ὀλίγον φησὶ μόνον ἡμῖν παραλέλειπται, τὸ παρὰ Τειρεσίου πεῦσαι περὶ τούτων. εἰωθότες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς ἀπορρησίαις καθάπερ μαντείαις, ἐν ταῖς συμφοραῖς ἐπὶ τοὺς μάντεις καταφεύγειν. Εἴ τι Θεσσαλὸν——συνήθως ταῦτα) Τὸ τὶ οὐκ ἀορίστως εἴρηται, ἀλλὰ πληθυντικῶς τὸ ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἑκατοντάρχου. ἔχρων γὰρ—— Κοινὰ δ' ἐν πίστει ἐπιδεικτικῶν. δεῖ γὰρ Θεσσαλὸν χρῆ- 776. Αὐτεπώνυμον) ὁμώνυμον. τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλούμενον. 777. Λαβόντα πέμψω) ὡς ὃ Μενοικεὺς ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ὑφηγεῖται τοῦτο φησίν. Ἄλλως. ἐγὼ δὲ τὸν παῖδα ζῶ δοῦρος πέμψω, λαβὼν τὸ

780. Ὡς

Et nos diris *suis* fortè occidet.
Unum omissimus, si quod oraculum
Tiresias vates nobis dicere posset,
Id ab eo exquirere. Ego verò filium tuum
Menœceum, qui nomen idem habet patris tui,
Mittam ut accersat huc Tiresiam, ô Creon:
Tecum enim jubens in colloquium veniet.
Ego enim artem divinandi vituperavi
Jam coram ipso, ita ut mihi succenseat.
Urbi verò & tibi hæc mando, ô Creon,
Si ego vicero, cadaver Polynicis
Nè unquam sepelîri patiaris in hâc terrâ Thebanâ:
Sed ut moriatur, qui id sepelîerit, etiamsi sit
aliquis amicus.
Tibi quidem hæc dico. Sed ministris meis dico,
Efferte arma, ferreaque indumenta,
Ut in pugnam propositam belli
Irruamus jam cum ultione victrice;
Et Prudentiam, quæ est utilissima Deorum,
Oremus, ut servet hanc urbem.

ΕΠΟ.

ΣΧΟΛΙΑ.

τ' Τειρεσίαν. 780. Ἦλθ' ἀνὴρ αὐτὸν) ἀντὶ ὀλίγου ἐναντίον αὐτῷ μαντεύεσθαι τῶν μελλόντων, ὡς τὰ μέλλοντα ἀναθεσθαί μοι καὶ μεμφθῆναι ἔχω. 781. Ἐπιζητῆσαι) σκέψασθαι, διδάξαι, ἐὰν ἡ ἐμὴ διάνοια ἐπικρατήσῃ. 782. Νίκαν) τὸ σῶμα. 784. Καὶ φίλον τὶς ἐὼν) Λέγει τοῦτο ἀντὶ τοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν. 786. Ἐκφέρετε πόλῳ) πόλῳ, τὰς ἀσπίδας. Ἀμφιβλήματα δὲ, πᾶν τὸ ἐπίπαν ὀνομάζουσι. Λέγει δὲ ἐνταῦθα, σφενδόνας, κυνηγέσια ἃ ἀγαθοῦσι τὰ θηρία. Πάντα τὰ ἀμφιβλήματα) ταῦτα τὰς ἱππικὰς φησίν. 788. Σὺν δίκῃ) Σὺν κρίσει, νίκην. ἑαυτοῖς δὲ δίκαιον αὐτὰ ἀμυνομένοις καὶ τὰ πατρῷα. ἀλλοι δὲ αὐτοῖς καλῶς πολεμοῦσι χρησμὸς ἐδόθη. ἐκ Ὁμήρου. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. 789. Τῇ σὺ Βοιωτίᾳ) ἀντὶ τοῦ τῇ Βοιωτίᾳ. ἐκ Ὁμήρου. Δημοῦ τε Φλεγύου τε. τὴν Βοιωτίαν τοίνυν, ἵνα αὐτὴ αὐτῶν ἀπόλωσιν, ἢ ἵνα τὴν πατρίδα φόβου ἐμποδίσῃ. 791. Ὦ

780. Ὡς μὲ. μ. l.) ἀντὶ μεταφορᾶς ἐρωτ. τὸ μεμφόμενον ἐνίοτε μὲ ἀπαλλαγῇ (συμβάσεως), οἷον ἐν τῷ παλαίειν. 788. Νικηφόρῳ) νίκην

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. Ὦ πολύμοχθε Ἄρης, τί ποθ' αἷμαλι
Καὶ θανάτῳ καλέχῃ, Βρομίᾳ τε Δημήτερος ἰοχαίτᾳς;
Οὐχ ὅπι καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδες ὄρνις,
Βόστρυχον ἀμπεζάσας λωτῷ τε πνεύματα μέλπῃ
Μῶσαν, σὲ δ' ἀχέτας χαροπτοιοί; 795
Ἀλλὰ σιὼ ὁπλοφόροις, στρατὸν Ἀργείων ὅτι πιθέσας
Αἷμαλι Θήβας, κῶμον ἀπαυλόζαπον τετρορθὶς.
Οὐδ' ἐπὶ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινᾷς,

Ἄρμαλι

ΣΧΟΛΙΑ.

791. Ὦ πολύμοχθε Ἄρης) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖ τραγικὰ ἐπῳδικὰ, ὡς εἴρηται· ὅτου δὲ χάριν γέγραφεν τάδε, τί κωλύει, καὶ τὰς αἰτίας, ὡς διαρρήδην πρὸ ἡμῶν. ἀπόκριτος γὰρ ὢν ὁ ἀναγνώστης τοῖς ἐπιλογικοῖς κείνθροις, καὶ πολὺν μοι παρέχων πόνον, εἰς τάξιν ταῦτα ἐ ἁρμονίαν μετενεγκεῖν. τὰ μὲν γὰρ ὅσα δακτυλικά, τὰ δὲ ἀναπαιστικὰ κῶλα, ἃ μὲν δὴ ἐ καλῶ λόγον κείνθρα. ἀπ' εἴ τις ὀρθῶς λογίζοιτο, καλῶς ἂν εὕροι ταῦτα διορθούμενα. ἔστι πάσα τροχαῖος τὰ κῶλα καὶ οἱ στίχοι ιζ', ἐ τὰ τ' ἀντιστροφῆς τοσοῦτα, τὰ πάντα μέντοι δακτυλικά. τὸ ἀ πτερόμενον ἀναβέβληκεν. καὶ ἡ μετωπεῖον μετρεῖται τὰ δακτυλικά. ὁ β', καὶ ὁ γ', ἐ ὁ δ', ἑξάμετροι. τὸ ε ὅμοιον τῷ α'. ὁ ς', ὁ ζ', ὁ η', καὶ ὁ θ' πάλιν ἑξάμετροι. τὸ ι καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια τῷ α'. τὸ ιζ' ἐφημιμερίς. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τι στροφῆς, καὶ τ' ἀντιστροφῆς, παρήγραφον. Ὦ πολύμοχθε ἄρης) πολλῶν μόχθων καὶ καμάτων αἴτιε. 792. Καπίχῃ) χαίρεις ἐ σύνεσιν. Παρέμβασις) σύστασις, ἐ τὴν αὐτὴν μῶσαν ἔχων, τυπτεῖ ταῖς ἐ Βρομίᾳ ἑορταῖς αὐτόμφωνον. Ἄλλως· αὐτόμφωνος, ὡς ἐ τὴν αὐτοῖαν παρέπεσθαι φησίν. ἐ ζητητέον, πῶς αὐλητέον. 793. Νεάνιδες ὄρνις) τοῖς γαμηλίοις ὑμεναίοις δὲ ἄτης, νεάνιδες ἀκμαίας ὄρνις ἔχουσης χαρᾶς. Λέγ τι ἢ μὴ τὸ Σοὶ βόστρυχον ἐπὶ στεφάνοις νεάνιδες ὄρνις, σύστημα μέλπεις σοῖς πνεύμασι λωτοῦ. ἴδιοι δὲ νεάνιδες ὄρνις ἐ ἔστι ἐ πάλιν νέαι παῖδες. Ἄλλως. ἐ κατακόρεις στεφάνοις βόστρυχοι ἀναπλέξασι ἐπὶ γάμοις νεάνιδες μέλπῃ, συμφιλοῦσι ὥσπερ αὐλοῖς

EPODICA.

Strophe.

Ch. O ærumnoſe Mars, quare ſanguine,
Et morte delectaris, à Bacchi feſtis diſſone, *ac aliene?*
Cur non inter pulchrichoras coronas puellæ viro maturæ,
Concinnum pandens, tibiæ per flatus ſuaviter canis.
Carmen *aliquod*, in quo *ſini* gratiæ lætificæ?
Sed cum armatis, exercitum Argivorum incitans
Cum ſanguine contra Thebas, ſaltationem inconcinnam præſilis?
Neque cum thyrſigero, cervinis pellibus indutus tripudias, *Sed*

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐλὸν, ἢ ἐπὶ τῶν τὸ ἄδειν ἡμιθέων· ἀμφιπλήκτους δὲ, ἀναστάσεις ἢ πάλμους, ὥσπερ ὁ Διόνυσος, ἢ χαλᾷ ἀντὶ τοῦ σοῦ, σοῦ πάλλῃ, ἢ ἐστὶ ἀπαγόμενος αὐλῷ. 795. Χαρμονικοὶ) χαρᾶς ἐμποίησιν ἢ ἀγαλλιάσεις. 796. Ἀλλὰ ζυν ἐπλοφόροις) ἀλλὰ ὁ ἐπλοφόρος, κῶμον ἀναυλόπλουν ὠσσηρεύοις, σεμνὸν Ἀργείων ἐμποιοῦσι τὴν ἁρμονίαν τῶν Θηβῶν, ἤ ἐστι τὴν χάριν τῶν Θηβαίων· Ὁμηρ. Αἴσχιστον εἰς ἀγαλλίαν. Ἀλλὰ ζυν ἐπλοφόροις) τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ ζυν ἐπλοφόροις Θήβαις τρέπων Ἀργείων ἐμπνεούσας, ἤ ἐστι ἐνθουσιάσας ἐκείνοις φαιδρότητα, ἢ κατόχους αὐτοὺς ποιήσας ἑαυτῶν, ὑγρὸν κῶμον ἀναυλόπλουν φυσηρεύοις, ἤ ἐστι σοκαλῇ αὐτοὺς εἰς ὕπνον κῶμον ζυν αὐλοῖς. λέγει δὲ τὸν πάλμον. ἀναυλον δὲ λέγει τὸν αὐλὸν, ἐκμελῆ, καὶ ἄμουσον. σκλαγξ γὰρ ἐστι ὁ αὐλὸς ἢ πάλμα. ἢ δὲ σοῦ πλεοναζει, ὡς τὸ, Νῦν τι σοῦπάσχεις. 797. Κῶμον μὲν) εἶδος ἀρχήσεως. Κῶμον ἀναυλόπλουν σοσσηρεύοις, ἤγουν ἀκίνητον καὶ μουσικὴν ἀτάκτως χορεύειν. 798. Οὐδ' ἀπὸ θυρσοφορεῖ) ἢ ἀπὸ τοῦ ἀντὶ τοῦ ζυν, ἀντὶ θυρσοφορεῖ Διονύσου. Θύρσος δὲ ὁ κοτύλος μετὰ νάρθηκος σφενδαλιχθείς. Νεβρὶς δὲ ἐστι δέρμα ἐλάφου μέλαινα, ἃ φοροῦσι οἱ βακχεύοντες. ἐπειδὴ γὰρ οἱ μαινόμενοι τὰ ἄγρια αἰσθητὰ κατατίμωσιν, ποικίλον ποιοῦσι· οἱ γὰρ φόνοι μανίαν ἐμποιοῦσι τοῖς πάσχουσι καὶ τοῖς ποιοῦσι. Σοφοκλῆς δὲ μανίας τὸ χάρμα

Ἄρμαλε χ' ἁλίοις τελεσιδάμοσι μώνυχα πῶλον,
Ἰσμηνῷ τ' ὄπι χθόνιον βαίνων,
Ἱππείαισι θοάζεις, Ἀργείους ὁπλιθύσας
Σπαρτῶν γόνον ἀσπιδιφόρμους,
Θίασον ἔνοπλον, ἀνίπαλον χθ'
Λάϊνα τείχεα χαλκῷ κοσμήσας.
Ἦ δεινά πις Ἔρις θεὸς ἁ τάδε
Μήσαλο πήματα γᾶς βασιλεῦσι,
Λαβδακίδαις πολυμόχθοισιν.

Ἀντιστροφή.

Ὦ ζαθέων πεδίων πολυθηρότατον νάπος, Ἀρτέμιδος χορόσοφον ὄμμα κατείρων,
Μή πολέ τ' θανάτῳ σεσιδηρένια λόχευμ' Ἰοκάστης,
Ὤφελες οἰδίπoδα θρέψαι βρέφος ἐκβολαῖον αὔραις,

Χρυ-

ΣΧΟΛΙΑ.

799. Ἁλίοις) Ψαλίοις Ἀττικῶς. ψάλιον γὰρ λέγουσι. Ἐπὶ δὲ ψάλιον ὁ κρίκος· ἢ χαλινὸς, ἢ ἁπλῶς ὁ κρίκος. Ἐλαύνει δὲ ψάλια τοὺς χαλινοὺς φησιν, τὸ μέρος ἀντὶ ὅλου λαβών. Ψάλιοι, χαλινοὶ, μονωτέχνου ἵππων καὶ τιλεφιδῶν. 800. Ἐπὶ χθόνιον βαίνων) ἠδὺ μὲ ἄδει, εἰ καὶ χθόνιον περιττόν. Ἐκβαίνων δὲ τῷ χθόνιον δ' Ἰσμηνῷ ταῦ ἄρμασι καὶ ψαλίοις μονοπώλοις, τῇ ἱππικῇ σημαίνῃ. 801. Ἐπανιόσας δὲ) ἀντὶ δ' παρέχουσι τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐξεναντίας αὐτοὺς τάξας τοῖς Ἀργείοις. λέει δὲ ὅτι σαυτῷ σὺν ἵππῳ. τὸ γὰρ τῇ ἀναστέρῳ τοὺς Ἀργείους εἶπε παρέχουσαν καὶ τῷ Θηβαίῳ. τοῦτο δέ φησιν, ὡς δ' ἄρεως ἐναντίως παρέχονσι κατ' ἀλλήλων. 802. Σπαρτῶν γόνον) καὶ τοὺς γηγενεῖς ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ ὄφεως τῶν ἐδέντων ὑπ' Ἀθηνᾶς ἀναδοθέντων. Ἀσπιδηφόρμους) τοῦτον ἀσπιδοφόρους. φόρμα γάρ, τὸ δηλοῦν τὸν ὁπλίτην τρεφόντων, τοῦτον τὸν ἀσπαρτὸν λαὸν, τὸ πολεμικὸν, περιγράφως. Ἄλλως. Ἀσπιδηφόρμους ἀσπιδηφόρους. Ἄλλως. Ἀσπιδηφόρμους θέσεσιν ἐνόπλου. ἐπὶ τῶν ὕπνων χορεύσεις χορεῖ ὁ ὑγροφόρος, ἀλλ' ἀσπιδηφόρμους ὁ Σοφοκλῆς καὶ Σόγκωμον χορεῖ, ἀλλ' ἀνίπαλον· ὁ κισσὸς κοσμεῖ, ἀλλὰ χαλκῷ. οἱ δὲ ἐπὶ Διονύσου, ὅτις ἀνάφα, ἠρανφόρους θέσεσιν,

Sed curribus (& frænis) quadrijugis unungulum equum
Iſmeni ad flumina vadens
Equitationibus incitas, Argivos inſpirans
Et ſatorum genus ſcutiferum,
Chorum armatum, adverſarium ad
Lapidea mœnia ferro ornans, i. e. cingens.
Certè atrox quædam eſt dea Diſcordia, quæ hæc
Excogitavit mala regibus terræ hujus,
Labdacidis miſeris.

Antiſtrophe.

O admirandarum frondium, & abundantiſſimum fe-
ris nemus, Dianæ nivoſe ocule Citharon,
Nunquam morti deſtinatum filium Iocaſtæ
Debueras Oedipum alere infantem ejectum domo,
Aureis

ΣΧΟΛΙΑ.

ἥκειν, σύγκωμον, καὶ σύμφυλα ἔρη κλεινὰ κοσμήσας καὶ τὰ λάϊνα πέργα. 805. Ἡ δεινά τις ἔρις) τῦτο καθολικόν. ὅτιπερ δηὼς ἡ ἔρις. καθοπλίζουσι γὰρ κρυπτὰ τοῖς βασιλεῦσι Λαβδακίδαις, τοῖς λεὼ δ' Λαβδάκου κυβερνήταις, τοῖς πολίταις κρυπτὰς ἐπαμυνθησόμενοι. Ἄλλως. Λαβδακίδαις, ὅτι τοῖς Θηβαίοις. σοφῶς δὲ Θηβαίων Λαβδακίδας. 808. Ὦ ζαθέων πτερύλων) ὦ πάτερ τῶν ζαθέων καὶ μεγάλων φύλλων, ἢ ὄρνεων, ἅπερ φαρμάκων τέκνον λέγει τὸν αὐτῦ υἱόν. λέγονται γὰρ οἱ αὐτὸν ἰοβολοῦντες αὐ μῦαι, καὶ ὀνόμοις λεγόμενοις κοσμεῖσθαι. Ἄλλως. ἄγαν ὄρνεων ἤκουον πτερωμάτων. Πολυδηρόπτου) πολλὰς δῄωσας ἔχον. Ἄλλως. πολυδηρόπτου, διὰ τοῦτο πολυειδῶν ὀρνέων ἀκροδρύων ἐπεισκυκλίων. 809. Νάπαι Θ) ἡ σύμφυλος τόπος. Χιονοκρῆτες) τὰ χίονα φυλακτικά. Ὄμμα Κυπρογενὲς) ἀπὸ ἐφορᾶς ἡ Ἄρτεμις ἐπὶ τὰ ἄλλα ἔρη. ἢ ὡς κρυπτοῦσα πάντα τῇ ὄψει, ὥσπερ οἱ τὰ σκεπάσματα τὰ ὄμματα. πολύδηρος γάρ ἐστι, συνεκτικὸς δὲ ἡ δηὼς ἡ Ἄρτεμις ὑπάρχει. Ἄλλως. Ὄμμα) ἀδελφικόν. 810. Περσεφόνας. σκοπεύσας. Ἀσχάλλεις) χλευάζεις. 811. Ἐκβολεῖ) ἐκβαλοῦσα.

Χρυσοδέτοις πτεροῦσαις ἐπίσαμον·
Μηδὲ τὸ παρθένιον πλεκὸν, ὕδρου πτερὸς ἐλθεῖν,
Πένθεα γαίας, Σφιγγὸς, ἀμυσσόπτεροι σὺν ἀοιδαῖς
Ἃ πόλιν Καδμογενῆ, πλοκαβάμοσιν ἐν χαλαῖσι
Τείχεσι χειροποίμνοις, φέρων αὐθέρος εἰς ἅλιον φῶς
Γένναι, ἀν' ὁ χθονὸς Ἀΐδης
Καδμείοις ὀπάτεμπε.
Δυσδαίμων δ' εἶς ἄλλα θαλεῖ παις
Οἰδιπόδα τε δώματα καὶ πόλιν.
" Οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν, ὅ ποτ' ἔφυ καλὸν,
" Οὐδ' οἱ μὴ νομιμοί ποτε παῖδες,
" Μαλερὰ λόχθυμα, μιάσματα δὲ παιδός·
Ἡ δὲ φυσαίμιον εἰς λέχος ἦλθεν.

Ἐπ-

ΣΧΟΛΙΑ.

812. Χρυσοδέτοις) ἡ μὲ Ἰοκάστη ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα, οἵα πλέκεις τὰς πτέρυγας. αὐτὴ δὲ φησὶ βάσβαρος σὺν ἀκριβῶς ἐποίησ. 813. Μηδὲ τὸ παρθένιον) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄφιλλον, τοῦτον δὲ ἡ Σφίγξ ἄφιλλον εἰς τὰς Θήβας ἐπελεύθερον. αὐτὴ γὰρ λέγει συμφορᾶς ἑαυτῆς ἡ Οἰδίποδ. Ἀφ' τὸ ἐνεργείᾳ γὰρ τὸ ἀσύμφορον ἐπ' αὐτῆς ζήτημα, ἔγημε τὸν μητέρα καὶ ἔσχεν. ἀσύμφορον γὰρ εἰς χάρισιν τῆ ζωντέρᾳ. Οὔρεσιν τέρας) ἀγελαῖον ἢ ἵππος ἐπειδὴ ὁ Κένταυρος ἐπέφηβ τῷ ὄρει, τέρας αὐτὸν φησί. τέρας δ' ἐν τῷ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ δὲ ἄζυξ, μηδὲ τὸ παρθένιον πτερὸν, συνεχῶς ἄφιλλον ἐλθεῖν εἰς πόλιν ταῦτα γὰρ χθονός. τέρας δὲ τὸν Σφίγγα λέγει, ἐπειδὴ πλεκτὰ ἐῶ παρθένια ἀσύμπτερα ἔχουσα. λοιπὸν δὲ τὸ πᾶν σῶμα μιξόφυες ὄφις. 814. Ἀμυσσόπτεροι) ζωὴ κεκομμένοις ἀσυλλήπτοις, καὶ σοφίσμασιν. ὅτου δὲ κρυπτόμενον τὸ αἴνιγμα φησὶν. ἐπὶ ἐκμισθῶς τι καὶ ἐξεύρημον, καὶ ἐμπέτερας ἐλπίζει. ἐξαπῶσαι δὲ πόλεως τὴν Θηβαίων, μὴ ἐθέλουσης γὰρ τὸ αἴνιγμα κατασοφίσῃ. 815. Ἄνατε) ὡς ἐπιφέρει ῥόθῳ τοῖς πέριξι πλεκτάμοσι, χαλαῖς, τοῦ Καδμογενοῦς γένους ἐν αἰθέρος ἄσυλον φῶς ἀνῆγε, ἐπὶ κοινοῦ δὲ τοῖς ἄνω τοῖς ἐπὶ ὑπερβολικῶς δὲ τοῦτο φησὶν, ἀντὶ δὲ εἰς ὕψος πολὺ, ὅτι ἀφαγγίζει τὸ ἀθέρι, ἀνέφερε τὸν Καδμογενοῦς γένος. τοιοῦτον γάρ ἡ ἱστορεῖται, ὅτι εἰς ὕψος αὐτὸς ἀνῆγε, καὶ ἀφεὶς ἐπὶ γῆς φέρεται ἀν-

λέ-

Aureis fibulis insignem :
Neque virgineum alatum, montanum monstrum venire *debuerat*,
Luctus terræ, Sphingis, maximè inconcinnis cum carminibus ;
Quæ quondam Cadmi, quadrupedibus ungulis,
Mœnibus appropinquans, tulit ætheris in inaccessum lumen,
Prolem : quam *sphingem* infernus Deus
Cadmeis immisit.
Infelix vero lis alia oritur *inter* filios
Oedipi in ædibus & Urbe.
" Quod enim honestum non est, nunquam fiet honestum,
" Neque illegitimi unquam liberi,
" Matris partus, piaculum patris, *honesti censeri poterunt :*
Hæc enim consanguineum in lectum venit.

Epo-

ΣΧΟΛΙΑ.

λαπαρξασα. 817. Ἢ ὁ κηλὶς χθονὸς) διὰ ἐρινὺς πς, ἢ αἰδοὺς, ἢ ἀλάστωρ ἐφῆκε τῇ πόλει. πάντα γὰρ δεινὰ, χθόνια ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι. 819. Δυσδαίμων) μὴ δὲ ταῦτα δυσδαίμων ἴσις ἄλλη αὐξήσῃ κηλὶς τὰς οἰκίας Ϝ Οἰδίποδ⊙ τ̃ παιδίων. ἄλλη δὲ ἴσις ἄλλα ποιεῖ κηλὶς λαχοῦσα κηλὶς τὴν πόλιν, καὶ τὰς οἰκίας τ̃ Οἰδίποδ⊙ παίδων. καιροὶ γὰρ ὄντες κηλὶς παίσχουσιν, ὡς παρὰ φύσιν πεφθάντες. 821. Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν ἦσαν ἔφυ καλὸν) ὃ γάρ ποτε τοῦτο καλὸν ἦσαν, ἀφῃ αὐτὸ τὴν ἀρχὴν λαβὸν μὴ ἦλθεν κηλῖς. τοῦτο δὲ κηλὶς τ̃ Οἰδίποδος παρανόμως γήμαντος τὴν μητέρα, καὶ παρανόμως παῖδας πεπόνθε. τοῦτο ὃν φησὶ τὸ μὴ καλὸν γεγονέναι, ὅτι ἐπαινέσαιμι. ἐδεῖ γὰρ αὐτοὺς γένεσιν, εἶναι καλήν. 822. Οὐδὲ οἱ νόμιμοι) διὰ ποιεῖ τὸ καλὸν, οὐδὲ οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες καλὸν, οἱ παρὰ τ̃ φύσιν νόμον γεγονότες, ἀλλὰ κατάρατοι καὶ ἀνόσιοι. 823. Μίασμα δὲ παιδὸς) παιδὸς γὰρ ζυγίασμα εἰς λέχ⊙ ἦλθε. ὃ ἦν Ϝ ἀδελφοῦ αὐτῶν Ϝ Οἰδίποδ⊙.

791. Παρ-

812. Χρυσοδέτ.) δι' ὧν δηλονότι ἐτυφλώσατο ἑαυτὸν, αὐτὸ γὰρ ἔπαιε χρυσόδετοι.

791. Παλλάδος.] ὦ Παλλὰς πολιοῦχε) ὦ πολιοῦχε κρηπὶς αὐτῆς. Ἄρεις, ἀλλ' ἐς φόνον ἢ ἐς θεὰν ἥκεις ὁπλίτας, ἀνάρμοστος ἐπάρχων τοῖς ἐφεδροῖς Διονύσου, ἢ ἐπεγερθεὶς ἐκ κύκλου χορῶν κωμαζόντων ἐπιστήμας, λέγω νεάνιδας. ἄγει δ' οἷς ἀλαζονεύεται αἱ νεάνιδες, τὸ σὸν βάκχης αἱμοπότου καὶ τὰ ἀπηνῆ μαῖα τὰ σύριγξ σεσιγᾷ μέλος, οὐ φ χαίρεις οἷα χαρὰ ἐμπνεῦσαι καὶ ἀγαλλίασιν· ἀλλὰ σὺν ὁπλοφορεῖς ἀνδρὸς ἐς θηβῶν χορεύοις χορείων ὀρεσσικλώ, καχεμπεσοῖτιν, διηνίκας τὸ τεῦχος τῆς Ἀργείων ἐπὶ φόνον. ἐδὲ ἐπὶ τῷ Διονύσῳ, τῷ μὴ θύρσων μαινομβόῳ χορεύοις, δέρμασι ἐλάφων εὐδενδρόβ. ἐ ἐπὶ τοῖς ῥόμβοισι δ' Ἰσμηνοῦ δ' πεζομοῦ πορδυόμβ. ζῶν ἄρμασι καὶ χαλκέοις πλεκτοῖσιν μαινομένων ἵππων ἱππεύσαις ὁρμᾶς, διωγμὰς τὰς Ἀργείας καὶ ζηνὸς τῆς λόχ τ' αὐτορᾶς τῆς ἐδόντων δ' θρᾴκης ἀναδοθέντων. λέγω θέσσον ἀπιδφόρων ἵππλον, αἰθέπαλον καὶ τὸ λαΐνα πέζη τ' Θήβας ἐπαλίσσας χαλκῇ. Ὅπως χαλκέπη θεὸς ἡ ἔρις, ἢ πε ταύτας τὰς βλαβὰς ἐβουλεύσαθ καὶ τ' βασιλέων τ' γῆς ταύτης τ' λόχ δ' Λαβδάκου καὶ ζηνὸς μαμάτων ἐπομιμβμένων. Ὦ Κιθαιρὼν εὐξέλιπτον ἐ Δρέλλον ὄρ τ' Ἀρτέμιδος, ἄγαν θείων δένδρων πεπληρωμένον, πολυνδῶν τε θηρῶν ἀγρεδομένων, εὐεικλὲς τ' χρόνων καὶ φυλακικλὲς, ὃς ὤφελες τ' Οἰδίποδα τ' ἀκτθένβ τῆς θυκάτου, τ' ἐκβολημένον τ' οἴκων, τ' ἐπίσημον, ἤγαν Δρέλλον ταῖς χρυσοδέτοις πτέραις, τ' τόκων τ' Ἰοκάστης, θρέψαι βρέφ ὄνβ. ὑδὲ ἐπόστλερ. Φοίνι-

Ἐπῳδός.

Ἔτεκες, ὦ γᾶ, ἔτεκες πόλι, 825
Βάρβαρον ὡς ἀχοὰν ἐδάλιν, ἐδάλιν πάτ' ὀφίχας,
Τὰν ἀπὸ θηροτρόφω φοινικολόφοιο δρακοντ.
Γένναν ὀδοντοφυᾶ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδ.

Ἀρμο-

ΣΧΟΛΙΑ.

825. Ἔτεκες ὦ γᾶ) Ταῦτα ἐφεξῆς μοίχευε τῷ τέλει τῶ χοῦ ἀνακλητικῶς ἀποφήνασι, μιμεμέλζασι τ' ἀρχαίαν μυθοποιΐαν τῆς Θήβας. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔτεκες ποτε, ὦ γᾶ, γέννα ὀδοντοφυᾶ ἀπαρτῶν τ' ἀπὸ δ' φοινικολόφοιο δρακοντ. ὡς ποτε ἐκπεσοῦν καὶ τὸν βάρβαρον ἀχὼ ἡμῶν, ὃν τῇ πολεμίᾳ ὕσμι. Ἀχὼ λέγεται σὺν ἠχῷ τὸ ἀκουόμενον, ὡς ὃν ἄλλοις αἰσθητοῖς, ἐ ὁ νῦς τὸ νοούμενον. τὸ ἀπὸ φοινικολόφοια δρακοντ. ζωογόνητον. ἀντι-

τεῦχον

ὁ πυρϑίνος, τὸ ἑρπετὸν τέρας, τὸ πύϑων τῆς γῆς τέκνον, ἄφιλα δηλονότι ἐλθεῖν ζῶα αἰνίγμασιν ἐμφανίσαντος πανσόφως τοῦ ποιητοῦ τὸν ἥρωα τὸν λόφον τῆς Καδμείας καϑηγεμόνα ἀφ' ἑνὸς ὄφεως τῆς τεκούσης αὐτῆς πεφόνευκότα, ὑφαίνοντα τοῖς τέκνοις ἐπιβουλεύοντα, διὸ ὁ καλὸς χορὸς ἄδει ἐπιμένων καλῶς τῆς Καδμείων. ἄδει δὲ πάλιν ἕτερος δυνατὸς αὖϑις καλῶς τῆς πομπῆς τοῦ Οἰδίποδος, κατὰ τι καὶ δάκρυσιν, καὶ τῶν πόλιν. ἐξ ἧς ἀσφ' οὗ ἔστι καλὸν, ἀδύνατον φύσει καλὸν ὑπάρχειν. εἰσὶ οἱ μὲν ὄντως ἔννομοι πομπὴ καλοὶ εἰσὶν, ὡς ὁ Οἰδίπους τὸ κακὸν γίνεσθαι τῆς μοίρας, τὸ μοιρωκτισμένον αὐτέρικον τῆς πολέμης. ἡ δὲ ἰσωδὴ ἄλλη λεκτέον εἰς συζήτησιν. 825. Ἔπειτα, ὦ γῆ τῆς Θηβῶν πατρὶ, καλῶς οὐ τῇ ἐμῇ παλαιᾷ πατρὶ ἤκουσα λόγῳ βαρβαρικὸν, τῶν ἥρωα τὸν λόφον τῆς ἐδάντων ἡρωηθέντα, τῶν λόφον τῆς Δρακοντίδος τῆς ἥρωος τροφοῦντα, τῆς φοίνικα τὸν κεφαλῆν, πλέος καλλίστη τῆς Θηβῶν. Εἰς δὲ τὰς γάμους τῆς Ἁρμονίας τῆς ἡγεμονίας τῆς Ἀφροδίτης, διὸ ἔγημεν ὁ Κάδμος, ἦλθον οἱ Θεοὶ· ἐν ὑπὸ τῆς φόρμιγξι καὶ τῆς λύρας τῆς Ἀμφίονος τοῦ πύργου τῆς Θηβῶν καὶ ὁ πύργος αὐτοκαδμήτη αὖϑι τὸ μέσον τῆς ἄλφα φαλαμῶν τῆς Διρκης, ἤγουν τῆς Ἰσμηνοῦ καὶ τῆς Δίρκης· ὕπις ὁμοιούμενος λέγεται τῇ πηγῇ· ὕπις, ἤγουν ἡ Δίρκη, ἡ πηγὴ, τὸ ἴμα ἀπόδοσιν τῆς Ἰσμηνοῦ πεδίον τὸ βοιωτικὸν, ἄρδει καὶ καλλύνει ποιεῖ. Καὶ ἡ Ἰὼ ἡ κόρης ἔχουσα ἡ ἀσωπίνη τὰς βασιλεῖς τῆς Θηβαίων ἔτεκεν. Ἡ πόλις δὲ ὑπὸ μυκηναίας ἀγαθῶν ἐνόρκως ἀφ' ἑτέρας κατὰ Δαναὸν ἔχουσα, νῦν ἐπὶ μιγίστη καὶ ἐχούσῃ πολιορκίᾳ τῆς ἄρεος ἔσχεν.

Epodus.

Genuiſti, ô terra *Thebana*, genuiſti quondam,
Barbaram ut famam audivi, audivi quondam in ædibus,
A feris nutrito, rubram habente criſtam dracone *ortum*
Genus ex dentibus natum, Thebis pulcherrimum decus.

Har-

ΣΧΟΛΙΑ.

τεχθὲν δὲ γένναν, ἀλληφρασικῶς τὰς ἀπαρτὰς, ἀντὶ ἀπὸ ἡμίσεως τῆς δρακοντίδος ἡρωηθέντα. πάτερ) δὲ τὸ τεκοῦσαν, καὶ ἀντὶ τῆς ἡρωηθῆναι, ἢ ἀντὶ τῆς αὐξηθῆναι, καὶ ἀναδοθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς. καλλίστη δὲ κλέος τοῦς Θήβαις· αὐτὰς τὰς ἀπαρτὰς φησὶ εἶτα δὲ τὸ ὄνειδος, τὸ μίσος λέξεων, ὡς ἐν τόξῳ, καὶ δόλος, ἐν ζῆλος. 828. Ὄνειδος) κλέος, ἐγκώμιον.

829. Ὑμεναίοις)

Ἁρμονίας δὲ ποτ' εἰς ὑμεναίους
Ἦλυθον ἀοιδάν. Φόρμιγγί τε τείχεα θῆκαν,
Τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὕπο, πύργος ἀέρτα
Διδύμων ποταμῶν, πόρον ἀμφὶ μέσον
Δίρκας, χλοερὸν δάφνον ἃ πεδίον
Περόπαρ Ἰαμίνᾶ καταδύει.
Ἰὼ γᾶ, ἃ κεραύνια σᾶμ' ἔπαρ,
Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο.
Μυελάδας δ' ἀγαθᾶν
Ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομέναν,
Πόλις ἄδ' ἐπ' ἄκροις
Ἔσαχ' ἁρπίοις σφάγεσιν.

Ἰαμβοί.

Τει. Ἠγᾶ πάροιθε, δῖ' ἄλαστε, ὡς τυφλῶ ποδὶ
Ὀφθαλμὸς εἶ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὡς,
Δοῦρ' εἰς τὸ λυγρὸν πέδον ἴχνος πιθεῖσ' ἐμόν,
Πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατὴρ.
Κλῆσες τέ μοι Φύλακες παρθένων χρεών,

Οὐς

ΣΧΟΛΙΑ.

819. Ὑμεναίους) εἰς τοὺς γάμους δὲ τῆς Ἁρμονίας ἦλθον καὶ οἱ θεοί. 831. Πύργος ἀέρτα) ὁ πύργος δὲ ἐκ τοῦ τείχους ἀνῳκοδομήθη ὑπὸ τῆς Ἀμφίονος λύρας. 833. Χλοερὸν δάφνον) βουκόλεφον. 834. Περόπαρ) τὸ ὑπερανθεῖν τῆς Ἰαμίνης πατρός. 835. Ἰὼ γᾶ ἃ κεραύνια) ἐκ τῆς κεραυνοβόλου· ἰὼ τοὺς βασιλεῖς τῶν Θηβαίων ἐγέννησε. 837. Μυελάδας δ' ἀγαθᾶν) δεῖ δὲ φασὶ φεύγουσι Συντόμως, ἡ πόλις αὕτη μυελὸν ἀνδρηλατήσασα νίκας Συνεπέτυσε εἰς ἄκρον τὸ πολέμου σφαλεῖσιν μὲν δηλονότι μεταπεσοῦσαν, ὡς οἱ ἄλλοι τῶν ὅπλων μηκαδίων, τὸν ἀπιλήθιον πολεμίων ἀπόσπασας· ἢ ὅτως, ἤδη τοσοῦτο πλεονεκτήσασα εὐτυχήσασα, ὡς ἄλλους ἄλλοις ἀμοιψαμένη, νῦν ἐπὶ ξυρῷ πολέμου ἔστηκεν, ἐπὶ ἀγνίσμασι πολεμικοῖς. 841. Ἠγᾶ πάροιθε) οἱ ἐξῆς αὐτὴ σεβεδεῖ, εἶχεν οὕτω ἰαμβικῶν τετραμέτρων ἀκαταλήκτων ῥητὸν τελευταῖος, Περιεσάρθρωσε τὸ λοιπὸν εὐτυχῶν εἶν. Ἠγᾶ πάροιθε δῆλον

Μαντ-

Harmoniæ verò olim ad nuptias
Venerunt cœleſtes dii. Citharâque mœnia Thebarum,
Amphioniâque à lyrâ, turris ſurrexit
Geminorum fluminum, vadum circa medium
Dirces, virides herbas alentem quæ campum
Ante Iſmenum rigat.
Ióque cornigera avia,
Cadmeorum reges genuit.
Innumeráque bona
Alia aliis permutans,
Urbs hæc in ſummis
Stetit martiis ornamentis.

Iambi.

Tir. Ducito ulteriùs, ô filia (quia cæco pedi
Tu es oculus, ſicut ſtella nautis)
Huc in planum ſolum veſtigium ponens meum,
Præcedito, ne impingamus: imbecillis eſt pater tuus.
Serva mihi tabellas ſortium virgineâ manu,

Quas

ΣΧΟΛΙΑ.

Μαστὸ ἐκαλεῖτο ἡ ἡγεμὼν τῶν Τειρεσίου. σφοδρὰ πονοῦσι ἱμασθῆτι, ὦ ἡγεμὼν, ὅτι ὀφθαλμὸς ὑπάρχεις σὺ τῷ πολλῷ τῷ ἀδηγουμένῳ μοι ποδί, καθὼς τοῖς ἱστιοδρόμοις τὸ πλοῖον τὸ κέρας, οἷς ὁ κυβερνήτης ἀκολουθεῖ. Τυφλῷ ποδὶ) τῷ μὴ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν ἡγουμένῳ. Ἄγε, σῶσαι, σῶσον, πάππα τὸ ἐμὸν ἴχνος, ἄγων ἐμὲ, οἷς ὁμαλὴς ἡ ἱστῖτις γῆ, ἵνα μὰ σφαλῶμεν, μὴ δυναμένου περιόντος. ἀσθενὴς γὰρ ὁ πατὴρ σου· καὶ τοῖς σημείοις τῶν λαχόντων φόλαισι τῇ παρθενικῇ σου χερί.

846. Οὖς

832. Πόσγραφοι) ἀπὸ τῶν μίσων πόδων δύο σοβρῶν τῶν Δίρκης· ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ πόδος τοῦ ἑνὸς σκέλους τῶν Δίρκης τοῦ πηγάδος· ὁ δὲ σκέλους ἀμφοτέρου κατὰ τὸν Δίρκην, ὁ Ἰσμηνὸς καὶ ὁ ἀμφίονος νῦν πηγὴ κυλινδομένη Δίρκη. 838. Μαζμυσβ.) πολὺ ἀμφίλαλον ἔχουσι, ἀπὸ μανίας δ' ἐκαλεῖτο πολυσχιδὲς τοῦ Ἄρεος ἔπνευμα. 843. Τιθεῖσ') ἄγων ἐμεδίσπα, ἀσφαλιζομένη τὸ πόδα τὸ ἐμόν.

Οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν,
Θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, ἓ μαθήσομαι.
Τέκνον Μενοικεύ, πᾶι Κρέοντος, εἰπέ μοι,
Πόσῃ τίς ἡ πλοιπὸς ἄστεως ὁδός
Πρὸς πατέρα τὸν σόν; ὡς ἐμὸν κάμηι γόνυ
Πυκνοῖς δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις πέδῳ.
Κρέ. Θάρσει· πέλας γὰρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς
Ἐξωρμίσω σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτῆς, τέκνον·
" Ὡς πᾶσ' ἀπίνη, πῆς τε πρεσβύτηι, φίλει
" Χειρὸς θυραίας ἀναμάρτητον κύφισμα.
Τει. Εἶεν, παρεσμὸν· τί με καλεῖς σπουδῆι, Κρέον;
Κρέ. Οὔπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι θέσιν,
Καὶ πνοῦμ' ἄθροισον, κἀπὸ σκοπαλῶν ὁδοῦ.
Τει. Κόπῳ πάρειμι γᾶς Ἐρεχθειδῶν ἄπο
Δοῦρ' ἐκκομιδεὶς τῆς παροιθεν ἡμέρας.

Καὶτοῖ

ΣΧΟΛΙΑ.

846. Οὓς ἔλαβον) οἱ μὲν οἰωνοσκόποι τὸ πλεῖστον ἐσημειοῦντο τὰς πτήσεις, ἵνα ἀφ' ἑαυτῶν μάντεις ὦσιν. εἰ δὲ τυφλὸς ἦν, μὴ δυνάμενος σημειοῦσθαι. ἡ μὲν θυγάτηρ ἐμπειρος ὦσα, ἐσημειοῦτο τὰς πτήσεις. φασὶ δὲ αὐτῷ ῥᾳδίαν τὴν ἁλωσιν τῶν πόλεων. εἰ δὲ Θήβηισι, τὸν Οἰδίπουν, ὅπου ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας. 848. Τέκνον Μενοικεύ) αὐτὶ τοῦ, τέκνον ἐμὸν καὶ ἡλικίαν, πόσον ἀφεστήκοσιν εἰσὶν ἡ ἐπίλοιπος ἡ ἐμοὶ σωθῆναι ὁδὸς μέχρι τοῦ ἄστεως. ἢ ὡς τὸν πατέρα σου; κρημνοῦσι γὰρ οἱ πόδες μου, καὶ μόλις ἐξικνοῦμαι ταῖς βαθείαις βάθεσι. σὺ τὸς γὰρ τοῦ ἄστεως τὸν περίπυν ὑπονοῶν. ἀφ' οὗ τοῦτο φησὶν, ἡ τοῦ ἄστεως ὁδός. 852. Θάρσει, ὦ Τειρεσία) ἔχει τι γὰρ πλησίον τὸ φίλων σῆσι τὸ πόδα. γεφύρᾳ) καὶ ἐξόρμισον, ἀντὶ τοῦ σῆσον τὸ σὸν πόδα. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς λιμέσι καθορμιζομένων. ἄψαι δ' αὐτοῦ καὶ ἀντιλαβοῦ, τέκνον Μενοικεύ, ὅπως πᾶσα ἀπλῶν, καὶ πᾶς σεσβύτης πρὸς εὐθὺ εὐμενείαν χειρὸς ἀβλαβείας χειραγωγήσεται. 854. Ὡς πᾶσ' ἀπίνη) ἄπιον γὰρ ἅρμα, μὴ ὀστοῦ τὸ κινοῦντος ἰσχύι, ἀκίνητον μένει, ὅταν καὶ σεσβύτης, εἰ μὴ τὸ αὐτὸν ἀναχαΐζῃ, ἑαυτὸ χρῆται ἡ δυνάμει. 856. Εἶεν) ἴσον ταῦτα, ἀφεῖσί μοι, ὦ Κρέον, μετακαλεῖσθαι σε αὖθις. 857. Οὔπω λελήσμεθα) εὐθυμῶς ἐπιλαμβάνεται δὲ

ἐκ

Quas accepi ſervans auguria avium,
In ſacris ſedibus, ubi vaticinor.
O fili Menœceu, nate Creontis, dic mihi,
Quàm longa eſt reliqua urbis via,
Ad tuum patrem? quia genu meum defatigatum eſt:
Crebrum enim incedens greſſum, ægrè conficio *longum iter.*
Cre. Confide; prope enim ades, ô Tireſia; ad amicos tuos
Applicaſti pedem tuum: teneas eum, fili:
" *Nam* ut omnis currus, & pes ſenis, ſolet
" Manûs externæ expectare levamina.
Tir. Sit ita, adſumus: quid vocas me tam celeritèr, Creon?
Cre. Nondum obliti ſumus; ſed collige robur,
Et ſpiritum collige, ejiciens anhelationem, quam contraxiſti in via.
Tir. Magno labore adſum ab Athenienſibus,
Huc deductus ſuperiori die.

Nam

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ σε μετακαλεσάμεθα, ἀλλ' ἀναλαβὲ τὴν δύναμιν, καὶ τὸν πόδα ἀνάπαυσον, ἐκβαλὼν τὸ κάμνον. ὅπερ ὁ ὀδὸς ἐποίησεν. 858. Καὶ πῦρ' ἄθρησον) Δεῖ τοῦτο πυθέσθαι αὐτὸν ἀθρῆσαι φησὶν, ἵνα τὴν ὁδὸν ἐκ τοῦ ὁδοῦ αὐτοῦ συμβῶσιν ἡμιστιχίδα ἀναγκάζῃ. Δεῖ τοῦ ἔξωθεν πυθέσθαι. 858. Κἄπα) νῦν τὸ κάμνον, ἀντὶ τοῦ ὁδοῦ ἄθρησον γράφουσι. ἄλλοι δὲ ἄπο τὸ ὕλο, νῦν δὲ παλαιστικὸς τὸ μῆκος, ὡς ἐκ τοῦ ἀλλάξαι τὸ Καπανεύς. 859. Κόπῳ πυρεσσω) χθὲς τῇ ἀσταλεύτῳ ἡμέρᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς τῶν Ἀθηναίων πυρσηφορίας, δίχα ἐμοῦ πυρσηφόρου. γεγόνει) δὲ τοῦ πυρέσσω, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κόπου πυρετιάσω. 861. Καὶτοῦ

846. Οἰκτίσω.) τὰς μητέρας τῶν ἀρχῶν τόκους, σκυθρώπου τοῦ θεάτρου τοῦ ἱεροῦ ὄντος μητέρωσιν. 851. Σπουδῇ δὲ πεζοπόρου ἐπεῖπον, μόλις κινήσας. ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηνῶν ἐλθών, ἐπὶ ὅπλα ἐκκλησίαν ἀναπεισθεὶς ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ ταύτην μεθυκλησίᾳ ἔχοντα τὸν ὀδὸν. 853. Τίκτον) ἀντὶ τοῦ Μητρώα. 854. Φιλεῖ, εἰώθεν. 859. Ἐρεχθ.) ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, οἱ ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθέως κατηγόρευθ.

Κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πάλαμ@ Εὐμόλπου δορός,
Οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ,
Καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὁρᾷς, ἔχω,
Λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
Κρέ. Οἰωνὸν εὐθὺς καλλίνικα σὰ στέφη· 865
Ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ αἰθὰ σύ,
Δορὸς Δαναΐδων, ἡ μέγας Θήβαις ἀγών.
Βασιλεὺς μὲν ἦν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις
Ἥδη πρὸς ἅλμην Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
Ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα, 870
Τί δρῶντες ἂν μάλιστα σώσαιμεν πόλιν.
Τε. Ἐτεοκλέους μὲν εἵνεκ' ἀλλήσας φάμα,
Χρησμοὺς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ λέγεις μαθεῖν,
Λέξω· νόσει γὰρ ἥδε γῆ πάλαι, Κρέον,
Ἐξ οὗ τεκνώθη Λαΐ@ βίᾳ θεῶν, 875

Πόσιν

ΣΧΟΛΙΑ.

861. Κἀκεῖ γὰρ) καὶ ἐκεῖ γὰρ ἦν πάλαμ@, ὃν πρὸ ὀλίγου Εὔμολπ@, ὅτε νικηφόρους τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησα. ἡ τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρυσοῦν στέφανον, ὡς βλέπεις, φορῶ, λαβὼν ὡς ἐξαίρετον ἀπαρχὴν λοιπὸν τῶν πολεμίων σκυλευμάτων αὐτῶν. ἐπίτηδες δὲ ὡς ἐποίησα τοὺς Ἀθηναίους ἀνακεχειρίσμενος, τίνα χρὴ ἀπαλλαγὴν τῇ Θηβαϊκῇ πολέμου. Ἄλλως. Τίνα χρὴ χρησιν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ, περιβύτης ἐστὶν Εὐμόλπ@ ὁ τοῦ Ἐρεχθέως πάλαμ@. Ἐρεχθέως μὲν γὰρ Κέκροψ ὁ β', ὃ Πανδίων, ὃ Αἰγεύς, ὃ Θησεὺς ὁ τὸ Καθησιάς πεσόντων τὸ σῶμα@ ἀνελόμ@. ὁ δὲ Εὔμολπ@ Θρᾳκῶν βασιλεύς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσῖνα, ἐπὶ τὸ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια, ἡ αὐτὸς@ ἱερεύσειν ζητ@ μυηθείσης, ἐπεὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἄρχοντις ἐμνήσθη ἱερείαν Εὐμολπίδην Ἀθήνησι, ὅτ@ ζητ@ μαθήσειν Ἐλευσινίοις, ποσαπλάσιον καλῶ τῶν βασιλέως Ἐρεχθέως ἡ ἀπιθεὶς ἐφρόντιζε. ὕστερον δὲ καὶ πολλάκις ἐπεμήνη, ἐ ὁ πάππος αὐτῶν ἐξαίρ@, ἀφ' οὗ τὸ σῶμα τοῦ Ἐλευσῖνα μορφωθῆ@, καὶ ἐκ τῆς Ποσειδῶνος τ' Εὐμόλπου φασὶν, ὃς ἀπιθὴς γενόμεν' Ἀθηναίοις τὴν ἀρχὴν τὴν ἐν Ἀθήναις ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλαίας, τ' ἰδὼν αὐτοῦ πεσόντα τὸν Ἀθηναίων εὐεργέτην. χρυσοῦν δὲ στέφανον εἶπεν, ἐπειδὴ χρυσοῦν ἔχουσι οἱ τῶν πολέμων, ἵνα νικῶντες ἀναθῶσ@. 864. Ἀπειρηκὼς)

ἀπειρηκὼς

Nam & illic quoddam erat bellum contra Eumolpum,
Cujus glorioſos victores ego Athenienſes feci;
Et hanc auream coronam, quam vides, habeo,
Accipiens primitias ſpoliorum hoſtilium.
Cre. Duco eſſe bonum ſignum victricem tuam coronam:
In magnâ enim procellâ poſiti ſumus, ſicut ſcis,
Belli Græcorum; & magnum certamen eſt Thebis.
Rex quidem abiit ornatus armis,
Jam ad pugnam Eteocles Argivam:
Et mihi mandavit, ut audiam ex te,
Quid facientes, maximè ſervemus urbem.
Tir. Eteoclis quidem causâ clauſo ore
Reticerem oracula: tibi verò quandoquidem vis audire,
Dicam. Laborat enim hæc terra jam pridem, ô Creon,
Ex quo Laius ſuſcepit liberos invitis diis,
Et

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀπαρχὴ κυρίως ἐπὶ καρπῶν, ὅταν ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλῳ τῷ Θεῷ τις ἀντιμπτῃ ἢ ἀναθῇ μοῦσαν. 865. Οἰωνὸν) σημαντικὸν, μαντευτὸν, ἀγαθὸν σημεῖον ἐδεξάμην καὶ θύμιον τῇ ἡμετέρᾳ νικῆσαι, τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ δοθὲν σοι στέφανον. τὸ παρὸν ἢ ἐκμεῖν, ὡς αὐτὸς οἶδας, τῷ πολέμῳ τῶν Ἀργείων. ἐν δὲ καὶ μεγάλῃ εἰσὶ ταῖς Θήβαις ἀγωνία· ὁ μὲν βασιλεὺς Ἐτεοκλῆς ἀφ' ἁλίγων ὁπλιτῶν ὅπλοις ἐξῆλθε πρὸς μάχην τῶν Ἀργείων· ἡμεῖς δ' ἐσπείλαθ' περὶ τῇ πόλει, ἡ πεῖρα τῶν πόλιν ῥυσόμεθ' ἄν. 872. Ἐτεοκλέους μὲν) σαφέστερον ὁ Ἐτεοκλῆς αἰτίαν τῆς λύσης τῶν μαντείων, σοὶ μὲν γὰρ ἐοὺς εἰς λόγους ἀφίκετο· Ἐμοὶ δὲ τύχην μαντικὴν ἐμεμψάμενος, αὐτὶ τοῦ ἀφανίσαι. 875. Ἐξ ὅ τοτ' ἐν) τοῦτο πιστὸν ἐξένεθ, αὐτὶ τοῦ ἐτέκνωσε. κατὰ ἀπαρέμφατον δὲ σχῆμα τὸ λόγου. ἀπὸ τοῦ Λαΐου γὰρ ἀρξάμενος, κατέβη εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἐτεοκλέα ἢ Πολυνείκην.

877. Αἰ-

861. Εὐμόλπ. δὲ.) ἄγαν ἐπαίει ἡ δυνάμις τοῦ Εὐμ. 862. Ἔθνος ἐπίμονον. 872. Ἕνεκα μὲν τοῦ Ἐτεοκλέους κλείσας ἂν τὸ στόμα τὰς μαντείας ἐσίχον, αὐτὶ τοῦ κατέχον. 875. Βίᾳ) μὴ βουλομένῃ τῇ γῇ.

Πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν.
Αἵ θ' αἱματωποὶ δεργμάτων ἀφθόγγοι
Θεῶν σόφισμα, καὶ πιδήξις Ἑλλάδι
Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χερὸν
Χρήζοντες, ὡς δὴ θεὸς ὑπεκδεχαιμίμφροι, 880
Ἥμαρτον ἀμαθεῖς. ὅτε γὰρ γέρας παρῆν,
Οὔτ' ἔξοδοι διδόντες, ἄνδρα δυσχερῆ
Ἐξηγείωσαν. ὃν δ' ἔπιθυσ' αὐτοῖς ἀρὰς
Δεινὰς, νοσῶν τε, καὶ θεὸς ἠτιμασμένος.
Ἃ κἀγὼ τί δρῶν, ὁποῖα δ' ἃ λέγων ἔπη, 885
Εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου;
Ἔγγυς δὲ θάνατος αὐτὸς αὐτοῖς, Κρέον.
Πολλοὶ δὲ νεκροὶ νεκροῖς πεπλωκότες,
Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη,
Πικρὰς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί. 890
Σύ τ', ὦ τάλαινα συγκαταστρέφου πόλιν,
Εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.
Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὦρθρον ἦν, τὸν Οἰδίπου

Μηδεία

ΣΧΟΛΙΑ.

877. Αἵθ' αἱματωποὶ) ἐξ ἃ ἐγένοντο αἱ ἐκ τῶν δακρύων καὶ τῶν ἀφθαλμῶν τυφλώσεις. Ἀφθεγγοὶ αἱματῶδες. 878. Θεῶν σόφισμα) ἀντὶ τοῦ ἐπίνοια θεῶν, ἵνα πῶς δυνηθῇ μὴ παρὰ κύνα θεῶν, καὶ δαιδικῆς δίκης, ἄγων παρανίκησις εἰς τὸ μὴ παρὰ ζῶσαν τὸ θεῖον. 880. Ὡς δὴ θεὸς) ὡς δὴ μᾶλλον οὐ τότε τὸν τῶν θεῶν κείσει καὶ ἀγανάκτησιν ὑπεκδεχόμενοι, καὶ μᾶλλον τότε οἰόμενοι φήσειν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοῖς θεοῖς, ἀφ' τῆς συγκλείσει τῆς πατρίου ἐξεπέβησαν. κἀκεῖμβόν δὲ ἐν θεοῖς, ὡς τὸ ἐν αὐτοῖς αἰσθάνεσθαι ἀπαθείας. 881. Ἥμαρτον ἀμαθεῖς) ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως. 882. Οὔτ' ἔξοδοι) ἐλλιπῶς ἀντὶ τοῦ ἐξόδου τῆς οἰκίας. 883. Ἐξηγείωσαν) οἱ θεμένοι ὑπέμνημα. Ἐν δὲ ὑπόδοι) ἐξεφώνησε καὶ αὐτῶν καθόλου χαλεπὰς τυφλὰς ἄν. 884. Καὶ θεὸς ἠτιμασμένος) ζῶν τότε δὲ καὶ καθαπτόμενος, καὶ ὑβριζόμενος. 885. Ἃ κἀγὼ) λείπει ἀφ', δι' ἃ λέγων. τὸ δὲ ἃ λέγω κρυπτόν. ὁ δὲ νοῦς, ἀγνοῶν ἃ λέγων παῖδα, ἐμισήθην ὑπὸ τῶν παίδων τοῦ Οἰδίπου.

Et genuit maritum matri miserum Oedipum,
Illæque cruentæ oculorum lacerationes
Deorum *sunt* documentum, & exemplum Græciæ;
Quæ occultare filii Oedipi longo tempore
Volentes, tanquam effugituri Deos,
Erraverunt stultè: neque enim honorem patri,
Neque liberum exitum dantes, hominem miserum
Irritaverunt: edidit enim in eos imprecationes
Diras, languensq;, & prætereà ignominia affectus.
Propter quæ ego quid non faciens, quidve non dicens,
Veni in odium filiorum Oedipi?
Propè autem adest mors ipsorum manibus ventura ipsis, ô Creon,
Multi verò mortui juxta mortuos lapsi,
Argiva & Thebana miscentes tela,
Acerbum dabunt luctum terræ Thebanæ.
Tu verò, ô misera urbs, simul evertêris,
Nisi sermonibus meis aliquis obtemperaverit.
Nam illud quidem primum erat, ex filiis Oedipi Nemi-

ΣΧΟΛΙΑ.

πλθ. 886. Εἰς ἔχθ. ἦλθον) γρ. ἦ καὶ εἰς ὄχλον ἦλθον, ἀντὶ δὲ εἰς ὄχλησιν. 887. Αὐτόχειρ) ἀντὶ δὲ αὐτοχείρως ἀμφότερα φασὶ δηλοῦσθαι. Ἄλλως. Αὐτόχειρ διπλοῦ κυρίως, ὃν αὐτὸς ἑαυτὸν τις διαπράσσῃ· οἱονεὶ δὲ τὰ τῶν χρεῶν ἀπόλλων αὐτὸς διαπεπραγὼς ἢ μὴ ὑπὸ χειρῶν ἄλλων, αὐτόχειρ διπλοῦν ὀφείλεται μεταφορικῶς ἀφ' ἑαυτοῦ σημασίαν ἡ λέξις. 889. Μίξαντες) συγχέαντες. 893. Ἐκεῖνο μὲν δὴ) ἴδιον ποιητικὸν, τὸ λοιπὸν δὲ ἡ ἀρχαῖς. Ὅμηρος· Ὦ φίλοι, ἦδη γάρ τις ἐπεσσυμένην μύσαν ἰήν. Ἢ Μίναυδρος· Ἐκ γειτόνων γὰρ οἶκον εἰ τις ἔρχεται. 893. Πρῶτον

879. Ἀ κρύψαι παῖδ. Οἰδίπ. Λέγ' ἡ παρεμπίπτουσα δὲ χρόνου ἔλλειψις, κεφαλὴ δὲ τοῦ ἔργου ἀμαυρώτερον ἀποδεικνύουσι, ἀπέτυχον αὐτούς, ἤγουν λέγε ἀγνοίαν. 890. Πικρ.) ἀλγεινούς.

Μηδένα πολίτων, μήδ' ἄναχτ' εἶναι χθονός,
Ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέποντας πόλιν.
" Ἐπεὶ δὲ χρεῖστον τὸ κακὸν ὅστις τἀγαθῷ,
Μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
Ἀλλ', ὦ γὼ εἰπεῖν ὅτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές,
" Πικρόν τε τοῖσι τλεῖ τύχλω κεκτημένοις,
" Πόλῃ φθονεῖν φάρμακον σωτηρίας,
Ἄπειμι, χαίρετ'. εἰς γὼ ὧν, πολλῶν μέζα
Τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὼ πάθω;
Κρέ. Ἐπίσχες αὐτοῦ, πρόσθου. Τ. μὴ 'πιλαμβάνου.
Κρέ. Μεῖνον· τί φεύγῃς; Τ. ἡ Τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
Κρέ. Φράσον πολίταις χὠ πόλῃ σωτηρίαν.
Τει. Βούλῃ σὺ μοὶ τοι, κἀμὲ βούλῃσαι τάχα.
Κρέ. Καὶ πῶς πατρῴαν γαῖαν ὠ σῶσαι θέλω;
Τει. Θέλῃς ἀκοῦσαι δῆτα, χὠ σπουδὴν ἔχῃς;
Κρέ. Εἰς γὼ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
Τει. Κλύοις ἂν ἤδη τῆς ἐμῆς διανοίμάτων.
Πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
Πῶς ἐστιν Μενοικεὺς, ὃς με δεῦρ' ἐπήγαγεν;

Κρέ. Ὃδ'

ΣΧΟΛΙΑ.

τον λεῖ) ἀντὶ τοῦ προσηνέστερον, εὐηκτότερον, ἐπιεικέστερον. μᾶλλον τε καὶ ἀγαθυμούντων ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος· μὴ βασιλέα, μᾶλλον πολίτην ἐπάρχειν τῆς χθονὸς, ὡς κακοδαιμονοῦντας, ὡς σκληρὸν δαίμονι τῷ ἀπαυθρώπῳ χρωμένους. Ἄλλως. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἦν ἄδεικτον, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ πτίδων τοῦ Οἰδίποδος· ἄναχτα εἶναι τῆς χθονὸς, μηδὲ πολίτην, ἀντὶ τοῦ οἰκήτορα. Πολίτην οἱ πόλιν οἰκοῦντες ἁπλῶς, καὶ ὡς πόλῃ τῇ ἀνασωθείσῃ ποιούμενοι. Ἀστοὶ δὲ οἱ ἐγκλήσεις παλαίσαι· ὧν τοῖς μὲ ἀντίκειται οἱ ὑπὸ τοῖς ὠγυγίοις τῇ οἰκήσει ἐχθροὶ· τοῖς δὲ ὑστέροις οἱ ξένοι. 896. Ἐπὶ δὲ κρεῖσσον) ἐπὶ δὲ ἐπικρατέστερον ἐστὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ. Ὁμηρος· Ἐπὶ τὸ χερείονα νίκα. ἔστιν ἄλλη μία μηχανὴ, καὶ ἐπίνοια σωτηρίας, ἀλλ' οὐκ ἀκίνδυνον, ὅτ' ἐμοὶ τόδε σαφὲς, ἐλυσιτελοῦν τὸ σύμβαλλα τοῖς κλήρων τοῖς κεκτημένοις τῇ δυσχέρειαν, ὅτι παρεχεῖν τῇ πόλῃ ἀφροσύνης φάρμακον, ἀπιλεύσομαι, χαίρετε. εἰς γὼ

Neminem civem, neque regem *debere* esse terræ:
Quòd malis agitentur geniis, & eversuri sunt
urbem.
" Postquam autem malum potentius fuit bono,
Una restat alia ratio salutis:
Sed (non enim est mihi tutum hoc dicere,
" Acerbumque est hanc fortunam habentibus,
" Urbi exhibere pharmacum salutis)
Abeo, valete. Unus enim cum multis,
Quod futurum est, si oportet, patiar: quid enim
patiar?
Cre. Expecta hîc, senex. *Tir.* Nè me prehendas.
Cre. Mane: quid fugis? *Tir.* Fortuna te *fugit*,
non ego.
Cre. Dicito salutem civibus & urbi.
Tir. Tu *modò* quidem vis: sed mox non voles.
Cre. Quomodo verò non volo servare terram patriam?
Tir. Vis demum audire, & *rem scire* studes?
Cre. Ad quid enim aliud *audiendum* me *majorem*
promptitudinem oportet habere?
Tir. Audies igitur jam mea oracula:
Sed prius hoc certo cognoscere volo,
Ubi nam sit Menœceus, qui me huc adduxit.
Cre. Ille

ΣΧΟΛΙΑ.

ἡδ' ὃν αὐτὸς μὴ πολλῶν Θηβαίων ἀπολέσῃ· τοῦτο γὰρ εἰμαρτόν. 903. Ἐπίσχες) ἐπίσχες σαυτὸν, ὦ σχέσθε, ἢ χωρίσετον. Μὴ πλαμβάνου) μή μου ἅπτου. 904. Μεῖνον) ἀθέμιτον. τί φεύγεις; Τύχη σ') ἡ ἀγαθὴ τύχη σε φεύγει, οὐκ ἐγώ. 909. Εἰς ἡδ τί μαθεῖν) δεῖ σπουδαίου ἔχειν, ἢ περὶ τὸ σῴζειν τὴν πατρίδα. Ὀμματος· Εἰς οἰωνοὺς ἄφετος ἀμφιβαδὰς περὶ πάτρης. 910. Κλύοις ἂν ἤδη) ἄκουε δὴ νῦν.

916. Βάλλ'

898. Οὐκ ἐπὶ ἡδ οὔτε ἐμοὶ τοῦτο ἀσφαλὲς, ἤγουν ἀνιμπόδιστον εἰς τὸ εἰπεῖν. 903. Μὴ καθίχου μου. 904. Διὰ τί ἀπαδιάζεις ἀπίχεαλ. 907. Οὐ σῶσ. κινδυνεύων ῥύσασθαι;

Κρέ. Ὅδ' ᾗ μαχοὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
Τει. Ἀπελθέτω νιν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
Κρέ. Ἐμὸς πέφυκως παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται.
Τει. Βάλῃ παρόν[τ]α δῆτά σοι τοῦτο φέρων;
Κρέ. Κλύων γ' ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
Τει. Ἄκουε δὴ νιν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,
Ἃ δρῶν[τ]ες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
Σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
Σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
Κρέ. Τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;
Τει. Ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
Κρέ. Ὦ πολλὰ λέξας οὐ βεβαχεῖ ξένῳ κακά.
Τει. Σοὶ γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα κ' σωτήρια.
Κρέ. Οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα, χαιρέτω πόλις.
Τει. Ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς, ἐκνοθεῖ πάλιν.
Κρέ. Χαίρων ἴθ'· ᾗ γ' σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.

Τει. Ἀπό-

ΣΧΟΛΙΑ.

916 Βάλῃ παρόν[τ]α) τὴν διήγησιν ὅδε, φησὶ, μὴ ἀνεκτὸν ἔ Μενοικέα λέγειν, ὅτι τὸ ἐξ ἐ σφαγῆς αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως ἡ ἐτέρωθι ποιεῖ, δῦναι ἐλθ' εἰς ἓς σε. λέγει δ' ἄν τις, ὅτι ἀδοκήτου ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν, καὶ φιλόδοξον, ὡς καὶ τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν ὑπὲρ εὐκλείας. 918. Ἄκουε δή) ἓ ἐμῶν μαντευμάτων τὴν μίζοδον, ἃ πᾶσα ποιοῦσα σώσαιτ' ἂν τὴν πόλιν ἓ Θηβαίων, χρεία ἐστὶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος σφάξαι τ σὸν παῖδα τοῦτον τ Μενοικέα, ἐπειδὴ τὴν εὐτυχίαν τῆς πόλεως αὐτὸς ἀναζητεῖ. 922. Τί φῄς) τί λέγεις, τίς ἐστὶν ὁ λόγος ὅτος, ὃν εἶπας, γέρον. γεγράφεται ἓ ὅπως, Τί φῄς; ἐμὸν παῖδ' ἵνεκα γῆς σφάξαι θέλεις; 925. Σοὶ γε) σοὶ μόνῳ κακά. 926. Χαιρέτω πόλις) φθερείσθω, ἀπωλέσθω. 927. Οὐκέτ' αὐτὸς) ἀντὶ ἓ οὐκέτι μένει ὁ αὐτός· τὸ αὐτὸς χωρὶς μὲ ἓ ἄρθρου ἀναφορὰν δηλοῖ μόνον· μὲ δὲ ἓ ἄρθρου οἱότητα μὲ ἀναφοράν, οἷον ὁ δεῖνα ἐποίησε τόδε, ὁ αὐτὸς ἐποίησε τόδε. οἱότητα δὲ ταυτότητος, ἤγουν ὁμοίωσιν, ἀπαραλλαξίαν, οἷον ὁ δεῖνα ὁ αὐτός ἐστι τῷ δεῖνι. κ' ἀνὴρ ὅδε οὐκέτι ὁ αὐτὸς μένει, ἤγουν εἰς μαχητὴν τὴν γνώμην κ' οὐκ ὅπως ἦν ἤδη ἀπὸ τούτου, αὐτὸ

Cre. Ille non procul abeſt; propè verò te aſtat.
Tir. Abeat nunc procul à meis oraculis.
Cre. Filius ex me natus tacebit, quæ oportebit. 915
Tir. Vis igitur, ut eo præſente tibi hoc dicam?
Cre. Audiens enim voluptatem capiet ex re tam ſalutari.
Tir. Audi igitur nunc oraculorum meorum viam,
Quæ facientes ſervabitis Cadmeorum urbem:
Mactari à te Menœcea hunc oportet pro patriâ,
Filium tuum: quandoquidem hanc fortunam ipſe accerſis. 921
Cre. Quid ais? cujuſmodi ſermonem hunc dixiſti ô Senex?
Tir. Ut res ferunt; & hæc oportet te facere.
Cre. O quam multa mala parvo tempore dixiſti!
Tir. Tibi quidem, ſed patriæ magna & ſalutaria.
Cre. Non percepi, non intellexi, valeat urbs. 926
Tir. Vir iſte non amplius idem *eſt*: *ſed* ſententiam retractat iterum.
Cre. Lætus abi: nihil enim opus eſt mihi tuis oraculis? *Tir.* Num

ΣΧΟΛΙΑ.

δὶ τῦτο ἀπεροκλείδης φυλάττη. συλαῶσι δὲ λείπη τὸ ἄρθρον ποιητικῶς· Ἐκείνοι πάλιν) ἀναφέρη εἰς τὸ πίσον, ἀναχωρεῖ, ἔξαιρ. γίνεται· 928. Χαίρων ἄπιθι) ὁ γὰρ χρεία μοι ἐσὶ σῦ σῶν μαντεύματων.

929. Ἀπό-

914. Ἀπ. χωρεῖτε τ ἐμῶν μαντευμάτων μακρόν. θέσφατα, ἡσπίσμενα, χρησμοὶ τὸ αὐτό. ἐλέγοντο δὲ ἐπὶ θεῶν μαντικῇ, ὁ μαντεύμαι, ἐπὶ μαντικῶν ἀνθρώπων. 923. Εἰ τὰ παρόντα, ἄγαν ἄλλο τι σὰν ἔσται εἰς σωτηρίαν τ πόλεως ὅπερ ἐσὶ τῦτο καὶ ἀνάγκη σε δρᾶν. 926. Οὐ κλύω, σὰκ ἀκύω. ἐφθέγξατο εἰκότ ὅτι ὡς θέλ᾽ ἀχρεῖόν ἡ πόλις, τὰ κατ᾽ αὐτὴν ὡς θέλ᾽ οἰκονομήσω. ἃ δὲ ἀσφαλέσερα χρησαίμθ. λέγω, ὡς σὺ εὐχῆς χάριν, χαιρέτω φασὶν, ἄγαν σὺ χαρᾶ ἐσί. Συνηθῶς δὲ τῦτο κ τοῖς κοινοῖς, τὸ παρεμπεσὸν ἕτερον κ χαίρειν λέγειν ἐᾶν, ἢ δὲ αὐτὸ βλαβὲν ὡς ἕτερον ἀνακύπλοι μᾶζον.

Τει. Ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια, ἐπεὶ σὺ δυσχεῖς;
Κρέ. Ὦ ὦδε σὲ γονάτων, ἡ γεφυρίτις τελεῖ.
Τει. Τί δῆτα πίλνεις με; δυσφύλακτ' αὐτὴ κακά.
Κρέ. Σίγα· πολίταις τοῖσδε μὴ λέξῃς λόγους.
Τει. Ἀδικεῖν κελεύεις μ'; ἢ σιωπήσαιμ' ἄν.
Κρέ. Τί δή με δρακοῖς; παῖδά μου καταπτανεῖς;
Τει. Ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
Κρέ. Ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κἠμοῦ τέκνου κακόν;
Τει. Ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κεἰς ἀγὼν ἔρχῃ λόγων.
Δεῖ τόνδε θαλάμαις, ὃν δράκων ὁ γηγενὴς
Ἐγείνατο, Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπον,
Σφαγέντα, φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοάς,
Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μιαιμάτων,
Ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
Καὶ ταῦτα δρῶντες, σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρεα.
Κθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπόν, ἀντὶ δ' αἵματος
Αἷμ' ἦν λάβῃ βεότευκτον, ἔξετ' θυμὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

929. Ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια) τοῦτο καθ' εἰρωνείαν ὁ Τειρεσίας φησί. 930. Ὦ ὦδε σὲ) λείπει ἱκετεύω σε, ὦ Τειρεσία, ὥστε πείθου σοι καθ' ἡμῶν γονάτων, ἡ ἕνεκα, ἐπὶ τῇ πρώτῃ τελετῇ ἕνεκα. 933. Ἀδικεῖν κελεύεις) ὥστε εἰπεῖν μοι δηλονότι, μὴ λέγειν τὸ δίκαιον, οὐκ ἔχει δύναμιν ἵνα σιωπήσωμεν. 934. Ἄλλοις μελήσει) ταῦτ' ἄλλοις ἔσται μέλον φροντίδα, τὸ κρύπτειν δηλονότι, ἐμοὶ δὲ λεχθήσεται. 936. Ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ) διὰ ποίας αἰτίας τόδε τὸ κακὸν ἦλθεν ἐμοὶ καὶ τῷ παιδί. 937. Ὀρθῶς) ἀρμοδίως μὲ ἐρωτᾷς, ἐπεὶ εἰς ἐξήτασιν ἔρχῃ τῶν ἐμῶν λόγων περὶ τούτου τοῦ τῆς φυλῆς. ὅτε ὁ γηγενὴς δράκων ἐφύλαττε φύλακα ναμάτων τὰ Δίρκης, σφαγέντα τὸ αὖθις ὑπὸ σφαγῆς αἵματα δοῦναι θυσίας τῇ γῇ, ἀφ' μιαιμάτων τῶν παλαιῶν Ἄρεως, τοῦ καθ' ἡμᾶς Κάδμου, ὃς Ἄρης ἀπέκτεινε τὸν φόνον τοῦ ἐκ γῆς γηγενοῦς δράκοντος, ὃν ἐφόνευσεν αὐτὸς ὁ Κάδμος, ἐπὶ ταύτῃ προτείνοντες βοηθὸν ἕξετε τὸν Ἄρεα. 941. Κάδμου παλαιῶν) λείπει ἑκατόν. ὁ δὲ νοῦς, καθ' Κάδμου, ἀφ' τὴν παλαιὰν μιαιφονίαν τοῦ Ἄρεως, καὶ τοῦ Κάδμου. ἐπ' ἐπιθέσεως γὰρ τοῦ δράκοντος ἔτη κτῆ τὸν μυστικὸν

τοῦ

Tir. Num veritas *ideo* periît, quia tu infelix es?
Cre. Oro te per genua & per venerandam caniciem.
Tir. Quare mihi ſupplicas? inevitabilia poſtulas mala.
Cre. Tace; nè dicas civibus hunc ſermonem.
Tir. Jubes me injuſta facere? non tacebo.
Cre. Quid igitur facies mihi? occides meum filium?
Tir. Aliis hoc curæ erit; ego verò dicam.
Cre. Unde verò hoc malum venit mihi & filio?
Tir. Rectè me interrogas, & in certamen venis verborum.
Oportet iſtum in ipſo ſpecu, ubi draco terrigena
Fuit cuſtos fontis Dirces,
Mactatum, dare letalem ſanguinem inferias terræ,
Propter veterem iram Martis contra Cadmum,
Qui terrigenæ draconis ulciſcitur cædem.
Et hæc facientes habebitis vobis Auxiliatorem Martem.
Terra verò pro fructu fructum, & pro ſanguine
Sanguinem ſi acceperit humanum, habebitis propitiam

Ter-

ΣΧΟΛΙΑ.

τῆς ἀβελτερίας τῶν ἀναρτῶν ὁ Ἄρης, ἀντὶ μὴ ἤμυνον τῷ δράκοντι γηγενὴς ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς. ἤμυνον δὲ τῷ Κάδμῳ φίλοι, ᾗ ζῶν αὐτῷ ἔκτισεν τὴν πόλιν. ὁ δὲ Ἐχίων, ᾗ γυγαντόγονος Κάδμου ἦγημε. ἀδικεῖται δὲ φασὶ τοῦτο ὑπὸ Διονύσου πατρώνυμος τὴν πόλιν. 944. Χθὼν δὲ αὐτὶ καρπῶ) ἡ γῆ δὲ ἀὶ αὐτὶ καρποῦ, ὅτι ὁ δράκων ὁ υἱὸς τοῦ λάβῃ καρπὸν, τ Μενοικέα. ᾗ αὐτὶ τοῦ αἵματος, αἷμα βέβριτιν τῷ Μενοικέως, ἵνα ἵλεως ὑμῖν. ἐλυπεῖτο γὰρ ἡ γῆ, ὅτι τ γηγενῶν ἀναρτῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα.

946. Ἢ

931. Τί ἀναπείθεις αὐτὸν μοι; ἀντὶ λοιπὸν φυλαχθῆναι, ἄγαν ἀναπείθεις ἀναίρεσιν αὐτοῦ, ζητεῖ.

Γῆ, ἥ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα ςάχυν
Σπαρτῶν ἀνῆκεν. ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
τοῦδ', ὃς δρακοντ. γένους ἐκ πέφυκε παῖς.
Σὺ δ' εἰθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένος,
Ἀχέρων, ἔκ τε μητρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο, 950
Οἱ σοί τε παῖδες. Αἵμων μὴ 'μὸν γάμοι
Σφαγὰς ἀπείργων· ἦ γὰρ ὀξὺν ἦθος.
Κεἰ μή γ' θύνης ἥψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.
Οὗτος δὲ πῶλος τῆδ' ἀνδρὸς πόλει,
Θανὼν, πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειν ἄν. 955
Πιχρὸν δ' Ἀδράστῳ νόσον, Ἀργείοισί τε
Θήσω, μέλαιναι χὴρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν,
Κλαυάς τε Θήβας. τοῖν δ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν
Τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σώσεις, ἢ πόλιν.
Τὰ μὲν παρ' ἡμοῦ, πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον, 960
" Πρὸς

ΣΧΟΛΙΑ.

946. Ἦ ποθ' ἡμῖν) ἤ τις ἡ γῆ ἀνέδυκε ποτὲ ἡμῖν τὸν ςάχυν τῶν σπαρτῶν χρυσοπήληκα, ἤτοι ἄνδρας χρυσοῖς περικεφαλαίοις κεκοσμημένους. ἢ τὸν μὲν ἀνεδύσατο, ἢ ἀπὸ μέρους τὸ πήλινον πᾶσιν τὴν ὅπλισιν δεῖ νοεῖν. 949. Λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένος) οἱ περιλειφθέντες τῶν σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Ὀφιόλιχος, Πέλωρος, Ἰσμηλίων, καὶ Ἐχίων, ὃς ἔγημε Ἀγαυὴν τὴν Κάδμου θυγατέρα, ἐξ ἧς ποιεῖ Πενθέα, ὃν ὁ Κλάσσις, ὃ Μηκιστεὺς, ὃ Κρίων καὶ Ἰοκάσης. 950. Ἀχέρων) κωμῳδεῖ δ' ἀπιθάνῳ, καὶ ἀληθῆς ἀπόγονος τῶν σπαρτῶν. Τὸ δὲ ἔκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο) αἰτιατικὴ τὸ πληθυντικὸν εἶπε, ἀντὶ τοῦ ἀχέρωνα καὶ τὰς μητέρας. 951. Αἵμων μὸν οὖν) ὁ Αἵμων, φησὶν, ὁ περιεβόητος σοι υἱὸς Δίᾳ τὸ μεμελωιδῆσθαι τῇ μητρὶ, ἢ ζωγρήσεται. ἀφθόνως γὰρ ἀνδρὸς χρεία· ἢ καλῶ ἐμνηστεύσατο, ἢ ἐπεὶ ὡς λέγεται, λάθρᾳ συνῆλθε. τοῦτο δ' ὡς μάντις εὐδόκει εὐφήμως εἶπεν. ἀνεμφόρου δὲ τῇ πόλει, αὐτὸ δ' σφαγιασθεὶς ἐ ἱερεῖς τῇ πόλει. 956. Πικρὸν δ' Ἀδράστῳ) μόνῳ γὰρ ἐσώθη τῶν στρατηγῶν, διὸ εἶπε νοσεῖν. πικρὸν δὲ, Δίᾳ τὴν λύπην τῶν συστρατευσαμένων. 958. Κλαυὰς τε Θήβας) ἀνθέξεις. ἀπὸ κοινοῦ. Τοῖν δ' ἑλοῦ ἀπὸ τῶν δύο δυστυχῶν, σῶσαι τὴν ἑτέραν, ἢ τὸν παῖδα σῶσον, ἢ τὴν πόλιν. 960. Τὰ

Terram, quæ quondam vobis auro-galeatam ſpicam
Satorum edidit: oportet enim mori aliquem ex genere
Hoc, qui natus ſit filius ex maxilla draconis.
Tu verò hic nobis reliquus es ex ſatorum genere,
Integer & ex matre, & ex maribus, *i. e. patre*,
Tuique liberi. Hæmonis at quidem nuptiæ 951
Cædem *ipſius* prohibent: non enim eſt cœlebs:
Quamvis enim non attigerit lectum, tamen habet lectum.
Iſte verò juvenis huic donatus urbi,
Si moriatur, patriam terram ſervabit. 955
Acerbum verò reditum Adraſto, cæteriſque Argivis
Faciet, triſte fatum oculis objiciens,
Et inclytas *faciet* Thebas. ex duabus igitur ſortibus elige
Alteram; aut enim filium ſerva, aut urbem.
Quæ igitur à nobis *dici poterant*, omnia habes:
Quamobrem me duc, filia, 960

" Ad

ΣΧΟΛΙΑ.

ἢ πρ' ἡμῶν) πάλιν, ὅσα πρ' ἡμῶν ἐβάλε μοῖρα, ἔχεις, ἀντὶ δ' ἀκίνητος καὶ πατρίχιος. Ἠγῦ, τέκνον) σφοδρότατα, θύγατερ, σὺ τ' οἶκον. ὃς τις δὴ μαντικῇ χρῶνται τέχνῃ ἄκαιρός ἐστι. ἰὼ μοί· ἡ τύχη δηλόσαι μοι κελεύει, ἐπειχθεὶς ἐλέσθαι σαυτὸν ἀλλὰ τὴν, ἢν μὴ μαντείας ποιῇ. ψεύδη δὲ τοῖς χρωμένοις λέγων ὑπὸ πραπιδίας ἀνεπιθήμου, ἀδικεῖ, οἷς τὰς θεὰς ψευδόμενος πρόσεστιν τὸ ἀληθές, ἢ μὴ λαβόντα ποιῶν τὸν ὠφελοῦντα αὐτὸν καὶ τὴν πόλιν. τ' Ἀπόλλωνα δὲ μόνον πρὸς χρησμοὺς ἐλθόντας τοῖς βουλομένοις, ἢ φοβεῖσθαι τινά.

967. Κρέον

950. Ἀκάρ. ἀτελεύτητος, λέγω καὶ οὐ μητρὸς καὶ ἀπὸ πατρός. 951. Ὁ γάμος· αὐτὸ τὸ μητρεῖα, ἢν ἡ καταγωνισθεῖσα αὐτῷ ἡ Ἀντιγόνη. 952. Σφ. ἀπ. τὸν Φοίνικα αὐτῷ κωλύει. ἀλλ. σπερῶν. 960. Ἠγεμονίσω, ἀλλὰ σὺ θύγατερ.

" Πρὸς οἶκον. Ὅς τις δ' ἐμπίπλῃ χερῶν ἄπο
" Μάταιος· ἦν μὴ γὰρ ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,
" Πικρὸς καθέστηκ', οἷς ἂν οἰκονομῇ.
" Ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρεμπέσιν λέγει,
" Ἀδικεῖ τὰ τῆς θεοῦ. Φοῖβον ἀνθρώπους μόνον
" Χρεὼν θεσπῳδεῖν, ὃς δέδωκεν ᾠδάς.
Χο. Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυν ἄφθογγον χρόᾳ;
Κέρτεροί γὰρ ὠδὰν ἢ σὺ μῦθον ἐκπλήξεις πάρα.
Κρέ. Τί δ' ἄν τις εἴποι; δῆλον οὐχ ἑμοὶ λόγοι.
Ἐγὼ γὰρ ἤ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
Ὥστε σφαγέντα παῖδα τερθαδεῖναι πόλει.
" Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι Φιλότεκνος βίος.
" Οὐδ' ἂν τὸν αὐτῆς παῖδά τις δοίη χθονῶν.
" Μή μ' ὑβριεῖτε τοῖσδε τέκνα τις εἶπεν τέκνα.
Αὐτὸς δ', ὃν ὠφελῶ γὰρ ἴσα μοι βίῳ,
Θνήσκειν ἕτοιμος, παῖδ' ἐλυτήσιον.
Ἀλλ' εἶα, τέκνον, πεῖν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
Ἀκό-

ΣΧΟΛΙΑ.

967. Κρέον, τί σιγᾷς) ὦ Κρέον, τί σιωπᾷς τὸν φωνὴν ἄγειν ἐπιχωρῶν, ἢ ἐκεῖνα φθεγγόμενος. ὡς οἱ ἕλκοντες, ὁ σιωπᾷς σὺ κωλύων ἀκούσωσι ταῦτα, ἀλλὰ βουλόμενός τι καὶ αὐτὸς εἰπεῖν. Σχέσις) μεταφορικῶς εἶπε τὸ ἀποκλείσας, ἢ ἀποκλείσας. ἄφθογγον δὲ γῆρυν, αὐτὶ τοῦ ἄναγον. 968. Κέρτεροι γὰρ) καὶγὰρ σὺ ὠδὴν ἔστιν ζωπυρῶν· ἀλλ' ὁ σιωπᾷς, βουλῆς δὲ μᾶλλον κωφεῖς εἶναι· διὸ ἴδιον λέγειν σε. 969. Δῆλον οὐχ' ἑμοὶ λόγοι) λείπει τὸ κωφόν. 970. Ἐγὼ γὰρ ἤ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι) ἐγὼ γὰρ ἐλάβομαι εἰς τοῦτο τὸ συμφορᾶς, αὐτὶ τοῦ εἰς τοιαύτην συμφορὰν ἀπελεύσομαι, ὥστε τὸ ἐμβῆναι τῇ πόλει τῶν Φρυγῶν, αὐτὶ τοῦ ὥστε Φρυγικὸν λαὸν ὑπὸ τὸ πόλεως. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ὑπάρχει φιλότεκνος ὁ βίος, ὥγιν πάντας δεῖσθαι τὰ γεννηθέντα τέκνα φιλεῖν. οὐδέ τις ἂν δοίη τὸ αὐτῆς παῖδα ὥστε φονεύθηναι. μὴ ἐπαινείτω μοι τὰς λόγους εὐλόγους λέγων, τεκοῦσα τέκνα σύμβουλεύων μοι κλείειν. ἐγὼ δὲ θνήσκειν ὑπὲρ πολεῖται ἕτοιμός εἰμι, ἀπλοῦν μόνον αὐτὸν τὸ ἐλευθερῶσαι κινδύν. οὐ ζωῇ γὰρ ἴσαμαι χαίρειν. ἀλλ' ἄγε, ὦ παῖ, σὺ δὲ τὸν πόλιν μαθεῖν, τὰ αὐτὰ δὲ

« Ad domum. Quicunque enim utitur divinandi arte,
« Stultus est. Etenim si fortè dixerit inimica,
« Acerbus est iis, quibus vaticinatur:
« Dicens verò falsa propter commiserationem consulentium,
« Violat deorum jura. Solum Phœbum hominibus
Oportebat vaticinari, qui neminem timet. 965
Chr. Creon, quid taces, remittens vocem non sonantem?
Etenim mihi non minùs *quàm tibi* stupor adest.
Cr. Quid enim dicat aliquis? manifesta est hæc mihi oratio.
Ego enim nunquam eò veniam calamitatis, 970
Ut cæsum filium proponam civitati.
« Omnibus enim hominibus est amans liberorum vita;
« Neque aliquis suum ipsius filium dederit ad interficiendum.
« Nè laudet me quisquam, occidens meos liberos.
Ipse verò (sum enim in maturâ vitâ) 975
Paratus sum mori, patriæ piaculum.
Verum age, fili, priusquam resciscat tota civitas,

ΣΧΟΛΙΑ.

λίπα δ' μαίνεσθαι ἥδιστα χρησθέντα, φίλτρα λέων καχλάσας τ' χλοὸς πικρὸς ἰλλόθρωσις. λέξει δὲ τοῖς ἀρχαῖοι τὴν τοιαύτην τοιοῦτον, ἐπὶ τοῦ ἐπὶ πόλιν ἢ τὰς λοιμώξεσι πικρανθέντος. ἢ ἐπὶ σωφρονίσαντος, ἐπείγῃ σοι συντρέχει· ἐὰν δὲ ὑπερβῇ, ἀπολέσουσι, λόγῳ γάρ.

984. πᾶν

972. Πάντες γὰρ ἀνθρωποι φιλόπαιδον ζωὴν ζῶσιν. αὐτὶ δ' μὴ δ' φιλῶν τὰ ἑαυτῶν τέκνα ἀνθρωπος τὸν ζωὸν, τοῦτ' φιλόπαιδος οὐκ ἔστ. ἴσως ἄμεινον δὲ τὸ τὰς ἴδιον, ἀμοιρὸν ζωὸν ζῶν, αὐτὶ δ' μὴ ἀμοιρίας ἔχειν τὸν ζωὸν, τοῦτ' ἀμοιρὸς ἴδιοι, ὃ γὰρ ὁ ζωὸν ἔχειν ἀμοιρὸς, ἄμεινον ὁ φιλόπαιδος, ἀλλ' οἱ τὸν ζωὸν ζῶντες οὐ ἀμοιρίας δ' φιλοπαιδίας, ἔστι ἴδιον ἰδιότης ἀμοιρὸς δ' φιλόπαιδος. 973. Ἐν τὸ πᾶσιν, ἀρχαῖον ἢ ἰδὼς ὁ πεζομένος πᾶσιν.

Ἀχόλας ἐάσας μάντεων θεοπίσματα,
φθῦγ' ὡς τάχιστα τῆς δ' ἀπαλλαγεὶς χθονός.
Λέξῃ γὰρ ἀρχαῖς ἡ στρατηλάταις τάδε,
Πύλας ἐφ' ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας μολών.
Κἂν μὲν φθάσωμεν, ἐστί σοι σωτηρία·
Ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, καλθανῇ.
Με. Ποῖ δῆτα φθύγω; τίνα πόλιν, τίνα ξένων;
Κρ. Ὅπου θεοῦ τῆς δ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσῃ.
Με. Οὐκοῦν σε φεύγειν εἰκὸς· ἐκπονῶν δ' ἐμέ.
Κρ. Δελφὰς πεμφασα φθῦγε. Μ. ποῖ με χρὴ μολεῖν;
Κρ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. Μ. ἔκ δὲ τῆσδε, ποῖ πτερῶ;
Κρ. Θεσπρωτῶν ἔδας. Μ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
Κρ. Ἔγνως. Μ. τί δῆτ' ἔρυμά μοι γενήσεται; 990
Κρ. Πόμπιμος ὁ δαίμων. Μ. χρημάτων δὲ τίς
πόρος;
Κρ. Ἐγὼ πορθύσω χρυσόν. Μ. οὐ λέγῃς, πάτερ.
Κρ. Χώρᾳ νεῦν. Μ. ὡς σὺ τοῦς κασιγνήτους
μολὼν,
Ἧς πρῶτα μοῖραν εἵλκυσ', ἰσχάτην λάχε,

Ma-

ΣΧΟΛΙΑ.

984. Πῆ δῆτα) πῆ λοιπὸν φύγω, εἰς τίνα πόλιν, εἰς τίνα
φίλων; 985. Ὅπου) πῆ, ὅπου μακρὰν μάλιστα τῆσδε τῆς γῆ
χθονός. 986. Οὐκοῦν) σχέπιον σε λοιπὸν, ὅπου πορρώτω, λέγω
ἐκποδὼν σ' ἐμοῦ. 987. Δελφὰς πεμφασ) ὡς τοῦ Δελφοῦ πρὸ
σας δηλονότι. εἰς ἃς δὲ χρήσιμον τοποτεθεῖ. μαθὼν δὲ αὐτὸ
ἐχθρὸν σκεπτῇ, ὅπως τὸν πολεμίων πυρπολήσεθρον λύσῃ φεύγω
Μενοικεύς. 989. Σεμνὰ) τὰ σεβάσμια τοῦ Διωδώνης χωρίου
φάλαγγα μοι χθόνεσσιν; ὃ ἐπ ποίαν πόλιν δεξαμένη με ἀσφ
991. Πόμπιμος ὁ δαίμων) ἐδηγήσῃ σε ἡ τύχη. Χρημάτων δὲ
τὶς εὐπορία. 992. Ἐγὼ πορεύσω) ἀντὶ τοῦ πέμψω χρυσόν. Κα
λῶς λέγεις, ὦ πάτερ. Ἄπιχε δή. 993. Ὡς σὺ τοῖς) ὡ
πορεύθητι, ἢ ὡ εἰς ἐκεῖνα, ὡς τὸν σὸν κασιγνήτου Ἰαπόδ
ἐλθὼν, ἧς πρὸς καθαρχὰς τὸ μοιρῶν ἐδήλωσεν, ἡ ἡμᾶς μαθὼν σπ

Missis immoderatis oraculis vatum,
Fugè quàm celerrimè cedens ex hoc agro.
Dicet enim principibus, & ducibus hæc,
Vadens ad septem portas, & ad duces.
Et si anteverterimus, servaberis:
Si verò cunctatus fueris, perimus, occidêris.
Me. Quò fugiam igitur, ad quam civitatem? ad quem hospitem?
Cre. Ubi quàm longissimè ab hâc terrâ absis.
Me. Ergo te dicere convenit, *quonam sim abiturus*, me vero imperata facere.
Cre. Fugito in Delphos transiens. *M.* Quonam me oportet ire?
Cre. In terram Ætolorum. *M.* Ex illâ verò quò fugiam?
Cre. Ad solum Thesprotorum. *M.* Religiosam ad sedem Dodonæ?
Cre. Scis. *M.* Quod verò tutamen mihi erit?
Cre. Deus te comitabitur. *M.* Unde verò erit copia pecuniæ?
Cre. Ego mittam aurum. *M.* Benè dicis, pater.
Cre. Vade igitur. *M.* Vadens ad tuam sororem,
Cujus primùm ubera traxi, Iocasten dico,

Cùm

ΣΧΟΛΙΑ.

983. Ἐναυλον τὸ ἐστεῖν. ἀσφαλέστερον. 987. Περάσ. Διαπερᾶσαι, διαβάς. Μ. Πῆ μοι ἀπιτέον χρὴ τὰς Δελφὰς διαβάντα; 989. Εἰς τὴν γῆν τῶν Θεσπρωτῶν. εἰς γῆν τὴν νῦν κοινῶς λεγομένην Δρυϊπόλιν. 989. Σεμνὰ) εἰς τὸ τίνων ἔνθα ἵδρυ) ὁ σεμνὸ Δωδώνη; 991. Ὁδηγὸς ὁ Θεὸς ἀφ' ἑαυτοῦ χρησμῶν.

Ματρὸς φερηβεὶς, ὀρφανός τ' ἀποζυγεὶς,
Περοσπερήσων εἶμι, κ' σώσων πόλιν.
Κρ. Ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλύετω.
Με. Γυναῖκες, ὡς δὴ παιδὸς ἐξειλον φόβῳ,
Κλέψας λόγοισιν, ὥς θ' ἃ βούλομαι τυχεῖν.
Ὅς μ' ἐκκομίζει πόλιν ἀπωτέρω τύχης,
Καὶ δηλία δίδωσι. Καὶ συλήσετε μὴν
Γέροντι, τιμὴν δ' ἴσχει συλήσαντι ἴσην,
Περοδότην γενέσθαι παιδός θ', ἣ μ' ἐγείναλο.
Ὡς ἢν ἀνειδῆτ', εἶμι, κ' σώσω πόλιν.
Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.
" Αἰσχρὸν γὰρ, εἰ μὴν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
" Κοὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,
" Σπάνιν παρ' ἀσπίδ' οὐκ ἀνήσουσι θανεῖν,
" Πύργων πάροιθε μαχόμενοι πατρῴας ὑπερ.
" Ἐγὼ δὲ πατέρα κ' καίγνητον τεκόντε,
" Πόλιν τ' ἐμαυτῆς, δοῦλος ὡς, ἔξω φόνος
" Ἀπ' ἐμοῦ· ὅσοι δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
Μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν', Ἄρεώ τε φοίνιον,
Ὃς

ΣΧΟΛΙΑ.

997. Ἀλλ' εἶα, χώρει) σπεῦσον, ἄπελθε· μὴ σὺ σπεύδειν ἐμοὶ κώλυε σπεῦσαι τὴν σωτηρίαν. Ἄλλως. μὴ τὸ σὸν, ὅσον τὸ σοὶ σὲ, μὴ ἐμποδίζου πάλαιμεν. 998. Γυναῖκες) ἀγωνιῶσαι, λίαν δεισάσης ἐξειλον τὸ φόβου ὃ παιδὸς, ἀφ' ὧν λέγω σὺ σπεύδειν αὐτὸν, ὅτι τυχεῖν ἂν βούλομαι, ὅτε ὁ παιδὸς φυγαδευθεὶς ἐκ πόλεως, ἐὰν τυχὸν ἀπωτέρω μοι ἐκ τῆς πόλεως, ἢ θάνῃ ἐμοί· ἐκ συλήσαμεν ἄξιον τὸ σχῆμα τῆς παιδός· σὺ γὰρ ἐμοὶ ἀνδρικῶς συλήσαντι ἴσχει, τὸ χρυσᾶν στεφάνιον τῆς παιδός, ὃ ἐκόσμησε μα. ἵνα μὴ χρῶτι. ἀπολύσωμεν, ἐκ γάμου τὴν πόλιν. τὸ ζῆν δοῦναι, ἀπὸ λαβὴν τοῦ ὑπὲρ τῆσδε τ' χθονὸς. αἰσχρὸν γὰρ ἀπολιπεῖν τὸ ἄλ. ἐὰν αἱ τῶν δαιμόνων ἐλεύθεροι. ἐκ γὰρ τὸ θεῖον ἀναγκάζεσθαι, ἀλλ' ἐκόντας ἀπολιπεῖν πατρῴαν πόλιν, ἐκ τὸ ὑπὲρ τῆς παιδὸς ἀποθανεῖν ἐκπεφευγότων κινδύνων. ἐὰν δὲ πρ

Cùm essem privatus matre, & avulsus ab eâ orphanus,
Tanquam salutaturus vado, & urbem servaturus.
Cre. Sed age, abi; nè sis impedimentum tibi.
Me. O mulieres, quàm benè patri exemi metum,
Decipiens eum verbis, ut consequerer, quæ volo:
Qui ablegat me privans urbem *Bonâ* Fortunâ,
Et ignaviæ prostituit. Sed ignoscendum est
Seni: quod ad me attinet non meretur veniam,
Proditorem esse patriæ, quæ me genuit.
Ut igitur sciatis, vadam & servabo urbem,
Animámq; dabo, ut moriatur pro hâc terrâ.
" Turpe enim *est*, (si *qui* liberi ab oraculis,
" Et non impulsi necessitate divinitus,
" Stantes ad clypeos, non detrectent mori,
" Pugnantes pro patriâ ante turres)
" Ego verò patrem & fratrem prodens,
" Et urbem meam, tanquam timidus, ex terrâ
" Discedam: ubicunque enim vixero, videbor ignavus.
Non per Jovem, qui est in astris, & Martem cædium autorem,

Qui

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸν τὸ ἀδελφὸν σωθῆναι. ἢ πόλιν τὴν ἑαυτοῦ, ἀς ὑπομεῖ-ναι τὸ χρόνος ἀπολέσασαν. τὸ ὅπου ἂν ζῶ, κακοτυχῶ. φανέραν. ἢ ποιήσω τέκνα μὴ τὸ μετ' ἄρσεν ζῆν. τὸ ἄλλον φυτεῦ. τὸ ὅπου δ' ἐμοῦ φύσω. κἄν ἢ φύσιν, ἐκτενῶ τὸν φονικὸς τὸ σπαρτῶν, δεήσουσι πολεμήσαι αὐτὴν φύλακα τὸ πρώτου. ἐξ ὧν τὸ ἀδίκου οἱ σπαρτοί, ὅτι τὸν ἀνοσιώτατοι πατὶ ὄν τὸ γῆς σπαρτὸς λαίτους ἢ βασιλεῖς τῶνδε τὸ γῆς κρατήσοντες. ἀλλ' ἀπολέσασα, τὸν τὸ ἄκρα τὸ ἐπιλέξων, καὶ Φοίβας ἐμαυτὸν εἰς τὸν λάφυρον τὸν σκοτεινὸν δ' ἀφήσω, ὅτι ὁ Τειρεσίας ἀναγκαῖος τὸν περίστασιν φονεύθῆναι. ἐλεύθερόν τὸν γῆν.

1016. Ἀλλ'

996. Περσεὺς. λαμπαδηφορίαν περὶ τῶν χθονίων. 1013. Μὰ τὸ τὸ ὑψηλὸ Δία.

Ὃς τὸν Ἀρτεμίλαιλαν ἐκ γαίας ποτὲ
Σπαρτὸς, ἄναχτας τῆσδε γῆς ἐφύσατο. 1015
Ἀλλ' εἶμι· χὠ ξὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
Σφάξας ἑμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
Δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
Ἐλευθερώσω γαῖαν· εἰρηται λόγος.
Στείχω δὲ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει 1020
Δώσων, νόσου δὲ τλήμον' ἀπαλλάξω θόνα.
" Εἰ γὰρ λαβὼν ἔκαστος ὅ, τι δυνατὸς τις
" Χρηστὸν διέλθοι, τῦτο καὶς κοινὸν φέροι
" Παλείδι, κακῶν δ' αἱ πόλις ἐλαττόνων
" Πειρῶμεναι, τολοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν. 1025

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Χο. Ἔβας, ἔβας, ὦ πλεῦσα, γᾶς λόχευμα

Νεφ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1016. Ἀλλ' εἶμι) οὐκ ἀναβάλλομαι, ἀλλ' εἶμι αὐτὸς ἀπολιπὼν ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων. 1017. Σφάξας ἐμαυτὸν) Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ἐκ τῆς Λαΐου φησὶ πεπυσμένην τὸ Μενοικέως· Νικόστρατον δὲ, ἐκ τῆς Σφιγγός. Σηκὸν) εἰς τὸν σηκὸν (φάξας ἑμαυτὸν λέγει τὸν τοιχίον, ὃς τῷ σηκῷ πλησίον ἦν πίτυος ὄντος. Ἄλσος. σηκὸς, ἔνθα ἱδρύεθ τὸ ἄγαλμα· λέγεται σηκὸς δ ἔνθα ἵδρυται αἱ τιμαὶ τοῦ θεοῦ, ὅπου πολλοὶ μυστήρια αὐτῶν ἀπόῤῥητα ποιοῦσιν. ἀφ' ἧς ἐστεφῦτο σηκὸς, ἡ φωλεός. 1018. Ἐξηγήσατο) ὅτε ὁ μάντις ἐξηγεῖτο· εἶπε γὰρ, Δεῖ τινὰ θυσαῖσαι, ἢ ἄρχων ὁ γηγενὴς Ἐλίσθε, Δίρκης καμάτοις ἐπίσκοπος, Σφιγγὸς φόνιον αἷμα δῦναι γῆ χαίρ. 1019. Εἴρηται λόγος) ἐλέχθη ὁ λόγος, ἐπέρχομαι δὲ λέγε ἐμοῦ θυσάντος δῶρον τοῦ ἀστρωτὸς τῇ πολεῖτιδι δόσιν, καὶ ἐκ κινδύνου τοιούτου ἐλευθεροῦσαν. 1022. Εἰ γὰρ ἕκαστος ὁ καθ' δύναμιν εἶχε σπουδὴν εἰσφέρειν τῇ πολεῖτιδι, οὕτως ἂν τῶν πάντων κακῶν αἱ πόλεις. 1026. Ἔβας ἔβας) αὐτὸς ἤδη τοῦτο. ἤδει γὰρ ἐκ χρεὼν εἰκότως ἐκ τοῦ θυσάντος Μενοικέως, ἢ ἀπολεῖσθαι τὴν

Qui exortos è terrâ olim
Satos, reges hujus terræ conſtituit.
Sed abibo; & ſtans in murorum pinnis ſummis
Interficiens me ipſum ad atrum ſpecum
Draconis, ubi vates dixit,
Liberabo terram: dicta eſt ſententia.
Vado autem, donum mortis non turpe urbi
Daturus, liberabo autem patriam ab hoc malo.
" Si enim accipiens unuſquiſque quodcunq, poſſit
" Bonum perſequatur, & hoc in commune conferat
" Patriæ: civitates minora mala
" Experientes, in poſterum beatæ eſſent.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Cho. Aſcendiſti, aſcendiſti, ô alata, terræ partus, In-

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶν εὐλυχίων ἕ νεανίσκων. ἀλλὰ τὸ περὶ οἰδίπουν ἐ τῶν Σφιγγα ἀναιρῶντα τὰ πολλάκις εἰρημένα. Ἔβας) ἄλθες, ἄλθες, ὦ πλεῖστα Σφίγξ, γίνηται μὲ τ Θηβαίων γῆς. σύνοιδα γὰρ ἐμαυτῇ. λέγουσι δὲ ἕ τυφῶν, ἐ τ κιλικίαν ἐχίδνης, ἐπὶ ἁρπυιᾷ τ Θηβαίων, παιδῶν στυγερῶν αἰτία, πολύφθορε, μιξοπτέρυγι; ἰχὴς γὰρ τὰ μὲ πτερῶν, τὰ δὲ γηρᾷ, ξένης ἐ παρθένε φύσεως, φωνὴν τέρας τοῖς τε φοιβαίοις ἐ μαντικοῖς πέτρασι, ἐ τοῖς ὄρυξι τῶν ἀμφὶ τὰ κρέα ἁρπάζουσι θεὸς σύνοιν, ὅτις παιδέρωτα τὰς τύχας ἐπὶ τ γῆς εἰς ὕψ. ἄγουσι ποτὲ ὀπ τ τέκνων τ Δίρκης, ὅτι ὀπ τ Θηβῶν, ἐξῆγες ἐ ἐξεύφρεις ἄναυλον κ ἀνήδονον φόβιν· ἄλυει δὲ μοῦσαν, τ ᾠδὴν, παῦσον θεὸς αὐλὸν, ἀχὶ θεὸς λύρας ἡδονᾷ οἱ ὕμνοι, ἱερὸν Ἀπόλλωνος νομιζόμβιον. ἁπτῶδες δὲ ᾠδὴ ὁ Ἀπόλλων. Αἰσχύλ. Τί ταῦτ' ἀναλάλυξας ἀμφὶ λοξίᾳ. Οὐ γὰρ τοῦτ. ἔστι ᾠδὴν τυχεῖν. ἡ ἀμφὶ δὲ θεὸς τὸ ἔφιεις, ἐξεύφρεις φόβιν. λέγει δὲ τὸ αἰνίγμα. 1037. Ἄχαι-

1022. Εἰ γὰρ ἔτυχέ τις ὢν πρὸ δυνατὸν χρησὸν λαβὼν τοῦτο γνωσόμενος, ἐ τῇ πολεμίᾳ φίρει εἰς μέσον πάντων, αἱ πόλεις ἂν τῷ τὸ ἀμφισβητεῖν εὐτυχεῖν, πίρας λαμβάνουσαι, ἀπολαύουσι, βλαβῶν ἀλατίονων, ἃ τῶν ἀλλοτίων περιῶσιν.

Νερτέρων τ' Ἐχίδνας,
Καδμείαν ἀρπαγᾶ,
Πολύσχορ, πολύφθορ,
Μιξοπάρθεν, δαΐων τέρας,
Φοιτᾶσι πλεοῖς,
Χαλαΐσί τ' ὠμοσίτοις.
Διρκαίων ἃ ποτ' ἐπ. τό-
πων νέους πεδαίσα-
σ' ἄλυσιν ἀμφὶ μῦσαν,
Ὀλομένα τ' Ἐλευσῖ
Ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι
Φόνια. Φόνι ἐπ. θεῶν,
Ὃς τάδ' ἦν ὁ πρέξας.
Ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
Ἰάλεμοι δὲ παρθένων
Ἐφέναζον οἴκοις,
Ἰήϊον βοάν, βοάν,
Ἰήϊον μέλ, μέλ.
Ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε διαδοχαῖς ἀπὸ πόλν.
Βρυλᾷ δὲ φεναγμὸς
Ἰαχᾷτ' ἦν ὅμοι,
Ὁπότε πόλεως ἀφανίσθη
Ἃ πλεῖσα παρθέν πιν ἀνδρῶν.

Ἀντιστροφή.

Χρέων δ' ἔβα πυθίαις ἀποστολαῖσιν
Οἰδί-

ΣΧΟΛΙΑ.

1037. Ἄχεα πατρίδι φόνια) λέγω φόνους καὶ λύπας ταῖς θέ-
βαις. τινὲς δὲ τὸ φόνια ἀντὶ τοῦ ἐξῆς, ἃς πάλαι τὰ φόνια ἔφερε,
φόνιος ἢ θεός. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τοῦτο φησὶν, αὐτὸς φόνιος ἢ ὁ
δὲ ἰάλεμος ἦν παρθένων, καὶ ἦν μητέρων ἐστέναζον αἱ τῆς πόλε-
πενθοῦσαι αἱ μὲν τὰ τέκνα, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς. Ἰήϊον δὲ βοὰν,
ἡλικ-

Infernæque Echidnæ, *i.e. viperæ,*
Cadmeorum ad raptum,
Multorum gemituum autor, multis perniciosa,
Mixta virgo, hostile monstrum,
Furiosis alis,
Unguibúsque crudivoris:
Quæ quondam ex Dircæis locis adolescentes è solo attollens inconcinno cum carmine,
Et perniciosis furiis,
Attulisti, attulisti dolores patriæ
Cruentos. Cruentus *profectò fuit ille* ex dîis,
Quicunque hæc fecit.
Luctus autem matrum,
Luctus etiam virginum
Resonabant *in* ædibus,
Lugubrem vocem, vocem,
Lugubre carmen, carmen.
Alius alium super lugebat successivè per urbem.
Tonitruo autem luctus,
Clamorique erat similis,
Quoties *ex* urbe, ex hominum conspectu abripuisset
Alata virgo aliquem virum.

Antistrophe.

Tandem verò venit Pythio missu Oedi-

ΣΧΟΛΙΑ.

γλαυκὸν βολὶ. διὸ ἐπὶ μὲ γλίσιν ψιλοῦται, ἐπὶ δὲ παιδίων δασύνεται. 1045. Ἐπωτίνοις) ἄλλος ἄλλον ἐβόων. ὁ σπασμὸς δὲ ἐστὶ ἡ ἀχὴ βεβιττῆ ὑπάρχων ὅμοιος, ὅταν ἀναπαύσῃ ἡ σφιγξ ἀπὸ τ πόλεως πρὸ τ οἰδίπου, ἡδὺς ἐστὶ βοὴ ἰχνίου. μὴ χρόνου δὲ ὁ αὐλὸς Οἰδίπους εἰς τὸνδε τὸν γῆν τ Θηβαίων ταῖς δ' Ἀπόλλωνος παρεπεμπαῖς ἦλθε. 1050. Ἀπορελαῦς) πιωλουμένου γὰρ Οἰδίποδι ὠδὶ τ χρείων, ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεὸς, αἰῆ λιπεῖν τ πατέρα, γαμῆσαι τὴν μητέρα. διὸ εἰς Θήβας ἦλθεν, ἐκ εἰς Κόρινθον, φεύγων, μὴ λιπὼν τὰς Πόλυβον, γαμῆσαι Μερόπην.

Οἰδίπους ὁ τλάμων
Θηβαίαν τάνδε γᾶν,
Τότ' ἀσμένοις, πάλιν δ' ἄχη.
Ματρὶ γ' γάμος δυσγάμος ὁ τάλας,
Καλλίνικ' ὢν
Αἰνιγμάτων, συνάπτῃ·
Μιαίνῃ δὲ πόλιν.
Δι' αἱμάτων δ' ἀμείβῃ
Μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα,
Καζαβαλὼν ἀρᾶισι
Τέκεα μέλε'. Ἀγάμεθ', ἀγάμεθα,
Ὅς ὅτι θάνατον οἴχεται
Γᾶς ὑπὲρ πατρῴας,
Κρέοντι μὴ λιπὼν γόους,
Τὰ δ' ἐπάπυργα κλεῖθρα γᾶς
Καλλίνικα θήσων.
Γενοίμεθ' ὧδε ματέρες,
Γενοίμεθ' εὔτεκνοι, Φίλαι,
Παλλὰς, ἃ δεμόχθ' αἷμα λιβόβολον χαλεπῶν γάσω, Καὶ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1053. Τόπι μ' ἄσμενοι) ἀντὶ τοῦ ἡδύς, ἀφ' τὸ λύσιν τὸ αἴνιγμα. πάλιν δὲ, ἤτοι ὕστερον, ἄχη ζωνάπτει, ἀφ' τοῦ γάμου τοῦ μητρός, καὶ τὰ λοιπά. λέγει κοινῶς δὲ τὸ ζωνάπτει. 1055. Καλλίνικ' ὤν) τὸ ἐξῆς, καλλίνικος δὲ ὢν τῶν αἰνιγμάτων τοῦ Φίκος ἕνεκα. γάμος ζωνάπτει τῇ μητρί. 1058. Δι' αἱμάτων) τῶν πολιτῶν δηλονότι φόνων ἐναπλάσας. τὸ δὲ ἀμείβεις, ἀμείβεσαι ποιεῖ, ἐμβαλὼν ἀφ' χαζερῶν τὰς παῖδας εἰς φιλονεικίαν. Ἄλλως. τὸ ἀρᾶισι κακαῖς, δι' αἱμάτων ἄπαξιν, ἐμβαλὼν τὰς παῖδας ἀφ' καζερῶν εἰς φιλονεικίαν. 1061. Μέλι') ἀπὸ τούτου ἀρξάμενος ἡ χορός. ἐκεῖναι γὰρ θρεπτὰ εἰσί. ἀφ' Φίνου δὲ διῆκται εἰς τὴν μυσιασμβίλιον φιλονεικίαν. λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν, καζαβαλὼν ἀφ' τοῦ αἴρων τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ὁ ἄλλος. Ἀγαμέθα ἀγαίμεθα) θαυμάζομεν, ἢ ἐπαινοῦμεν τὸν Μενοικέως ἔκβασιν,

Oedipus miſer
Thebanam *in* hanc terram,
Tunc *populo* gratus, mox autem dolores *ſubſecuti ſunt*.
Cum matre enim nuptias infelices miſer,
Præclaram victoriam adeptus
Ænigmatum, contraxit:
Polluit autem urbem.
Per ſanguinem verò *cadéſque* verſat,
Execrandum in certamen
Conjiciens imprecationibus
Liberos *ſuos* miſer. Admiramur, admiramur *illum*,
Qui ad mortem abit
Solo pro patrio,
Creonti quidem relinquens luctus:
Sed ſeptem turribus munita clauſtra *hujus* agri
Præclarâ victoriâ inſignia redditurus.
Utinam autem ſic fiamus matres,
Utinam fiamus prole fœlices, ô amicæ,
O Pallas, quæ draconis ſanguinem ſaxis ſparſum confeciſti, Cad-

ΣΧΟΛΙΑ.

ὃς ἀπῆλθεν ἐπὶ Θήβαις ὑπὲρ τῆ ἑαυτῦ πατρίδος, Κρέοντι μὲ καταλείψας θρόνες, τοὶς δ' ἐπιπόνλοις Θήβας νικηφόρος καθιστῶν, ἀνθαλωσιμασόρφος ἐκυτῶ θανάτε τὴν τύχλεσιν. 1067. Γενοίμεθ' ἄδε) εἴθε, ὦ δέσποινα Ἄθλωῦ, ἐ ἡμεῖς εὐτυχέσαιμεν τοιάτων τέκνων. οἱ παρθένοι δὲ παρθένε θεῦ εὔχονται, τοιάτλν τίνες οἰδίπε θεός. συμπεριλαμβάνει δὲ τὸ πᾶν γένος, γλυκείαν λέγυσαι. 1069. Ἀ θρέπτηρ) ὅπες τὴ φόνον τῆ Δρὸς λίθε γλυκάρεον ἔ θρέπτηρ πτοείσας. δοκεῖ δ' Ἄθλωῦ συμπαθῆσαι τῆ Κάδμε καὶ τῆ φυτῶν, καὶ ἰδιόταθ τοιάτλν ὄφιν φονεύσας τῆ τῆ φοινίκων ἀρχλίκτε. ἐπηγγελκέναι δὲ τῆ ἱερῆ τέτε, Ὄγυγε γῆς τυτίαν Ἄθλωῦς, ὃς πρῶτ Κάδμε Εὐρώπ, βῶν δ' ἱερόσυλ, ὅτ' ἔκτεινε ὧν τὸ Θήβας.

1070. Καὶ

1057. Διὰ τὸν ἐκ μητέρος Σωνδρόμον. 1069. Τῶ θρέπτηρ-τε φόνε τῆ λιθοβόλε πτοείσας, ἀντὶ τῆ Δρὸς τῆ βολῆς τῶ λίθε γλυκάρεον.

Καδμείαν μέλεμναν
Ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον.
Ὅθεν ἐπέκυρσε τάνδε γᾶν
Ἀσπαγέσι δαιμόνων τις ἄτα.

ΣΧΟΛΙΑ.

1070. Καδμείων μέλεμναν) τὸν Καδμεῖον πεφιφρονικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῆ καὶ παροξυνόμενον εἰς ἔργον, ὅτε εἰς τὸν Φόνον τῶ δράκοντος. 1072. Ὅθεν) ὅτε ἀφ' ἧς αἰτίας ἐπλήγη εἰς τὴν γῆν τὴν πόλιν

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΟΚΑΣΤΗ, ΧΟΡΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰαμβοί.

Αγ. Ὦ Η, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
Ἀνοίγετ', ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
Ὠὴ μάλ' αὖθις ἀμφὶ μαχρᾷ μόλω, ἀλλ' ὅμως
Ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
Λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων.
Ιοκ. Ὦ φίλτατ', ἦ που ξυμφορᾶν ἥκεις Φέρων,
Ἑτεοκλέους θάνατον, ὃν παρ' ἀσπίδα.
Βέβηκας αἰεί, πολεμίων εἴργων βέλη;
Τί μοι πόθ' ἥκεις καινὸν ἀγγέλλων ἔπος;
Τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.
Αγ. Ζῇ· μὴ τρέσῃς τόδ'· ὡς σ' ἀπαλλάξω φόβου.
Ιοκ. Τί

ΣΧΟΛΙΑ.

1074. Ὠὴ) τοῦτο ἢ ἐπὶ χαρᾶς λέγει, ἢ ἐπὶ φόβου. ἢ δηλοῖ ἐπιτάσεως ἐπὶ χαρᾶς. 1075. Ἐκπορεύετε) ἐξάγετε. 1076. Δυσμαχῆ) βραδέως μὲ ἐξέρχη, ἀλλ' ὅμως δὲ ἔξελθε, καὶ ἄκουσον, ὦ γύναι ἢ Οἰδιπόδου, παυσαμένη τῶν θρήνων, καὶ τῶν δακρύων.

Cadmi ſollicitudinem
Impellens ad opus.
Unde invaſit hunc agrum
Rapinis dæmonum quædam noxa.

ΣΧΟΛΙΑ.

πάλιν μιχάλη ἡς βλαβῆν ταῖς Θηβῶν ἁρπαγαῖς. ἁρπαξι γὰρ ὁ σφίγξ, ὁ δὲ Μαιονικὸς ὑπηρέτης ἡ ὅμοιον ἁρπαγῆ.

1073. Ἀπὸ) βλαβῆς, ἣν αἱ Θῆβαι ἐπηνέγκατο, τυτέστι θηλαίαν. λέγει δὲ τὴν σφίγγα ὡς ὁ Ἄρης ἐπεμψεν.

NUNCIUS, JOCASTA, CHORUS, ANTIGONE.

Nun. EHO, quis in portis ædium occurrit? Aperite, educite Iocaſten ex ædibus.
Eho rurſus: ſerò quidem, ſed tamen
Egredere, audi, ô inclyta uxor Oedipi,
Sedatis luctibus, & lugubribus lacrymis.
Ioc. O amiciſſime, an venis ferens aliquam calamitatem
De mortuo Eteocle, cui ad clypeum
Adſtas ſemper, arcens tela hoſtium?
Quodnam mihi veniſti novum nuncians nuncium?
Mortuus ne eſt? an vivit filius meus? indica mihi.
Nun. Vivit, ne metuas hoc, quia liberabo te à metu.
Ioc. Quo-

ΣΧΟΛΙΑ.

δακρύων. 1080. Οὐ πάνυ ἀσαφῶς βέβουται) ὡς πολλοὶ ἀναγράφουσι καὶ φέρεται ὅτι ὁ ἐχῖνος, ἐκπεσὼν ἐκπατήσεως αὐτῷ δὶ' ὅπλου καὶ ὁ κυκλωπικὸς ἔ διατέτρηται. Διὸ τῶν ἐπτὰ μὴ πρὸς τέθνηκεν. 1084. Ὡς ἀπωλόμεθα) τὸ ὡς ἀντὶ ἔ ἦν. ἔλθη, ἵνα τὸ ἀναγράφεται ἔ φέρει.

Ιοκ. Τί δ', ἐπάπυργοι πῶς ἔχουσι τῶνδε λαοί;
Αγ. Ἑξῆς ἄθραυστοι, κἀκ ἀσπάστου πόλις.
Ιοκ. Ἦλθον δὲ ποῖς κίνδυνον Ἀργείοις δορός;
Αγ. Ἀκμαίῳ γ' ἐπ' αὐτῷ· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
Κρείσσων κατέσχε τῇ Μυκηναίᾳ δορός.
Ιοκ. Εἰ εἶπε ποῖς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκης πάρα
Οἶδ', ὡς μέλῃ μοι κἀπὸ τόδ', εἰ λθόντι φάος.
Αγ. Ζῇ σοι ξυνωνὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων.
Ιοκ. Εὐδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δορὸς
Πυλῶν ἀπεσπάσαθε πυργηρέμμοι;
Λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς χρῄζουσαν
Ἐλθοῦσα τέρψαι, τῆσδε γῆς στασιμόνης.
Αγ. Ἑπτὰ Κρήνῃσι παῖς ὁ γῆς ἐφορθάκων,
Πύργων ἐπ' ἄκρων ἅς, μελανδέτου ξίφους
Λαιμῶν δίηκε, τῆσδε γῆς σωτήριον,
Λόχους ἔνειμε πρὸς πύλας, ἐφ' ἑπτὰ λοχαγέτας
Πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας Ἀργείου δορός,
Ζεὺς παῖς· ἐφέδρους δ' ἱππότας μόλις ἱππότας
Ἔταξ',

ΣΧΟΛΙΑ.

1085. Ἐπάπυργοι) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πύλαις· πύργος γὰρ ἡ ἀσφάλεια. Ἄλκης. Αἱ ἐπάλξεις σκέπουσι τὰ πύλας. 1087. Ἦλθον δὲ ποῖς κίνδυνον) ἀντὶ τοῦ, συμβαλόντες τοῖς Ἀργείοις, κινδύνου λήψεσθαι ἔμελλον. 1088. Ἀκμαίῳ γε αὐτῷ) εἰς αὐτὸν ἦλθον οἱ πολέμιοι τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας· ἀλλ' ὁ τῶν Θηβαίων πολέμιος ἐπικρατήσας ἐνίκησε τοὺς Ἀργείους. 1090. Εἰ τι Πολυνείκης πάρα) φιλοτέκνου μητρὸς ἦν· εὔχεται γὰρ ἐκάστοτε τοῦτον ἰδεῖν· ἀκούσασα δὲ ὅτι Ἐτεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκους ἥττων. 1092. Ξυνωνὶς) ἡ δυάς. 1093. Εὐδαιμονοίης) εὐτυχήσεις· λέξον δὲ, πῶς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τῶν πυλῶν ἀπεδιώξατε ἀφυκνηλατήσαντες ὑπ' ὀλίγων, ὅπως εἰσελθοῦσα εὐφράνω τὸν τυφλὸν Οἰδίποδα, τῆς γῆς ταύτης φυλακτικὸν ὄντα. 1098. Μελανδέτου) μέλανος λαβὴν ἔχον κεκοπτόν, ἢ σιδηροῦν. Ἡσίοδος· Μέλας δ' ἐπ' ὤμοις εἶδος· ἐπ' ἄκρων δὲ πύργων, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ πεζεῖν κινήσεως λαβών. τὸ ἐξῆς ξίφους μελανδέτου σφαγὰς

Ioc. Quomodo vero se habent muri, septem portis distincti?
Nun. Stant inconcussi, nec capta est urbs.
Ioc. Venerúntne verò ad periculum Argivæ pugnæ?
Nun. Ad ipsum articulum ventum est. Sed Mars Cadmæus
Superior evasit Mycenæâ hastâ.
Ioc. Unum dic, per deos, si quid de Polynice
Scis, quia mihi & hoc curæ est, an videat lumen.
Nun. Vivit tibi par liberorum in hunc diem.
Ioc. Sis beatus: quomodo verò Argivorum copias
A portis depulistis obsessi?
Dicito, ut cæcum senem domum
Veniens oblectem, hâc terrâ servatâ.
Nun. Postquam filius Creontis (qui mortuus est pro patriâ)
Turribus in summis stans, nigro-manubrio-munitum-ensem
Per guttur transegit, huic Piaculum agro,
Cohortes distribuit septem, & cohortium duces
Ad septem portas, custodes Argivi exercitûs,
Tuus filius: adversantes equites quidem ad equites

Ordi-

ΣΧΟΛΙΑ.

πτίσεων. 1100. Ἀσχαλῶντες) λύχνοι, πλέγματα, φάλαινα. Ἀφ' ὧν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων σχοινία σοβεῖ πρὸς ἐπὶ πύλας, ἑαυτὸν ὁ κυβερνήτης, ὅπως αὐτὸς ἀσείρωτος πρὸς πύλας. 1102. Ἐφέδρους) αἰτιπάλους ἀγωνιστὰς, ἐπιτηδεόντως ἀντιπάλους, οἱ ἐπιέζοντο τὸ ἀντίπαλον μέρος. Ἐφέδρου δὲ ὁ ἐντεῦθεν μέρος, δύο πῶν πολεμίων, πολεμίου τῷ πολίτῃ.

1103. Ὁπλί-

1087. Ἤλθον οἱ Θηβαῖοι εἰς ἀγῶνα πολέμου μέγ' Ἀργείων; λέγει δὲ κίνδυνον, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνος, ἐπεὶ ὁ τοῦ πολέμου ἀγὼν ἐπιτηδειοφόρος ἐχει κίνδυνον. 1100. Ἀσχαλ. πυξίδες.

Ἑπτὰξ, ὁπλίτας δ' ἀσπιδοφόρους ἔπι,
Ὡς τοῦ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
Ἀλκὴ δι' ὀλίγου· πεζά μοι τ' ἀπ' ὀφθιων,
Λιθάκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων φρατὸν
Θυμωτὸν ἐκλιποῦσα. Καὶ τάφρευ πύλας
Δρόμῳ ξιωῆλαν ἄρχ Καδμείας χθονός.
Παιὰν δὲ χ' σαλπιγὲς ἐκελάδει ὁμοῦ
Ἐκεῖθεν, ἔκ τε τειχέων, ἡμῶν πάρεξ.
Καὶ πρῶτα μὲν τοῦ σοῦ γε Νηΐτας πύλας
Λόχοι πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφεικότα,
Ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαίου ἔχνος,
Ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
Ἐκβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντης κάτοχον
Χειρωμβρίου Αἰτωλόν. εἰς δὲ Προιτίδας
Πύλας ἐχώρει, σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅρμασιν
Ὁ μάντις Ἀμφιάρεως, ὃ σημεῖ' ἔχων
Ὑελσμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
Ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' Ἱππομέδων ἄναξ
Ἕσηκ', ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,

Σπι-

ΣΧΟΛΙΑ.

1103. Ὁπλίτας) πεζούς. 1104. Ὡς τοῦ νοσοῦντι) τοῦ νοσοῦντος μέρει τῶν τειχῶν. 1107. Θυμωτὸν) Θυμωτὸς, ὄρος Βοιωτίας, ἀντὶ δὲ τοῦ Θυμωτοῦ παρεκβάλλει χάσκειν· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐδυνατο, ὃ Θυμωτοῦ ἀφεστηκότος πόλεως ἢ φυλῆς τῶν Θηβῶν· ἢ ὅτι καλλιπόντα, ἀπ' ἧς καλλιπόντα. Καὶ τάφρευ πύλας) πλησίον τοῦ τάφου. 1109. Παιὰν) εὐθὺς φθὰς λογχήσων εἰς Ἀμφίλοχον, ἐπὶ καλλιπόντι τῶν θεῶν. 1111. Νηΐτας πύλας) ἢ ἀπὸ Νηΐδος τοῦ Ἀμφίονος ἢ Νιόβης ἢ ἐπὶ τινὰ τοιοῦτον. ὁ δὲ Θηβαϊκὸς λέγει Νηΐδος τοῦ Ζήθου γυναικός. 1112. Παρθενοπαίου δὲ ἐξαιρέτως παῖς ἀστίσιν, ὡς τὸ, Ἔφυσεν δὲ μάλιστα φιλοπόλεμος ἐλεγεῖον. 1116. Προιτίδας) ἀκολουθεῖ δὲ τοῖς Ἀκουσίλεω, φησὶν ὁ Προῖτος εἰς τὰς Θήβας, πλησίον τούτων τῶν πυλῶν, ἐν αἷς ἐδείκνυτο ἀνδριάντων. 1117. Σφάγι' ἔχων) ἱερεῖα ἃ

Ordinavit, & pedites ad pedites,
Ut laboranti *parti* murorum esset exercitus *nostri*
Defensio prope: *Statim* autem arcibus ab arduis
Albis scutis *decorum* prospicimus Argivum exercitum
Teumessum deseruisse. Et *tandem veniens* prope fossam
Cursu attigit urbem Cadmeæ terræ.
Pæan verò, & tubæ sonuerunt simul
Inde, & de mœnibus, *nempè* à nobis.
Et primum quidem adduxit ad Neitas portas
Cohortem crebris clypeis horrentem
Parthenopæus filius venatricis,
Tenens domesticum signum in medio clypeo
Atalantam arcu procul jaculante aprum
Ætolum conficientem. Ad Prœtidem vero
Portam vadebat, victimas habens in curru
Vates Amphiaraus, non habens signa
Significantia arrogantiam, sed modestè signis carentia arma.
Ad portam verò Ogygiam Hippomedon rex
Constitit, habens signum in medio clypeo,

Variis

ΣΧΟΛΙΑ.

1118. Οὐ σημεῖ' ἔχων] οὐκ ἔχων ἐπὶ τῇ ἀσπίδι σημεῖα ἐπιφέρονται καὶ μὴ ἀλαζονείας, ὡς τὸ Καπανέως, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ Τυφεύς· ὁ μάντις, ἀσπὶς δ' ἄνευθεν ἦεν Παγχαλκος, τῦδεν' οὐμὸν δ' οὐκ ἐπὶ τοῦδε πόλει. Οἱ δὲ διὰ τοῦτο φασιν, ἀπ' εἴδους γέλωτ. 1122. Ἐπι-

1104. Ἐπιπλήλυς τύπτις ἔπιξεν, ἵνα φησὶν, οὐ τοῖς νοσοῦσι πίπτει πολέμιος βοήθεια ἰσχύς. 1109. Ἐκλαῦσ. ἐπὶ λύπῃ καὶ πόνῳ ἦχοι ἦχων. 1112. Πηφελκ. φελὸς, τὸ ἀνώφελες· ἢ ἡλίκος τῆς ἐπιπλήξεως, ἀπὸ τούτου καὶ μεθοφορὰν· καὶ ἐπὶ συὸς, ἐρῖνες δ' οὐ λοιπὴ φέλονται τέλχας — ἄφελες μάχῃ — καὶ εὐθύμῳ, ἀπαίσιον τὸ ἐλεεινόν, εἴωθε συγκρίνειν τῇ πυκνότητι καὶ κινήσει τὴν ἀσπίδα τὴν ἐρινεόν.

Σπιστοῖς παναπλίων ὄμμασιν δεδορκότα,
Τὰ μὲν σοὶ ἄντρων ὀπιτολαΐοις ὄμμασι
Βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνάστων μέτα,
Ὡς ὕστερον θανόντ' εἰσορᾷν παρῇ.
Ὁμολωΐσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
Τυφθὺς, λέοντ' ἄρ' ἔχων ἐπ' ἀσπίδ',
Χαίτῃ πεφρικώς· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν, ὡς πρήσων πόλιν.
Ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
Ἄρειν πρόσῃγε. Ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
Ἔπισημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,
Εὖ πως πρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι
Πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν, ὅτι μαίνεσθαι δοκεῖν.
Ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρης εἰς μάχλον φρενῶν,
Καπανεὺς, πρόσῃγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτρας
πύλας.

Σιδη-

ΣΧΟΛΙΑ.

1122. Σπιστοῖς) ποικίλοις, καὶ παναπλικοῖς. Παναπλίων) τ' Ἄργους ἀσπίδα. 1123. Ἐπιτολαΐοις) τοῖς μὲ πρὸς ἀνατολὰς κειμένοις ὄρεσι βλέποντα, μύονται δὲ πρὸς δύσιν. θέλει γὰρ αὐτὸν τοῖς μὲ ἀλεκτρυόνεσι, τοῖς δὲ κυνηγέταις ὅμοιον. Ἄλλως. Ὁ Εὐριπίδης ἴσια μὲν τῇ Ἀργείᾳ ὁμωνύμων ζωγραφεῖσθαι φησὶ τοῖς ἄντροις δεδορκότα, τὰ δὲ πρὸς τοῖς δύσεσι καθωμοιῶσθαι. ὁ μὲν γὰρ Φερεκύδης ἐπὶ δύο ὄφεις φησὶν, αὐτὸν ἔχειν ὀφθαλμοὺς, ἄμφω δηλῶν, ὅτι δύο εἰσὶν οἱ Ἀργεῖοι· ὁ δὲ γράφει ἄντρους· Ἄργος ὁ Διὸς, γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα· ἧς δὲ γίνεται Κελαινὼ, ἧς δὲ Ἐρεθηλίων (ἀφ' οὗ Ἐρεθηλία πόλις καλεῖται ὑπὸ Ἀργείων) καὶ Φέρβας. ἧς δὲ γίνεται Ἀρέστωρ, ἧς δὲ Ἄργος, ᾧ Ἥρα ὀφθαλμοὺς τίθησιν ὑπὸ τοῦ ἰοῦς, καὶ τὴν ἄκαν ἐξαιρεῖται, καὶ ὑφίστατον ἐφύλαττε αὐτὸν τῇ Ἰοῖ. ἔπεμψε Ἑρμῆς αὐτὸν κλέψων. Διονύσιος δὲ ὑπὸ τοῦ ἐνδεκάτου ἧς Κύκλωψ, βέλτιον αὐτὸν ἀμφιόζ φησὶ, καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὀφθαλμοῦς. ὁ δὲ τὰ πανόπτους φησί· Καὶ οἱ ἐπίσκοποι] Ἄργον ἴδε κεφαλῇσι, μίζαντι, Τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾴμβιον ἔνθα δ' ἔνθα, Ἀκαμάτοισι δὲ οἱ ὦρσε θοὰς μήδεα, ἐπὶ οἱ ὕπνον Πέμπειν ἐπὶ βλεφάροιιν, φυλακὴν δ' ἔχεν ἤματα πάντα. 1126. Ὁμολωΐσιν) πύλαις Θηβῶν αὐτὴ ἔστι

Variis Argum oculis cernentem,
Alios quidem cum aſtrorum ortu oculos *habentem*
Cernentes, alios verò occluſos cum *aſtris* occidentibus,
Ut poſtea ipſo mortuo videre licebat.
Ad portam verò Homoloida tenebat locum ſuum
Tydeus, habens in clypeo pellem leonis,
Setis horrentem; dexterâ verò facem
Qualem gigas Prometheus ferebat, incenſurus urbem.
Ad Crenæam verò portam filius tuus Polynices
Duxit copias. Potniades verò in clypeo
Inſigne equæ pernices ſaltabant præ metu,
Scitè in gyrum intus circumactæ
Ad ipſum clypei manubrium, ut furere viderentur.
Non minus verò Marte in pugnâ audax
Capaneus adduxit copias ad portam Electram.

Ferreis

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅπως ἀκλίνητον, ἀπὸ Ὁμολωΐδος τῆς Ἀμφίονος. τὰς γὰρ πρὸ Ἀμφίονα φασὶν ἄρξαι Κάδμῳ τοιχίσαι τὴν πόλιν. Ἀριστείδημος δέ αὐτὰς φησιν ὕστερον κληθῆναι, ἀφ' τὸ πλησίον εἶναι τῆς Ὁμολωΐδος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν Νιόβης θυγατέρων, Ὁμολωΐδος καλουμένης. 1127. Λέοντος δέρος) λέοντος δέρμα ὁ Τυδεὺς εἶχεν ἐγκεκαυμένον, τῇ μὲν λαιᾷ τὸ δέρμα, τῇ δὲ δεξιᾷ τὸ πυρεῖον. τὸ δὲ, 1129. Τιτὰν Περμησσὸς) ὅπως εἰκάσῃς πῦρ, αὐτὶ τοῦ δέρμα εἶχον ὡς Τιτὰν, ἀπὸ αὐτοσχεδίου Τιτὰν Περμησσός. 1130. Κρίνασιν) ταῖς τε τῇ Δίρκῃ. 1131. Πῶλαδες) τὰς δὲ Γλαύκην φασὶν, ἀλλοτίπους, καταφυγὸν τὸ διατόνιον Γλαύκην, τὸ Σισύφου, τὸ Πηγάσου τῆς Βοιωτίας. 1132. Ἐσκίρτων) ἐφοίτων. 1133. Σιγῶφιγξι μηχαναῖς· ἔνδοθεν κυκλέρπους) ἐνδοθεν τῆς ἄντυγος ἑλικοειδῆ, ἵνα κίνῃ κατὰ μέσον τὸ ἀσπίδος. στρόφιγξι δὲ, ταῖς ἐπιφορευταῖς τοῦ δόρατος. 1134. Πέρπαχ' ὑπ' αὐτὸν) κατὰ τὸ μέσον τὸ ἀσπίδος. 1136. Ἐπ' Ἠλέκτρας πύλαις) ἀπὸ Ἠλέκτρας, ἣ ἀπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἀμφίονος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἀρμονίας μητρὸς, ἧς εἶναι ἀπάθημα φασὶ τὸ ὑπὸ Τρωΐας Παλλάδιον, τὸ πλαπὲν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους.

1137. Σιδη-

Σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδ' πύπους ἐπλεῦ
Γίγας, ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὅλλυ πόλιν
Φέρων, μοχλοῖσιν ἐξαναστάσας βίᾳ,
Ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσει πόλις.
Ταῖς δ' Ἑβδόμαις Ἄδραστ' ἐπὶ πύλαισιν ἦν,
Ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπλεκῶν γεραῖ
Ὕδρας, ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
Ἀργεῖον αὐχημ'· ἐκ δὲ τεύχεων μέσων
Δρακόντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
Παρῆν δ' ἑκάστῳ τῷδέ μοι θεάματα,
Ξυνθημα παρφέρουσι πομπεύσιν λόχων.
Καὶ τἀρῶτα μὲν τοῖσιν κ' μεσαγκύλοις
Ἐμαρναμεθα, σφενδόναις θ' ἑκηβόλοις,
Πετρῶν τ' ἀφετμοῖς. ὡς δ' ἐπικρώμθη μάχη,
Ἠλαγξε Τυδεύς, κ' σὸς ἐξαίφνης γόνος,
Ὦ τέκνα Δαναῶν, πεῖν κἀλεξάνθαι βολαῖς,
Τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπλειν πύλας,
Γυμνῆτες ἱππεῖς, ἁρμάτων τ' ὀπίσω;
Ἦλθ' ὅπως ἤκουσαν, ἀρχὸς ὕστις ἦν.

Πολ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1137. Σιδηρονώτοις) πῶς ἂν ἀνωτέρω εἶπε Λυκόφρων ἀσπιδοῦχον Ἄρχιλον ἑαυτόν. οὐ δὲ τῇ Ἀντιγόνῃ. ἐπὶ χρυσοτύπων ἀσπίδων τῶν Καπανέως. λεύκασιν μὲν ἐν λόφῳ δ' κατασπίζοις φησὶ χρυσοτύπων δὲ τὴν πολυτελῆ. σιδηρονώτοις δὲ, τῶν τυχουσῶν ἀσπίδων. Σιδηρονώτοις) χαλκοδύτοις. 1140. Ὑπόνοιαν ἡμῖν) τουτέστιν οἷς ὑπονοίαν τὴν παροῦσαν, ὅταν ἡ πόλις πτίσεται. ὑπόνοιαν γὰρ φησὶ, τὴν ἐζωγρημένην ὑπὸ τῶν ἀσπίδων γλαῦκα, φέρων ἐπὶ ταῖς ἅρμαις πάσαν τὴν πόλιν, ὑπόνοιαν οὖσαν. καὶ τὰ ἑξῆς. 1142. Ἑκατὸν ἐχίδναις) τοιαύτην τὴν ἀσπίδα ἐκτετύπωτο ἐχίδναις. ἐχιδνοκέφαλος δὲ ἡ ὕδρα. ἡ δὲ Ζωσπάξις, πολλαῖς ἐχίδναις, τουτέστι κεφαλαῖς ὕδρας ἐκπλεκῶν τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ πλεκούσας. τὸ δὲ ἑξῆς ἐστιν ἔχων λαιοῖς τὸ βραχίοσιν, ἐκπλεκῶν ἐχίδναις ὕδρας ἐστηλωμένην τῇ γεραῖ. ἀντὶ τοῦ ἐκπλεκῶν κεφαλαῖς. λέγει δὲ τὴν ὕδραν, ἐχιδνώδη

Ferreis verò in clypeo figuris ſignum erat,
Gigas è terrâ natus, in humeris totam urbem
Suſtinens, vectibus convulſam violentèr:
Ut eſſet ſignum nobis, qualia paſſura eſſet urbs.
Adraſtus verò erat in *Hebdomis* portis,
Centum viperas hábentem clypeum implens
Hydræ: habens in lævo brachio- [picturâ
Argivum arrogantiæ ſignum; ex mœnibus verò mediis
Dracones efferebant pueros Thebanos maxillis.
Fui autem ſpectator horum omnium,
Teſſeram ferens ducibus ordinum.
Et primò quidem arcubus & ſagittis
Pugnabamus, & fundis longè ferientibus,
Saxorúmque fragore, *i.e. ſaxis*: cùm autem eſſemus ſuperiores pugnâ,
Clamavit Tydeus, & tuus derepente filius,
O filii Danaûm, priuſquam laceremur jactibus,
Quid cunctamini ſimul omnes irruere in portas,
Eques pedéſque, & gubernatores curruum?
Poſtquam autem audiverunt hanc vocem, nullus erat ignavus: Multi

ΣΧΟΛΙΑ.

ᾧ ἦσαν αἱ ταύτης κεφαλαί. 1147. Σωζήμεια) ἀσφάλειαν, μήνυμα, σημεῖον τὶ ἴδιον οἱ γινώσκωσιν ὑπὲρ τῶν μὴ τὰς ἰδίας φανέντων. Παιρίσι δὲ λέγων) τοῖς τοξόταις τῶν πυγμάτων. 1148. Μεσεμβολοις δὲ, τοῖς ἀκοντίοις. Ἀπὸ τοῦ κοῖλα μέσα τῶν ξύλων, τὰ ἀκόντια ἀσύλου τὶ καὶ κοῖλον ἔχειν. 1152. Καπεζόσθαι) ὁπ. μεταφορᾶς τὸ ἰσίαν καὶ μικρὸν ξανθίζειν τῇ ἱερασίᾳ. 1153. Τί μέλλετε) ἀντὶ τοῦ καὶ ὀλίγον ἀναλισκόμεθα, τῷ ἀεὶ πάντες ἐφορμᾶσθαι τοῖς πύλαις; γυμνῆτες δὲ οἱ ζ΄ φενδονῆται καὶ οἱ τοξόται.

1158. Κυβε-

1137. Σαθρ. ἐπὶ τῶν τόπων, ἤγουν τοῖς γεώφαις, τοῖς σιδηρώσεσι τῶν ἀσπίδων, αὐτὰ δὲ ἐπὶ τοῦ νότου τῶν ἀσπίδων· ἢ χάλκεα ἐπίπλοκον πύλαι φέρων ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν ὤμοις ὀφειλόσας αὐτὴν ὑπὸ βίας μοχλῶν. 1153. Τί βραδύνετε μετὰ χύσεως κινήσεως καὶ ὁρμητηρίου ἅπαν ἐπιβῆναι τοῖς πύλαις. 1155. Ἦχος πολεμικὸν, ἦχος κωφὸν, ἦχος δὲ τὸ τῶν κραυγῶν ἀντίφθεγμα, τὸ ἄνομον ἰαύς.

Πολλοὶ δ' ἔπιπτον χερσὶν αἱματοβρόμοι.
Ἡμῶν τ' ἐς ὕδας εἶδες ἂν τοῦ τυχόντ'
Πυκνοὺς κυλισητῆρας ἐμπεπτωκότας.
Ξηρὰν δ' ἔβαλον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
Οὐδ' Ἀρκὰς, οὐδ' Ἀργεῖος, ἡδαλαιήτης,
Τυφὼς πύλαισιν ὡς πι ἐμπεσὼν, βαὰ 1161
Πῦρ ᾗ δικέλλας, ὡς κατεσκάφων πόλιν.
Ἀλλ' ἔχε μαρτῶντ' αὐτὸν ἐναλίου Διὸς
Περικλυμβῶν παῖς, λάαι ἐμβαλὼν χάρᾳ
Ἁμαξοπλήθη, γαῖαν ἐπαλξέων ἄπο· 1165
Ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε, ῥαφὰς
Ἐρρηξεν ὀστέων· ἅρπι δ' οἰκείοις χερσὶν
Καθημάτωσεν ὑδ' ἑκατέρᾳ βίᾳ
Τῇ καλλιτόξῳ μαζῷ, Μεναλίου κόρῃ.

Ἐπὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

1158. Κυλισητῆρας ἐκπεπτωκότας) τῷ ψυχῷ περιελίττοι, καὶ ἐπὶ τὰ κεφαλὰς πίπτοντες. 1160. Οὐδ' Ἀρκὰς) Ἀρκὰς δὲ ὢν, ὁ Ἄρης ἐπιμίγνυται, ὡς τὸ ἄπαν φησὶ· Ἀρκὰς δὲ ὢν, ἐλθὼν εἰ ἐπ' Ἰναχου ῥοὰς Παιονίδου παῖ Ἄρες. Ἀπαλάστης γὰρ ὁ Παρθενοπαῖος. 1161. Τυφὼς πύλαισι) συμβιβάσαι ἐπὶ τὸ τὰς ὀφθαλμὰς συσκοτάζ. Μέναλκος ὁ Φιλαδέλφεως. Νῦν τ' Δίκα τ' μείζων ὀπτυφίστησιν. Καὶ ὁ Ἐπιγράμμασι· Ἐξετύφλω μὲ ἐν κλαίουσα. Τυφὼς δὲ ἐν ὁ ὄρος ὁ ἀναβλυσάσας πυρὶ ὁμοίως τὴν αἴγα, συγγραφή· βάλεται δ' ἀπὸ μέρους τὸ πῦρ διὰ τῶν ἐμπτ. σῶν, φησὶ, πυῖς πύλαις, ὡς πῦρ, ἀντεβόησε φωνῇ μειζάλῃ, πῦρ ᾗ δικέλλας αὐτῶν· πρὸς ὃν δ' Τυφῶν ἐδίξαν ἐνὸς τ' χειάνων. 1163. Ἀλ' Τυφὼς) περιφ. δαίμων, ὁ τὸ ζωστῆρ δ' ἀνέμου. 1163. Ἀλ' ἔχε) σοῦ παῖς Κελωναίας πύλας, φησὶ τ' Παρθενοπαῖος ὑπὸ δ Περικλυμβῶν λιμενοβαλήτης Ἀμφιτρύωνος. Μαρτῶντα) μαρτύσαντα. Ἐναλίου Διὸς) Ἐ Ποσειδῶνος. 1165. Ἁμαξοπλήθη) διαφόρως πληρώσας ἁμάξαν. λέγει δὲ τὸ βαβαλαὶ· Τυφὼς δὲ πύλαις) τὰ ἄκρα τ' ἐπάλξεων. 1166. Ξανθὸν δὲ κρᾶτα) ἀμφιβόλου, οὗπερ τὰς κρᾶτας εἶπεν, ἢ τὰς κράτας. ἐπεὶ καὶ ἐξ' κρατῆρας· ἐπεὶ δὲ ὁ κρᾶτ' ἀναπτύξας ἦλθ. καὶ Ὅμηρος· ἐμφιβόλους πήχεσιν τοῦ κρατῶν τυπ'ομένων. Ἐ Ἴων, τύπτων τ' αὐτῷ κρᾶτα. 1166. Διαπάλων)

Multi autem cadebant cruentati capitibus.
Et è noſtris quoque in ſolum *cadentes* vidiſſes ante mœnia
Crebros ſaltatores expirare animam.
Siccam autem rigabant terram fluxu ſanguinis.
Arças verò ille, non Argivus, filius Atalantæ,
Sicut turbo quidam in portas irruens, clamat
Ignem & dolabras, *vel ligiones*, tanquam everſurus urbem.
Sed repreſſit ipſum furentem marini dei
Filius Periclymenus, dejiciens ſaxum in caput;
Quod impleviſſet currum, pinnis à propugnaculo *revulſis*:
Flavúmque caput comminuit, & futuras
Oſſium rupit; ſtatímque rubras genas
Cruentavit: neque referet vitam
Inſigni jaculatrici matri, Mænaliæ puellæ, *i. e.* *Arcadicæ*.

Poſt-

ΣΧΟΛΙΑ.

πάλωι) διελάσπλωι. Διαπάλωιν) οἱς λαπτὸν διήκει. Ἐκ τοῦ παιπάλη λέγεται τὸ λεπτόπαλον ἢ ἀλεύρου. Ὅμηρος· Ὅτε πίρ τι χνοὴ ἰπάλωιν ἀμύσσῃ· ἀντὶ τοῦ ἐπάπασεν, παρὰ τὸ, Παλαίστιβ οἷ' ἄμμοι χώσεν. Ῥαφὰς) Ζωδίσεις. 1167. Οἰνωπὸν) πυῤῥὸν, ξανθίζοντα γίνεσθαι, διὰ πυρώδη ἐμφάτωσιν. 1168. Οὐδ' οἷ λιπόντι) οὐδὲ κηδεμὼν ἑαυτὸν ξῶντα, οὐδὲ τῶν μητέρων.

1171. Ἐπεὶ δ')

1157. Καὶ ἀφ' ἡμῶν εἶδες ἂν πολλὰς καλὰς κεφαλὰς πίπτουσας εἰς τὸ ἴδιον αὖ τ' τειχῶν ἀκροκραδὸν πότας. 1161. Τυφὼς, ὁ χιονῶς ἀναπρηζόμενος. 1162. Δόπι ῥοὴ πῦρ ἐ δ' ἴσα καλκοβόαν πόλιν. 1167. Τὸν ἄρπ δὲ ξυνδότειχα σιαγόνα, ἤγνι τῶν ἐ αὖ μικρῶν πὰς κρηπὰς τείχας φύσαισιν, ἡμιγυμνὸν ἐπείσην. 1168. Οὐδὲ λιπόντι τὸν ἑαυτοῦ ζωὸν, ἤγνι οὐδὲ ἐπὶξὶ ἑαυτὸν, ζῶντα τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ τῇ Ἀπαλάντῃ τῇ κόρῃ ἢ Μαινάλου, ἤγνι. τῇ αὖ τὸ Μαίναλον λιβεμβύσῃ.

Ἐπεὶ δὲ ταῦθ' ἑστῶσι πύργοις πύλαις,
Ἄλλας ἐπῆλθε πεῖς δυσξυνετὰ μόλων ἐγώ.
Ὁρῶ δὲ Τυδέα, ᾧ ξυναπίστας πυκνὰς
Αἰτωλίοιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον δόμα
Πύργων ἀκοντίζοντας, ὅστ' ἐπάλξεων
Λιπεῖν ἐρήμους φυλάδας, ἀλλὰ γὰρ πάλιν
Κωκυτὸς ὦσεν, πεῖς σφε πρὸς πύργους πάλιν.
Πύργοις δ' ἐπέστην· αὐδὰς εἰς δ' ἄλλας πύλας
Ἡπειγόμεσθα, τοῦτο παύσασθαι νόσου.
Καπανεὺς δέ, πῶς εἰ ποιμὴν ἀν, ὡς ἐμαίνετο;
Μαχεσύλαν γὰρ κλίμακ' ἐσβαίνων πύλας
Ἔχων ἐχωρεῖ, τοῦτον ἐκπέμπασι
Μηδ' ἀν τὸ σεμνὸν πῦρ κεραυνοῦσθαι θεός.
Τὸ μὴ γὰρ κατ' ἄκρων πεφυκέναι πόλιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠρέθιζε, κἀπετείρετο
Ἀνειρ' ὑπ' αὐτῶν ἀσπίδ' εἰλίξας ἅμα,
Κλίμακ' ἀμείβων ξύν' ἐπλάσσων βάθρα.
Ἤδη δ' ὑφ' αἵνοις γείτονα τέγη

ΣΧΟΛΙΑ.

1171. Ἐπεὶ) ἐπήρχθ. 1172. Παρεμπεσεῖν) ὀλισθήσειν. 1175. Ἐρήμους) ἢ ἐπιλέξῃ τὸ ἄστεγον, ἢ ἄνευ τειχῶν, ἢ ἐπιλέξεις φυλάδας γινομένους ἡμᾶς. Ἀλλὰ γὰρ) τὸ λοιπόν. 1176. Ἐξαθροίζεται) ζωνύει πύλην, ἐς τὸ τοῖς πύργοις ἴσησιν. 1178. Νοσῶν) τοῦτο τὸ μέρος πανούργως ὑποκρίνεται, καὶ κακῶς ἔχει, ἵνα μηδεὶς ἐπιβαίνῃ ἐπὶ τὰς ἄλλας πύλας. 1179. Ὡς) πῶς. 1180. Περιστρεβλοῖτο) τὰς ἀναβάσεις τῶν ὑψηλῶν κλιμάκων βασανίζων, ἐπιρρώνυε. 1181. Καὶ τοσοῦτ' ἐπάρασθαι) κἂν τοσοῦτος ὁπωσοῦν ᾖ, μὴν δὲ τὸ τέρμα ἔχει ὃ ἐστιν ὁ κεραυνὸς, καλλίων μοῦσα, τῷ μὴ πεσεῖν ἐπ' ἄκρων ἄκρων τειχῶν. 1183. Καὶ ἅμα) ὁ καιρὸς ἐστὶ τοῦ λόγου, περιφέρων δὲ τὰ τείχη. εἰς τὸ μὴ καθαιρεῖν τὴν πόλιν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἁλίσκεσθαι. 1185. Ἐπ' αὐτὸν ἀσπίδ') ἐπιφερῶν ἑαυτῷ τὴν ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κεκαλυμμένην. καὶ βαθμοῦμενον τοῦτον, τὸν ὑπὸ τῇ ἀσπίδι τοιχείᾳ κεκαλυμμένον. ἐπιφερόμενος δὲ ἀσπίδι τοιχείᾳ,

Poſtquam autem hanc portam vidit fortunatam,
Acceſſit alius filius tuus, *Eteocl.* ſequebar verò
ego.
Video autem Tydeum, & crebros milites clypeatos
Ætolicis haſtis in ſummitates
Turrium jaculantes, ut murorum
Propugnacula ſumma relinquerent noſtri ſugitivi: ſed eos rurſus,
Tanquam venator, filius tuus collegit,
Et rurſus ad turres collocavit. Ad aliam verò portam
Feſtinabamus, ubi *partem* hanc laborantem curaſſemus.
Quomodo autem dicam, quàm Capaneus inſaniverit?
Longarum enim ſcalarum gradus
Geſtans vehebat, atque hæc ſuperbè protulit,
Nè ſacrum quidem ignem ipſum Jovis prohibiturum,
Quominus à ſummis arcibus capiat urbem.
Et hæc ſimul dixit, & quamvis ſaxis peteretur,
Aſcendebat *tamen*, ſub ipſum clypeum contracto corpore,
Scalarum clavis munitarum politos gradus percurrens.
Et jam eminentem mœnium pinnas ſuper.

Ferit

Βάλλε χερσὶν ὡς Ζεὺς ἦν. Ἐν τούτῳ δὲ
Χθὼν, ὥστε δείσας πτῆξας. Ἐν δὲ κλιπάχων
Ἐσφενδόνα τὸ χεῖρες ἀλλήλων μελῶν
Κόμῃ μὲν εἰς ὄλυμπον, αἰθέρ' εἰς θοὰν·
Χεῖρες δὲ χαλκὸν ὡς κυκλοτερὲς ἔβαλον
Ἐλίασετ' εἰς γλῶ δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
Ὡς δ' εἶδ' Ἀθήνας Ζηνὸς πολέμιον ἀρωτὰ,
Ἔξω τάφρου καθεῖσεν Ἀργείων φρέτον.
Οἰδ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
Ἰδόντες, ἐξέλαμπον ἁρμάτων ὀχῆς
Ἰσωσεῖς ὁπλῖτ' ἦν χεὶρ μιᾷ Ἀργεῖον ἄνδρα
Ξεύγνυσιν ἐγχει· πολλὰ δ' ἵππιοι κτύπου
Ἐθηγτῆρες ἐξέπιπτον ἀντήλαι δίπτυ
Τροχοί τ' ἐπῴδων, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσιν
Νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύοντο θαμὰ.
Πύργων μὲν ὑπὸ γῆς ἔκρυπτον κατακρατὰς
Εἰς πλευὰ παρῆσαν ἡμέραν· ἐς δ' ὑστέρας
Ἔξαι τολοιπὸν ἄστυ δῃοῦσι μέλαν.
Χο. Καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνων ἄλλος

Γνώμῃ

Σχολια.

1190. Ἐσφενδόνατο) ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐκβάλλειν τὴν μολὴν αὐτοῦ ἀπ' ἀλλήλων. 1192. Κύκλα) τὰ τῶν ἁρμάτων ἐπὶ τῶν κύκλων δὲ, ὡς ὁ τροχὸς ἔ Ἰξίων. ἀεὶ ὁ ἀεὶ φέρεται. ἀπὸ δὲ ὁ Ἰξίων λέγ τὸ ἐρωτικὸν ὕβρει Ἥρας, ταύτην κατεπειράθη τὴν πρώτην σὺν τῷ. 1193. Ἔρωτος) πεπαιρώνος. 1195. Καθεῖσεν) καθεῖλε λέγει ἐκπλῆσαι ἔξω τ τάφρου. 1197. Ἁρμάτων, ὀχῆς) τὰ ἅρματα. 1198. Κεῖς μὲν) ὁ μὲν τῇ παρῳδῇ. 1201. Ἄξοσιν τ ἐπ ἄξοσι) ὁ πρὸ Ἀλλήλων τ Γλαύκῳ. Ἐφ' ἁρμοῖ. ὁ ἁρμὸς, τοῦ νεκροῦ γίνεται. ἐπ- ποτὲ δὲ ἐφ' ἵππων ἐστὶ σώματα μόνου. 1202. Ἐξεσωρεύοντο) σωρηδὸν ἐβάλλοντο ἐπέκειντο. 1203. Ἐσκοπῶ τὰ ἐσκεμμένα) τὰ θηριώδη τὰ πύργων κρύπτοντα ἐκκαλύπτοντα. 1205. Θᾶσσον μολὼν), τῆς ἡμέρας φθορᾶς ἐστι. 1206. Καλὸν τὸ νικᾶν) καλὸν τὸ νικᾶν

Ferit cum fulmine Jupiter. Strepitum autem edidit
Terra, ut omnes metuerent: at è scalis
Velut funda tacta disjiciebantur feorsum alia ab aliis membra ejus.
Comæ quidem cœlum versus, sanguis verò in terram;
Manus verò & pedes, ut rota Ixionis
Volvebantur: ignitum verò in terram cadit cadaver.
Postquam autem vidit Adrastus Jovem inimicum exercitui,
Extra fossam reduxit Argivum exercitum.
Nostri verò vicissim dextrum Jovis signum
Videntes, eduxerunt curruum vehicula
Equites graviter armati, & in media Argivorum arma
Ruentes commiserunt hastas. Omnia autem mala concurrunt.
Moriebantur, cadebant ex suis curribus;
Rotæque absiliunt, axesque *implicantur* axibus:
Et cadavera cadaveribus cumulabantur simul.
Prohibuimus igitur eversionem turrium terræ hujus
Hodie: an *verò* felix
Futura sit in posterum hæc urbs, Diis erit curæ.
Ch. Pulchrum est vincere: si verò dii meliorem Habu-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Γυμνὸν ἔχοιεν, θυτὴς εἰμὶ τῶν ἐμῶν.
Ιοκ. Καλῶς τὰ τοῦδε κἀμὰ συμβαίνει φίλοις.
Παῖδές τε γάρ μου ζῶσι κἀκτεθνᾶσί μοι.
Κρέων δ' ἔοικε τῆς ἐμῆς ψυχῆς χάριν
Τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνον ἀπαλλάσσειν κακῶν,
Παιδὸς θερήσεις, τὴν πολὺ μᾶλλον θυητέαν.
Ἰδία δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
Τί τἄμπεδ' ἡμῖν παῖδ' ἐμῶν ἐξαιτίᾳ;
Αγ. Ἔα τὰ λοιπὰ· δεῦρ' ἀεὶ γὰρ θυτέα.
Ιοκ. Τῆδ', εἰς ὕπνιον εἶπας, ὄψῃ σφαγέα.
Αγ. Μεῖζον τί δρήσῃς, παῖδας ἢ σφαγιάσιμους;
Ιοκ. Καὶ τἄπιλοιπα γ' εἰκαλῶς πράσσοντα κλύῃ.
Αγ. Μέθες μ' ἔρημον παῖδα τὴν ὑπαυχενῆ σέθεν.
Ιοκ. Κακόν τι κυδήσῃς, ἢ τέγγῃς τῶν σκότῳ.
Αγ. Κὐκ ἄν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά.
Ιοκ. Εἰ μή γε φθύγων ἐκφύγῃς πρὸς ἀθέων.
Αγ. Αἰ, αἰ· τί μ' οὐκ εἴασας ἐξ ὑγρᾶς πόλεως
Φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μιαίνουσαι κακά;
Τῷ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον πολεμιαίτατα
Αἴθιξα, χωρεῖς μονομαχεῖν παῖδες ἐμοῖς,

Λει-

ΣΧΟΛΙΑ.

1212. Ἀλλ' ἄνελθέ μοι) ἀναδήσομαι, ὑπηνήσω. 1213. Ἔα τὰ λοιπὰ) μὴ προμήτιρέω πυθ. Δεῦρ' ἀεὶ) ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι ἕως τότε. ἐπειδὴ δὲ εἶπεν, ἔα τὰ λοιπὰ, εἰ καλῶς πράσσοντες, ἐπὶ τοῦτο ἦλθες ὑπνώσων ἔσεσθε. 1219. Ὑπαυχενῆ) ἀντὶ τοῦ ἀμπεχόμενον, ἔχοντα· ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ παρεστῶτα· ὡς παῖς. 1220. Καὶ τέγγεις τῶν σκότῳ) ἢ καλύπτεις ἐν σκότῳ. 1221. Ἐπ' ἀγαθοῖσι) ἐπὶ ἐλέξαι ἀγαθοῖς, τοῖς ἐν παρεγκαλέσαι τὰ κακά. 1222. Εἰ μή μοι φύγῃ) κλέπτεις δηλονότι. 1223. Τί μ' οὐκ εἴασας) ἵνα τί μὲν τὴν ἐμὴν ἀγαλλὰν ἀγαλλὰν τὴν ἀφύκτως ἐμὲ ἀπολλυῖν, ἀλλ' ἀπέσχεσθε μιαίνουσαι τὴν πόλιν; 1225. Τὼ παῖδε τὼ σὼ) φρυντίζουσι τολμῶσι, λέγω ἀσχημόνως τολμήσουσι μονομαχεῖν ἰδίᾳ παντὸς δ' ἕνεκα λίξασθαι εἰς μίσος τὸ Ἄργειον

Habuerint ſententiam, ego felix eſſem.
Ioc. Pulchrè habent quæ ſunt deorum & fortunæ.
Filii enim ſunt ſalvi, & civitas evaſit *periculum*.
Creon verò videtur mearum nuptiarum,
Et horum malorum Oedipi pœnas luêre infelix,
Filio privatus: urbi quidem fauſtum id & felix,
Privatim verò acerbum eſt. ſed narrato mihi deinceps,
Quid poſt hæc filii mei facere ſtatuerint.
Nun. Omitto reliqua; ſemper enim huc uſque es fortunata.
Ioc. Hoc dixiſti ſuſpicioſe; non eſt omittendum.
Nun. Quid vis majus habere, quàm filios ſalvos?
Ioc. An & in poſterum prorſus ſim futura felix, audire *volo*.
Nun. Dimitte me: filius tuus eſt ſine armigero.
Ioc. Aliquod malum occultas, & involvis tenebris.
Nun. Nequaquam dicam poſt bona, tua, mala.
Ioc. Ni *dixeris*, non effugies, niſi effugies in cœlum.
Nun. Heu, heu! quare me non ſinis poſt lætum
Nuncium abire, ſed vis me dicere mala?
Filii tui agitant facinora
Turpiſſima, ſingulari pugnâ decernere ſeorſim ab exercitu.
Etenim

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐκαθεύδων λόγῳ τινὶ, ὑπὲρ μὲν ἀδελφῶν εἶπεν· ὁ δὲ Ἐτεοκλῆς δι' ὀργῆς τὸ λεχθὲν ἀδελφὰ κόρη μὴ, πολεμίους τοῦ πατρὸς ὀνομάζει τοὺς ἀδελφούς.

1208. Ἐξ. *Abierunt.* 1216. Εἰς ἱππέων. εἰς ἱππέων ὄχον. 1217. Ἀλλ' ἔτι τί μοι φίλαι κόραι ἐπῳδὰς ἀπυλακτίζεις; 1222. Λέξεις ἐμοὶ γε μὴ φίλων ἀκούσῃ. ἄγαν φιλῶν ἀκούσῃ σοῦ ἀδελφούς.

Λέξαντες Ἀργείαισι Καδμείοισι
Εἰς χεῖρας ἔστη μόρος ἀμφοτέροις,
Ἐπεσον δὲ πρὸς ἀλλήλων δεσποτᾶν
Πύργῳ, κατθανὼν σῆμα χώρᾳ τῇδε τάφου.
Ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος
Δαναῶν ἀρχηγέτις, οἱ ἔβαν
Καδμῶ τε λαοῖς μετὰ Πολυνείκους
Ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μὴ πρὸς ὕβριν
Ἔχῃ μ' αὐτὸς τάδε κτείνων κασιγνήτους,
Μόνος σωθέντα συγγόνων τῶν μὲν κατθανόντων.
Κἂν μὴν κλάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος·
Ἡσσώμενος δὲ, τῶνδε θαπτόντων πάλιν
Ὑμεῖς δ' ἀγὼν ἀφῆκε, Ἀργείαν πόλιν
Νείσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐν δόμοις
Σπαρτῶν τε λαὸς ἔλθοι, ἀπόρθητον θανών.
Τοσαῦτ' ἔλεξε· τοὺς δὲ Πολυνείκους μόρους
Ἐκ τάξεων ἔρεισε, κἀπτήνη λόγῳ.
Πτῆναι δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖαι τάδε,
Κάδμου τε λαός, ὡς δίκαι' ἠγγείλατο.
Ἐπὶ τοῖσι δ' ἐσπίσαντο, χἠνέσαντο μὴ

Θρ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1231. Ὦ γῆς Ἑλλάδος) Ὁμηρικῶς, ἀφ' ἓν, Κέκλυτέ μοι Τρῶες, καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. ἔστι δὲ ὁ ἔχθος, ἐκ πολλοῦ ἀπηγριωμένη καὶ φέρη. 1234. Πυργὸς ἀπεπολᾶτε) τὴν ζωὴν ὑμῶν ἀντιδίδοτε. ἀπεμπολᾶν κυρίως τὸ πωλεῖσθαι. Ἄλλως, Εἰς κίνδυνον ἐκτίθεσθε. μεταφορικῶς λέγει τὸ ἀργυρωνήτους ἐκ χαλκοῦ χεῖρας ἔχοντας. 1235. Μαθεῖς) ἐκδιδαχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, μοῦ συμφρονῶν τὸ ἀδελφῷ μὴ μαχέσθαι. Μαθεῖς) παιδευθεὶς ἐκδικεῖν τὸ κτεῖναι ἐμοὺς ἐν πολέμῳ. 1240. Νείσεσθε) νοστήσετε, ἀπελεύσεσθε. 1241. Σπαρτῶν π) καὶ ὁ τῶν Θηβαίων ὄχλος ἐκδυσάμενος, ἀθάπτους. 1243. Ἐκ τάξεων) ἐκ τῶν παγκάλων ἄρμησε, ἐξωπλισμένας τὰς λόγῳ, καὶ Ἀργεῖοι πείσεις ἐκλιφόμενοι τὸ ἔχθος Ἐτεοκλέους πατρὸς, ἐξ οὗ Καδμείοις

Etenim dixerunt Argivis & Thebanis
Palàm, quæ nunquam dicere debebant.
Eteoclesque stans in ardua loco, prior incœpit
De turri, jubens indici silentium exercitui:
Dixit autem, ô duces Græci soli,
Præstantissimi Græcorum, qui huc venistis,
Et vos cives Thebani, neque Polynicis gratiâ
Vendite animas, neque nostrâ causâ.
Ego enim ipse hoc *vobis* periculum remittens,
Solus committam cum meo fratre certamen.
Et si quidem hunc occidero, solus regnabo in patriâ,
Victus verò, huic tradam urbem:
Vos verò omittentes certamen, in Argivum agrum
Redibitis, non relinquentes hîc vitam:
Thebanique populi satis est, qui jacet mortuus.
Sic dixit. Tuus autem filius Polynices
Ex agmine celeriter accurrit, & laudavit *hoc* dictum.
Omnes verò fremitu applausêrunt Argivi
Cadmíque populus, utpote hæc justa æstimantes.
Propter hæc sunt factæ induciæ, & in medio utriusque aciei loco

Jus-

ΣΧΟΛΙΑ.

1244. Ἐπιβὰς. ἀντὶ ἐπὶ τύπτω ἤγουν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἔχω τὸ κυμάτων, ὡς δίκαια πάντα νομίζοντες. 1246. Μάταιος, ὁ τῷ μιᾷ τύπῳ τὸ πᾶν βλέπων.

1247. Ὅρκους

Ὄρνιθες στεμφῶσιν ἐμοῖσιν ἐπιπλάζοντες
Ἤδη δ' ἐκπρέπουσι σώματα παλαίχοις ὄπλοις
Διαγοὶ λέγουσιν Οἰδιπόδα παῖδες.
Φίλοι δ' ἐκόσμουν τήνδε μὴν ἔσω δόμον, 1250
Σπαρτῶν ἀρίστης· τὸν δὲ, Δαναϊδῶν ἀκροι.
Ἔξαν δὲ λαμπαρὼ, λόχημα τ' Ἀργείων ἑλαξάτην,
Μαρνᾶντ' ἐπ' ἀλκὴν τῶν ἐναντίων δορί.
Παρεξίουσες δ' ἄλλο' ἄλλοθεν φάλαγγες
Λόγχαισι θαρσούσαις, ἐξηύδων τάδε· 1255
Πολιώχες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθωθεῖσ' ἕδρας
Τρόπαιον, Ἀργεῖ τ' ὄχλεα δοῦναι λόγον.
Ἑπταύλεα δ' αὖ, Νεῖλε πόλεως τροφαῖς,
Νεῶν καλλίνικ' ἀγῶνα θήσομεν, σὴν πρὸς χέρα τιθείς.
Τάδ' ἠγόρευον, Οἰνεαλεῖς εἰς μάχην. 1260
Μάντεις τε μὴ 'ξῆραξον· ἐμπύους δ' ἀκμὰς,
Ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐλαστέαν,

Ἀχεα

ΣΧΟΛΙΑ.

1247. Ὄρνιθες (Οἰωνοὶ) εἶπε τοὺς θεοὺς πρὸς ὄρνιν ἐπιπλάσσοντας Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας τοὺς Ἀργείους κατὰ τὸ πλῆθος. Ἐπιπλάσσειν δὲ λέγεται. 1248. Ἤδη δ' ἐκπρέπουσι) ἐξ ὑπαίου τὸ σῶμα καθορᾶσιν. 1249. Νεανίαι) οἱ δύο νεανίαι τῶ λόγῳ Οἰδίποδος, ἀντὶ οἱ δύο παῖδες. καθὸ λέγεται ὁ λόγος τῶ Οἰδίποδος, ἀντὶ ὁ ἀγγελίας. 1250. Πρόμοι) πρόμαχοι. 1252. Ἔξαν δ') ἔσπευσε δὲ φαλαγγὶ, ἢ ἐπὶ ἐφόπλισε τὴν τάξιν. 1253. Μαρνᾶντ') μαχεῖσθαι ἑτοίμως ἔχοντες κατὰ τῶν ἐναντίων τὸ λόγχαις. 1254. [illegible] φάλαγγες ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. 1256. Ἐν σοὶ Ζηνὸς) ἐν σοὶ τροπαίων τάξιν ἐπὶ μιᾶς ἕδρας, τὸν π[illegible] ἀγῶνα ἀπὸ μέρους ὅλον, ἢ τριάκοντα. λόγον, καὶ φήμην τροπαίων. 1257. Ἑπταύλεα δ') Ἑπτὰ ἐπὶ πᾶσιν ἀγῶνα τὸ ἀθλητικὸν τὸ νικητήριον. οἱ δ' ἐπτάπυλοι αὐλοὶ ἴσασιν. 1258. Ἑπταύλεα δ') καὶ κοινῶς τὸ ἐπιφανῶν π' ἐλεγον. 1261. Ἐμπύους τ' ἀκμὰς) πῶς τῶ πυρὸς ἀναδύσει. ἢ τὰ φῶτα ἢ ἀπ' ἐμπύων ἀναθυμίαμα, ἀφ' ὧν σημεῖα.) οἱ μάντεις. Ἀκμὰς δὲ καὶ ἀναδύσεις, καὶ

Jusjurandum dederunt omnes duces iis staturos esse.
Jámque occultabant corpus æneis armis
Duo juvenes senis Oedipi.
Amici verò ornabant ducem hujus terræ, 1250
Principes Thebani: alterum verò principes Argivorum.
Steterunt autem fulgentes, nec mutaverunt colorem,
Insano impetu cupientes alter in alterum jaculari hastam.
Prætereuntes verò alii aliunde amici,
Animabant sermone & dicebant hæc, 1255
Polynices, penes te est erigere Jovis statuam
Trophæi signum, & magnam gloriam parare Argis.
Eteoclem verò vicissim *se hortabantur*, Nunc pro patriâ pugnas.
Nunc præclaræ victoriæ compos factus, sceptrum *regni* tenes.
Hæc dicebant, hortantes ad pugnam. 1260
Vates verò mactabant pecudes, & igneas acies,
Rupturasque observabant, & *ignis* contrarium humorem.

Sum-

1248. Παρορμῶντες ἀντὶ τοῦ παρῄνουν. 1257. Εἰκὼν λέγει ἀντὶ φάσματος. 1258. Περὶς Ἐτεοκλ. λέγει.

Ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὅρους ἔχει,
Νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
Ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
Ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν, στεῖχ', ἐρήτυσον τέκνα
Δεινῆς ἁμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας·
Καὶ τἆθλα δεινὰ, δάκρυά σοι γενήσεται
Δισσοῖν στερείσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
Ιοκ. Ὦ τέκνον, ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος·
Οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι
Νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις,
Ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτω σέθεν,
Εἰς θάνατον ἐκνεύοντε, κωλῦσαί σε δεῖ
Ξὺν μητρὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.
Αν. Τίν', ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἔκπληξιν νέαν
Φίλοις ἀυτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;
Ιοκ. Ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
Αν. Πᾶς

ΣΧΟΛΙΑ.

Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι, τὰς μαλθακευτὰς κύστεις. Ὑγρότητ' ἐναντίαν) τὴν περὶ τῆς ἐναντίων δηλοῦσιν, ἢ διὰ τὸ πικρὸν ὕδωρ καλεῖσθαι τὴν... γλυκεῖαν, ἢ ἐναντίαν, ὡς πρὸς τὸ πῦρ, ξηρὸν γὰρ τὸ πῦρ. τὸ δὲ ἑξῆς, μάντεις τὰ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμὰς ἐνώμων... Ἄκραν τε λαμπάδα, κοινῶς γὰρ τὸ σύμβολον ἄκραν τε λαμπάδα... τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς, ὃ καλεῖται λέχος, ... τὴν καρδίαν, διὰ τὸ εἶναι πυρώδη, καὶ ... κρέα τοῦ ἱερείου. ἣν γὰρ ... δι' αὐτῆς μαντείαν. ... πυρὸς σημαίνει δυσχέρειαν πολέμου ... ἀνατεινομένη δὲ εἰς ὕψος, νίκην. οἱ δὲ ... τὴν χολὴν λέγουσι, τὴν ἐν τῷ ἥπατι. σημεῖον γὰρ ... ἥττης. 1265. Ἢ σοφὸς) λόγους. 1266. Ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν) ... τῶν ἐπᾳδόντων ἀνθρώπων, ἃ ἐπᾴδουσι δύναται εἰς φιλίαν ... ἀγαγεῖν. Ἄλλως. φίλτρον ἐπῳδῶν, ἀντὶ τοῦ ... φίλτρον ... τὸ φιλίαν ἐμποιοῦν, ὥσπερ μισητρον, τὸ ἐμποιοῦν μῖσος ... τρον, τὸ φόβου ποιητικόν· καὶ θέλγητρον, τὸ παραγινοῦν εἰς τέρψιν. ἐνταῦθα δὲ φίλτρον ἀντὶ φιλίας, ἵν' ᾖ ἐπῳδαὶ φιλίας, ... φιλίαν

Summámque flammam, quæ duarum *rerum* significationes habet.
Victoriæ *scilicet* signum, & *chadis*, quâ victi afficiuntur.
Sed si quod remedium, si quam sapientem habes rationem,
Et philtra incantationum, vade & cohibe liberos
A fœdo certamine, quia periculum est magnum,
Et præmia gravia: lacrymæ *verò* tibi erunt:
Privaberis duobus filiis in hoc die.
Ioc. O filia Antigone, egredere ante ædes.
Non in choreis neque in virginum cœtu
Nunc tibi procedit status fortunæ,
Sed vitos optimos & fratres tuos
Tendentes ad mortem, impedire te oportet
Cum matre tuâ, nè mutuis *vulnere* concidant.
An. Quem, ô mater, novum horrorem
Amicis insonas ante has ædes?
Ioc. O filia, disperiit vita tuorum fratrum.
An. Quo-

ΣΧΟΛΙΑ.

φιλίων. Ἐκφόβου, ἀμηχάνου. Σπᾷ ἐρήνου) ἄπεχε πολέμου. Ἀπὸ τοῦ σπάω, τὸ σπῶ, καὶ ὁ πόλεμος μισῶ. 1267. Ἀσπίδων) βλασφημίαις. 1268. Καὶ πόλις ἀπολεῖ) τὴν πόλιν ἀφορήτοις πράγμασι, ἤγουν τὰ ἐπιπόλαια, τὰ ἐπὶ τῇ πόλει ἀφορητοῦσι. 1270. Δόμων πάρος) πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους σου λέγει, οὐκέτι δὲ τυραννεῖ, ἀλλ' ἐκποδὼν ὁ οὐκέτι δὲ ἐξέρχει· διὰ τοῦτο τὸ πάρος τίθησι, ἤγουν πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν. 1272. Δαιμόνων μιάσματι) καθάρσεως ἀντὶ τοῦ, ἐξ αἰτίου, ἤγουν ἐξ οὗ τὸ ἔγκλημα, ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἐγκλήματος τοῦ φόνου ἐστὶ, ὡς τὸ ἐκ θεῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ θεῶν. 1276. Τίν' (ὦ τέκνον) τίνα, ὦ μῆτερ, ἢ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν ἀπώλεσε; ἀντὶ τοῦ φίλων. ἀπὸ τοῦ φίλος ἐστὶ τὸ φίλιος. φίλιος. ἀπὸ τοῦ φίλος φίλιος καὶ φίλιος. Ἐπιπλήξεις τε Πολυνείκει. 1279. Αὖ

1265. Σοφὸς, ἐπιτήδειος, ἐπιμήχης λέγει.

Αγ. Πῶς εἶπας; Ιοκ. σὺν χαλκέᾳ εἰς χέρα πεσεῖσθον.
Αγ. Οἰ ἐγώ· τί λέξῃς, μᾶτερ; Ιοκ. ὦ φίλη, ἀλλ' ἔπου.
Αγ. Ποῖ, παρθενῶνας δηλίπεδ'; Ιοκ. ἁγὰ φάσγανον. 1281
Αγ. Αἰδόμεσθ' ὄχλον. Ιοκ. οὐκ ἐν ἀμέρᾳ τάδε.
Αγ. Δέρασθε δὲ δὴ πῆ; Ιοκ. συγγενεῖ λαιμὸς ἐμῷ.
Αγ. Τί φῶσα, μᾶτερ; Ιοκ. τὰς ἐμᾶς μάτας ἐμῇ μάτᾳ.
Αγ. Ἠγῦ σὺ τὰς ματάχμι, κ' μελανπέπλους. 1285
Ιοκ. Ἔπιφε, ἔπιφε, θύγατερ, ὡς ἰὼ λάβ φίλαν
Παῖδας τὰς λόγχας, ὑμὶς ἐ φέρεβθ'.
Ἢν δ' ὑπερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανῇ.
Φαυῆσι δ' αὐτοῖς σμυδαρᾶσι χεῖρας ἐμᾶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χορ.

Χο. Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ· τρομερὰν φόβαν, 1290
Τρομερὰν φρέν' ἔχω.
Αἰ, αἰ· λᾷ σάρκα δ' ἐμὰν
Ἔλεθ', ἔλεθ'

Ἔμελε

ΕΞΟΔΙΑ.

1279. Αἰχμᾷ ἐς μέσαν) εἰς μονομαχίαν καθίστασθον. 1280. Οἰ ἐγώ) ἐπὶ φόνῳ τὴν ἀγωγὴν. Οἰ φίλαι) ἐς ἀνοφελῆ, ἀλλ' ἀκολούθει. 1284. Παρθενῶνας) παρθενικοὺς. 1285. Πεφαρτισίχμους) ἀντὶ τοῦ πάνυ τοῦ μαχητὰς καὶ πολέμους, ἤγουν ἐς τὸ μονομάχους. 1290. Αἰ αἰ τρομερὰν φόβαν) φεῦ φεῦ ἐντρομον φόβον, ἤτοι τρόμον ἔχω. τρομερὰν φρένα, ἤτοι τρόμον μοι φρενῶν ἔχω, τουτέστι φόβον ἔχω. Λᾷ δὲ ἡ ἐμὴ σάρξ, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ, ἀφ' ἧς νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους ἡ αἴσθησις μαίνεται. πάσχω δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν αἰμάτων ἐμῶν παίδων. Ἔλεθ', ἔλεθ'· ἀντὶ τοῦ φόνε, φόνε· ἢ συγχύσεως λέγει ἐνταῦθα, ὡς συγγενῆ φωνὴν ἐπιφθεγγομένης τῆς αἰλαφούσης τὰς αἰλαφούς. ἢ αὐτὴ ἡ αἰλαφοῦσα γίνεται καὶ ἡ χορὸς αἰλαφοῦσα τὰ παιδία, ταῦτα ἐπιφθεγγομένη ἔλεθ', πάσχω δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν αἰμάτων, ἢ ὑπὸ τυχόντος ἄρρενος. ἀπὸ αἰλαφοῦσα δὲ τὸ αἴρω καὶ ἀφαιρῶ ἐπιφθεγγόμενον ἀπὸ τοῦ

Τρομε-

An. Quomodo dicis? *Ioc.* Conſtituti ſunt in ſingulare certamen.

An. Heu mihi, quid dicis, mater? *Ioc.* Non grata, ſed ſequere.

An. Quo, virginum cœtu relicto? *Ioc.* Ad exercitum. 1181

An. Pudet me ovare in turbam. *Ioc.* Tuæ res non requirunt pudorem.

An. Quid igitur faciem? *Ioc.* Solvas diſſidium fratrum.

An. Quomodo ſolvam, mater? *Ioc.* Macum procidens in genu.

An. Præcede tu ad locum inter acies medium, non eſt cunctandum. 1285

Ioc. Feſtina, feſtina, ô filia: quia ſi prævertero
Filios ante pugnam, mea vita erit in luce.
Si verò tardiùs veneris, perimus, morieris.
Cum ipſis autem mortuis mortua jacebo.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Cho. Heu, heu, heu, heu. trementem horrorem,
Et tremens pectus habeo. 1291
Heu, heu, per meum verò corpus
Miſeratio, miſeratio

Veni

SCHOLIA.

Τεμπτεῖ φεύγει.) φεύγει τεμνει πετονται. και Πλάτων Φαίδωνι ἐμοὶ, τὰς φλεβὰς πατάξει. Τεμπτεῖ.) τέμνει ἀντὶ τοῦ τεμνεῖ, καὶ τεμπτεῖται φεύγει. Ἄλλως. τῇ φεύγει τεμπτεῖται τὴν τῶν φεύγων. 1292. Διὰ σώματος) ἀντὶ τοῦ διὰ σώματος. ἀπὸ τοῦ διὰ τὴν τῶν καὶ μέλαν αἷμα. 1293. Ἐλεύθερ) ἐλεύθερ γὰρ ἐν ὀλίγῃ ἐ ἐλεύθερ ἐ ἐλεύθερ lenitatis. διὰ τὸ ἐλεύθερ τὸν 1295. Διὰ τὸ 1284. Οἶν οὖ) ἔχει τὸ τοῦ ἀγγέλου ἐν ἔχει, ἀναβαίνει τὸν αἰχμὴν.

Ἔμολε ματρὸς δυλαίας,
Δίδυμα τέκεα· πότερ' ἄρα
Πότερον αἱμάξει
(Ἰὼ μοι πόνων, Ἰὼ Ζεῦ, Ἰὼ γᾶ)
Ὁμογενᾶ δέρα,
Ὁμογενᾶ ψυχάν,
Δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα.
Πότερον ἄρα νέκυι ὀ-
λόμβιον ἰαχήσω;

Ἀντιστροφή.

Φεῦ δᾶ, φεῦ δᾶ· δίδυμοι θῆγες,
Φόνιαι ψυχαί,
Δοερὰ παλλόμεναι,
Πέσεα, πέσεα
Δάϊα αὐτίχ' αἱμάξετον.
Τάλανες, ὅτι ποτὲ μονομάχον
Ἐπὶ Φρέν' ἠλυθέτην.
Βοᾷ βαρβάρῳ γεναχᾷ ἰαχάν
Μελομέναν νεκροῖς,
Δάκρυσι θρηνήσω. Σχι-

ΣΧΟΛΙΑ.

1295. Δίδυμα τέκεα) τοῦτό τινες σαλαμισμὸν ἐκάλουν. ἦν γὰρ εἰκὼς, διδύμων τεκέων. Πότερ' ἄρα) ἀπορῶ δὲ καὶ ἐγὼ, πότερα αἱμάξει τὴν ὁμογενῆ δέρην, τὸ ἔξης, πότερα ἄρα, πότερον αἱμάξει τὴν ὁμογενῆ δέρην, ὁμογενῆ ψυχὴν δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων. 1302. Πότερον ἄρα) πῶς ἄρα ἡ τεκοῦσα γνωσθήσεται. 1304. Φεῦ δᾶ) Φεῦ γᾶ. ἡ δὲ συνοδὸς Ἀντιφάνης φησὶν, ὡς ἐπὶ δ' ὦδα καὶ φῶδα. Ἄλλως, εἰ δὲ μὴ λέγοι αὐτὴν τὸ φεῦ δᾶ. εἰ δὲ, ὡς ὁ παρελθὼν δ' δᾶ. ἀντὶ δ' φεῦ δᾶ. πῶς δὲ ἀντὶ δ' φεῦ γᾶ, καὶ τὸ μὲν μετὰ τοῦ γ' εἰς τὸ δ', ὡς ὁ τῆ δημήτερ, πηδᾶ, πηδᾶ. πηδᾶ τὸ τὸ ἅλμα πηδᾶν ἄμμι. 1306. Δοερὰ δὲ παλλόμενα) ἀντὶ δ' τὸ δέρη

Venit matris miseræ,
Propter duos filios? Quis nempè
Quemnam cruentabit
(Hei mihi propter labores,
O Jupiter, ô Tellus) cognatam cervicem,
Cognatam animam,
Per clypeos, per sanguineas cædes?
Misera ego, misera,
Quemnam igitur mortuum extinctum lugebo?

Antistrophe.

O terra, ô terra. Geminæ feræ,
Sanguineæ animæ,
Hastam vibrantes,
Cadavera, cadavera *ut*
Hostilia mox *se mutuis vulneribus* cruentabunt.
Miseri *sunt isti*, quòd unquam singularis prælii
In cogitationem venerint.
Vociferatione barbarâ lugubrem sonum
Debitum mortuis,
Cum lacrymis lugens edam,

Propo

ΣΧΟΛΙΑ.

ψῆ' ἀλλήλων πλήξασαι, ἢ ἐπὶ πόλεμον κινήσασαι. 1307. Πίστα) τὰ πλήγματα φιλεῖ εἰπεῖν, ὅτι πεσόντες ἀμυδρότερα τὰ σήματα. πίστα ἐν αὐτῇ Ε πεπληγώς, πλήγματα. 1309. Τάλαινις) ἀντιγραφὴς εἰσὶν, ὅτι εἰς ἐφύμνιον μετέπεσε χλαῦσαι. 1311. Βοᾶ βαρβάρῳ) τῇ βαρβάρῳ φωνῇ τῇ βαρβάρῳ τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας βοῶν τῶν, οἷον τοῖς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. Ἢ βοᾷ ἀντὶ τοῦ ἐπιφθεγγόμενον τοῖς μέλεσιν τοῖς ὀδυρμοῖς ἡμῶν. τοῦτον ἐπιπολὺ διακόπτουσι ῥήσεσι. 1312. Μιξοδάκρυτον) ἀντὶ Ε μιξοκλαυτόν. ἢ μιξοδάκρυτον τῷ νεκρῷ. τῷ προσπίπτοντι τοῖς τοῦ ψυχῆς.

1296. Σφῶν.

1297. Τίνι τῶν μοι τὸν ἐκ ἀφ' μόνον 1304. Δῶ ἐ ἐφ' ἐμοὶ ἐμοὶ, ἐφ' ἐ Δαμάσιππος ἐφ' ἐμοὶ

Σχεδὸν τύχα πέλας φόνου,
Κεινεῖ φάος τὸ μέλλον. 1315
Ἄποτμος, ἄπτμος ὁ φόνος,
Ἔνεχεν Ἐεννύων.
Ἀλλὰ γὰ Κρέοντα λθύοτω τόνδε δεῦρο σωτηρῆ
Πρὸς δόμους σείχοντα, παύσω τὺς παρεῤῥῶτας λόγους.

ΣΧΟΛΙΑ.

1314. Σχεδὸν τύχα) πέλας. τὸ σχεδὸν κὴ τὸ πέλας ὁμοίως παρακεῖται· ἢ καθ' αὐτὺς τύχη δὲ φόνου πλησίον ἐσί, τυτέστιν ὅσον οὔπω γενησόμεθα, πῶς ἀκόλουθος) αὐτοῖς τὸ μεγαλομάχιον. 1315. Κεινεῖ φάος) τὸ σύμφορον δηλονότι, ἢ παρεῤῥῶσι ἡμέρᾳ διδάξει τὸ πέρας, ἢ τὸ μέλλον,

---

ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἰαμβοί.

Κρέ. Οἴμοι, τί δρᾶσω; πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν
Στένω δακρύσας, ἰὼ πέδιξ ἔχει νέφος
Τοιῶτον, ὥστε δὶ Ἀχέροντος ἱέναι;
Ἐμός τε γὰ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπ' ἀθλίων,
Τέκνα λαβὼν γενναῖον, ἀγαθὸν δ' ἐμοί.
Οἵ ἄρτι κρημνῶν ἐκ δεκοπλείων ἑλῶν, 1325
Αὐ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1320. Οἴμοι, τί δρῶσω) ἵνα δὲ μὴ φιλέπαινος ὁ Κρέων, κὴ μὰ μόνον τῶ παιδὸς λόγῳ πειθῶται, φησὶ, τὸν ἄρχοντα, ἀλλὰ καὶ τῶ παιδὸς κὴ τ πόλεως, καίτοι εἰ δὺς, ὅτι ἀμφὶ τ ἀνδρῶν δ παιδὸς ἐντυχεῖ πὸ τ πόλεως. μικρὸν γὰ ὕστερον εἰπὼν, Ἐμός τε γὰ παῖς ὄλωλεν, ἐπιφθέγγεται εἰκότως, πόλις τέ. 1321. Νεφος) πολῶν.

Prope fortuna; prope cædem *est*,
Decernet *apertéque demonstrabit hæc* lux futurum *rei exitum*.
Infelix, infelix *est* ista cædes,
Propter Furias.
Sed enim Creontem video hunc huc tristem
Ad ædes venientem, missa faciam præsentia verba.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἴγνυ τὸ λάσθησόμβρον. 1317. Ἔνεκ' ἐλεινῶν) ὡς τ ἐλεινῶν ἐπιπεπτωκῶν τῇ φαύλᾳ τῆς ἀνθρώπους. ἢ ἀφ' ἧς ὁ Οἰδίπους, ἴγνυ τὰς ἰσχνὰς ἐλεινῶς. 1318. Σωιφῶ) ἴγνυ, σαπφῶ.

CREON, CHORUS, NUNCIUS, ANTIGONE, OEDIPUS.

Iambi.

Cre. HEU mihi, quid agam? num meipsum, an verò urbem 1320
Lugeam lacrymans? quam undique habet nubes
Talis, ut sit eundum per Acherontem.
Meus enim filius pro patriâ mortuus periit,
Nobile nomen consecutus: sed mihi molestum,
Quem modò rupibus ex draconteis sublatum,

Pro-

ΣΧΟΛΙΑ.

πλῆθος τ πολεμίων. 1325. Κρεμνῶν ὀκ ἀσπιστῶν) ὡς τ Μιλτιάδης πυρὸ τ πύργου, ἵνθα δὴ ὁ δράκων, κατακρημνίσας ἑαυτόν. Ἄλλως. δεῖ νοεῖν ἴνα τ τειχῶν τ πηλὸν ὃ δράκοντός εἶναι, πῶς γὰρ εἶχε τὸ σῶμα ἀναλαβεῖν ὁ Κρέων, τ πολεμίων πυρσευσάμενον; δὸς δὲ τ τίχας ἵβρεψεν ἑαυτὸν ὁ παῖς, ἵνα ἐπίδειξιν τ ἰσχὺν τ πολεμίων ἀσθενείας. 1326. ἀὐ.

1321. Πέφευξ ἔχει, ἀντὶ πέφυκε.

Αὐτοσφαγῆ δόξηνον ἐκόμισ' ἐν χεροῖν.
Βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν. ἐγὼ δ' ἥκω μετα-
στέλλων ἀδελφὴν γεραιὰν Ἰοκάστην, ὅπως
Λύσῃ πεθθηταί τ' ἐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.
" Τοῖς γὰρ θανοῦσι λῆξε τὸν ζῶντ' τεθνηκότα 1330
" Τιμὰς διδόντα, χθόνιον θύσεβεῖν θεόν.
Χο. Βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
Κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῶ ποδί.
Κρέ. Ποῖ, καὶπὶ ποίαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.
Χο. Ἥκουσι τέκνα μονομάχῳ μέλλοντε δορὶ 1335
Εἰς ἀσπίδ' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.
Κρ. Πῶς φῄς; νέκυιμι τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμῆ
Οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον, ὥστε κἀτάδ' εἰδέναι.
Χο. Ἀλλ' οἴχεται μὰν σὴ κασιγνήτη πάλαι.
Δοκῶ δ' ἀκοῦσαι τὸν πρὸ ψυχῆς, Κρέον, 1340
Ἤδη πεπεφάχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
Κρ. Οἴμοι, τὸ μὰν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
Σκυθρωπὸν ὄμμα, κἀπόπτον ἄγγελμ
Στείχον[Θ], ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

Τροχαῖοι.

Αγ. Ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον, ἢ τίνας λό-
γους; 1345
Κρ.

ΣΧΟΛΙΑ.

1326. Αὐτοσφαγῆ) ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἐσφαγμένον. 1327. Βοᾷ) θρηνεῖ δηλονότι· ὁ ἴσως πᾶς οἶκος. Μεθιστάμενον) μεθαρμόττον. Ἐγὼ δὲ ὁ λέγων μεμάθηκα, ἢ μεταπέμπομαι καὶ ζητῶ τὴν ἀμφὶ ἀδελφὴν τὴν γεραιὰν, τὴν Ἰοκάστην. 1331. Εὐσεβεῖν) πρεπόν ἐστι χθόνιον θεόν. 1333. Κόρη τε) τὸ ἐξῆς κόρη τε Ἀντιγόνη, κοινῇ ἴκτιδι μηδεμιᾶς ἄλλης τῇ μητρὶ, καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἐξῆλθε. 1334. Ποῖ) πῇ βέβηκε; Καὶπὶ ποίαν συμφορὰν] σύνταξις λέγε τὸν ζῶντα τεθνηκέναι, ἢ τὸ συμβουλευτικόν. 1336. Εἰς ἀσπίδ' ἥξειν) εἰς μάχην, εἰς συμβολήν. 1337. Νέκυιμι τοι) ἀντὶ τοῦ τὸ ναὶ μὰ τὸν

Propriâ cæde confectum, miſerum tuli in manibus.
Vociferatur autem domus tota. Ego verò venio accerſiturus ſororem anum Iocaſten, ut
Lavet, & componat filium meum, qui non vivit amplius.
" Fas namque *poſcit* mortuis non mortuos
" Honores dando, piè colere Deum ſubterraneum.
Cho. Tua ſoror egreſſa eſt ex ædibus, ô Creon,
Puellâque matris Antigone communi greſſu.
Cre. Quò, & ad quam calamitatem? ſignifica mihi.
Cho. Audivit filios ſingulari certamine eſſe
Ad pugnam venturos pro regiâ domo.
Cre. Quomodo dicis? ego cadaver mei filii curans,
Non veni huc, ut hæc etiam ſcirem.
Cho. At abiit ſoror tua jamdudum.
Exiſtimo autem certamen de vitâ, Creon,
Jam commiſſum eſſe filiis Oedipi.
Cre. Hei mihi, video quidem ſignum hoc,
Triſtem oculum, & vultum nuncii
Venientis, qui omnem nunciabit rem geſtam.

Nun. O miſer ego, quem dicam ſermonem, aut quæ verba?

Cre.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὦμοι ἐμοὶ παιδὸς ἐμῷ ἐπιμελείας ἐξίην. 1338. Οὐκ εἰς τόδ' ἦλθον) ἐκεῖς τόδε ἔφθασα, εἰς τὸ γνωρίσαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο παρεγενόμην, ἵνα ἐκ τοῦδε εἰδείην. 1342. Οἶμοι, τὸ μὲ σημεῖον) ὁ δὲ ἀγγελικὸς τῷ ἐξίλυε τοιχάζῃ) τὸ λεχθησόμενον. 1344. Τὸ ὀμμάδιον) τὸ ταχύ.

1346. Οὐκ

1327. Πᾶν δῦμεν) ἀντὶ πάντες οὖν τῷ ἐμοὶ οὖκ ἤρεσεν. 1337. Ἀγαπτάζων) ἐπιμελούμενος, φροντίσων. 1339. Ἀλλὰ γάνυται νῦν ἄγγελος, ἀπῆλθεν.

Κρ. Οἰχόμεθ' ὦ δύστηνε συμφοραῖς ἐμαῖς.
Αγ. Ὦ τάλας, διττῶς αὐτῷ μεγάλα γ' φέρω κακά.
Κρ. Πρὸς πεπρωμένοισιν ἄλλοις πήμασιν, λέγεις δὲ τί;
Αγ. Οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες οἳ φάει, Κρέον.

ΑΝΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Στροφὴ α'.

Κρ. Αἰ, αἰ· μεγάλα μοι πάθεα, ἰὼ πολὺ ἁμοῖς.
Αγ. Ὦ δώματ' εἰσαΐεσθ' Οἰδίπου παῖδε, 1351
Παίδων ὁμίους συμφορᾶις ὀλωλότων;
Χο. Ὡς ἐκδακρύσαι γ', εἰ φρονεῖτ' ἐτύγχανον.

Στροφὴ β'.

Κρ. Οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυπόλεμωτάτας·
Οἴμοι κακῶν δύσηνε· ὦ τάλας ἐγώ. 1355
Αγ. Εἰ καὶ τὰ πρὸς τύχοισιν εἰδείης κακά.
Κρ. Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσπολεμώτερα;
Αγ. Τέθνηκ' ἀδελφὴ σή, δυοῖν παίδοιν μέτα.

Στρο-

ΣΧΟΛΙΑ.

1346. Οὐκ εὐσεβοῦσιν) ἀσεβοῦσιν ἢ κακοῖς, ἐκ εὐχῆς. τὸ δὲ τάλας διὰ τρεῖς βραχ. ἡρωϊκὸν δὲ τὸ ἔσθ'. 1348. Λέγεις δὲ δὴ τί) λακωνικῶς, ἢ ἐρωτηματικῶς. ἀντὶ τοῦ ἐπαναλήψεως πήμασι λέγεις φέρειν ἕτερα; 1349. Ἐν φάει) ἐν τῷ φωτὶ, τουτέστιν ἐν συντελείᾳ. συνέβησαν δὲ ὁ Εὐριπίδης, ἐν ἀνὶ ἔχων ἀσεβεῖν ἢ συμφορᾶς τὸ κεφάλαιον, κωλοτυπικώτερον ὕστερον διηλθὼν τὸ πᾶν. 1352. Παίδων) λείπει ἡ ἀπὸ. τὰ ἀπὸ τῶν παίδων, κωλύει τοῦ αὐτοῦ συμφορᾶν ὀλωλότων; 1353. Ὡς ἐκδακρύσαι) καὶ ἔκκ-

Cre. Periimus! non ſpecioſis *neque fauſtis* procæmiis initium *ſit* orationis.

Nun. Heu me miſerum, iterum clamo: magna enim fero mala.

Cre. Quod nam malum dicis, præter alia quæ acciderunt?

Nun. Filii ſororis tuæ non ſunt in luce ampliùs, ô Creon.

ANOMOEOSTROPHA.

Strophe 1.

Cre. Heu, heu, magnos dolores mihi & urbi ſonas.

Nun. O domus Oedipi, audis hæc
De filiis extinctis ſimili clade?

Cho. Ut etiam lacrymaretur, ſi ſenſum haberet.

Strophe 2.

Cre. Heu calamitatem miſerrimam,
Heu mala: miſer ego & infelix.

Nun. *Rectè*, ſi ſcires mala, quæ præter hæc acciderunt.

Cre. Et quomodo poſſent accidere iſtis triſtiora?

Nun. Mortua eſt ſoror tua cum duobus filiis.

Stro-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἴκτυπον. ἀντὶ δυσχερώσης εἰ αἴδοιον εἶχεν τὸ εἰκῆ κρᾶσιν. 1356. Εἰ μὴ τὸ ἀπὸ τούτων εἰδείης κακά) τί ἔρεις. ἢ τραπέλως γένοιο ἀλλοίου. 1357. Δυσπαθοῦσιν) δυσχέρειαν.

1559. Ἀνδ-

1354. Βαρυπετῶν.) δυσχερῶν. πέτρα δὲ διὰ ων τὸ αὐτό, ἐ δυσδαίμων ἐ δύστηνος, βαρυδαίμων καὶ βαρύπετρος, πάλιν τὸ αὐτὸ, βαρυδαίμων ὁ βαρεῖαν ἴσχων τύχην, δυσδαίμων δ' ὁ πονηρός. μείζω δὲ γίνεται τὸ——τῶν——διὰ τὸ μέτρον ἢ ὅτι ἐν ἀλόγοις, ἐπὶ ὁ ἀπὸ αὐτοῦ ὁ συμπλοκὴ διωδύνη μονοῦται εἶναι ὁ αὐτὸ τῷ βεβηκέναι.

Στροφὴ γ'.

Χο. Ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν,
Ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοπήχεις κλύπεις χερῶν. 1360

Ἰαμβοί.

Κρ. Ὦ τλῆμον, οἷον τέρμ' Ἰοκάστῃ βίου,
Γάμων τε τῶν σῶν, Σφιγγὸς αἰνιγμὼς ἔτλης.
Καὶ πῶς πέπρακ' ἀδιπλύχων παίδων φόνῳ,
Ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι.
Αγ. Τὰ μὲν πεσσύργων δύτυχήματα δόμων, 1365
Οἶδ'· ἐν μακρᾷ γὰρ τέχεων πεσεῖ πυκᾷ,
Ὥστ' ἐχ' ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
Ἐπεὶ δὲ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσαντ' ὅπλοις
Οἱ τῆς γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,
Ἔσησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον 1370
Διοτὼ φρατηγὼ, τὼ δι πλὼ φρατηλάτα,
Ὡς εἰς ἀγῶνα μονομαχεῖντ' ἀλκὶ δορός.
Βλέψας δ' ἐς Ἄργος, ἦκε Πολυνείκης ἀρᾶς·
Ὦ

ΣΧΟΛΙΑ.

1359. Ἀνάγετε, ὑψοῦτε ἡμῶν) ἢ κτύπον λευκοπήχων χειρῶν ἀνάγετε ἀπὸ κεφαλῆς. 1361. Ὦ τλῆμον, ὦ ἀθλία Ἰοκάστη, οἷον τέλος βίου τοῦ σοῦ γάμων ὑπέμεινας ἀπὸ τοὺς αἰνιγμοὺς τῆς Σφιγγός. 1364. Ἀρᾶς τ' ἀγώνισμα) τὸ κατόρθωμα. τυτέστιν, εἰπέ μοι, πῶς ἀπέβη ἡ κατάρα τοῦ Οἰδίποδος. 1365. Τὰ μὲν πεσσύργων) εὐτυχήματα γενόμενα. λέγει δὲ τὴν νίκην, διὰ σύνεσιν ἀπὸ πυλῶν τῶν πέλας. 1366. Τειχέων ἀδιαπλώκαι) ἀδιαφθόρικας τὰ πέπλα, ἃ μακρὰν εἰσὶν, ὥστε μὴ ἐχεῖ πάντως εἰδέναι τὰ δρώμενα. λείπει γὰρ τὸ μή. Οἶδ' ὡς ἐ) πῶς εἰς τὸ ἐ ἔζευσι. οὐκ οἶδα, φησὶ, τὰ ἀπὸ τῶν πύργων εὐτυχήματα· μακρὰν γὰρ εἰσί. Ἄλλως. τειχέων ἀδιαπλώκαι. ἀδιαφθόρικας τὰ πέπλα. οὐ δ' οἷον ἀδιαπλόστους, καὶ κυκλῶν τὴν πόλιν. ἀδιαλαμβάνων) ἀπὸ αἱ πύλαι τοῖς πέπλοις. καλῶς δὲ ἀπὸ πηλικῆς ἀφορμῆς τὸ ἀστοχούμενον ἀπὸ δ' αὐτοῦ αἰγίλιψ ἐστάθησεν. ἡ δὲ λέξις, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν τειχῶν εὐτυχήματα, ὡς οἰκειότερα δηλωθῆ τοῖς Ἀργείοις, εἶπε. ἐν δὲ μακρᾷ· τὰ πέπλα, ὡς μὴ πάντα τὰ εἰδέναι. 1370. Εἰς μέσον μεταίχμιον) παρὰλ-

Strophe 3.

Ch. Elevate, extollite luctum,
Et candidarum manuum planctus ſupra caput.

Cre. O miſera Iocaſte, qualem finem *tuæ* vitæ,
Et nuptiarum tuarum propter ænigmata ſphingis ſuſtinuiſti?
Quomodo verò facta eſt cædes geminorum filiorum,
Et certamen ortum ex diris Oedipi? dic mihi.

Nun. Succeſſus quidem ſecundos urbis noſtræ ante mœnia
Scis: non enim ita procul ſunt ambitus murorum,
Ut neſcias omnia quæ ibi geruntur.
Poſtquam igitur armaverunt corpus ferreis armis
Senis Oedipi adoleſcentes,
Steterunt venientes in locum medium inter acies
Duo duces, & duo imperatores;
Ut in certamen ſingulare deſcenſuri robore haſtæ.
Spectans autem verſus Argos, emiſit Polynices preces:

O

ΣΧΟΛΙΑ.

παῤῥῆθεν εἰς τὸ μέσον ἀπ' εἰς ἀγῶνα δυεῖν, ἢ ἀλλήλων μονομαχίαν. 1373. Βλέψας δ' ἐς Ἄργος.) ἢ νῦν οἰκεῖον ἔχων, αἴτιον εὐχῆς ὁ Πολυνείκης λέγων, ἃ εὐθυμεῖται Ἥρᾳ, εἰς οἷς, ἐπολιτογραφήθη ἢ παρὰ σοί, ἐμαυτῇ ζεύξας, ἀντὶ ἧς εἰς ζεῦξιν λαβοῦσα, τῶν παίδων

F

1364. Ἀγώνισμα, ὁ ἀγών, ἤγαγε ἡ σπᾶξις αὐτὴ ἧς ἀγῶνος. ὥσπερ βάδισμα ἡ πορεία, ἢ ὅρμημα ἡ φορά. ὥσπερ δὲ λέγεται ἔργον ἡ σπᾶξις· λέγεται δὲ καὶ τὸ περιπόρφυρον σπάργανον· ὅτου λέγεται ἀγώνισμα καὶ τὸ λαμβάνον ἔργον ἀπὸ ἧς ἀγῶνος. εἰσῆγεν ἤγαγε ἐς τὸ αἰνυστὸν ἔργον τῆ καθέρμης ἧς Οἰδιπόδου, τυτέστι ἡ ἥνυσεν ἡ καθέρμη ἧς Οἰδίπ. 1372. Καὶ εἰς μάχην αὐτὴ παρεβάλετο μονομαχεῖν ἢν αὐτὴ ὁμιλεῖν ἀλλήλοις παρεβάλοντο αὐτοὶ ἀλλήλοις μονομαχοῦντες.

Ὦ πότνια Ἥρα, σὸς γάρ εἰμι, ἐπεὶ γάμοις
Ἔζθυξ' Ἀδράστου παῖδα, χ' ναίω Φθόαν,
Δός μοι κλαυσεῖν ἀδελφοὺς, ἀντίσῃ δ' ἐμοὶ
Καθαιμαπῶσαι δεξιὰν νικηφόρον·
Αἴσχιστον αὐτοῦ σῶμα, ὁμογενῆ κλαυσεῖν.
Πολλοῖς δ' ἐπῆκει δάκρυα τῆς τύχης ὅση.
Καὶ ἔβλεψαν ἀλλήλοισι λιγυδόνες κόραις.
Ἐτεοκλέης δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος
Βλέψας πρὸς οἶκον, ἠύχετο· ὦ Διὸς κόρη,
Δός ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χερὸς
Εἰς τεὸν ἀδελφοῦ τῆς δ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
Ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρὸς, ὡς Τυρσηνικῆς
Σάλπιγγος ἠχὴ, σῆμα Φοινίᾳ μάχης,
Ἧιξαν ὁρόμημα δηΐων ἀλλήλοις ἔπι.

Κά-

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἔζθ' Ἀδράστου. κ' οἰκεῖῶ τὴν σὴν χθόνα. δὸς, ὦ Ἥρα, ἐμοὶ κλαῦσαι τ' ἀδελφὼ, ἐ κωλυμαδέξαι τὴν ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον, τὴν αὐτῆρα, ὅτι τὴν σὴν ἱερέαν ἐνασεῖαν. κρατίστῳ αὐτῶ νίκην τ' ἀδελφὼ φονεύσαι. ἄκρως δὲ δηλοῖ τὸ ἀνδρὸς, μεμφόμενος ἑαυτὸν ἐπὶ ἀμότητι. 1379. Πολλοῖς δ' ἐπῆκει) τοσαῦτα φησὶν ἐπῆκει δάκρυα τοῖς παλλοῖς, ὅση τοῖς τύχαις ἦν συμφορὰ τοῖς μητρομαχῆσαι, τοσῦτον συμφώνως τῇ κατ' αὐτὼς τύχῃ, ἐδάκρυον οἱ ἑκατός. Ἄλλως. πολλοῖς δὲ ἐπῆκει δάκρυα τ' τύχης ὅση. λείπει γὰρ τὸ ἴσην τ' τύχης ἡ δίκη λέ. Ἄλλως. Τὴς τύχης, ὅση) ἴσην τ' τύχης τ' αὐλίων ἀδελφῶν, ὅση λέ κ' οἰκεία λέγ' τὸ μέγεθ' τ' δυστυχίας. 1380. Διαδόντες κόραις) εἰκότως γὰρ ἥκιστα μητρομαχοῦντες ἀδελφὼς λέ ἐδόκουν, οἷς ἐ τὸ ἐπῆεν κ' τὸ ἐπῆεσθ' εἰκότως ἦν. Ἄλλως. ἐμφαίνει δ' κωλῶ ἀλήθειαν ὁμοῖς πικρῶν σὺν ἀκούσῃ λέγ' βλέμμασιν 1382. Ἡξαν) ὦ ἐπ' νῦν εἰς τὸ ἱερὸν τ' Ἀθηνᾶς ἀναβλέψας τὸ σῶ Θήβαις. 1386. Ἐπεὶ δ' ἀφείθη) ἐπὶ τ' ἐπῶ ἐπὶ Θήβαις ὅπου ἐχρῶντο τῇ σάλπιγξ Ἕλληνες. ἀπὸ δὲ Τρωϊκῦ πολέμου. Ὅμηρος δὲ αὐτὸς μόνην σάλπιγξα, ἀ νενικῆ δὲ σάλπιγξ χρωμένους τοὺς ἥρωας. πρῶτος δὲ Ἀγχιάνδης συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις, ἤγαγε τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγξα εἰς Ἕλληνας. ἐχρῶντο δὲ πρὸ τὸ πολέμου

ὦ

O veneranda Juno, tuus enim ſum, poſtquam nuptiis
Adjunxi *mihi* Adraſti filiam, & habito *tuam* terram,
Da mihi occidere fratrem, & contrariam meam
Dextram cruentare victricem:
Peto turpiſſimam coronam, *videlicet* ut interficiam fratrem.
Multis obortæ ſunt lacrymæ, ob magnitudinem calamitatis.
Intuebantúrque ſe mutuò obvertentes pupillas.
Eteocles verò Palladis armatæ aureo ſcuto
Reſpiciens ad ædem precatus eſt: O filia Jovis,
Da ut haſtam victricem ex manu *emiſſam*
In pectus fratris ab hoc brachio jaculer,
Et interficiam *eum*, qui venit everſurus meam patriam.
Poſtquam autem miſſa eſt fax (ut Tyrrhenicæ
Tubæ ſonitus) ſignum cruentæ pugnæ,
Ruunt contra ſe mutuo atroci curſu.

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

1376. Ἀντήρη) ἀντιπρόσωπον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρεμπτῶσιν. 1377. Δεξ. χεῖρα νικηφόρον γενομένην. 1379. Δάκρ.) τὸ ἢ δυσφόρου ἀφ' ὧν πυνθάνῃ ἡ δυσχέρεια, ὅσον πάντως ἐκφαίνει ἡ ὀδύ. 1380. Διαδέτ. ἀφθόνως ἀτενίζοντες τὸ βλέμμα.

1390. Σωτ-

Κάτωθι δ' ὅπως θήγοιτες ἀγείαν γένυν,
Ξυνῆψαν, ἀφρῷ λιβόμενοι γενειάδας.
Ἤιστον δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
Ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην.
Εἰ δ' ὅμμ' ὑπερχὸν ἴτυος ἄτερος μάθοι,
Λόγχην ἐώμα τόμαλι, πορθμεύων θέλων.
Ἀλλ' οὐ προσῆγον ἀσπίδων κεκραμένων
Ὀφθαλμὸν, ἀρχὴν ὥστε γίνεσθαι δορός.
Πλείαν δὲ τοῖς ὀχῶσιν ἐσάλαξ' ἱδρὼς,
Ἢ τοῖσι δρῶσι, λιβὸς φίλων ὀρρωδίαν.
Ἐτεοκλέης δὲ, ποδὶ μεταλαίων πέτρου,
Ἴχνος προβρόμιον κώλον ἐκτὸς ἀσπίδος
Τίθησι. Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορὶ,
Πληγὴν σιδήρῳ προσδοθεῖσαν εἰσιδών.
Κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ.
Στρατὸς δ' ἀνηλάλαξε Δαναΐδων ἅπας.
Κἀγὼ τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
Ὁ

ΣΧΟΛΙΑ.

1390. Συνῆψαν ἀφρῷ) λείπει ὁ ὦδε, ἢ ἄλλως, συνῆψαν μάχην ὡς κάτωθι· πῶς γενειάδας ἄφρῳ λιβομένους χρὴ τὸν ἀγῶνα γένυν θήγοντες, ἐπὶ ᾧ κάτωθεν ἀμφίτομον λαμβάνει, τί, τι θήγοντες, ἢ τὸ λιβομένους γενειάδας. 1391. Ἤιστον δὲ λόγχαις) αἰτιᾶται ὅτι ὤρμων, λείπει δὲ αἴτιον. κυκλοτέλων δὲ ὄρεων πρὸς λόγχας ἀγωνιζόντες. ἀλλ' ἐκάτερος· οὐ τῷ βαίνειν τὸ ἕτερον, ὑπεκκρούεσθαι τῷ τοῦ ἀσπίδος κύκλῳ, ἵνα αὐτὸν ὑπερπηδήσαι τὸ δόρυ, ἢ ὀλισθῆσαι τῷ κύκλῳ τῆς ἀσπίδος, μάταιον, ἢ ἀνιστάμενον γίνεται. 1393. Εἰ δ' ὅμμα ὑπερχὸν) εἰ δὲ ἴδοι ὁ ἕτερος τὸ σῶμα τοῦ ἄλλου, ὑπὸ αὐτῷ τῆς ἀσπίδος οὐκέτι τὴν λόγχην. Ἄλλως. εἰ δὲ ὁ ἕτερος τὸ ὁμοῖον τῆς ἀσφαλείας ὑπερχὸν βουλοῖτο ἁμαρτεῖν, ὁ ἕτερος τὴν λόγχην οὐκέτι, ἵνα τοῦτον πλήξῃ τῆς φύσεως. ὅμοιος δὲ φυσὶ λοιμοὺς τὸ σῶμα. 1395. Κεκραμένων) κέκραται κυκλοῦσι τὴν ἴτυν τῆς ἀσπίδος κύσμον. μικροὶ δὲ ἄλλοι εἰσὶν, οἱ οὐ χρυσοῦ γέροντες. τινὲς δὲ μικροὺς ὀπὰς φασὶ τὴν ἴτυν, εἰ ἔστι ἐμπαθῆ τοὺς ὀφθαλμούς. 1396. Ἀρχὴν) ὡς μὴ δυνάσθαι σῴζειν. 1397. Πλείαν

Et ſicut apri acuentes ſævas genas, *i.e. dentes*,
Commiſerunt pugnam, madidi genis propter ſpumam.
Impetum autem faciebant haſtis, ſed ſedebant ſub clypeis rotundis,
Ut *haſtæ* ferrum excideret fruſtrà.
Si verò alter oculum *alterius* eminentem ſupra clypeum vidiſſet,
Vibrabat haſtam verſus os, antevertere volens:
Sed ſcitè admovebant clypeorum foraminibus
Oculos, ut eſſet ocioſa haſta.
Plus verò ſpectantibus ſtillabat ſudoris,
Quàm agentibus, propter metum amicorum.
Eteocles autem ſaxum pede transferens,
Veſtigio excurrens pedem extra clypeum
Ponit: Polynices verò occurrit haſtâ,
Plagam ferro traditam conſpicatus,
Tibiámque tranſegit Argiva haſta. [*jubilo.*
Totus autem exercitus Græcus exclamavit *præ*
Et in hoc labore nudum humerum videns

Prius

ΣΧΟΛΙΑ.

1397. Πλείων δὲ) πλείων δὲ ἰδρὼς ἐγένλαζε τοῖς ἱππεῦσι, ἀλλ' ἢ τὸ φόβου τῶν φίλων, ἢ τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1399. Μεθυπείρων) μετακινῶν, μεθερμόνων τὸ ποδὶ τοῦ τὸ λειπόν, οἱονεὶ πηροῦντα. λέγει δὲ ψῦ, ὅτι παρέχωσιν ἐν τῷ ψυχεῖν. ἢ οἱ ναῦται χαίρειν φασὶ τὸ ἄρρεμα, ὅταν μὴ πολὺς ἄνεμος πνέῃ, ἀλλὰ μόνον ψυχῇ. 1400. Ἴχνος ὑπεδέγμην) μεθαρμοσάμενος τὸ ἴχνος. ὑπεδεγμην δὲ, ἀντὶ ὑπεδεχόμην. 1402. Εἰσεδὺς) ἐδὺς τὸ ποδὶ ἐπὶ τὸ πλησίον τῷ ἐπιτιθέμενον, ὃ ἐστι πίπτοντος μέρος τὸ σκέλος ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐδύς. Πλαγὰν σιδήρου) τύπον δυνατὸν πληγῆναι. 1404. Ἐπιλελάκειν) ἔχειν. 1405. Καὶν τῷδε) κὴ ὁπλίτου, ὑπὸ τῷ μόχθῳ γυμνὸν τὸ ἀκάτιδος τὸ ὦμον τῷ

Πολυ-

1389. Ἄγγελον σταχύων ἢ χίλιον, ἀντὶ τοῦ ἐδόθη. 1392. Ἵνα ὁ αὐχὴν ὑπερφύηται μηδὲν ἀνέχων. οἱ δὲ ὦμον δὲ ἀντὶ ὑπερφανὲς δὲ κύκλου τῆς ἀκατίδος· ἴδοι ὁ ἥρως, τὸν αὐχένα τὸν ἑαυτοῦ ὁπλίτῃ κυβὶ τῷ ἀμφὶ, ἀσπίδος ἄλλων αὐτὸν πρὸ καλυφθῆναι. 1405. Καὶ ὁ ταύτῃ τῇ ὁδύνῃ γυμνὸν τὸ ὦμον ὁρῶν ἴδοι, λέγει δὲ ὦμον κὴ τὸ στέρνα τοῖς γυμνωμένοις.

Ὁ σῶθε πρωθεὶς, τέρνα Πολυνείκους βίᾳ
Δῦπτε λόγχῃσι, κἀπέδωκεν ἡδονὰς
Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθρεψε ἄκρον δόρυ.
Εἰς δ' ἄπορον ἦκων δορὰς, ὅπῃ σκέλος πάλιν
Χωρεῖ· λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέδον, 1410
Μέσον δ' ἄκανθ' ἔθρεψεν. ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
Ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιν.
Ἔνθεν δὴ, κώπας ἁρπάσαντε Φασγάνων,
Ἐς ταυτὸν ἦκον· συμβαλόντε δ' ἀσπίδας
Πολλὴ ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης. 1415
Καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν
Εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ ῥᾳθυμίας.

Ἐξαλ-

ΣΧΟΛΙΑ.

Πολυνείκους ἱστέον, ὁ σῶθεν πρωθεὶς Ἐτεοκλῆς, εἰς τὰ τέρνα τοῦ Πολυνείκους ἔπεμψε (scil. βίᾳ τὸν λόγχην. λόγχην δὲ νῦν τὸ ξίφος. σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς. 1408. Ἀπὸ δ' ἔθρεψεν) εἰς τὸ γῆν βίᾳ ὡς τὸ δόρυ κρηπῆναι, ἀπεκλάσθη τὸ δόρυ μὴ δυνηθὲν περάσαι τὸ ὑφεσμα. τὸ ἑαυτοῦ δὲ δόρυ ἀπέκλασεν, τῇ ζφοδρᾷ ῥύμῃ τρώσας. 1410. Μάρμαρον πέτρον) εἶδος λίθου τὸ μάρμαρον. εἰσὶ δὲ πέτρον τὸ γένος, ἀποδίδωσι κ' τὸ εἶδος, μάρμαρον. 1411. Ἔξισον δὲ Ἄρης) ἀγωνίᾳ ἴσῃ ἀκροβολῆς. τὸ ἴσον δαπανήσας τὸ τύχης ἀνωτέρω ἢ ἀγωνιζομένων. 1412. Ἀπεστερημένοιν) ἀμφοτέρων ὑπεστερημένων τὰς χεῖρας τοῦ δόρατος. 1413. Ἔνθεν δὴ) δὸν τούτου δὲ ἀρπάσαντες τὰς κώπας ἢ φασγάνων, ζαυτοῖς, ἐξῆλθον ἀπὸ λόχου ἔλθον. συμβαλόντες δὲ τὰς ἀσπίδας, τῇ ἀμφοτέρων τῶν πανοπλιῶν, καὶ τούτῳ πολλὴν ταραχὴν ἀπὸ ἑαυτῶν ἐργασάμενοι. 1416. Τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγε σόφισμα) πίστιν δὲ ἐπὶ ἢ περιλαμβάνεται τὸ ἀπατᾶν. ποικίλοι ἦσαν οἱ Θεσσαλοὶ, ὡς καὶ ἀρχαὶ τῶν γοήτων. διηγοῦνται δὲ τῶν περιφερείων τοιῶνδε. Διοσκόρων τῶν Θεσσαλῶν πρόπαππος μάθοντο, λόγων ἐξέπεσεν, ἐπιτρεῖν μὴ λαβεῖν αὐτὸν οἱ ὁμοῦντοι μοῦζαν τύχαρθαι. ἀκούσαντες δ' ἐκείνου ὑπερβολάδος, καὶ ἐκατόμβοις ἀνθρώπων τύχαθ ἔφασκεν Ἀπόλλωνι. πρόβλημα δὲ εἰς θυσίαν, ἀνθρώπους ἐλογίσαθ μὴ ἀρέσκειν θεοῦ, μὴ σφ' ἄλλως εὐσεβεῖς εἶναι, τὰ ὑπερβάθ. τοῦτο δὲ ἐκάστοτε ἔτους ὁρᾶν τοὺς Θεσσαλοὺς φασὶ, τὸν θυσίαν ὑπερχυρούμενον. ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ τὸ Πολυνείκους σοφισάμενον, τὰ

Θεσ-

Prius vulneratus, per pectus Polynicis vi.
Transegit hastam, & *ablatam* reddidit voluptatem
Cadmi civibus: sed fregit summam hastam.
Veniens autem ad inopiam hastæ, in crus *inclinatus* retrò
Cedit, & correptum jecit marmoreum saxum,
Et fregit medium telum. Jam verò Mars æqualis
Erat, amborum manibus privatis hastâ.
Postea verò, manubria corripientes gladiorum,
Congressi sunt cominùs; committentes autem clypeos
Habebant magnum pugnæ tumultum circumstantem ipsos.
Et quodammodo *rei successum* præsentiens Eteocles, Thessalicum
Usurpavit commentum *sibi notum* ob commercium agri.

Omit-

ΣΧΟΛΙΑ.

Θεσσαλὸν παρέλαβε σόφισμα. λοιδορεῖ δὲ Θεσσαλὸς ὁ Εὐριπίδης· Πολλοὶ γάρ εἰσι, φησὶν, ἄπιπτοι Θεσσαλοῖς. τὴν Ἀμφιτρύωνος δὲ Πλούτου· Ἐρωτᾷ· ἆρα οὐ Θετταλίαν παρὰ πλείστων ἀνθρώπων; τῷ ὁ Ῥήτωρ· Εἶπε τὸ τῶν Θετταλῶν, πῦρ γὰρ ἄπιπτον μὲν ἅπαν φύσει τὴν εἰς τὸ πῦρ ἀνάβασιν, ὅτι δὲ ἡ Φαρμακίδις εἰσὶν αἱ Θετταλαὶ, Ἀμφιτρύωνι φησὶ Γανυμήδην φαρμακίδα εἰ μὴ μόνον Θετταλὸν. ὑπὸ δὲ τοῦ Ἐπιπλάσεως τὸ Θετταλίαν, ἀλλ' ὡς τὸ ξυντυχίας αὐτῷ πυνθάνεται. χθὲς Θετταλὸν, οὐχ ὡς Θετταλῶν ὄντα πεφυκότων, ἀλλ' ὡς δὲ ἀπαίνης παίοντων.

1417. Ὁμιλίας χθονὸς) οὕτω ἔλεγεν ὁμιλίας τὴν ἴσην τὸ πλῆθος· ἐπίτηδες σοφιστικῶς τὸν μάχην· ὅπερ γὰρ πλέον τὸ πλῆθος, λέγει τὸ πλῆθος ἔχειν. πῶς δὲ ὁμιλεῖν, ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖν. Ὅμηρος· Καὶ μὲν τοῦτον ἐγὼ ποθαμάλιον οἶα Πύλου ἰλθών. ἔστι δὲ μὴ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ· ὁμιλία δὲ ἀντὶ τοῦ συμμαχία, βουλῆς· τοῦτο συμμαχῶν τῷ πλήθει, τὴν βουλὴν ἔχοντες τὸ σόφισμα τοῦτο.

1419. Λαιὸν

1416. Καὶ πως) πολλάκις τρῶσαν εἰς τοιοῦτον τρόπος, μαχαίραν εἰσήγαγε τῇ μάχῃ ἡ δὲ Θετταλὸς ἐπινόησεν, ἀφ' ἧς πεφυκοῖα, τὸ Θετταλικὸν ζοφίσμα.

Ἐξαλλαγεὶς γὰρ ἕζετ' ὀρθὸς ἐν πόνῳ,
Λαιὸν μὲν εἰς τὸ πεδίον ἀμφέρπων πόδα,
Πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς ὠλισθημένος
Προβὰς δὲ κῶλον δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
Καθῆκεν ἔγχος, σπονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
Ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ κἀν νηδυϊ τάλας,
Σκιὰ αἱμαλήρας γαλόσι Πολυνείκης πίτνει.
Ὁ δ' ὡς κρατῶν δὴ κἀνικητὸς μάχῃ,
Ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκύλθυέ νιν,
Τὸν νῶτ' ὄρθιος αὐτὸν ὧδε ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
Ὁ καί νιν ἔσφηλ'. ἔπι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
Σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
Μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἧπαρ ξίφος
Ἐτεοκλέους, ὁ τοῦδε Πολυνείκης πεσών.
Γαῖαν δ' ὀδάξ ἑλόντες, ἀλλήλων πέλας
Πίπτουσιν ἄμφω, κἀδιώρισαν κράτος.

Χο. Φεῦ, Φεῦ· κακῶν σῶν Οἰδίπου γ' ὅσον γένως.

Κρ. Τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλῆσαι θεός.

Αγ. Ἄκυρε δὴ νυὶ κἀν τὰ τοῦδε τύχοις κακά.
Ἐπεὶ τέκνων πεσόντ' ἐλεεινὸν βίον,

Ἐν

ΣΧΟΛΙΑ.

1419. Λαιὸν μὲν) τοῦτο φησὶν, ὅτι ἑαυτὸν τὸ ἀριστερὸν κάτω μαίνεσθαι, ὀπίσω ἕπεσθαι τὸ δεξιὸν πόδα, ὃν καλῶς εὐρίθμιον, καὶ μὴ ἀνθυπερβάλλον ἔχειν τὸν ἀστράβην τοῦ Πολυνείκους, καθὸ τὸν πλάγιον αὐτὸν τρέπειν. 1420. Πρόσω τὰ κοῖλα) τὰ ἄνω τῶν λαγόνων φυλάσσων ὡς ἄνω κοῖλα τὰ ἑαυτοῦ γαστρὸς φυλάττων. 1421. Προβὰς δὲ) ἀριστίνας δὲ τὸ δεξιὸν πόδα, εὐθὺς τὸ ἔγχος ἀφῆκε διὰ ὀμφαλοῦ, καὶ σύνθεσιν ἐποίησε διὰ τῶν σπονδύλων μάχεσθαι ἀπροσδόκητον ἐκ τοῦ ἀνατρέπειν. ἅμα δὲ πλάσας τὴν πλευρὰν καὶ τὴν γαστέρα (ὡς γὰρ μαγεῖον αἱμάλωπα ἔπεσεν ὁ ἄθλιος Πολυνείκης. ὁ δὲ Ἐτεοκλῆς ὡς νενικηκὼς τὸν μαίχλιον, ῥίψας τὸ ξίφος εἰς γῆν, ἐλαφυραγωγῆσαι αὐτὸν, τὸ νῶτον τοῦ Πολυνείκους ὧδε ἔχων. 1427. Ἐκεῖσε δὲ) ὡς τὸ σκηλεῖσθαι, ἢ ὡς τὸ νεκρὸν, ἢ ὡς ἑαυτὸν, εἶτα φὼς ἔχει ἑαυτὸν· ὁ

Omittens enim præsentem laborem,
Sinistrum quidem pedem retro refert,
Antè concavitati ventris & *lateribus* cavens:
Protendens verò dextrum pedem, per umbilicum
Demisit ensem, egistque ad spinæ vertebras.
Simul autem flectens latera, & ventrem miser
Polynices cum sanguineis guttis cadit.
Hic verò tanquam vincens jam, & victor pugnâ,
Abjiciens gladium in terram, spoliabat eum,
Non habens mentem ad illum, sed illic, *i. e. ad spolia.*
Quod & fefellit eum: adhuc enim exiguum quiddam spirans,
Servánsque ensem in tristi casu,
Vix quidem, extendit tamen ensem in hepar
Eteoclis Polynices, qui priùs lapsus erat.
Terram autem mordicùs apprehendentes alter prope alterum,
Cadunt ambo, nec discreverunt victoriam.

Cho. Heu, heu, quantum gemo mala tua, Oedipe!

Cre. Tibi *debitas*, *Oedipe*, diras videtur implere Deus.

Nun. Audi nunc etiam, quæ præter hæc acciderunt mala.

Postquam filii lapsi reliquerunt vitam, *i. e. spem vitæ*, Tunc

ΣΧΟΛΙΑ.

1418. Ἀπαμπαχάς, ἀντὶ τοῦ συγκάμπτω μικρόν. 1426. Ἐσύλα τὰ ὅπλα ἀφῄρει τῷ ἓν συλήσαι. 1430. Ἐξίτ. ἀπλῶσι τὴν χεῖρα ἔβησαν.

Ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα πεφασμένη,
Σιὼ παρθένῳ τε, καὶ πεθουμία ποδὸς.
Τετρωμένη δ' ἰδοῦσα καινέους σφαγὰς,
Ὤμωξεν· ὦ τέκνα, ὑγιέα βοηδρόμει.
Πάρειμι. πεφασμένη δ' ὁ μέρμ, τέκνα
Ἔκλαι, ἐθρηνῶ τὸν πολὺν μαστῶν πόνον,
Στένουσ', ἀδελφή θ' ἡ ξυναστίζουσ' ὁμῶς,
Ὦ γηροβοσκὼ μαίρος, ὦ γάμους ἐμοὺς
Προδόντ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ. ζέρνων δ' ἄπο
Φύσημ' ἀνεὶς δύσκλητον Ἐτεοκλῆς ἄναξ,
Ἤκουσε μαζός· καὶ πιθεὶς ὑγιεῖ χέρα,
Φωνῶ μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
Προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
Οὐ ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν,
Γεμίαν τε μητέρα, εἶπε Πολυνείκης τάδε·
Ἀπολόμεθα, μᾶτερ· οἰκτίρω δέ σε,
Καὶ τλῆδ' ἀδελφὴν, καὶ κασιγνήτον νεκρόν.
Φίλος γ', ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
Θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα, καὶ σὺ σύγγονε,
Ἐν γῇ πατρῴᾳ, καὶ πόλιν ξυμμάθητε
Παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γῆν τύχω
Χθονὸς πατρῴας, καὶ δόμους ἀπώλεσα.

Ξυνάρ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1441. Βοηδρόμει) ἀ μὴ βοῆς καὶ ἐπίκλησις σημαίνουσι· εἰς βοήθειαν. ἢ ἀ σὲ τῇ βοῇ, ἤγουν ἐν τῇ πολέμῳ τείχων πλάσματα βοηθὸς παρεγένετο. 1444. Ἡ περιφασίζουσα) διὰ περιφυμίνη πλησιάζουσα. 1445. Ὦ γηροβοσκὼ μαίρος) λείπει τὰ ταῦτα λέγουσα. 1447. Ἀνεὶς) ἀναπέμψας. Δύσκλητον) δυσέκφυκτον. 1448. Ὑγιεῖ χέρα) ὑγιεῖ γὰρ ἡ αἵμα. ἐφάπτει ἢ λυγεῶν, ἤτοι χαλινῶν. 1450. Ὥστε σημῆναι) ὡς δηλῶν ὅτι ἀσπάζεσθαι τὴν μητέρα βέλτιον. 1458. Ὡς π-

Tunc mater miſera accedit
Cum filiâ, celerique greſſu.
Videns autem vulneratos letali cæde,
Ejulavit: O filii, tarda auxiliatrix
Adſum. Advoluta autem per vices, filios
Deplorabat, & lugebat magnum laborem ſuorum uberum,
Gemens, & ſoror *eorum* comes matris ſimul,
O nutricii ſenectutis matris, ô mearum nuptiarum
Proditores fratres cariſſimi. ex pectore autem
Flatum emittens difficilem rex Eteocles,
Audivit matrem, & porrigens humidam manum,
Vocem quidem non edidit, ſed ex oculis
Salutavit eam lacrymis, ut ſignificaret amorem.
Alter verò adhuc ſpirabat, & intuens ſororem,
Et anum matrem, Polynices hæc dixit:
Periimus, ô mater: miſeret me verò tui,
Et ſororis hujus, & fratris mortui.
Amicus enim hoſtis factus eſt, ſed tamen amicus.
Sepelias verò me, ô mater, & tu, ſoror,
In terrâ patriâ, & urbem iratam
Placate, ut eatenùs *ſaltem* conſequar
Terram patriam, etſi regnum perdidi.

Com-

ΣΧΟΛΙΑ.

ποσὶν δὴ γῆν τύχω) ὁ γῆν, ἵνα καὶ τότε τύχω τῆ πάτριδος εἰς τὴν παλαιὰν.

Συνέρ-

1442. Περαπίπτουσι ἐ ἀμφοτέρων ἐ τέκνα ἐκάτερον αὐτὰ μέρος. 1449. Ἀφῆκε βλέφ., ἀντὶ ἔπεμψεν· φωνὴν δὲ ἀφῆκεν, ἀντὶ ἐξέπνευσεν· μᾶλλον δὲ ἀφῆκεν ἀπὸ πλάσεως, ἀντὶ ἔλιπεν· 1450. Διὰ δακρύων, ὅτως ἂν δηλώσῃ πρὸς αὐτὸν φιλοστοργίαν. 1455. Φίλος ἐν λοιπὸ φύσιν. 1457. Πόλιν ὀργιζομένην κατ' ἐμοῦ παραιτοῦμαι, ἵνα τύχω τ γῆς πατρῴας, καίτοι τὸ πατρῶον οὐ αὐτῆ.

Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερὶ,
Μᾶτερ (πίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἔπι)
Καὶ χαίρετ'· ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
Ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
Μήτηρ δ' ὅπως εἰσεῖδε τιμὰς συμφορᾶν,
Ὑπερπαθήσασ', ἥρπασεν νιν χρῶτι ξίφος,
Κἄπειξε πλευρά. Δι' ἃ μέσου ἠδ' αὐχένος
Ὤθει σίδηρον. Ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
Θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
Ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων.
Ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
Οἶδ', ὡς ἔκλεινον. ἦν δ' ἔρις φρατηλάταις,
Οἱ μὲν παλαίειν φασὶ Πολυνείκην δορὶ,
Οἱ δ' ὡς θανόντων ἰδίᾳ νίκη πέλοι.
Καὶ τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη φρατῆρ δίχα,
Οἷσ' εἰς ὅπλ' ἧσσον· οὐ δέ πως περιφθία
Καθῆρο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
Κἄρθημεν ὅπῃ τύχεσιν πέφαγμένοι
Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης φρατόν.
Κἀδεὶς ὑπέστη· πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν
Φεύγοντες· ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν,

Λόγ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1460. Ξυνάρμοσον) καλύψον. 1461. Πίθησι δ' αὐτὸς) τοῦτο λέγει μέσος ὁ ποιητής. τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς ἐπιθῆναι τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασι, λέγει τὸ χαίρειν. 1465. Ὑπερπαθήσασα) ὑπερβληθεῖσα. 1467. Ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις) γράφεται ζῶσ' τέκνοις δὲ φιλτάτοις. Ὅμως δὲ φασὶν αὐτὸν ἀγχόνῃ ἀπολέσθαι, Ἀψαμένη βρόχου αἰσχρῶ ἀφ' ὑψηλοῦ μιλάθρου. 1469. Ἀνῆξε) ἀνέβραχεν. 1472. Οἱ μὲν παλαίειν) λείπει τὸ λέγοντες. 1475. Ἧσσον) ἥττονα. Περιφθία) φρονοῦσα καὶ λογισμοὺς ἐκφεύγοντα ἀπολισμένου. 1477. Κἀρθημεν) τὸ ἐξῆς, φρουδαδόρῳ Ἀργείων εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατὸν, ὅπῃ τύχοι ἐσφαλισμένοι, καὶ οὐδεὶς ἀναρτίζοντες, ἐπίμπλασαν. 1480. Ἔρρει) ἔρρεεν.

1459. Δάμου

Compone verò palpebras meas tuâ manu,
O mater (ponit autem eam simul ipse ad oculos suos)
Et valete: jam enim circundant me tenebræ.
Ambo autem simul exhalaverunt miseram vitam.
Mater vero postquam vidit hanc calamitatem,
Vehementèr dolens rapuit gladium *harentem in* cadavere,
Et fecit atrocia. Nam per medium guttur
Adigit ferrum, inter verò suos carissimos
Mortua jacet, complexa utrumque manibus.
Surrexit autem erectus exercitus in contentionem sermonum,
Nos quidem quasi vicisset dominus meus:
Illi verò quasi alter: erat autem contentio inter duces. [hastâ dicebant:
Illi enim Polynicem priùs verberasse *fratrem*
Hi verò, quòd utroque mortuo nusquam victoria esset. [citu,
Interea verò recessit Antigone seorsim ab exer-
Isti verò ad arma ruerunt. Bene autem quâdam providentiâ
Confederat Thebanus exercitus in clypeis,
Et antevertimus nondum armis septum
Argivum exercitum, irruentes subitò:
Et nullus *impetum nostrum* sustinuit: compleverunt autem campos
Fugientes: fluebat autem sanguis innumerorum cadaverum
Caden-

ΣΧΟΛΙΑ.

1459. Δάμιος, τὸν βασιλέα. 1474. Καὶ ὁ ἄτερ νεῦρε ἡλίθιε ἄλαβε ἐξελθεῖν ὁ Ἄπτγ. 1475. Εὖ δέ πως) καλῶς δὲ καὶ πού τε τοῦτον σπουδὴν ποι. 1480. Ἔμμι. ἀντὶ τοῦ φθείρεται ἐπὶ ἐτέρων. ἔμμι δὲ ἀντὶ τοῦ ἰχῶρ ἐπὶ παχυλεύτερον.

Λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ὁπλῶμὴν μάχη,
Οἱ μὲν Διὸς τὸ ὄπαιον ἵζαισαν βρέτας,
Οἵδ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
Σκυλεύματ' εἴσω τεύχεων ἐπέμποντο.
Ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
Νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλους.
Πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
Τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

Ἀνάπαιστοι.

Χο. Οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυσυχία δώματος ἥκει·
Πάρεα γὰρ λεύσσειν πώματα νεκρῶν
Τειατῶν ἤδη τάδε τοῖς μελάθροις,
Κοινῷ θανάτῳ σκοπιὰν αἰῶνα λαχόντων.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Αν. Οὐ τοῖς καλυπτομένα βοστρυχώδεος
Ἀέρος παρηίδος, ἁδ' ἐκ τοῦ παρθενίας

Τὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

1482. Οἱ μὲν Διὸς) Οἱ μὲν Ἀργεῖοι ἵσησαν τὸ εἴδωλον τοῦ Διός. 1486. Οἰκτίσαι) ὥς τι κλαύσαι, ἰδεῖν. 1487. Πόλει δ' ἀγῶνες) ὁ κωμῳδεῖ τὴν πόλιν πόλεμον, οἱ ἀγῶνες ἐξέβησαν τῇ πόλει εὐτυχεῖς μέν, ἐπεὶ ἐνίκησαν· δυσηχεῖς δέ, διότι ἐσφάγησαν οἱ ἀδελφοὶ ἐκ μήτηρ. 1489. Οὐκ εἰς ἀκοὰς) οὐκ ἔχεις ἀκοῦσαι ἐπὶ τοῦ κωμῳδουμένου οἰκίου, ἤγουν οὐκ ἀκοῇ ἔτι χρώμεθα τῷ συμφορῷ, ἀλλ' ὄψει καὶ πίστει. 1491. Πρὸς μελάθροις) ἐν τοῖς μελάθροις. 1492. Αἰῶνα) βίον, ζωήν. 1493. Οὐ τοῖς καλυπτομένα) ὁ καλυπτόμενος ὑπὸ ἀέρος καὶ πνεύματος ὁ πυρεσσῶν ὁ βοστρυχώδης. ἀπὸ τοῦ ὁ παρθενίας παρθενικὸν φαίνεσθαι τὸ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, λέγω τὸ ἐρυθρόμενον ὃ πυρέσσει, ἤγουν τὸ ἐν τῷ πυρέσσειν αἰδούμενον, φέρομαι βάκχα, ἤτοι ὑπουργὸς τῶν νεκύων, ἀναῦσαι δ' ἐπὶ ψυχὴν λέγει τὸ σκέπασμα, ἀφεῖναι τὴν ἀνθρακιὰν πολλοὶ, τὴν ἀερμιζόμενον τῇ πνοῇ, τὴν λεπτὴν σποδὸν βδελύττεται, λέγ' ἡμιόδυρτα, ἤτοι λέγ' ἀποκλαύματα τὰ πυρέσσοντα, καὶ πολλὰ τοιαῦτα πλέκει. Οὐ τοῖς καλυπτομένα) Ἀντιγόνη τοιγαροῦν

Cadentium haſtâ. Ut autem vicimus pugnâ,
Alii quidem ſtatuerunt trophæum Jovis ſtatuam;
Alii verò prædantes clypeos Argivorum cadaverum,
Spolia intra urbem miſimus.
Alii verò cum Antigonę, mortua 1485
Cadavera ferunt huc, amicorum luctus.
Urbi verò hæc quidem certamina feliciſſima
Huic evenerunt, alia verò infeliciſſima.

Chorus.

Non ad aures *ſolùm* ampliùs calamitas regiæ domûs venit:
Licet enim videre cadavera mortuorum 1490
Trium jam hæc ante atria,
Qui pari morte conſecuti ſunt obſcurum ævum.

MONOSTROPHICA.

Ant. Non velans cincinnis ornatas
Teneras gènas, nec à virginitate *manantem*

Sub

ΣΧΟΛΙΑ.

γρεῖς. νῦν φησὶν, ὡ σφαλλυπλομένη τὰς πτερυγὰς, ὅτι σχίσασα πτερύγους αὐτῆ ἀναλαβοῦσα, ἔφερεν ὡ σκοπιάν, καὶ ἐκεῖθεν βάλλει τὰς ἐπὶ τὰς νεκρὰς, ἀπορίψασα τὸ κρέμασμα. ἡ τὴν φιλίαν μὴ ἔχουσα τῶν ἐμῶν τεκνῶν, τουτέστι διὰ τὸ ἐτεκνῶσθαι καὶ εὐδαιμονεῖν ἐφιλοκαλέομεν. ἀπορρήματα ῥῆτον τῶν νεκρῶν, ὡ ὁ τεκνῶν ὁ κλαυθμός. Ἄλλως. Οὐ σφαλλοπλομένη) λαμπρὰς αἰσθάνηται, καὶ ὡ πτερυγικὰς. τάχα γὰρ δοκολογίαν, εἰ μὴ τὸ ἡδύτερον. Ἄλλως. Οὐ σφαλλοπλομένη τὰ φαιδρὰ τ βοστρυχώδη πτερὰ. βοστρυχώδη δὲ εἶπεν, ἐπὶ μήκους τ πτερῶν εἰς τὰ ἄκρα τ τελῶν. Βοστρυχώδη) οἱ ἢ αἱ βόστρυχοι κόμαι. 1494. Ἄδην πτερύδα) τὰ φαιδρὰ τ πτερῶν, ἀφεφυσικῶς τῶν πτερνῶν.

1495. Τὸν

1482. Οἱ μὲ ἀφ' ἡμῶν σύμβολον τ νίκης ἵστασαν. 1485. Ἄλλοι δὲ μὲ τ Ἀντιγόνης, τὰς ἡδυτόκους νεκρὰς, ἄγουν τὴν Ἰοκάστην μ τ παιδῶν αὐτῆς ἐφερον, ὅτι τὰς φίλας ἐκτήσαντο αὐτὰς, δηλονότι ἀντὶ θρηνῶσαι, κλαῦσαι. 1490. Πάρα, πάρεστι. 1492. Ἐν ἡμέρᾳ ζοφερᾷ ἀνακρούεται, ἤγουν τ ἄδην κλαυσαμένων.

Τὸν ὑπὸ βλεφάροις Φοίνικ', ἐρύθημα
Προσώπου, αἰδημόνα Φέρομαι Βάκχα νεκύων,
Κεράδεμνα δίκτυα κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
Στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς,
Ἀγαλμάθυμα νεκροῖσι πολύξενον, αἰ, αἰ.
Ἰώ μοι μοι, ὦ Πολυνίκες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος.
Ὠΐ μοι μοι, Θῆβαι· σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις,
Ἀλλὰ φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε,
Κεχαδεὶς αἵματι δηνῷ, αἵματι λυγρῷ.
Τίνα δὲ τεθρῳδόν,
Ἢ τίνα μυσοπόλον σοναχὰν ὑπὲ δάκρυσι,
Δάκρυσιν, ὦ δόμος δόμος, ἀναλαλήσομαι,
Τελσὰ φέρουσα τάδ' αἱμακτὰ σύριγγα,
Ματέρα, ᾗ τέκνα χάρματ' Ἐριννύος;

ΣΧΟΛΙΑ.

1495. Τὸν ὑπὸ βλεφάροις) ὁ ὑπὸ ἀντὶ τοῦ αἰδημόνα Φοίνικ' ἐρύθημα) τὸ πυῤῥόν. ἀριστοτέλης δὲ εἶπε τὸ φοίνικος ἐρύθημα ἀντὶ ἐδέτηρε. ἴδοι δ' εἰκὸς βλεφάροις φοινικῶν ἐρύθημα. τινὲς δὲ τῶν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα αἰδημόνα ὑπερῆσθαι ἐρύθημα φασίν. αἰδημόνα δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπαιδημόνα τὸ βλεφάροις φοινικῶν ἐρύθημα τῆς παρθενίας. ἐ τὸ φέρομαι βάκχα νεκύων, παρῆσαν αἱ βάκχαι ἀπομιμούμεναι χορεύσασι. ἐ Διονύσου δὲ βάκχαι, αἱ καὶ νεκρῶν. 1498. Στολίδα κροκόεσσαν) τὴν ἐκ κρόκης γινομένην χαλάσασα. ὡς τι γυμνὰ μείνῃ τὸ σῶμα. Ἄλλως. Τὴν ἁπλῆν στολὴν πέπλος τρυφῆς ἀφελοῦσα. Χλιδᾶς) τρυφῆς. 1499. Ἀγαλμάθυμα) ἐκστῶ ἡδονῆς ποιητικὰ τῶν νεκρῶν. Αἰ αἰ, ὦ Πολυνείκες, ἦλθε ἄρα ἐπώνυμος. ἤγουν αὐτὸ ἐπωνόμασαν, τουτέστι φιλόνικος, ἐριστικός. 1501. Ἰὼ μοι μοι Θῆβαι) τοῦτο λέγε μέσον. ἡ σὴ δὲ ἔρις, οὐκ ἔρις ὡς ἀληθὴς, ἀλλὰ φόνος κεχθὴς καὶ ἀναθὴς φόνῳ. λέγω αἵματι ἐ φόνῳ ἀντὶ ἐ χαλεπῷ, ἄλεσε τὸν δόμον ἐ Οἰδίποδος. τίνα δὲ τεθρῳδηλῶν ἐμοὶ λὰ ἐρέσκειν, ἢ δόμος, ἀναλαλήσομαι, φέρουσα τάδε τελα σύριγξ τὰ συρίγματα, λέγω τὸν μητέρα ἐ τὰ τέκνα, τὸν χαρὰν καὶ ἡδονὴν ἐ Ἐριννύος, ἐ ἐ καλέρας ἐ Οἰδίποδος; ἡ Ἐριννὺς ἄλεσε πατρὸς ἐ εἶκεν ἐ Οἰδίποδος, τότε μὲ ἄλεσε, δυνάμει δὲ τῶν ἐνεργείων ὅτι, ἢ πάτερ, ἔγνως τὸ μίασμα, ὅτι τὸ αἴτιόν ἐ δυσερμήνευτον

Σφιγγὸς

Sub palpebris purpureum colorem, ruborem
Vultûs, verita feror *ut Bacchæ* manium,
Velis rejectis à meâ comâ,
Et depositâ stolâ croceâ deliciarum mearum,
Pompæ dux mortuis luctuosa; heu, heu!
Hei mihi, Polynices, profectò respondisti tuo nomini.
Hei mihi mihi, Thebæ: tua enim lis non est lis,
Sed cædi *addita* cædes perdidit domum Oedipi,
Commixta sanguine diro, sanguine tristi.
Quem accentorem,
Aut quem tragicum gemitum ad lacrymas,
Lacrymas, ô domus, domus, accersens ciebo?
Ferens hæc tria cruenta cognata cadavera,
Matrem & filios, gaudia Erinnyis?

Quæ

ΣΧΟΛΙΑ.

Ζοφερὸς, Σκιερὸς ἡλιόβλητος, τὸ σῶμα αὐτῆς φοινίσσει. ἀντὶ δὲ αὐτὴν ἀξιοφρενικῶς· λέγεται δὲ ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἀπὸ δὲ, ὅτι ἴχνος τὸ αἵματος τῆς Σφιγγὸς, ἰφθίμους αὐτόν. ἰὼ μοι λῆρ μάτ. τὴν Ἑλλὰς, ἤτοι Ἑλληνικὴ γῆν, ἢ βαρβαρικὴ, ἢ τὴν ἑτερ. τῆ ἱππασθῆναι τοιγὰρ ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων δηλονότι ἀνδρικὴν, τοιούτους λόφους φασὶν ἐπὶ μετώπου τοὺς ἵππους κακῶς, ὡς ἐγὼ δηλονότι; Σὰ δ' ἴεις) ἢ ἴεις φησὶν, οὐκ αὐτὸ μόνον ἄχεα φιλονεικίας τὸ τέλ. ἔχει, ἀλλ' ἄχεα φόνου ἐπιπλέον διελθοῦσα, ἄρδην τὴν πόλιν εἶχον δὲ Οἰδιπο. ἀπάλαστον. πῶς δὲ ὕστερ, ἢ σὺ ἴεις, οὐκ αὐτὸ μόνον ζητεῖ φιλονεικία, ἀλλὰ φόν. φόνῳ κεχρῆσθαι. Ἄλλως. Τὸ τέλειον κεχρῆσθαι, εἶον οὐκ ἄχεα ψυχῆς φιλονεικίας ἀπεπλήσω ἡ ἴεις, ἀλλὰ φόν. ἐπὶ φόνῳ κεχρῆσθαι. 1504. Τίνα ἀπόστροφον) τίνα ἡλίου ἄξιον, ἢ τίνα συμφορὰν ἐπ' ἀξιοπρεπεῖ συμφορᾷ δὲ τῶν τοιούτων τέκνων νεκρῶν ἀναπολίσαι ἀπόστολος φασὶ καὶ ἁρμόζοντα τοῖς νῦν πάθεσι. 1505. Μυσταῖον δὲ) μυστικὸν. ἐπὶ γὰρ δὲ ἡρ. μυστικὸν. Ὅμηρ. Παρὰ δ' ἴσαν ἀοιδὸν θρόνων ἐξάρχοι, οἵ περ ἄριστοι ἀοιδὴν, καὶ τὰ ἑξῆς. Μυσταῖον) ἡδυσμάτων. Στοναχὴν) τὸν κωκυτὸν, καὶ στενάζω· στενάχη δὲ πυκνὰ καὶ στοναχίζω. καὶ στοναχὴ, ἡ, λέγει δὲ τὸν, ἡ. πυκνὰς, ἐ στοναχὴ· λέγει δὲ στενάζω, στοναχὴν κωκυτὸν· λέγει δὲ στοναχῶ, στοναχὴ παρὰ ποιηταῖς. 1507. Σάζηνα) συζήνικα, μαστίξω λέγω, καὶ τύπτω, ἀφιγμένη τῆ ἐμπτ. ὅτι παιτικῶς δὲ Οἰδιπο. τὸ ὄμμα ἄλεσε.

1510. Δυστυ-

Ἆ δόμοι Οἰδιπόδαο τοῖσιν ὤλεσε,
Τᾶς ἀγελίας ὅτε δυσξυνέτου
Ξυνετὸν μέλος ἔγνως,
Σφιγγὸς ἀοιδὸν σῶμα φονεύσας, ἰώ μοι μοι, πάτερ.
Τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος, ἢ τᾶς πρόσπαρ-
θεν θύγατερ ἔτλα κακῶν πόνων
Δι' αἱμάλωπα μέλεα τοιάδ' ἄχεα φανεῖσα;
Τάλαιν' ὡς ἐλελίζω· τίς τ' ἀρ' ὄρνις,
Δρυὸς, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
Ἑζομένα μονομάτωρ,
Ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἀχεσι σιμωδὸς;
Αἰλίνων αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω.
Μόνα δ' αἰῶνα λιποῦσα τὸν ἀεὶ χρόνον
Ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ἰαχήσω.

Τίν'

ΣΧΟΛΙΑ.

1510. Δυσξυνέτου) ἡ Σφιγγὸς ἡ ἀσαφοῦς. ἐπὶ πᾶσι δυσξύνετα τὸ αἴνιγμα, πλὴν ἓν Οἰδίποδος μόνου. Ἀφ' ἧς τῶν ξυνετῶν ἐπὶ πᾶν ἄρχει τὸ μέλος, πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις ἀσαφὲς, ἧττον δὲ μᾶλλον σαφὲς ἢ καθόλου ἦν, ξυνετὸν δὲ, τὸ σαφές. Ἄλλως. Τὸ Οἰδίποδι ξυνετόν. δοκεῖ κοινῶς δὲ τὸ Σφιγγὸς. πῶς δὲ ξυνετὸν τὸ βαθύπλουν· μέλος τὸ αἴνιγμα εἶπεν, ἐπεὶ μὴ μέλλει πρὸς σαφήνειαν αὐτὸ ἡ Σφίγξ. διὸ καὶ ἀσαφὲς Σφιγγὸς εἶπεν. 1512. Φονεύσας δὲ) ἀντὶ τοῦ φόνῳ περιπέσασα ζημίαν· αὐτῇ αἰτίᾳ. 1513. Τίς Ἑλλὰς) τίς Ἑλληνικὴ γυνὴ ἢ βαρβάρων γυνὴ ἀλλοίου. Ἄλλως. Τίς Φησὶν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων, ἢ τίς αἰτίαν ἀνδρῶν πεπόνθην τοιῶνδε κακῶν ὑπέμεινε, καὶ λύπης ἐπὶ ἀνθρωπίνῃ συμφορᾷ· τὸ δὲ ἀνθρωπίνῃ, αὐτὸ τῷ ἀνθρωπίνῃ. Ἢ τίς περισθεν) ἀντὶ κοινοῦ τὸ τίς. ἢ τίς τῶν περισθεν ξύμφορῶν πεπόνθασι λύπας ὑπέμεινε. 1516. Τάλαινα ὡς ἐλελίζω) τάλαινα εἰμὶ ἐγὼ, πῶς ἐλελίζω καὶ περιστέλλομαι, καὶ οἰκτίζω· καὶ τίς ἄρα ἄρνις καθεζομένη ἐπὶ κλάδοις τοῖς κατ' ἄκρας κομῶσιν, ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτης, περιλύπου τε μητρὸς, ξυμφορᾷ τε συμφόρου ἴσα τοῖς ἐμοῖς ὀδυρμοῖς ὁδυρομένοις ἀχεσι καὶ λύπαις, οἷς αἴλινον ἐγὼ, οἰκτίσματα θρηνήσασα ἀπὸ χθονός· ἢ τις ἐπὶ τάπητι κλαίει. μόνη δὲ τ' ἀεὶ χρόνον, ὅτι ἄλοχος τοῦ θανόντος ἰαχήσω καὶ θρηνήσω, ἀφεῖσα τὸν ζωὸν τὸ πεζομένοις δακρύοις. ἐπὶ πᾶσι στοῖς βάθος ἀπερ-

ὃς

Quæ domum Oedipi prorsus perdidit,
Quando sævæ & perplexæ
Subtile carmen intellexisti,
Interficiens corpus Musicæ sphingis (heì mihi mihi) pater.
Quis Græcus, aut barbarus, aut *quis* superiorum
Nobilium alius sustinuit tot mala
Per quotidianum sanguinem, tales luctus manifestos?
O misera ego, ut ploro! Quænam avis
In summis ramis vel quercûs vel abietis,
Sedens privata matre,
In meis ejulatibus & doloribus concentrix *erit?*
Quæ lamentationem lamentationibus istis antè flebo.
Sola verò vitam actura semper
In stillantibus lacrymis *lugens* resonabo.

Ad

ΣΧΟΛΙΑ.

χαὶς ἤγουν ἀναθήμασι λάϊ τ' χαίτης, ἤτοι λάϊ τ' κόμης ἀφ' ἁπαρχῶν. πάτερον δηλονότι πικρὰ τοῖς ὄυσι μιχθεῖς τῦ χαλκᾶ. τ' μητρὸς, ἢ ὡς ἔφ' ὕλόμβρου αἰκίσμασι τ' ὀιοτῶν ἀδελφῶν, ἤτοι ὡς ἔφ' ἡμῖν ἀξίως ἀκκαλείας πλησιάζ τ' δύο ἀδελφῶν. φίλ, ὦ πάτερ ἄλκα, ὁ φέρων ὅμιλον τυφλόν· λίπτ' ἄς σὺς δόμους. ἄπτερ, ὦ Οἰδίπους, τὸν ζωὸν τὸν αὐλίαν, ὃς ἐμοὶ καλεῖ τοῖς σοῖς ὄμμασιν ἀκρασίαν κ τύφλωσιν, ἐπὶ τοῖς δόμοισιν ὀδυνηρῶς αὐδᾶς ἐπὶ πολὺ ζωὸν πικροτατοτομίαν κρὶ μακροχρόνιον. ἀκούεις σὺ ὁ πολυπάθητ· κυῶ τὸν αὐλίαν ἔ πρὸ τ' οἴκων, ἰαύων κ λαμβάνων ἔ κύκλῳ ἐν τοῖς δομνίοις γηροκόμον πόδα ἀνύσιον, ἅτις γαρτίλεια ἀθλίαν πτερίλαν; Τέλειαν ὡς ἰλαλίζω) ἐγὼ φησὶ τελείαν, ἧς αὐλίαν ἀναπαλαίω, κ ἀναβρυῶ, ἐπὶ τούτοις τοῖς οἰκτροῖς ἀτυχήμασι, καθάπερ τις ἔρις ἡρῴαις ἀπαρχαῖς ἀρωὺς πυθαλοις ἐφέζομένη. 1518. Μονομματόρ) ἡ μεμονωμένη τ' μαθεῖς. 1520. Λιάγμασι, ἡρηνήμασι ἀπαρχήμασι. Ἀ τοῖς δὲ) ἐ πνε ἀκτμαλοις ἡρηῶ, ἐπὶ τοῖσδὲ τοῖς πικροῖς. 1521. Μόνη δὲ αὐδῶν) ἀντὶ τ μονάδα βίον, ὀρφανὸν, μονῆρη, μεμονωμένον, ἔρημον. ἃ δὲ ὡς ἀντὶ τ ἀεὶ, τυτίσει ἀναπαλαίω. τέτο ἰδίως ἀναπεφώνηται. 1522. Ἐν λειβομένοις) ἐν ὑγροῖς.

1524. Ἄπιμ.

Τίν' ὅπῃ πρᾶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς
Ἀπαρχὰς βαλῶ; ματέρ' ἐμᾶς ἢ διδύμους
Γάλακτ' ὠδὰ μαζοῖσιν,
Ἢ πρὸς ἀδελφῶν γλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
Ὀπότοί· λεῖπε σὰς δόμους,
Ἀλαὸν ὄμμα Φέρων, πάτερ γεραιὲ,
Δεῖξον, Οἰδίποδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ὅπῃ δώμασιν
Ἀέλιον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν,
Ἕλκῃς μακρόπνουν ζωάν.
Κλύῃς, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων,
Γεραιὰν πόδα δυσμόρους δύσανον ἰαύων;
Οἰδ. Τί μ', ὦ παρθένε, βακτηρίαισι τυφλῆ
Ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς,
Λεχάρη σκοτίων ἐκ θαλάμων,
Οἰκτροζῴτοισι δακρύοισι,

Πολιὸν

ΣΧΟΛΙΑ.

1524. Ἀπαρχὰς) ἱερεῖα. 1525. Γάλακτ' ὠδὰ) λείπει τῆς προθέσεως. 1526. Αἰκίσματα) τοῦτ' ἐστὶ τὰς ἀλγεινὰς πληγάς. 1529. Οἰδίποδα) ἀπὸ τῆς Οἰδιποδείας εὐθείας. 1530. Ἀέλιον σκότον) ἀπὸ λόγου τοῦ ἀμφιχλαῦδες ἐ αἰσχρῶς· ὡς παρ' Ὁμήρῳ Ἀὴρ δὲ περὶ νυσὶ βαθεῖα. οἱ πολλοὶ δὲ σκοτεινὸν σκότον, ἐπεὶ ἀέλιον ἐπιφυσικῶς κεῖσθαι τούτων τῶν σημείων ἐ αἰσχρῶς, ἵνα δηλώσῃ τὸ εἶδος ἐ σκότου, ὅπερ οἷον τὸ ἐ αἰσχρῶς, ὥσπερ εἴπεις σίτης οἴνου, φῶς ἀλιόεις, ἤγουν οἷον τὸ ἐ ἁλιόεις μεταφορικῶς δὲ λέγει ἀπὸ ἐ σκότου τὸ αἰσχρὸν ἐ μὴ βλεπομένου τὴν αἴσθησιν ἢ ὀφθαλμοὺς ἐ τῶν τυφλουμένων. ἢ ὅτι τὸ πᾶν ὕστερον ὡς ἐμβαλὸν τοῖς σκοτεῖ ὁμοιοῖ σκότον αἰσχρὸν. ἤγουν οἷον ἐ ἐ αἰσχρῶς, ἀντὶ ἀοράτου ἐ τυφλοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀδήλου ἀδυνηρῶς ἀνόους ζωὴν ἐπιπολὺ περιστατικοῦσιν. 1531. Ἕλκεις) περιέλκεις, ἤγουν περιστατικὴν μακρᾶς βίον, πολυανάλωτον τὴν τυφλότητα. Μακρᾶς πνοὰς) ἀντὶ ἐ, ἐπιπολὺ περιελκτικοῦσαν. ὁ πᾶς δὲ ἀντὶ τοῦ κινδύνου ἐ περιελκτικοῦ σύστυλον λαμβάνοντες μεταφορικῶς λέγει ζωάν. ὁ δὲ ἀπὸ ποδῶν ἡ ζωὴ τὴν ἑαυτῆς ἀνόου ἐδήλ. 1532. Κλύεις αὖ κατ' αὐλὰν) λέγει μέρος ἐ ποδὸς, τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. τοιοῦτος κλύεις, ὦ πάτερ, ὃς ἔνδον κεῖσαι τῇ αὐλίῳ ἀπὸ τῆδε τυφλότητος

Ad quem primum à laceratione comæ
Primitias jaciam? an ad gemina matris meæ
Ubera lactis;
An ad mortuorum fratrum vulnera pernicioſa?
Heu, relinque tuam domum,
Efferens cæcum oculum, ô ſenex pater:
Oſtende, ô Oedipe, tuam miſeram vitam, qui intra domum,
Conjiciens caliginoſas tenebras in tuos oculos,
Trahis longam vitam.
Audíſne, ô errans in domo,
Miſerum pedem ſenilem in cubili fovens?
Oed. Quare me, ô filia, baculo cæcum
Suſtentante pedem, eduxiſti in lucem,
Manentem in lecto, ex thalamis tenebricoſis,
Maximè miſerandis lacrymis,

Canum

ΣΧΟΛΙΑ.

πφλόπλῳ ἀλαλυσι ἐ πλανάρμῳ· ἀλγεινοῦσι, ἢ τὸ γεγηκυῖς σὺ σῶμα τῆς ἡμετέρας ἱκετεύσεις. 1533. Ἰαύων) ἱκετεύζων, ἱκετεύσων. 1534. Τί μ', ὦ πάτερ) ἀλγεῖ, ὦ πάτερ, ἀδελφίας τ' πφλῆς πυρείας ἐξάγαγές μοι εἰς φῶς, ᾠσκαλευκαμένη τῆς δάκρυσι τ' αὐτ' ἐν λέχῃ ἐ κλίτη ὑπάρχοντα. Τί μ', ὦ') ἆλως ὁ πῶσιν Εὐριπίδης κλωχωνίς ἐστι. ἐ νῦν ὁ Οἰδίπους ὑδὲ ἀδηλῶν αὐτῷ ἔχῃ τὸ τῇ πολιᾷ ἀν, ἀλλὰ ἐ μόνῳ· ὀπωπεύοντας ἑαυτὸν ἀδηλῶν. πάχα δὲ ἐ πάντας ἐξῆλθον ἡμεραὶ χθονὸς τ' πυρίτων κακῶν. διὰ μεμιγμένον ἡμῶν τὸ Οἰδίπου· ᾠδόπουν ἔξεισι. λεχέρη δὲ φησὶ, τ' αὐτ' ἐν λέχῃ κεὶ σκότῳ ὑπάρχοντα. τὸ ἐξῆς δ' νῦ, ἄγετί μοι τ' πολιὸν, αὐτὶ δ' πεπαλαιωμένον, ἐξάγαγες, ὦ πάτερ, σκοτίων ὀμμάτων, εἰς φῶς εἰρ·, ὕτω μοι ἀφανὲς· εὔδυλον, ἤ ἐστι πφλῶ σκιᾶν. ἀλλὰ τὸ αἴτιον· ἀφανὲς εὔδυλον ἐστι ἰδίαν ᾠσπερεὶ τὸν. τί μοι φησὶν ἐξάγαγες ἄκατον εὔδυλον ὄντα αἴτιόν·, τουτέστι δ' εἰρ·. ἢ ἡδ' τ' εἶπεν ᾠδύνατον τὰ εὔδυλα, ἢ αἱ ψυχαί. ἢ ἐ ὡς νεκρὸν μοι ὑπάρχοντα, ἢ ὡς σκιᾶς ὄντα.

1539. Πατὴρ

1534. Ἄλως. ἀλγῶ τὶ, ὦ πάτερ, ζῶν ἀλυσιτελῶντις ἡμερῶν ἐξελθὼν ἐπείσας ἐκ τ' ζοφερῶν θαλάμων, ἐρείσματα δ' πφλᾶς πολιᾶς, κλυτὴν ὄντα, ἐμοὶ τ' ὑπάρχοντα εὔδυλον ἀφανὲς δ' εἰρ·, πολυστὶς ἢ κενὸν κωφεχθέντα, ἢ πλὴν ὄντα.

Πολιὸν αὐθέντ' ἀφαυὲς εἴδωλον,
Ἡνέμοιεν ἔνερθεν, ἢ ἀλαὸν ὄνειρον;

Ἀνάπαιστοι.

Αγ. Δυσυχὲς ἀγέλλας ἔπος οἴσῃ. 1540
Πάτερ, ἔχεπ σοι τέκνα λιάζῃ
Φάος, ὐδ' ἄλοχος, ἃ δὲ βάκχοις
Ἃ πόδα σὸν τυφλόπιν θρεμπτύμασιν
Αἰὲν ἐμόχθει, πάτερ, ὦ μοι.
Οἰδ. Ὤ μοι μοι ἐμῶν παθέων. 1545
Πάεα γὰρ πενάχῃ, κὴ ταῦθ' ἁὑτεῖν.
Τελσαὶ ψυχαί, ποία μοῖρα,
Πῶς ἔλιπον Φάος; ὦ τέκνον, αὔδα.
Αγ. Οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, ἀλλ' ὅπι χάρμασιν,
Ἀλλ' ὀδυύσαισι λέγω σὸς Ἀλάστωρ 1550
Πίφεσι βέλεσιν, κὴ πυρὶ, κὴ χαλκέαισι μάχαις,
Ἐπὶ παῖδας ἔβα σὺς, ὦ πάτερ.
Οἰδ. Ἰώ μοι, αἰ, αἰ. Α. τί παῖδε πενάχῃς;
Οἰδ. Ὤ μοι μοι τέκνα. Α. δι' ὀδμᾶς ἂν ἔβας,
Εἰ τὰ τέθειαπά γ' ἐς ἅρμαζα λιάζων 1555
Ἀελίῳ, τάδε πώματα νεκρῶν
Ὁμμάτων αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.

Οἰδ.

ΣΧΟΛΙΑ.

1539. Ἡνεμοιεν) τοιχόπεδον. 1540. Δυσυχὲς ἀγέλλας) ἀντὶ τοῦ δυσυχῆ ἀγγελίαν κομίσῃ· ἔχει ζῶσι τὰ τέκνα σου. ὐδ' ἄλοχος, ἡ τὴν τυφλὸν σε πάντα θεραπεύουσα καὶ μὴ μόχθει ἀδύλη. 1546. Πάεα γὰρ) πάσχει γὰρ πενθοῦσι ἀλγῶ γοῶσι. καὶ βαῦ. 1549. Οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν) οὐκ ἐπιτιμήσεσι, ὅτι ἀνειδίζουσι τῶν λέγω τοῦτο, ἀλλ' ὀδυνωμένη, ἐ ζωπαλγοῦσα τὴν ψυχήν. ὅτι ἡ ἀληθινὴ κακοδαιμονία, ὃ ἔδει μόχει σε ζῆναι, ἐ ἐφ' ἡμᾶς τὰς παῖδας κακὸν ἔχειν ἐκείνας. 1550. Ἀλάστωρ δὲ) ἔφορος δαίμων ἢ τὸ ἄλαστα πανουργοῦντι, κὴ πρωτὸς, καὶ κακοποιός. Ἀλάστορες λέγονται πο, ἃ οἱ κακοποιοῦντες αὐτὸν, ἐκεῖ δὲ ἀπόλωμεν αὐτῶ ἐπὶ-

Canùm & obſcurum ætheris ſimulachrum,
Aut cadaver ſubterraneum, aut volucre ſomnium?

Ant. Miſerum nuntii ſermonem feres.
O pater, non ampliùs tibi filii vident
Lucem, neque conjunx, quæ ad baculum
Pedem tuum cæcum regendi miniſteriis
Semper curabat, pater, heu mihi.
Oed. Hei mihi, *hei* mihi *ob* mea mala.
Licet enim gemere, licétque vociferari.
Tres animæ, quo fato,
Quomodo reliquerunt vitam? ô filia, loquere.
Ant. Non exprobrandi cauſâ, nec inſultandi gratiâ,
Sed cum dolore dico; tuus Genius malus,
Gravis gladiis & igne & ſævis pugnis,
In filios irruit tuos, ô pater.
Oed. Heu, heu. *Ant.* quare iſta gemis?
Oed. Hei mihi *propter* liberos. *Ant.* Per dolorem vadens perires,
Si intuens currus quadrijugos
Solis, hæc corpora mortuorum,
Oculorum tuorum acie conſiderares.

Oed.

ΣΧΟΛΙΑ.

ρυς κατηκόντιος· ἐστὶν οὖν ἐπὶ τῶν ἀστόχων λεγόμενον σημαινομένου. 1551. Σχιλλάων) φοναὶς μάχαις. ξίφεσι τὰ βέλεα, ἢ πυρί. 1554. Τέκνα) ἀπὸ τῶν τέκνων. Δι' ὀδυνᾶς) ἐπιλλ. ὁ σὺν ἡλιῶ· πολλὰ γὰρ τὰ ἀξιοκλαύστα τοῖς κακοῖς, ἀφ' ὧν πάθῃς συμβαίνει· ἀφ' οὗ τυφλώσει· ἀφ' ὧν δ' ἐκ μητρὸς γαμίου. εἶπεν, ὁ ἀφ' ὧν ἡμῶν λέγει δι' ἃ διὰ· διὰ τοιαῦτα πάθη ἀναγκαῖα. 1555. Εἰ τὰ τέθριππα καὶ γ' ἂς) μᾶλλον ἂν ὠδυνᾶσθε, εἰ τὰς ὀφθαλμὰς ἔχων ἐρρῶσθε, καθαίρεται γὰρ τὰ κακὰ τοῖς τοιούτοις πάθεσι. τὸ δ' ἐπιπάσαις, ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν, ἢ ἐπιστῆναι. 1557. Ὀφθαλμῶν αὐγαῖς) ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῖς.

1558. Τῶν,

1543. Τυφλὸν) ἐστερημένον ὀφθαλμῶν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ. 1550. Ἀλάστωρ) ὁ πικρὸς καὶ κακοποιὸς δαίμων.

Οἰδ. Τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερὸν κακόν.
Ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος, τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοίρᾳ;

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Αν. Δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι πιθεμένα
Τέκεσι μαζὸν ἔφερεν,
Ἱκέτις ἱκέταν αἰερομένα.
Εὗρε δ' ἐν Ἠλέκτρᾳσι πύλαις τέκνα,
Λωτοτρόφον χθὼν λείμακα λόχαις
Κοινὸν ἀναύλιον μάτηρ,
Ὡς λέοντας ἀναύλους,
Μαραμβίνες ὅπι τραύμασιν αἵματος,
Ἤδη ψυχερὰν λοιβάν, φονίαν,
Ἂν ἔλαχ' Ἀΐδας, ὤπασε δ' Ἄρης.
Χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα
Φάσγανον, εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν·
Ἄλγη δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισι.
Πάντα δ' ἐν ἡμαρ τῶνδε συνήγαγεν,
Ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεός.

Ὦ

ΣΧΟΛΙΑ.

1558. Τῶν μὲν ἐμῶν) ἐγὼ κατηφιάσασα ἐν ἡσυχᾷ σιδήρῳ δῦσαν ἀφαλοῦσι τοὺς παῖδας. 1559. Ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος) ἡ τοῦτο ἀπορεῖ, ὅτι ἡ Οἰδίποδος ἄλοχος τοῦ Ἰοκάστην αὐτοῦ λέγουσι, ἐπιγνόντος ὅτι ἡ μήτηρ ἦν. ἔδει οὖν τὸ ὄνομα παραιτήσασθαι. 1560. Δάκρυα γοερὰ) Δάκρυα θρηνώδη φανερὰ πᾶσι ποιοῦσα, μᾶλλον ἱκέτιν αἴρουσα ἔφερε τοῖς τέκνοις ἱκέτις αὐτοῖς ἀπιλθοῦσα. Εὗρε δὲ ἐν ταῖς Ἠλέκτραις πύλαις παῖδα τὸ λειπόμενον τὸ λωβηθὲν τὰ τέκνα ἡ μήτηρ ἐν πλησμοῖς φόνου. ὅτι λοιπὸν τοὺς ἐν τῇ ἐπαύλῃ μαχομένους, λόχμαις μαχεσιμάθοις κοινὸν πόλεμον θυσίαν λέγει ῥοῇς αἵμασιν φονικῇ ἤδη ψυχρᾷ. ἐπὶ δὲ ἄδης ἀπληρώσατο, περιχὺς δὲ ὁ ἄρης. 1562. Ἱκέτις) ἱκέτιν τὴν μητέρα αἴρουσα μένω καὶ μετανίζουσα, ἵνα οἱ παῖδες ἰδόντες λάβωσι τὸ μαχαίριον· γράφεται δὲ ἐρημία, ὅ ἐστιν ἐρήμη οὖσα, ἡ στενάζουσα τὴν μητέρα. 1564. Δειμάτων)

Oed. Meorum quidem liberorum manifestum est malum:
Sed misera conjux quonam fato periit, ô filia?

MONOSTROPHICA.

Ant. Lacrymæ lugubres manifestæ omnibus factæ sunt.
Filiis mammas ostendebat, ostendebat
Supplex *mater* supplices exerens.
Invenit autem filios ad portam Electram,
In prato, ubi nascitur lotus, hastis
Communem Martem, mater,
Ceu leones contubernales
Pugnando committentes in vulneribus sanguinis,
Jam frigidam & cruentam libationem,
Quam Pluto *quidem* sortitus erat, præbuerat verò Mars.
Æneum autem accipiens à mortuis
Ensem, misit in suum corpus:
Præ dolore verò filiorum cecidit juxta filios.
Omnes autem hoc die congregavit,
Nostræ domui dolores Deus,

O

ΣΧΟΛΙΑ.

1564. Λείμακα) λειμῶνα. 1565. Κοινὸν) συμβολικὸν πέλειμον, κοινὸν τὸ τύχη. ὁ δὲ λόγος ἀστεῖος. ἐπὶ τῶν τεθνηκότων τύχῃ ψυχρὸν ἀποδῶ αἵματος. ὅπερ εἰωθότων φονεύεσθαι ἀποδῦναι ἐπὶ τῷ ἅδῃ. 1566. Ἐναύλιες) ζωοίκιες, ἢ ἐν ἑπαύλει μαχομένης. 1568. Ψυχρὸν λοιβὸν) τὴν εἰς ψύξιν ἐκ θάνατον ἄγουσαν. 1569. Ἂν ἴλαχ' ἁΐδας) ἣν πνα λοιβὸν ἐξ αἵματος κεκλήρωται ὁ ἅδης. παρέσον οἱ φονεύόμενοι εἰς ἅδου χωροῦσι. ἀποξένωσε δὲ φησὶ ὁ Ἄρης τῷ ἅδῃ τὸν ἐξ αἵματος ἀποδύτην. 1570. Χαλκόκρυβα) τὸ ὑπὸ χαλκοῦ συγκεκρυμμένον καὶ καταπεπωμένον ξίφος. 1572. Ἄλοχι δὲ) ἐπὶ τέκνων τῶν νεκρῶν.

1573. Πάσας δὲ τὰς λύπας ἐν τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ ζωώσαν ἐπὶ τοῖς ἡμετ. ἐδήμησεν ὁ θεὸς ἐς τοῦτο πλῆρες.

1577. Ἐστυ-

Ὦ πάτερ, ὅσῃ τάδε πελθυτᾷ. 1575

Ἰαμβοί.

Χο. Πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις
Τόδ' ἦμαρ. εἴη δ' ὀὐτυχέστερος βίος.
Κρ. Οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ἔρᾳ τάφου
Μνήμαν πίθεσθαι. τῷδε δ', Οἰδίπου, λόγων
Ἄκουσον. Ἀρχὰς τῇσδε γῆς ἔδωκέ μοι 1580
Ἐτεοκλέης σὸς παῖς, γάμων φεραὶς διδοὺς
Αἵμονι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σθένει.
Θὔκειν σ' ἐάσω τῇδε γῆν οἰκεῖν ἔτι.
Σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας, ἢ μὴ πόλει,
Σῇ τῇδε γῆν οἰκοῦντος, ὧδ' ἔρᾳξεν πόλιν. 1585
Ἀλλ' ἔκκομίζου. κἀγὼ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω,
Οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σοῖς, ἀλλὰ δεῖ τὰς ἀλάστορας
Τὰς σὰς, δέδοικα μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
Οἰδ. Ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὡς μ' ἔφυσας ἄθλιον,
Καὶ

ΣΧΟΛΙΑ.

1577. Εὐτυχίστερος βίος.) οὐχ ὡς ἕτερον εὐτυχῆ ὄντος, τῷ συγκριτικῷ ἐχρήσατο, ἀλλ' ὅτι ἀφ' τὸ συγκριτικὸν ἐξ ἀνομοιοσχέδην γίνεται, ὡς τὸ σεσωφρονέστερος παιδῶν. οὐχ ὡς καὶ τῶν ἄλλων παίδων παιδαιῶν ὄντων. 1578. Ὡς ἔρᾳ πάφου) καιρὸς ἐπὶ μνήμῃσθαι ποιεῖσθαι τῶν πόνων καὶ τῶν ἀπλημάτων. Ὡς ἔρᾳ πάφου) οὐχ ὕβρει πάντες πιθῶσιν, ἀλλὰ μόνος Ἐτεοκλῆς, καὶ Ἰοκάστη. τὸ δὲ Πολυνείκην ἀπόδικον καὶ βλάβας κελεύει. 1580. Ἀρχὰς τῇσδε γῆς) τὰς ἀρχὰς διδούς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδούς. φεραὶς δὲ φησὶν ἔδωκε τῇ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ. ἑαυτοῦ τὸν ἀρχικόν. Φεραὶς δὲ φησὶ τὰ διδόμενα χάριν ἀσθικὸς τῆς νύμφης. 1582. Αἵμονι) τῷ υἱῷ μου. 1587. Διὰ δὲ τὰς ἀλάστορας) τὰς δυστυχίας τὰς σάς. 1589. Ὦ μοῖρ' ἀπ' ἀρχῆς) ὦ μοῖρα τύχη λίαν ἐπιτίμως ἐμοὶ ἀπ' ἀρχῆς ἄθλιον ἐτλήμονα, ὡς ὑστάτῳ ἄνδρα τὸν ἀνθρώπων ἐμοῦ, ὃν, ἐμοὶ δηλονότι, ἐκ σοῦ ἦλθεν εἰς φῶς ὁπ τὸ γονῆς τὸ μητρὸς, ἤτοι ὁπ τὸ γλυκήσεως τὸ μητρὸς, ἐθήλασεν ὁ Ἀπόλλων τὸν Δαίου ἄγονον, ἤτοι μὴ γλυκυθυμίαν ἐφείλκυσε γλυκεῖαν φυσέα τὸ παιδὸς φιλ. ἄθλιος εἰμὶ ἐγώ. ἐπὶ δὲ ἐξιόντος, ὅτι εἰς φῶς ἦλθον, πάλιν ὁ πατὴρ

O pater, qui hæc perficit. 1575

Chorus.

Multorum malorum initium fuit Oedipi domui
Hic dies. Utinam autem *posthac* sit felicior vita.

Cre. Luctuum quidem jam finem facite, quia tempus *est* sepulturæ
Mentionem facere: hæc verò, Oedipe, verba
Audi. Principatum hujus terræ dedit mihi 1580
Eteocles filius tuus, dans dotem propter nuptias
Hæmoni, & conjugium filiæ tuæ Antigones:
Non igitur sinam te hanc terram amplius incolere.
Clarè enim dixit Tiresias, nunquam
Te in hâc terrâ habitante, benè acturam urbem. 1585
Quare abi. Hæc verò non dico tibi per contumeliam, [los Genios,
Neque tuus existens inimicus, sed propter ma-
Qui te agitant, timens, nè terra aliquid mali patiatur.

Oed. O fatum, quàm me ab initio genuisti miserum,

Et

ΣΧΟΛΙΑ.

ωτίρως πατὴρ ἐκτεινί μι, ἀντι κτεῖναί μι ἐκέλευε, νομίσας χαριεῖσθαι πολίταις. ἀπίκειθ δὲ ἀντὶ αὐτὸν ἐξ ἐμοῦ. πίμπε δὲ μι, ἀντὶ Ϝ ἐξέπεμψεν ἐμοὶ, παῖδα ὄντα μικρὸν, ἀντὶ νεανιεύεσθαι ὄντα, βοερὰν ἀθλίαν γλυκυθύμιον, θηλυτέρᾳ ἡρῴᾳ ἀντὶ Ϝ ἥρωϊ. ὡς ὅπως συζήσομεν, ἀντὶ Ϝ ἐσώμεθα. ἄφελε γὰρ ἀντὶ Ϝ ἔπεσεν ἐλθὼν ὁ Κιθαιρών, εἰς τὰ χάσματα Ϝ εἰς τὰ χίσματα Ϝ Ταρτάρου, τὰ ἄδυτα Ϝ τὰ βαθύπεδα, ὃς οὐκ ἀπώλεσεν ἐμὲ, ἀλλὰ ἔδωκεν ἐμοὶ ὁ δαίμων θηλύνειν τὶ ἀμφὶ θεατόπλῳ τ Πόλυβον. χλωνὸν δὲ ὁ δυνυχὴς τ ἐμαυτῦ πατέρα, ἦλθον εἰς Cωλφοῖαν τ παλαιπόρων μυλῶν. ἵππον τε παῖδας ἀδελφὼς, ὃς ἀπώλεσα λαβὼν ἀφ' ὑμῶν πυρὸ Ϝ Λαΐου, Ϝ ὃν τοῦ

1577. Εἰδὶ δὲ εἰ ὁ ἐπίλοιπ Ϝ βίος εὐτυχ. 1582. Τὸ λεύσσειν ἀντὶ Cωλφοῖαν τ ἰχνηλατὸς σῦ τ Ἀκληνοῦ ἀντὶ Ϝ Ϝ τὸν ἰχνατίου σῦ τὸν Ἀκληνοῦν εἰς Cωλφοῖαν χάμπτω.

Καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ·
Ὃν χὴ πελὼ εἰς φῶς μαῖος ἐκ γονῆς μολεῖν,
Ἄγονον Ἀπόλλων Λαΐῳ μ' ἐθέσπισε
Φονέα γενέσθαι παιδὸς· ὢ τάλας ἐγώ.
Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὐθις ὁ σπείρας πατὴρ
Κτείνῃ με, νομίσας πολέμιον πεφυκέναι·
Χρῃὼν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ. πέμπτῃ δέ μα,
Μαχὼν ποθῶν τα, θηρσὶν ἄθλιον βορὰν.
Οὗ σώζομεθα. Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
Ἐλθεῖν Κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
Ὅς μ' ὠλόλεσε, ἀλλὰ δυσβουλίαί τέ μοι
Δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.

Κταινὼν

ΣΧΟΛΙΑ.

τῆς παιδὸς, ἀφ' ἧς τοιοῦτον ὑπάρχει αἰσχύλῳ ἢ ἀνόητον, ὅτι ἄνδρα ἢ χὴ πόλις τῶν θηβῶν ἐμηχανήσατο μόνον τοῦτο εἰς τὸ ἐμὲ ὀμμαχίσαι, ἢ εἰς τὸν βίον χὴ τὴν ζωὴν τῶν ἐμῶν παίδων. εἶεν ἢ ἔστω τοῦτο. τί δῆτα δρᾷσα ὁ δυστυχὴς ἐγώ; τίς ἀκολουθήσῃ μοι ὁδηγὸς πόδας τυφλούς; ἢ ἵππους ἤδη, ἢγεμὼν ἢ Ἰοκάστη; ζώσαις γὰρ ἂν εἶδες σαφῶς, ὅτι ἠλίθιος ἡγεμὼν ἐλελύπει. ἀλλ' ἢ τὰ καλῶν παίδων δυάς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι. ἀλλ' ἔτι τεκεῖν, ἵνα τοι νέος ὦν, εὐεργετήσω αὐτὸς πάντα ζωῆς; πόθεν; ἀντὶ ἢ εὐδαιμόνων τί ἀπολείπεις ἐμοὶ, ὦ Κρέων, ἄτιμος ἀρθεὶς ἢ πεπτηλῶς; ἀποκτενεῖς γὰρ, εἰ σκοπεῖς ἐμοὶ ἔξω τῆς γῆς. ἀμείνω ἐλίξας τὰς χεῖρας σοῦ τὸ σὸν χθὼν φανοῦμαι δειλός. τὸν γὰρ κτανεῖν ἐμοὶ χρὴ καὶ σὲ, οὐκ ἂν κακὸν λίποιμι. καίπερ ἀξιόπιστον δυστυχοῦς. Ὡς μ' ἔφυσας) λέων ἢ ἀρχῆς ἐπενήνοθε ἄθλιον, καθὸ πολὺ χρὴ δὴ δυστυχὴς ὑπῆρχον.

1591. Μίσγος οὐ γονῆς) χθὼν ἢ γονὴ, τὸ σπέρμα ἢ ἀνδρός. ὁ πατρολαθὼν ἢ γυνὴ, ἢ ἀλόχωσα, ἢ τὸ τετυγμένον χρῆναι κακῶσαι, λέγεται. ὥσπερ δὲ λίγεται σπέρμα τῆς γῆς ὁ σῖτος, καὶ ἡ κεγχρὶς, ἢ τὰ τοιαῦτα, διότι εἰς τὴν γῆν σπείρεται. ὅτε ἢ ὁ καθαλόμενος ἀνὴρ τὴν γυναῖκα σπόρος τῆς γυναικὸς ἂν λέγοιτο, καθὸ τὸ σωθησόμενον λέγει, καὶ ὁ λέγεται σπαρῆναι τὸ μητρὸς οὐ γονῆς, ἵνα οὖν ὁ σπείρας ἢ ὁ μητρὸς, ἀντὶ ἢ οὐ ἢ ἀνὴρ τὴν ἰδίαν μητέρα καθολόμενος σπείρας. λοιπὸν τούτων, ἢ τὸ γόνιμος ἢ τὸ ἄγονον. λέγει ἢ δὲ ταῦτα, σαφεστέρα γὰρ εἰσί. καὶ ἐπὶ τῆς φύσεως λέγει, σχεδὸν μὲ ἐπὶ ἀνδρὸς δυναμένου παιδοποιεῖν, ἢ μὴ δυναμένου, ἢ μὲν δυναμένης σπέρμα ζωογονεῖν, ἢ μὴ δυναμένης. ἔπειτα δὲ ἐπὶ

Et infelicem, ſi quis alius hominum fuit! 1590
Quem priuſquam venirem ex conceptu materno in lucem,
Nondum natum me Apollo Laio vaticinatus eſt
Homicidam fore patris. O miſerum me!
Poſtquam verò natus ſum, ſtatim pater, qui *me* ſeminavit,
Interfici me jubet, exiſtimans *me ſibi* hoſtem fore:
(Oportebat enim eum interfici à me) mittit autem me
Deſiderantem ubera, prædam feris infelicem;
Ubi ſervatus ſum. Utinam verò Tartari
Veniſſet in profundos hiatus Cithæron,
Qui me non perdidit: ſed ut ſervirem, mihi 1600
Dedit fortuna, apud Polybum dominum,

Deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπὶ φυτῶν δυναμένην καρποφορεῖν, ἢ μὴ δυναμένων. ἐ ἐπὶ γῆς ἐπιτηδείας σπέρμασι τρέφειν καὶ θάλπειν, ἢ μὴ ἐπιτηδείας. καὶ, ἐπὶ ποιητῇ δυναμένῃ ποιεῖν ποιήματα, ἢ μὴ δυναμένῃ. ἐ ἔτι ἐπὶ βρέφους δυναμένου τροφῶν, ἢ σπέρματος. ὡς ὁ τέττιξ. καὶ τοῦτο φασὶν, ἐπεὶ μηκέτι χρήσιμον εἶναι. εὐεδοῦσι δὲ αὐτὶ τοῦ δυναμένην τροφῆς, ἢ μὴ δυναμένην, ἢ σπέρματος. οἷον εὐεδοῦσι τὸ ἄγονον. 1592. Ἀπόλλων Λαΐῳ μὲ ἐθέσπισεν) ἄγονον εὐεδοῦσα. αὐτὶ τοῦ μὴ σπέρματος εἶναι τροφῆς. Ἐθέσπισεν, ἐμαντεύσατο, ἐχρησμῴδησεν. 1594. Ἐπεὶ δ' ἐβλάστησα) ἐπεὶ δ' ἐβλαστάνθην, πάλιν ὁ αὐτέρας πατὴρ κτείνει μι, ὅσον καὶ τὴν οἰκείαν σπορὰν ἐξαίρειν. 1596. Χρὴν δ') ἀπέκτεινε, ἔμαρψε. 1597. Μαστὸν προβῦσι) ἐπ χρήζοντα μαστοῦ τὸ ἄθλιον πέμπει μοι τροφὼ τοῖς θηρσί. 1600. Δυλεῦσαι τί μοι) δοῦλον γενέσθαι, καὶ τοῦτο εὐτυχές. ὁ γὰρ δοῦλον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς ἐ ὁ Ἰοκάστη φησίν, ὁ δὲ τὸ ἐμὸν ἀδίκημα πόνον μακρὸν ὑφῆψε, καὶ πόσιν πικρὰ πιεῖν, ἀλλὰ φαυλότερον, ὅτι ἔτεκε δ' εἰς οἶκον κινοῦσαι τοὺς γεγενημένους, ἢ ὅτι οἱ βαρυτέρους συμφορᾶς ὑπὸ εὐτυχεστέρας δυτυχίας, καὶ τὰς εὐτυχεστέρας εὐδαιμονίας δυτυχίας λαμβάνουσι. 1601. Πόλυβον ἀμφὶ θεσπότην) οὐκ ἐξέφυσεν αὐτὸν πατήρ, οὐκ ἐπίχθη υἱός. ἀλλὰ δοῦλον, καὶ κύριον αὐτοῦ γέγονεν.

Κτανὼν δ' ἐμαυτῆ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ,
Εἰς μαζὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχους.
Παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα,
Ἀρᾶς ὑφ' ἁλαλαβὼν Λαΐου, τοῖς παισὶ δοὺς. 1605
Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσυνέτῳ πέφυκ' ἐγὼ,
Ὥστ' εἰς ἐμ' ὄμματ', εἴς τ' ἐμὴν παίδων βίον
Ἄνθυ θεῶν τι ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
Εἶεν· τί δρᾶσαι δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ;
Τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλῷ; 1610
Ἦδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσα γ' ἂν σαίφ' οἷδ' ὅτι.
Ἀλλ' εὐτεχνοῦσ' ξυμφορὰς; ἀλλ' ἐκ ἔστί μοι.
Ἀλλ' ἔπι νάζων αὐτὸς θύρσιμ' ἂν βίου;
Πόθεν; τί μ' ἄρδλιον ὄδ' ἀποκτείνεις, Κρέον;
Ἀποκτενεῖς γὰρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς. 1615
Οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
Καλὸς φανοῦμαι. τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' ὀγενὲς
Οὐκ ἂν ποθοδοίλω, ὑδὲπερ πρόσθεν κακῶς.
Κρ. Σοί τ' οὐ λέλεκται, γόητα μὴ λιάζειν ἐμέ·

Ἐγὼ

ΣΧΟΛΙΑ.

1605. Ἀρᾶς περιλαβὼν) φησὶ σαφῶς ὅτι ἐπράξε] τοῦτο παρὰ τῆς γένεσι. ὁ γὰρ Λαΐου, φησὶ, γονεὺς μὴ κτεῖναι βούλεται ἴδιον γεγονότα υἱὸν, καταμάθοιτο, ἵνα ἀλλοτρίᾳ λάθοιτο. ἐγὼ δὲ λάθρᾳ σωτῆρι δαίμονι τὸν παρ' οἰκείου μέρους διέφθορα. παρέδωκα. φησὶ, τὸν παῖδα ἐξ ἀμοῦ παισί. Ἀλλως. Ἀρᾶς περιλαβὼν) καταίρας παρὰ τοῦ Λαΐου λαβὼν, αὐτὶ κληρονομήσας, καὶ θεὸς τοὺς παῖδας παρεπίμψας· ἀρὰς δὲ λέγει τοὺς περιελθόντας τῇ γένει αὐτῶν λάϊ ὁ Πέλοπος· ἐκ ἐς αὐτῷ ὁ Λαΐου καταράσθη (ἐπεὶ ὑὸν φιλεῖ τοιοῦτον λάϊ ὁ Λαΐου θεὸς τὸν Οἰδίπουν) ἀλλ' ἐς ὁ Πέλοψ Λαΐου καταράσθη, ἀνθυμούμενος ἐπὶ τῇ υἱῷ αὐτοῦ Χρυσίππου ἁρπαγῇ, ὃν ἁρπάσας ὁ Λαΐου. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνόητός πέφυκ' ἐγὼ, ὥστ' χωρὶς τῶν ἐμῶν εἰς τὰ ἐμὰ ὄμματα ταῦτα ἐμηχανησάμην καὶ εἰς τὸν ζωὸν τῶν ἐμῶν παίδων. ὅμοιον τοῦτο παρὰ Σοφοκλεῖ—Ἦδ' οὐκ τλήμων, ὥστ' τῷ μιάσματι Ξυνεῖναι· τὸ γὰρ ὅσιον μὴ ἀπαιμαφάτου εἵνεκεν ἔχον τυγχάνειν, ἐν τούτοις μὴ ἐφικτὸν κεῖσθαι καὶ ἄμοιρον εἶναι.

Deinde cùm interfeciſſem meum patrem infelix ego,
In matris veni miſeræ lectum,
Filióſque fratres genui, quos perdidi,
Accipiens imprecationes à Laio, & dans liberis:
Non enim tam ſtultus ego natus ſum,
Ut in meos òculos inq; meorum filiorum vitam,
Sine deorum aliquo hæc comminiſcerer.
Sint illa. Quid faciam igitur ô infelix ego?
Quis comitabitur me dux cæci pedis?
Hæcne quæ mortua eſt? vivens enim ſatis ſcio *feciſſet.* [*plius* mihi.
At beatum jugum filiorum? ſed non ſunt *am-*
Verùm ipſe adhuc juvenis inveniam mihi cibum?
Unde? quare me funditùs ſic occîdis, ô Creon?
Occîdes enim, ſi me ex *hoc* agro ejicias.
Non tamen admovens manus ad tuum genu,
Timidus videbor: nam meam priſtinam generoſitatem
Non prodam, neque quamvis rem geram malè.

Cre. Tibi rectè dictum, quòd nolis genua mea polluere; Ego

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀνηλθθίου· ἴσως ὁ κὴ Σωφόκλεις ἐπὶ τούτῳ Σωυπακούεται· μὴ γὰρ δὴ κὴ Σωφόκλεις οὕτω ἂν ἀναπλάττως αὐτὸς ἀσεβὲς λέγοντα. 1610. Ὁμαρτήσῃ) ἀνηλυθήσῃ, ἀδηγήσῃ. 1611. Ζῶσι γὰρ σαφῶς οἶδα) σαφῶς οἶδα ὅτι εἰ ζῇ. Σωφόκλεις ἂν μετέχειρισατο γνώμην Ἰοκάστης. 1612. Ἀλλ' εὐτυχῶ) ἀλλ' ἡ εὐτυχία τῶν δύο μου παίδων. 1614. Πόθεν) ἀδήλως. Τί δ' ἄρθλιος) πανταλᾶς. 1616. Ἐλίξας) συστρέψας τὰς ἰμὰς χεῖρας ὑπὲρ τὸ σὺν γόνυ ἀντὶ τοῦ φανερῶς. τῶν γὰρ ἱμάτων ὑγλύνεσθαι οὐκ ἂν εἰκὸς εἴη, ἀπλύτους ὄντας, καὶ ἀνυχῶς. 1619. Σοὶ δ' εὖ λέλεκ') σοὶ τι εὖ καὶ καλῶς λελέχθαι μὴ θέλοις τὰ ἐμὰ γόνατα, ἅτοι μὴ χρήζων ἅπτεσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀνοσίως σε οἰκτεῖρω τὸν χθόνα. διὰ τοῦτο δὲ τῶν ἐμῶν τὰ μὲ, ἡγοῦ τὰ Ἐτεοκλέους, σχέτλιον κομίζων πάθος εἰς τοὺς ἐμοὺς. τοῦτο δὲ, λέγω

1613. Βίου, τοῦ ἐμοῦ ζωῆς. 1616. Ἐλίξ. συστρέψας τὰς σὰς πόδας.

Ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.
Νεκρῶν δὲ τῶν δε, τὸν μὲν εἰς δόμους ἄγειν
Ἤδη κομίζειν. τόνδε δ', ὃς πέρσας πόλιν
Παῖδά σου ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκους νέκυν,
Ἐκβάλλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός.
Κηρύξεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
Ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων ἀλῷ,
Ἢ γῆ καλύπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται.
Ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς βορὰν.
Σὺ δ' ἐκλιποῦσα τερπνὸν ἡλίου νεκρῶν,
Κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω,
Καὶ παρθενῶνι τῷ 'βδομῷσαν ἡμέραν
Μένουσ', ἐν ᾗ σε λέξομεν Αἵμονι μνῆσαι.
Αν. Ὦ πάτερ, ἐν οἵοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς;
Ὡς σε γενάζω τῆσδ' τεθνηκότων πλέον.
Οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τόδ' ἐ βαρύ·
Ἀλλ' εἰς ἄπαντα δυσχερὴς ἔφυς, πάτερ.
Ἀτάρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,
Τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀπιστέλλων χθονός;

Τί

ΣΧΟΛΙΑ.

λέγω τὸ νίκην ἔχειν Πολυνείκης, ὃς ἦλθε ζητῶν ἄλλοις πορθήσων τὴν πατρίδα, ἀκβάλλετε καὶ ῥίψατε ἄταφον ἔξω τῶν ὁρίων τῆσδε τῆς χθονὸς κηρυχθέντος) δὲ πᾶσι τοῖς Καδμείοις πόλει, ὃς ἂν λαβὼν ἐκ κρυπτῆς, ἢ καλύπτων τὸν νεκρὸν, ἢ κολύπτων γῇ, ἤτοι ἀκάλυπτον, ἀνταλλάξει) ἄγειν αὐτὸ κόσμου τῆς τοῦ τάφου λήψεως) ἀνάκλαυτον. κηρύττεται δὲ κοινῇ κοινῶ, ἐᾶν ἄκλαυτον, ἄταφον, βορὰν τοῖς ὀρνέοις. σὺ δὲ, ὦ Ἀντιγόνη, ἀλιποῦσα τὴν θρήνους τῶν τεθνεώτων νέκρων, κόμιζε σαυτὴν ἔσω τῶν δόμων, καὶ παρθενῶνι, αὐτὶ τοῦ τὸ παρθενῶνι μέρει, ἀσημάνουσα τὴν ἑπτακαιδεκάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει σε τὸ λέξειν καὶ ἡ Σωφρόνια τοῦ Αἵμονος. Σοὶ δ' εὖ λέλεκται) καλῶς εἶπας ὅτι ἐκ ἐκτὸς εἶ. εἰ γὰρ καὶ εὐ ἠθέλησας, ἐγὼ οὐ ζωσεχόμην. 1622. Τόνδε δ' δὲ) τὸ δὲ Πολυνείκης νίκην. Πέρσας) πορθήσας. 1625. Κηρύξεται) κηρυχθέντος. 1626. Καταστέφων ἁλῷ) αἱρήσει

Ego verò non ſinam te habitare *hanc* terram.
Horum verò mortuorum alterum quidem domum oportet
Jam portare: alterum verò, qui everſurus urbem
Patriam cum aliis venit, Polynicis cadaver,
Ejicite inſepultum extra fines hujus terræ.
Promulgabuntur autem hæc omnibus Thebanis,
QUICUNQUE deprehenſus fuerit hunc mortuum aut coronans
Aut terrâ tegens *& ſepeliens, is pœnas* morte luet.
Relinqui nam *oportet* indeploratum & inſepultum, volucribus prædam.
Tu verò relinquens luctus trium cadaverum,
Recipe te ipſam, Antigone, intra ædes,
Et fac officia virginis, futuram diem
Expectans, in quâ te expectat lectus Hæmonis.

Ant. O pater, in quantis ſumus miſeris malis!
Quàm te gemo, plus quàm mortuos!
Non enim pars quidem malorum tibi gravis eſt,
pars verò non gravis:
Sed in omnibus infelix es, pater.
Sed te interrogo novum tyrannum,
Quid hunc contumeliâ afficis, patrem expellens terrâ?

Quare

ΣΧΟΛΙΑ.

ἢ τάφου τὸν νεκρόν. 1627. Θάπτειν ἀντιπαλλάξαντα) ἀντὶ τοῦ τοῦτον θάπτειν λέγοντα. 1631. Καὶ παρθενικὸν) παρθενικὸν δίκην, ἀπολειπόμενον τὸν ἐξῆς ἡμέραν. 1634. Ὡς σε στένω) ὡσεὶ τὸ Οἰδιπόδου λέγει. ὅτι τίνων σε, ὦ παῖ, πλέον τῶν τεθνηκότων. 1637. Ἀπὸ σ' ἐρωτῶ) ὡσεὶ τὸ Κρέοντα δεσπότην τὸν λόγον. τί θέλοντες τὸν τάφον; τί ἀπαγορεύεις τὸν τάφον τοῦ παιδὸς Πολυνείκους;

1639. Θεσμὸν

1626. Καπιτάφ. ἀλλ.) κομῶν φονεύῃ. 1629. Τρισὶ. ἀντὶ θρήνους τοὺς νεκροὺς λουτροὺς. 1631. Ἐν παρθενῶνι μένῃ, τὸν ἐπιλοιπόμενον ἡμέραν ἀναμένουσα. 1634. Τῶν τεθνεώτων.) τὸ Ἰοκάστης καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς.

Τί θεσμοποιεῖς δῆτα παλαιπώλου νεκροῦ;
Κρ. Ἐτεοκλέους βεβούλευται, οὐχ ἡμῶν, τάδε. 1640
Αν. Ἄφρονά γε, κἠ σοῦ μωροῦ, ὃς ἐπέβη τάδε.
Κρ. Πῶς; ταὐτὰ ταλμᾷ κοὐ δίκαιον ἐκτελεῖ;
Αν. Οὐκ, ἢν πατρός τ' ᾖ, κακῶς τ' εἰρημένα.
Κρ. Τί δ', ὦ δικαίας ὅδε νεκρὸν δαθήσεται;
Αν. Οὐκ ἐγὼ μὲν τῷδε δίκαιον πρόσεστι δόμοις. 1645
Κρ. Εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὤν.
Αν. Οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
Κρ. Καὶ τῷδ' ἀφῶ νεῶ τιν' δίκην ὠφλεκέναι.
Αν. Τί πλημμελήσας, τὰ μέγ' εἰ μετῆλθε χῆς;
Κρ. Ἀταφὸν ὅδ' ἀνὴρ, ὡς μάθῃς, γαίᾳ κεῖται. 1650
Αν. Ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπωμόκῃ πόλει.
Κρ. Σαυτοῦ ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψῃς νεκρῷ.
Αν. Ἀλλ' βύκλεές τοι δύο Φίλω κεῖσθαι πέλας.
Κρ. Λάζυσθε τοίνυν, κεἰς δόμους κομίζετε.
Αν. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ τῷδ' ὦ μαθήσομαι νεκρῷ. 1655
Κρ. Ἔχειν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ' ἅ σοι δοκεῖ.

Αν. Κἀ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1639. Θεσμοποιεῖς) νομοθετεῖς. 1640. Ἐτεοκλέους βεβούλευται, οὐχ ἡμῶν, τάδε) ἀφῆς τὸν ἀδελφὸν ἐφάπτεται ἀπιστεῖ τῷ τοῦ Πολυνείκους· ἀεὶ γὰρ ὁ Οἰδίπους· οὐδὲν ὁ Ἐτεοκλῆς διεπράξατο. 1641. Ἄφρονά γε) τὸ βουλεύεσθαι, καὶ σὺ μωρέ. ὃς ἐπίστασθαι ταῦτα εἰς πάντας ἀγαθεῖν. 1645. Οὐκ ἔνεμον γὰρ) οὐκ ἔνεμον τιμωρεῖσθαι αὐτόν. Ἄλλως. λάθε ἡμᾶς τὸ ἐνεμόμην. ἀντὶ τοῦ ἐπιστεύομην τιμωρεῖσθαι αὐτόν· ἀπιστίαν λέγει δὲ τὸ ἄπιστον εἶναι. 1646. Εἴπερ γε πόλεως) καὶ φησὶν ἔνεμον, εἰ καὶ ἦν ἐχθρὸς τῆς πόλεως, οὐκ ἐχθρὸς ὤν, ἤτοι οὐκ ἀφέλειαν εἶναι ἐχθρός. 1647. Οὐκοῦν ἔδωκεν) καὶ ἐρώτησις ὁ λόγος, οὐκ ἔδωκεν ἐν τῇ λαμβάνειν τὴν κόλασιν; δαίμονα δὲ φησὶ τὸ ἐξ αἱματερούτης καὶ δαίμονος γενέσθαι. τέχνη δὲ τὸν κοινὸν τὸ πόλεμον ζωντυχίαν. ὑπὸν φησὶν ἀρμόσθηναι τῷ ἑτέρῳ, ὃν ἔτυχεν αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνασκολόπισεν. 1648. Καὶ τῷδε πόλει)· ἢ ἐν τῷ ἀνατιθέναι τὸν δίκην αὐτόν. 1649. Τί πλημ-

Quare facis leges de miſero mortuo?

Cre. Eſt Eteoclis ſententia hæc, non mea.

Ant. Stulta eſt, & tu ſtultus, qui obtemperas iſtis.

Cre. Quomodo? non eſt juſtum exequi mandata?

Ant. Non, ſi quidem mala ſunt & malè dicta.

Cre. Quid verò, non juſtè hic canibus dabitur?

Ant. Non legitimam enim pœnam exigitis ab eo.

Cre. Siquidem urbis hoſtis fuit, qui hoſtis *eſſe* non *debuerat*.

Ant. Annon dedit fortunæ ſuæ animam?

Cre. Et nunc in ſepulturæ-cauſâ pœnam det.

Ant. Quo peccato commiſſo, ſi *armis ſuam* Regni partem quæſivit?

Cre. Inſepultus erit hic vir, ut ſcias.

Ant. Ego verò eum ſepeliam, etiam ſi prohibeat urbs.

Cre. Teipſam propè ſepelies cum hoc cadavere.

Ant. At glorioſum *eſt* profectò duos amicos jacere ſimul.

Cre. Prehendite hanc, & portate domum.

Ant. Nequaquam, non enim relinquam hoc cadaver.

Cre. Decrevit Deus, ô virgo, quæ tibi non videntur.

Ant. Et

ΣΧΟΛΙΑ.

πολυμηλώσους) κατ' ἐφάπτοιν οὐ λέγει, τί πολυμηλώσους, ἀπὸ μέρους τὸ μέρος. 1651. Καὶ ἀπιτήδευμα) καὶ ἀπαγορεύει ἡ πόλις. 1652. Σαυτὴν ἄρα ζωγρήσεις τῷδε τῷ νεκρῷ ἴσην. 1653. Ἀλλ' αὐλεῖς) ἀλλ' ἐπάξεις δύο φίλους κεῖσθαι πλησίον. 1654. Λαβέσθε) λαμβάνετε. 1656. Οὐχ ἅ σοι δοκεῖ) τοῦτο ἐμοὶ μέλειν ὁ δαίμων, τὸ μὲν πρᾶγμα τὸν ἀδελφόν σου, οὐχ ἅ σοι δέμις φαίνεται.

1658. Ὡς

1643. Πονηρὸν, πανοῦργον. κακῶν, ἀδίκων. 1649. Τί ἁμαρτάνουσι οἱ ζῶντες τὸν θανόντα νόμῳ. 1655. Οὐ θεὸς) ἐμοὶ μὲν κωλύει, ὑ χρειώδη ποιεῖν ἢ νικᾷ.

Αν. Κἀκεῖνο κέκευται, μὴ ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς.
Κρ. Ὡς ὕπις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν ζήσῃ κόνιν.
Αν. Ναὶ σοῦ γε τῆσδε μαζὸς Ἰοκάστης, Κρέον.
Κρ. Μάταια μοχθεῖς, ὦ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
Αν. Σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῶν λεύσιμα βαλεῖν μ' ἔα.
Κρ. Ἐν τῇδ' ἂν εἴη τῶν ἀπερρίπτων πόλις.
Αν. Ἀλλ' ἀμφὶ τεύχεσιν ἄγεια τελαμῶνας βαλεῖν.
Κρ. Οὐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσῃς νέκυν.
Αν. Ὦ φίλτατ', ἀλλὰ σῶμά γε σὸν προσπτύξομαι.
Κρ. Οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορᾷ κλῄσῃ γόους.
Αν. Ἦ γὰρ γαμεῖμαι ζῶσα παιδὶ σῷ ποτε;
Κρ. Πολλή σ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος;
Αν. Νῦξ ἆρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν.
Κρ. Εἶδες τὸ τόλμημ', οἷον ἐξωνείδισεν;
Αν. Ἴσθι σίδηρος, ὅρκιον τέ μοι ξίφος.
Κρ. Τί δ' ἐπιθυμῇ τῶν δ' ἀπαλλάχθαι γάμων;

Αν. Συμ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1658. Ὡς ὕπις) γίνωσκε, ὅτι ὑδρὶς τοῦτον ἐκίνει. ὑγρὰν κόνιν λέγει τὴν χυτὴν ἢ λειπλῶ, ὡσεὶ ἀντιβλητέλλω ἢ ἐρεβόλακον. Ὅμηρος· Χυτὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἔχευε. ἢ ὅτι ὑγρὰ ἡ νεοσκαφὴς γῆ. 1659. Ναὶ σοῦ σὺ) λείπει ὁ ἐ, ἢ τῆσδε. ἔασον ταφῆναι, ὦ Κρέον, τὸν Πολυνείκη σοῦ τῆσδε τὸν Ἰοκάστης ἀντιβολῶ σε. 1661. Σὺ δ' ἀλλὰ) ἀλλὰ κἂν λευσὰ ἄφες με σοῦ βαλεῖν τὸν νεκρόν. 1662. Τῶν ἀπερρίπτων) τῶν ἀπηρθρωμένων. Ἀριστοφάνης δὲ τὸ ἀπέρριπτ' ἀπομίμεται ἐξ Αἰγίνης. Ἄλλως. τῶν ἀπερρίπτων πόλει) ἀπὸ τῶν ἀπηρθρωμένων σοὶ τὴν πόλιν. Οὐ γὰρ ἡ πόλις τοῦτο ἀπηρθρωσεν, ἀλλ' ὁ Κρέων. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ, ἵνα μὴ νοῇς ταῦτα ὡσεὶ τῶν ἀπηρθρωμένων ὑπὸ τῆς πόλεως, οἱ καὶ ἀνατέμνειν λέγει, καὶ ἀπιτίμητον πόλις· οὐκεῖνο γὰρ ὑποθετικῶς ἡ Ἀντιγόνη λέγει. 1663. Ἀλλ' ἀμφὶ τεύχεσιν) εἰώθασι γὰρ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιτελεῖσθαι τὰ νεκρῶν, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ὑγκώμιον φαίνεται. τελαμῶνας δὲ τοὺς ῥάκη, ὃ φασὶν ἐπίδεσμους. 1665. Ὦ φίλτατ' Πολυνείκη) ἀλλὰ σοῦ προσπτύξομαι καὶ τὸ σῶμα σου, ἐπεὶ ὁ συζυγικὸς ἀσπασμὸς

ἀφῄρηται

Ant. Et illud decretum est; non esse contumeliâ afficiendos mortuos.

Cre. Ut nullus circa corpus ponat mollem pulverem.

Ant. Quin te, Creon, per matrem hanc Iocasten *obtestor*.

Cre. Inutilitèr laboras; non enim consequeris hæc.

Ant. Tu verò saltem cadaver aquâ lavare me sine.

Cre. Unum hoc fuerit prohibitorum urbi.

Ant. Sine saltem, ut circa sæva vulnera fascias ponam.

Cre. Nullo modo tu istum honorabis mortuum.

Ant. O carissime frater, saltem os tuum labris applicitis exosculabor.

Cre. Nec compares calamitatem luctu ad nuptias tuas.

Ant. An unquam igitur vivens nubam filio tuo?

Cre. Multa necessitas tibi *incumbit*: quomodo enim effugies nuptias?

Ant. Nox igitur illa habebit me Danaidum unam.

Cre. Vidistine audaciam, quàm superbè sit locuta?

Ant. Testis sit ferrum, & gladius adjuratus mihi.

Cre. Quare verò cupis liberari ab his nuptiis?

Ant. Fu-

ΣΧΟΛΙΑ.

γαμήσαι σε. 1666. Οὐκ εἰς γάμους σὺς) ἀπὸ ἀφελείας κλαίειν μάταιον γαμεῖν. ἢ ὅτως, ἐπεὶ κλαίειν τοῖς γάμοις συμφορὰς εἰς γάμους σύς. 1670. Οἷον ἐξωτιδίσατο) καυχήσατο εἶπεν, ἐξύβρισεν. ἄνανδρον δέ, ἢ τοῦτο οἷόν τε ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. ἢ ἐπὶ δὲ πλέως οἴλυσμα, ἀντὶ δὲ ἐκλείπειν ἐ ἔνδοξον ἐποίησε, μιμούμενος φάσκοντας τὰς Δαναΐδας. τὸ δὲ ἄνανδρον, καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ παίζοντος λέγεται, ἐ ὡμοῦ Ζητῶν, παρὸν ἄνανδρον τῷ Κρέοντι, εἰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολείποιτο.

1674. Γυ-

1657. Καλκοῦν κτύπημα ὑπὸ τῶν θεῶν. 1667. Ἄγε εἰς γάμους ἀφίξομαι; 1668. Ποῦ ἀπολλύσι τὸ γάμου ὀνείδος. 1670. Εἶδες οἷον πλημμελὲς τὸν καύχημα ἐκαυχήσατο. Ἀντὶ γαμικοῦ τοῦτο ὁ σίδηρος καὶ τὸ ξίφος ὃν ὅρκῳ ἐγὼ πιστῶ.

Αν. Συμφθίξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
Κρ. Γενναιότης σοι, μειρέα δ' ἔπεστί τις.
Αν. Καὶ ξυνθανοῦμαί γ', ὡς μάθῃς φραστέρα. 1675
Κρ. Ἴθ', ὦ φονεύσῃς παῖδ' ἐμόν· λίπε θόα.
Οἰ. Ὦ θύγατερ, αὐτῷ μήν σε τῆς προθυμίας.
Αν. Ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγῃς, πάτερ;
Οἰ. Μὴ θύτυχῆσαι, τἄμ' ἐγὼ φέρειν καλά.
Αν. Καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ; 1680
Οἰ. Πεσών, ὅπου μοι μοῖρα, κείσομαι πέδῳ.
Αν. Ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ, τὰ κλεινὰ αἰνίγματα;
Οἰ. Ὄλωλ' ἐν ἡμαρ μ' ὤλεσε, καὶ δ' ἀπώλεσεν.
Αν. Οἰκεῖν μεθαρμόσῃ κάμὲ δεῖ τὴν σῶν κακῶν;
Οἰ. Αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρί, σοὶ τυφλῷ πατρί. 1685
Αν. Οὐ σωφρονοῦσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ, πάτερ.
Οἰ. Προσάγαγε νῦν με, μητρὸς ὡς ψαύσω σθένει.
Αν. Ἰδού, γεραιᾶς Φιλότης χαίρουσι χεῖρ.
Οἰ. Ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.

Αν. Οἰκ-

ΣΧΟΛΙΑ.

1674. Γενναιότης σοι) ἀντὶ τοῦ γενναίως τὰ σεαυτῆς μοιρεῖς δὲ, ἢ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ τοιοῦτον, εὐγένεια καὶ μοῖρά ἔστι σοι. 1675. Καὶ ξυνθανοῦμαι) συναποθνήσκω φησὶν αὐτῇ, ἵνα πλέον τι μάθῃς. 1678. Ἀλλ' εἰ γαμοίμην) ἁπλῶς τοῦτο συνεπινεύει, ἐὰν δεῖ ξυνεπινεύειν τὸ καλῶς δ' ἂν ἔχῃ, εἰ δηλ. γαμοίμην, τὸ σὺ μόνος φεύγοις, πάτερ; συνεπῄνει δὲ τὸ εἰ καὶ εἰ γαμοίμην, τῇ σε τυφλὸν ὄντα ἐπιμελήσεται; 1681. Πεσὼν) πεσὼν κείσομαι ἐν οἱῳδήποτε τόπῳ ἔσται μοι μοῖρα. 1682. Καὶ τὰ αἰνίγματα) εἰ ἀπωλόμην λέγει σε εἰδώς; 1683. Ἐν ἡμαρ) γεγόνασι δ' ἡμᾶς μὲν ὤλεσεν, καὶ ἀπώλεσεν. τὸ δὲ ἐδεῖ ἀντὶ τοῦ καί. ἔστι δ' ἡμᾶς μὲ ὤλεσεν τὸ ἀπώλεσεν πῶς λέγει; καὶ θαλλίαν τὸ δυστυχεῖν, ὅτι τὸ αἰνίγμα τῆς Σφιγγὸς ἔλυσε. καὶ ὧδε δὲ τὸν αὐτὸν ἡμέραν, ἐν ἡμέρᾳ τὸν μυστῆρα. ἐν τῇ ἀρχῆς ἀπηλλάξατο. τὸ γὰρ ἐν εὐτύχημα, τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα, καὶ βασιλεῦσαι. δυστύχημα δὲ, τὸ γῆμαι τὸν μητέρα, παρὰ τὴν φύσιν ἡμερῶν. 1685. Αἰσχρὰ φυγή) τὸ δὲ ξυναπτέον αὐτῷ τὸ αἰσχρὰ, εἶτα εἶναι οὐκ αἰσχρά. ἐπεὶ τὸ σωφρονεῖν, ἀλλὰ καὶ δρᾶσαι

Ant. Fugiam unà cum miſerrimo hoc patre.
Cre. Generoſus animus, & præterea ſtultitia quædam inest tibi.
Ant. Etiam unà moriar, ut ſcias ampliùs.
Cre. Vade; non occides filium meum: linq; terram.
Oed. O filia, laudo quidem te propter tuam promptitudinem.
Ant. Sed ſi nuberem, & tu ſolus fugeres, pater?
Oed. Mane felix, ego mea feram mala.
Ant. Quis verò te cæcum curabit, pater?
Oed. Cadens, ubicunque mihi fatum eſt, jacebo in campo.
Ant. Ubi nunc eſt Oedipus ille, & inclyta ænigmata?
Oed. Periit: una dies me beavit, & una me perdidit.
Ant. Non igitur decet & me participem fieri tuorum malorum?
Oed. Turpe eſt exilium filiæ cum cæco patre.
Ant. Modeſtæ quidem, pater, non *turpe*, & generoſi animi *puellæ*.
Oed. Adducito igitur me, ut attingam matrem tuam.
Ant. Ecce; tange manu cariſſimam anum.
Oed. O mater, ô conjunx miſerrima.

Ant. Miſe-

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀμῆρχε νικητήν). πῶς γὰρ φεύγει Πολυνείκης, αὐτὸ συμφεύγουσα τῷ πατρί; πλανᾶται δὲ τάχα τῷ ὄντι Εὐριπίδης. 1687. Περιαλγεῖ γὰρ, ὅτι ψεύδει τὸ μείζω (ν) ἀντὶ ψεύδους ἀλλ' ἀντὶ χαλεπῆς, καὶ φιλαίτιος γαμετῆς. ἀλλὰ πάτερ τοι γενοῦ μου ἀβλαβέστερα. ἀλλοῖα αὐδήσεται, ἐρῶ τάδε' ἴσχυσα καὶ πατρί. πῶς δὲ τὸ αἴσχιον Πολυνείκης ἢ ἡ Ἐτεοκλέους ἀδελφή; ἆρα ἐξανδραποδίσει πάντως αἰσχίων ἀδελφὸν. ἀ ἀσεβοῦσι πλείονες ἀδικα πείθουσι πλανῶντες τὴν ἀβλαβῆ. τοῦ, ἀ δίκαιος, ἡ δ' Ἀντιγόνη πλεῦσα μοναπλᾶ. ἐπεὶ χρεμπτὸς, ἆρα ἀεὶ τοῖς κακοῖς λέξεις καλά;

1698. Ὁ

1673. Συμφεύγει. Συνεκφεύγουσα. 1682. Τέθνηκε πλέον ἢ Οἰδίπους· πῶς ἴσως;

Αγ. Οἰκτρὰ μὲν σχεδία, πάντ' ἔχουσ' ὁμῶς κακά.
Οἰ. Ἐτεοκλέης δὲ πῶμα, Πολυνείκης τε πῦ;
Αγ. Τώδ' ἐκλάθου σοι κεῖσθον ἀλλήλων πέλας.
Οἰ. Πρόσθες τυφλῷ χέρ' ὅπῃ πεσήματα δυσχερῆ.
Αγ. Ἰδού, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερί.
Οἰ. Ὦ φίλα πεσήματ' ἀθλί' ἀθλίου πατρός.
Αγ. Ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκης ἐμοί.
Οἰ. Νῦν λῃσμός, ὦ παῖ, Λοξίου πεφάνη.
Αγ. Ὁποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἔρεις κακά;
Οἰ. Ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.
Αγ. Πῦ; πίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
Οἰ. Ἱερὸς Κολωνός, δώματ' ἱππείου θεοῦ.
Ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτᾳ παλεὶ,
Ἐπὶ πρόθυμῃ τῇσδε κοινῶσθαι φυγῆς.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Αγ. Ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χεῖρα φίλαν
Πάτερ γεραιὲ, πομπίμαν
Ἔχων ἐμὲ, ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
Οἰ. Ἰδοὺ προθύομαι, τέκνον· σὺ μὲν πόδαγρὸς ἀθλία γενοῦ.
Αγ. Γενόμεθα, γενόμεθ' ἄθλιαί γε

Δῆτα

ΣΧΟΛΙΑ.

1698. Ὁ ποῖος) ἄρθρον σύνταξον τὸ ὁ, καὶ λέγεται ἢ ἐπὶ ἐρωτήσεως ποῖον. Ἀλλ' ἢ) τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἆρα, ὁ δὲ ἁπλοῦς ἀντὶ τοῦ νῦν. ὁ δὲ λόγος καὶ ἐρώτησιν, ἆρα δὴ σοὶ τοῖς ἔσω κακοῖς, ἄλλα κακὰ ἐρεῖς; Ὁ λῃσμὸς ὁ λέγων—Ἐν ταῖς Ἀθήναις κτλ. 1700. Τίς σε πύργος) ἀντὶ τοῦ πύλαι, πτῶσις δὲ ἡ Ἀττική. 1701. Ἱερὸς Κολωνὸς) δῆλον, μου δηλονότι. ἔστι δὲ αἰνιγματῶδες τὸ Ἀττικῶς, ἐπεὶ ἔστι καὶ Κολωνὸς ἱππάσιμος. ἔστησαν δὲ ἐκεῖ τὸν Ποσειδῶνα λέγουσι δὲ τὸν ἱππίου) δικαίως λέγεται, ἐπειδὴ ἱππικώτατος, ἐπειδὴ ἵππους ἔστησε. ὅθεν δὲ τὸ ἱππίου Κολωνὸς προῆλθεν ὁ Οἰδίπους, οὐ πάνυ ἐκπεργασταί-

Ant. Miſeranda jacet, habens ſimul omnia mala.
Oed. Ubi verò eſt cadaver Eteoclis & Polynicis?
Ant. Illi duo porrectim tibi jacent juxta ſe invicem.
Oed. Appone cæcam manum ſuper vultus infelices.
Ant. Ecce, tange manu tuos mortuos liberos.
Oed. O cara cadavera, & miſera miſeri patris.
Ant. O cariſſimum quidem nomen Polynicis mihi.
Oed. Nunc oraculum Apollinis, ô filia, perficitur.
Ant. Quodnam? dices alia mala præter hæc?
Oed. Me Athenis moriturum eſſe exulem.
Ant. Ubinam? quænam te turris Attica recipiet?
Oed. Sacer Colonus, domus equeſtris dei.
Sed age, ſervito huic cæco patri,
Siquidem cupis eſſe ſocia hujus exilii.

MONOSTROPHICA.

Ant. Vade in exilium miſerum: præbe cæcam manum,
O pater ſenex, comitem
Me habens, ſicut ſecundum ventum comitantem naves.
Oed. Ecce vado, Filia: tu ſis mea dux miſera.
Ant. Sumus, ſumus miſerrimæ utique

Inter

ΣΧΟΛΙΑ.

χαπίμοιδα ἀκρεβῶς. ἄλλ' ἄγε ὑπηρέτει πρὸς τὴ τυφλὴ πατρί; ἐπὶ ἀσθμῷ δὲ εἰ χαμαιτεῖ μὴ τ' ἐκείνης. 1704. Ἴθ' εἰς φυγάν) ἀφ' ἡ δ' Ἐγὼ σφε λήψω, καὶ ἀπαγάγω πόλις, ἀσύμφωνα δ' Σοφοκλῆς Ἀντιγόνης παρέχει· ἀφ' ἧ δ' φυγάν, τὴ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδι. 1706. Ναυστολοῦσιν) ἀπὸ, ὁ πάππος χαμαὶ εἰς φυγὴν πέλασσον, πάρεσχε, οἷον χεῖρα σωτηρίαν, ἴχνος ἵνα ναυτιλίαν τὴ ὁδηγὸν καὶ πρόπολον ναυστολοῦντος, ἢ τὸν τὰς ναῦς ἀφορμοῦντα. 1707. Ποδηγὸς) ὁδηγὸς πρόπολος. 1708. Γενέσθω) Ἀθήνας δὲ τὸ μὴ δ' ε, ἢ Θησέως πεζῆναι ἀλλαγὴ τυγχάνουσα.

1710. Πῆ

1693. Τυφλὴ) τὴν ἐστερημένην ὁδηγίας αἰσθήσεως ὀφθαλμῶν.

Δῆτα Θηβαίαν μάλιστα παρθένων δή.
Οἰ. Πόθι γερμὸν ἴχνος πίθημι; 1710
Βάκχεια θεόσφερ', ὦ τέκνον.
Αν. Τάδε τάδε βαθί μοι, τάδε τάδε
Πόδα πέδᾳ, πάτερ, ὥς ὄνειρον ἰχνὺ ἔχων.
Οἰ. Ἰὼ ἰὼ δυσυχεσάλας Φυγᾶς.
Ἐλαύνῃ τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας. 1715
Ἰὼ, ἰὼ, δεινὰ δεινὰ ἐγὼ τλάς.
Αν. Τί τλᾶς; πῖ τλᾶς; Οὐκ ὀρᾷ Δίκα κακὺς,
" Οὐδ' ἀμείβεται βροτοῖς ἀσωτίας.
Οἰ. Οὐδ' εἰμὶ, μῦσαν ὅς γ' ὅπι
Καλλίνικόν τ' ἀγερώιον τ' ἔβαν, 1720
Παρθένε χόρας αἰνιγμὰ ἀσωότον θυρῶν.
Αν. Σφιγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
Ἄπαγε τὰ πάρος δύτυχήματ' αὐδῶν.
Τάδέ σ' ἐπέμψε μέλεα πάθεα,
Φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον, 1725
Ὦ πάτερ, θανεῖν πυ. Ποθεναὶ δάκρυα

Παρὰ

ΣΧΟΛΙΑ.

1710. Πόθι γερμὸν) ὅπου φησὶ μίσω τὸ ἴχνος πήσω, ὁπεῖ χειμερινὸν μοι. 1711. Βάκχεια θεόσφερ) τῷ εὐηχίαν. 1712. Τάδε τάδε) ἅδε πορεύομαι ὑπ' ἐμοῦ, τῇδε τῇδε τίθει, ὦ πάτερ, τὸ πόδα, ἴχνος ἰχνύν, ὅπ ὄνειρον, σαθρὸν καὶ ἀνυπόστατον. 1713. Ὡς ὄνειρον) ἀντὶ τοῦ ἰχνὺ εἰκαλὸν ἔχων. 1714. Ἰὼ ἰὼ) ἵνεκα τῆς δυσχερεστάτης φυγῆς ἐξοχίας, ὦ Κρέον, διλονότι ὁ ἐλαύνων καὶ διώκων τὸν γέροντα ἐμὲ διλονότι ὃν τὸν πολεῖτον, ἐὼ ἐγὼ ὁ τλὰς καὶ ὑπομείνας δεινὰ καὶ χαλεπά. 1715. Ἐλαύνῃ) λείπει τὸ, ὁ Κρέων· φεῦ φεῦ ἐγὼ ὁ ὑπομείνας χαλεπά. τί τλᾶς, τί φησὶν ἀεὶ λέγεις, ὅτι δεινὰ τλᾶς; εἰ δὲ καὶ συνεχῶς αὐτὸ λέγεις, ὅμως ἡ δίκη τὸν κακὸν οὐχ ὁρᾷ, εἰδὲ μετέρχεται αὐτῶν τὰς ἀσελγείας καὶ ἀσωτείας. 1719. Μῦσαν ἀρχαῖον φησὶ, τῷ μεγάλην καὶ ἀφάνταστον Σοφίαν. Οὐδ' εἰμὶ) ἐγὼ εἰμὶ φησὶν, ὃς ἔδοξα πάντας ὑπερβαίνειν σοφίᾳ, λύσας τὸ αἴνιγμα. Οὐδ' εἰμὶ) ἐγὼ εἰμὶ, ὃς ἦλθον ἐπὶ μῦσαν ἐ σοφίαν μεγάλην, καλλίνικον καὶ νικηφόρον τόπον τὸ αἴνιγμα ἐ παρθένου κόρης, ἤγουν ἐ Σφιγγὸς τὸ ἀσωτόν καὶ δυσλύτον.

1722. Σφιγ-

Inter omnes Thebanas virgines.
Oed. Ubi ponam ſenile veſtigium *pedis?* 1710
Porrige *mihi* baculum, filia.
Ant. Huc huc vade mihi, huc huc
Pone pedem, ô Pater, habens vires ſicut ſomnium.
Oed. O fugam miſerrimam,
Ejicit *Creon* ſenem me ex patriâ.
Heu, ego atrocia, atrocia paſſus. [ſtitia malos,
Ant. Quid ſuſtines, quid pateris? non aſpicit Ju-
" Neque *pœnis* compenſat mortalium imprudentiam.
Oed. Ego ſum is qui ad Muſam [
Victricem & cæleſtem veni, 1720
Cum ſolviſſem obſcurum ænigma virginis
Ant. Quid Sphingis refers gloriam? [Sphingis.
Deſine priſtinam felicitatem narrare.
Hæ expectabant te miſeræ calamitates,
Exulem *nempe* ex patriâ factum, 1725
O pater, moriturum *te* alicubi. Deſiderabiles
lacrymas Apud

ΣΧΟΛΙΑ.

1722. Σφιγγὸς) τὸ ὄνειδ⊙, ἀντὶ ⊙ τὸ κλέ⊙, τ⊙ Σφιγγὸς ἀνα-φέρεις ⊙ ἀναμιμνήσκεις, ὐχ ὁ εἶχεν ἡ Σφὶγξ, ἀλλ' ὁ ἔλαβεν αὐτὸ ἀφ' τὴν Σφίγγα. ἄπαγε σεαυτὸν ἀλλαχόθι ἀφ' ὧν λέγων τὰ πάρ⊙-κ⊙ τὰ ⊙σ⊙τέρ⊙ εὐτυχήμασιν, τάδε τὰ μείζονα κ⊙ ἄθλια πάθη ἐπέρχει, ὅτι ἐξελύχθ⊙ χθόνιον σὲ φυγάδα κ⊙ ἐξόριστον γενέσθ⊙, ὦ πάτερ, μακρὰν τ⊙ παλαιόθ⊙· πῶ, ὅτι ἴν τινι πόλ⊙, πεζὴν δύκρυα λιπ⊙σα παρὰ παρθένοις φίλαις, ἄπειμι ⊙ ἀπέρχομαι λιπ⊙σ⊙, ὅτι λίαν μακρὰν τ⊙ παλαιόθ⊙ γαίης, ἀλλαμβάν αὐτὶ ⊙ πλακ⊙-νήσ⊙ρμ⊙ν, ἀπερβήσομαι κ⊙ πολυπερβήτ⊙υ, ὅτι ἐπικλύ⊙ περβηνεύσ⊙. Ἀναφέρεις) ἀναπολεῖς. κατ' ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγ⊙, ⊙ νῦν δὲ τὸ ὄνειδ⊙ ἐπὶ ⊙ κλέος ἐστίν. 1723. Ἄπαγε τὰ) ἀφ' τὸ μνήμων ποιήσασθ τ⊙ καλ⊙ τὴν Σφίγγα Σοφίας, ἔπαγε. φησὶ τοῦτον τ⊙ λόγον· ⊙ὐκ ἔστιν γάρ φησι παρελθούσης ὁμιλίας μνημονεύειν, ἐπὶ πλείων ἡ λύπη γίνεται. ἄπαγε οὖν, πίσαυσον, κ⊙ παράλιπε τὰ εὐτυ-χήμαθ', δυσχερῆ γὰρ ἔστιν. 1726. Παθοῦσα) πα-θοῦσα ἀπὸ τοῦ κολάλιπ⊙σα δύκρυα ταῖς παρθένοις, ἔχ⊙μι, ἄπειμι ἀδύκρυσα μετ' αὐτῶν, ἀφ' ὧν δακρύων εἰς πόθον κ⊙ εἰς μνή-

1718. Ἀτιμίας. κακογνωμοσύνας βεβηκὼς κακῶν δηκτήρ.

Περὰ φίλαισι παρθένοις λιπὼν ἄπτμι
Πιτέλου πόντορο γαίας,
Ἀπαρθένευτ' ἀλωμύα.
Οἰ. Φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν. 1730
Αν. Εἰς πατρός γε συμφορὰς θύελλά με θήσῃ.
Τάλαιν' ἐγώ γε συζύγου θ' ὑβρισμάτων,
Ὃς ἐκ δόμων, ἄθαπτον οἰχεῖ νέκυς,
Μέλεος. Ὄν, εἴ με χὴ θανεῖν, πάτερ, χρεὼν,
Σκοπιὰ γᾶ καλύψω. 1735
Οἰ. Πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.
Αν. Ἄλις ἔχουσι ὀδυρμάτων ἐμοῦ.
Οἰ. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.
Αν. Κόρυς ἔχουσ' ἐμοῦ κακῶν.
Οἰ. Ἰὼ ἀλλὰ βρόμιος ἵνα τε σκ- 1740
χὸς ἄβατος ὄρεσι Μαινάδων.
Αν. Καδμείαν ὠὴ νεβρίδα
Στολιδωσαμύα πτ' ἐγὼ Σεμέ-

ΣΧΟΛΙΑ.

μην ἵξαι μου μὴ πύθῃ. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ δακρύσασα μὴ τῶν παρθένων, ἵξεμαι τὰ πάλαι. 1729. Ἀπαρθενεύω) ἀντὶ τοῦ κακοπαρθενεύσας, παρθένος ἀναξίως, τὰ σωφρονῶ. 1730. Φεῦ τὸ χρήσιμον) πρὸς καὶ τοῦτο τὰ Ἀνιγόνης λέγουσιν. Φεῦ θαυμαστικόν. τὸ χρήσιμον τῶν φρενῶν ἥλικον ἐπὶ δηλονότι, ὅτι μέγα. 1731. Εἰς πάλεως γε συμφορὰς) δυστυχῆς ἐγὼ φησὶν, ὅτι ἐν καιρῷ συμφορᾶς τοῦ πάλεως δέξαι ἀπίστευμα, ὡς φρενίμου καὶ συνετῆ. συνετῆς δὲ τὸ ἐν δυστυχίαις τῇ πάλει αἱρεῖσθαι ζωντάναι, ἀσὶ ἔλεγλο ἐθελόμιλω τὸ ζωντὸν μου τῶν φρενῶν ἐν εὐτυχίας καιρῷ ἐπιδείξασθ. Ἄλλως. Εἰς πὰς συμφορὰς τοῦ πάλεως ποιησῃ ἐμοὶ τὸ χρήσιμον τῶν φρενῶν εὐκλεᾶ ἐνδοξον. 1732. Τάλαινα δὲ ἐπ ἐγὼ ἐ ἕνεκα τῶν ὑβρισμάτων τοῦ ἀδιλφοῦ, ὃς αἴρεται ἐκ τῶν δόμων, ὅτι ἐξεβίβη ἄταφ[illegible], μέλι[illegible], ὄν, εἰ καὶ ἀπεκείμιόν ἐπ θανεῖν ἐμοὶ, ὦ πάτερ, καλύψω γῇ σκοπιὰ, ἤτοι τάφῳ. Τάλαινα ἐγὼ) ἀδλίαν ἐμοὶ ἕνεκα τῶν σῶν κακῶν, καὶ τῶν τοῦ ἀδιλφοῦ Πολυνείκης ὕβρεων. 1736. Πρὸς ἥλικας) Δίδυμος φησὶ συμβουλεύειν αὐτῇ τοῦτο πρᾶσσειν, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν. ἐδὲν γὰρ λαμβάνειν ἐξιόντες ἐφόδιον, ἢ ἵνα ζωπυρήσῃ αὐτούς. 1737. Ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν) ἀρκέσαντας

πάντας

Apud amicas virgines relinquens, discedo,
Procul à patriâ terrâ,
Non more virginum errans.
Oed. O mentem generosam! 1730
Ant. In patris calamitate nobilem me faciet.
Miserâ verò ego etiam propter fratris contumelias; [ædes,
Qui mortuus periit insepultus extra *paternas*
Miser: Quem, etiamsi me mori oporteat, pater,
Nigrâ terrâ tegam. 1735
Oed. Vade ad tuas sodales.
Ant. Gemitus nostros *hausere* satis.
Oed. Tu verò *abi*, *ut concipias* preces ad aras.
Ant. Habent saturitatem meorum malorum.
Oed. Vade saltem, ubi est templum Bromii 1740
Inaccessum *profanis*, in montibus Mænadum.
Ant. *Fuit* heu *cùm* Thebanam cervi pellem
Induta ego quondam, In

ΣΧΟΛΙΑ.

κάτται ἀδύρομαι τὸν ἐμὸν δυσχίτων αἱ ἐμέλικες, ἢ αὐτόχειρία μοι τῶν θρεμάτων ἐστί. Ἄλις ὀδυρμάτων) ἀρκέντως ἔχει τὸ περισσὸν ἀφεὶς, ἵνα μὴ τῶν ὀδυρμάτων. 1738. Σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους) ἀπὸ κοινοῦ τὸ φάνηθι, ἵνα ἱκετεύσῃς τὰς θεὰς λῦξαι δύνας τῶν κακῶν, καὶ μὴ μόνῃς ἀφ' ὧν τὰ λοιπὰ θρέμματα, παρεκπέμψασάς με εἰς Ἄιδου. Σὺ δὲ ἄπιθι ἀμφὶ τὰς βωμίους λιτάς, ἤτοι εἰς τὰς λιτὰς τῶν βωμῶν, τουτέστιν εἰς τὸ προσεύξασθαι ἐν τοῖς βωμοῖς. 1739. Κόρον) ἔχουσιν οἱ βωμοὶ δηλονότι τῶν ἐμῶν κακῶν. 1740. Ἵνα τι σηκὸς) ὁ ταφῶν τῆς Σεμέλης, ὅπου ἐστὶν ἐν Κιθαιρῶνι. σηκὸς δὲ, ὁ ναός. ἄβατος δὲ, δηλονότι τοῖς βεβήλοις, τοῖς τὰ Διονυσιακὰ μὴ χαίρουσι μυεῖσθαι. ἐπὶ γὰρ τὸν Βρόμιον φησὶν ἔτι. ἄδηλον δὲ πῶς τί ποτὲ φησὶν αὐτὸν τὰς θεὰς αἰτεῖν, καὶ μάλιστα τὸν Διόνυσον· ὁ δὲ χορὸς ἀσυμπαθὴς, παρθένοι ὄντως αἰτιῶνται μὴ οἰκτίζόμενον. 1742. Καδμείαν) εἰς τὸν ναὸν ἀπιλεύσιμον δηλονότι οὖσιν, ὃν, αὐτὶ οὗ, ἢ χρέων, ἀπὸ ἐγὼ Καδμείαν, ἤτοι Θηβαϊκὴν νεβρίδα καλλυσμένη, καὶ εὐθυπορῶν, ἀνεχόρευσα κρὸς τὸν οὗ ἕνεκα ἦλθον ὁ χρὼν τῆς Σεμέλης χρέων δηλῶσαι εἰς θεὰς ἀχρέωτον, ἤτοι ἀνήκεστον μὴ ἔχουσαν. Καδμείαν) αὐτὶ δ' ἀπηχθείαν, ἢ διὰ τὸν ἐθίσμενον ἡμεῖς οἱ Θηβαῖοι φορεῖν. Ἄλλως. τοῦτον καλοῦσιν χρεῖοῦσιν, ἢ ἀπὸ ἀνεχόρευσα ἐγὼ Καδμείαν νεβρίδα λυσσώδη κρὸς τὸ οὗ ἕνεκα

Σεμέλας θίασον ἱερὸν ὄρεσ' ἀνεχόρθωσα,
Χάειν ἀχάειν εἰς θεὺς διδοῦσα.
Τρωχαῖοι. [πυς ὅδε,
Οἰ. Ὦ πάτερες κλεινοὶ πολῖται, λεύσετ' Οἰδί-
Ὃς τὰ κλεινὰ αἰνίγματ' ἔγνω, κ' μέγιστος ἦν ἀνήρ.
Ὃς μόνος Σφιγγὸς καλέσχον τῆς μιαιφόνου κράτη.
Νῦν ἄτιμος, οἰκτρὸς, αὐτῆς ἐξελαύνομαι χθονός.
Ἀλλὰ γ' τί ταῦτα θρηνῶ, κ' μάτην ὀδύ-
ρομαι; [ξομαι;
« Τὰς γ' ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
Χο. Ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
Βίοτον καλέχοις,
Καὶ μὴ λήξοις στεφανοῦσα.

Εὐριπίδου Φοινισσῶν Τέλος.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὄρεσι θίασον τ' Σεμέλης. ἀλλ' ὄμως χάειν οὐκ ἐδεξάμην, ἀνθ' ὧν ἀχόρθωσα. πῶς οὖν με κελεύσεις κ' νῦν αὖτ' χορεῦσαι τὰ ἄπτερ' κλωφερὰ νήπιά μου, ἃ χάειν ἀμηχάνως πιερὸς ἦν οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ δ' Οἰδίποδ' τοιαῦτα πέπονθε. 1746. Ὦ πάτερες κλεινῆς) ὦ πολῖται τ' κλεινῆς πατρίδος, βλέπει. ἐδὲ ὁ Οἰδίπους, ὃς σόφισε τὰ κλεινὰ αἰνίσματα, κ' ἦν ἀνὴρ μέγας· ὃς μόνος κρατίσχον τὰ κράτη, κ' τὰς νίκας τ' μιαιφόνου Σφιγγὸς, νῦν αὐτὸς ἄτιμος φίκτρος ἐξελαύνομαι, & ἀποδιώκομαι τ' χθονός. ἀλλὰ λῆξόν μου τῆς ὀδύρομαι ταῦτα μάταιος· τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας, ἔστι τὰς ἀναγκαίους συμφορὰς, δεῖ φέρειν κ' ὑπομένειν ὄντα θνητόν. 1747. Ἦ κ') ἦμελλον. ὑπῆρχον. 1748. Ὃς μόνος Σφιγγὸς) ἱστορεῖ Πείσανδρος, ὅτι καθ' χόλον τ' Ἥρας ἐπέμφθη ἡ Σφὶγξ τοῖς Θηβαίοις ὑπὸ τ' ἀχάτων μερῶν τ' Αἰθιοπίας, ὅτι τ' Λαΐου ἀσεβήσαντος εἰς τ' παιδόφθορον ἔρωτα τ' Χρυσίππου, ὃν ἥρπασεν ὑπὸ τ' Πίσης, οὐκ ἐπιμορφήσαντος. ὧδε δὲ ἡ σφὶγξ, ἄστυ γεγάφασιν, τὸν ὄρος ἔχει δεξιόθεν. ἀναρπάζουσι δὲ μικρὰς & μεγάλας κατέδειν, ὁ δὲ αἷς καὶ Αἵμονα τ' Κρέοντος παῖδα, κ' Ἵππιον & Εὐρυνόμου & τοῖς Καδμείοις μαχεσαμένου. ἦσαν δὲ Εὐρυνόμου κ' Ἱόνης, υἱοὶ Μάγνητος & Αἰολίδος κ' Φιλοδίκης. ὁ μὲν οὖν Ἵππιος, κ' ξένος ὤν, ὑπὸ τ' Σφιγγὸς ἀνῃρέθη. ὁ δὲ Ἱόνης ὑπὸ & Οἰνομάου, ὃν τρόπον κ' οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. πρῶτος δὲ ὁ Δμὶος τ' ἀδύμητον ἔρωτα τοῦτον ἔσχεν. ὁ δὲ Χρύσιππος

πατὴρ

In montibus, Semeles ſaltavi ſacrum tripudium,
Beneficium ingratum in Deos conferens. 1745

Oedipus.

O patriæ inclyti cives videte, *ſum* Oedipus ille,
Qui ſolvit inclyta ænigmata & vir fuit maximus:
Qui ſolus compeſcui tyrannidem Sphingis cruentæ.
Nunc ignominiâ affectus, miſer, expellor ex [hâc terrâ.
Sed quid hæc gemo, & fruſtrà deploro? 1750
" Fatales enim caſus oportet ferre mortalem.

Cho. O valde clara Victoria, meam
Vitam teneas, *me*
Nec *unquam* ceſſes coronare.

Eurip. Phœniſſ. Finis.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὑπὸ αἰχμῆς ἑαυτὸν διεχρήσατο τῇ ξίφει. τότε μὲν οὖν ὁ Τειρεσίας, ὡς μάντις, ἰδὼν ὅτι θυσιγὴς ἦν ὁ Λαΐου, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τὸ ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁδοῦ· τῇ δὲ Ἥρᾳ μᾶλλον τῇ γαμοστόλῳ θεᾷ θύειν ἐφρά. ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν. ἀπιλθὼν τοίνυν ἐφονεύθη ὑπὸ τῇ ὁρείᾳ ὁδῷ αὐτὸς ὑπ' ὀ ἡνίοχ. αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔπνιγε τῇ μάσιγι τὸν Οἰδίποδα. κτείνας δὲ αὐτὸς ἤλπιζε παρανομήσειν ζωὴ τοῖς ἰμασίοις, ἀπαγάγων τὸν ζωστῆρα ἐ τὸ ξίφ. ὃ Λαΐου κ φορᾶν. τὸ δὲ ἄρμα ὑπερήψας ἔδωκε τῷ Πολύβῳ, εἶπε ἔγημε τὴν μητέρα λύσας τὸ αἴνισμα. μὴ ταῦτα δὲ θυσίας πικὰς πλέσας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, κατηρᾶτο ἔχων κ τὴν Ἰοκάσην ζωὴ τοῖς ὀχήμασι. κ ἡνιοχήσων αὐτὸν ἐκεῖ τὸν τόπον ὑπεῖνον τῇ ἡσῆς ὁδοῦ, ὑπομνησθεὶς ἐδείκνυε τῇ Ἰοκάσῃ τὸν τόπον, κ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, καὶ τὸν ζωστῆρα ἔδειξεν. ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα, ὅμως ἐσιώπα· ἠγνόει γὰρ υἱὸν ὄντα. ἐ μὴ ταῦτα ἦλθέ τις χρόνῳ ὑποδυκόλ. ἀπὸ Σικυῶνος, ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν, ὅπως τι αὐτὸν εὗρε, καὶ ἀνείλετο, καὶ τῇ Μερόπῃ Πόλυκι, καὶ ἅμα τὰ παλαίσματα αὐτῷ ἐδείκνυε, καὶ τὰ κέντρα. ἀπῄτει τι αὐτὸν τὰ ζωάγρια, ἐ ὅτις ἐγνώσθη τὸ ὅλον. φασὶ δέ, ὅτι μὴ τὸν Γλαῦκον τὸν Ἰοκάστης, καὶ τῷ αὐτῷ τρόφωσιν, ἔγημε Εὐρυγάνεια παρθένον, ἐξ ἧς αὐτῷ γεγόνασι τέσσαρες παῖδες. ταῦτα φησὶ Πείσανδρ. κρείττων δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰκήσας, ἢ ἔγνων. Μιαιφόνε) κύριε γὰρ κ κρείτων τὰ σοφίσματα, ὃ ὢν ἐκρότει τὸν πόλεως. Κατίσχον) ἀντὶ τοῦ ἐνίκησε, ἢ ἔγνων. 1752. Ὦ μέγα σεμνὴ) ὦ νίκη μεγάλως σεμνὴ, εἴθε κατίσχοις τὸν ἐμὸν βίοτον, καὶ τὴν ἐμὴν ζωὴν, καὶ μὴ λήξοις ἐ στεφανοῦσα ἐ τιμῶσα ἐμὲ ἀλλαχῆ.

NOTÆ in MEDÆAM.

v. 21. Δέξιας, fœdera significat, συνθήκας. Δεξιᾶς πίστιν λέγει Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὸ τοῖς ὄρκοις ἐδίδει ἔλαττον εἰς πίστιν ἐλογίζετο, καὶ τὸ τὰ δεξιὰ χεῖρα ἄπιστα.

415. Clarius & ad mentem Scholiastis Buchanan.

Audiet ex hoc muliebre bene
Genus, accrescet gloria nobis.

427. Ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ὑμνεῖν φαύλως ἐκλαμβανομένῳ πρὸ, καὶ βαρεῖαν ἀνέφερσιν. Εὐριπίδης Τὴν ἐμὴν ὑμνεῖσαι ἀπιστοσύνη ἄγαν κακολογοῦσαι καὶ ἐπὶ ἀντιλόγοις ὕμνοι, αἱ καὶ τὰ ἀρρένων ὕβρεις δηλαδή. Eustath. in Iliad ζ': ad quem locum H. Steph. errasse Eustathium recte monet quod per Antiphrasin hoc dictum esse adnotavit, quum ὑμνῶ sit potius verbum medium. Atque ita Sophocl. & Æschyl. usurparunt. H. Steph. observat. in Schol. Æschyl. ubi notand. Eustathium legere ἀντιλόγοις in Plur. num.

600. Μεπύξη, sequor emendantem Grotium, pro μὲ πύξη, Not. in Excerpt. è Tragœd. & Comœd. Græc. pag. 953.

1049. Καίτοι, hic significat, quum videlicet aliquis, ubi se hoc vel illud facturum dixit, statim mutato consilio aliud potius facere in mentem inducit. *H. Steph.*

1173, & 1176. Ὀλολυγὴν τὴν τῶν γυναικῶν εὐχὴν καλεῖ ὁ Ποιητὴς, ἐπὶ τῷ σὺν εἴκῃ αὐτὰς εὔχεσθαι, ὀλολύζει φησίν. & ὀλαλυγμὸς in bonam partem accipitur. ἀνολόλυξα μὲν πύλας χαρᾶς ὑπό. Æschyl. Agamemn. v. 596.

Schol. v. 1182, & 1245. Βαλβὶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν γυμνικῶν. βαλβὶς γάρ ἐστιν ἀφετηρία, γραμμὴ δέ, ἐφ' ἧς εἱστήκεισαν, ἕως ἂν ἀφεθῇ ὁ δρόμος αὐτῶν. Aristoph. Schol. in Vesp.

1223. Malim legi, ni omnes Codd. reclamarent, ἀντιστροφὰ, *vices*, vel ἀντιστροφὰ, *reversionem*. Phavorin. in verbo Ἀναπάκλασις, ἡ ἀπὸ τινος ἐπὶ τι κίνησις, καὶ ἐξ ἐναντίας πάλιν, ἐξ οὗ ἐκινήθη ἀντιστροφή, ὡς ἐπὶ τῆς σφαίρας. ἡ ἀναπάκλασις, ἡ καὶ ἀνάκλασιν ἀπό τινος μεταχειρίσεως. χίνδαν δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ἣν καλοῦσι ἠχώ. καὶ ἐπὶ φωτὸς, ἢ ἀντανάκλασις. Buchan. rectè ad mentem Euripidis, *senties pœna expetita vicissitudinem*. ἀντιστροφὴ alio sensu legitur supra ad v. 603.

1261. Ἔφυσε.

1261. Ἔββει sc. τὰ πεφυγμένα ἰμοὶ, actum de me est, ἰφθάρη sc. iste labor liberorum causa impensus perit. v. 1346. ἔββε, μοῖρα φθορᾶς ἄπιθι. Phœniss. 627. ἰββέτω πόσις δόμων.

1415. *Dispensat mortalia cuncta*
Cœlo Jupiter; insperata Dei
Plurima peragunt, spes eventu
Fraudant sæpe suo, quæ credas
Fieri haud posse, expedit Deus. Buchan.

NOTÆ in PHOENISSAS.

Schol. ad v. 44. Ἀντίμαχος φησὶν ἐν Λύδῃ, ita rectè Arsenius, *Elegiam* intellige quam Uxori mortuæ inscripsit: *Plutarch. Consolat. ad Apollon.* pag. 106. Edit. Paris. Ἐλέγετο δὲ τοιαύτη ἀγωγὴ ἡ Ἀντιμάχου ὁ ποιητὴς· λοιδορίας γὰρ τῆς γυναικὸς αὐτῷ Λύδης, οὔσης ἐν φιλοσοφίας εἴδει, περιφρονῶν ὁ λόγος ἑαυτῷ ἐποίησε τὴν ἐλεγείαν τὴν καλουμένην Λύδην. Ovid. Trist. 1. 5. *Nec tantum Clario Lyde dilecta Poetæ.* T. Stanl. in Fragm. Æschyl.

148. Καλλιόπεχος) κρατῶν τῆς βορρᾶ, τὸ δὲ πρὸς πόλεις ἐμφατικὸν ἐστιν.

219. Σικελίας) Retinemus cum Manuscripto, Scholiaste, & Grotio: mirabile tamen quomodo Zephyro flante navigarent ex partibus Phœniciæ circa Tyrum, in Græciam, h. e. ab Oriente in Occidentem: at dici Siciliam infrugiferam quæ tunc temporis à Cyclopibus inhabitabatur, frugum ferendarum ignaris, non eo usque improbabile: saltem τὴν Θηλυάσιαν πόλιν, ἀπὸ τοῦ πολλὰ, ἀνάφορον, nemo non agnoscit. Sed aliam esse ejusdem nominis insulam inter Chalcidem & Aulidem, uti vult Scholiast. cum hâc majori Sicilia, gratis dictum videtur, rectius forsan hunc nodum solvit Geographus, αἱ πνιγαὶ δὲ μᾶλλον αἱ Τραχινίαι συλλέγουσι τὰ ὕδατα, lib. 4. pag. 665. Edit. Paris.

274. *Simul ensis hujus freta præsidio manus*
Securitatem quæret ex audaciâ. Grot.

326. Ὅθεν ἐμοὶ τε λιπάχρωτα κείρασθαι Διωρύσσουσαν ἰσθμὸν πτυχὰς κόμας. *Certè ego tristem demessa comam, Tuto abjeci vertice tunos.* Ita Grot. ut etiam Canter. exponunt: nec non T. Stanl. qui monet quod πλόκαμος πτυκτὸς Æschylo, Euripidi est κόμη πτυχή. utramlibet interpretationem eligat Lector, nostra sequitur Scholiastem.

1340.

355. Καλεκώμασε) κωλυγλάσσει. de risu hæc synonyma apud Pollux. κωζεκωμῶζ, καπηρωνιόωζ, ἀξιοῦειν, καπηρδίζ, παιδίζειν: forsan ad verbum est, *per vicos & pagos traducere & deludere*. H. Steph. non malè Grot. *infestavit Fatum*.

359. Πῶς, πῆ, πόσε, ποῖ, πόθι, ταῦτα συμμιγνυὰ ὀλίγα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ἐκφώνητα, ἢ ὁ τῇ Ζωνάρᾳ ὑποζωστόμενος ἐπιλύοντας, οἷον ἦλθές που, φιλόπολίς που. ἦλθές πῃ, ἦλθες πόθεν, ἦλθες ποθι, αἰνὰ ποθι ζῳός.

401. Οὐδ' ὁ χρήσ@) elegantissimum est illud Libanii de spei fallaciâ. πολλὰς ἐλπίδας ἀγαθὰ ποιᾷς χῆρας μὴ πείσας παρέπιμψαν, ἢ οὔπω ἡ σὺν δίκῃ ἀπηλάγησαν, ὅπου τὸ παρὰ δίκην ἀπέσχησαν.

463. Παραπίσου δὲ Ζρῶν &c. *Strattis* παρὰ Grot. excerpt. p. 879.

492. Περιπυθάσεις) multæ quidem occurrunt dictiones è bonæ notæ scriptoribus, quas frustra quæras in Vulgar. Lexicis, imò nec apud Lexicographorum Principem H. Steph. invenies, harum ipse non exiguum numerum, ex non multiplici vett. lectione collegi.

497. Αὐθάκησε, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ χατόμενα, ἢ αὐτὰ τὰ χατόμενα, ἀκέλευτα ἢ Ζωντόμως καὶ λιντόμως, ἢ τὰ ἀπλᾶ καὶ ἁληθῆ, αὐτοκελεῦς. Λόγους αὐθάδεις τοὺς σαφεῖς ἢ Ζωντόμους λόγους. πολὺς δὲ, καὶ ὁ παρησιαστικὸς ἢ αὐθάδη.

509 & 552. Τυφωνίδα, fallor ni poëta respicit decantatam illam Fabulam Herculis jussu Jovis edocti à Mercurio: Thebis enim educatus est Hercules, apud Dion. Prusæ. Orat. 1. p. 13. edit. Paris. quem consulat eruditus Lector, est enim ἀρχαῖον τὸ χωρίον δι' ὃλου πάνυ.

546. Νυκτὸς ἀφ. βλέφαρα) νυκτὸς ὀφθαλμούς, ἡ σελήνη ἐστὶν, ἄστρα καὶ τὰ ἡμέρας ὁ ἥλι@, Æschy. 7. Contr. Theb. Schol. in v. 396.

553. Ὑπέρφα, nescio quæ vox: ὑπερφυὴς vox bene Græca, *ingeniosus, immensus, amplus*. ὑπερφυεστάτη, Tit. datus Senatui Constantinopol. Du Fresne Glossar.

578. Τοῖς δὲ Π.) antiquissimum fuisse morem hostium spolia, Τρόπαια in Deorum templis suspendendi & consecrandi observavit Eustath. in Iliad. 4. ἢ Εὐριπίδης αὐτὸ οὐ Φοινισσαῖς δηλοῖ, inquit ille, quo remittimus eruditos. ita & infra v. 1482.

627. ——— Π. ἱππέων πρόπας ὅμι@
Ὡς τάχ' ἐνίδ' αἰμῶν. est continuatio sermonis Polynicis juxta Mss. C. C. C.

635. Δεξίωλα, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα ῥᾶλα, ἢ δεξίωλα ἱερεῖα Hesych. δεξιώπους, ἐπηκόους ἢ ἱλαροῖς θεοῖς, Phav. Grot. interpretatur, *Simulacra Divûm victimis gaudentia*.

634. Ἀπὸ

634. Ἄναξ Ἀγυιεῦ) Apollinis Epithet. κίων erat Ἀγυιεὺς, hanc in Veſtibulis ædium in Apollinis honorem erigebant, quem ideo vocat Sophocl. in Electr. φυλακτήριον, tanquam *Præſidem, Cuſtodem* vel *Patronum domus*. Ἀγυιεὺς δ' ἐστὶ, κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ἃ ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν· ἰδίως δὲ εἶναί φασιν αὐτὸς Ἀπόλλωνα, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. Harpocrat. & Valeſ. in Mauſſaci not. malim igitur interpretari, *Domus Cuſtos Phœbe*, quoniam & ſequitur καὶ μείλιχος χαίρῃς.

789. Εὐλαβοῦσα, φυλακὴ δόμων καλεῖς, ἢ ἐπιβουλὴν φυλακῆς, ἵνα σκῆψις, καθαρτής, φόβος. καὶ ἄνομον κύριον.

858. Εὐρυσθεὺς ἄπαις ἐδυστύχει τὰ πάντα ἴσως, & ſupr. v. 45. ἐπεζήρει σφίγξ, αὐτὴ δ' ἐπὶ πᾶσι καὶ ὁμοιότητα, ἣ βίαιος ζήτησις. Euſtath. in Iliad γ. p. 381.

861. Ἀναχωρισμὸς de bello Eumolpi. Thebanum bellum fuit 4. ætatibus poſterius Eumolpi bello, & hoc non ex ignorantia adjicitur à Poetâ: hujus belli meminit Lycurgus in Orat. contra Leocrat. Φασὶ γὰρ Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μιᾷ Θρᾳκῶν ἐλθεῖν, τὸ χρέος πάσης ἀμφισβητοῦντα· τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, &c. pag. 160. edit. H. Steph.

891. Πόλις, & ita MS. Uſurpant Attici Nominativ. pro Vocativo: ita ſupr. v. 632.

961. Ἔμπυος & ἐμπυεία, μαντεία παρὰ Βοιωτοῖς. ἔμπυος τὸ κυρίως ἱερεῖα. δὲ ἐσθιόντων καὶ δὲ ἐμπύων. Dio. Pruſæ. Orat. 1.

996. Περιηγερίσιον, Schol. MS. interpretatur per ὑπερχαιρετίσιον, quæ vox in hâc compoſitione Lexicographis ignota eſt. χαιρετίζω, *jubeo ſalvere*. Laert. in vit. Platonis juxta finem, Τῆς φιλανθρωπίας ἐστὶν εἴδη τρία· ἐν μὲν ἀφ' ὑποπτείας χειρόβρυον, οἷον εἰ τις πρὸς τὸν ἐντυχόντα πάντα ὑποπτεύοιτο, καὶ τὴν δεξιὰν ἐμβαλλόντες χαιρετίζοιεν, &c.

1068. MS. legit. φίλη Παλλὰς, & interpretatur ἡ φίλη Ἀθηνᾶ, ut vet. Scholiaſtes ἡ Νεοπειθὴς Ἀθηνᾶ. *Minerva* urbes ſacræ: hinc Πολιὰς dicta. Sophocl. in initio Philoctet. Νίκην τ' Ἀθηνᾶς πολιάδος, ἣ σώζει μ' ἀεὶ. ubi Schol. Πολιάδος) πολιοῦχος. ὅτου ἡ πολιοῦχος Ἀθηνᾶ νίκη καλεῖται ἐν τῇ Ἀττικῇ. vid. infra v. 1752. Invocatur etiam una cum *Diana*, uti *Erechthei* domus, tum vacans liberis, felicem prolem conſequatur. *Ion. Fab.* v. 452, &c.

Schol. ad v. 1069. Ὀρθαία Ἀθηνᾶ λέγεται, ὅτι ἄγαλμα ἐν Ὀγχηστῷ ἵστη, κώμη τῆς Βοιωτίας, ἃ τὴν Κάδμου ἱδρύσασθαι αὐτῇ φασιν.

1070. Καθαρσίαν μέριμναν) ita Heſiod. βίη Ἡρακληείη, pro ipſo Hercule: & Hom. βίη Περιφάντοιο, Πολυνείκους βίη apud Æſchyl. 7 Contr. Theb. pro ipſo Polynice. Catonis Virtus, pro Catone Horat.

1094. Πυρ-

1094. Πυργηρέφεοι) πυργηρεμέσσι· ὑψηλοῖς ἀπὸ τοῦ πύργου, ἢ πλουσίοις ἐξαίσιος. Hesych.

1105. Ὅμηρος μὲν μόνην τὴν τοῦ Ἰλίου ἀκρόπολιν, Πέργαμον ὀνομάζει ἠλιακὸς· οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις οὕτω καλοῦσιν. Eustath. ad Iliad δ'. p. 503.

1107. Τόμοπτον, ita vett. Schol. Collector Arsenius. ita Grotius; quamvis MS. legit πλόμοπτον.

1121. MS. legit ἔπιχ', & interpretatur ἰσχύϊ, τὴν ὁρμὴν ἀνιεῖτε.

1158. Κυδιστής, & κυδιστήρ, regulariter à κυδιστῆσαι orta vox: Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς θριαμβεύουσι κόσμοις ἐκάλουν κυδιστῆσαι ἵππους. Etymol. M. κύδη enim, caput. Ἀρητήρ, id. καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀρητῶν πυρίας, οἱ σκιρτῶντες, τοῖς ἐμπαθέσι πάθεσι μάλιστα, τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γῇ πλήσσουσι. Phav.

1257. Τρόπαιον) Jupiter Τροπαιοῦχος dict. quod ei dedicarentur capta ab hostibus spolia in Trophæi modum composita. Euripid. Heraclid. v. 937. vid. suprà in not. ad v. 578.

1261. Ἐκπύρους τ' αὐγὰς, ignis intensionem vel eruptionem quæ sursum fit.

1271. *Non jam tueri clausira virginei laris,*
Non jam Choreas agere sors patitur tua. Grot.

1340. & 1372. Εὐρυπίδης ἀγῶνα φησὶν, ὃν ἔζη ἡ μητὴρ χρόνον. Eustath. p. 1264.

1371. Ἐθεσπέσιος] τοῖς πανηγυρικοῖς Θεμιστοκλέους λέξεσιν ἰσοδυναμούσας χρῶνται.

1376. Ἀστὴρ δ' ἐρῶν, sc. quam nunc contra erigo. *Grot.*

1386. Τὸ γὰρ σάλπιγγος οὐ παρῆν ἐν χρήσει. Tuba enim non erat in usu, ut observat Scholiastes. Trojanis Temporibus.

1394. Ἐνάρμιος] imperf. à ναρμῶ. ἁρμόζω, ἁρμόσω, ἤρμοσα, μετάφορον, vox in usu apud Hom. ἄστηρ τρίφω, ἐξ αὐτῆς τὸ τρυφῶ κατ' ἀναβασιν, ὅτου τρίπω τρόφιος τρωπῶ. τρίχω τρόχος τροχῶ. καὶ νέρω νάρω νεμῶ, τὸ πορίζω. Eustath. in Il. α'. p. 137. ἁρμοὶ Odyss. σ' v. 238. ἁλίνεις, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς Didym. & apud Æschyl. ἁλιναὶ ναυμῶν, Schol. interpretat. ἐξηυτιαν ἀπεζόγων, ναυῶν. 7. Contr. Theb.

1434. Φεῦ, φεῦ— & proximè sequens v. referuntur ad Chorum à Manuscripto C. C. C. at Grotius priorem Versic. ad Chorum refert, alterum Creontis statuit, & ipse vidit Manuscriptos Codd.

Schol. v. 1416. Καλαυδάτης Ἀπόλλων· Epithet. Apollinis non æque notum, ni respicit Schol. illum *Apollinem* quem Virgines apud Æschyl. vocant φυγὰν ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. quòd & ipse aliquando è Cœlis relegatus à Jove fuisset ad Admeti armenta. D. Stanl. Comment. ad Suppl. v. 222. Arsenius legit καλαυδίου Ἀπόλλω.

1497. Κρέων

1448. Ὑγρὰν χέρα) malim, *mollem*, vel *teneram manum*: ita v. 1658. ὑγρὸν κόνιν, *mollem pulverem*.

1497. Κρύβδηνον, κεφαλὴς ἄνευ κεφαλὴν κάρα Φ., ὁ καὶ ἀτίμαστον κεφαλὴς ἡ Τραγῳδία φησίν. Eustath.

1534. *Quid me nigris fretum thalamis*
Flexu Virgo, gemitúque vocas?
Quid me lecto prodire jubes
Baculo cæcum ducente pedem?
Quia nisi vivum reste Cadaver
Aut exequiis umbra superstes,
Levis aut somni tristis Imago. Grot.

1629. Τελεσπλόκους θρόνους νεκρῶν) ita MS. & Grot. leg. contra hactenus receptam lectionem, τελεσπλόκον νεκρῶν χόνις.

1669. Apertius & elegantius Grot. *Deest una numero Danais, accedam Gregi.*

1686. Ἄλλα γενεαὶ) ἄλλα non hoc in loco ἐπὶ ἀναιρέσεως ἰσὸς ἐστὶ συνδέσμου ἑτέρου, sed aliquando sumitur pro καὶ & Atticè pro δὴ γε, ut in hoc loco: malè igitur vulgar. versio reddit *sed superba*, & D. Grotius ut semper optimè, ita rectè sensum assecutus est, *Non si qua verum corde magnanimo sapit.*

1717, & 1718. Utrumque MS. legit ἀρ' ὑπερηφανίας, sensu optimo, *nonne aspicit, id. Justitia, nonne videt, ut puniat, & annon retribuet hominibus digna pro malè factis?* Aspiciunt oculis superi mortalia justis. Vulgar. lectio sine interrogat. non mala, ἀμοιβαίως, annon potest exponi per ἀλλήλοις, *vices excipere.*

1719. Chorus apud Sophocl. Oedipum lamentatur in ipso fine Oedip. Tyrann. Θαλίαις ὦδε. Ὃς τὰ πολλὰ αἰνίσσεται ἴδε, hic vero semetipsum ob præteritam famam.

1742. MS. Benedict. ἐν τοῖσδε Sc. Μακάρων. nos sequimur Grotianam lectionem.

1750. Joann. Grotii, Hugonis Patris, lepidissimum Epigramm. è Græco Palladæ, aptè in hanc sententiam quadrat,

Si quem Fors agat atque ferat, ferat atque feratur:
Ni ferat, & feret hunc Fors, magis & feriet.

1752. Ὦ μείζων Σεμνὰ Νίκη. Ἀθλῶ ἡ Νίκη quæ literis & armis præsidet; ὁ πατὴρ Ζεὺς ἅμα γεννήσας αὐτὴν, νίκην ἐνέθηκε τοῖς Τιτᾶσιν· διὸ καὶ Ἄθλιον νίκην ἐπονομάζει. Eustath. ad Iliad. φ'. p. 1244.

Variæ

Variæ Lectiones in Medeâ. H. S. Henr. Steph. G. Grotius.

V. 55 PRO πιτνῶσα, Grot. πίπτουσα.
189 Ὀρμαθῇ ita H.S.
195 Συζυγὲς G.
598 Pro λυσσᾷς G. πτοᾷς.
634 Ἐφίης recte H.S. non ἰφίης.
636 Σπέρχῃ H.S.
644 Κείνῃ H.S.
781 Πολιαρίας H.S.
1160 Τιθεῖσα H.S.
1323 Ὦ μῦσος H.S.

Variæ Lect. in Phœniss. è Mſ. C.C.C. Cantabrig. H. Grotio, Paul. Steph.

V. 36 Ἰδεῖν Mſ. pro μαθεῖν.
76 Φυγαδ' ἀπαδ. Mſ. 77. ὃς δ' Ἄργ.
84 Πύλας pro πλόκας Mſ.
88 Θαλπὸς. 94 ἴλθῃ.
178 Φιλαμπέπτε G.
303 Περδρεμ. Mſ.
310 Γεγεὶρ πολὶ ita Mſ. & Grot. vulg. γόμφ & πολύς.
319 Κόμωσι ita Grot. & Mſ.
335 Ὑφιστάμενα Grot.
364 Τάρβ. G.
402 Pro ἰὼν Mſ. καλῶν.
415 Θηρὸς Mſ. 417 ἔχεις Mſ.
466 Ἐφ' οἷς Cuvierus, Mſ.
467 Μηδενὸς Mſ.
486 Ἐμὸν G.
523 Δηλοῦσιν Mſ.
524 Pro μοι, Mſ. μᾶ.
533 Grot. δίζεαι pro λίξ. Stobæ. P. 475.
551 Ἀπονίμεσι Mſ.
562 Λόγῳ Mſ.
572 Ἡμείψαθ pro αὐτὴν. Mſ.
587 Ἀραβίη G.
594 Σαπφίας, Mſ.
611 Grot. omitt. ἰὼ ἰώ, quod Mſ. retinet omiſſo σῇ.
618 Εἶμι· τὸ δὲ πατ. μοι &c. G.
632 —μὴ μοι τῶνδ' αἰτῶ, Mſ.
635 Θ' οἱ 'μοι, G.
650 Δίκτυα χλωρόχρω,
Καὶ βαθυρρόου.
Βρόμιον ἵνθα τέκε πατὴρ ἀμὸς Διὸς γάμοις· κισσὸς, Κισσὸς ὃν &c. Grot.
663 Ita Mſ. & Grot. prius ἵνθεν male.
694 Ἐκπήσ. G.
710 Μείζον' Mſ.
711 Πεπιθόπε Mſ.
731 Περσβαλλειρθρ. Mſ. Grot. & P. Steph. in Plural. num.
755 Ἔστι πάρ', ἀλλὰ δ' ἐκπίπτουσιν εἰς πόλιν, P. Steph.
768 Εἴ σ' π Mſ.
776 Ἀνεπόνημ. Mſ.
798 Ἀλ' addit à Grot. poſt ἀντίσεις.
817 Ἄδης G.

v.824 Σύναιρον γ' ἴλῃ λέγῃς, G.
834 Καβαρδ. Mſ.
841 Πεφηνε G.
843 Παῖδον Mſ. πῆλις G.
853 Ἐξόρμισον Mſ. G. & P. Steph.
859 Παίσομαι Grot. ib. pro χαῖς δ' G. γῶν Mſ.
872 Κλίσιας G.
896 Τῦ 'γαθῦ G.
940 Φοίν. Mſ.
969 Εἶπη Mſ.
979 Ἀπιλλαχθοὶς Mſ.
1006 Οἱ μὴ Mſ.
1017 Μελαμφωφῆ Mſ.
1020 Θανάτῳ Mſ.
1029 Pro πολύφθ. Mſ. πολύμοχθ.
1048 Ὅτι G.
1069 Κατοιρχόσιν.
1082 Ἥκεις — ἀλγελῶν Mſ.
1099 Τῆδε γῆ, Mſ.
1147 Παρωφ. Mſ.
1209 Καὶ πφ.
1229 ὁ' ὑπῆρξ' Mſ.
1242 Ἔλεξε' σὲς Mſ.
1255 Θαρσύνοντι σφοπόδων Mſ.
1262 Ἐνιοτίων Mſ.
1326 Δύσηνθ. Mſ.
1330 Τοῖς δ' πιθηῶσιν χεῦν G.
1356 Τύπτουσι γ' εἰδ. Mſ.
1382 Ηὔξατ' Mſ.
1507 Τάδε σύμφωνα legit Mſ. pro πάλ' αἰσχύλα.
1502 Οἰδιπόδου Mſ. & interpretatur Οἰδίπους.
1511 Ξυνετὸς Mſ.
1526 Διοσῶν Mſ. pro νικεῶν.
1527 Ὀπλονὶ, ὀπλονὶ. Mſ.
1529 Οἰδίπα G.
1531 Μαχεφόνων ita rectè G.
1542 Ἄλοχος ἃ πικρὰ Mſ. βάκτρεισιν G.
1543 Τυφλὸν Mſ.
1560 Τιθραμμένα Mſ. & Grot.
1571 Ἔβαινεν Mſ.
1576 Ὑπῆρξεν Mſ.
1659 Καὶ σοὶς σὺ Mſ.
1688 Φιλοῦσιν Mſ.
1707 Σύ μοι παιδαγωγὸς Mſ.
1713 Πάσχω πάθ', ὡς ὄν. G.
1715 Ἐλαύνων Mſ.
1716 Δοκεῖ ἰχὼ ὁ τλάς.
1720 Mſ. omitt. utrumque. τ'.

535. Pro φιλοθρόνοις Dio Pruſ. legit πλουτοκόλαις: nempe quod Euripides de ambitione & inani Gloria ſcripſerat. id *Dio* Avaritiæ accommodat. atque infra ſtatim, pro κεῖνο καλλιστον τέκνον, legit τοῦτο καλλιστον βροτοῖς: videſis Dion. Pruſ. Orat. 17. in qua oratione egregiè differentem ſuaviſſimum oratorem ſumma cum voluptate audies. conſul. & Fed. Morell. in locum.

IN-

INDEX.

A.

Ἀγεμόνδικος, pompæ dux. Phœn. 1499

Ἀγήτωρ ὁ τῆ τ' Ἀφροδίτης ἰυγαλῶν ἠγεμόνος. ἰερεὺς ἐν Κύπρῳ. Med. 426

Ἀγοράζω, usurpatur hic pro procurare, ἐπιμελεῖσθαι ἄξιον, uti Scholiastes. ph. 1337

Ἀγοιτός, vide notas. ph. 634

Ἀγῶλαι, ἀορ. π. infin. σημῆναι, ἀναθῆναι. χρεμπῆναι. me. 1027

Ἀδάμαστος, μάχης ἄζυξ. πυρὸς ἀδάμαστος. ἀνδρόπτυπος, Sch. sponte, sui juris. ph. 643

Ἀδὴς, ἄνακτ τ' οὐρανοῦ, Ζεὺς χθόνιος· καὶ τὸν τῶν ζώντων ἄνακτα Ἅιδην ἄδην, φησίν. ph. 817, 1569

Αἰδοιμάδα, αἰχμοκαμάδη. ph. 1496

Αἰδωνεὺς, ἥρως. Schol. ph. 817

Αἰθαλόεν, καπνωδέστερον, λαμπρὸν, ἱμπυρευτικώτερον. ph. 191

Αἰλινος, ὁ θρῆνος, θρηνητικὴ ᾠδή. ph. 1520

Αἱμοπαὴς cruentus. ph. 628

Αἱρεσιώνης, femm. — ὅπως ὁ τὰς ὥπτας ἀρσενογονίους ἔχων. ph. 877

Αἴσσω, ὁρμῶ, σπεύδω, ἅλλομαι. ph. 333

Αἰσυμνᾶν, βασιλεύειν, ἄρχειν. me. 19

Ἀκέραιος, ὁλόκληρος. ph. 950

Ἀκροθίνια, αἱ ἀπαρχαὶ τ' καρπῶν. ph. 211, 289

Ἀλαλύσω πλανῶμαι. ph. 1532

Ἀλαὸς, ὁ τυφλὸς. ph. 1528

Ἄλαομαι, τὸ κακὰ ἀντιπάλητε, ἄπρακτ, ἄσπορ. ph. 343

Ἀλάστορες, δαιμονίς τινες Ἐριννύων δῆτες. ph. 1587

Ἀλεὴ, ἄντλησις, βάπτισις. ph. 1165

Ἅλμη, mare. Odyss. ζ. me. 1286

Ἄλυσις. ph. 1035.

Ἀμείβομαι, ἀμοιβὴν καὶ ἀμοιχήν. ph. 330

Ἀμείλιχα γίνεται, ἀντὶ τοῦ ἀμείλικτα γίνεται οἱ ἄνθρωποι, διὰ τῆς ει ἀμείχθαι ζῆν. sc. ph. 132

Ἀμοιβαῖος, ἀνθυπόπτωσις, ἀντίποινα. ph. 695

Ἀμφὶ διπτώτου, i. e. τ' διπτώτου. Sic Homer ἀμφὶ Πελάσγου, ὁ Πελάσγος. ἀμφὶ Ἀγαμέμνονα, ὁ Ἀγαμέμνων. ph. 1601

Ἀμφιτρύων, περιβώτωρ. Suid. ph. 329.

Ἀνατὶ, ἄνω, ἀναῦ, ἀναβαῖ. me. 1357

Ἀνθεμαζόλια, vox Græcobarb. σύνθεμα ἀνάρσιον, ἀνατροπὴν ἔχον ἄκρα. Typho. Du-Fresne. sc. ph. 1161

Ἀνιμάκης, ὁ ταχύς. ph. 165

Ἀνορύω, sursum traho, perf. ἀνώρυχα per ει. ἀνεῶρ', ἀνέωρτο, Mss. ph. 1185

Ἀντελαύζω, vid. notas. me. 1173

Ἀντιλίζετ', ὀκνεῖτον. vid. λαζομαι. me. 1216

Ἀντῆρες, ἀντῆθαι, ἀντικνᾶσθαι. εἰρηται διὰ τ' ἐριστόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐρίσωσι, ἐ μὴ εἰς ἥττονα ἐξικνῶνται ἀναῦς. ph. 761. 1376, Ἀντιπαλεῖ.

Ἀντι-

Ἀντίμολπος Schol. ἀντίφθογγος. me. 1176
Ἀντίπιον. me. 891
Ἀντλαῖ, ῥοίσεις. αὐλῇ, ἀντλαῖ, Phav. ph. 507
Ἄντομαι, precor, ſupplico. me. 709
Ἀντὶ. ἡ ἀφοφίρεια Ϛ ἅρματ⊙. Mſ. ph. 1200
Ἀνω πολεμῶν, πορεύομαι, ἀντὶ Ϛ ἄπειμι πόνους μεγάνασι Ϛ ἐλπίζομαι. me. 410
Ἀπαλλαγὴ &c--καὶ me. 1375
Ἀπαλὸν, Schol. Mſ. κεφῦχα, ὄχμος, ἄρμος πολιμικόν. ph. 854
Ἀπιστοσύνη. me. 423
Ἀπόσω pro ἀπέσωθη, ἄπεφυγεν, μόνος. ph. 1728
Ἀποφορὴ, perfugium, receptus. me. 693
Ἀποχαμεύλιζω, vide notas. ſc. ph. 996
Ἄρα συλλογιστικὸς Ϛωνδεσμ⊙. ἀντὶ Ϛ δὴ, ἢ ὡς ἔοικε, ἢ ὡς φαίνεται. ph. 569
Ἀρβύλας, ψιφ⊙. ph. 1150
Ἀρδην, ὁμοῦ. p. 1153. Ἀφανισμὸς. πανωλεθρίᾳ. ib. 1614
Ἄρμα, ἱκνεῖται ἅρμασιν. me. 745
Ἄρμα⊙ &--ον τὸ, velum, carbaſus. ſc. me. 524
Ἅρμαι, ἁρμονὴ, Ϛωνάφεια. me. 1315
Ἀριδακρυὲς, δάκρυσι ὡσεὶ δάκρυα. me. 903
Ἀστιδιφίρμων, τὰς ἀσπίδας, ἀσπιδιφόρμονα θέασον εἶπεν ἡ Τροχαϊκὴ. ph. 802
Ἀστραπὰς, κεραύνιος⊙. ph. 131
Ἄσσοι, quàſunt. ſc. ph. 893
Αὖθις αὖ, viciſſim, rurſum, hoc eſt contrà, ex adverſo, & deſignat plerumque oppoſitionem quandam. ph. 499
Αὐτόφωρος, qui propria manu alii cædem infert. me. 1269
Αὐτῦ. ἔλλειψις Ἀπίκη, ἀντὶ Ϛ ἐπ' αὐτῦ Ϛ τόπου. ph. 903
Ἀφεῖμαι, dimiſſus ſum. m. 1002

B.

Βαλὼς. me. 1182
Βαίδος αἰδίς⊙. me. 1297
Βαίδυγρον, ἡμιόλιον. βαίδυγρα, ἀγαλλόμενα. ἢ βῆμα. ph. 989
Βαλαντόλικος, nixus ille in baculum, ſive ipſe baculus. ph. 1534
Βάκχη. ἡ μία Ϛ βάκχων. ἡ Διονύσου, ἀπὸ τοῦ νικᾶν. ſc. ph. 1496
Βαλὸς & Schol. ad v. 1182. vid. notas. me. 1245
Βάξις, λόγ⊙, φήμη, παρὰ τὸ βάζω. me. 1374
Βασβεία, ἀγωνία· actio ipſa moderandi certamen & de eo ſtatuendi. ph. 453
Βρίτης, ἄγαλμα, εἴδωλον. ph. 1256, 1482
Βώμιοι ἰχνίαι. quid. ſ. p. 281, 291

Γ.

Γεῖται, τείχων ἄκρα. τὰ γηΐτια, Mſ. ph. 1165
---τὸ δὲ ὡς γνωιάδ⊙. me. 709
Μὰ ὡς γνώιν κρύπτε, juramenti forma per barbam vel mentum. me. 65
Γῆρυς, ἡ φωνή. γηρύω, φωνῶ. ph. 967
Μὰ ὡς γενάδων. Phœniſ. 930. ſubintell. ὄμνυμι, & σε pro σοῦ. me. 324
Γύη, ἡ & ὁ γύης· μέτρον γῆς. καὶ ὅλως αὐτὴν τὴν γῆν. me. 479. ph. 651, 673
Γυμνῆτες &--ῆτες, τάξις πεζῶν, οἱ δὲ, τὰς Ϛρατιωτικὰς, οἱ δὲ τὰς γυμνὰς μαχομένας. p. 1154

Δ.

Δαιμονᾶν, ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι & μαίνεσθαι. ph. 895
Διξίμπλαι, vide notas. ph. 635
Δίργμασιν, τὰ ὄμμασιν. ph. 664
Δίρος, τὸ κάθιον. ph. 1127
Δῆπα, λοιπὸν ἢ ἤδη. me. 1373, ph. 908
Διαλαχεῖν, λαμπρεσθαι, λαγχανεῖν, λαγχανεῖσθαι, τὸ λαμπρεσθαι κλήρου. ph. 68
Διαλλακτὴς, συμβιβαστὴς, φιλιαστὴς, vel---ιαστὴς. ph. 471
Διαφθορὰ, λύσις & ζωῆς σύμπας. ph. 877
Διεπάλλευν, παλλεύω, καταπάσσω, ἐπιπάσσω. λικμᾶν. λεπτύνειν, σωθεῖσθαι. eadem significat. in S. script. f. p. 1166
Διήρης, ὁ ὑπερῴος οἶνος, ὁ διετὴς. ph. 90
Δίκειν, βάλλειν, ῥίπτειν, δικᾶν, δικεῦσαι. ph. 643, 1426, 1497
Διτεύω, ὁπλῖτ & διτεῦω. τρέφω. ph. 798
Δρεμύσπελις. sc. ph. 989
Δυσκαθαίρετος. sc. ph. 63
Δυσμβρεμίαν. me. 874
Δυσέρφεια, μιλακία, ἀφασία. ph. 329.

E.

Εἶα, ἐπιῤῥήματα παρακελευσματικόν. ph. 977
Εἴργαθεν, κωλύειν. ph. 1182
Εἶσβα, ingredere. ph. 201
Ἔκαπ. me. 281, 719
Ἔκγονος, ὁ υἱός. ἔκγονος δὲ ὁ υἱὸς, ἢ θυγατρὸς υἱός. ph. 1113
Ἐκλαγξι, κλάγξειν, κλάγξαι φθέγξασθαι. ph. 1151
Ἔκλυτήριον, solutio. ph. 976
Ἐκνεύω, muto sententiam. ph. 927
Ἐκπεραῖα γῆς. me. 272
Ἔκπλαθεγον. me. 1181
Ἐκπλαγῆναι, ἐκπεπληγμένος, ἐκπλαγείς. ph. 1692
Ἐλελίξειν, ὀλόλυσον, ἴαχε, ἐλελίζω, defleo cum acclamatione. ph. 1516
Ἔμπυος & ἐμπυεία, vid. notas. ph. 961
Ἐνεῖδεν, γίνεται ὁπ & ἔνειμος, ἐ σημαίνει τὸ νικᾶν, ἐξ αὐτῶ ἐνίκησεν, & συγκρῆ ἔνειδεν, ὑπερέκτεινεν. ph. 508. Νίκων ἔνειδεν. ph. 1539
Ἐνδάλλα, quid. sc. ph. 1186
Ἐν, σημαίνει δηλοῖ τὸ ἐπάνω. ὡς ὁ δὲ λίθαις ἐμάχοντο, τουτέστιν ἐπάνω λίθων. ὕπνος ἑαυτὸν ἐνέβαλε τοῖς παισί. Arg. Ph.
Ἐνέμων, πυρεύειν, ἐσκόπει. Mf. vid. notas ad v. 1394. & Schol. ad v. 1262. ἐπινέμων, αὐτὶ & διέκειντο. ph. 1557.
Ἐξαιρεῖ, ὑπερβαλλῆ, νικᾷ. ph. 519
Ἐξαιρεῖσθαι, ἐξαίρειν & ἀπέρχεσθαι. ph. 133
Ἐξολισθαίνω, καταπίπτω. p. 1392
Ἔξοδος. me. 624
Ἔξαχθεν, ξένον, ἐπαλήμενον, σφοδρόν. ph. 345
Ἔπαλξις, τὸ ἐπάνω & πύργος ἢ τεῖχος ἐστεφάνωσι τὴν πολεμίους. ἀπὸ & ἄλξω, βοηθῶ. ph. 1016.
Ἐπαντίδων, ἀναφέρων, ἀναπίλων. ph. 105
Ἐπεζάρει, ἐπίκειτο vid. notas ad v. 858. ph. 45
Ἐπίζω, καθέλκω, καθέλκω, duco, traho. sc. ph. 311
Ἐπιῤῥόθησεν, ἔστησεν, ἐκρέμασεν, ἐπήχησεν, ἐπιβόησεν. ph. 1244
Ἐπικτύπους. ph. 796
Ἐπίσημα οἰκεῖα, usus armorum sc.

seu factorum Gentilitiorum apud Græcos. ph. 1114
Ἐπιτροφή, ἄρκτωνος. me. 1223
Ἐπιτραφάλαμαι. me. 666
Ἐπίτολη, ἀνατολή, ἡ φαῦσις τῶν ἀστέρων. ph. 1123
Ἐπιφθονίζω, ἐλεφθίζω ph. 1045
Ἐρῶν, ἰχνεύω. sc. ph. 1480
Ἐρυσάω, τὸ κωλύω, παύω, σχαῦνω, κρατέω. ph. 1266
Ἑσπινύες μυθικῶς τρεῖς εἰσι δυσίμνιες ἢ δυσάρεσι προμηθικαί, ὧν τὸ ὀνόματα, πασφόη, μίζαρις, ἡ ἀλήκτω. ph. 1036
Ἑστία, κρηνῖς, ἄκρα, κρημνός. ph. 1175
Ἔρτος, εὐθυλὲς φυτὸν, ἄνθος, κλάδος. ph. 656
Ἐρύκειν Th. ῥίζω. me. 1302
Ἐρύω, τὸ φθείρω, vide notas. me. 1261
Ἐρυμνὸν, φρούριον, φύλαξις, ἀσφάλεια. me. 597. ph. 990
Ἐστιάσιτο, θυσίας ἐνιαύσιτο, & hinc αὐτοδὺς ἐστιάδη, quæ nunquam factæ sunt sine sacrificio. ph. 1246 me. 1140
Ἐχάλκευ & βωμὸς, quomodo differunt. sc. ph. 281
Ἔτικτι, ἀντὶ ἐλίνησε. ph. 1684
Ἑλλάδοικε, vide notas. ph. 789
Εὐστάτης, ὁ τὸ πίπλων, ἤγουν συμβαίνων. ph. 696
Εὐσεβόσιος. me. 279
Εὔυδρος, aquis abundantia. ph. 663
Ἐχέζηνος me. 387. ὁ ἀσφαλὴς, ἰσχυρός. ph. 766

Z.

Ζάης, παῦε θεῖος, θεοὶ παῦε. τὸ ζαὼ τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει. ἀπὸ ἐπιζήκου, καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ζ αἰολικῶς γράφεται ζαής. ph. 239

H.

Ἡ Ἄρης. ph. 391
Ἡγῶ, ἐλήγω. ph. 960
Ἡγεμονία, ἀρχὴ, γενικῶς ζωντὸς ἐστιν. ph. 121
Ἡίξω, ἄρμησω, vid. ἔϊσαν. ph. 1388
Ἡίθεος, τυτίσιν ἄκμῆς χαίρων. ἠίθεος ἐπὶ ἀνδρὸς, παρθένος ἐπὶ γυναικός. ph. 952
Ἡλδωσις, ἄφιξις, πορεία, ὄφος. ph. 851
Ἡν, ἀντὶ τοῦ ἐὰν, κρᾶσις τοῦ εἰς ἡ. Συζύγουσιν ὑποτακτικοῖς. ph. 562

Θ.

Θάκος Ἀττικῶς θρόνος Ἑλληνικῶς ζῶπος Ποιητικόν. ph. 847
Θαλάμη, οἶκος, κοιτὼν, σταῦλη, θυρὶς, κυψέλυσις. ph. 938
Θαλίη, ζωὴ, ἀνθεῖ. ph. 819
Θάλλος, κλάδος, βλάστημα Mſ. ph. 88
Θηκτὸν, ὀξὺ, ἀκονητόν. me. 40. ph. 68
Θρεπτὸν, ζῆνον, ζῆσον i. e. ζῆν ποιοῦσι. me. 51
Θρυλία, ὃ λέγω. ζῆσον, ψοφεῖ, λαλεῖ, ἠχεῖ. ph. 1390
Θυρεὸς, αἰτὶ τοῦ ὁπλὴ τοῦ ἵππου, ὡς σίτιλλον τὸ ἵππιον. m. 217

I.

Ἰάλλειν, ἠλάλαζον ph. 1040
Ἰαύων, ἡμιαυρίζων, ἀλίσκων, ἀλίσκεσθαι. ph. 1533
Ἰδρεῖς. me. 285
Ἵνα, αἰτὶ τοῦ ὅπου. ph. 648
Ἱκετία καὶ ἱκετηρσιὼν apud Poët. ἱκετεύσεις. ph. 80
Ἴτυς. ἡ ἀδελφεὴ, ὁ χόρος. r ph. 139
Ἴτω, eat. me. 798, 81?
Ἰὼ χειτλιακικόν. ph. 189

K.

Καίειον, θυσιαστηριον. ph.1440
Καίτοι vide notas. me.1049
Καίτη, ἡ κακία. ἀφ' τὸ ῥίπτειν τὰ ὅπλα. me.1051
Καλλιτόμως, pulchritudinis exuberantia. ph.222
Καλλιτόμως. me.947
Κάμαξ, ξύλον ὀρθόν. πολεμικὴ κάμαξ, ἀπὸ ξύλου συγκειμένη καὶ σιδήρου, ἤτοι μὲ λόγχην ἀφ' τὸ ξύλον, αἰχμὴ δὲ ἀφ' ὃ σίδηρον. ph.1412
Κάπρος, ὁ συνεχὴς ἀναπνοὴ, πνεῦμα. ἴσως γὰρ κάπρος τὸ πνέω. ph.858
Κάσσος, ὃς ἄγγελος. ph.414, 1115, 1440
Καταβδικῶ, expecto. me.1117
Κεῖται, ἐ εἶται. ph.420, 601
Καθ' ὑπερβολὴν vid. notas. ph.148
Καθαιρέτης vid. notas. sc.p.1461
Καθαίρομαι, hostiam & sacrificium libo. ph.543, 576.
Καπνάμωσι, vid. notas. ph.355
Καπτάω, discerpo, lacero, attero. καθαπτάουσι λίθοις, αἱμάσσειν περὶ τὸ Ἀριστοφάνη. καθαιτέω, περιαιτέω, βαιτίζω. vid. Schol. ph.1152
Κίχεν γε, quid. sc.ph.1395
Κίχεσθαι, quæ fiunt. me.138
Κιλλάδημος, ἵππος. ph.221
Κεχρώσμενα, χρωσθῆναι, μιλυνθῆναι, κρώσου σῶμα, μιλύνω σῶμα. vid. χρώζω. me.497
Κήδιμοι, affinis. me.991
Κιστὸς, ἀνάκειται τῷ Διονύσῳ. ph.654
Κλητὸς, quid signif. me.213
Κνίζω & κνίζομαι. ph.555, 599
Κεφίσμωσι, χειροχωνήμασι. ph.855
Κεφαλαιδὸν. me.524
Κρήδεμνον, vide notas. ph.1497
Κεφαλότης, ἔνδυμα Διονυσιακὸν. ph.1498
Κυανίας, Cyaneas. Buchanan. me.2
Κυνοσπὴρ καὶ ἀρπαὴρ τὰ αὐτά. κυνοσφῆς, εἰς κεφαλὴν πίπτειν. ἢ ὃ γῆ κυλινδόμενον τρέφειν χοῖρας ἐ πόδας. vid. notas. ph.1158
Κύνη, αὐτὴ ἔ ἰφλὴ, ἢ ὠσπερ κύνη. me.1207
Κυνηγὸς, κυνηγέτης. ph.1113, 1175
Κύρω, αόρ. 1. ἔκυρσα. me.1363
Κυρεῖν, τυγχάνειν. ph.175
Κῶλον, pes. Eustath. κῶλα, κῶλες. m.1181. p.1191, 1400
Κωμάζουσι, ἀσπαίρουσι, παίζουσιν, ἀλαθηδεμάζουσιν. Phav ph.355
Κῶμος, ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδή. ἡ ἐκ μέθης αἴσθημα. κῶμοι, αἰσθηταὶ ἆσμασι, πορνικαὶ, συμποσιακαὶ, ᾠδαὶ, ὀρχήσεις μὴ μέθης. ph.797

Λ.

Λαιμὸς, ὁ τραχηλος. ph.458
Λαῖφος, τὸ ἄρμενον velum. me.524
Λαΐζομαι, ἤγουν λαμβάνειν. αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συμβιβάζεται. me.956. ph.1654
Λαΐζω & λαΐζυμι, ἀς ζεύγνυμι. λαΐζομαι & λαΐζυμαι. me.996
Λαφυραγωγία, λεία. sc.ph.288
Λεῖμαξ, λειμών. ph.1564
Λέλεγε. ph.1582, 1603, 1632
Λέπας, ἀκρωτήριον. p.24. λοξὴ κλέφας. ph.120
Λοιγὸς, ὀλεθρος, λεῖος. ph.843
Λευκάσπιν, λευκῇ ἀσπίδι κεκοσμένον. ph.1106
Λιχήν. ph.1536

Λίγειον,

Λίχεμον, πλάγιον, λοξόν, m.1168
Λῦμα, φθόρημα, θραῦσις, πλήμμυρα. me.119
Λόγχη, pro ξίφος. ph.1407
Λοιδορία ἡ ἴσχαλος. ἢ λοιδορία ἐ λοίδιον Phav. me.1105
Λόχαγος. ph.823
Λόχος, συστημάτιον, Cohors, λοχαγὸς, κάτω ἄρχων, στρατιώτης ἐ ὁπλίτης. ph.451
Λύει, pro λυσιπλεῖ. me.566 1112,1362
Λωτὸς, λειμωνία, βοτάνη. p.1564 χαλεπώτατος. 794

M.

Μακρόπνοος five-ὀπνους ζωὴ, de vitâ longâ. ph.1531
Μαργᾷ, μαργαίνῃ, ὑβρίζει, εὐθυμεῖται, μαίνεται. ὕβρεις ἢ αἱ μαργαι. ph.1163
Μάρμαρος, λίθος λίθος. ph.667
Μαστύω, ζητῶ, vel μαστεύω. ph. 419
Μεθύκω, ἄξιον μεστέρχομαι. sc. ph. 444. μεθύειν, μεθύσκειν, μεστοῦν. v.1327.
Μελαγχίμους, μέλας. m.96.p.376
Μελαμβαθὴς, niger ex profunditate. ph.1017
Μελανδίδι, quid. sc. ph.1098
Μέλεος ἄθλιος. me. 96
Μεσολύκια, quid. ph.1148
Μιξοβάρβαροι, quid. Grot. *proceſtria.* sc. ph.1246,1285
Μιξοψιάρων, μιξοφάγων. p.1399
Μεταβάλλομαι vid. notas. me.600
Μήνιμα, id. quod μήνιθμος, ira divina. ph. 941
Μήστωρ, ἐπιχειρήτωρ, ἐπιχειρητὴς. ph. 806
Μίασμα, φόνος, μολυσμὸς, ἀκαθαρσία, μιαιφόνος. ph.823
Μιήτωρ, μύστης, λυμεών. me.1371
Μίμνω πρὸς τὸ μένω. ph. 202
Μυρία, ἁπλῶς πολλά. μύρια δὲ τὰ δέκα χίλια. me. 952
Μῦσος, μίασμα, βδελυρμὸς, ἀσεβὲς, al. μῶσος, ἡ ἀφ' ἑὸς τὸ ἀιδὲς ἀποβολὴ αἰσχύνης, ἡ δὲ λυσσῶδες ἀσεβές. me. 1323.
Μῶν, conjunct. dubitat. me. 567, 606

N.

Νεᾶνις, ἡ. me. 1150. ph. 308, 426
Νεάζειν, νέος ὤν. 1613
Νεάτεσθαι cum dupl. σ. & diphthong. à νέομαι. νεῖσθαι, πορεύεσθαι Hesych. ph.1240
Νεοδμῆτις ζεύγη. me. 1366
Νεόδμητος κόρη. me. 623
Νέσσος, Metaphor. me. 471 ph.1021, 1104
Νοῦς, ἡ ὑγεία. ph. 649
Νωμίζω, tego. ἐνώησεν, τὸ νῶτα ἐπεσκέπασεν. ph. 657

Ξ.

Ξενοπάτης vel ξεινοπάτης vid. me. 1392
Ξιφόρης, ξιφοφόρος, ὁ κρατῶν ξίφος. ph. 366
Ξυνωρὶς, ἡ δυὰς, ἁρμὸς. κρῶ κρᾶσιν δ' ἁρμὸς εἰς ὤ. ph.451
Ξυρικὴς κείρω. ph. 375

O.

Ὄγκηλα, Ἄβλωτα. vid. notas. sc. ph.1069
Ὀδυνηρὸς, λυπηρὸς, ἀπίνης. ph. 569
Οἰακοστρόφων. me. 523
Οἰνάνθη, ἡ αὐτὴ ἄμπελος τῷ φυλῆς. οἴνη vitis. ph.136,236
Ὀλεσίθηρος. ph. 668
Ὀλολυγή. vid. notas. me. 1173
Ὀμφαῖς, ἀκολουθῶ. ph.1610
Ὀμφωδίκες. ph. 331

Ὄπι-

Ὀπαδός, μύστης. κυρίως, ὁ κλάδος. p. 828. sc. 1670, 1722
Ὀπαδοί, ἀκολουθοί. Ἄλλος. me. 1119
Ὅπη, quâ, quacunque. me. 533
Ὀρθαί, ὑψηλαί. ph. 1105
Ὀρθίωσις non occur. in Lexic. sc. ph. 1112, 1290
Ὀρμαίης, ὁρμητής Steph. Canter. me. 189
Ὄρνυσι Ionice pro ὄρ. ab ἔρω, ὁρμάω. ph. 1243
Ὀρφανία. me. 317. ph. 1398
Οὗ. ὅπου Mſ. ph. 1598

Π.

Παζοχῇ, πάντα τρόπον, ἐκ παντὸς τρόπου. me. 364
Παιδεύεθαι, πάντων ἴχεθαι. me. 1041
Πάσσω pro πάρειμι. ph. 1546, 968
Παχύφωνος. ph. 792
Παχυτάδες, οἱ παθροὶ τῶν ἡχῶν. Euſtath. Mſ. ἦχος. ph. 418
Παχυμεταλῶ, Metaphor. me. 910
Πάχνη, ὑπονχώματον, ὃν ἔστι πιεῖν. me. 1377
Παχῆ, ἴδιον, διωνυμία, Hor. p. 523
Πάχος τοπικῶς & χρονικῶς. adv. ἐμπαχέως. p. 71. & sc. p. 1270
Πεδιάρεια, è ſolo in ſublime eveho. ph. 1034
Πενθήρης, πενθητήριος, λέγονται δὲ μόνον πένθη χρῆναι οἱ Ἕλληνες· οὐ δὲ πένθος καιρὸς πιέρεθαι. vid. notas. ph. 327
Πένθιμος, lugubris, luctuoſus. ph. 1078
Πεπαιτίκω, πεπλανῆκα, πλάνον πάνυ. ph. 1675
Πέρακτος vid. notas. p. 1105, 1183
Πέρυξ ἦχθ, ἀντὶ ἀφῖχθ. ph. 1321
Περιστέλλειν. me. 582
Περσεφόνη, Φερσεφόνη, & Περσέφασσα, Proſerpina, filia Jovis & Cereris. ph. 690
Πέτρα, πλῶμα. p. 643. πέτρα. πλάκες 1307.
Πεύσω, λύσω, λυτίζω. ph. 1184
Πηλεὺς, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αἰακοῦ τοῦ Διὸς καὶ Λειρήνης. ph. 946
Πηρόω, βλάπτω. me. 1372
Πηχυνθὲν, ἀπὸ τοῦ πήχυνα, πλήρω. πήχυλαμος & πήχυσμος. ph. 525
Πίθοι, pro ὕδασιν. ph. 1614
Πολῖται, qui ſunt. ſc. ph. 893
Πολυδιψίαις. ſc. me. 9
Πόμπιμος, ὁ δαιμόνιος ἀποπέμπειν καὶ ἀδηλεῖν πνά. ph. 991, 1705
Πορεύειν, ἀντὶ τοῦ πέμπειν. ph. 992. & Schol.
Πόρπη, ἡ. ph. 62
Πορσύνω. me. 1020
Πρίδαι dimittere. me. 1052
Πρημάνωρ, πατὴρ μητρὸς. p. 682
Πρήσω καὶ πρόμαχος, πάντα. ph. 1250
Πρόπαρ pro ἀποπέμψαι· καὶ τὸ πολλάκις καὶ δὶς Σοφοκλῆς χίλιαι λέγουσι. Phav. ὅλον μαχαιρῶ, μάχαιρ. ph. 121
Πρόπας pro πᾶς. ph. 627
Προπέμψασις, vid. notas. ph. 492, 751, 1180
Πρόσπολος. me. 381
Προσπλήσσω, ἀπαντάζω. προσπλήσσομαι, ὑπαντιάω, προσμυθέομαι. me. 1400
Πρόσφορος, ἁρμόδιος, οἰκεῖος, ἐπιτήδειος. ph. 132
Προσφιλήσει, verbale. me. 611
Προτῦ, ἀντὶ πρώην. me. 696
Προφθάνω, προλάμβω, ἰσχυρολογοῦμαι, prævenio, præverto, anteverto. ph. 1394

Προ-

Περχωρεῖ, περκάσῃ, περδικίζ, δπερδικῆ. ph.1272
Περχερεῖαις. ph. 797
Πτῆσις, ἡ τῶν ὀρνίθων πτῆσις. sc. ph. 846
Πτύχες, αἱ θύρας. αὐτὶς Φ πλόκας conversa cœli, ph. 84
Πυργηρεμῶμαι, τὸ πύργῳ φυλάττοντες. vid. notas. ph. 1094
Πυργοῖς. Metaphor. me. 526
Πυρφόρους, feciales. ph. 694
Prov. ἐὰν πυφόρΦ ἐπίθῃ, cum internecio facta est. f.p.1386
Πώλυς καλοῦσι τὰς νέας καὶ τὰς νέας καὶ παρθένας. ph. 954
Πῶς, καλὸ πνα τρέφειν. vid. notas. ph. 359

Σ.

Σῆμα, τὸ σημεῖον. ph 1264
Σιαπηλός. me. 320
Σῦλα propriè fossa fudibus munita quâ castra muniri solent. Du-Fresne. Gloss. sc.p.1107
Σόφισμα θεῶν, ἐπίνοια. sc.p.878
Σόφισμα Θετταλικὸν Prov. sc. ph.1416
Σπόνδυλος & Φόνδυλος. p.1422
Στάσιμον μέλος quid. sc.ph.210
Στέργω, ἡμέρνω, ἀσχεσμαι, ἀρκοῦμαι. ph.1679
Στερρὸς durus. me.1031
Σπικτὸν, κεντητὸν, ποικίλον, ὡς τὸ δέρμα τ' παρδάλεως. ph.1122
Στολιδῶ, induo, amicio.p.1743
Στόμαργος, Φλαλοῦντος μανικῶς. me. 525
Σύμβασις, εἰρήνη, συμβίβασις. ph. 85
Συνάπτω ὕπερον ὑστέρῳ, ὡς μάχῃ. ph. 1199
Συνασσφεῖν. condesipere. p.397
Συνθήκη, Συνθήκη, σύστημον, λόγος ὁ πολίτης ἐπὶ γαμετῆ μὴ τῶν εἰκείων διάλυσις. ph.1147
Συντροφῆ, τυγὸν, κατηφῆ. p.1318
Συντάσσω. me. 25
Συναλλὴ. me. 1008
Σφιγγὸς δεσμὸς Σφίγξ, ὁ περὶ τῆς ἀντλίας Σφίγγα λέγεται, ὡς τὸ βρέχω, βρέχθω ἁρμόζω, ἁρμόσθω. Mf. C.C.C. ph.920
Σφιγδονέομαι. ph. 1190
Σχάσαι, χαλάσαι, καθεῖναι. sc. ph. 457
Σχάσις, σχέσις, καθέσεως, ἀνεσις, ἄνεσις. sc. ph. 967

T.

Τάδε, ὅτι, τοῦτον τρόπον. me. 365
Τελαμὼν, quid. sc. ph. 1663
ΤελεσφόρΦ, θεία δίκη, ἀφ' τὸ αὐτῆς ἐνεργῆν, ἢ τελικὸν, ἢ ἐν πᾶσι δίκην. ph. 69
Τέναν, ὁ τρέχηλος. me. 1166
Τέρεμνα. ph. 335
Τέρμα, τέλος ζωῆς, κυμβίνη, ἔσχατον. ph.1361
Τερμίναν, me. 276, 356, 1182
Τετραβάμονι, τετράκις. p.799
Τὸ pro π bis Mf. ph. 1635
Τυ, ἀντὶ δ' πνὸς ἰσλίου. p.1608
Τρέω, φοβοῦμαι. ph. 1084
Τρόπαιον vid. notas. ph.1257
Τυφὼς quid signif. sc.p.1161

Y.

Ὑγιὲς μηδὲν, pro nihil veritatis habens. p.209, 475. νοσῶν id. v. 874. Metaphorice.
Ὑμνος & ὑμνεῖδῆ, μέσον. vide notas. me. 427
Ὑποδράμω, φύγω. Scholiast. in locum, ὑποκλέμμη, περίλθη, νικήσῃ. Grot. legit. ph. 581

Ὑσ-

Ὑπερδρόμη ὑπερτέλεια supercur.
Ὑπέρφιν, vide notas. ph. 553
Ὑπερφὴ reversio, reflectio. vid. Schol. & not. ph. 1223
Ὑφιζάνειν, ὑπονοεῖσθαι. ph. 1391

Φ.

Φάεσα, γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ἱμάτια. ph. 328
Φορὴ, ἡ τῆς γυναικὸς ὠδίς. me. 956. ph. 1581
Φυσῶδες, φυσηματικόν. ph. 1730
Φιλόπρωρος, φιλόνικος. ph. 570
Φιλοπρωίας ἕνομα μοῖσαι. hoc loco φιλοδοξία, πλειονεξία, κενοδοξία. sc. ph. 535
Φλαῦρος, φαῦλος. me. 1103
Φοιτὰς, ἡ, insana. Φοῖτος, ἡ μανία, φοιτᾶν, μαίνεσθαι. ph. 1031
Φόνιος, καλῶς πλήκης. ph. 661
Φορμοδαῖς, βυλαῖς. ph. 671
Φορίμια, φορεῖα, ὑποφήτης Ἀττικοί. ph. 1346
Φρέδη fœm. φρεῦδος vox Attic. ἀφανὴς, ἄδηλος. me. 492

X.

Χαλκόπρωρος. ph. 1570
Χαρμονὴ, χαρά. ph. 321
Χαρτὸς, lætificus. ph. 621
Χλιδὴ, τρυφή. ph. 232
Χλωρός. me. 906, 922
Χειμάσσειν, πλησιάζειν, πιλεῖν, εἰλεῖν. ph. 99
Χρῆζειν ἤγουν χρωτίζειν, σημαίνει τὸ πλησιάζω χρῶ. χρωΐζω, ὡς φῶς φωτὸς, φωΐζω· ἀναβαλὼν δὲ τὸ ι χρωΐζω, & Συναιρέσει χρῶζω. χρῶζειν, ἁπλοῦν. Mſ. hinc χρῶσαι, χρωσθῆναι, μολύναι. ph. 1619
Χρήσιμος, ὁ χρόνον πολλὸν ἐπιμένων καὶ περιγινόμενος. ph. 370

Ψ.

Ψάλιον, χάλινος. ſc. ph. 799

Ω.

Ὦ, ἀντὶ δὲ διὸ ἢ ὥστε. p. 157
Ὠγύγια, antiqua omnia ὠγ. vocabantur ph. 1120
Ὧδι, ſic, ita. adv. me. 1208. ἀντὶ δὲ ὕστερος. ph. 1067, 1614
Ὠὴ, ἐπίρρημα πληκικόν. p. 276, 1074
Ὤλεσε παῖδα· τὸ δεσπότην μεμφομένῳ καὶ οὐκ αἰσχυνθῇ, ὥσπερ λέγει ὁ Οὐίδιος ποιητὴς Λατῖνος. Metam. l. 3. v. 59. ph. 667
Ὤμοξεν, ἐστόμωσεν. ph. 1441
Ὡς, ἀντὶ δὲ οὗτος λέγουσιν Ἀττικοί. ut ὡς τὸ ῥῆτον, ὡς τὸ διδάσκαλον. ph. 993, 1409
Ὡς pro λίαν. ph. 140, 182. pro εἰς ph. 624, 993. pro ὅτι. ph. 850, 1091, 1267, 1286. pro ἵνα p. 1650, 1084, 1675.
Ὤφιλεν, ἔπρεπεν. Mſ. ph. 1598

Τέλος.

CMC
MVSEVM
BRITANNICVM